

↑

COMMENTARIA
IN ARISTOTELLEM
GRAECA

EDITUM CONSILIO ET AUCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARUM REGIAE BORUSSICAE

VOLUMINIS IV

PARS I PORPHYRII ISAGOGE ET IN CATEGORIAS
COMMENTARIUM

BEROLINI

TYPIS ET IMPENSIS GEORGII REIMER

MDCCCLXXXVII

PORPHYRII ISAGOGE ET
IN ARISTOTELIS CATEGORIAS
COMMENTARIUM

CONSILIO ET AUCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARUM REGIAE BORUSSICAE

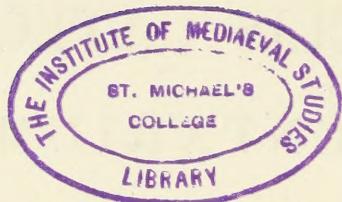
EDIDIT

ADOLFUS BUSSE

BEROLINI

TYPIS ET IMPENSIS GEORGII REIMER

MDCCCLXXXVII

OCT 14 1950

15627

PRAEFATIO PORPHYRII ISAGOGES ET IN ARISTOTELIS CATEGORIAS COMMENTARII

I DE PORPHYRII ISAGOGE

Ex Porphyrianis in Organon commentariis *Isagoge*¹⁾ et *Commentarius per interrogationem et responsionem ad nostram aetatem* pervenerunt, de ceteris consulatur Zelleri liber *Die Philosophie der Griechen in ihrer gesch. Entw.* III, 2 p. 640 not. 3 (Leipzig 1881). atque *Isagoge* quamvis sperni soleat a nostratis philosophis²⁾, tanta auctoritate per saecula amplius decem apud viros doctos floruit et in oriente quidem etiam nunc floret³⁾, ut inter scripta omnium notissima atque vulgatissima referenda esse videatur.

¹⁾ Tres tituli traduntur, quorum quem nos inscripsimus unum genuinum esse et codicum fere omnium consensu et commentariorum testimoniis comprobatur. nam qui vulgo in usu est αἱ πέντε φωναὶ vel περὶ πέντε φωνῶν recentiorum codicum quorundam memoria nititur (cf. cod. Paris. 2051). Suidas autem (II p. 372 ed. Bernhardy) inter libros Porphyrianos appellat Περὶ Γένους καὶ Εἴδους καὶ Διαφορᾶς καὶ Ἰδίου καὶ Συμβεβηκότος. Doxopater inter Rhetores Graecos (II, 126 ed. Walz 1835) non similiter, ut Bernhardy ad Suidam adnotat, sed recte Isagogen exhibet, cum dicit καὶ λέγομεν, ὅτι ὁσπερ πέντε φωνὰς τοῦ Πορφύριου ἐν τῇ Εἰσαγωγῇ διδάσκοντος γένος διαφορὰν εἶδος ἴδιον συμβεβηκός, σκοπὸν ἔνα τοῦ τοιούτου βιβλίου οἱ ἐξηγούμενοι αὐτὸ ἀποδεδώκασιν ...

Hunc libellum in Sicilia, ubi Porphyrius bilis morbo laborans per triennium 268—270 morabatur, compositum et ad Chrysaorium missum esse Ammonius, Elias, David commentatores referunt, quorum quidem testimonia Zellerus I. I. p. 636 not. 3 (638) in suspicionem vocat. de Chrysaorio vide Wolff *Porphyrii de philosophia ex oraculis haurienda librorum reliquiae* (Berolini 1856 p. 35), consulem eum fuisse David tradit (Brandis schol. p. 18^b16), cui si fides est, post annum 284 fuit (cf. Klein, *Fasti consulares inde a Caesaris nece usque ad imperium Diolectiani*. Lipsiae 1881).

²⁾ cf. Prantl, *Geschichte der Logik im Abendlande* I p. 626 (Leipzig 1855).

³⁾ Zenker, *Aristotelis categoriae graece cum versione arabica Isaaci Honeini filii* p. 13 (Lipsiae 1846) docet: *inter omnes autem illos graecos interpretes summa in oriente auctoritas erat Porphyrii, cuius Isagoge etiam hodie in oriente unicūm logices compendium est, quo in schola utuntur.*

Quare libri memoria tot codicibus¹⁾ nititur, ut si testium copia fides augeretur, quam proxime ad genuinam textus formam accedendi potestas nobis fieret. verum res secus se habet. nam ex iis, quas septendecim codices ad umbilicum collati suppeditant, variis lectionibus luculenter apparet, qui supersunt codices omnes ex uno eodemque fluxisse archetypus, quem aliquanto post Boethii aetatem exstitisse docet locus insignis p. 12, 3. 4, ubi optimus quisque liber a Boethii lectione, comprobata illa a commentatoribus, proxime abest. de inde autem archetypi quamquam lubricum est indicium facere, licet statuere, non sine diligentia illum quidem exaratum fuisse, sed correctoris manum expertum, qui ut christianae suae fidei indulgeret, ubique $\theta\epsilon\delta\varsigma$ legerat, superseribebat $\alpha\gamma\gamma\epsilon\lambda\varsigma$, ut in codicibus nostris $\theta\epsilon\delta\varsigma$ aut omnino evanuerit aut iuxta $\alpha\gamma\gamma\epsilon\lambda\varsigma$ occurrat (cf. p. 14,2. 18,23). quare correctionibus, ut fieri solet, ab librariis arreptis atque propagatis nunnunquam ad Boethium tanquam arbitrum variarum lectionum confugere coacti sumus.

Archetypi qui codices sinceram memoriam servaverunt, meliorem faciunt familiam, deterior codices interpolatos complectitur, qui ad exemplar correctoris nefaria libidine et perversa sedulitate corruptum redeunt. melioris familiae quattuor codices digni videbantur, quos in apparatum criticum reciperem A B L M, deterioris unus C. atque illi quidem quamquam pretio non multum inter se distant, tamen B ceteris praestantia cedit, qui ipsi ita inter se differunt, ut A et L cura atque diligentia scribendi praesertim in levioribus rebus haud dubie palmam ferant, M quamvis neglegenter scriptus sit, cum rarius videatur correctiones exemplaris admisisse, nonnullis locis praeter Boethium et commentatores unus servaverit lectionem genuinam²⁾.

Melioris
familiae

A Quare in orthographicis omnium vetustissimo codici A ita me addixi³⁾, ut v paragogicum, vocales in $\hat{\epsilon}$, $\hat{o}\hat{\epsilon}\hat{\epsilon}$ servatas aut omissas, id genus alia, quae ex sincero fonte fluxisse vel consensus codicis L docet, illius memoria niti pro certo habeas. verum in scriptoris verbis constitutendis A codicis memoriam nunnunquam detrectandam esse putavi, quia librarius cum correctiones saepius genuinis scripturis anteposuit, tum et additamentum recepit (p. 13,17) et voculam non satis perceptam repudiavit (p. 2,18). quae eiusdem manus correctiones occurrunt, in describendo factae esse videntur, atque etiam quae ab altera manu A² pro-

¹⁾ de quibus cf. Supplementum Praefationis I.

²⁾ vide p. 11,24 19,21 20,1.

³⁾ de codice Q huic consimili cf. Suppl. Praef. I.

fectae sunt, si non eidem scriptori debentur, tamen ni fallor ex eodem exemplari fluxerunt, itaque omnes dignae sunt, quae accurate examinentur, pleraeque, quae recipiantur, neque dubitavi ter ν paragogicum altera manu ante consonantes additum in textu ponere (p. 20,19. 21,9. 22,11). tertia autem manu A³ saeculi XV quae sunt correcta, nullius pretii sunt.

Codicis B librarius et neglegentius munere suo functus est et ex exemplari descripsit correctiones permultas experto. quae altera manu correcta sunt, maximam partem ex vetusto fonte hausta videntur, quamquam etiam ex ingenio petivisse correctorem docet p. 22,1.

L suppar est codiei A, cuius in orthographicis fidem mirum quantum confirmat. verum exemplar codicis cum multas expertum esse videatur correctiones, auctoritatem eius diligentia in describendo adhibita metiri non licet. in ipso codice plurimae reperiuntur correctiones. quarum quae alterius manus L² sunt, debentur antiquo scholiastae saeculi XI, cuius additamenta maximam partem ex commentariis fluxisse, facile est ad cognoscendum (cf. p. 3,8). perniciosior erat alter corrector, quem L³ significavi, qui radendo ac corrigendo nonnunquam genuinam lectionem exemplari deterioris ordinis (cf. p. 3,8) accito funditus evertit, ut nisi conocio eam assequi iam non possimus.

Codicis M exemplar dubium non est quin ceterorum exemplaria praestantia longe antecesserit maximeque dolendum, quod nefaria quadam neglegentia atque socordia librarius rem suam peregit; nam vix reperiuntur vitia, quae illius hominis levitas non admiserit, nisi quod ingenii, ut videtur, exiguitate coactus a divinando abstinuit. alterius manus correctiones, quippe quae cum altera familia consentiant (cf. p. 3,8), sunt respuendae.

Deterioris recensionis naturam satis putavi apparere unius codicis C variis lectionibus adiectis, quae ubi a meliore recensione discedunt, persuadeas tibi correctoris cuiusdam ingenio eas deberi textus formam ad suam indolem corruptentis. huius ratio aperte eluet ex memorabili loco p. 3,8. 9, quo enuntiati forma aliquanto impeditior suspicionem viri boni movebat, et ex p. 21,14 ubi voce ἐπεισοδιώδης non concepta ex scholiis facilius illud ἐπουστώδης inculcabant.

Ex deterioris familiae memoria lectionibus alterius classis passim emendata vulgaris recensio orta est, quae in proletariis codicibus posterioris aetatis apparet. his in Supplementa relegatis instar nobis vulgaris recensionis editio Aldina a sit, quam qui confecit ipse quoque a emendationes satis multas et infelices temptavit.

B
909
B9
n. 9 PT. I-II

Commentatorum
testimonia

Accedunt testimonia, quae Ammonii, Eliae, Davidis commentatorum et lemmata et commentarii suppeditant¹⁾. atque Ammonii in Isagogen commentarius quamquam impressus Feliciani opera Venetiis 1545 in lucem provenit, tamen lemmata ex hac editione hauriri non conveniebat, quia Felicianus codicem suum ita supplevit, ut totam Isagogen ex editione Aldina²⁾ reciperet. itaque Ammonii lemmata non ita multa ex codice Monac. 222 bomb. saeculi XIV cum editione Veneta a Foerstmanno collato depropensi. de Elia et Davide vide Supplementum II, sed iam hic monendum est, inde a Porph. p. 17,4 illorum commentarios consentire, ut ab hoc loco Eliae tantum nomen in apparatu occurrat. lectionibus igitur ex commentariis haustis cum vel maxima auctoritas tribuenda esse videatur, lemmatum fides multis rebus diminuitur. nam et vitia atque additamenta ex textu admiserunt et apud Eliam certe ac Davidem non raro repetita ipsa quoque praebent varias lectiones.

Boethius

Restat Boethii translatio, quae cum inter translationes latinas et vetustate auctoritateque et oratione facile principem locum teneat³⁾, huic Isagoges editioni subiciendam eam esse putavi. cui quantum Porphyrii textus debeat facile quivis perspiciet, esse tamen, ubi Boethii lectioni, dummodo genuina sit, fidem detrahendam esse censuerim, nemo erit qui miretur. nam ut non dicam etiam summa in vertendo diligentia adhibita fieri non posse, quin translator tum voculas addat tum omittat vel formam corruptat atque etiam, id quod in Boethio sane mireris, errore deductus textus verba pervertat (cf. p. 14,3.4 coll. cum p. 40,22), memoria operis Boethiani, quamquam codicibus satis antiquis nuditur, eiusmodi est, ut quodeunque adiumentum Porphyrius a Boethio sibi repeatat, duplum ei aut triplum reddat. et adhibitat esse Isagogen ad Boethii verba constituenda non solum editiones Boethiana demonstrant mirum in modum secundum Porphyrii editiones misere confectas miserrime corruptae, sed etiam libri manuscripti, inter quos maxime quem littera Q signavi. quod in periculum ne inciderem, maxime mihi cavendum erat, Boethiani autem operis si quis editor etiam artius ad Porphyrii verba se applicaverit, me non malignum habebit.

Codices Boethii

Codicum Boethii, qui huic editioni Porphyrii causa dumtaxat a

¹⁾ ubi nomina tantum Amm. El. Dav. in apparatu occurrunt, de lemmatis cogitandum est, lectiones ex commentariis extricatas addito *comment.* distinxii.

²⁾ cf. e. g. Porph. p. 2,6 collat. cum ed. Veneta p. 35v, Porph. p. 5,13 collat. cum ed. Veneta p. 53v.

³⁾ de Marii Victorini translatione vide Supplementum I.

nobis paratae substruuntur¹⁾), agmen dicit A, cui cognatus est C, qui AC
licet lemmata tantum, non totam Isagogen exhibeant, praestantia ceteros
tantum antecedunt, ut neglegendos eos non esse putaverim. ceterorum
duae statuendae sunt familiae, quarum melior continetur codicibus B et L, BL
ita ut B paullo praestantior nobis sit putandus. correctiones in B fere
nullae reperiuntur, eae quas L passus est, nihili sunt. deterioris familiae
sunt P et Q, qui ubieunque lectionem praestantiores offerunt, suspican-
dum est, aut ex commentario eam esse depromptam aut ex graeco textu
haustam aut petitam de ingenio.

¹⁾ aliorum specimina invenies in Supplemento I.

Ser. Berolini

AD. BUSSE.

Id. Nov. MDCCCLXXXVI.

SUPPLEMENTUM PRAEFATIONIS

I CONSPECTUS LIBRORUM MANU SCRIPTORUM ET IMPRESSORUM

- A URBINAS 35 [Brandis Abh. d. Berl. Akad. 1831 p. 50 not. 1] membranaceus, forma quadrata maiore, 440 foliorum vicens quaternos versus continentium, saeculo nono exeunte aut deeimo ineunte in Arethae usum praeclarissime exaratus. iota ubique adscriptum est. Isagoge fol. 1—20 continentur uberrimis scholiis marginalibus iisdemque nitidissime scriptis ornata (de quibus vide infra). Isagogen ea, qua dignus erat codex, diligentia A. Mau contulit. de ceteris cf. supra p. VI.
- B COISLINIANUS 387 [Catal. bibl. Coislin. p. 589] membranaceus, quadratus, secundum catalogum saeculo X, ut Brunsio visum s. XI exaratus et ex Atho monte translatus est. constat foliis 241, Isagogen continent fol. 42^r—54^r. praecedunt prolegomena et in philosophiam et in Isagogen, quae Eliae vindicabimus. eiusdem commentarius in Isagogen fol. 54^v—108 legitur. scholia in margine pauca sunt appicta, velut ad p. 1, 17 τὸ ἔοικε σημαῖνει Γ· πρέπει, δύοιει (sic), φαίνεται. vel ad p. 1, 18 τὸ ἀπλῶς σημαῖνει Δ· τὸ κυρίως, τὸ μοναχῶς (desideratur τὸ καθόλου, τὸ μάτην cf. Amm. p. 34^r). iota subscriptum fere ubique omissum est, itacismi vitium occurrit p. 11, 5. Isagogen contulit I. Bruns. de ceteris cf. p. VII.
- C COISLINIANUS 330 [Catal. bibl. Coislin. p. 446] membranaceus, quadratus, saeculo XI exaratus foliis 305 Isagogen et Organon exhibit, fol. 2^r—17^r Isagogen, cui subicitur τέλος τῶν πέντε φωνῶν τῆς φιλοσοφίας. scholiis est vacuus. collatus est ab I. Brunsio. de ceteris cf. p. VII.
- D MONACENSIS 222 [Hardt II, 449] bombycinus, forma quadrata, saeculo XIII, ut Hardtio, saec. XIV ut Dielsio visum, scriptus. constat foliis 242, fol. 1—7^r Ammonii in Isagogen prolegomena leguntur, fol. 7^v—32^v) ipsa Isagoge scholiis instrueta ex Ammonio et Photio compo-

¹⁾ post Organon [fol. 33—240], codex in fol. 241 et 242 breve commentum de decem praedicamentis exhibit, titulo quidem Πορφύριον εἰς τὰς δέκα κατηγορίας instructum,

sitis, quae plerumque margines, interdum totas paginas occupant. codex ex deterioris familiae exemplari derivatus est. correctiones, quas ab

sed quod debetur viro docto Byzantino, qui Porphyrii de quinque vocibus expositionem ita sibi supplendam esse putabat, ut de rebus in decem Categories digestis ageret. tamen illud ab H. Dielsio descriptum nobis dignum videbatur, quod hoc loco subiceretur. emendandi autem praesidium insigne translatio latina praebet ab Ant. Gogavino Graviensi confecta (ed. ad calcem Aristoxeni Harmonicorum Elementorum Venetiis 1562 p. 162 —165), qui licet quaedam suo periculo temptaverit, codicem Monacensi meliorem in usum suum videtur vertisse. huius discrepantias uncinis inclusas adiciam.

Πορφυρίου εἰς τὰς δέκα κατηγορίας

Νῦν δὲ περὶ τῶν πράγματων λεπτέον, ἡ δῆ τινες δέκα κατηγορίας καλοῦσιν. ὑπέστη μὲν γάρ πρῶτον τὰ πράγματα, ὕστερον δὲ εὐρέθη τοῖς πράγμασι τὰ ὄνόματα· οὐ γάρ πρῶτον τὰ ὄνόματα θέμενοι ὕστερον τὰ πράγματα εὑρομένην, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς ὑποκειμένοις πράγμασι καὶ τῆς τῶν ὄνομάτων θέσεως ἐδεήθημεν [appetivimus: ἐπίχθημεν cod.] δοκεῖ δέ πως τὰ πράγματα καὶ παρ' Ἐλλησι καὶ παρὰ βαρβάροις δέκα εἶναι τὸν ἀριθμόν, οὐσία, ποιόν, ποσόν, πρός τι, ποῦ, ποτέ, κεῖσθαι, ἔχειν, ποιεῖν, πάσχειν. ταῦτα δὲ ἐκάλεσαν ἄλλοι μὲν ἄλλως, Ἀριστοτέλης δὲ ὁ Περιπατητικὸς Δέκα κατηγορίας διὰ τὸ κατά τινος πράγματος ἀγορεύεσθαι. ἔστι δὲ ἡ μὲν οὐσία κατὰ τὸ τι, τὸ δὲ ποιόν κατὰ τὴν ἰδέαν, τὸ δὲ ποσόν κατὰ τὸ πλῆθος, τὸ δὲ ποῦ κατὰ τὸν τόπον, τὸ δὲ πρός τι κατὰ σύγχρισιν [ad aliquid de habitudine, ubi de loco], τὸ δὲ ποτὲ κατὰ χρόνον, τὸ δὲ κεῖσθαι κατὰ τὴν σχέσιν, τὸ δὲ ἔχειν κατὰ τὴν πρόσληψιν, τὸ δὲ ποιεῖν κατὰ τὸ ἐνεργεῖν, τὸ δὲ πάσχειν κατὰ τὸ ἐνεργεῖσθαι. ἴδιᾳ μὲν οὖν τούτων ἔκαστον ἀτελὲς καὶ κατὰ τὴν φωνὴν καὶ κατὰ τὸ σημαντόμενον, δι' ἀλλήλων δὲ σημαίνει πάντα καὶ μετ' ἀλλήλων [verum inter se operas mutuas tradunt et invicem per se omnia significant]. οἷον οὐσία κατὰ μὲν οὐσίαν ἀνθρώπως ἵππος λέων, κατὰ δὲ ποιότητα καλὸς ποικίλος γραμματικός, κατὰ δὲ ποσότητα μέγας μικρὸς τρίπηγυς, κατὰ δὲ τὸ ποῦ ἐν Λυκείῳ ἐν Ἀκαδημίῃ, κατὰ δὲ τὸ ποτὲ χθὲς ἢ πρώτη ἢ πέρυσιν, κατὰ δὲ τὸ πρός τι δεινῶς θαυμαστῶς, [secundum ad aliquid est pater, filius], κατὰ δὲ τὸ ἔχειν περιβεβλῆσθαι ἐγνωπλάσθαι, κατὰ δὲ τὸ κεῖσθαι ἔστανται καθησθαι, κατὰ δὲ τὸ ποιεῖν διώκειν τέμνειν, κατὰ δὲ τὸ πάσχειν διώκεσθαι τέμνεσθαι κτείνεσθαι [accusari, secari]. τούτων πάντων συνελθόντων οὐσία ἀποτελεῖται καὶ πράγμα καὶ ὑποκειμένον, οἷον ἵππος καλὸς [albus] μέγας ἐν Λυκείῳ χθὲς καλῶς κεχαλινωμένος εἰστήκει * [stabat, huc illuc agens actusque. quandoquidem vero de decem his dictum est, quod totidem sunt numero res quae subsistunt, et hae scilicet quae dictae sunt] ἅπερ προείρηται, καὶ ἔξωτέρω τούτων οὐδὲ ἐν οὐδὲ ἔτερον ἀντὶ ἔτέρου νοητέον, ὅτε δὲ αὐτὰ [intelligendum quod eadem] τὰ δέκα εἰς δύο πάλιν ἀνάγεται οὐνάρεις, εἰς τε τὴν οὐσίαν καὶ εἰς τὰ συμβεβηκότα τῇ οὐσίᾳ. εἰ [scr. ἡ] μὲν οὐσία τὸ τι καὶ ἀνθράκων καλεῖται τυγχάνον οἷον ἀνθρώπως ἵππος, καὶ εἰ βούλει [si vero subvertit] κόσμος καὶ γῆ καὶ δένδρον, τὰ δὲ ἐννέα τῷ τυγχάνοντι συμβεβηκότα. φαμέν δὲ ὅτι τυγχάνον ἔστι σῶμα κατὰ ἀφῆν καὶ ὅρασιν καταλαμβανόμενον, τὰ δὲ ἐννέα ὅτι τούτῳ [ei: οὗτε cod.] συμβεβηκότα [συμβεβηκὼς cod.] πρόδηλον· αὐτὸν γάρ καθ' ἑαυτὸν οὐ [neque: om. cod.] συμβέβηκεν, οὐδὲ [neque: δὲ cod.] τοῖς παραπορευομένοις, ἅπερ ἔστι ἐννέα, τὸ ποιόν καὶ τὸ ποσόν καὶ τὰ λοιπά [caetera: V litt. evan. cod.]. ἀνθρώπως γάρ ἀνθρώπων οὐ συμβέβηκεν, οὐδὲ μήν τῷ καλῷ ἢ αἰσχρῷ ἢ γρυπῷ ἢ ἵσχυῃ, ἀλλὰ τούναντίον ταῦτα τῷ ἀνθρώπῳ τὸ ἵσχυον ἢ γρυπὸν ἢ αἰσχρὸν ἢ καλόν. ὅριως δὲ οὐδὲ τὸ μέλι (τῷ) γλυκεῖ συμβέβηκεν ἀλλὰ τὸ γλυκὺ τῷ μέλιτι. καθόλου δὲ εἰπεῖν οὐ τὸ σῶμα τῷ ἀσώματῳ ἀλλὰ τὸ ἀσώματον τῷ σώματι [ἀσώματον δὲ παρὰ τῷ μὲν post σώματι cod: om. Gog.] οἷον ἡ γρυπότης τῷ ἀνθρώπῳ, ἡ γλυκύτης τῷ μέλιτι, ἡ πυρότης τῷ πυρὶ, ὥστε ἀναγκαῖον καὶ τὸ βαρύν καὶ τὸ πηγυαῖον καὶ τὸ πικρὸν συμβεβηκέναι [συμβεβηκέναι cod.] τινί. μήτε γάρ τοῦτο τις ἐννοεῖσθω, τὸ ζῆν τῷ ἀνθρώπῳ συμβεβηκέναι [συμβεβηκεν cod.] μηδὲ τῷ Σωκράτει τὸν ἀνθρωπὸν· εἰδοποιεῖται γάρ ὁ μὲν ἀνθρώπος κατὰ [καὶ cod.] τὸ ζῆν, δὲ Σωκράτης κατὰ τὸν ἀνθρωπὸν, καὶ ἐν τῷ ὅρῳ τοῦ ἀνθρώπου τὸ ζῆν περιέχεται ώς [quem ad modum: om. cod.] ἐν εἴδει γένος [genus: γένους cod.], οὐ δὲ τὸ λευκὸν οὐδὲ τὸ μέλαν οὐδὲ ἄλλο τι τῶν

altera manu paukas passus est, atramento pallidiore cognoscuntur, tertiae manus additamenta subfusco atramento et scriptura antiquitatem imitante. scholia et inter lineas et in marginibus addita a nobis negleguntur. collata est Isagoge ab E. Tramio.

p. 1,1 tit. hab. totum || 10 είτε ἐν (καὶ ομ.) || 23 κεκλημένον || **p. 2,1** ἡ τε—ἡ τε || 4 καὶ γάρ καὶ ἡ || 5 δὲ καὶ εἰσι || 7 κέρπος τὸ γένος καὶ || 11 τούτων τῶν εἰρημένων || 12 τοιῦτον || 23 μόνου τῶν ἀτόμων κατηγορουμένων διαφέρει τὸ γένος τῶν τὰ γένη κατὰ || 26 κατὰ Σωκράτους || **p. 3,2** μόνου ομ. || 4 μόνον || 6 κοινῶς || 8 κατηγορεῖται τυπ ἀλλὰ

συμβέβηκάτων. ὁ δὲ αὐτὸς λόγος κατὰ τοῦ Σωκράτους· οὐδὲ γάρ τοῦτον δηλῶσαι ἀνεύ τοῦ ἀνθρώπου δυνατόν. ὥσπερ γάρ ἄνθρωπος ζῷόν ἔστιν, οὕτως ὁ Σωκράτης ἄνθρωπος· εἶδος γάρ τοῦ μὲν ζῷου ἄνθρωπος, τοῦ δὲ ἀνθρώπου Σωκράτης. ὁ δὲ χρόνος καὶ ὁ τόπος, ταῦτα ἔστι τὸ ποῦ καὶ τὸ ποτέ. τῷ ἀνθρώπῳ [δὲ adcl. m²] συνυἱέσταικεν· ὁ γάρ ἄνθρωπος καὶ ἐν τόπῳ καὶ ἐν χρόνῳ, συρρεζηκότα δέ ἔστιν, ἡ καὶ ἔνεκτα μὲν οὐκ ἔστι ἀλλ’ ἐν ἄλλοις ἡ σὺν ἄλλοις· τὸ μὲν γάρ γλυκὺν ἡ πικρὸν ἡ τρίπηχον ἐν ἄλλοις, ὁ δὲ τόπος καὶ ὁ χρόνος σὺν ἄλλοις. ἦν τοιούτου. ἡ γὰρ γένεσις ἐν τῷ γένει τῷ δὲ ἀγγεῖον σὺν τῷ μέλιτι. οὕτω γάρ καλεῖται σμήνος ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῇ καλούμενος ὁ τόπος [eius enim dicitur esse vas quod continet et locati corporis locus], ὥσπερ Αἰτίνης εἰρηκεν, ὅτι τὸ αὐτὸν ἐργαστήριον χαλκέως μὲν ἐνοικουντος γαλκείον, γναψέως δὲ γναψεῖον καὶ [semperque] πρὸς τὴν χρῆσιν [pro re: πρὸς τὴν ῥῆσιν eod.] μεταπίπτει τοῦνομα. οὐ γάρ ἔνεστιν ἐν τῇ γαλκευτικῇ τὸ ἐργαστήριον οὐδὲ ἐν τῇ γναψευτικῇ, ἀλλὰ σὺν αὐτῇ, ὅτεν ἡ σὺν αὐτῇ, καὶ καλεῖται ἀπ’ αὐτῆς. ἡ δὲ τέχνη οὐδέποτε γωρίζεται ἀπὸ τοῦ τεγμάτου, ὅτεν μένει γαλκεύεις καλούμενος, οὐδὲ τὸ γλυκὺ τοῦ μέλιτος, ὅτεν ὅπου ἂν ἡ [ubiubi fuerit mel], συμβέβηκεν αὐτῷ τὸ γλυκὺν εἶναι. διήνεγκεν ἄρα, ὅπερ προεθέμεθα, τὸ ἐν ἄλλοις εἶναι ἡ σὺν ἄλλοις. εἰπεῖν δὲ συνέλοντι, ἡ Ἀθηνᾶ καλή ἔστιν ἐν τῷ Παρθενώνι· τὸ μὲν γάρ καλλος [pulchritudo: ομ. eod.] ἐν αὐτῇ, ὁ δὲ Παρθενών σὺν αὐτῇ.

Τῶν οὖν εἰρημένων αὐτῶν τὰ μὲν ἐνδεγόμενά ἔστι καὶ παρειμένα, τὰ δὲ οὐχ οὕτως ἔχοντα. ὑπάρχει μὲν ἐνδέχεται καὶ πολιωθῆναι καὶ τούναντίον καὶ μὴ ὑπάρχει καὶ μὴ πολιωθῆναι, τῷ δὲ γρυπῷ λόγου γάριν οὐκ ἐνδέχεται καὶ συμβέβηκέναι [συμβέβηκεν eod.] τὸ γρυπὸν καὶ μὴ συμβέβηκέναι [συμβέβηκεν eod.]. καὶ ἐπὶ τῶν συμβέβηκάτων τὰ μὲν κατ’ ἡρεμίαν συμβέβηκεν, τὰ δὲ κατ’ ἐνέργειαν· ἥτοι κατὰ ἡρεμίαν τὸ ποιὸν καὶ τὸ ποσόν καὶ τὸ πρός τι· οὔτε γάρ τὸ πηγαῖον ἡ δίπηχον ἐν κινήσει ἔστιν οὔτε τὸ λευκὸν [neque album: ομ. eod.] οὔτε τὸ μέλιν οὔτε τὸ δεξιὸν οὔτε τὸ ἀριστερόν, ἀλλὰ τούτων τὸ μὲν πηγαῖον πρὸς τὸ ποσόν, τὸ δὲ λευκὸν πρὸς τὸ ποιόν, τὸ δὲ δεξιὸν πρὸς τὸ πρός τι, καὶ τούτων οὐδὲν ἐν κινήσει ἀλλ’ ἀκινητό. τὸ δὲ ποιεῖν ἡ πάσχειν καὶ τὸ κεῖσθαι ἡ ἔχειν κατ’ ἐνέργειαν· λευκὸν γάρ ἔστιν εἶναι, κανὸν μὴ κινῆσαι, ὅμοιος δὲ καὶ τὸ πηγαῖον, ποιεῖν δὲ καὶ [ei: ομ. eod.] πάσχειν ἐνέργειας καὶ κινήσεως γωρίας οὐκ ἔστιν, ἀλλ’ οὐδὲ κεῖσθαι [κινεῖσθαι eod.] καὶ ἔχειν, οἷον ἡ [scr. δῆ] γάρ *(σύγχετικῶς [quippe habitudine quadam])* ἐνέργει τούτων ἐκάτερον, ὥσπερ ὁ περιβεβλημένος πύκτης [pugil: ποιητὴς eod.], κανὸν μὴ τύπη, ἐνέργει, εἰκός δέ· οὐ γάρ ταυτόν ἔστι περιβεβλῆσθαι καὶ περιβάλλεσθαι οὐδὲ καθωπλίσθαι καὶ καθοπλίζεσθαι· ὁ μὲν γάρ καθοπλίζεμενος καὶ περιβαλλόμενος ποιεῖ, τὸ δὲ καθωπλίσθαι καὶ περιβεβλῆσθαι ἔχειν ἔστιν, ἀλλ’ ὅπου μὲν ὄπλα, ὅπου δὲ ἴματα. ὅηλον δὲ ὅτι πᾶσι τοῖς ἐνέργοντι καὶ τοῦ ποτὲ καὶ τοῦ ποσοῦ γρεία· ὁ γάρ ἐνέργων καὶ ἐν τόπῳ ἐνέργει καὶ κατὰ χρόνον ἐνέργει. πάντα ἄρα τῇ οὐσίᾳ συμβέβηκεν, ὥσπερ δέδεικται, τὸ ποσόν κατὰ μέργεθος, τὸ ποιόν κατὰ τι ἐν αὐτῷ ἡ σὺν αὐτῷ [vel cum ipsa: ομ. eod.] οἷον γλυκὺν ἡ καλόν, κατὰ τὸ πρός τι οἷον δεξιὸν ἡ ἀριστερόν, πρόσω τὴν ὄπιστα, κατὰ τὸ ἡρεμεῖν καὶ κινεῖσθαι καὶ τὸ ὄπλιζεσθαι ἡ ὄπλισθαι, [scr. κατὰ τὸ ἔχειν καὶ κεῖσθαι τὸ ὄπλισθαι καὶ καθῆσθαι], κατὰ [adde τὸ ποιεῖν καὶ πάσχειν] τὸ καλεῖν καὶ κατεῖσθαι, τελευταῖον τὸ ποῦ καὶ τὸ ποτέ· συμβέβηκε γάρ καὶ ὁ τόπος καὶ ὁ χρόνος. ὥστε καὶ ὄρυλογουμένως ἡ προεθέμενα εἶναι δέκα, καὶ πρῶτον τὴν ὑπάρξιν καὶ τὴν οὐσίαν τοῦ τινός, εἴτα τὰ [deinde: εἰ τῶντα eod.] συμβέβηκάτα, τὸ ποιόν τὸ ποσόν τὸ πρός τι τὸ κεῖσθαι τὸ ἔχειν τὸ ποιεῖν τὸ πάσχειν τὸ ποῦ τὸ ποτέ, καὶ ταῦτα δέκα εἶναι τὸν ἀριθμόν.

μᾶλλον ἐν τῷ ὀποῖον τί ἔστιν ἡ πῶς ἔχον ἔστιν. ἐρωτησάντων γάρ τινῶν τί ἔστιν ἐκεῖνο καθ' οὐ κατ. ταῦτα, τὸ γένος ἀποκρινόμεθα, τὰς δὲ διαφορὰς καὶ τὰ κοινῶς συμβεβήκότα οὐκέτι οὐ γάρ ἐν τῷ τῇ ἔστι φαμὲν κατηγοροῦνται || 10 ὄποιον (ubique) || 13 ἀποκρινόμεθα 16 διαστέλλει αὐτὸν || 17 χωρίζει αὐτὸν || 18 κοινῶς || p. 3, τοῦ (prius) εἰ τὸ corr. || 7 καὶ οἱ. || 8. 9 τοῖς ἀμφοτέροις λόγοις γρῆσθαι || 16 post ἀλλα add. ἡ καὶ γένη καὶ εἰδῆ λέγεται τὰ αὐτά || 17 post ἀλλο supra ser. τι || 18 ἀλλο τι || 23 ὁ οἱ. || 28. 29 πᾶλιν—ζώου οἱ. || 32 προσεγκῶς συνεγκῶς || p. 5, 1 ἀνωτάτη || 4 γάρ λέγεται Σωκρ. καὶ Πλ. καὶ Ἀλκιβιάδης || καὶ τοὺς τὸ λευκόν οἱ. || 6. 8 μετὰ ταῦτα || 11 αὐτοῦ || ὃς (alterum) οἱ. || 13 μὲν οἱ. || πρὸς οἱ. || καὶ ὧν || 14 ἔχει σχέσιν ἀλλὰ || 15 λέγεται (alterum) οἱ. || περιέχον τέ oblit. || 18 ἀλλο τι || 20 ἔστι οἱ. || 23 ὅῃ γάρ p. 6, 1 τῶν γενικωτάτων τε οἱ. || 2 ὁ οἱ. || τὸ οἱ. || 3 ἀνάγουσι] ἀναφέρουσι || 6 ὁ οἱ. || 8 ἀλλ'] καὶ || 10 ὄντα οἱ. || τὴν κοινωνίαν || μόνον ἔχουσιν || 12 μὲν οἱ. || μὴν δὲ ἀπέριω || 14 ἔστι τὰ ἡγ. || ἀπὸ τῶν γενικωτάτων supra ser. m² .. ὁ supra ser. m² .. 16. 18 κατιθέτας—ἀνινθέτας || 20 καθ' ἔκαστον || 21 γάρ οἱ. || 22 μέρος καὶ καθ' ἔκαστον || γάρ οἱ. || 24 ἔστιν εἰ αὐτῶν οἱ. || p. 7, 4 γάρ prius οἱ. || 8 καθ' ὧν γάρ τὸ εἶδος κατηγορεῖται || 10 ἀνθρωπον εἰπεῖν colloc. || 16 ὑπ' αὐτὸν || 18 εἶδος μόνον colloc. || 20 τοὺς τὰ] τὸ τὸ m¹: τοῦτο corr. m²(?) || ὁ προσιὼν ὁ || 21 οὖν δὲ || 23 ἀλλοι τὸν κατὰ μέρος ποτὲ τὸ αὐτὸν γενίσεται ται | 24 γένοντο τῶν κατὰ μέρος (ἄν αὐταὶ οἱ.) colloc. || p. 8, 2, 3 ἐν τοῖς γάρ || 5 καὶ τίνα—εἰδῆ] τίνα τε τὰ αὐτὰ γένη καὶ εἰδῆ || τίνα τε τὰ ἄπομα οἱ. || 6 εἰρήσθω || 10 πρὸς αὐτὸν || 11 γέ οἱ. || 12 ἐπερύθρητον θεωρεῖται || 13 ἔπερην] ἔπερος || 14 γρυπότης γλυκυπότης ἡ οὐδὴ || 16 παραλλάξη || 18 προσγενομένη || κοινῶς τε καὶ || 19 ἡ δὲ || 19. 20 τῶν—ἄλλο οἱ. || p. 9, 1 ἐποίησε καὶ εἶδος τοῦ ζώου ἐποίησε || 3 οὖν οἱ. || διαφορὰς οἱ. || 4 οἱ τε ὥραι] καὶ οἱ ὥραι || 7 πάλιν οἱ. || ἀρχομένους || 7. 8 εἶναι χωριστὰς colloc. || 10 ἀχώριστα] ἀχώριστον || 14 καθ' αὐτὸν || λόγῳ λαμβάνονται colloc. || 17 αὐτᾶς] αὐτὸν || 19 ἡ εἴη || οὕθ' αἱ || 20 καθ' ἀς] καθ' αὐτὰς καθ' ἀς || μὲν οἱ. || 21 οὔτε ἐπίτασιν οὔτε ἄνεσιν colloc. || 22 εἶναι post γρυπὸν colloc. || p. 10, 4 ἐμψύχου τε καὶ || 5 τοῦ αἰσθητικοῦ || 11 τὴν τοῦ οἱ. || 11 εἰ αὶ 13 καὶ ἀθανάτου || 13 τοῦ (ante θεοῦ) οἱ. || 14 καὶ θητοῦ || 15 διαιρετικῆς οἵσης || 16 αἰσθητικῆς τε || ἐμψύχους τε || συλληφθεῖσα || 17 ἀπετέλεσε utrobiique || 18 συλληφθεῖσαι || πῶς δὲ καὶ || 20 τε οἱ. || p. 11, 3 δὲ οἱ. || ἔξει ἄμμα colloc. || 4 ἔχει] ἔ del. || 5 γίνεται τι colloc. || 6 τὰ αὐτὰ. εἰδῆ || ἔστατα] ἔστιν || 10 λέγεται supra ser. m³ || ὁ ἀνθρωπος οἱ. || 11 ὅτι λογικόν || 16 θαντὸν supra ser. m² || 17 ἔκει] ἔχει || 20 ὄντα post αὐτὸν transp. || 21 ὅτι] ὕποι τὸν καὶ ἔκαστα εἰδῆ. ἀντιτροφος τῇ πρὸ τοῦ οὐτοῦ || 21. 22 ὁ γάρ ἀνθροπος καὶ ὁ ἵππος || 24 θεοῖ] ἄγγελοι || p. 12, 1 προσεπέξεργαζόμενοι || τῆς οἱ. || 2 τὴν οἱ. || 3 καὶ τὸ τί ἡγειν καὶ ὁ τοῦ .. 4 διαφορά ἔστιν || ὁ ἀν οἱ. || 6 χωριστές τὸν ἀνθρωπον || 9 οὖν οἱ. || εἶδος ποιοῦσα] εἰδοποιοῦσα || 10 εἶναι τι || 12. 13 tit. habet post ιδίου || 14 τὸ λατρεύειν καὶ γεωμετρεῖν || 15 ὡς ἀνθρώπω || 16 ante παντὶ add. μόνω καὶ || 17 καὶ τὸ μόνω || ὡς ἀνθρώπω || 18 καὶ γάρ εἰ μὴ || γελαστικὸς λέγεται || 19 ὑπάρχει οἱ. || 20 ὡς τῷ ἵππῳ || δὲ] γάρ || 21 εἰ τι (utrobique) || 25 αὐτοῦ οἱ. || ἔστιν οἱ. || p. 13, 1 ἀχώριστον || 2 χωρὶς τῆς τοῦ ὑπ. φθορᾶς || 3 δρίζεται δὲ αὐτὸν καὶ || 4 ἡ (ante ὁ) οἱ. || 6 tit. Περὶ τῶν κοινῶν τε καὶ ἰδίων τῶν πέντε φωνῶν || 9 tit. οἱ. || 14 ἵππων καὶ || 17 post ιδίου add. τοῦ τε εἶδους οὖς ἔστιν ιδίου καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν ἀτέμων || καὶ (post γελαστ.) οἱ. || 18 καὶ τῶν κοράκων τῶν κατὰ || 22 Περὶ κοινωνίας γ. καὶ δ. || p. 14, 2 θεον] ἄγγελον || 3. 4 ὥσα δὲ (utrobique) || 4 ὑπ' αὐτὰ || 5 ὄντος τοῦ ζώου colloc. || 6. 7 πάντων εἰδῶν colloc. || 7 τῆς οἱ. || 10 συναναρτεῖσθαι || 13 Περὶ ιδίων γέν. καὶ διεφ. || 18 μόνου τοῦ ἵππου || καὶ (alterum) οἱ. || 20 τὸ μὲν γένος || p. 15, 1 οὐκέτ' ἀναρρῦσι || 7 ζώων οἱ. || ίδιων γένει τε καὶ διαφορᾶ || 8 ἀρκεῖτω m¹ corr. ex ἀρκεῖ || ταῦτα] τοσαῦτα || 9 Περὶ κοινῶν γέν. καὶ εἰδ. || 11 εἶδος μόνον || 13 κατηγοροῦνται || 14. 15 Διαφέρει δὲ ὅτι (sic pro ἡ) τυπ. Περὶ διαφορᾶς γέν. καὶ εἰδ. || 16 εἶδους κατηγορεῖται || 19 πάντως οἱ. || 20. 21 συνανύμως τῶν εἰδῶν κατηγοροῦνται || p. 16, 1 Περὶ κοινῶν γέν. καὶ δ. || 3 κοινῶν δὲ καὶ τὸ ἐπίσης || 3. 4 τὸ γένος κατηγ. colloc. || 5 μελίτος || 7 ἡ εἴη || 8 Περὶ διαφορᾶς γέν. καὶ δ. || 9 ante ὅτι add. τὸ γένος τοῦ ιδίου || 14 ἐμπαλιν εἰ γελα-

στεκὸν ἄνθρωπος || 16 ἦ] εἴη || 18 αὐτὰ] ταῦτα || 19 Περὶ κοινωνίας γέν. καὶ συμβ. || p. 17, 1 πλειόνων εἰδῶν κατηγορεῖται || 3 Περὶ διαφορᾶς γέν. καὶ συμβ. || 4.5 λαμβάνης || 5 οὖν γε || ἐστι τῇ φύσει || 6 ἀεὶ μετέχει || 9 ὑφίστανται || 10 οὐσῶν ομ. || 12 ὁ αἰθίοψ || 15 διαφέρειν τεττάρων || 16 ἐκάστου ομ. || τετράκις || 18 καταλειπομένων || 20 διαφορᾶι γίνονται colloc. || 21 πὴ διαφέρει || 22 συμβεβηκότος εἱρηται || ἡ ἂε διαφ. || 24 τῶν συμβεβηκότων || p. 18, 3 αὐτὰ | 7 αἱ ομ. || 10 tit. ομ. || 11 κοινὰ τούτων τυπ. tit. Περὶ τῶν κοινῶν διαφ. καὶ εἴδ. || 15 Περὶ τῶν ιδίων διαφ. καὶ εἴδ. || 17 ποιόν τι || 19 πλειόνων εκ πλειόνων m² corr. || 23 θεοῦ] ἀγγέλου || p. 19, 1 εἰδεῖ] μετὰ εἰδόντος || 2 γέννησιν || 4 tit. ομ. || 5 Διαφορὰ καὶ ἴδ. tum tit. Περὶ τῶν κοινῶν διαφ. καὶ ἴδ. || 9 ἔχει—γελᾶν ἀεὶ] ἔχει τὸ ἀεὶ γελᾶν || 10 tit. Περὶ τῶν ιδίων διαφ. καὶ ἴδ. || 12 τὸ λογικὸν ἐπὶ ἀγγέλου καὶ ἀνθρώπου || 14 μῆρα δὲ καὶ || ἄν ἦ] ἦν || 16 Περὶ τῶν κοινῶν διαφ. καὶ συμβ. || 18. 19 τό τε γάρ λογικὸν ἀεὶ πρόσεσται τοῖς ἀνθρώποις καὶ πάσι κόρεσι τὸ μέλαντον εἶναι ὄμοιως || 20 Περὶ τῆς διαφορᾶς αὐτῶν || 21 περιέχει τὰ εἰδῶν || p. 20, 1 ἄνθρωπον καὶ τὸν ἄγγελον || 2. 3 εἶναι συμβ. colloc. || 4 ἀνεπίτατός τε καὶ ἀνέτος || καὶ ἡτον || 5 ἄν ποτε || 7 οὖν ομ. || καὶ ιδίντητες || 11 Περὶ τῶν κοινῶν εἴδ. καὶ ἴδ. || 13 τὸ ἂε γελαστ. || 16 Περὶ διαφορᾶς αὐτῶν || 17 καὶ ἄλλων || 18 ἄλλων εἶναι colloc. || 20 καὶ ομ. || ἀεὶ ομ. || 22 γελαστικόν || 23 διάφορα ἔτι ἂε || p. 21, 4 Περὶ τῶν κοινῶν εἴδ. καὶ συμβ. || 5 πολλῶν] πλειόνων || 6 σπάνιαι || 8 Περὶ ιδίων εἴδ. καὶ συμβ. || 9 ἐκατέρου] —έρων cetera tineis comesa || 10 ὄποιον τι ἔστιν ἦ || 11. 12 τῶν τε—ἀγωρίστων ομ. (suppl. in marg. m³) || 14 ὑστερογενῆ εἶναι || 16 ὁ αἰθίοψ || ἡ ομ. || 18 ὃη] ἂε || 20 Περὶ κοινῶν ἴδ. καὶ ἀγ. συμβ. || p. 22, 1 ὁ αἰθίοψ || 2 ὕσπερ καὶ παντὶ || 4 τῶν ομ. || 5 πρόσεστων || 7 μόνω || 8 ὃιό] ἔτι || 13 subscriptio Τέλος τῶν πέντε φωνῶν

E MONACENSIS AUG. 475 [Hardt V, 5] bombycinus, quadratus, saeculo XIII secundum Hardtium, potius saec. XIV exaratus. foliis 304 Isagoge et Organon continentur, Isagoge fol. 1—3 et 10—22. primum folium idque membranaceum posterius praefixum est, nam explicit ἄθρισμα ἥραχλειδῶν γένος (p. 2, 10), quae verba etiam initio fol. 2 scripta postea inducebantur. cetera folia abscisa tineisque comesa sunt, sed ternio foliorum 4—9 integror atque recentior est, foliis 4^r—6^r excerpta ex Davidis in philosophiam prolegomenis exhibentur, titulo praemisso Προλεγόμενα σύντομα καὶ σαφῆ εἰς τὴν τοῦ πορφυρίου εἰσαγωγήν inc. πρὸ παντὸς πράγματος καὶ πρὸ πάσης μαθήσεως δεῖ ζητεῖν τέσσαρα ταῦτα· εἰ ἔστιν, τί ἔστιν, ὄποιον τί ἔστι καὶ διὰ τί ἔστιν, fol. 6^v—9^v (E^b) titulo Πορφυρίου εἰσαγωγῆ rubro denuo eadem apparent atque f. 1—3 (E^a) leguntur, ex ipso ni fallor codice descripta¹). codex cum diligentia scriptus est, homoeoteleuti vitium raro occurrit, praepositiones cum casibus saepius coniunctae, iota subscriptum nusquam apparet. melioris eum recensionis esse testatur p. 2, 8, atque etiam optimae fuisse notae exemplar elucet ex p. 13, 3. correctiones passus est codex plurimas, quae ab altera manu profectae sunt, eiusdem fere aetatis sunt, tertia manus multo post lectiones ex deterioris familiae exemplari haustas addidit. scholia fere nulla apparent. collata Isagoge a me est.

p. 1, 1 tit. Πορφυρίου εἰσαγωγή, 14 ἔξετάσεως oblikt. E^a: τῆς ἔξετάσεως E^b || 17 γένος oblikt. E^a || 23 πεπληρένον || p. 2, 2 τοῦ Ταντ. || 4 τίς ἔστι ομ. || 5 καὶ ομ. || 6 καταγόμενοι || 8 ἂε ομ. || 10 ἄθρισμα ἥραχλειδῶν γένος iter. del. E^a || ἄλλως ἂε πάλιν comesum E^a || 11 τὸ εἶδος καθ' oblikt. et ὄμοιστητα comes. E^a || 12 τῶν ὑφ' ἔαυτο

¹) ubi varias lectiones littera non instruxi, E^a (f. 1—3) et E^b (f. 6—9) consentiunt.

oblitt. Ea || 13 πᾶν τὸ ὑψός έαυτό comes. Ea || 15 —ναι λέ— comes. Ea || 17 —ον τὸ oblitt. Ea || τὰ m³ Ea || 18 δὲ oblitt. Ea || 19 καὶ (post εἰδόη) oblitt. Ea || 20 —ως τιν— m³ Ea || 21 ἕδιον—γελαστικόν oblitt. Ea || 23 διαφέρει τὸ γένος τῶν τὰ γένη || 25 κατηγορεῖται abscis. Ea || 26 κατὰ Σωκρ. || 27. 28 τὸ δὲ γένος ζῶντων Εα: τὸ ζῶντον γένος Εβ || p. 3, 2 ὕδιον prius oblitt. Ea || εἰδός supra ser. m³ Ea || 4 μόνον || 6 κοινῶς || 7 τὰ κοινὰ Εβ || 8 ἡμῶν τί ἔστιν ἐκεῖνο || 9 κατηγοροῦνται (prius) || post ταῦτα add. τὸ γένος ἀποκρινόμεθα τὰς δὲ διαφορὰς οὐκ ἀποκρινόμεθα Εβ et in mrg. m³ Ea || αἱ οὐκ Εβ || κατηγορεῖται (alterum) comes. Εα: κατηγοροῦνται Εβ || 13 ἐρωτήσωμεν Εβ || ἀνθρώπους γένος abscis. Ea || 16 διατελλεῖ αὐτὸν || 17 χωρίζει αὐτὸν || 18 κοινῶς Εβ et m² Ea || τί (post ποιόν) om. Εα: hab. Εβ || 19 ἔστι (post ἔχον) m³ Εα: om. Εβ || 21 Περὶ εἰδόντων Εβ: in mrg. Ea || p. 4, 2 ἀποδοθὲν ὑπὸ τὸ γένος colloc. Εβ || 3 γένους—ζώου om. || 7 τὸ (ante γένος) supra ser. Ea || 9 χρῆσθαι Εα (corr. m³) || εἰδός οὖτως Εβ || 10 καὶ om. Εβ || 13 post εἰδός add. οὐκέτι δὲ καὶ γένος || 16 post ἄλλα add. ἀ καὶ γένη καὶ εἰδη λέγεται τὰ αὐτά || 17 ἄλλο τι || ἀναβεβήκος Εα (corr. m³) || 21 γνέσθω Εα: γνέσθω Εβ || 23 ὑψός δὲ ἄνθρ. Εβ || 28 μὲν (post εἰδός) om. || 29 ζώου expl. Εβ || p. 5, 3 ante εἰδός supra ser. m³ ἄλλο || 4 λέγεται Σωκρ. καὶ Πλάτ. καὶ Ἀλκιβιάδης || 10 ὑπὸ αὐτὸν || post σχέσιν ras. IV fere litt. || 11 πρὸ αὐτοῦ || ἀνάτατον || ὡς m² || 12 καὶ ὡς—γένος om. (suppl. m³) || 13 μὲν in lit. m² || 15 λέγεται alterum om. || 18 ἄλλο om. || ἐπαναβ.] ἔτι supra ser. m² || 20 ἔτι om. || post εἰδὴ ras. XI fere litt. || καὶ (ante δ) m² || 23 δῆ] γὰρ m¹: δὲ m³ || p. 6, 1 τῶν γενικωτάτων || 2 δὲ om. || 5 πάντα comes. || 6 δὲ om. || 8 δὲ] καὶ || 9 γένος πάντων colloc. || 10 post μόνον add. ἔχει m³ || 12 μῆν δὲ || 13 ἔστι τὰ] γῆν (ἔστι supra m³) || 14 δὲ om. || 16 μῆν δὲ supra m³ || 18 συναντιεῖν (sed αὐτερα.) || 23 τὸ κοινόν comes. || 24 τί ἐκάτερον (αὐτῶν ἔστι supra m³) || p. 7, 2 post εἰδὴ ras. III litt. || 4 γὰρ] δὲ supra ser. m³ || 6. 7 οὐ γὰρ || 7 εἶναι oblitt. || 10 ἄνθρ. εἰπεῖν colloc. || 16 ὑπὸ αὐτὸν || 18, 19 τὸ δὲ—ἀτόμων om. || 19 ἀπομον comes. || 24 γένοις τῶν κατὰ μέρος || ἀν αἱ αὐταὶ om. (αἱ αὐταὶ supra m²) || p. 8, 5 τίνα τὰ αὐτὰ γένη καὶ εἰδὴ || τίνα τὰ ἀτομα || 6 εἰρήσθω (εἴρηται supra m³) || 7 tit. Τέλος τοῦ εἰδόντως: — Περὶ διαφορᾶς || 13 λέγεται post ἑτέρου transp. || 14 οὗτον om. || γρυπότης γλωκούτης ἡ οὐλή || 16 διαλλάττη oblitt.: παραλλάττη suppl. m² || δὲ ἄνθρ. || 18 κοινῶς τε καὶ || 19 ἡ δὲ || p. 9, 1 ἐποίησε καὶ εἰδός τοῦ ζώου ἐποίησε || 2 ὥστε—ἐποίησεν om. || 3 οὖν m² || γενῶν αἱ εἰς (αἱ del. m³) || 7. 8 εἶναι χωριστὰ colloc. || 8 τὸ (ante ἡρεμεῖν) m³ || 14 αὐτὰς] αὐτὸν || 19 η] εἰη || 20 διατείται τὸ γένος || 21 οὔτε ἐπίτασιν οὔτε ἀνεσιν colloc. || 22 σημὸν εἶναι ἡ γρυπὸν colloc. || p. 10, 2 διαιροῦμεν || 5 ἐμψύχου καὶ ἀψύχου καὶ αἰσθητικοῦ καὶ ἀναισθήτου || 8 τὰ γένη supra ser. m² || 10 τε supra ser. m³ || 11 τῇ τοῦ om. || καὶ ἀθαν. || 12 καὶ λογικοῦ || 13 καὶ ἀθαν. || 14 καὶ θηντοῦ || 15 διαιρετικῆς οὖσης corr. m³ || 16 ἐμψυχός τε || 18 καὶ πῶς δὲ (sed δὲ in lit. m³) || 21 μᾶλλον] μᾶλιστα || p. 11, 2 οὔτε οὐδὲν τούτων oblitt. (suppl. m³) || post ἔστιν add. ἐνεργείᾳ ἀλλὰ μᾶλλον δυνάμει || 3 δὲ supra ser. m¹ || 3 δὲ] ἀμφα colloc. || 4 ὑπὸ αὐτὸν || 6 post ἀντικείμενα add. m³ εἰδὴ || ἔστω] ἔστιν || 10 δὲ in mrg. m¹ || 11 ἔτι λογικὸν || 16 ὅλον comes. || 19 post ἀλογον VI fere litt. eras. || 20 ὄντα om. (suppl. m³) || post αὐτὸν IV litt. fort. ὄντα eras. || 21. 22 δὲ γὰρ ἄνθρ. καὶ δὲ πόπος || 24, p. 12.1 καὶ λογικά—ἐκείνων om. (suppl. in mrg. m²) || 24 θεοί] ἄγγειοι || p. 12, 1 πορειαὶ επεξεργαζόμενοι (sed. επεξ supra ser. m²) || 3 καὶ εἰς τὸ τί ἡν εἶναι καὶ δὲ τοῦ, sed τὸ τί et καὶ δὲ m² || 4 διαφορά ἔστιν τοῦ ἄνθρ. || 6 post χωρίζοντες add. m³ τὸν ἀνθρώπον || 8 post εἶναι add. m³ διαφοράν || 10 εἶναι τὸ (τι induct. m³) || 11 μὲν supra ser. m² || 13 εἶδει τὸν colloc. || 15 τῷ (prius) in lit. m³ || 16 τὸ μόνον || 17 καὶ τὸ μόνῳ || 18 δὲ supra ser. m³ || 19. 20 ὄπαρχει om. || 21 πόπος καὶ χρεματ. || 25 χωριστόν] στον in ras. m² || ἔστιν om. || p. 13, 6 Τρῆμα δεύτερον Περὶ κοινωνιῶν καὶ διαφορῶν τῶν ἐ φωνῶν || 9 tit. om. || 12 τε om. || 14 τοῦδε τοῦ πόπου in mrg. m¹ || 17 μόνων || post ἴδιον add. τοῦ τε εἰδόντως οὖ ἔστιν ἴδιον καὶ τῶν ὑπὸ αὐτὸν ἀτόμων || 18 κατὰ μέρος (alterum) comes. || 22 tit. om. || p. 14, 2 θεόν] ἄγγελον in ras. m² || 3 ἔτι οὐσα in ras. m² || ταῦτα καὶ τῶν || 4 τε in ras. m² || 6 post ἐμψύχον add. m³ καὶ τὸ αἰσθητικόν || 7 τῆς om. || 10 ἡ (ante τοῦ γέ-

vouς) del. m² || συναναιρεῖσθαι καὶ τὰ || 13 tit. om. || 18 μόνου τοῦ ἕππου || 20 post γένους add. ἀλλὰ τὰ διαιρετικά || 21 post ἀλογον add. αἱ δὲ διαιφοραὶ οὐ περιέχουσι τὰ γένη | 23 post σταυρεῖται δὲ add. m³ ὡς ἀντῶν || p. 15, 1 ἀναιροῦσι || 2. 3 τὸ γένος μὲν colloc. || 4 ante γένος II litt. eras. || post ἀνθρώπον supra ser. m³ γένος || 7 τῷ om. (sed τῇ διαιφῇ) || 9 tit. om. || 11 εἶδος μόνον || 12 πρότερα corr. m³ ex προτέροις || 14 tit. om. || 16 post εἶδους fere XII litt. eras. || 17 post δεῖ add. m³ ἀ || 19 πάντως supra ser. m¹ || 20 ante ὄντος add. m³ μὴ || 20. 21 τῶν εἰδῶν κατηγορεῖται || 21 τῶν γενῶν supra ser. m¹ || p. 16, 1 tit. Περὶ γένους καὶ ίδου || 2. 3 εἴ τι utrobique || 3 ad καὶ τὸ in mrg. m¹ κοινὸν δὲ || 5 μέλιτος || 7 ἦν εἴη || 8 tit. om. || 9 Διαφέρει δὲ τὸ γένος τοῦ ίδου ὅτι || τὸ δὲ ίδον οὐσίερον colloc. || 11 κατηγορεῖται ὡν ἔστι γένος || καθ' ἐνὸς || 12 οὐδενὸς ὄντιν.] fort. οὐκ ἔντιν., nam δενὸς in ras. et ἀν in mrg. m² || 13 ante ζῷον add. τι m³ utrobique || 16 ἦν εἴη || ιδια in ras. m² || 17 ἀναιρεῖ (alterum) m¹: συναναιρεῖ m³ || ὄν] γ m³ || 18 καὶ ἀντὰ m³: ταῦτα m¹ || 19 tit. οὐσια κοινὰ γένους καὶ συμβεβήκατος || p. 17, 3 tit. om. || 4. 5 λαμβάνηται] ταῖ in ras. m² || 5 ἔστι τῇ φύσει || 6 μετέγοντα δεῖ || 12 ἀ ιδίοψι || 16 ἐνὸς δὲ ἔκάστου in ras. m² || τετράκις || 18 καταλειπομένων || 19 δύο || 20 τέτρας λειπομένων || διαιφοραὶ γένονται colloc. || 21 τὶ διαιφέρει || 22 συμβ. εἰρηται || ἡ δὲ διαιφορὰ colloc. || πᾶ] τι, superscripto πῆ m¹, ubique || 26 τοῦ εἶδους] καὶ in ras. m² || p. 18, 10 Περὶ τῶν κοινῶν τῆς δ. καὶ τοῦ εἰδ. || 15 tit. om. || 16 τὸ supra ser. m¹ || 19 ἡ διαιφορὰ μὲν colloc. || 23 θεοῦ primitus: ἀγγελ in ras. || 24 καὶ θητὰς || p. 19, 1 εἶδει] μετὰ εἶδους || 2 σύνεστιν || 4 tit. οὐσια κοινὰ τῆς διαιφορᾶς καὶ τοῦ ίδου || 6 λογικὰ alterum in mrg. m² || 7 παντὶ εἶδει in ras. et in mrg. m² παντὶ || 9 οὐχὶ καὶ || 10 tit. om. || 11 αὖτη] αὐτὴ || 12 καὶ prius om. || θεοῦ] ἀγγέλου in ras. m² || ἐπὶ alterum om. || 13 ἦν ἐν διαιφορᾷ — in ras. m² || 14 μῆν δὲ || ὡν ἦν ιδια || 16 tit. οὐσια κοινὰ τῆς δ. καὶ τοῦ σ. || 17 δὲ supra ser. m³ || 18 προσεῖναι supra ser. m³: παρέναι in ras. m² || 18. 19 τὸ τε γάρ λογικὸν (m²) διδύλιον (m¹) τοῖς ἀνθρώποις καὶ τὸ δίπουν δεῖ (m²) || 19 καὶ πᾶσι || μέλιται εἶναι (μέλιται supra ser. m³) || 20 tit. om. || 21 περιέχει τὰ εἰδῆ || p. 20, 1 ἄνθρ. καὶ τὸν ἄγγελον, sed ἄγγελον in ras. m² || 3 post πλεύσων add. m² καὶ διαιφορόντων || 4 ἀνάντος] ἀνάν in ras. m² || 5 ἀν ποτε || 7 καὶ ιδιότητες || 8 πᾶ] τι superser. πᾶ || 11 οὐσια κοινὰ τοῦ εἰδ. καὶ τοῦ ίδ. || 14 ἔστι] πρόσεστι in ras. m² || 16 tit. om. || 17 καὶ ἄλλων || 18 ἄλλων εἶναι colloc. || 20 καὶ om. || 21 δ. m³ || 23 ἔστιν prius om. || p. 21, 2. 3 καὶ πᾶσι καὶ δεῖ || 4 οὐσια εἰδ. καὶ συρ. || 5 πολλῶν] πλεύσων || 8 tit. om. || 10 ὄποιον τι ἔστι || 14 οὐσιογενῆ εἶναι || ἐπουσιώδη || 16 ἀ ιδίοψι | ἡ om. || 18 δῆ] δὲ || πᾶ] τι, superser. πᾶ || 20 οὐσια κοινὰ τοῦ ίδ. καὶ τῶν ἀγωρίστων συμβεβήκατων || 22 ante γῆστας. ras. VII fere litt. || p. 22, 1 ἀ οἰδίοψ] || 3 tit. om. || 5 πάρεστιν εἶδει colloc. || 7 μόνω || 8 δῦ] εἴτι || 11 τε om. || 13 subscriptio Τέλος τῆς Πορφύριου εἰσαγωγῆς.

F FLORENTINUS Badiae 192, bombycinus saeculo XIV exaratus, exhibet Isagogen et Organon. Isagoges p. 1,1—3,18 (οὐκ ἐν τῷ τι ἔστιν ἀλλὰ ἐν) manu recentiore ex exemplo deterioris familiae suppleta sunt, reliqua pars recensionem meliorem praebet, quamquam librarius et neglegenter descripsit et additamenta futileissima in textum recepit (cf. 15,4. 18,22). correctiones atque scholia brevissima et prima manu et altera superscripta aut in marginibus adiecta magis imagisque rarescunt; correctiones ex exemplo esse derivatas docent 4,17. 5,7. 8,16. contulit Isagogen Hieronymus Vitelli.

p. 1,1 tit. totum habet, sed τοῦ φοίνικος μαθητοῦ πλάτωνος || 10 παρὰ τῶν γενῶν || 14 αὖτῶν τε || 18 γένος μὲν || 20 τὸ τῶν ἱρακλ. || p. 2,3 τὸ γένος εἶναι colloc. || 4 τις ἔστι om. || 5 δὲ om. || 11 τούτων οὐσια colloc. || 12 τοιοῦτον || 15 ἀπεγράψοντες (sic) || 23. 24 πλεύσων λέγεται || 26 ἀριθμῷ μόνῳ || p. 3,8 κατηγορεῖται, ἀλλ. ἐν τῷ ποτῷ τι ἔστιν || ἐρωτησάντων γάρ τινων τι ἔστιν ἐκεῖνο || 9 ταῦτα τὸ γένος ἀποκρινούμεθα, τὰς δὲ διαιφορὰς καὶ τὰ συμβεβήκατα οὐκ ἀποκρινούμεθα· οὐ γάρ ἐν τῷ τι ἔστι κατηγορεῖται τοῦ οὐσιερένου ἀλλὰ || 11 τι ἔστιν || 13 ἀποκρινούμεθα || 18 τῷ ποτῷ inc. man. antiqua ||

20 εἰ— obllitt. || p. 4,8 ἐκάτερον ἐκατέρου om. || 10 ὑποταττόμενον || 17,18 ἐπικαβεβηκός —ἄλλο om. (suppl. m¹) || 18 εἶδος ex γένος (?) corr. || 21 γενέσθω || 23 ἔστιν ἔμψυχον || p. 5,1 δὲ om. || 3 ἄλλο εἶδος || 6 μετὰ ταῦτα || 7,8 τὴν—λέγεται om. (suppl. m², quae τε om.) || 11 αὐτοῦ || 17 ἀφορίζεται || 18 ἄλλο om. || 23 δῆ] δὲ || p. 6,6 ἀνώτατον || 6 om. || 8 τις ὡς ὄντα || 9,10 πάντα τὰ ὄντα || 16 μηδὲ || 17,18 κατιύντας—ἀνύντας || 20 ἐκαστον || 22 μέρος καὶ καθ' ἐκαστα || 24 ἔστιν post αὐτῶν transp. || p. 7,1 εἰς] ὡς, supra ser. m¹ εἰς || 5 τοῦ om. || 19 ὑψ' ἐνὸς || 20 ὁ om. utrobique || 25 αἱ αὐταὶ m²: ἐκυταὶ m¹ || καὶ ἐπὶ τῶν πλεύσιν || p. 8,1 οὖν om. || 5 τὰ αὐτὰ post εἶδον, transp. || 9 διαλάττον || 11 τι om. || 12 ἑτερότητον θεωρεῖται || 14 οἷον om. || 15 καὶ om. || 16,17 διαλλάττη—διαφορῆ om. (suppl. m²) || 17 οὖν] γάρ || 18 προσγενομένη || p. 9,1 ἄλλο ἐποιήσεις ζῶντος εἰδος τοῦ ζόντος ἐποιήσεις || 5 αἱ om. || 10 τημόν || 14 καὶ ἐκυτὸ προσδύσαι || 17 ἐκυτὸ || p. 10,2 διατροφεύειν, sed καθ' ἃς διατροφ—evan. || 3 καθ' αὐτὰς obllitt. || 4 ἐμψύχου τε et λογικοῦ τε || καὶ θυητοῦ || 7 καὶ τοῦ ἀθαν. || 9 τῶν γενῶν διαφοραὶ colloc. || 10,11 καὶ ἀλλόν || 11 καὶ ἀλλα. || 12 θυητοῦ corr. ex λογικοῦ || 14 καὶ θυητοῦ || 16 τοῦ αἰσθητικοῦ || 18 πάντες—πάντες] πῆ—πῆ || 21 οὐδέ τι || p. 11,4 ὑπ' αὐτὸ || 10 ἀλλὰ ἐν (οὐ supra ser. m²) || 11 οὐτε λογικὸν || 13 γε om. || 16 τῆς supra ser. m¹ || 20 τὸ(post γένος) supra ser. m¹ || 21 ἐκαστον || 24 θεοῖ] ἄγγελοι || p. 12,2 τὰ] τὸ || τὴν om. || 3 εἰς τὸ τὸ ἦν εἶναι καὶ ὁ τοῦ πράγματος || 4 διαφορὰ ἐστιν || 6 γυναῖκες τὸν ἄνθρωπον || 9 οὖν ἀν̄ colloc. || καὶ οὗ— obllitt. || 14 παντὶ obllitt. || 16 δῆ] τὸ || 17 καὶ τὸ μόνων || 18 γελαστικός || 19 αὐτῶν ἀεὶ colloc. || 20 καὶ om. utrobique || 21 εἴ τι utrobique || 26 οὖν om. || p. 13,3 δρίζονται δὲ αὐτὸ || 9 tit. Περὶ τῶν προσόντων κοινῶν τε καὶ ἰδίων τῷ γένει καὶ τῷ εἰδεῖ καὶ τῇ διαφορᾷ καὶ τῷ ἰδίῳ καὶ τῷ συμβεβηκότι. τημά δευτερον || 11 τῶν ὑψ' αὐτὸ εἰδῶν || 12 ὑψ' αὐτὸ || 15 καὶ ἵππου καὶ βοὸς || 16 ὁ om. || 17 μόνων || 22 τῆς om. || διαφορᾶς, τημά τρίτον || 23 καὶ (alterum) om. || p. 14,1 καὶ εἰ μὴ πάντα || 2 περιέχει ἄγγελον καὶ ἄνθρωπον, ἀπερ || 6 ἐμψύχου καὶ τὸ αἰσθητικόν || εἰδῶν om. || 11 καὶ τὰ || 17 ἐχόντων πόδας colloc. || ἀτέρμων καὶ τῶν κατὰ μέρος || 18 μόνου τοῦ ἵππου || 20 γένους ἀλλὰ τὰς διαφερετικάς || 21 ἀλλογον, αἱ δὲ διαφοραὶ οὐ περιέχουσι τὰ γένη || 22 ὑψ' αὐτὰ || συναντεῖ m¹ (corr. m²) || 23 συναντεῖται δὲ ὑπ' αὐτῶν || p. 15,1 οὖν ἀντανακροῦσι || 4 ἀνθρώπου γένος τὸ || 6 ζῷων om. || 7 τῷ om. || 8 τῇ om. || 9 Περὶ κοινωνίας καὶ διαφορᾶς γένους καὶ εἰδους || 11 εἶδος μόνον || 14 tit. om. || 16 εἰδους κατηγορεῖται || 17 εἰδοποιᾶς || 20 τὸ om. || γένη τῶν εἰδῶν συ. || 21 τῶν ὑψ' ἐστὰ εἰδῶν om. || 22 ὑψ' αὐτὰ || p. 16,1 Περὶ κοινωνίας καὶ διαφορᾶς γένους καὶ ἰδίου || 2,3 εἴ τι utrobique || 3,4 τὸ γένος κατηγ. colloc. || 5 μελίτος || 7 εἰδῶν obllitt. || 8 tit. om. || 9 τὸ δὲ ἰδίον ὕστερον || δεῖ γάρ supra ser. m¹ || 11 κατηγορεῖται ὣν ἐστι γένος || καθ' ἐνὸς || οὗ] φ " 13 εἴ τι ter " 15 μόνον || 16 δῆ] εἴη || 18 αὐτὰ] τῶντα || 19 Περὶ κοινωνίας καὶ διαφορᾶς γένους καὶ συμβ. || p. 17,3 tit. om. || 6 μετέχοντα ἀεὶ || 11 τὸ ἐστιν ἡ πᾶς ἔχον ἐστιν || 15 διαφέρειν τεττάρων || 17 τὰς πάσας γένεσθαι colloc. || 18 ἐλλειπομένων || 20 τέταρσιν, οὕτως αἱ διαφοραὶ δέκα πᾶσαι γίνονται || 21 πῆ διαφέρει || 22 συμβ. εἰρηται || ἡ δὲ διαφορὰ || 23,25 ἐρρήθη || 26 καὶ πῆ διαφέρει || p. 18,1 ἐρρήθη || 3 αἱ om. || καταληγμήσεται m¹ || 4 —δοὺς καὶ τῆς obllitt. || 10 Περὶ τῶν κοινῶν διαφορῶν καὶ εἰδους || 11 κοινά || 15 Περὶ τῶν ἰδίων ἐκάστου || 21 ἐστιν om. || 22 ante συναντεῖ alid. συναντεῖται γάρ ὁ ἄνθρωπος ἀνταριθέντος τοῦ λογικοῦ || 23 ἀγγέλου καὶ θεοῦ || p. 19,1 Περὶ κοινωνίας διαφορᾶς καὶ ἰδίου || 7 καὶ τὸ παντὶ || 10 tit. om. || 12 λογικὸν ἐπὶ θεοῦ καὶ ἀνθρ. || 14 ὣν δῆ] δίαι || 16 Περὶ κοινωνίας διαφορᾶς καὶ συμβεβηκότων || 20 tit. om. || p. 20,1 ἄνθρωπον καὶ (?) θεὸν || 4 ἀνεπίτατός τε καὶ ἀνέτος || καὶ ἡττον || 7 οὖν om. || καὶ ἰδιότητες || 11 tit. Περὶ εἰδους καὶ δίαι || 12 εἴ τι || 13 εἴ τι τέ || τὸ δὲ γελαστ. ἔτι || 14 τε πάρεστι || 16 tit. om. || 17 καὶ ἄλλων || 18 τὸ δὲ δίαι ἄλλων εἶναι ἀδύν. || 20 καὶ om. || p. 21,3 παντὶ καὶ ἀεὶ || 4 Περὶ κοινωνίας δίαι καὶ συμβ. || 5 πολλῶν] πλεύσιν || 8 tit. om. || 10 πότεν τὶ ἐστιν || 12,13 τῷ συμβεβηκότι || 14 ἐπουσιώδη || 16 ὁ Λεθίοψ || 18 δῆ] δὲ || 20 Περὶ κοινωνίας δίαι καὶ τ. α. σ. || 21 δῆ] δὲ || αὐτῶν obllitt. || p. 22,4 tit. om. || 7 μόνων δίαι] ἔτι || καὶ ἐστιν ἐπίστης induct. m².

G PARISINUS 1971 [Catal. bibl. Paris. II, 427] membranaceus [0,32 × 0,23] saeculo XIII a diversis manibus exaratus, sed f. 2 (p. 2,16 διαφερόντων — p. 4,4 χρώματος εἰδος) et f. 127—136 demum saec. XV scripta sunt. continet ante Organon Isagogen f. 1—10^r. scholia atramento rubro ad Isagogen adscripta vix legi possunt. de indeole codicis statuendum est, folium 2 ex melioris recensionis exemplari descriptum esse, cetera cognata cum illo exemplo, unde alter codicis E corrector (m³) hauserit. quae altera manu correcta apparent, nescio an ubique ex ingenio petita sint. contulit I. Bruns.

p. 1,1 tit. Πορφυρίου εἰσαγωγή || 10 περὶ γενῶν (rubro) || 14 τῆς ἔξετάσεως || αὐτῶν τε || 23 κεκλημένον || p. 2,4 πατρὸς τῆς ἐκάστου γενέσεως ἀρχῆ, ὥσπερ || 5 καὶ οἱ. || 10,11 λέγεται γένος colloc. || 11 τούτων ίνως colloc. || 13 τοῦ τῶν || 20 κοινὴ || 23 διαφέρει τὸ γένος τῶν τὰ γένη || 26 κατὰ Σωκρ. || 28 ὅν] ὡν || p. 3,2 μόνοι οἱ. || 6 κοινῶς || 9 ταῦτα τί ἔστιν || φαμὲν καθηγορεῖσθαι || 11 ὑποῖον τί ἔστιν κόραξ φαμὲν μέλαν || 13 δὲ ἄνθρ. || 16 διατέλλει αὐτὸν || post εἰδῶν add. ἀλλ᾽ οὐχὶ ὡς γενῶν || 17 χωρίζει αὐτὸν || ἀπό τε || 18 κοινῶς || p. 4,1 μὲν οἱ. || 16 ἀλλὰ, ἂ καὶ γένη καὶ εἰδῆ λέγονται τὰ αὐτά || 19 ἔστι] εἰσὶ 21 γενέσιν δὲ καὶ ἐπὶ 22 ταῦτη 23 ἔστιν ἔμβολον 25 μὲν ἡ colloc. || p. 5,3 ἀλλοι εἶδος || 4 ἀλλὰ καὶ || 6 δὲ εἴη colloc. || 7 ante πρὸς ras. II litt. || 8 καὶ τὴν πρὸς || 11 αὐτῶν ἀνάτατων 13 ποὺ m² 22 τῷτε m¹: corr. m² 23 λαμβανόμενα || δὲ] γάρ || p. 6,1 τε οἱ. || 2 δὲ οἱ. || 6 ἀνάτατον || δὲ οἱ. || 8 ante ὄντα II litt. ras. || 13 τὰ (post ἔστι) οἱ. || 16 μρὸς || 20 ἔκαστον || 22 δὲ m² || 24 ἔστιν post αὐτῶν transp. || p. 7,4 ἡ m² supra ser. || 8 κατηγορεῖται || 14 ἡ καὶ κατὰ τῶν γενῶν || 20 δὲ (ante Σωκρ.) οἱ. || p. 8,5 καὶ εἰδῆ τὰ αὐτὰ colloc. || τίνα τε ἄτομα || 11 τι οἱ. || 14 οἷον οἱ. || 15 καὶ οἱ. || 18 προσγενομένη || p. 9,1 ἐποίησε καὶ εἶδος τοῦ ζώου ἐποίησεν || 14,17 αὐτὰς] ἑαυτὸν || 20 μὲν οἱ. || 21 ἔκαστω, supra ser. οὐ || 22 ἔστιν eras. || p. 10,1 ante πάλιν II litt. ras. || 2 διαιροῦμεν || 3 οἷον τῶν μὲν || 4 ἔμβολον τε καὶ αἰσθ. καὶ λογ. || καὶ θητοῦ || 5 αἱ μὲν—διαφορὰι συστατικαὶ εἰσὶ || 7 τοῦ ἀθαν. 9 τῶν γενῶν διαφορὰι colloc. || 10,11 καὶ τοῦ ἀλόγου || καὶ ἀθαν. || 13 τοῦ θεοῦ] τῶν ἀγγέλων || 15 διαιρετικῆς οὐσίσης || 16 αἰσθητικῆς τε || συλληρθεῖσα || p. 11,3 δὲ οἱ. || 4 δέπ' αὐτὸν || 6 ἀντικείμενον εἰδῆ || 7 πλειόνων τε || 13 γε] τε || 16 μορφῶν || 21 ἔκαστον || 22 ζῶα γάρ (θητὰ οἱ.) || 24 λογικοὶ || θεοὶ] ἀγγελοὶ || p. 12,1 προσεπεξεργάζομενοι || τῆς οἱ. || 3 καὶ τὸ τί ἦν εἰναι καὶ δὲ τοῦ || 4 διαφορά ἔστιν || 6 χωρίζοντες τὸν ἄνθρωπον || 8 ιδῶς οἱ. || 14 τὸ alter. οἱ. || 17 καὶ τὸ μόνω || 18 δεῖ μὴ γελῆ colloc. || 19 πεψυκέναι γελᾶν || 20 δὲ] γάρ || 24 δὲ] γάρ || p. 13,1,5 εἶδος οὐτε διαφορὰ colloc. 5 ἔστιν οἱ. 9 περὶ τῶν κοινῶν τε καὶ ιδίων τῶν προσόντων τῷ γένει, τῷ εἰδεῖ, τῇ διαφορᾷ, τῷ ιδίῳ καὶ τῷ συμβεβηκότι. || 11 τῶν δέπ' αὐτὸν, εἰδῶν τε καὶ ἀτόμων || διαφορὰ δὲ ὡς ταῦτας || 14,15 καὶ τοῦδε—ὄντων οἱ. || 15 ἵππων τε || 16 post μέρος add. ἥπιον τοῦδε τοῦ ἵππου καὶ τοῦδε τοῦ βοὸς ἀτόμων ὄντων || δὲ καθηθοῦ ἄνθρ. || 17 μόνων || ἕπιον τοῦ τε εἰδούς οὐ ἔστιν ἕπιον καὶ τῶν δέπ' αὐτὸν ἀτόμων || καὶ τοῦ οἱ. || 18 κοράκων καὶ τῶν αἰθίνων || 21 περιεχόντων εἰδῶν τὰ || 22 τῆς οἱ. || 23 τῶν εἰδῶν || p. 14,2 ἄγγελον καὶ ἄνθρ. (καὶ θεοῦ οἱ.) || 3,4 οὗτα δὲ || 5 τε οἱ. || ὄντος τοῦ ζώου colloc. || 6 ἔμβολον καὶ τὸ αἰσθητικόν || 10,11 συναναιρεῖσθαι καὶ τὰ || ἔσται ἵππος || 13 περὶ τῶν ιδίων γέν. καὶ διαφ. || 18 μόνοι τοῦ ἵππου || 20 γένους m²: εἰδούς m¹, post quod ἀλλὰ τὰς διαιρετικάς || 21 ἀλογον. αἱ δὲ διαφοραὶ οὐ περιέχουσαι τὰ γένη || 23 δὲ δέπ' αὐτῶν || p. 15,1 οὐκέτε] οὐ || 9 περὶ κοινωνῶν γέν. καὶ εἰδ. || 10 δὲ οἱ. || 11 εἰδῶς μόνον || 12 πρότερα || 14 περὶ τῶν ιδίων γ. κ. εἰδ. || 17 δὲ καὶ || ἀποτελεῖ || 20 ante ὄντος ras. II litt. (μὴ eras. (?)) cf. cod. E) || τὸ οἱ. || p. 16,1 περὶ κοινωνῶν γέν. κ. lō. || 2,3 εἴ τι (utrobiique) || κοινῶν δὲ καὶ τὸ ἐπίσης τὸ γένος κατηγ. || 4 τῶν αὐτῶν || 5 μέλιτος || 7 ἡ] εἴη || 8 περὶ διαφορᾶς καὶ ιδίου || 9 διαφέρει τὸ γένος τοῦ ιδίου (δὲ οἱ.) || 10 τὸ δὲ ιδίον ὄντερον colloc. || διαφοραὶς διαιρεῖσθαι colloc. || 11 κατηγορεῖται ὡν ἔστι γένος || καὶ ἔνδες || ιδίοις κατηγορεῖται. ἔτι τὸ μὲν || 18 συναναιροῦνται || 19 περὶ κοινωνιῶν γέν. κ.

συμβ. || p. 17, 3 περὶ διαφορᾶς καὶ συμβ. || 5 post ἐστὶ supra ser. m² τῇ φύσαι || 6 post μετέχοντα supra ser. m¹ (?) δὲ || 9 ὑψίστανται || 11 ἔχει || 12 ὁ αἰθίοψ || 21 ἡ διαφέρει || 22 συμβ. εἰρηται || ἡ δὲ διαφορὰ || 23 τὸ γένος m² supra ser. || ἐρρήθη (ubique) || p. 18, 1 τὸ ἔδος τοῦ γένους || 9 εἰρήκαμεν || 10 περὶ κοινωνιῶν διαφορᾶς κ. εἴδους || 15 περὶ τῶν ιδίων δ. κ. εἰδ. || 16 τὸ m² supra ser. || κατηγορεῖσθαι δὲ || 17 ὁ οιμ. || ποιῶν τι || 19 εἶ δὲ || 20 ὕστε (τε ερας.) || 21 τὸ εἴδος ερας. || ἐστιν οιμ. || ἡ μὲν διαφ. || 23 θεοῦ] ἀγγέλου 24 τὸ utrobique om. || p. 19, 2 τι ἄλλο colloc. || εἰς ἡμίονον γένεσιν οιμ. || 3 συντιθεις οὐκ ἔν || 4 περὶ κοινωνιῶν δ. κ. δ. || 7 παντὶ τῷ εἴδει || 9 τῷ] τὸ utrobique (corr. m²) || 10 περὶ ιδίων δ. κ. δ. || 12 καὶ prius οιμ., alter. m² || θεοῦ] ἀγγέλου || 13 ἦν] ἡ in ras. m² || 16 περὶ κοινωνιῶν δ. κ. σ. || 19 δὲ τῷ ἀνθρώπῳ πρόσεστι καὶ (καὶ m²) || τὸ μέλαν (τὸ m²) || 20 περὶ τῆς διαφορᾶς αὐτῶν || 21 post περιέχει m² supra ser. τὰ εἴδη || p. 20, 1 ἀνθρ. καὶ τὸν ἄγγελον || 5 μιγέτεν δ' ἀν ποτε || 7 μὲν αἱ τε (οὖν οιμ.) || αἱ alter. οιμ. || 8 τοῦ γένους καὶ τῆς διαφ. || 11 περὶ κοινωνιῶν εἰδ. κ. δ. m² || 14 γάρ ερας. || πάρεσται || 16 περὶ διαφορᾶς εἰδ. κ. δ. m² || 18 ἄλλων ιδίων εἰναι || 23 ἐστιν οιμ. || p. 21, 4 περὶ τῶν κοινων εἰδ. κ. σ. συμβ. m² || 6 διεστάναι] ἀφεστηκέναι || 8 περὶ διαφορᾶς αὐτῶν m² 10 ιδίων τι ἐστιν ἡ πῶν ἔχον ἐστὶ || 14 ἐπωνυμόθη || 15, 16 ἀγώριστα || 16 ὁ αἰθίοψ κατὰ τὴν [18 δῆ] δὲ || 18, 19 τοῦ γένους καὶ τοῦ εἰδ. || 19 καὶ τοῦ γένους οιμ. || 20 περὶ κοινωνιῶν τοῦ δὲ κ. τοῦ ἀ. σ. || 21 δῆ] δὲ || 22 μὴ ἡν] θεωροῦνται || p. 22, 1 οὕτως οιμ. || 2 ὕσπερ καὶ παντὶ || τὸ ιδίων πάρεστι colloc. || 4 περὶ διαφορᾶς αὐτῶν m² || 5 ἐν μόνῳ colloc. || 7 μόνῳ || 11 τε οιμ. || 12 ἐντῶν.

PARISINUS 1972 [Catal. bibl. Paris. II, 427] bombycinus, forma maxima, saeculo XIII exaratus continet Isagogen et Organon cum scholiis ex Leontis Magentini¹⁾ commentario excerptis, Isagogen f. 2^v—33^v. H

COISLINIANUS 157 [Catal. bibl. Coislin. p. 219] membranaceus, saeculo XIII vel XIV exaratus, initio mutilus (inc. a verbis p. 1, 10 αὐτίκα περὶ γενῶν), ceteroqui cum Paris. 1972 prorsus congruens. quodsi Coislinianus saeculo fere recentior est, illum ex Parisino descriptum esse et tuo iure conicias et ex collatione Isagoges plane apparent. tamen ad scholia conferenda subsidiario codice Coisliniano utendum est, quod Parisinus humore miserum in modum corruptus est ac correctionibus rasurisque deformatus. ad Isagogen autem et ad Organon emendandum ne Parisini quidem ullum pretium est, quia si non ex ipso codice Coisliniano 330 (C), at certe ex propagine eius descriptus est. quod ut in propatulo ponatur, eos locos, quibus Parisinus et Coislinianus 157 a Coisliniano 330 diserepant, hic subiectam. utrumque codicem contulit I. Bruns.

p. 1, 10 περὶ τῶν γενῶν C: περὶ γενῶν ΗΝ || p. 2, 5 καὶ C: οιμ. ΗΝ || 8 πλῆθος; τῶν C: πλῆθος τὸ ΗΝ || p. 3, 11 ὁ ἄνθρωπος C: ἄνθρωπος (ἢ οιμ.) ΗΝ || τι ἐστιν ΟΗ: τι N 14 τὰ μὲν κατὰ C: evan. II: τὰ κατὰ N || 21 tit. οιμ. N || p. 4, 2 δὲ οιμ. N: exhib. ΟΗ 13 ἐστι μόνον C: ἐστι μόν— evan. II: δὲ μόνον N || 16 καὶ ἐστι ΟΗ: καὶ ἐστι in ras. II p. 5, 4 ἄλλὰ τῶν C: ἄλλὰ καὶ τῶν ΗΝ || 11 αὐτοῦ C: αὐτοῦ ΗΝ || ἡ πρώτη C: πρώτη ΗΝ || p. 8, 7 tit. exhib. II || 12 ἔχει C: ἔχειν ΗΝ || 14 γλωσσῆς C: evan. II: λευκότης N || 17 οὖν C: οιμ. ΗΝ || 18 μὲν οὖν C: μὲν ΗΝ || p. 9, 8 ἐστι C: εἰσι ΗΝ || γρυπόν C: γρυπόν ΗΝ || 18 λαμβάνουσι καὶ ἀνεστιν C: καὶ ἀνεστιν λαμβάνουσιν ΗΝ || 19 ἀν ἡ γένος οὔτε C: ἀν εἴη γένος οὐδὲ ΗΝ || 21 ἐπίτασιν οὔτε ἀνεστιν ΗΝ || 22 ἡ σμὸν εἰναι C: εἰναι ἡ σμὸν ΗΝ || 25 οὐδὲν C: οιμ. ΗΝ || p. 10, 1 πάλιν ΟΗ: καὶ πάλιν N || 4 καὶ λογικοῦ καὶ ἀλόγου καὶ θητησοῦ C: λογικοῦ τε καὶ ἀλόγου, θητησοῦ ΗΝ || 8 διαιρούμεθα ΟΗ: διαιροῦμεν N || 11 τῇ τοῦ ἀλόγου C: τοῦ ἀλόγου ΗΝ || τῇ τε τοῦ θητοῦ C: τῇ τοῦ θητοῦ

¹⁾ vide p. XLIV.

τοῦ HN || 12 τοῦ θητοῦ καὶ λογικοῦ C: τοῦ λογικοῦ καὶ τοῦ θητοῦ HN || 13 τοῦ ἀθανατοῦ C: ἀθανατοῦ HN || 15 διαιρετικῆς οὖσης C: διαιρετικῶν οὐσῶν HN || 16 τῆς ἀναισθήτου C: ἀναισθήτου CN || μὲν ομ. C: exhib. HN || συλληφθεῖσαι C: συλληφθεῖσα HN || 18 μὲν ομ. C: exhib. HN || 20 εἰς ομ. C: εἰς τοὺς εvan. II: exhibit. N || p. 11, 2 διαφορὰς C: τὰς διαφορὰς HN || 3 δὲ oblikt. C: ομ. HN || οὐκ ἐνεργείᾳ ἀλλὰ δυνάμει C: ομ. HN || 3.4 τὰ ἀντικείμενα C: τὸ ἀντικείμενον HN || 4. 5 τὰς ὑφ' ἔωντὸ τὸ γένος διαφορὰς HN || 6 εἰδη ἄμα C: ἄμα HN || 7 δὲ CH: γάρ N || 10 ἐστιν ἀνθρ. C: evan. II: ἔστιν ὁ ἀνθρ. N || 11 ἡμῶν ομ. C: exhib. HN || 15 τοῦ γένους C: τοῦ ζώου HN || 17 λέγεται ὡς ἔχει καὶ δὲ HN || 19 τὸ γάρ λογικόν HN || 20 δύτας HN || 21 ἔντασις κατὰ γοῦν τὸ γένος οὐ διενήνογεν· ὁ γάρ ἄνθρωπος καὶ ὁ ἵππος HN || p. 12, 1 προσεπεξεργάζομενοι HN || 4 διαφορὰ C: evan. II: διαφορὰ ἐστιν N || 7 ἀνθῆς ομ. HN || 9 οὖν C: ἀν οὖν HN || 10 εἶναι τοῦ πράγματος HN || 14 ἡ γεωμετρεῖν HN || 15 τὸ ομ. N: exhib. CH || 16 τὸ μόνω C: δέ μόνω HN || 17 παντὶ καὶ τὸ C: παντὶ τὸ HN || 18 ἀλλὰ exhib. HN || 19 αὐτῶ δὲ CN: δὲι αὐτῶ II || ὑπάρχει ομ. HN || 20 δὲ C: γάρ HN || 21 εἰ τι HN utrobiique || 25 —στόν ἔστι evan. II: ἔστι ομ. N || p. 13, 1 τῷ exhib. HN || 2 ἀποβεβληκός HN || χροάν HN || 2.3 φίλοράς τοῦ ὕπον. evan. II: τοῦ ὑποκειμένου ομ. N || 3 καὶ μὴ C: η μὴ HN || 5 ὑποκειμένην evan. II: τῷ ὑποκειμένῳ N || 9 tit. ομ. N || p. 14, 1 τῷ γένει N || 8 ποιότητος κατηγορεῖται HN || p. 15, 1 οὐκέτι ἀναιροῦσι HN || γάρ exhib. HN || 16 post γένη (prius) add. ἔτι τὰ γένη συναρτεῖ μὲν, οὐ συναρτεῖται δὲ HN || p. 16, 2. 3 εἰ τι utrobiique HN || p. 17, 15 ὥστε C: ὡς HN || 16. 17 γίνεσθαι εἰκοσι HN || 20 αἱ διαφοραὶ N || p. 18, 2 γοῦν N || 3. 4 καταληφθήσεται N || 10 tit. Περὶ κοινῶν διαφορᾶς καὶ εἰδῶν HN || 17 ποιόν τι HN || p. 19, 2 γέννησιν N || 10 περὶ τῆς διαφορᾶς N || 12 ἐπ' ἀνθρώπου N || 13 ἡ N: ἀν ἡ N || 19 καὶ τὸ τέ μέλλων HN || p. 20, 10 post ἀλλῶν add. λοιπὸν τὶ διαφέρει τοῦ ιδίου καὶ τοῦ συμβεβηκότος ᾗγήσεται HN || 23 ἔστι δὲ CN: ἔτι δὲ II || p. 21, 8 τῆς ομ. HN || 10 τὸ prius ομ. HN || 13 post ἔκεινον ras. I litt. II: ἔκεινων N || 15 ἔχει exhib. HN || p. 22, 2 δὲι καὶ παντὶ N || 4 περὶ διαφορῶν HN || 7 μόνω N.

J PARISINUS 1843 [Catal. bibl. Paris. II, 409], bombycinus, forma quadrata, saeculo XIV secundum catalogum, saec. XIII ut Torstrikio visum, exaratus. Isagoge commentario prolixo in marginibus instrueta f. 92^r —98^v legitur. codex deterioris familiae est vitiisque atque additamentis resertus. correctionibus alterius manus pauca emendantur, plura corruptuntur. contulit I. Bruns.

p. 1,1 tit. Ηρφ. εἰσαγωγή || 10 περὶ γενῶν || 14 αὐτῶν τε || 17 tit. ομ. || 20 τῶν ἱρακλ. || λέγεται supra scr. || 23 κεκλημένον || p. 2,2 τοῦ ταντ. || 4 καὶ γάρ καὶ ἡ || γενέσεως ἔνάστου colloc. || 6 καταγόμενοι || ἱρακλέος (ubique) || 11 τούτων τῶν εἰρημένων || 12 καὶ tertium ομ. || 13 ante πλῆθος add. τῶν εἰρημένων καὶ γάρ postea del. || 17 τὸ ομ. || 23. 24 πλειόνων λέγεται || 27 ἀλλήλων ομ. || 28 δῆ] ὧν || καταγορεῖται || 2 διαφέρουσι || p. 3,1 ἀλλήλων ἀλλ' ομ. || 4 ἐνὸς μόνου εἰδῶς || 5 τε ομ. || 8 κατηγορεῖται || γάρ] οὖν || τὶ ἔστιν ἔκεινο || 9 ταῦτα, τὸ γένος ἀποκρινόμεθα, τὰς δὲ διαφορὰς καὶ τὰ συμβεβηκότα οὐκ ἀποκρινόμεθα· οὐ γάρ ἐν τῷ τὶ ἔστιν ἀλλ' ἐν τῷ ὑποῖον τὶ ἔστι κατηγοροῦνται || 11 τὶ ἔστιν (τὶ eras.) || 13 ἀποκρινόμεθα || 16. 17 μόνον (μόνων m²) ἡ ὡς ιδίων κατηγορουμένων || 18 κοινῆ ομ. || p. 4,3 γένος || 5 τοῦ ομ. || 7 ἐπει post γένος transp. || 9 τὸ εἰδῶς supra scr. || 14 τοῦτον] τόνδε || 16 τῶν εἰδηκωτάτων καὶ τῶν γενικωτάτων ἄλλα, ἢ ἔστι καὶ γένη καὶ εἰδῆ τὰ αὐτά || 17 ἐπαναβ. ἄλλο colloc. || 18 ὑποβεβ. ἄλλο colloc. || 22 ἔστιν τὸ || 23 ἔστιν ἔμψυχον || 26 ιδικώτατον || p. 5,2 τὸ ομ. || γενικώτατον] γένος supra scr. m² 3 ἄλλο εἰδῶς || 6. 8 μετὰ τῶντα utrobiique || 8. 9 λέγονται utrobiique || 10 πάντων τῶν κατωτάτω (ἔπων κατ in ras.) || 11 καὶ πρώτη || 13 μὲν ομ. || 18 εἴη ἐπαναβ. ἄλλο τι γένος || 19 ἔστι τὸ γένος || 20 ἔτι ομ. || 23 λαρματόνυμενα || δῆ] γάρ || καὶ ἄρι || p. 6,1 τε ομ. || 2 δὲ ομ. || 5 ἐν ομ. || 6 τῷ ἀντωτάτῳ || 7 ταῖς δέκα κατηγοροῖς || 8 δῆ] δὲ || ἄλλ'] καὶ || 9 ἐν ομ. || γένος πάντων colloc. || 10 τὰ δύτα || 12 μέν τινι] μέντοι ||

13 ἄπερ εἰσὶ μετὰ || αντεἴπειρα add. οὐτά τὸ ἐν ποῃ καὶ ἀποροῦ εἶναι || τῶν εἰδητωτάτων supra ser. || 14 παρακελένεται || 16. 17 κατιόντας—ἀνύντας || 20 ἔκαστον || 22 μέρος καὶ καθ' ἔκαστον || 24 ἑστὶ supra ser. || p. 7, 1 ὅντος ἐνὸς colloc. || 2 διαιρεῖται ἡ πορὴ || 3. 4 οὕτε—γένους iter. || 7 ἄνθρωπον εἶναι (ἄν om.) || ζῶντος εἰποῖς εἶναι (ἄν om.) || 8 κατηγορεῖται || 9. 10 τῶν γενικωτάτων || 10 ἄνθρ. εἰπεῖν colloc. || 11 καὶ τὸ τὸν || εἰπεῖν ζῶντον colloc. || 13 κατὰ τὸν ἀτόμου || 18 ἀτόμων οἷον τὸ ζῶν τὸ δὲ εἰδητωτάτον δὲ μόνον εἶδος || 19 post ἀτόμων add. οἷον δὲ ἄνθρωπος || 21 οὖν δὲ || 22 συνέστηκεν ἀπαντά || ἄν om. || 23 ἀλλοι τινὸς || γένοιτο τῶν κατὰ μέρος || 24 μέρος ἄνθρωπων || ἄν αἱ αὐταὶ om. || p. 8, 1 τι] τοι || 2. 3 ἐν τοῖς μέρεσι γάρ || 4 ἰδιωτάτον || 5 τίνα τὰ αὐτὰ γένη || 6 λέγεται εἴρηται || 11 γε om. || 12 ἑτερότητος θεωρεῖται || 13 λέγεται post ἑτερον transp. || 14 οἷον om. || γλωσσῆταις, γρυπότης, σιμότης ἡ οὐδὴ || 15 ἐνσκιρρωθεῖσα || 16 ὁ ἄνθρ. || 17 οὖν om. || 18 προστιθομένη τινὶ ἑτεροῖσι ποιεῖν colloc. τε καὶ || p. 9, 1 post ἐπείλεσεν add. ζῶντος m², καὶ εἶδος τοῦ ζῶντος ἐποίησεν in mrg. m² || 5 καὶ μόνον || 7. 8 εἶναι γωριστάς colloc. || 14 οὖν m² supra ser. || καθ' αὐτὸν || προσσύνει τινὶ || 16 λαρβάνονται λόγων colloc. || 17 αὐτὸν || 18 καὶ ἄνεστιν λαρβ. colloc. || 20 διαιρεῖται τὸ γένος εἰς τὰ εῖδη || 21 οὕτε ἐπίτατον οὗτε ἄνεστιν colloc. || διζήμονεν || p. 10, 2 διαιροῦμεν || 5 ἐμψύχους αἰσθητικοῦ || 7 τε καὶ] καὶ τοῦ || 8 διαιροῦμεν || 9 τῶν γενῶν διαφορὰ colloc. || 10. 11 καὶ τοῦ ἀλόγου || 11. 12 καὶ πάλιν—διαφορὰ om. || 12 τοῦ λογικοῦ καὶ θνητοῦ || 13 καὶ ἀθανάτου τῶν ἀγγέλων καὶ τοῦ θεοῦ || 16 αἰσθητικῆς τε καὶ τῆς ἀναισθήτου || μὲν om. || συλληφθεῖσα || 17, δὲ om. || 18 συλληφθεῖσαι (συ eras) || 19 μάλισται || 20 τε om. || p. 11, 2. 3 ἐπεὶ—ἔχει in mrg. || 3 δὲ om. || 4 τῶν om. || 6 ἀντικείμενα εἰδη περὶ τὸ αὐτὸν ἄρτι || 9 δὲ om. || 10 ὁ ἄνθρωπος om. || 15 ὁ εἰδούς || 17 ώς—ἀνδριάς om. || 19 τὸ γάρ λογικόν colloc. || 24 λογικοί || θεοί] ἄγγελοι .. p. 12, 2 τῷ, τοι. || 3 τοῦ] τὸ .. 4 καὶ δὲ τοῦ πράγματος || διαφορά ἔστιν τοῦ ἄνθρ. || 6 πέρικες || 7 καὶ τῆς οὐδεᾶς || 10 τοῦ πράγματος παραλαμβ. || 15. 17 τὸ ἀνθρώπω || 16 δὲ m²: τὸ m¹ || καὶ παντὶ om. || 17 καὶ τὸ μόνω || 18 γελαστικός (aliter) || 19 αὐτῶν δὲν colloc. || 20 καὶ alter. om. || 21 εἰ τι utrobique || 25 ἔστιν om. || οὖν supra ser. m² || p. 13, 1 τῶν αἰθίοπι καὶ τῶν κέρατοι colloc. || δὲ] γάρ || 2 τῆς τοῦ ὑποκειμένου φθερᾶς || 5 τῶν ὑποκειμένων || 7 ίδειν om. || καὶ συμβ. || ἔνεστιν || 9 Ήερὶ τῶν προσόντων κοινῶν τε καὶ ίδιων τῷ γένει καὶ τῷ εἶδει τῇ διαφορᾷ τῷ ίδιῳ καὶ τῷ συμβεβηκότι || 11 ante εἶδῶν supra ser. ὑπ' αὐτὸν || 22 Τίνα κοινὰ γένους καὶ διαφορᾶς || 23 γάρ] δὲ || p. 14, 1 περιέχει πάντα || τὰ γένος || γάρ eras. || 2 περιέχει ἄγγελον καὶ ἄνθρωπον ἄπερ || 5 αὐτῆς ex αὐτοῦ corr. || 8 τῷ λόγῳ || 10 ἡ prius om. || 11 καὶ τὰ || 12 ἑστὶ || 13 τίνα ιδια γένους καὶ διαφορᾶς || 16 καὶ ἵππου om. || 17. 18 καὶ τὸ τὸ δὲ || 18 μόνου τοῦ ἵππου || 21 ἀλογον. αἱ δὲ διαφορὰι οὐδὲ εἴτι περιέχουσι τὰ γένη || 22 υφ' αὐτὰ || 23 δὲ ὑπ' αὐτῶν || p. 15, 1 οὖν ἀντανακριθεῖσι || 2 νοεῖται || 3 γένος γένεν colloc. || 5 τὸ λογ. τὸ θυη. τὸ νοῦ || 6 ξένων om. || 7 κοινῇ || γένει τε καὶ || 9 τίνα κοινὰ γένη, καὶ εἰδ. || 11 εἶδος μονον || 12 δὲ αὐτῶν || 13 κατήγοροῦνται || 14 τίνι διαφέρει γένους εἶδους || 15 ἥ] κατὰ || 16 οὐ περιέχει supra ser. || τὰ γένη] τὸ γένος || τοῦ εἶδους τὸ γένος corr. ex τῷ εἶδος τοῦ γένους || κατηγορεῖται. εἴτι τὰ μὲν γένη || 17 δὲ δὲ καὶ || 18 συνανατροῦντα μὲν, οὐ συνανατρούμενα δὲ || 19 ante ὅντος supra ser. μῇ || πάντων om. || 20 μὴ ὅντος || ἔσται καὶ εἶδος || 20. 21 τῶν εἶδῶν κατηγορεῖται (ὑφ' ἔσωτά om.) || p. 16, 1 τίνα κοινὰ γένους καὶ ίδειν || 2 μὲν ἑστὶ || 2. 3 εἰ τι utrobique || 3. 4 τὸ γένος κατηγ. colloc. || 4 ἀτόμων om. || 5 μέλιτος || 7 τὶ διαφέρει γένος τοῦ ίδειου || 9 δὲ γένος τοῦ ίδειου ἔστι || 11 ἐνὸς μόνου || 11. 12 καὶ τὸ μὲν] τὸ δὲ || 12 οὐδεῖν] οὐδὲ || 16 ἥ] εἴη || 18 αὐτὰ ταῦτα || 19 τίνα κοινὰ γένη, καὶ εἰδ. || p. 17, 3 τίνι διαφέρει τὸ γένος τοῦ συμβ. || 5 οὖν γε || 7 δέχεται || 7. 8 ἡ ante μέλεξεis transp. || 9 οὐδεῖσταιται || 10 καὶ] πάλιν || 11 υφ' αὐτὰ || τι ἔσται || 12 ὁ Λιμνᾶς .. καὶ om. || 14 γένος πῃ διαφέρει || 17 τὰς πάσας γίνεσθαι colloc. || 18 μῆτας || 20 οὐδεῖς αἱ διαφοραὶ δέκα πᾶσαι γῇ. || 21 ἡ διαφέρει || 22 συμβεβηκότα εἴρηται || ἡ δὲ διαφορά || 23 ἐργῆθη ubique || p. 18, 1 ἐρρέθη—έλεγέτο om. (suppl. in mrg. m²) || 3 ληρούθεται || 7. 8 αἱ πᾶσαι] ἀπασαι || 10 τὶ κοινὰ διαφορᾶς καὶ εἰδ. || 15 τίνα ιδια ἐκατέρου αὐτῶν || 17 ὁ om. || 19 μὲν om. || 20 πλειόνων || 21 ἔσται om. || ἡ μὲν διαφορά || 22 φύσει συνανατρεῖ ||

23 θεοῦ] ἀγγέλου || p. 19,3 συντεθεῖς] συνελθῶν || 4 τίνα κοινὰ δ. κ. ἰδ. || 7 παντὶ τῷ εἶδει || 9 τὸ πεφυκέναι δεῖ ἔχει || τὸ γελᾶν || 10 τίνα ἕδια ἐκατέρου αὐτῶν || 11 ὅτι—λέγεται] τὸ —λέγεσθαι || 12 λογικὸν ἐπὶ ἀγγέλου καὶ ἀνθρώπου || 13 ἦν] ἀνὴρ || 14 μῆν δὲ || ἥ οἰη. || 16 τίνα κοινὰ διαφορᾶς κ. σ. || 17 διαφορᾶς συμβεβηκότος || ἐπὶ] κατὰ || 19 καὶ πᾶσι || τὸ μέλαν εἶναι ὄμοιος || 20 τίνι διαφέρει ἡ διαφορὰ τοῦ σ. || 21 περιέχει τὰ εἰδῆ || p. 20,1 ἀνθρωπὸν καὶ ἄγγελον | 3 δεκτικά οἱ. || 4 τε καὶ ἀνετος. οὐ γάρ ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡπτον, τὰ δὲ || 5 ἐπιδέχονται || διαφορὰι τὸ λογικὸν καὶ τὸ ἀλογον || ἂν ποτε || 7 οὖν οἱ. || αἱ alter. οἱ. || 8 διαφορᾶς καὶ γένους διαφέρει || 11 τίνα κοινὰ εἰδῶν κ. ἰδ. || 12 εἴ τι γάρ || 13 ἀνθρωπὸς γελαστικὸν καὶ εἰ οἱ. || τὸ δὲ γελαστ. colloc. || 16 τίνι διαφέρει τὸ εἶδος τοῦ ἰδ. || 17 καὶ ἄλλων || 18 ἄλλων ἕδιον εἶναι || 20 καὶ οἱ. || 21 ἐνεργεῖ οἱ. || 23 ἔστιν οἱ. || εἰδῶς || p. 21,1 ὑπὸ γένος || τῷ ἀριθμῷ m²: τῷ εἶδει m¹ || 2 εἶναι οἱ.. || δὲ m² || 3 post προσεῖναι add. τὸ δὲ γελαστικὸν κατὰ τὸ πεφυκέναι γελᾶν λέγεται καὶ τὸ μὲν εἶδος δύναται ἄλλων γένος εἶναι | 4 τίνα κοινὰ εἰδ. κ. σ. || 5 πολλῶν] πλειόνων || 8 τίνα ἕδια ἐκατέρου αὐτῶν || 10 ὅποιον τί ἔστι (τί eras.) || 11 πλειόνων δὲ συμβ. colloc. || 12 ἡ τῶν ἀχωρ. || 14 ἐπουσιώδη || 16 Αἴθιοψ οἱ. (suppl. m² in mrg.) || 17 κατὰ μελανίαν m² supra scr. || 18 δὴ οἱ. || 20 τίνα κοινὰ ἕδιον κ. σ. συμβ. || 21 δὴ] δὲ || 22 ἐφ'] ὑφ' || p. 22,4 τί διαφέρει τὸ ἕδιον τοῦ συμβ. || 5 πρόσεστιν || 6 τῷ ἀνθρ. || 7 μόνῳ || 8 διὸ] ἔτι || 10 οἱ μὲν—οἱ δὲ || 11 τε οἱ. || 12 καὶ (ante αὗτα) οἱ. || 12.13 τὴν παράτασιν.

K PARISINUS 1973 [Catal. bibl. Paris. II, 427] bombycinus [0,28 × 0,22], saeculo XIV secundum catalogum, saec. XV ut Torstrikio visum exaratus, f. 2^r—9^v Isagogen continet. quamquam lectiones optimae notae reperiuntur (cf. p. 19,21. 20,1), tamen deterioris ordinis codex est multasque correctiones et ex libris haustas et de ingenio petitas recepit nec non librarii neglegentia maeulas admissit. scholia pauca superscripta nihili sunt. collata est Isagoge ab I. Brunsio.

p. 1,1 tit. Ηπερφύριον εἰσαγωγή || 3 ἀριστοτελέους || 4 τί γένος τί διαφ. τί εἰδος || 10 αὐτίκα γοῦν || 20 τὸ τῶν ἡρακλ. || 23 κεκλημένον | p. 2,3 μὲν οἱ. || 4 ἡ γάρ πατρὶς || γενέσεως ἔστιν colloc. || 6 οἱ ἐν γένους κατάγονται (corr. m² κατάγοντες) τὸ γένος ἡρακλ. || 9 ἡρακλέα || 12 τοιοῦτον || 13 περιέχειν post ἀντότ colloc. || 14 παρὰ οἱ. || 16 τε καὶ || 17 μόνα || 22 καὶ τὸ μέλαν || 24 πλειόνων λέγεσθαι || 26 κατὰ σωχρ. || p. 3,1 οὐχι] οὐ || μόνον] supra scr. ω || 6 κοινῶς || 8 κατηγορεῖται ἀλλ᾽ ἐν τῷ ὅποιον τι ἔστιν. ἐρωτησάντων γάρ τινῶν τι ἔστιν ἐκεῖνο || 9 ταῦτα, τὸ γένος ἀποκρινόμεθα, τάς δὲ διαφορὰς καὶ τὰ συμβεβηκότα οὐκ ἀποκρινόμεθα. οὐ γάρ ἐν τῷ τι ἔστι κατηγορούνται | 10.11 ποτὸν ἔστιν ἀνθρωπὸς || 11 ὅτε οἱ. || τι ἔστιν ὁ κόραξ | 12 ὅτι] τὸ || 13 ἀποκρινόμεθα || 16 διαστέλλει αὐτὸ || 17 γωρίζει αὐτὸ || 18 κοινῶς || 21 tit. in mrg. || p. 4,7 εἰδέναι δὲ χρῆ || 9 καὶ οἱ. || 13 εἴη μόνου || 16 τῶν alter. οἱ. || ἄλλα, ἀ καὶ γένη καὶ εἰδῆ λέγονται τὰ αὐτὰ || 19 τοῦ οἱ. || 21 γένεσθω || 23 σῶμα ἔρψυχον colloc. || 32 κατηγορούμενον προσεχῶν colloc. || p. 5,1 ὡςπερ δὲ ἡ || 4 ἄτομα δὲ λέγεται || 6.8 μετὰ ταῦτα || 9 τὸ γάρ || 11 πρὸ αὐτοῦ || καὶ ἡ πρώτη || 12 ἄλλο τι || 15 τῶν ἀρόμων λέγεται colloc. || 18 ἄλλο τι οὐκ ἀνὴρ εἴη || 19.20 ἔτι εἰς εἰδῆ διελούμεθα καὶ ἔτι οὕτως ὅτι κατὰ || 22 γένος εἶναι καὶ εἰδος || 23 δὴ] δὲ || p. 6,1 τῶν γενεκωτάτων || γένη τε καὶ εἰδῆ λέγονται || 2 ὁ ετ τὸ οἱ. || 5 γένος ἐν colloc. || 6 ὁ οἱ. || 8 ἄλλ.] καὶ || 9 κοινὸν ἦν γένος πάντων colloc. || 12 μῆν δὲ ἀπειρω || 13 ἔστι. μετά || 14 παρεκελεύσατο || 16 μῆδε || 16.18 κατιόντας—ἀνιόντας || 18 τὸ πλῆθος ἀνάγκη συναιρεῖν || 20 καὶ τὰ καθ' ἔκαστον || 22 μέρος καὶ καθ' ἔκαστον || p. 7,6 τὰ ἐλάτονα δὲ || 14 τὸ δὲ γενικωτάτον κατὰ in ras. || 16 ἐπὶ πάντων || 18 ἀτόμων οἷον ζωῶν || 19 ἀτόμων οἷον ὁ ἀνθρωπὸς || 21 οὐν] δὲ || 22 ἐξ ἕδιον ἰδιοτήτων || p. 8,5 τίνα γένη || τίνα δὲ ἄτομα || 10 αὐτὸ || 11 γε οἱ. || 12 ἐπερότηται θεωρεῖται || 13 ἔπερον ἐτέρου οἱ. || 14 συμβεβηκός ἡ γλανκότης κυρίως καὶ ἡ γρυπότης καὶ οὐλὴ || 15 ἐνσκιρρωθεῖσα || δὲ οἱ. || 18 προσγενομένη || 20 ποιῶσαι] αἱ in ras. || 21 ante ἀπλῶς VI lit. eras. || p. 9,1 ἐποίησεν καὶ εἰδος τοῦ ζώου ἐποίησεν || 5 ἀλλοῖον μόνον colloc. || 7.8 εἶναι γωρί-

στάς colloc. || 9 ἔστιν] εἰσιν || 11 μὲν ομ. || 13 οὐ] οὐχὶ || 14 καθ' αὐτὸ || 16 λαρβ.
λόγῳ colloc. || 17 αὐτὸ || 18 λαρβ.] ἐπιδέχονται || p. 10, 1 αὐτὰς prius] αὐτὸ || 3 εἰδοποι-
οῦνται || 4 ἐμψύχου τε καὶ αἰσθ. καὶ θνητοῦ καὶ ἀλαν. λογικοῦ καὶ ἀλόγου || 8 διαιροῦνται ||
10, 11 τῇ τοῦ λογικοῦ καὶ ἀλόγου || 11 καὶ ἀθανάτου || 13 τοῦ (ante θεοῦ) ομ. || 14 ἀνο-
τάτου || 15 διαιρετικὰ οὐσιῆς || καὶ τῆς ἀλόγου || 16 συλληφθεῖσα || 17 ἀπετέλεσε || ἀνα-
σθητος συλληφθεῖσα ἀπετέλεσε || 20 τε ομ. || 22 δὴ ομ. || p. 11, 4 τῶν ομ. || 6 ἔστιν ||
11 ἐπερωτωμένων || ἔτι λογικόν || 12 οἰκετῶς supra ser. m² || 14 καὶ supra ser. || 16 θητ-
τον ομ. || 17 ὥστερ || 23 τὸ δὲ λογικόν || 24 λογικοὶ || θεοῖ] ἄγγελοι || p. 12, 1 προσεπ-
εξεργαζόμενοι || 3 καὶ τὸ τί ἦν εἶναι καὶ δὲ τοῦ || 8 διαφορὰ οἷαι || 9 εἰεν οὖν ἄν || 16 τρί-
τον καὶ τὸ δὲ || 17 καὶ τὸ μόνῳ || 18 γάρ ομ. || γελαστικὸς || 19 σύμφυτόν ἔστιν || 20 ὡς
ομ. || 21 εἴ τι utrobique || 24 δὲ ομ. || p. 13, 3 καὶ ομ. || 4 η] καὶ 6 προστιθέντων
10 μὲν ομ. || ὡς εἰρηται κατηγορεῖσθαι || 11 τῶν ὑπ' αὐτὸ εἰδῶν τε καὶ ἀτόμων || 16 δὲ
ομ. || 17 μόνων κατηγορεῖται, τὸ δὲ ἴδιον τοῦ τε εἰδούς οὖν ἔστιν ἴδιον καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸ^ν
ἀτόμων ὡς τὸ γελ. || 22 τὸ γέν. καὶ τῆς δ. || p. 14, 1 εἰ μὴ καὶ || 2 ἄγγελον καὶ ἄγ-
θιωπον " 3 ὅσα δὲ || 6 ἐμψύχου καὶ τὸ αἰσθητικόν " 10 ή prius ομ. || 11 τὰ ὑπ' αὐτὸ ||
16 ὄφεως κατηγορεῖται || 18 μόνου τοῦ ἵππου || 20 γένους ἀλλὰ τὰς διαιρετικάς || 21 μὲν
ἔστι || ἀλογον αἱ δὲ διαφοραι οὐ περίεχουσι τὰ γένη || p. 15, 1 οὐν ἀναιροῦσι || 3 γένους μὲν
colloc. 5 οἷον τὸ 7 ἴδιον γένει τε καὶ διαφορῷ 8 ἀρχέσει ταῦτα 9 κοντά γένους καὶ
εἰδούς || 11 εἰδος μόνον, sed εἰδος in ras. || 12 πράτερα || 14 tit. m² in ras. || 16 εἰδούς
κατηγορεῖται, ἔτι τὰ γένη συναναιρεῖ μὲν οὐ συναναιρεῖται δὲ· ἐπὶ πλειν γάρ τὸ γένος τοῦ
εἰδούς || 17 ὅτι καὶ ἀποτελεῖ || 19 πάντως ομ. || 20 μὴ ὄντος || καὶ prius ομ. ||
20, 21 τῶν εἰδῶν κατηγορεῖται, τὰ δὲ p. 16, 1 περὶ γένους καὶ ἴδιου || 3 τὸ γένος κατη-
γορεῖσθαι || 4 ἀτόμων ομ. || 5 μέλιτος || 6 καὶ ομ. || 7 η] εἴη || 8 τῆς ετοῦ utro-
bique ομ. || 9 δὲ τὸ γένος τοῦ ἴδιου ὅτι τὸ μὲν γένος πρὸ τῶν εἰδῶν, τὸ δὲ ἴδιον ὑπερόν ||
11 κατηγορεῖται ὥν ἔστι γένος || καθ' ἐνὸς εἰδούς μόνου || 12 οὖν ἔστιν ἀντικατηγ. colloc. ||
13 εἴ τι ζῶν utrobique || δὲ] μέντοι || 16 η] εἴη || 18 ἴδια ἔστιν colloc. || 19 περὶ γένους
καὶ συμβ. || p. 17, 3 περὶ τῶν διαφορῶν γένους κ. συμβ. || 4 λαμβάνεις || 5 ἔστι τῇ φύσει ||
6 δὲ μετέχει || 9 ὑφίστανται || 11 τε eras. || 12 δὲ Αἰθίοψ || καὶ] η] || 14 η] πη] δια-
φέρει τεττάρων colloc. || 15 καὶ ομ. || διαφέρειν ἔκαστον colloc. || 16 τῶν ἀλλων τεττάρων ||
τετράκις || 17 πάσας τὰς colloc. || 20 διαφοραὶ γίνονται colloc. || 21 πη διαφέρει || 22 συμβ.
εἰρηται || η δὲ διαφ. colloc. || 25 τὸ εἰδος post διαφορᾶς transp. || ἐρρέθη ομ. || p. 18, 3 κατα-
ληφθῆσται || 10 tit. ομ. || 11 κοντά τοῖν εἰδούς καὶ διαφορᾶς || 15 περὶ ἴδιων διαφορῶν
καὶ εἰδούς || 16 κατηγορεῖσθαι δὲ || 17 ποιόν τι || 19 ἔτι δὲ || 21 η μὲν διαφορά || 22 τὸ
γάρ λογικόν ἀναιρ. συναναιρεῖ || 23 ἄγγελον καὶ θεοῦ || 24 τὸ ομ. utrobique || p. 19, 2 τι
ἄλλο || 9 πρὸς τὸ πεφυκέναι—τὸ γελᾶν || 10 tit. ομ. || 12 λογικόν ἐπ' ἄγγελον καὶ ἐπ'
ἀνθρ. || 13 η] ἄν η] || 14 κατηγορεῖται || ἄν η] η] || 17 καὶ in ras. || 18 δὲ καὶ πρὸς ||
18, 19 τό τε γάρ λογικόν ἀεὶ προσεστι τοῖς ἀνθρώπαις καὶ πάσι καὶ κύριξι τὸ μέλιτον εἰναι
ὅμοιως || 20 περὶ διαφορᾶς τῆς δ. κ. τοῦ σ. || p. 20, 5 ἄν ποτε || 9 πη διαφέρει η διαφορά
11 τῆς ομ. || 12, 13 εἴ τι utrobique || 13 τὸ δὲ γελαστικὸν colloc. || 14 τε πρέστει || 16 tit.
ομ. || 18 εἶναι post ἴδιον alter. transp. || 19 τὸ ἴδιον δὲ colloc. || εἶναι ἄνθρ. colloc. ||
20 καὶ ομ. || 21 καὶ δὲ || 23 ὥρα] ὥρισμοι || εἰσιν || p. 21, 4 περὶ ὅσα κοντά εἰδούς καὶ
συμβ. || 8 tit. ομ. || 12 προύπονοεῖται || 14 ἐπουσιώδη || 18 δη] δὲ || 20 περὶ τοῦ ἴδιου
καὶ τ. ἀλ. σ. || p. 22, 1 δὲ Αἰθίοψ || 4 tit. ομ. || 8 εἴτι τὸ μὲν || 11 τε ομ.

LAURENTIANUS 72,5 [Bandini III, 30] membranaceus, forma magna, L
saeculo XI exaratus. fol. 1 legitur προλεγόμενα τῆς φιλοσοφίας ἀπὸ εἰσηγή-
δαβιδ τοῦ θεόφιλεστάτου καὶ θεόφρανος inc. αἱ φιλοσοφίας λόγων ἐρῶντες
[Brand. p. 12^a3] fol. 2^v προλεγόμενα σὺν θεῷ τῆς πορφύρης εἰσαγωγῆς ἀπὸ
φωνῆς ἡλιού φιλοσόφου inc. μέλλοντες σὺν θεῷ ἀρχέσθαι τοῦ παρόντος συγ-
γράμματος [Brand. p. 16^a44] fol. 7—21 Isagoge continetur uberrimis
scholiis ornata a tribus manibus in marginibus scriptis, paucis etiam

inter lineas interpositis. antiquissima scholia saeculo XI exarata consentiunt cum eo commentario (codicis Coisliniiani 387), quem Eliae esse demonstrabimus. alia paullo posteriore aetate adiecta sunt, quae incertum est ex Elia an ex Davide excerpta sint¹⁾. tertia scholia saeculo XIV vel XIII appieta nihil sunt. Isagogen contulit Hieronymus Vitelli. de ceteris cf. p. VII.

- M AMBROSIANUS L. 93 sup. membranaceus saeculo X exaratus, post Isagogen exhibit vitam Aristotelis et Organon. Isagoge scholiis est vacua. contulit Fortunatus Villa Mediolanensis. de ceteris cf. p. VII.
- O PARISINUS 2051 [Catal. MSS. bibl. Paris. II, 436] bombycinus [0,24 × 0,16] saeculo XIV exaratus. post Ammonii in Isagogen commentarium Isagoge fol. 51^r—66^r apparel collata ab I. Brunsio.
- V VINDOBONENSIS 139 [Nessel p. 79] chartaceus, forma quadrata, saeculo XIV scriptus. fol. 1—4 exhibit Ammonii prolegomena, fol. 5^r Isagoge incipit, quam contulit Siegfriedus Mekler Vindobonensis.

Hos codices ex codem exemplo fluxisse facile perspicitur, atque adeo codicem Parisinum ex ipso Vindobonensi descriptum esse inde concludas, quod ille correctiones in Vindobonensi altera manu superscriptas in textum receptas habet. codex Vindobonensis autem bonis lectionibus ille quidem non vacuus, tamen in libris interpolatissimis habendus est.

p. 1, 1 tit. Ηρόφυρίος εισαγωγή, cui αἱ πέντε φωναὶ τοῦ σοφοῦ πορφύρίου add. Ο || 10 περὶ γενῶν || 11 εἰσὶν Ο || 13 οὐδῆς τῆς τούτων θεωρίας καὶ ἀληγ. || 14 αὐτῶν τε || 17 tit. om. V || p. 2, 1 εἴτε ἀπὸ τοῦ τεκόντος post γέρονταν transp. || 5 καὶ om. V¹ || 5 ἔστιν om. V¹ 6 ὅτι εἰ γένους κατέχονται || 7 οἱ prius om. || ἀπὸ τοῦ κέρατος || 9 τοῦ ἡρακλίου Ο || 11 εἶδος V²: γένους V¹ τούτων τῶν εἰρημένων || 12 τοιούτον |, 16 τὸ εἶδεν Ο || 19 καὶ τὰ εἶδη om. V || 22 τὸ μέτρον. τὸ λευκόν V || 23, 24 κακὰ πλεύνων λέγοντα || 26 post ἀριθμῷ add. μόνον ΟV² || τοῦ σωμάτους || 27 ἀριθμῷ μόνον Ο || p. 3, 2 ὕδιον alter. om. || 5 post διαφερόντων add. τῶν εἰδέναι ΟV² || 6 κοινῶς || 8 κατηγοροῦνται ἀλλ' ἐν τῷ ὄποιον τί ἔστιν || ἥμαν] τινῶν V: τινῶν ἡμᾶς Ο || τί ἔστιν ἐκεῖνο || 9 ταῦτα, τὸ γένος ἀποκρινόμεθα (ἀποκρινόμεθα Ο), τὰς δὲ διαφορὰς καὶ τὰ κοινῶς συμβεβηκότα οὐκέτι, οὐδὲ γάρ ἐν τῷ τι ἔστι φαμὲν κατηγορεῖσθαι (κατηγορεῖται V¹), ἀλλ' ἐν τῷ ὄποιον τί ἔστιν || 11 καὶ ὄποιον τί ἔστιν ὁ κόραξ || 13 ἦν δὲ καὶ || 15 κατηγορούμενων τῶν ἀτόμων colloc. || 16 διαστέλλει αὐτὸν || 16, 17 κατηγ. post ἴδιων transp. || 17 χωρίζει αὐτὸν || 18 κοινῶς || 19 ἢ V²: καὶ V¹ || ἔκαστον κατηγορεῖται || ὃν κατηγορεῖται om. || p. 4, 6, 7 τὸ ταττόμενον ὑπὸ || 10 ὑπὸ τὸ ἀπόδοθὲν γένος || 16 ἄλλα, ἡ καὶ (καὶ om. V) γένη καὶ εἶδη εἶδη λέγεται τὰ οὐτά || 17, 18 ἄλλα τι utrobiique || 18 τῶν γενικωτάτων καὶ τῶν εἰδικωτάτων V (corr. m²) || 21 γενεσθώ || 22 ὑπὸ δὲ τὸ σῶμα (καὶ om.) || 25 τούτων μὲν ἡ οὐσία || p. 5, 4 πλάτων καὶ ἀνατολῆς || 11 ἀνάτοταν || καὶ πρώτη |, 12 καὶ prius om. V¹ | ἄλλο τι || 13 πρὸς τὰ om. V¹ || 14 ἔχει σχέσιν || 18 καὶ εἶδος || ἄλλο τι Ο || 19 καὶ γένος Ο || 21, 22 εἶδη καὶ γένη |, 23 λαρυγνήμενα || ὅλη] γάρ || p. 6, 1 τῶν γενικωτάτων | 2 ὁ om. || 5 ἔχει om. Ο || πάντων γένος || 8 καλέσῃ] καλέση || ἄλλη] καὶ Ο || 10 ἡ κοινωνία ἐλέγετο Ο || 11 κατούντων || 13 ἀπερ ἦν μετά || 19 εἰς μέτων τῶν πολλῶν ἔστι τὸ εἶδος || 20 καθ' ἔκαστον || 21 εἶδους in ras. Ο: πλήθους V || 22 μέρος καὶ καθ' ἔκαστα || εἰς ἀνθρωπος καὶ κοινός Ο || p. 7, 2 τὸ μὲν ἐν γένος Ο: τὸ μὲν γάρ γένος V || 4 οὐδὲ] οὐ || 10 ἀνθρωπον

¹⁾ quod mihi suppetit exemplum ad p. 22, 5 διάφορα δὲ αὐτῶν λέγει τρία: πρῶτον ὅτι τὸ μὲν ὕδιον ἐν μόνῳ εἶδεται ὑπάρχει ὡς τὸ γελαστικὸν ἀνθρώπῳ sq. idem in utroque appareat.

εἰπεῖν || 11.12 ἀληθὲς —οὐσίαν οιν. V (suppl. m¹?) || 18 ἀτόμων οἰνον ἄνθρωπος || 23 αἱ μὲν γάρ || 24.25 αἱ μέντοι —ἀύται οιν. O || 26 πάντων post μέρος transp. || 27 μὲν οὖν τὸ μὲν || p. 8,5 καὶ εἰδὴ τὰ αὐτὰ || 8 ἡ διαφορὰ V || 11 γε οιν. || 13 ἔτερον λέγεται || 15 καὶ οιν. || 17 οἶν] γάρ || 18 προσγνομένη τινὶ ἔτεροῖν ποιεῖ || κοινῶς τε καὶ || p. 9,1 ἐποίησε ζῶν καὶ εἴδος τοῦ ζῶνος ἐποίησεν || 5 ποιούσας ἀλλοῖον ἔτερότητες || 6 ἔχειν || 7 ἀρχομένων V || 9 εἰσὶν O || 10 ἡ συμπλ. εἴναι colloc. || 11.14.17 καθ' αὐτὸ || 13 εἴναι prius οιν. V || 16 λαμβάνονται λόγῳ || 19 ἡ] εἶη || 20 διαφέρεται τὸ γένος εἰς τὰ εἴδη || 21 ἔκάστω V¹: ἔκάστου V² || ἔπιτασιν οὔτε ἀνεσιν || 22 εἴναι post γρυπὸν transp. || p. 10,1 καὶ πάλιν | 2 διαφοροῦμεν || 3 καθ' αὐτὸ || 4 ἐμψύχου τε καὶ αἰσθ. καὶ λογικοῦ | 6 οὐσία τὸ ζῶν V || 7 τοῦ ἀθαν. || τε καὶ] καὶ τοῦ || 9 γε οιν. || 9.10 συμπλ. τῶν εἰδῶν καὶ συστ. γίνονται || 11 τῇ prius οιν. || 12 τοῦ λογικοῦ καὶ τοῦ θητοῦ || 13 θεοῦ V¹: ἀγγέλου OV² || 15 διαφορᾶς καὶ τοῦ (τῆς V²) ἀψύχου colloc. || 16 αἰσθητικῆς τε || ἐμψυχός τε || 17 ἐμψυχός τε || 20 τε οιν. || p. 11,1 πλέον ἔχει τοῦ ζῶνος || 3 δὲ οιν. || έμα οιν. || ἔχει πάντα τὰ || 4 τῶν οιν. || 5 γίνεται τι || 8.9 τοῦ ἀνθρώπου post λογικὸν transp. || 9.10 ὁ οιν. utrobique || 11 πυνθανομένων ἡμῶν ὅτι || 17 ὡς ἔχει καὶ ὁ ἀνθράκας || 20 τὸ ζῶν οιν. O || 21 ὁ γάρ ἀνθρ. καὶ ὁ ἵππος || 24 καὶ λογικά—ἐκεῖνων οιν. O || θεοῦ] ἄγγελοι V || p. 12,1 προσεπεξεργαζόμενοι || 3.4 ἡν̄ εἴναι καὶ δὲ τοῦ πράγματος || 4 διαφορά ἔστιν || 8 εἴναι διαφορὰν O: εἴναι διαφορᾶς V || 9 δσαι V²: αἰπερ V¹ || 17 καὶ τὸ μόνων || 18 γελαστικὸς || 19.20 ὑπάρχει οιν. || 20 δὲ] γάρ || 21.22 εἰ γάρ—ἵππος] εἰ γάρ ἄνθρωπος, καὶ γελαστικόν, καὶ εἰ γελαστικόν, καὶ ἄνθρωπος || 25 ἔστιν οιν. || p. 13,1 συμβ. post κόρακι transp. O || 7 ἥρτεον δὲ (corr. καὶ) V || 9 περὶ τῶν κοινωνιῶν καὶ τῶν διαφορῶν τῶν π. φ. || 14.15 ἵππου τε καὶ βρὸς utrobique OV² || 17 μόνων || 20 συμβέβηκός ὃν γωριστὸν O || 20.21 δὲ δεύτερον || 22 περὶ κοινῶν || p. 14,2 θεόν] ἄγγελον OV²: ἄγγελον καὶ θεόν V¹ || 3 εἰσὶν || τε] γάρ || 4 δσα δὲ || 4.5 τοῦ εἰδούς] τῶν ὑπὸ αὐτὴν εἰδῶν || 6 post ἐμψύχον add. καὶ τὸ αἰσθητικὸν OV² || 7 τῆς οιν. || 10.11 συναναιρεῖσθαι καὶ τὰ || 13 περὶ ἴδιων γένους κ. δ. || 18 ἐπὶ μόνου τοῦ ἵππου || 19 post ἐλαττόνων add. μόνων τῶν ἀτόμων O || δὲ οιν. O || 20 τῆς τοῦ γένους οὐσίας O, τυμ ἄλλα τὰς διαφετικάς OV || ἔτι τὰ μὲν O || 21 ἀλογον, αἱ δὲ διαφοραὶ οἱ περιέχουσι τὰ γένη || p. 15,1 ἀναιροῦσι || 3 γένος μὲν V || 6 ζῷων οιν. || 7 καὶ prium om. O || ἴδιων γένει τε καὶ διαφορᾶς || 9 περὶ κοινῶν γένους κ. εἰδούς || 11 εἰδος μόνων || ἐάνπερ || 13 ἔκάτερα || 15 τὰ μὲν γένη || 16 post γένη prius add. ἔτι τὰ γένη συναιρεῖται μὲν οὐ συναιρεῖται δὲ O || πλειόνων V || εἰδούς κατηγορεῖται OV, τυμ ἔτι τὰ γένη συναιρεῖται μὲν οὐ συναιρεῖται δὲ· ἐπὶ πλειον γάρ τὸ γένος τοῦ εἰδούς κατηγορεῖται add. V || 17 ἡ καὶ—ἀποτελεῖ || 19 πάντως οιν. || 20 μὴ θντος OV¹ || τὸ οιν. || 20.21 γένη τῶν ὑφ' αὐτὰ (αὐτὸ V) εἰδῶν συνωνύμως κατηγοροῦνται, post quae συνώνυμον δὲ λέγεται τὸ μεταθέσιον τῷ ὑποκειμένῳ καὶ δύναματος καὶ ὄρισμοῦ add. V || 22 ante πλειόναις addl. τῶν εἰδῶν | 23 τὸ γένος γένοιτ' ἀν εἰδικώτατον, οὔτε τὸ εἰδος γενικώτατον || p. 16,3 ante ζῷον et γελαστ. add. καὶ^o O || 3.4 τὸ γένος κατηγορεῖσθαι || 5 μέλιτος OV² || 8 articulos om. || 9 διαφέρει δὲ τὸ γένος τοῦ ἴδιου || 11 κατηγορεῖται εἰδῶν ὡν ἔστι γένος || 13 εἰ τι ζῷον utrobique || εἰ δὲ] δὲ || 17 συναναιρεῖται (alter.) OV¹ || 17.18 ὡν ἔντιν ἴδια οιν. V¹ || 19 περὶ τῶν κοινωνιῶν τοῦ γένους καὶ τῆς διαφορᾶς || 21 post ἀγωρίστων add. τὸ συμβέβηκός || p. 17,3 artic. om. || 5 συμβέβηκε τῇ φύσει || 6 δὲ μετέχει || 9 ὑφίστανται || 11 ὄποιον τι ἔστιν || 12 ὅτι μέλας || 13 καθ. ἡ περιτ.] νοσεῖ ἡ γηράνει || 15 τῶν alter. om. || 16 ἔκάστου οιν. || τετράξις || 20 οὕτως δέκα || 21 πή διαφέρει || 22 συμβέβηκότος εἱργηται || διαφοραὶ πᾶσαι. ἡ δὲ διαφορὰ || 25 πάλιν δὲ || 26. p. 18,1 τοῦ γένους τὸ εἰδος O || 2 διαφέρει τὸ εἰδος || 3 αἱ οιν. || καταλειψθ. πρθῆσται, πῆ δὲ τῶν ἄλλων, καταλειψθῆσται O || δ αὐτὰ || 9 ὑπεδειξάμεν V || 10 τίνα κοινὰ δ. κ. εἰδ. || 15 τίνα ἴδια διαφορᾶς κ. εἰδ. || 17. ποιόν τι || 19 ἔτι δὲ ἡ] εἰδῶν πόλλακις || 20 πλειόνων || 20.21 ἐπὶ τῶν ὑπὸ αὐτὸ ἀτόμων μόνων (μόνον V) ἔστιν || 21 ἡ μὲν διαφ. || 22 συναναιρεῖ ἀνθρ. συναναιρεῖ μὲν γάρ καὶ οὐ συναναιρεῖται. συναναιρεῖται γάρ ὁ ἀνθρωπος ἀναναιρέντες τοῦ λογικοῦ || 23 ἀνήρηκεν] ἀναναιρεῖται θεοῦ] ἄγγελου || 24 τὸ utrobique οιν. || p. 19,1 εἰδεῖ δὲ εἰδος || 2 τι οιν. || γέννησιν || 3 ὄντι ἀπλῶς συντεθεῖσι οὐκ ἀν || 4 τίνα κοινὰ δ. κ. ἴδ. || 7 τὸ οιν. O || παντὶ εἰδεῖ || 8 τὸ

άει ἔχειν || 9 γελαστικὸν τὸ ἀεὶ πεφυκέναι ἔχει V || οὐκ ἐν τῷ γελᾶν || 10 τίνα ἴδια διαφορὰς καὶ ἰδίου || 11 αὐτὴ V || 12 καὶ prius om. || θεοῦ V¹: ἀγγέλου ΟV² || καὶ ἀνθρώπου O: καὶ ἀνθρώπων V || 13 ὃν ἢ || 14 ὃν ἐστιν || 16 τίνα κοινὰ δ. κ. συμβ. || 17 διαφορὰ δὲ καὶ συμβεβηκός κοινὸν μὲν ἔχουσι || 19 δίπουν (λογικὸν O) ἀεὶ πρόσεστι τῷ ἀνθρώπῳ καὶ πᾶσι κόραξι τὸ μέλαστιν εἶναι ὄμοιως || 20 τίνα ἴδια δ. κ. συμβ. || 21 περιέχει τὰ εἰδῆ || p. 20, 1 ἀνθρώπου καὶ τὸν ἄγγελον, ἀπερ εἰδῆ ἐστιν || 3 δεκτικά εἶναι || 4 ἀνεπίτατός τε καὶ || 5 ἄν ποτε || 7 τοσαῦται V || οὖν οι. || αἴ τε κοινότ. καὶ ἂν τῆς τε διαφορᾶς || 9. 10 πῆ τὸ γένος—ἄλλων] πῆ τὸ εἶδος καὶ ἡ διαφορὰ διαφέρει τῶν ἄλλων, λοιπὸν πῆ διαφέρει τοῦ ἰδίου καὶ τοῦ συμβεβηκότος ρηθήσεται || 11 τίνα κοινὰ εἰδ. κ. id. || 13 τὸ δὲ γελαστικὸν || 14 τε οι. || 16 τίνα ἴδια εἰδ. κ. id. || 17 καὶ ἄλλων δύναται || 18 ἄλλων ἴδιον εἶναι || 20 ἵνα γελαστικός εἴη || p. 21, 3 καὶ παντὶ καὶ ἀεὶ || 4 τίνα κοινὰ εἰδ. κ. σ. || 5 κοινὸν μὲν ἐστι τὸ ἐπὶ πλειόνων || 8 τίνα ἴδια εἶδους καὶ συμβεβηκότος || 9 δὲ καὶ ἐπατέρων || 10 τὸ ἐν τῷ ἀποῖνον τί ἐστι κατηγορεῖσθαι ἡ πῶς ἔχον ἔκαστον || 14 ὑστερογενῆ γίνεσθαι πεφ. || ἐπεισοδιώδη ΟV²: ἐπουσιώδη Ο¹V¹ || 16 ὁ αἰθίοψ [|| ἀν ἔχοι || 18 δῆ] δὲ || 20 τίνα κοινὰ ἰδίου καὶ συμβ. || p. 22, 1 οὐκ ἐν ὑποστατῇ ὁ αἰθίοψ || 2 παντὶ εἰδεῖ || 4 τῆς οι. || 7 μόνῳ ἄλλᾳ κόρακι || 8 διό] ἔτι || 11 τε οι. || 12 ἔξαρκος οὐνται || τε οι.

P PARISINUS 2086 [Catal. MSS. bibl. Paris. II, 441] bombycinus [0,24 × 0,18] saeculo XV secundum catalogum, saec. XIV, ut Brunsio visum, exaratus, laceratus, tineis peresus, humore corruptus, in quo quae litterae prorsus evanuerunt, recentiore manu reffectae sunt. Isagoge continetur foliis 1^r—16^v, sed folia 8 et 9 (p. 9,4 oī τε ὅροι—11,18 ὑπογράφουσι δὲ) recentiore manu scripta et postea inserta sunt. praeter haec folia codex derivatus est ex exemplo bonae notae, sed quod multas passum sit correctiones, quibus in textum receptis vitiisque ipsius codicis librarii negligentia propagatis genuina forma plerumque obruta est, cuius praestantiam demonstrant p. 18,23. 19,12.21. scholia nulla apparent, correctiones altera manu plurimae superscriptae sunt. collata est Isagoge ab I. Brunsio.

p. 1, 1 tit. Ηροφρίου εἰσαγωγή || 10 τῶν οι. || 14 αὐτῶν τε || 17 tit. οι. || 20 τῶν ἥρακλ. || p. 2, 1 καὶ ἀπὸ τοῦ τόπου || 2.3 ὄλλον—γένος in mrg. m² || 4 ἀρχή τις in mrg. m¹ || 6 καταρόμενοι τοῦ ἥρακλ. || 7 τοῦ κέρποπος || 9 ἀρχῆς, λέγω δὲ τοῦ ἥρακλ. || 10.11 λέγεται γένος colloc. || 16 κατηγορούμενόν || 17 μόνου λέγεται colloc. || 22 τὸ μελάν τὸ λευκόν colloc. || 23 τῷ τὰ γένη κατὰ: in mrg. ἡ τῶν ταῦτα || 24 ἀποδοθῆται κατηγορεῖσθαι || p. 3, 1 καὶ οι. || 6 κοινῶς || 8 post κατηγοροῦνται add. in mrg. m² ἀλλ' ἐν τῷ ἀποῖνον τί ἐστι || ἡμῶν] τινῶν τί ἐστιν, sed τινῶν in ras. m² et estiūn oblit. || 9 ταῦτα, τὸ γένος ἀποκρινούμεθα, τὰς δὲ διαφορὰς καὶ τὰ κοινὰ συμβεβηκότα οὐκ ἀποκρινούμεθα (superscr. ἔτι). οὐ γάρ ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορεῖται τοῦ ὑποκειμένου || 11 ποῖον τί ἐστιν || 13 ὁ ἀνθρώπος ἀποκρινούμεθα || 16 διαστέλλει αὐτὸ || 17 γωρίζει αὐτὸ || 18 κοινῶς. 20 οὐδὲν ἐλλείπον || p. 4, 16 ἄλλα, καὶ γένη καὶ εἰδῆ λέγεται τὰ αὐτά || 17 ἄλλο τι || 18 ἄλλο τι supra ser. m² || 18.19 τῶν γενικωτάτων καὶ τῶν εἰδικωτάτων || 19 καὶ γένη iter. || 21 γενέσθω || 22 ἐστὸν τὸ σῶμα || 23 ὁ τὸ ἄνθρ. || 31 λογικοῦ supra ser. || p. 5, 3 ante εἶδος m² supra ser. ἄλλο τι || 4 ἄλλα εἰς ἄπορα || πλάτων καὶ ἀλκιβιάδης || καὶ τοντὶ τὸ λευκόν supra ser. m² || 5.13 ἰδικώτατον || 11 ἀνώτατον || 12 ἄλλο τι || 14 post ἔχει in mrg. m² σχέσιν || 17 οὕτως m² || 21 εἰδῆ καὶ γένη || 23 λαρβανόμονα || δῆ] δὲ || εἰδ. ἄγρι τῶν in mrg. m² || p. 6, 1 γενικωτάτων || καὶ ὑπάλληλα γένη τε καὶ εἰδῆ || 2 δ. οι. || 5 ἐν οι. || 6 ἀνώτατον || 6 οι. || 10 ὄντα οι. || τὴν κοινωνίαν ex corr. || post μόνον m² supra ser. ἔχουσι || 11 ante μῆν m² supra ser. γε || 12 μῆν δὲ || 13 ἐστὶ τὰ] ἦν || 14 κατιόντας m² supra ser. || 16 μῆδε || post ἀν add. ποτε φῆσι m² || 16.18 κατιόντας—ἀνιόντας corr. m² || 20 ἔκαστον || 22 post μέρος in mrg. καὶ καθ' ἔκαστον || p. 7, 8 κατηγορεῖτο ex κατηγορεῖται corr. .

10 ἄνθρωπον εἰπεῖν colloc. || 13 κατὰ τοῦ ἀτόμου || καὶ prius om. || 21 οὖν] δὲ || p. 5,5 καὶ τίνα τὰ αὐτὰ γένη || τίνα τε ἄτομα || 11 γε om. || 12 post ἑτεράτησιν superset. m² θεωρεῖται || 13 ἔτερον ἔτερον λέγεται colloc. || 14 διαφέρει || post γλωσσῆς in mrg. m² καὶ ἡ γρυπότης καὶ ἡ σιμότης || 15 καὶ om. || 16 post διαφορᾶς in mrg. m² τοῦ ἔτερου || παραλλάτη || ὁ ἄνθρωπος || 17 οὖν] γάρ || 18 ἑτερον ποιεῖ post τινί transp. || τε καὶ || p. 9,1 ἑτοῖσεν καὶ εἰδος τοῦ ζώου ἐποίησεν || 2 μόνον in mrg. m² || 4 ὄρισμον || ὡς ἐκ || 6 ἔχειν || 7 εἶναι γωριστάς colloc. || 9 εἰσιν || 10 σιμὸν εἶναι ἡ γρυπὸν || 13 εἶναι (prius) supra ser. m² || εἶναι ἡ σιμὸν colloc. || 14 καὶ αὐτὸς || 15, 16 καὶ ποιῶσι—λαμβάνονται λόγῳ (sic) in mrg. m² || 18 καὶ ἀνεσιν λαμβάνονται colloc. || 19 κατηγορεῖται ante μᾶλλον transp. || γῆ εἴη || 20 διαιρεῖται τὸ γένος εἰς τὰ εἰδῆ || 21 ἐπίτασιν ἡ ἀνεσιν || 22 ἔστιν om. || εἶναι ἡ σιμὸν colloc. || p. 10, 2 διαιροῦμεν || 4 ἐμψύχου τε καὶ || 7 λογικοῦ καὶ τοῦ ἀλόγου || 9 τῶν γενῶν διαφορᾶς colloc. || 10, 11 τὴν τε λογικοῦ καὶ ἀλόγου || 11 καὶ ἀθανάτου || 12 διαφορᾶς om. || τοῦ λογικοῦ καὶ τοῦ θυητοῦ || 13 καὶ ἀθανάτου τοῦ ἀγγέλου || 15 διαιρετικῆς οὐσίης || τοῦ ἐμψύχου || 16 τε καὶ utrobique || p. 11, 1 πλέον ἔχει τοῦ ζώου || τὸ alter. om. || 2 τὰς διαφοράς || 4 τῶν om. || 5 γίνεται τι || 6 οὔτε ἀντίκ. εἰδη ἀμφά εἴσται περὶ τὸ αὐτό || 9 κατηγορούμενα || 6 om. || 11 πυνθανομένων διτοῦ || 13 γε om. || 17 ἔκειται || 18 τὰς τοιαύτας διαφοράς m² || 20 ὥπο τὸ αὐτό δύντα || 21 ἔκαστος ὁ γάρ ἄνθρ. καὶ ὁ ἵππος || p. 12, 1 προστεξεργάζόμενοι || 2 τὴν om. || 3 καὶ τὸ τί ἔναι καὶ ὁ τοῦ || 4 διαφορά ἔστι τοῦ || 8 post εἶναι m² supra ser. τὰς διαφοράς || 9 εἰεν ὁ ἀν (οὖν om.) || 13 συμβέβηκεν εἶδει || 14 τῷ ἀνθρ. || ἡ γεωμετρεῖν || 16 τὸ μόνων || 18 γελαστικός || 19 ὑπαρχεῖ om. || 20 ὡς καὶ ἵππῳ || δὲ] γάρ || φησιν || 21 εἰ τι utrobique || 25 αὐτοῦ et ἔστιν om. || p. 13, 6 δὴ] δὲ δὴ || 6, 7 διαφορᾶς εἰδούσι colloc. || 7 καὶ συμβ. || τε om. || 11 τῶν ὥπα αὐτῶν εἰδῶν τε καὶ ἀτόμων || 14 ἵππου τε καὶ κυνός (βοῶν om.) || 15 καὶ ἵππου καὶ βοὸς || 17 μόνων "ἴδιοι τοῦ τε εἰδούσι δι' ἔστιν ίδιοι καὶ τῶν ὥπα αὐτῶν" καὶ prius om. "τῶν] τοῦ || 19, 20 συμβ. δὸν χωριστὸν || 20, 21 δὲ δεύτερον || 22 τίνα κοινὰ γένους καὶ δ. || p. 14, 3 εἰδὴ ἔστιν || ἔτι δια κατηγ. || 4 κατηγορήθησεται || 5 κατηγ. εἰδούσι || 6 τὸ ὥπο τὸ ζῶον || 7 πάντων om. || 10 τὸ καὶ colloc. || ἡ prius om. || 11 ἄνθρωπος οὐδὲ ἵππος || 12 ἔστι || 13 περὶ τῆς δ. αὐτῶν || 18 ἐπὶ ἵππου καὶ τῶν || 20 post γένος in mrg. m² ἀλλὰ τὰς διαιρετικάς || 21 ἀλογον, αἱ δὲ διαφοραὶ οὐ περιέχουσι τὰ γένη || 23 ἀναιρεῖται (alterum). || p. 15, 1 ἀναιροῦσι || 3 ὡς εἰρηται om. || 4 ἔτι δὲ || 5 τὸ λογικὸν τὸ θυητὸν || 6 ζώων om. || 7 κοινῶς τε καὶ λίνις ἀρκεῖ τοιαύτα (τῷ —διαφορῇ om.) || 11 εἶδος μόνον || 12 γένος καὶ εἶδος || 14 περὶ τῆς δ. αὐτῶν || 15 ἦ] διτοῦ || 16 γένη. ἔτι τὰ γένη συναρτεῖ μὲν οὐ συναιρεῖται δέ· ἐπὶ πλειον || εἰδούσι κατηγορεῖται || 17 ἀ καὶ—ἀποτελεῖ || 19 πάντως om. || 20 ἔσται καὶ εἶδος γένη, τῶν εἰδῶν συνανύμων πατηγ. τὰ δὲ p. 16, 2 πᾶσι τοῖς 2, 3 εἰ τι utrobique || 3, 4 τὸ γένος κατηγορεῖσθαι || 4 ἀτόμων om. (suppl. m²) || 5 μέλιτος | 7 ἦ] ἔστι || 8 περὶ τῆς δ. αὐτῶν in mrg. || 12 οὐ ἔστι ίδιοι ἀντίκ. colloc. || 13 εἰ τι ubique || 16 ἦ] εἴη || 17, 18 ἔστι τὰ ίδια || 18 ὥστε ἀναιρούμενων αὐτῶν καὶ || 21 γάρ δε || p. 17, 3 περὶ τῆς δ. αὐτῶν in mrg. || 5 ἔστι τῇ φύσει || 11 ὅποιν τι ἔστι || 12 ὁ αἰθίος || 15 διαφέρειν τεττάρων || 16 διαφέροντος τ. τεττάρων colloc. τεττάρων 18 ἔλλειπομένων || 19 δύο || 22 αἱ πᾶσαι διαφοραὶ || p. 18, 3 αἱ om. || το τε ίδιον || 10 τίνα κοινὰ διαφοράς καὶ εἶδον || 14 λογικόν || 15 περὶ τῆς δ. αὐτῶν in mrg. || 17 ποιόν τι || 18 ἀν om. || αἱ om. || 19 εἰδῶν πολλάκις colloc. || 20, 21 εἶδος τῶν ὥπα αὐτὸς ἀτόμων μόνων. ἔτι || 22 ἀναιρεῖται γάρ ὁ ἄνθρωπος ἀναιρεθέντος τοῦ λογικοῦ || 23 ἀνήρηκεν] ἀναιρεῖ || 24 μὲν om. || τὸ utrobique om. || συνετέθη τίνι εἰς σύστασιν || p. 19, 2 τι om. || γέννησιν || 3 συντείλεις οὐκ ἀν || 4 τίνα κοινὰ διαφοράς καὶ ίδιου || 7 παντὶ τῷ εἶδει || κοινῶν ἔστιν || 9 οὐκ ἐν τῷ γελᾶν || 10 περὶ τῆς δ. αὐτῶν in mrg. || 12 καὶ prius om. || καὶ ἀνθρ. || 13 ἦ] ἡ || 14 οὐ μὴν καὶ] καὶ οὐκ || ἀν ἦ] ἔστιν || 16 τίνα κοινὰ διαφοράς καὶ συμβ. || 17 διαφορὰ δὲ καὶ συμβέβηκος κ. μ. ἔχουσι || 19 πρόσεστι τῷ ἀνθρώπῳ καὶ κόρᾳ τῷ μέλαστιν εἶναι ὄμοισις || 20 περὶ τῆς δ. αὐτῶν in mrg. || p. 20, 1 καὶ τὸν ἀνθρ. καὶ τόντησέν || 3 δεκτικά εἶναι || 4 ἄνετος || 5 ἀν ποτε || 7 μὲν αἱ τε κοινότητες καὶ ίδιότητες τῆς τε || 9 τὸ γένος καὶ ἡ διαφορὰ διαφέρει τῶν ἄλλων (καὶ πῆ—ἄλλων om.) || 11 τίνα κοινὰ εἶδους καὶ ίδιου ||

12.13 εἴ τι utrobique || 13 τὸ δὲ γελαστικὸν || 14 γελάν πεφυκέναι || τε πάρεστι || 16 περὶ τῆς δ. αὐτῶν in mrg. || 17 καὶ ἄλλων || 18 ἄλλων εἶναι || 20 ὡν γελαστικὸς εἰη || 21 τὸ δὲ ἕδιν supra scr. || καὶ eras. || 23 ἔστιν om. || p. 21, 4 τίνα κοινὰ εἶδους καὶ συμβ. || 5 πολλῶν] πλειόνων || 8 tit. in mrg. (τῶν om.) || 10 ὄποιον τί ἔστιν ἢ πῶς ἔχον ἔστι || 11 πλείστων || 14 ὑστερογενῆ εἶναι περψκε m¹ in mrg. || ἐπεισδόνδη] m¹ supra scr. γεγρ. καὶ ἐπονισθόδη || 16 ὁ αἴθιοψ ἀν ἔχοι || 18 δὴ] δὲ ἔστι || 20 τίνα κοινὰ ἔδιν καὶ συμβ. in mrg. || 22 μὴ ἀν || p. 22, 1 οὕτως ἄνευ τοῦ μέλανος οὐκ ἀν ὑποστῇ ὁ αἴθιοψ || 4 περὶ τῆς δ. αὐτῶν in mrg. || 5 διαφέρει | 7 μόνω | 8 διδὸ] ἔστι || 11 τε om. || 12 καὶ prius om. || τὴν παράστασιν || subscr. τέλος τῆς εἰσαγωγῆς πορφυρίου φιλοσόφου τοῦ φοίνικος μαθητοῦ πλωτήνου φιλοσόφου τοῦ λυκοπολίτου ἡτις παραδίδωσιν ἡμῖν τί ποτέ ἔστι γένος καὶ τί εἶδος καὶ τί διαφορὰ καὶ τί ἕδιν καὶ τί συμβεβηκός καὶ τί τὸ ἐν αὐτοῖς κοινὸν τί τε τὸ διάφορον.

Q MARCIANUS 201 [Zanetti p. 111] membranaceus, in folio minore secundum subscriptionem mense Novembri anno 955 exaratus continet foliis 183 Aristotelis logica, atque fol. 1^r—9^r Porphyrii Isagogen ornatam Ammonii commentario inde a verbis (p. 16^v ed. Venet.) εἰσαγωγὴ ἐπιγέρραπται, ἐπειδὴ ὅδός ἔστι πρὸς πᾶσαν φιλοσοφίαν. primo folio usque ad verba (p. 2,14) πᾶν τὸ ὑψὸς ἐναυτό corrupto plurimae litterae obliteratae sunt, quibus altera manu (Q²) XIV vel XV saeculo rescriptis illa pars fere tota fide alterius manus nititur, quare singulos obliteratos locos notare supersedi. eademque manu permulta correctiones genuinis verbis ita sunt inculcatae, ut aliis locis priores lectiones nunc legi vel concipi possint, aliis plane delituerint. has correctiones omnes notavi, scholia autem inter lineas adiecta mentione digna non videbantur. interdum etiam tertia manus in hoc genere elaborasse videtur, quae ab altera vix potest secerni. quaerentibus nobis de auctoritate codicis maxime conspicui sunt illi loci, qui artissimam cognationem cum codice Urb. 35 (A) praestant, velut p. 3,9 eadem verba omissa sunt, p. 6,9. 6,13. 8,13. 10,10 mirus invenitur lectionum consensus. tamen ne codicem ex Urbinate descriptum esse existimes, permulta impediunt disrepaniae, cum codice Coisl. 387 (B) et codice Laur. 72,5 (L) communes. neque vero horum nec codicis Urb. fidem codici Marciano in summa minutiorum diligentia vindicari posse e multis appetat locis non ita accurate descriptis (cf. p. 10,4. 8. 17,17). correctorem codicis certum est ex exemplo deterioris ordinis hausisse, quod cognatum erat ei codici, unde deducta est editio Aldina. contulit I. Bruns.

p. 1,1 tit. habet totum || 14 ἔξετάσως] εω in lit. || αὐτῶν τε καὶ || 19 post τι rasura VII fere litter. || 23 κατελημένην (superscr. ων) reser. Q² || p. 2,1 εἴτε] εἴ utrobique in litura reser. Q² || 5 καὶ om. || 6 κατάγοντες Q¹: καταγόμενοι Q² || post κεκροπίδαι III litter. ras. || 24 ἀποδοθέντα κατηγορεῖσθαι] λέγεσθαι || 27 ἀλλήλων om. || p. 3,8 κατηγορεῖται || γάρ om. (suppl. m²) || 9 οὐκ—κατηγορεῖται om., suppl. in mrg. m², quae inter lineas addit τὸ γένος ἀποκρινόμεθα. τὰς δὲ διαφορὰς δὲ καὶ τὰ κοινῶς συμβεβηκότα οὐκ ἀποκρινόμεθα || 17 ad γένικάταν μέν add. in mrg. m² ἀ καὶ γένη καὶ εἴσηη τὰ αὐτὰ καλεῖται || 32 προσεχῶς] ἀμέσως in rasura || p. 5,5 καὶ (ante ως) suppl. Q² || 6.8 μετὰ ταῦτα Q¹: μεταντά Q² || 10 ὡς' αὐτὸς Q¹: ὡς' αὐτὸς Q² || ἀνώτατον Q¹: ἀνώτατω Q² || 11 πρὸ αὐτοῦ || ως erasum || 13 μὲν erasum || 16 ὡσπερ ἔχόμενον Q¹ (corr. Q²) || 18 ἄλλο om. || 21 δὲ supra scr. || 23 δὴ] δὲ || p. 6,6 ὁ om. || 8 post τις II litt. eras. || 9 ἐν om. || 13 ἔστι (superscr. τὰ) || 13.14 κατιόντων—ἀνιόντων Q¹: κατιόντας—ἀνιόντας Q² ||

20 ἔκαστον || 24 ἔστιν om. || σύντῶν suppl. Q² || p. 7,4 οὐδὲ Q¹: οὕτε Q² || 12 post εἰδός add. καὶ Q² || 16 post λέγεται add. μὲν || ὑπ' αὐτὸν || 23 post γένοιτο add. τῶν καὶ πέρος in mrg. Q² || 24 post μέρος add. ἀνθρώπων in mrg. Q² || p. 8,3 ἐν τοῖς γάρ colloc. || 10 αὐτὸν || 11 γε om. || 13, 14 συμβεβηκός (οἶον σιμότης m²) ἡ γλαυκότης καὶ ἡ γρυπότης (ἢ m²) καὶ οὐκῆ || 18 προσγενομένη || post ίδια superser. διαφοραὶ Q² || p. 9,1 post ἐποίησεν add. ζῶντος Q¹, tum καὶ εἴδος τοῦ ζώου ἐποίησεν Q² || 5 ἀλλοῖον ποιούσας Q²: ἀλλοιούσας Q¹ || 9 εἰσ || 14, 17 αὐτὰς] ἔκατον (ἐras.) || p. 10,4 λογικοῦ καὶ ἀλόγου superser. Q² || καὶ θυητοῦ || 5 συστατικῆ] συ— in lit. Q² || 8 τὰ γένη superser. Q² || 10 τε om. || 11 τοῦ (ante ἀθαν.) om. || 13 θεοῦ] ἄγγελου in lit. Q² || 15 διαιρετικῆς οὔσης Q¹: διαιρετικῶν οὔσῶν Q² || 16 τῆς ἀνασθ. || μὲν om. || συλληφθεῖσα || 17 ἡ δὲ ἔμψυχος—τὸ φυτόν (sed ἐποίησε pro ἀπετέλησαν) superser. Q² || 20 τε om. || p. 11,2 σχοιη (sic) || 4 ὑπ' αὐτὸν || 7 καὶ (prius) supra ser. || 11 ἔρωταρμένῳ (ἡμῶν om.) et πυνθανομένῳ || 13 γε om. || 21 ἔκαστον (superser. ἀλλήλων m²) || 24 θεοῖ] ἄγγελοι || p. 12,2 τὰ suppl. Q² || 3 post τὸ II litt. eras. || συμβάλλεται (καὶ εἰς τὸ in lit. m²) τί (ἢ εἶναι in lit. m²) καὶ ὁ τοῦ πράγματος || 11 οὖν ἀν colloc. || 16 καὶ τὸ μόνῳ || 17 καὶ τὸ μόνῳ || 18 ἀλλὰ om. Q || 20 ὡς om. || p. 13,2 χρόνι || 16 ὁ om. || 22 τῆς κοινωνίας Q¹: τῶν κοινῶν Q² || 23 κοινὰ Q || p. 14,2 θεοῖ] ἄγγελον || 6 post ἔμψυχον superser. καὶ τὸ αἰεθητικόν Q² || 8 τῷ ὁ in lit. Q² || 20 post γένους superser. ἀλλὰ τὰς διαιρετικάς Q² || p. 15,12 πρότερα || 16 post εἰδῶν superser. ἔτι τὰ γένη συνανταρεῖ μὲν οὐ συνανταρεῖται δὲ Q² || 17 εἰδοποιεῖς superser. Q² || 19 post δὲ superser. μῆν Q² || p. 16,7 γένη] εἴη || 8 γένους] εἰδους in lit. Q¹ || 16 ίδει in lit. Q¹ || p. 17,11 ἔχει || 17 γενέσθαι || ἀλλ—ἔχει superser. Q² || 18 δύο] —όν in lit. Q² || 19 θεοῖ] δύο || 21 post γένος superser. πᾶν Q² || 25 ἔρριθη || 26 τὸ εἴδος in mrg. Q² || p. 18,3 αἱ om. || 11 κοινὰ || 16 ἔστι om. || 21 ἀτόμων ἔστιν om. (ὑπ' αὐτὸν ἀτόμων suppl. Q²) || 23 θεοῦ] ἄγγελον || 24 τὸ utrobique om. || p. 19,2 τι om. || 12 θεοῦ] ἄγγελον || 14 ἣν γένη] ἦν || 19 post πρόσεστι superser. τῶν ἀνθρώπων καὶ Q² || τε eras. et ante τὸ add. καὶ Q² || 20 tit. om. || 21 post περιέχει superser. τὰ εἴδη Q² || δὲ (alterum) superser. Q² || p. 20,1 post λογικόν superser. τῶν ἄγγελον καὶ Q² || 2 ἔμπεριέχεται || 5 post ἦν add. ποτε in mrg. Q² || 10 post ἀλλῶν add. λοιπὸν πᾶν διαφέρει τοῦ ίδιου καὶ τοῦ συμβεβηκότος ῥηθῆσται in mrg. Q² || 12 post κοινὸν add. μὲν Q² || 18 ἀλλῶν ίδιον εἶναι colloc. || p. 21,11 ἔκαστης οὐσίας (οὐσίαν m²) || 14 ἐπεισοδιώδη Q¹: ἐποιητώδη Q² || 15 ἔχει om. || 16 χρόνι || 19 καὶ τοῦ γένους om. || p. 22,7 ἔβεννῳ] || 8 διὸ] ἔτι in lit. Q² || 12 καὶ τὴν τῆς || subser. τέλος τῆς πορφυρίου εἰσαγωγῆς.

Praeterea haec specimina H. Diels nobis suppeditavit:

MARCIANUS 202 [Zanetti p. 111] chartaceus, forma minore, saeculo XIV R¹
exaratus, sed Isagoge ut Dielsio visum saeculo XV scripta est. prae-
cedit expositio, de qua vide p. XXXVIII. Isagoge incipit a f. 92v.

p. 1,1 tit. εἰσαγωγὴ Πορφυρίου || 14 τῆς ἔξετάσεως || αὐτῶν τε || 18 μὲν γάρ || 20 τὸ τῶν Ἱρακλ. || p. 2,1 εἴτε—εἴτε] ἥτε—καὶ ἡ || 6 Ἱρακλέους κατάγοντες || 24 ἀποδειθέντα om. || 26 μόνον τῷ ἀριθμῷ || 27 οὐ τῷ εἰδει post ἀλλήλων transp. || 28 οἵτινες || superser. ἀ|| p. 3,1 καὶ τῷ εἰδει post ἀλλήλων transp. || 2 μόνου om. || 6 κοινῶς || 8 κατηγοροῦνται, ἀλλ ἐν τῷ ὅποιον τί ἔστιν || ἡμῶν] τινῶν τί ἔστιν || 9 ταῦτα, τὸ γένος ἀποκρινούμεθα, τὰς δὲ διαφορὰς καὶ τὰ κοινῶς συμβεβηκάτα οὐκ ἀποκρινούμεθα (ἀποκρινούμεθα in litura), οὐ γάρ ἐν τῷ τί ἔστι κατηγοροῦνται || 10, 11 ἔστιν ἄνθρ. || τί ἔστι κόραξ || 13 ἀποκρινούμεθα || 16 διαστέλλει αὐτὸν || 17 χωρίζει αὐτὸν || 18 κοινῶς || 21 tit. περὶ τοῦ εἰδους.

PARISINUS 1928 [Catal. II, 421] chartaceus [0,27 × 0,21] saeculo XV R¹¹
exaratus, fol. 20^v—34^r Ammonii prolegomena, f. 34^r incipit Isagoge,
Ammonii et Magentini scholiis instrueta.

p. 1,1 tit. Πορφυρίου τῶν φύσικος εἰσαγωγὴ τῶν ἐ φυγῶν μαθητῶν πλωτῶν τοῦ λυκοπόλιτοῦ ἡ δὲ λυκόπολις ἐν αἰγάλεω || 10 τῶν deleatum || εἴτε καὶ ίψέστ. f. 11 δειπνήντις τῆς (τῆς del.) || αὐτῶν τε || 17 tit. om. || 20 γένος λέγεται || 23 κεκλημένον.

- R^{III} PARISINUS 1974 [Catal. II, 427] chartaceus [0,29 × 0,20] saeculo XV scriptus post Ammonii prolegomena Isagogen f. 20^r—37^r continet scho-
liis ex Ammonio haustis instructam.
- p. 1, 1 tit. Πορφυρίου εἰσαγωγὴ εἰς τὴν λογικὴν: αἱ πέντε φωναὶ || 13 τοιάντης] τού-
των || 14 τῆς ἔξετάσεως || 23 κεκλημένον || p. 2, 2 μέν φαμεν ἀπὸ τοῦ ταντάλου.
- R^{IV} PARISINUS 1975 [Catal. II, 427] chartaceus [0,29 × 0,22] saeculo XVI
exaratus f. 1^r—12^v.
- p. 1, 1 tit. Πορφυρίου εἰσαγωγὴ || 11 ψῆλαις || 23 κεκλημένον || p. 2, 2 ὅλον || 6 κατα-
γόμενοι m¹: κατάγοντες supra ser. m² || 9, 10 ἄλλων γένουν χωρίζοντες φαμὲν || 11 τούτων
ἴσως τῶν εἰρημένων || 12 ἔστι τοιοῦτον γένος || καὶ (ante τὸ) om. || 13 πᾶν περιέχειν ὑφ'
ἔσωτό.
- R^V PARISINUS 2085 [Catal. II, 441] chartaceus [0,22 × 0,16] saeculo XVI
exeunte exaratus, f. 1^r Isagoge incipit schooliis ornata.
- p. 1, 1 tit. Πορφυρίου εἰσαγωγὴ || 3 ἀρι-
στεῖλους || 5 ἀπόδωσιν || 6 χρησίμου || 8 τὰ περὶ || 10 ἐφέστηκεν || 11 εἰσὶν εἴτε καὶ ἀσώ-
ματα || 14 post αὐτῶν supra ser. τε || 15 τούτων om. || 17 tit. om. || 23 κεκλημένον ||
p. 2, 1 ἀπὸ τῆς πατρίδος ἐν ἡ τις γέγονεν κατὰ γάρ || 2 ὅλον || 3, 9 ἡρακλέος || τὸ γένος
εἶναι || πλάτονα || 7 κέντροπος τὸ γένος.
- R^{VI} PARISINUS 2120 [Catal. II, 447] chartaceus [0,165 × 0,115] saeculo
XVI nitidissime scriptus.
- p. 1, 1 tit. Πορφυρίου εἰσαγωγὴ || 3 mrg. προοίμιον || τῶν om. || 7 ἐν om. || 14 τῆς
ἔξετάσεως || 17 tit. om. || 23 κεκλημένον || p. 2, 2 τοῦ ταντάλου || 4 τις ἔστι || 6 καταγό-
μενοι || 11 τούτων τῶν || 12 τοιοῦτον.
- R^{VII} PARISINUS 2511 [Catal. II, 514] chartaceus, saeculo XV vel XVI
exaratus, Isagoge f. 298^r, in marginibus scholia grammatica.
- p. 1, 1 tit. εἰσαγωγὴ πορφυρίου τοῦ φοίνικος μαθητοῦ πλωτίνου τοῦ λυκοπολίτου ||
11 εἰσὶν || 23 κεκλημένον || p. 2, 6 oī] supra ser. oī || κατάγοντες (αι suparser.)
- MONACENSIS 493 [Hardt V, 145] chartaceus, quadratus, saeculo XV
ut Hardtio visum exaratus prorsus cum editione Aldina congruit, ut
dubitari non possit, quin ex illa a viro docto scriptura elegantissima uso
descriptus sit¹⁾.
- Aldina ALDINA Editio [cf. p. VII] invenitur ante Aristotelis Organon im-
pressa, quod exemplum subserbitur *Impressum Venetiis dexteritate Aldi
Manucii Romani. Calendis novembris M. 1495.* postea in omnibus fere
Organii editionibus²⁾ praemissa Isagoge postremo³⁾ prodit in ed. Acad.
- ¹⁾ Patiniaci 413 bombycini saec. XIV scripti notam saltem apponam, quam Sae-
cellioni debo. cod. Paris. 1977 s. XV scriptus tit. Προλεγόμενα σὺν θεῷ τῆς φιλοσοφίας
πορφυρίου Eliae prolegomena exhibit.
- ²⁾ inspexi ed. Juntinam Florentiae per haeredes Philippi Juntiae a. d. 1521, ed. Basil.
1531 per Erasmus Roterodamum, ed. Venetam 1536 Francisci Trincavelli, ed. Isengrinianam
Basileae 1550, ed. ab Aldi filiis impressam Venet. 1551, Sylburgii Francofurti 1585, Ca-
sauboni Lugduni 1590, Julii Pacii Frankoforti 1597. quod Nicolai Griech. Literatur-
gesch. II p. 684 editionem Fr. Duebneri ante Plotinum (ed. Parisiis 1855 Didot) im-
pressam laudat, titulo *Institutiones Porphyrii* (Ἀφορμαὶ πρὸς τὰ νοητά) in errorem vocatus est.
- ³⁾ in editione Bekkeri *Aristotelis Categoriae et Topica cum Porphyrii Isagoge ex re-
censione Immanuelis Bekkeri seorsim edita* (Berol. 1843) Brandisii textus denuo expressus
apparet.

Berol. Aristotelis operum vol. IV (Berol. 1836) Brandisii opera, qui primus codicem A inspexit.

II CONSPECTUS VERSINOUM LATINARUM SYRIACARUM CET.

Versio latina vetustissima profecta est a MARIO VICTORINO, cuius lemmata Boethius cum commentario in duo dialogos diviso illustraret servavit. sed Victorinus et multis locis Porphyrium minus intellexisse Boethio videbatur et liberius in latinum traustulisse; quare ipse Boethius¹⁾ denuo translationem latinam ita instituit, ut verbum verbo exprimeret, eamque explicavit commentario quinque libris digesto. Victorini igitur lemmata tantum translationis ad nos pervenisse non ita dolendum nobis est, quia ex illis, quae Boethius servavit, Victorinum non tam versionem Isagoges composuisse appareat, quam in compendii formam eam redegisse. rationem eius transferendi ex prooemio licet cognoscere:

Cum sit necessarium, Menanti, sive ad Aristotelis categorias sive ad definitionis disciplinam nosse quid sit genus, quidve species, quid differentia, quid proprium, quid accidens, et omnino ad ea quae sunt divisionis vel quae approbationis, quorum utilitas est et magna cognitio, breviter tibi explicare tentabo. quae apud antiquos quidem alte et magnifice quaestionum generu proposita sunt, ego simplici sermone cum quadam coniectura in res consideratione alia, ista explicabo mediocriter.

De versionibus Syriacis, Arabieis, Armeniacis²⁾ circumspeete egit Wenrich *De auctorum Graecorum versionibus et commentariis Syriacis, Arabicis, Armeniacis Persisque commentatio* (Lipsiae 1842) p. 280—286. post eum quae in lucem ex bibliothecis tracta sunt, velut fragmenta Syriaca et Arabica in codice quodam Berolinensi (Petermann p. 9) invenies apud Aug. Müller *Die griech. Philosophie in der arab. Ueberlieferung* p. 25 not. Steinschneider in *commentatione de Al-Farabi*³⁾, Sachau *Ueber die erste der syrischen Uebersetzungen sq. in Hermae tom. IV* (1870) p. 69sq. Zenker denique l. l. p. 13 not. 1 docet *Arabes eam (Isagogen) etiam in compendium redegerunt et versibus Arabicis in T desinentibus expressit Ibrahim Almostabascheri, unde carmen Tajjah dictum est.*

III CONSPECTUS CODICUM TRANSLATIONIS BOETHIANAE.

PARISINUS lat. 11129 [antea Suppl. lat. 1331D] membranaceus, forma A quadrata, saeculo XI, immo saec. X exaratus. f. 92^r tit. *Anicii mallii*

¹⁾ De translatione ab ipso Boethio facta cf. p. VIII.

²⁾ etiam hebraica exstat versio cf. Fabric. V p. 739.

³⁾ Mémoires de l'Académie Impériale des sciences de St. Pétersbourg VIIe série tom. XIII no. 4 (1869).

severini boecii in ysagogas porphirii a se translatae editionis secundae liber primus incipit. contulit P. Kanzow. de ceteris cf. p. VIII.

- B MONACENSIS 4621 [Catal. MSS. III, 2 p. 183] membranaceus, quadratus, saec. XI et XII scriptus, commentarium V librorum f. 76^r—120^v exhibet; translatio incipit a f. 80^v, unde introductionis verba medias paginas occupant, commentarius margines. contulit P. Kanzow. de ceteris cf. p. IX.
- C MONACENSIS 6403 [Catal. MSS. III, 3 p. 105] membranaceus, quadratus saeculi X extr. f. 87—128 commentarium V librorum exhibit diversis manibus conscriptum. contulit P. Kanzow. de ceteris cf. p. VIII.
- D PARISINUS 6400 [Catal. IV, 239] chartaceus, saeculo XV scriptus commentarium V libr. in duos libros divisum praebet. specimen dedit G. Heylbut.
 p. 25,2 *cricaori* || 3 *sit genus* || *et om.* || 4 *quidque*] *quid* || *et (ante quid) utrobique om.* || *accidens sit* || 5 *definitionum* || 6 *utilia* || *hac om.* || 10 *et speciebus* || *subsistant* || 11 *solis nudis purisque* || *sint* || 11, 12 *corporalia aut incorporalia sint* || 13 *posita sunt* || 15 *de alter. om.*
- E PARISINUS 6288 [Catal. IV, 224] olim Colbertinus, membranaceus, saec. X scriptus, fol. 71^r incipit commentarius V libr. in libros duos divisus, lemmata incepunt f. 75. specimen debetur G. Heylbutio.
 p. 25,2 *chrysaori* || 3 *quit ubique* || 5 *definitionum* || 6 *utilia* || *hac om.*
- L LAURENTIANUS 89 sup. 80 [Bandini VI, 340] membranaceus, quadratus, saeculo XI scriptus fol. 1—13 Isagogen a Boethio translatam continuat glossis et correctionibus plurimis instructam, fol. 14—72 Boethii commentum¹⁾ libris tribus exhibit. contulit H. Vitelli. de ceteris cf. p. IX.
- P LAURENTIANUS bibl. S. Crucis 11 sin. 5 [Bandini VII, 92] membranaceus, quadratus, saeculo XIII exaratus Introductionem sine titulo f. 1—6 exhibet. contulit H. Vitelli. de ceteris cf. p. IX.
- Q LAURENTIANUS 89 sup. 76 [Bandini VI, 338] membranaceus, quadratus saec. XIII exaratus Introductionem f. 4—10 sine titulo praebet. contulit H. Vitelli. de ceteris cf. p. IX.
- M Quattuor codices ab H. Vitellio usque ad p. 28,14 collati sunt hi:
- M LAURENTIANUS bibl. S. Crucis 11 sin. 1 [Bandini VII, 89] membranaceus, quadratus, saeculo XIII scriptus. f. 1—11 Introductio sine titulo.
- N LAURENTIANUS bibl. S. Crucis 11 sin. 2 [Bandini VII, 90] membranaceus, quadratus, saeculo XIII scriptus. f. 1—8 Introductio sine titulo.
- O LAURENTIANUS bibl. S. Crucis 11 sin. 3 [Bandini VII, 91] membranaceus, quadratus, saeculo XIII scriptus. f. 1—10 Introductio sine titulo.
- S LAURENTIANUS bibl. S. Crucis 11 sin. 7 [Bandini VII, 92] membranaceus, quadratus, saeculo XIII exeunte scriptus. f. 1—5 Introductio sine titulo.

¹⁾ eius lemmatum specimen nota L^a p. XXXIV invenies.

Codex M, utpote qui cognatus sit cum L, ceteris praestantia antecedit, codicis N librarius et minus diligenter descriptsit neque divinando abstinuit (cf. p. 28,2); O et S ex eodem exemplari derivati sunt (cf. p. 28,1,3) et quidem cognato cum codice Q, ut etiam illo codice fide superari nobis iudicandi sint.

p. 25,1 tit. om. MNOS || 2 *crisoari* MS: *grisaori* NO || 3 sit genus NOS || et om. MNO || 4 differentia quid species quid proprium MS: species quid differentia et quid proprium N: species quid differentia quid proprium O || et (post proprium) om. O || 6 utilia sunt. *Istarum* MS: sunt utilia. *istarum* NO || 7 traditionem rationem S || 7.16 temptabo MO: temtabo NS || 7.8 modo introductionis O || 10 mox vero M: mox etiam S || ac] et MNOS || subsistant MNOS || 11 nudis purisque MS: nudisque (que eras.) purisque N: nudisque puris O || 11.12 sunt MNOS || 12 utrum sint O || a sensibus N || 13 posita sint M || enim om. N || 15 antiqui probabiliter MO || **p. 26,3** et eras. M: om. S || quodammodo aliqu. S || 4 ante Romanorum add. collectio M: supra scr. O || 5 scilicet om. S || 6 habentium om. S [aliquo modo] quodammodo S || se invicem om. S || secundam eam O || 7 cognitioni O || divisiones OS || dicto S || 8 aliter autem (et om.) S || illud quod O || 9 generationis om. M || eo] illo O || ab eo loco M || 10 quis om. S || enim] et S || dicimus horestem quidem O || dicimus quidem N || habere genus a tantalo OS || 11 illum NO: inum S || et rursus] rursus enim M || quidem Pind. N || quidem om. S || 12.13 etenim — pater iter. S || 12 principium post generationis transp. O || 13 generat.] generis M || et pater MNOS || et haec autem N || 14 promptissima videtur S || prompt. esse generis signif. videtur N || esse om. O (supra ser. esse generis) || enim om. N || sunt maxime N || 15 et om. N || cicropide MS: cicropides N: cicropide O || qui ex (a M: de N) genere descendunt cicropis (cicropis N) MNS: qui ex genere cicropidis O || eorum MOS || 16 et om. M || 17 dehinc quoque etiam M || etiam et N || qui] que N || 18 quam] nam M: namque OS: namque nos N || 19 Roman. esse colloc. S || 20 dicitur genus colloc. O || 21 est ante quoddam transp. MO: om. NS || 21.22 specierum ante earum transp. O || 22 ipso] se MNOS || specierum sunt N || videtur MNOS || etiam om. S || 22.23 multitudinem post est transp. M || tenere S || 23 omnium specierum quae sub ipso sunt O || 24 tripliciter autem genus cum dicatur S || 25 est sermo M: est ante apud transp. S || **p. 27,1** et om. OS || specie differentiis S || sit om. S || 2 ut animal om. MO || enim] vero O: om. S || 2.3 dicuntur de uno solo M: de uno solo dicuntur O: de uno solo praedicantur S || solum N || 3 ut] sicut N: ut sicut S || et hic et hoc et haec M: et hic et hoc et hic N; et plato et hic et hoc et hic O: et sicut hic et hoc et hoc S || 4 pluribus praedicantur S || et genera et M || et differ. om. S || 5 sed] et MNOS || 6 quidem om. S || vero om. O || autem] quidem S || 7 proprium vero O || 8 ergo] igitur N || 9 praedicentur M || his] aliis O || ab his—pluribus om. S || post pluribus add. praedicantur differunt genera M: differt genus in ras. N: supra scr. O || 10 a] ac de O || et species si de N || praedicentur O || 11 tamen non MN: non tamen OS || de om. NS || numero solo O || 12 de platone O || praedicantur S || 12.13 specie sed numero differunt (a se invicem supra scr.) N || ad se invicem differunt O || 13 sit genus OS || homine et om. S || et bove et equo om. N || et de bove O || 14 et (ante specie) om. MNOS || quoque ante specie transp. S: om. M || et non S || 15 solo numero N || autem genus differt S || quoniam om. N || 15.16 quidem om. S || 17 sunt specie M: sunt om. S || individuis praedicantur S || 18 solum N || de (post et) om. M || una sola MO: una solum S || 19 tamen praedicatur ut dictum est O || specie om. S || a om. S || 20 vero om. S || sunt communiter O || accidentia O || 21 est] si S || et om. OS || differ. specie N || praedicentur S || 22 tamen non MN: non tamen O: non S || **p. 28,1** praedicantur om. MOS. || sed magis O || quid om. MOS || 1.3 interrogantibus—quid sit om. OS (suppl. in mrg. m² O) || 2 nobis om. NO² || praed. dicimus O² || 3 quid om. M || interrogati M || 4 rationalis dicimus O: dicimus quoniam rationale rationalis S || 4.5 et in—niger om. M (suppl. in mrg. et in eo qualis dicimus

enim quod corrus est niger) || 4 in eo om. O: in eo quod om. S || 5 niger est O || autem superser. O² || 6 homo est N || interrogatur NO || 7 erat] est MNOS || autem quidem M || genus hominis OS || 8 genus om. S || de om. S || 8.9 de uno sicut individua praed. O || 9 de differ. MNS || post separat add. genus O: supra scr. M || 11 dividit genus NOS || et a OS || 13 habent NOS || de quibus praed.] de his quae praedicantur O: om. MNS || 14 praedicta S.

- L^a A codieis L recensione longe abhorrent lemmata (L^a) commentarii in f. 14—72 eiusdem codicis exarati. quibuscum necessitudine cohaerent R lemmata codicis Laurentiani 71,6 [Bandini VI, 3] membranacei, forma maxima, elegantissime saec. XV scripti, commentarium f. 1—35 continentis. etenim horum recensio congruit cum classe AC, maximeque nifallor cum codice C (cf. p. 26,7.8. 27,3: 4.7).
- T Et horum et codicis Laurentiani 71,14 [Baud. VI, 338] membranacei, forma quadrata, saeculo XV scripti, f. 44—51 Introductionem nullo titulo exhibentis, quem omnium esse deterrium facile perspicitur, specimen debentur H. Vitellio.

p. 25,1 tit. om. LaRT || 2 te Chrisaori La || grisarori RT || 3 sit genus T || et om. T || 4 et quid species R || quid species quid proprium quid accid. T || 5 assignationem diffin. T || 6 utilia hanc istarum La: utilia istarum R: utilia. De istarum T || speculatione om. R || 7.16 tentabo R || 8 quidem om. La || 10 mox inquit de LaR || ac] et T || subsistent T || 11 nudis purisque T || sint La || 12 sint LaR: sive sint R || 12.13 an inposita om. R: an in sensibilius om. La || aut in sensibus T || 13 dicere recusabo ante et transp. La || consistentia La || 14 negotium est huiusmodi LaR || 15 antiqui om. La || antiqui probabilitate colloc. T || 16 breviter demonstrare T || **p. 26,2,3** aliquod R || 4 collectio Romanorum T || se om. LaR || 7.8 dictam LaR || 8 et aliter om. T || 9 ab eo loco LaR || 10 enim om. T¹ || 11 Hyllum] illum La: Ilam R: ylum T || 12.13 est principium T || principium om. R || 14 esse om. T || signif. generis T: signif. generis ut a parentibus dicitur R || sunt om. La || 15 qui cecropis La: qui a cecropis R || qui ex genere descendunt cicropis T || 18 quam] namque LaRT || 19 collectionem illam T || collationem La || Romanorum genus om. R || 20 dicitur genus T || ab eorum fort. similitudine La || 21 ductum La || 22 ipso] se. T || videtur LaRT || 23 omnium quae sub eo sunt specierum La: omnem quae sub eo est specierum R: quae sub ipso sunt specierum (omnem om.) in ras. T || 25. p. 27,1 genus—sit om. R || **p. 27,1** et om. T || sit] est T || 2 eorum quidem quae T || quidem om. T || 3 solo dicuntur T || sicut] ut T || individuum LaR || ut—hoc om. LaR || Socr. et hic homo (?) et hic equus (?) T || 4 vero om. La || 4.7 quemadmodum—risibile om. LaR || 4 et differentiae om. T || 5 sed] et T || 6 autem om. T || 7 ut accidentis album La: ut accidentis id est album R.

IV CONSPECTUS COMMENTATORUM GRAECORUM.

De commentariis graecis quamquam firmum quoddam iudicium non prius fieri poterit, quam ex bibliothecis opes quae ad nos pervenerunt omnes erunt congestae, tamen ex re esse puto, si iis quae mihi adhuc suspetunt praesidiis nisis Isagoges commentaria in conspectu ponam.

Antiquissimum igitur servatum est Ammonii commentarium, fuisse autem ante Ammonium, qui Isagogen commentariis illustrarent, ipse docet, cum interpres saepius laudet eorumque dubitationes solvere. conetur. horum non modo libri sed ne nomina quidem tradita sunt. nam

excerpta illa, quae in Brandisii scholiis p. 9^a35—10^b18 sub titulo Ἐρμείου φιλοσόφου προθεωρία εἰς τὴν εἰσαγωγὴν Πορφύρου τοῦ Φοίνικος (cod. Paris. Reg. 963 f. 357—370) impressa sunt, illum HERMIAM, patrem Ammonii¹⁾, non attingunt, sed ad ipsius Ammonii prolegomena sunt referenda. ac ne forte THEODORUM, cuius excerpta Isagoges brevissima in codice Coislino 120 membr. saec. X²⁾ (cf. Catal. bibl. Coisl. p. 192) ad nos servata sunt, Theodorum illum Asinacum esse suspicemur, quem commentarium in Categorias conscripsisse ex Ammonio in Anal. priora (Waitz Aristot. Organon I, 43) καλῶς Θεόδωρος λέξει δύνασθαι διτὸν εἴναι τὸν σκοπὸν τῶν κατηγοριῶν, καὶ περὶ φωνῶν καὶ περὶ πραγμάτων concluditur (cf. Zeller I. l. III, 2 p. 724), compendii auctor Gregorium Nazianzenum (τὸν μέγαν ἐν θεολογίᾳ Γρηγόριον) laudat proditque se aperte christianum, atque etiam Davide commentatore posteriore eum fuisse, ex verbis colligitur φησὶν ὁ Εὐριπίδης περὶ Φοίνικός τινος· πρῶτον μὲν εἶδος sq., quae fluxisse videntur ex Davidis memoria (cf. Brand. p. 21^a2).

AMMONIUM autem Isagoges commentatorem clarissimum illum Hermiae filium, magistrum Damascii, Simplicii, Olympiodori³⁾ fuisse, codieum testimoniorum firmatur. librum eius (ed. Venet. ap. Calliergum 1500, ap. Junt. 1545) ut Eliae et Davidis in tres partes dispergitum, prolegomena in philosophiam (inc. μέλλοντας ἡμᾶς φιλοσόφων ἀρχεσθαι λόγων ἀναγκαῖν ἔστι μαθεῖν τί ποτέ ἔσται φιλοσοφία), prolegomena in Isagogen (p. 16^v inc. ὁ γοῦν φιλόσοφος Πορφύριος φιλανθρώπως ποιῶν ἄμα καὶ φιλοσόφως ἔγραψε τοὺς τὰ βιβλίον διδάσκων ἡμᾶς, τί σημαίνει ἐκάστη φωνῇ), commentarium Isagoges (p. 18^v inc. Ὄντος ἀναγκαῖου χρυσαόριε. πάντα τὰ δύτα αὐτοφυῶς ἔφεται τοῦ ἀγαθοῦ), si cum commentario ab eodem in Hermeniam conscripto comparemus, nescio an eadem suspicio oriatur, in quam Brandis⁴⁾ Categoriarum commentarium voeavit. sed idem Ammonii commentarium qui cum ceteris Isagoges commentatoribus, qui quidem ad nos pervenerint, diligenter contulerit, facile concedet, et quaestionibus eligendis et ratione exponendi Eliae et Davidi multum praestare. licet igitur additamenta irrepperint, tamen formula ἀπὸ φωνῆς⁵⁾, quae in omnibus fere eo-

¹⁾ Zeller, *Philos. d. Griechen* III, 2 p. 826.

²⁾ ex hoc codice Cramer Aned. graec. Paris. (Oxon. 1839) I, 304 Isagoges commentarii pauca verba depropnsit; unde dignus videbatur, qui inspiceretur. exhibet igitur duo Isagoges compendia: alterum initio mutilatum fol. 230 ab accidenti incipit καὶ ἀπογνέται ἡ δυνάμει ἡ ἐνεργείᾳ γωρίς φθορᾶς τοῦ ὑποκειμένου. hoc paucissimis explicato auctor communia et differentia quinque vocum Porphyrio multo brevius enumerat. fol. 238 alterum compendium inscribitur Σύντομα ἀπὸ φωνῆς Θεόδωρου ἡ εἰσαγωγὴ. τὸ δὲ ἐπιτετλμα τούτου. inc. Τὰ τῇ φύσει συνοντισιμένα παρὰ δὲ δημιουργηται. pauca praefatus Theodorus eodem modo atque ille scriptor Porphyrium excerptis, nisi quod etiam commentatores Isagoges inspexisse videtur. explicit f. 241.

³⁾ Zeller I. l. III, 2 p. 829. Fabric. Bibl. gr. V, 736.

⁴⁾ Von den griechischen Auslegern des Organons. Abh. d. Berl. Acad. 1833 p. 283.

⁵⁾ de qua post alios Skowronski, *De auctoris Heerenii et Olympiodori Alexandrini scholis* sq. p. 44—52 (Vratisl. 1884) sagaciter exposuit.

dicibus titulo adiecta est, ne eo deducamur, ut tantummodo adversaria discipulorum nobis servata esse opinemur, prolegomena certe ipsis aucto-ribus debentur atque genuinam formam, si excipias interpolationes quas-dam leviores, servavisse videntur, id quod comparatione trium commen-tariorum maximeque Davidis cum versione Armeniaca comprobatur¹⁾, commentarii autem ab ipsis auctoribus litteris mandati ex adversariis dis-cipulorum haud raro, ni fallor, additamenta receperunt, et quidem mi-nora Ammonii et Eliae, plura Davidis²⁾). excerpta Ammonii posteriore aetate confecta esse cognoscemus (v. p. XL).

Elias et David

ELIAE nomen Rose³⁾ illi anonymo indidit, cuius totum librum unus continet codex Coislinianus 387 saec. XI, unde Cramerus Anecd. Paris. IV 389—433 prolegomena in philosophiam (inc. ἐπειδὴ πάντα τοῦ ἀγαθοῦ ἔφεσται, καὶ κοινὸς πάντων δρμος ἔστι τὸ ἀγαθόν) et prolegomena in Isagogen (inc. p. 427 ἐπειδὴ ὅλην ᾧ ὅλην ἔγνωμεν τὴν φιλοσοφίαν διὰ τῶν ἐξ ὁρίσμαν) impressit, commentarius (inc. ἐπεὶ μετὰ τὸ προτελεῖσθαι καὶ τοῦ τελεῖσθαι καρῆς) ab A. Eltero Bonnensi nunc Czernowitziensi descriptus mihi praesto est. eadem prolegomena in phil. cod. Paris. 1977 saec. XV exhibet, ex quo Brandisius excerpta p. 6^a22—9^b24 sumpsit, et commen-tarium codex Vind. phil. gr. 69 saec. XVI a Dielsio collatus. in his li-bris nullum usquam nomen inscriptum occurrit.

David

Sed videamus DAVIDEM⁴⁾, eius proll. in philos. (inc. οἱ τῶν τῆς φιλο-σοφίας λόγων ἐρῶντες καὶ τῆς ἐκ τούτου ἡδονῆς ἀκριβῶς δακτύλῳ γευσάμενοι) ex-cerpta invenis apud Brand. p. 12^a3—16^b42 (integra in manibus teneo ex cod. Hamiltoniano 382 ab E. Richtero descripta⁵⁾), proll. in Isagogen (inc. μέλλοντες σὺν θεῷ ἄρχεσθαι τοῦ παρόντος συγγράμματος) excerpta Brand. p. 16^a43—18^b34, priorem partem integrum in Crameri Anecd. Paris. IV 434—442 legimus, qui quod adnotat *Cætera desunt* fallitur, nam ex eodem codice reliqua pars proll. et commentarius (inc. ἐπειδὴ κόρον ἔχειν τῶν προσα-μών ἡγούμενα, cf. excerpta Brand. p. 18^b35—21^b21) a Brunsio sunt de-scripta. haec plerisque libris consentientibus Davidi attribui solent; sed in cod. Laur. 71,11 saec. XIV [Bandini III, 7] fol. 2^v⁶⁾ titulus invenitur Προ-λεγόμενα σὺν θεῷ τῆς εἰσαγωγῆς Παρφυρίου ἀπὸ φωνῆς Ἡλιοῦ φιλοσόφου inc. μέλ-λοντες σὺν θεῷ ἄρχεσθαι (sic) τοῦ παρόντος συγγράμματος, expl. διὰ τοῦτο γάρ

¹⁾ cf. C. F. Neumann, *Mémoire sur la vie et les ouvrages de David* (Paris 1829) p. 40sq.

²⁾ cf. p. XXXVII not. 2.

³⁾ *Aristoteles pseudopigraphus* (Lipsiae 1863) p. 71 et 181.

⁴⁾ eius vitam nuper Rose edidit, *Leben des heiligen David von Thessa-lonike*. Berlin 1887.

⁵⁾ capita XIX—XXIV, quae sunt de partibus philosophiae, ex codicibus Marciano 599 et Vaticano 1470 edita sunt ab Eduardo Wellmann, *Galen, qui fertur, de partibus philosophiae libellus* (Programm des Königstädlt. Gymn. Berl. 1882) p. 10—23.

⁶⁾ f. 1—2^r fragmentum anonymum legitur inc. καὶ λέγομεν τούτου ὃν αἴτια expl. ᾧ δειχθήσεται σὺν θεῷ ἐν τῇ ἀποδεικτικῇ, quae est extrema pars Eliae proll. in phil. Cramer p. 432,15—433.

καὶ ἐνταυθοῖ παῦσαι τὸν λόγον δέον τὴν ἔχρινα. cod. Vatic. 1023 saec. XIV [Brandis, Die aristot. Handschriften im Vat. Abh. d. Berl. Akad. 1831 p. 56] f. 8v (inc. οἱ τῶν τῆς φιλοσοφίας λόγων ἐρῶντες) pro titulo imaginem habet his verbis explicatam ὡς φιλότασοφος ἡλίας ἐξηγουμένος τὰς πέντε φωνάς, f. 48v ante verba ἐπειδὴ κόρον ἔχειν τῶν προσιμών ἡγούμενα alteram imaginem ὡς φιλότασοφος πορφύριος — ὡς ὑπατος γραυαρίου — ὡς δαΐδ θεσταλονίκης ἐξηγουμένος. cod. Laur. 72,5 (L) denique tribus saeculis vetustior [Bandini III, 30] fol. 1 unius paginae excerptum exhibet sub titulo Προλεγόμενα τῆς φιλοσοφίας ἀπὸ φωνῆς Δαβὶδ τοῦ θεοφιλεστάτου καὶ θεόφρονος inc. οἱ φιλοσοφίας λόγων ἐρῶντες, f. 2v tit. Προλεγόμενα σὺν θεῷ τῆς Πορφυρίου εἰσαγωγῆς ἀπὸ φωνῆς Ἡλιοῦ φιλοσόφου inc. μέλλοντες σὺν θεῷ ἀρχεσθαι τοῦ παρόντος συγγράμματος, f. 6v autem commentatorius, cuius parva pars continua (a Vitello descripta) Porphyrio praemissa est, sic incipit ἐπειδὴ μετὰ τὸ προτελεῖσθαι καὶ τοῦ τελείσθαι καρδία, nec non scholia in marginibus adscripta cum codice Coislino 387 consentiunt (cf. cod. L in Suppl. I).

Jam vides quae Davidis feruntur prolegomena in Isagogen in utroque codice Laurentiano Eliae vindicari, in codice Vatic. et in Isagogen prolegomena et in philosophiam. verum horum codicium auctoritate tres partes librorum divellere et ratione dicendi utriusque commentatoris propria vetamur et cogitationum utriusque connexu¹⁾. facile autem est conjectura assequi, duas recensiones argumentis simillimas in his libris ita esse confusas, ut alterius nomen ad alteram recensionem translatum sit, atque id tantum dubitationi obnoxium esse videtur, utra recensio utri commentatori, Eliae an Davidi, vindicanda sit. sed Davidis libri, ut non dicam de codicibus maximam partem posteriore aetate exaratis, testis locuples exstat versio Armeniaca, quam eum prolegomenis in Isagogen et commentario²⁾ consentire Neumann l. l. p. 45 sq. specimine addito

Davidis versio
Armeniaca

¹⁾ e. gr. in proll. Isag. Elias Isagogen in tres partes dividit (Cramer p. 433,7), David in duas (Brand. p. 18v22): et legitur in Eliae commentario c. Coisl. 387 f. 97v ἐπειδὴ ἔγραψεν τὴν οὐσίαν τῶν πέντε φωνῶν διὰ τοῦ πρώτου τμήματος ἐκ τῶν ὑπογραφῶν, ἐν τῷ δευτέρῳ τμήματι τῷδε τὰς κοινωνίας καὶ διαφορᾶς αὐτῶν λέγει καὶ ἐν τῷ τρίτῳ ἀλλ' ἐν τῷ δευτέρῳ πατῶν ὅφ' ἐν τὰς κοινωνίας καὶ διαφορᾶς λέγει, ἐν δὲ τῷ τρίτῳ πατῶν ὃν φωνῶν κοινωνίας λέγει καὶ διαφοράς. David autem in commentario quoque duas partes confirmat. Elias tantummodo ὕστερον ἐπονιτῶν agnoscit (Cramer p. 428), David et ἐπονιτῶν ὕστερον et οὐσιῶν (Cramer p. 439), quo nos in commentario relegat, cum dicit ἔστι δὲ καὶ τὸ ὕστερον πολλάκις οὐσιῶν, ὡς ἐστὶ μεραθμήκαμεν. nec non prolegomena in philos. cum commentariis recte cohaerent, vel ut de discrepantia ὄρισμαν et ὑπογραφῆς et in prolegomenis et in commentariis suis uterque verbis bis exponit. vide præterea Eliae p. 417,34 et 433,20 (Cramer), ubi in analyticis se logicam organon, non partem philosophiae demonstraturum esse promittit: Davidis prolegomena his verbis clauduntur ἡ δὲ λογικὴ εἴτε μέρος ἔστι τῆς φιλοσοφίας εἴτε ὄργανον, ἐν ταῖς κατηγορίαις μαθητημένα.

²⁾ haec simul cum Isagoge Armeniaca impressa sunt in *Corionis, Mambre et Davidis philosophi opera* (Venetiis 1833) p. 225—356. quae ratio inter Graecum commentarium et versionem Armeniacam intercedat, accurata eget inquisitione viri docti rerumque Armeniacarum periti. Neumann p. 41 haec profert: *dans les commentaires sur l'introduction de Porphyre aux Catégories d'Aristote on trouve quelquefois dans le texte grec des*

docet, prolegomena in philosophiam Armeniace *Fundamenta philosophiae* inseribi videntur, nam quae ex hoc libro Neumann p. 29 sq. de Aristotelis definitio philosophiae affert, ex Davidis prolegomenis Graecis hausta sunt.

Elias Neque Eliae praeter codicum memoriam testimonium deest. vide Philoponum (Brand. 11^b37) Ἡλίας δὲ ὁ ἐξηγητὴς τῶν πάντες φωνῶν ἐνὶ καὶ τῷ αὐτῷ ἀρκεῖται παραδείγματι, λέγων τὸν Ἀγιλλέα Πηγεόνην μὲν διὰ τὸν προσεχῆ πατέρα τὸν Πηλέα, Αἰακίδην δὲ διὰ τὸν πόρρω Αἰακόν, καὶ Φθιώτην μὲν διὰ τὴν προσεχῆ πατρίδα τὴν Φθίαν, Θετταλὸν δὲ διὰ τὴν πόρρω πατρίδα τὴν Θετταλίαν, quibuscum conferas quae in codice Coisl. 387 f. 62^r leguntur ἡμεῖς δὲ ἐνὶ καὶ τῷ αὐτῷ ἀρκεσθῶμεν παραδείγματι· ἵδοι γὰρ ὁ Ἀγιλλέας Πηλεύδης μὲν διὰ τὸν προσεχῆ πατέρα τὸν Πηλέα, Αἰακίδης δὲ διὰ τὸν πόρρω τὸν Αἰακόν, καὶ Φθιώτης μὲν διὰ τὸν προσεχῆ πατρίδα τὴν Φθίαν, καὶ Θετταλὸς διὰ τὴν πόρρω πατρίδα τὴν Θετταλίαν.

Philoponus Unde si quis concludat, Eliam aetate antecessisse Philopono illi Ammonii discipulo, vereor ne in gravissimum errorem incidat. quamquam Philoponum in Isagoges commentatoribus esse, et ab Arabicis scriptoribus discimus (cf. Steinschneider De Al-Farabi in *Mémoires de l'Académie Impériale des sciences de St. Pétersbourg* VIIe série tom. XIII no. 4 p. 157) et illius commentarii versione Syriaca confirmatur, quae in cod. Vat. Syr. 158 (cf. Catal. bibl. Vat. codd. mss. or. tom. III p. 304, 306 et Renan, *De philosophia peripatetica apud Syros*, Paris Durand 1852 p. 35) nunc exstat, neque a similitudine veri abhorret, ut Philoponi in Categorias commentarium, sic eiusdem in Isagogen sub Ammonii nomine in bibliothecis delitescere: at ea excerpta certe, quae Brandis p. 10^a20 — 12^b2 ex codice Baroec. 145 saec. XVI et Marc. 202¹) saec. XIV im-

*développemens qui n'existent pas dans l'arménien; mais ceci même est une preuve qu'ils viennent du même auteur. un homme d'esprit ne se copiera jamais, s'il écrit quelque chose deux fois: ici il ajoute un mot, là il laisse une phrase toute entière, et rarement il y a une période où il ne fasse quelques changemens; mais le fond et la pensée restent toujours les mêmes. sed haec causa vix idonea est ad eorum discrepantiam expediendam. nam petente me de Lagardius, vir et doctissimus et humanissimus, inde a Porph. p. 16,1 commentarios consultulit, unde colligitur, capitum p. 16,1 — 17,13 enarrationem (ed. Armen. 352—353) in utraque lingua congruere, nisi quod quaedam in Armeniaco breviora exhibeantur, quae stiones autem quae David Porphyrii verbis adipere solet, omnino omitti. Porph. p. 17,14 — 18,9 in Armeniaca versione non leguntur et p. 18,10 — 22,12 (ed. Armen. 354—356) excerptis ipso Porphyrio brevioribus explanantur. haec Davidis esse persuadere mihi non possum (cf. p. XLII), illa autem (Porph. p. 16,1—17,13) nescio an genuinam commentarii formam praebeant. nam Davidis Graecum commentarium ad nos pervenisse discipuli cuiusdam sedulitate amplificatum et supra dictum est et titulo codicis Ambrosiani D 47 Thart. anno 1318 scripti cf. Waitz Org. p. 15) ἐξηγητὸς Νικήτα φιλοσόφου τοῦ καὶ Δαβὶδ μετονομασθέντος τῶν προλεγομένων τῆς Πορφυρίου εἰσαγωγῆς ἀπὸ φωνῆς Δαβὶδ comprobari videtur; quamquam ipsi commentatori nomen illud Nicetae datur velut in cod. Paris. 2089 membr. saec. XIII Προλεγόμενα σὺν θεῷ τῆς Πορφυρίου εἰσαγωγῆς ἀπὸ φωνῆς Νικήτα τοῦ καὶ Δαβὶδ μετονομασθέντος (cf. Rose, *Leben d. h. David* p. VII not. 2).*

¹) is codex errore hypothetae ad Brand. p. 12 notam delatus hue (ad p. 10 not.) est

pressit, ad Philoponum illum non pertinent. nam prolegomena primo oculorum obtutu intellegitur ex Byzantinorum actate esse repetenda, scholia autem fere omnia ex Davidis commentario fluxerunt, conferas Brand. p. 11^b16—19 eum 19^b8—12, p. 11^b20—31 eum 20^b10—22, p. 11^b44—47 eum 21^a1—4. sed hac re illud Eliae testimonium potius augeri quam diminui puto, nam Philoponum qui vocatur et Davidis commentarium et Eliae in manibus habuisse appetet, sed Davidem quem fere totum exscripsit, ut tunc temporis solebant, non appellat, Eliam singulis locis inspectum ad gloriolam suam augendam verbis expressis laudat.

Accedunt scholia ex continuis commentariis excerpta. quae quidem Elias adhuc cognoverim, Eliae nomen duobus codicibus nobis servatum est. in codice Parisino 1845 saec. XIV scholion in Magentini commentario interpositum legitur τοῦ ἡλία. ὅτι πᾶσα φωνὴ ἐν φιλοσοφίᾳ ὑπὸ ταύταις ἀνάγεται τὰς πέντε, δὲ δῆλον ποιεῖ διὰ τῆς διαιρέσεως· η̄ φωνὴ η̄ ἀσημός ἔστιν η̄ σημαντική (cf. Cramer. Aeed. Paris. IV, 429). hoc conspicuum Eliae testimonium, minus grave illud est. in codice Vind. phil. gr. 139 inter Ammonii commentarium aliorum scholia dispersa occurunt. haec incipiunt a lemmate σαρξ δ' ἀν εἴη τὸ λεγόμενον (Porph. p. 4,14), ubi in margine (f. 13^v) ἐκ τῆς πράξεως λγ̄ τοῦ ἡλία legitur, desinuntque in lemmate λογικὸν γάρ καὶ θυητὸν συνετέθη (Porph. p. 18,24). et Eliae quidem usque ad lemma διὸ ἄχρι τῶν εἰδικωτάτων ἀπὸ τῶν (Porph. p. 6,13) adscribuntur, sequuntur scholia anonyma, postrema notis ἄλλου vel ἑτέρου ἔξηγησις ornata sunt. habemus igitur tria scholiorum genera, quorum suum quodque fontem prae se fert. atque is commentarius, unde Eliae scholia deprompta sunt, servatus nobis est codice Monac. Aug. 399 chart. saec. XVI f. 162—268¹) (cf. Hardt IV, 233), qui post titulum διβιδ φιλοσόφου ἔξηγησις εἰς τὰς πορφυρίους καὶ ἀριστοτέλους συγγράμματα τῆς λογικῆς inc. ἐν τῇ προτεραίᾳ δι' ἀριθμητικῆς θεωρίας ὑπεργόμενα (ἀποδεικνύειν αἰτίαν).

revocandus (cf. Zanetti p. 111). ceterum in hoc codice titulus non habetur, verum nota ἡ ἔξηγησις αὕτη τῶν πέντε φωνῶν καὶ μετ' αὐτὰς τῶν κατηγοριῶν οὔτε τοῦ Ἀριωνίου οὔτε τοῦ Φιλοπόνου οὔτε τινὸς ἐστι τῶν μεγάλων ἐξεινων, γεωτέρους γε μέντοι τινὸς καὶ πάντα τοῖς πρειημένοις ἐπομένου. sed fol. 41 ante Categoriarum titulus occurrit σχῆμα τῶν ἀριστοτελικῶν δέκα κατηγοριῶν διλογισμῶν ἀλεξανδρέως, sed sequitur Ammonii commentarius καθάπερ ἀρχόμενοι τῶν εἰσαγορικῶν ἐλέγομεν τὰ πρὸς πᾶσαν φιλοσοφίαν συντελοντα, ἔπειτα (cf. Amm. ed. Venet. 8^r). Philoponi, qui vocatur, in Isagogen commentarius praeterea continentur cod. bibl. Nat. Matri. 34 f. 188 tit. ιωάννου φιλοπόνου τοῦ γραμματικοῦ εἰς τὰς πέντε φωνάς, ipse quoque imperfectus (cf. Brand. p. 12^b2 notam) sed qui pertineat ad Porph. p. 6,5, et codice Laur. 85,1 [Bandini III, 237] bomb. saec. XIV f. 14—26 expl. οἷον τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν μιγνύμενα ποιοῦσι φωνάν. de codice Vindobonensi gr. phil. 139 autem falluntur Lambeccius (comment. de bibl. caes. VII, 58) et Nessel p. 79. is post titulum [Ηρ]ολεγόμενα τῆς Ηφεστοῦ εἰσαγωγῆς ἀπὸ φωνῆς ἀ[μμωνίου] recte incipit μέλλοντας ἡμᾶς ἀρχεσθαι.

¹) iam f. 149^r titulus legitur διβιδ τοῦ φιλοσόφου πίνας ταύτης τῆς βιβλίου inc. διὰ τί εἰσιν ἔτι οἱ τῆς φιλοσοφίας ὄριστοι, sequitur index argumentorum et Isagoges commentarii et Categoriarum.

δι' οὐ δέ εἰσιν οἱ ὄρισμοι, φέρε δὴ ταύτην διεξέλθωμεν¹⁾). mutilus igitur initio commentarius est, perierunt ea, quae Elias p. 389—415 (ed. Cramer.) praebet. atque scholia Vindobonensia leguntur in codice Monacensi f. 223^v—235^v. quod vero haec recensio in codice Vind. Eliae vindicatur, in cod. Mon. Davidi, utrumque nomen iniuria prae se fert, sed profecta est ab aliquo Byzantino. tamen codicis Monac. titulus plus habet fidei, quia Byzantinus ille haud dubie potissimum Davidis commentarium ad usum suum transtulit²⁾), quamquam ad augendas Davidis explicaciones Eliae quoque commentarium ab eo excerptum esse, ex certis artis vocabulis cognoscere mihi videor.

Anonyma scholia, quae alterum faciunt genus, non ad unam recensionem revocari debent, sed ex variis commentariis vetustis fluxisse videntur, et quidem plurima ex Davidis libro, pauca ex Ammonii Eliaeque libris, quaedam etiam de suo videtur scholiastes addidisse. quae ex commentariis hausta sunt, plerumque genuinam formam servaverunt, sed nulla ratione adhibita sunt congesta. quare ad idem lemmma duo leguntur scholia ex diversis libris deprompta, atque etiam in eodem scholio duas reeusiones, plerumque Davidis et Eliae, confusae inveniuntur.

Eorum denique scholiorum, quae ἄλλου vel ἔτέρου notas habent, tantus est cum Ammonio consensus, ut de fonte dubitari non possit, quem cum epitomator, ut solent, consulto sileret, bonus scholiastes eo deductus est, ut alias eiusdem commenta se afferre opinaretur.

Eadem ratio, quam in illis anonymis scholiis deprehendimus, cedit ni fallor in id scholiorum corpus, quod omnium longe uberrimus codex Urbinas 35 (cf. p. X) servavit. haec scholia quod Brandis (Abh. d. Berl. Akad. 1831 p. 50) ratus est maxima ex parte Ammonio deberi, in errorem incidit, nam scholiis ab A. Mau descriptis comprobatur, id quod vel ex verbis a Brandis depromptis³⁾ δικτώ τινα περὶ

¹⁾ eundem commentarium exhibent cod. Taurinensis 108 c. IV, 28 (cf. Pasinum I, 214, unde ἀποδεικνύειν αἰτίαν supplevi) et Paris. 1939 (cf. Catal. II, 422).

²⁾ cf. e. gr. initium Isagoges proll. (f. 197^r) ἐπειδὴ τὰ προτέλεια τῆς φιλοσοφίας ἵκανῶς ἡμῖν διεξήτασται, ἵνα μὴ τὰ προσόμια μετ' ξονά τῶν (cod. τὸν) ἀγώνων ποιήσωμεν, φέρε δὲ τὸν προστεράχεινον σύμμαχον εἴπωμεν καὶ τὰ προτέλεια τῆς παρόύσης πραγματείας, φημὶ δὲ τὰ πολυυθύλλητα δικτὼ κεφάλαια, τὸν σκοπὸν τοῦ παρόντος βιβλίου, τὸ γρήσμαν αὐτοῦ καὶ τὰ λοιπά. κεφάλαια δὲ λέγοντα παρὰ τὸ (cod. τὸ) τὸ κύρος ἐν ἑαυτοῖς ἔχειν. ὕσπερ γὰρ ἡ κεφαλὴ πάσις τὰς αἰσθήσεις ἐν ἑαυτῷ (cod. ἑαυτῷ) ἔχει καὶ τὴν τούτων βασιλίδα, φημὶ τὴν ὅψιν, οὕτω καὶ ταῦτα ἐν βραχέσι λόγοις τὴν τοῦ ζητούμενον διάτητα περισώσει (cf. Brand. p. 164-143 sq. Cramer l. l. p. 434), sequitur ea Davidis explicatio (Cramer p. 434, 16—436, 33), quam Elias omisit. cum Davide (Brand. p. 18b 16) etiam illud congruit, quod de Chrysostorio legitur (f. 204^r) πρὸς γρυπαύριον τὸν ὄπατον Πόμης ἔστιν ἡ προσφύνησις. partitio denique Isagoges eadem quae apud Davidem est, cf. f. 204^r διαφένται τὸ παρὸν σύγγραμμα εἰς δύο τμήματα, καὶ ἐν μὲν τῷ πρώτῳ διαλέγεται, τί ἔκδστη φωνῇ ἔστιν, ὄποιγράφων αὐτάς, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ τὰς κοινωνίας καὶ τὰς διαφορὰς αὐτῶν λέγει. ἄλλοι δὲ οὐκ ἀληθῆς λέγουσι, ὅτι εἰς τρία τμήματα διαιρέται τὸ παρὸν βιβλίον (cf. p. XXXVII not. 1, Brand. p. 18b 22).

³⁾ ceterum hoc non initium scholiorum est, ut Brandis adnotat, sed a verbis incepint τῶν ὄντων τὰ μὲν αὐθύπαρκτα, τὰ δὲ οὔ. καὶ τῶν αὐθυπάρκτων τὰ μὲν σώματα,

παντὸς συγγράμματος ὑπὸ τῶν ἐξηγητῶν ζητεῖται κεφᾶλαια, διότι τὸ κῦρος τοῦ παντὸς λόγου ἐπέχουσιν. εἰσὶ δὲ ταῦτα· ὁ σκοπὸς qs. (cf. Cramer p. 434 Brand. p. 16^a43) colligitur, maximam partem ex Davidis commentario fluxisse. quamquam sincera commentarii forma raro servata est, sed plurima scholia ex diversis partibus compilata sunt, interdum argumenta tantum referuntur, alia ex parte cum Davide consentiunt, ex parte prorsus abhorrent. praeterea occurunt, quae propius ad Ammonii aut Eliae recensiones accedant atque etiam cum his ad verba consentiant. multorum vero fontes ignoramus, etsi ex vetustis commentariis haud dubie originem duxerunt¹⁾. alde sumمام rationis et ordinis perturbationem, qua diversis locis eadem res pluribus scholiis illustratur: iam concedes hoc scholiorum corpus non modo uni homini sed ne uni aetati quidem deberi, immo tempore progrediente novis in dies excerptis ex commentariis adiectis ad hanc formam accrevisse. atque tria tabulata, ut ita dicam, etiam nunc seiungere mihi videor, primo titulus est praefixus (f. 3) Πορφύριος εἰσαγωγὴ τοῦ φοίνικος τοῦ μαθητοῦ πλωτίνου τοῦ λυκοπολίτου. χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν σύμπραττε inc. ὁ πορφύριος σύρος ἦν ἐκ φοίνικης, alterius initium videtur esse ὀκτώ τινα περὶ παντὸς συγγράμματος ὑπὸ τῶν ἐξηγητῶν ζητεῖται κεφᾶλαια, tertii τῶν ὅτων τὰ μὲν αὐθύπαρκτα. scholia omnia hac ratione in tres partes segregare neque facile neque operaे pretium est, quia omnes excerptores iisdem fere fontibus usi sunt. quare cum codex Urbinas vel antiquissimos commentatorum codices aetate longe antecedat, primitiae autem scholiorum etiam ex prioribus saeculis repetenda esse videantur, non improbabile est et iis quae ad nos pervenerunt commentariis hinc praesidia haud spernenda redundare et eorum quae perierunt reliquias servari.

Haec quidem accurata disquisitione olim tractanda erunt. nos nunc ad Eliam redeamus, cuius quae attulimus argumenta ex scriptoribus sane posterioris aetatis hausta aperto ipsius commentatoris testimonio videntur frangi et debilitari. Rose enim priusquam de Elia cogitasset, in libri *De Aristotelis librorum ordine et auctoritate* (Berol. 1854) appendice *De vita Aristotelis latina a Nunnesio edita* p. 243 Crameri prolegomena anonyma ad Olympiodorum rettulit epigrammate nisus, quod apud Cramerum scriptor ut suum affert, David autem (Brand. p. 13^b44) et Grammaticus in Bekkeri Aeed. Graec..(Berol. 1816) II, 725sq. Olympiodoro vindicant. hoc testimonio nuper Sternbach, *Meletemata Graeca* (Vindob. 1886) p. 192 denuo usus est promisitque alibi se hanc sententiam extra dubitationem esse positurum. quo labore eum facile liberabo. quamquam quem affert serupulum Skowronski, *De auctoris Heerenii et*

τὰ δὲ ἀσώματα, καὶ τῶν ἀσωμάτων τὰ μὲν ταῦθ' αὕτη ὑφίσταται ἔργοντα σίτειν ὑπό[στα]σιν, ὃς θεὸς νοῦς Φυγῆ, τὰ δὲ ἐν Ὁλῃ sq. (David cod. Paris. 1938 f. 20r).

¹⁾ fol. 1 scholion desinit in verbis ἐν δὲ τῶν τοῦ θεωρητικοῦ μερῶν τὸ λογικόν, commentatores autem, qui servati sunt, consentiunt logicam non partem sed organon philosophiae esse reiciuntque illam Stoicorum opinionem.

Olympiodori Alexandrinii scholis (Vratisl. 1884) p. 34 auctorem illorum prolegomenon christianum se prodere (cf. Cramerum p. 389), Olympiodorum autem haud dubie ethnicum fuisse, vix artis criticæ examen ferre potest, quia qui illos in prolegomenis locos diligenter percensuerit, facile perspicet, omnes posterioris aetatis indeolem redolere eosque ipse verborum sensus violetur respuere. sed exstant validiora argumenta. logicam non partem philosophiae esse, sed organon Elias bis (Cramer. p. 417,24 et 433,20) promittit in Analyticis se demonstraturum esse, Olympiodorus de hac re in eo, qui mihi in manibus est, Categoriarum commentario exponit. David praeter illum locum in prolegomenis tria Olympiodori affert testimonia, quae quin ex Olympiodori in philosophiam prolegomenis fluxerint dubitari non potest. horum apud Eliam duo (Brand. p. 14^a33 et 16^a40) omnino non inveniuntur, tertium forma aliena legitur. David enim habet (cod. Hamilt. 382 f. 9^r) καὶ ὡς ἔλεγεν Οὐραπιόδωρος ὁ φιλόσοφος, θαυμαστάν τι ἐφεῦρεν ἡ φύσις μηχανῆμα, ἔνδειαν πλουτῶν καὶ πλοῦτον ὑποκρινόμενον ἔνδειαν sq. Elias (Cramer. p. 393,25) καὶ θαυματός ὁ τῆς κακίας τῶν ὄρισμῶν τρόπος· εἴ τε γάρ ἐλλείψωσι τῇ λέξει, τῷ πράγματι πλεονάζουσιν, εἴ τε πλεονάσωσι τῇ λέξει, τῷ πράγματι, τῷ ὄριστῷ φημι, ἐλλείπουσιν. hue accedunt ex commentariis multi loci, quibus Davidem Eliae exemplum secutum non esse extra dubitationem ponitur. hos enumerare longum est, nam satis perspicitur, et universam eorum artam cognationem non solum ex iisdem argumentis sed etiam ex eodem quaestionum ordine ac ratione conspicuam et illius, quem Rose primus adscivit, loci consensum inde repetendum esse, quod uterque Olympiodori librum nunc deperditum in usum suum verterit; neque eum qui illorum scriptorum rationem noverit valde mirari puto, Eliam ipsa auctoris verba nomine consulto, ut videtur, omissio in suum opus receperisse. David eandem rationem sequitur cum de Thracibus artis musicæ inventoribus dicit (Brand. p. 16^a13sq.) καὶ γάρ φῦξις ἀποκλείουσα τὸ θερμὸν ἐν τῷ βάθει δραμάτερον αὐτὸν ποιεῖ κ. τ. λ. haec eum ad litteram congruant cum iis, quae apud Eliam (Cramer p. 421) exhibentur, non dubito ea ad eundem Olympiodorum referre. verum illa commentarii pars, quae sub finem usque a lemmate τὸ μὲν οὖν γένος ἢ τῶν ἄλλων τεττάρων διαφέρει εἰρηται (Porph. p. 17,14) prorsus eadem apud Eliam et apud Davidem legitur, alia eget coniectura. hanc enim Eliae esse, cum ratione commentandi praesertim in comparationibus vocum, sibi constante demonstratur¹⁾, tum ex Davidis commentario ibi perturbato apparet. statuendum igitur est, Davidis libro casu mutilato ex consimili Eliae commentario pannum esse assutum. sed hoc vitio posito corruptio librariorum sociordia crevit²⁾, ut extrema Isagoges commentarii pars,

¹⁾ in versione Armeniaca primum caput (Porph. p. 17,14—18,9) desiderari, cetera excerpta brevissima ac Davide indigna esse, iam supra diximus (cf. p. XXXVII not. 2).

²⁾ vitium vel ante saeculum IX repetendum esse docent scholia Urbin. 35, quae Davidis et in Isagogen et in Categorias commentariorum eam, quam nunc habemus, formam praestant.

eum ex Elia in Davidis librum irrepisisset, etiam Categoriarum commentarium secum duceret, nam eum qui nunc codicem consensu Davidi adscribi solet (Brand. p. 22^a1—30^b26) certis firmisque argumentis comprobari potest, Eliae esse vindicandum¹). primum quidem ipsius auctoris testimonium in medium proferatur (Brand. p. 25^b6) ἀλλὰ μὴν καὶ οἰκονομικά εἰσιν αὐτῷ γεγραμμένα βιβλία, ὡς τὸ Οἰκονομικὸν σύνταγμα, καὶ περὶ συμβιώσεως ἀνδρὸς καὶ γυναικός, ἐν ᾧ λέγεται ἐκ τέσσαρων σχέσεων συγκεκριτῆσθαι τὸν εὖ ἔχοντα οἶκον, πατρὸς πρὸς τέκνα, ἀνδρὸς πρὸς γυναῖκα, δεσπότου πρὸς δούλους, εἰσιόντων πρὸς ἔξιόντας, καὶ ὡς εἴρηται ἡμῖν ἐν τοῖς τῆς Πορφυρίου εἰσαγωγής προλεγομένοις. prorsus eadem verba reperiuntur in codice Coisliiano 387 (Cramer p. 424,35—425,3), David autem (Wellmann I. I. p. 21,20) haec exhibet: ἔγραψε δὲ καὶ τὰ οἰκονομικά, ἐν οἷς περὶ διοικήσεως οἴκου διαλέγεται· ἔνθα λέγεται δὲ τέσσαρά τινα δεῖ συνδραμεῖν εἰς σύστασιν οἴκου· σχέσιν ἀνδρὸς πρὸς γυναῖκα, στοργὴν πατρὸς πρὸς τέκνα, δέος οἰκετῶν πρὸς δεσπότην, καὶ ἵνα ἡ σύμμετρα τὰ ἔξιόντα τοῖς εἰσιοῦσιν· ἐκατέρα γάρ ἀμετρία αἰσχρά ἔστιν. accedit argumentum, quod iam supra aī Olympiodorum adhibuiimus. David enim in prolegomenis Isagoges promittit, logicam non partem sed organon philosophiae esse, se explanatiorum esse in Categoriis, Elias (Cramer p. 417,34 et 430,20) in Analyticis, et in eo, qui ad nos pervenit, Categoriarum commentario de hae quaestione nihil legitur. praeter haec in Davidis commentario Isagoges et hoc Categoriarum commentario multi loei tam aeriter inter se pugnant, ut ab eodem eos esse profectos vix tibi persuadeas, conferas Cramer. p. 434sq.²) cum Brand. p. 27^b27sq., Cramer. p. 435,18 γίνεται δὲ νόθον σύγγραμμα κατὰ τέσσαρας τρόπους sq. cum Brand. 28^a9 νοθεύονται γάρ τὰ βιβλία πενταχώ: sq., maximeque Brand. p. 20^b10—24 cum Brand. 23^b43—24^a17, quae quidem aptissime quadrant ad ea, quae in Eliae commentario Isagoges tradita sunt. sed quoniam de Isagoges commentariis discrimen, utrum utri attribuamus, maxime a versione Armeniaca repetivimus, etiam haec quaestio ad Armeniacam versionem redire videtur. itaque de Lagardius, vir doctissimus, pro sua liberalitate litterarumque omnium studio editione Armeniaca (Venet. 1833) cum commentario Graeco per duo capita collata interroganti mihi respondit, maximam partem versionis Armeniacae (usque ad Aristot. p. 9^b28) codicis vitio interisse, ea autem quae servata sint tautum a Graeco libro abhorrere, ut fieri non possit quin diversis auctoribus Graecum commentarium et Armeniacum debeantur.

Conferentibus autem nobis hoc Eliae Categoriarum commentarium cum libro Olympiodori, qui codice Mutinensi 69 continetur, mirum quan-

¹⁾ eidem sententiae patronum nuper Roseum extitisse gaudeo, cf. *Aristotelis Fragmenta* (Lipsiae 1886) p. 138,10 et *Leben d. h. David* (Berlin 1887) p. VIII not. 1. ceterum ab eodem Eliae commentarium in Hermeniam conscriptum esse, docet schol. cod. Paris. 1942 ad Hermenianum servatum σχόλιον Ἡλιοῦ: οὐ δεῖ οἰεσθαι τὸν ἀριστοτελῆν αἰνίττεσθαι νῦν τοῖς ἐν τοῖς σοφιστικοῖς ἀλέγγοις sq.

²⁾ Elias in Isagoges commentario hanc omisit

tum ea opinio, qua Eliam et Davidem cognitione fraterna coniunctos esse putamus, confirmatur ac fuleitur. nam Elias etsi in Categoris Olympiodorum nusquam laudat, tamen in prolegomenis certe totus ab illo pendet, nisi quod illud de logica caput in Analytica relegatum hic missum facit. in ceteris Olympiodorus oratione fusiore dilatatus atque additamentis auctus refertur.

Jam vero ansam adepti sumus ad constituendum, quae cognatio Ammonio cum Elia et Davide esse videatur. nam Olympiodorum magistri auctoritatem secutum esse, et consentaneum est et Categoriarum commentariis eorum comprobatur. quare quae apud Eliam et Davidem cum Ammonio consentiunt, ea ex Ammonio hausta Olympiodorum illis suppeditasse puto. Elias autem cur multis locis Davide proprius ad Ammonium accedat, causam inde repeatas, quod ille artius se ad Olympiodorum applicavit. itaque quae ratio inter haec commentaria intercedat, his lineis licet in conspectu ponere

Ammonius

(Olympiodorus)

Elias

David

Leo Magentius

Ab his commentatoribus quamquam multorum saeculorum spatio se-
iunetus est, tamen et quaestionibus institutis et ratione commentandi
proxime abest LEO MAGENTINUS, cuius commentaria in Isagogen et in
Categorias ex codice Coislino 170 saec. XIV fol. 165^r—228^v¹⁾ a
Guilelmo Schmidio Brunsivensi descripta mihi praesto sunt, atque in Isa-
gogen continetur fol. 165^r—173^v, inserbitur ἐξήγησις τῶν πέντε φωνῶν γε-
νομένη παρὰ τοῦ ἑρωτάτου μετροπόλιτου μιτυλήνης κυροῦ λέοντος τοῦ μαχεντηνοῦ,
incipit ιοητέον τὰ δύτῳ κεφαλαια τὰ εἰωθότα ζητεῖσθαι ἐπὶ πάσης πραγματίας.
τὸν σκοπόν, τὸ γρήσιμον, τὸ γνήσιον, τὴν αἰτίαν τῆς ἐπιγραφῆς, τὴν εἰς τὰ κεφά-
λαια διαιρέσιν, τὸν διδασκαλικὸν τρόπον, τὴν τῆς ἀναγνώσεως τάξιν καὶ τὴν ὑπὸ τῆς
μέρος ἀναψήραν. prolegomena igitur in universam philosophiam spec-

¹⁾ codex foliis 135^r—344 omnes Magentini in Organon commentarios complectitur, f. 174^r ἀρχὴ τῶν κατηγοριῶν inc. διεφωνὰ τις ἔργοντο τοῖς ἐξηγητοῖς περὶ τοῦ σκοποῦ τῶν δέκα κατηγοριῶν. f. 229^r ἐξηγησις τοῦ περὶ ἔρμηνέας ἀριστοτέλους inc. μέλλων διδάξαι ἐν τῇ συλλογιστικῇ μεθόδῳ αὐτοῦ περὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ συλλογισμοῦ. f. 285^r ἐξηγησις τοῦ μα-
χεντηνοῦ σύντομος εἰς τὰ τρία σχήματα τοῦ ἀριστοτέλους inc. σκοπός τῷ ἀριστοτέλει ἐν τοῖς τρισὶ σχήμασι διδάξαι περὶ τῆς συλλέξεως τοῦ ἀπλῶς συλλογισμοῦ expl. f. 344. de codd.
Vaticanicis cf. Brandis *Abh. d. Berl. Akad.* 1831 p. 50. 53. 55.

tantia Magentinus missa facit, quamquam pauca illorum in commentario repetit, velut fol. 171^r de divisione (διαίρεσις, ἐπιδιαίρεσις, ὑποδιαίρεσις cf. Ammon. p. 9^v), prolegomena autem Isagoges, quibus octo illae quaestiones tractari solent, fol. 165^r—166^v med. leguntur. his subiungitur fol. 166^r—167^v expositio Isagoges p. 1,1—1,16, tum περὶ γένους 168^r, περὶ εἰδῶν 169^v med., περὶ διαφορᾶς 170^r extr., περὶ ιδίου 172^v extr., περὶ συμβεβηκότος 173^r init., περὶ τῆς κοινωνίας τῶν πέντε φωνῶν, περὶ τῶν προσόντων κοινῶν καὶ ιδίων¹⁾ 173^v med. inc. κοινὸν μὲν δὴ πάντων. τὸ ζῶν ἔστι καὶ οὐσία, ἔστι καὶ φωνή· ὡς μὲν φωνή, ἔχει τὸ δισύλλαβον, ὡς δὲ πρᾶγμα τὸ οὐσία ἔμψυχος αἰτιθητική²⁾), quam ad quaestionem titulus non quadrat, neque magis aptus est, qui sequitur fol. 173^r extr. περὶ διαφορᾶς γένους καὶ συμβεβηκότος, ubi agitur de Isag. p. 17,4—18,9, aut fol. 173^v med. περὶ τῆς διαφορᾶς τοῦ εἴδους καὶ τῆς διαχρονίας, ubi de verbis καὶ γὰρ ἡ ἄνθρωπος ὡς πολὺν λαγῳδηνηταί (p. 18,17) tractatur usque ad fol. 173^v extr., ubi titulus occurrit διὰ τί εἰσι πέντε φωναὶ καὶ οὕτε πλείους οὕτε ἐλλάσποντες, quod ut demonstretur, quinque voces paucis derivantur (cf. Ammon. p. 40^r). unde si quis concludat aut Magentinum commentarium imperfectum reliquisse aut eodicem esse mutilum, animadvertisendum est, illum omnino non tales composuisse commentarium, ut partes inter se cohaereant atque continentur, sed paucas sibi ad explicandum elegisse quaestiones. quodsi titulos haud dubie a librariis additos spernamus, non est quod opinemur Magentinum aut plura aut minora scripsisse. quaestiones autem quaenunque ab illo tractantur, apud veteres commentatores ocurrunt, atque etiam verba tam artam necessitudinem cum Ammonio prae se ferunt, ut non sine iure conicias, Magentinum Isagoge vix inspecta totam suam scientiam hausisse ex Ammonio³⁾.

Peculiarem ad Isagogen commentationem Byzantinus quidam sophista adiecit, quam ex codice Barocciano 167 Cramer, Anecdota Graeca (Oxonii 1836) vol. III p. 204—215, sub titulo Ξενέδημος ἡ Φωναί in lucem edidit Justiniani fortasse aetate scriptam, ut ex altero eiusdem opusculo ad Caesarem misso Cramer conclusit. est dialogus Platonicus, more compositus inter Xenedemum et Musaeum, et quidem Xenedemus de sermone cum Theocle magistro Byzantii tunc, ut videtur, florentissimo habito refert, quo Theocles Porphyrii quinque vocum definitiones iudicio non inepto examinat earumque vitia demonstrat.

Excerpta Isagoges inveniuntur in omnibus compendiis logieis, quorum scriptorum agmen dicit IOANNES DAMASCENUS⁴⁾. eius Dialectica,

Anonymous
Byzantinus

¹⁾ titulus ex inferioris ordinis codice haustus cf. p. 13,9 not.

²⁾ pertinent ad Isag. p. 14,3 (cf. Amm. p. 87^r).

³⁾ locus conspicuus legitur fol. 168, ubi etiam in transitione Ammonium exscripsit εἰπὼν ἐν τῷ προαιμῷ τῶν τε σκοπὸν καὶ τὸ χρίσμαν εἰσβάλλει γοῦν καὶ εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν πέντε φωνῶν, cf. Amm. p. 33^r εἰρηκὼς τὸν σκοπὸν καὶ τὸ χρίσμαν ἀκολούθως ἐπὶ τὴν πατὴν μέρος διδασκαλίαν εἰσέβαλεν.

Ioannes
Damascenus

⁴⁾ De Gregorio Nazianzeno, quod nomen librariorum sedulitate in titulum Gregorii Humilis compendii irrepit, cf. Roseum in Hermae tom. II (1867) p. 466.

quae inscribitur Πηγὴ γνώσεως¹⁾ (incipit τὸ μὲν στενὸν τῆς διανοίας καὶ τὸ ἄπυρον τῆς γλώσσης ac postremo in lucem prodiit in tomo I operum a P. Michael Lequieno Parisiis 1712 editorum), duabus constat recensionibus, quarum in minore ad ea, quae in maiore exhibentur, nihil additum, multa omissa sunt. atque ut paucis quae ad Isagogen pertinent adumbremus, c. 1 περὶ γνώσεως, c. 2 τίς ὁ σκοπός, c. 3 περὶ φιλοσοφίας definitiones et divisiones philosophiae afferuntur, c. 4 περὶ τοῦ ὄντος, οὐσίας τε καὶ συμβεβηκότος, c. 5 περὶ φωνῆς constitutio illa quinque vocum, quae apud Amm. p. 40^r, Eliam p. 427 (Cramer), David. p. 438 (Cramer) legitur, et definitiones inde derivatae, velut accidentis συμβεβηκός ἐστι τὸ κατὰ πλειόνων καὶ διαφερόντων τῷ εἶδει ἐν τῷ ὄποιόν τί ἐστι κατηγορούμενον καὶ μὴ λαμβανόμενον ἐν τῷ ὄρισμῷ ἀλλὰ δινάμενον καὶ ὑπάρχειν καὶ μὴ ὑπάρχειν. posthaec cum c. 6, 7, 8 περὶ διαιρέσεως, περὶ τοῦ φύσει προτέρου, περὶ ὄρισμαο̄ Ioannes explicasset, c. 9—14 de ipsis vocibus ex Porphyrio quae videbantur exseripsit, in quibus memorabile est, quod de proprio dicitur λέγεται δὲ ἴδιον ἐποισιῶδες η̄ ἐπεισοδιῶδες (cf. p. 21, 14 not.), c. 15, 16, 17 περὶ τῶν κατηγορουμένων (inc. πᾶσα κατηγορία η̄ ἐπὶ πλέον γίνεται η̄ ἐπ’ ἵσης), περὶ συνωνύμου καὶ ὄμωνύμου κατηγορίας, περὶ τῆς ἐν τῷ τί ἐστι καὶ ἐν τῷ ὄποιόν τί ἐστι κατηγορίας, c. 18—28 denique de communibus et propriis quinque vocum Porphyrii verbis usus quam paucissimis egit. appareat igitur Ioannem praeter ipsam Isagogen etiam commentatorum cogitata in usum suum vertisse, eorumque maxime, ni fallor, Davidis, a quo repetenda sunt ea quae Ioannes de subalternis habet τὰ δὲ μεταξὺ τοῦ γενικωτάτου γένους καὶ τῶν εἰδικωτάτων εἰδῶν γένη εἰσὶν ὑπάλληλα καὶ εἰδη, εἶδος μὲν τῶν ἐπάνω, γένη δὲ τῶν ὑποκάτω (cf. p. 5, 21 not.), maximeque eorum necessitudo eluet ex Ioannis p. 15 de subdivisione ὑποδιαιρέσις δὲ ἐστιν η̄ τοῦ τιμηθέντος σκέλους τομῇ, οἷον τὸ ζῶον διαιρεῖται εἰς λογικὸν καὶ ἀλογον, τὸ δὲ λογικὸν εἰς θυντὸν καὶ ἀθύνατον, quibuscum conferas Davidem (c. Hamilt. 382 f. 31^v) ὑποδιαιρέσις δὲ ἐστιν η̄ τοῦ διαιρεθέντος σκέλους τομῇ, οἷον ὡς διαν διαιροῦντες τὸ ζῶον εἰς λογικὸν καὶ ἀλογον, τὸ λογικὸν ὑποδιέλωμεν εἰς τε θυντὸν καὶ ἀθύνατον²⁾.

Photius

PHOTIUM ex iis quae Labbé Nov. bibl. p. 114, Brand. in comment. acad. Berol. 1833 p. 285 de codice Paris. 1928 et Nessel p. 7 de codice Vindobonensi phil. gr. 10³⁾ docent, concluditur Categories tantum commentario adornasse.

¹⁾ cf. c. 2 (p. 8) σκοπὸς τοῖνυν ἥμεν ἐστι φιλοσοφίας ἀπάρξασθαι καὶ παντοδιπήγην γνῶσιν, ἔστη δύναμις, συντετμημένως τῇ παρούσῃ ἐνυπογράψασθαι δεῖται. διὸ Πηγὴ γνώσεως ὄνομαζέσθω. ἔρω τοιγαροῦν ἐμὸν οὐδέν, τὰ δὲ σποράδην θείσις τε καὶ σοφοῖς ἀνδράσι λελεγμένα συλλήβδην ἐκθήσουμεται.

²⁾ cf. Amm. p. 9^v Eliam p. 416 (Cramer).

³⁾ cod. est chart. saeculo XV scriptus, quem Diels inspexit: fol. 25^r tit. κατηγοριῶν σύνοψις φωτίου ἥδε inc. τῶν ὄντων κατὰ τὴν πρὸς ἄλληλα σχέσιν τὰ μὲν εἰσιν ὄμωνυμα, τὰ δὲ συνώνυμα, τὰ δὲ παρώνυμα τὰ δὲ ἐπερώνυμα, καὶ τρόπον τινὰ ἀντίκειται, expl. f. 28^v καὶ ὅδωρ γίνεται ψυχρὸν καὶ θερμόν, τῶν δὲ ἀλλων οὐδὲν μεταλαμβανομένων τῶν

Paucissima ex Porphyrio exscripsit GREGORIUS HUMILIS (ο *ταπεινός*), cuius compendium logicae tit. Γρηγορίου τοῦ Ἀνεπωνύμου συνοπτικὸν τῆς φιλοσοφίας σύνταξις¹⁾ cum versione latina et commentario edidit Wegelinus Augustanus Aug. Vind. 1600, forma oct. (inc. ὡσπερ οἱ ἀναγνώσκοντες πρῶτον μὲν τὰ στοιχεῖα μαθάνουσιν, ἀπὸ δὲ τῶν στοιχείων ἐπὶ τὰς συλλαβὰς μεταβάνουσιν). is postquam libri primi c. 1 de ordine institutionis dialecticæ, c. 2 de ente egit, c. 3 et 4 quinque voces brevissime ita illustrat, ut primum definitiones illarum ex Porphyrio derivatas adiectis exemplis afferat, tum illud schema quinque vocum proponat, quod inde ab Ammonio in omnibus fere commentariis et compendiis occurrit.

In Arsenii syntagmate logico²⁾ haec fragmenta exhibentur: Pselli prolegomena in philosophiam (inserib. τοῦ ψελλοῦ ἐπίλυσις εἰς τὸν τῆς φιλοσοφίας τρόπους inc. οἱ φιλοσοφίας λόγων ἔρῶντες καὶ τῆς ἐκ τούτων ἡδονῆς ἀκριβῆ διακόνῳ γενετάμενοι), eiusdem compendium quinque vocum et Categoriarum (inser. σύνοψις τῶν πέντε φωνῶν καὶ τῶν δέκα κατηγοριῶν inc. οἱ παλαιοὶ ἰδόντες τὰ ἀτομα διτι εἰσὶν ἀπειρα κατὰ τὸ πλῆθος), deinde Ἐπέρου τὸνδε μέθοδος εἰς τὸν τρόπους τῆς φιλοσοφίας, qua sex illae definitioines philosophiae atque divisiones paucissimis enumerantur, tum τὸν Βλεμμαδίου περὶ τῶν πέντε φωνῶν καὶ διὰ τί εἰσι μόνοι πέντε καὶ οὐ πλείους ἢ ἐλλάττους (inc. ή φωνὴ ή ἔναριθμός ἔστιν η ἀναρθρος) denique Γεωργίου διακόνου καὶ δικαιοφύλακος παχυμερίου περὶ τῶν δέ τῆς φιλοσοφίας ὥρισμῶν (inc. φιλοσοφία ἔστι κατὰ μὲν τῶν (sic) πυθαγόρων φιλία σοφίας). quorum ea quae Nicephoro Blemmidæ et Georgio Paechymeri debentur ex compendiis illorum logieis exsecta sunt, atque Nicephori fragmentum legitur c. 9 p. 49—54 editionis Wegelini (August. Vind. 1605) Georgii p. 2—12 editionis Parisinae (1548 apud Vascosanum)³⁾.

PSELLI vero quae in Arsenii syntagmate leguntur a logieae compendio illo⁴⁾, quod Pselli fertur, prorsus abhorrent. etenim Pselli prolegomena ex Davidis libro hausta esse, primo oculorum obtutu appetet, quandoquidem initia [Brand. p. 12^a3—15] ad verba concinunt; atque

ἔντιτιν ἔστι δεκτικόν. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς οὐδέας. ac ne in ceteris quidem codicibus plura exhiberi videntur.

¹⁾ sed genuinus titulus ο *ταπεινός τάδ' ἔγραψεν* ἐν μονοτρόποις γρηγόριος τοῖς φιλομαθέσι τῶν εὐτεβῶν εἰς εὐμάθειαν εὐσύνοπτον ἀντοῖς τὸ τῆς φιλοσοφίας ὅργανον, ἅμα τῇ τῶν ἐπιστημῶν τετρακούν sq. a Roseo (in Hermae tom. II (1867) p. 465—467) codicis Laurentiani 87,13 testimonio confirmatus nec non originis annus 1008 extricatus est. cod. Laur. 72,5 (inde a f. 213 s. XIV scriptus) f. 213 tit. sine nomine habet εὐσύνοπτον σύνταγμα τῆς φιλοσοφίας.

²⁾ editum est Venetiis 1532 in 8° (cum versione latina confecta a Jacobo Foseareno D. Michaelis filio) et inserbitur τῷ αἰδεσματάτῳ καὶ θειοτάτῳ Καρδηγάλῃ τῷ Ρεδόνικῳ τῷ μουσῶν καὶ χαρίτων τροφήμῳ Ἀρσένιος ὁ Μονεμβασίας Ἀρχιεπίσκοπος ἐν κυρίῳ χαρεῖν πάντοτε. — de codice Vind. phil. gr. 99 cf. Nessel p. 57.

³⁾ unde corrigas Prantelium *Gesch. d. Log.* I p. 658.

⁴⁾ Σύνοψις εἰς τὴν Ἀριστοτέλους λογικὴν ἐπιστήμην ed. Ehinger (Vitebergiae 1597), excerpta Isagoges in libro II p. 62—95 inveniuntur.

ex eodem Davidis libro ea fluxerunt, quae Psellus de sex philosophiae definitionibus disputat, cum pauca suo periculo ad excerpta adiecat, ex Davidis prolegomenis Isagoges derivata sunt, quae de fine [σκοπός cf. p. 437 Cramer] et de utili [χρήσιμον p. 441 Cramer] Psellus addit. in compendio quinque vocum primum schema illarum de suo, ni fallor, constituit a veterum commentatorum schemate distans, tum definitiones Porphyrianas¹⁾ exemplis brevissime illustratas affert.

Et ab his et a ceterorum Byzantinorum excerptis longe distant ea, quae in Pselli. compendii logicae libro secundo (p. 62—95) exhibentur, haec graecis fontibus prorsus repudiatis tota a Boethio dependent²⁾, qui e. 4 p. 79 laudatur ἵστεον δὲ ὅτι φησὶν ὁ Βοήθιος μόνον τὸ εἶδος ὀρίζεται· ὃ μὲν γάρ ὁρίσματος ἐκ γένους καὶ συστατικῶν εἴναι ἡφεῖται διαφορῶν, μόνον δὲ τὸ εἶδος ἔχει γένος καὶ διαφοράς (cf. De divis. p. 644 ed. Basil. 1570). quare quin Pselli nomen hoc compendium iniuria sibi adseiverit, dubitari iam non potest. impeditor est quaestio, quae ratio inter hoc compendium et Petri Hispani Summulam³⁾ ad verbum congruentem intercedat; nam Thuroti (*Revue archéologique* 1864 p. 276sq., alias cf. Prantl II² 1885 p. 267 not. 4^c) et Rosei (*Hermae* tom. II 1867 p. 146sq.) sententiam, qua graecum compendium ex Hispani Summula translatum esse censebant, Prantl nuper denuo acriter impugnavit (l. l. II² p. 266sq.). verum altero libro iterum ac saepius perlustrato facere non possum quin profitear, auctoris rationem dicendi a graeci sermonis consuetudine tantum abhorre, ut multis locis colorem latinum aperte p[ro]p[ter]e se ferat⁴⁾. quare utut res se habet, Romanum se auctor et cogitandi ratione et dicendi prodit.

Nicephorus
Blemmidès

NICEPHORUS BLEMMIDES⁵⁾ et scientia veterum commentariorum et eura atque diligentia ad res explicandas adhibita inter omnes philosophos Byzantinos haud dubie longe praestat. quaecunque a veteribus cogitata invenerat, ea fere exscripsit et in compendium congregavit. atque e. 1—8 de definitionibus philosophiae et de divisionibus, quae solent, praemittit, e. 9 p. 49 περὶ τῶν πέντε φωνῶν (inc. ἡ φωνὴ ἡ ἔναρθρός ἐστι ἡ ἄναρθρος) illud schema vocum affert (Amm. p. 40^r, El. p. 427, Dav.

¹⁾ sed de proprio habet θίαν δέ ἔστιν ὃ οὐκ ἔτ' ἄλλω τινί ἔστι τὸ τοιοῦτον.

²⁾ quamquam II, 4 p. 77 legitur ἐσμὲν λογικοὶ καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ Θεοὶ, ὡς ὁ Πορφύριος βούλεται (cf. Porph. p. 11,24), sed Byzantini commentatores ad unum omnes ἄγγελοι legerunt, quod in codicibus illius aetatis paene omnibus nunc appetat; unde etiam illam lectionem ex Boethio fluxisse iure conicias.

³⁾ de editionibus videatur Prantl l. l. III, 35sq.

⁴⁾ quare a Porph. saepe abhorret cf. p. 79 ὅπερ ἔνεστι εἶδος. p. 83 συμβεβηκός ἔστι δ πρόσεστι καὶ ἀπεστι χωρὶς τῆς τοῦ ὑποκειμένου φθορᾶς. p. 89 utitur ubique verbo συνάπτειν, Porph. (p. 18,24 19,3) συντιθέναι. p. 75 κοινή, ίδια, ίδιαιτάτη διαφορά, Porph. κοινῶς, ίδιως, ίδιαιτάτα διαφορά alia.

⁵⁾ Nicephori Blemmidæ epitome logica ed. opera et studio Joh. Wegelini Augustani. Aug. Vind. 1605 versione latina et uberrimo commentario a Wegelino instructa (inc. ἐπειδήπερ ἡ λογικὴ ἐπιστῆμη πρὸς τὴν ἱερὰν γραφὴν καὶ πάντας τοὺς τῆς ἀληθείας λόγους οὐκ ἀίγαν φέρει τὸ γρήσιμον).

p. 438 Cr.), e. 10 p. 55 περὶ γένους καὶ εἶδους, ἐν ᾧ καὶ περὶ σχέσεως, e. 11 p. 62 περὶ γένους καὶ εἶδους ἐν ᾧ καὶ περὶ ἀτόμων, e. 12 p. 67 περὶ διαφορᾶς καὶ συμβεβηκότος, e. 13 p. 76 περὶ λόγου ἐν ᾧ καὶ περὶ κοινοῦ Isagoge priorem partem (p. 1,17—13,8) explicat quaestionibus commentatorum insertis, de communibus et propriis quinque vocum quae Porphyrius inde a p. 13,9 praebet, non admisit. atque in exponendo adeo non ad unius commentatoris verba se addixit, ut et Davidis et Ammonii expositiones in usum suum vertisse videatur, velut de illa philosophiae definitione, quae est cura mortis, proxime accedit ad verba Davidis:

Nicephorus (p. 28)

ἄλλ' ἐπει διττή ἔστι ζωὴ (καὶ γάρ ή μὲν φυσική, ή δὲ προαιρετική, καὶ φυσικὴ μὲν ή συνάφεια τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καθ' ἥν ὑπὸ τῆς προνοίας ἐτάχθη μεν ζῆν, καθ' ἥν τὸ σῶμα δεσμεῖ τὴν ψυχήν· προαιρετικὴ δὲ ζωὴ ή πρὸς τὸ σῶμα συμπάθεια καὶ περὶ τὰς ἴδοντας ἀσχολία, καθ' ἥν η ψυχὴ ἐαυτὴν δεσμεῖ καὶ προσπατταλεῖ τῷ σώματι). διττής γιγνώσκεται καὶ ὁ θάνατος, φυσικὸς καὶ προαιρετικός, καὶ φυσικὸς μὲν ἔστι θάνατος ὁ τοῦ σώματος διαχωρισμὸς ἀπὸ τῆς ψυχῆς, καθ' ὃν ἄπας ἀνθρώπος τελευτῆ, προαιρετικὸς δὲ θάνατος η καθ' ἀρετὴν ὑπάρχει ζωὴ.

cum Ammonio autem et Elia congruunt quae de quattuor relationibus habet η κατὰ τέχνην ὅσπερ διδασκάλου καὶ μαθητοῦ η κατὰ τύχην ὡς δεσπότου καὶ διδόλου, η κατὰ προαιρέσιν ὡς φύλου πρὸς φύλον, η κατὰ φύσιν ὡς πατρὸς καὶ σινοῦ καὶ γένους καὶ εἶδους. eorundem praestat necessitudinem, cum de subalternis dicat εἰσὶ δὲ ἄλλα μέσα τῶν ἄκρων, εἰση καὶ γένη τὰ αὐτά, εἰση μὲν τῶν πρὸ αὐτῶν, γένη δὲ τῶν μετ' αὐτά λέγεται δὲ ταῦτα τὰ μέσα γένη ὑπάλληλα οὐγ' ἡτὶ ἔκαστον ὑφ' ἔκαστον φέρεται καὶ τοῦ αὐτοῦ τὸ οὐδὲν γένος καὶ εἶδος ἔστιν, ἀλλ' ἡτὶ γένος δέ πληρος γένος τελεῖ κάκενον ὑφ' ἔτερον. καὶ ἔχουσιν ὑπάλληλα κοινὸν τὸ διποκεῖσθαι ὡς εἶδη καὶ γένη ὅντα. in quibus subalternas species repudiat (cf. p. 5,21). ex Categoriarum quodam commentario deprompta sunt quae de communī (κοινών) affert (inc. λέγεται δὲ καὶ τὸ κοινὸν τετραχῶς· η γάρ τὸ εἰς μέρη διαιρεσὸν ὡς ἀγρὸς κοινός¹⁾). in exscribendo autem Porphyrio tanta ubique diligentia utitur, ut facile codicis instar habeatur, velut Porph. p. 2,1 habet εἰτε ἀπὸ τοῦ τεκνίτου εἰτε ἀπὸ τῆς πατρὸς p. 2,13 καὶ περιέχει πάντα τὸ πλῆθος τῶν ὑπ' αὐτῶν. p. 5,20 καὶ δὲ εἶδος ὃν οὐδὲ ἀν διελοίμεθα ἔτι εἰς εἶδον²⁾) καὶ τὸ κατὰ πλειόνων καὶ διαφερόντων τῷ ἀριθμῷ ἐν τῷ τί ἔστι κατηγορούμενον (cf. cod. C). p. 9,14 αὐτὸν μὲν οὖν αἱ ἄλλοι ποιοῦσαι διαφοραὶ καθ' ἔκαστάς τέ εἰσι (recte, καθ' αὐτὸν Isagoge codd.) καὶ τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ηττον οὐκ ἐπιδέχονται. p. 11,21 διαφορά ἔστιν ὅτῳ διαιρέσει ἔκαστον· ἀνθρώπος γάρ καὶ ἕππος κατὰ μὲν τὸ γένος οὐδὲ διενήνογχε· ζῶα γάρ καὶ ἀμφότερα. p. 13,4 η μὴ ὑπάρχειν.

¹⁾ cf. Amm. in categ. p. 22° ed. Venet. 1545.

²⁾ εἰς εἶδον ἔτι alter codex, ut adnotat Wegelinus.

Georgius
Pachymeres Restat GEORGIUS PACHYMERES¹⁾, cuius compendii liber primus ad Isagogen pertinet, atque c. 1 de origine philosophiae, c. 2 de definitionibus, c. 3 de divisionibus, c. 4 de quinque vocibus (ponuntur definitiones illarum ex Isagoges p. 1.17—13,5 excerptae), c. 5 sub tit. ἔτι περὶ τούτων de subalternis generibus, de differentiis constitutivis et divisivis, de quattuor proprii significationibus, de accidenti separabili et inseparabili pauca afferuntur.

Praeter haec quae impressa sunt compendia in bibliothecis secundum catalogos nonnulla latere videntur fortasse non minus digna, quae in lucem ederentur. velut IOANNIS ITALI expositiones logicas appellat Labbē Nov. bibl. p. 113, quibuscum concinere videntur, quae codices Monac. 99 chart. saec. XVI f. 279 [Hardt I, 521] et Vindob. phil. gr. 203 [Nessel p. 112] sub titulo ἰωάννου τοφωτάτου ὑπάτου καὶ διδασκαλίου τῶν φιλοσόφων τοῦ ἱεροῦ ἔκδοσις εἰς διάφορα ζητήματα διὰ τὸ καὶ διαφόρους τοὺς ταῦτα προβλημάτους. εἰς τὸ τέχνη τεχνῶν καὶ ἐπιτήμη ἐπιτημῶν. (inc. πολλοὶ μὲν πολλαχῶς τῶν ἀρχαίων) exhibent.

Neophytus NEOPHYTI epitome [Fabricius XI, 341] servata est praeter codicem Paris. Reg. 547 [cf. Labbē Nov. bibl. p. 114] in codice Vindob. phil. gr. 277 [Nessel p. 140] fol. 12^r extr. tit. ἐπιτομὴ νεοφύτου εἰς τὰς πέντε φωνὰς τοῦ πορφυρίου. inc. τίς μέντοι ὁ τῆς παρούσης πραγματείας σκοπός, καὶ διὰ τί φωναι λέγονται, εὑρηται μὲν τῷ ταύτας γεννήσαντι πορφυρίου²⁾. Isagogē sequitur epitome organi.

Tzetzes IOANNIS TZETZAE expositio quinque vocum versibus politieis digesta invenitur in codice Vindob. phil. gr. 300 f. 63—81 [Nessel p. 145] inc.

ἐμῶν ὄμοιών ἀνδρούντων λοισθίω
εἰς πέντε φωνὰς τόνδ' ἐγραψάμην πόνον
ὁ γραμματικὸς ὁ τζέτζης ἰωάννης.

Georgius
Scholarius GEORGII SCHOLARIUM sive Gennadium quod Fabricius (V, 739) inter commentatores Isagoges refert, titulo Pseudopselli compendii, qui in codice quodam Naniano appareat (cf. Rose Hermae tom. II p. 146 not.), γεωργίου τοῦ σχολαρίου ἐπιτομὴ τῆς Ἀριστοτέλους λογικῆς, in errorem videtur esse adductus.

De Latinis commentariis compendiisque logici copiose egit Prantl, *Gesch. der Log.* I p. 660—720 et II p. 1—303. Arabicā, Syriaca, Armeniaea commentaria in illis commentationibus invenies, quas de versionibus Isagoges citavi (cf. p. XXXI).

¹⁾ Γεωργίου Διατάκου Πρωτερέτου καὶ Δικαιοφύλακος τοῦ Πατριμέρους ἐπιτομὴ τῆς Ἀριστοτέλους λογικῆς ed. Parisiis apud Vasconianum 1548 (inc. γεννᾶται παρ' ἡτούδῳ καὶ ἦρις τῷ θαύμαντι). Georgii Pachymerii Hieromnemonis in universam fere Aristotelis philosophiam epitome ... conversa a Philippo Bechio simul cum Synesii Cyrenai scriptis Jano Cornario Medico interprete ed. Basileae 1560, logicae translatio legitur I p. 15—73.

²⁾ unde apparent etiam ea, quae Brandis (Abh. d. Berl. Akad. 1831) p. 52 ex codice Vatic. 1018 fol. 69 affert, Neophyti esse.

II DE PORPHYRII IN ARISTOTELIS CATEGORIAS COMMENTARIO

Porphyrii in Categorias commentarium per interrogationem et responsum compositum¹⁾ ad integrum posse formam revocari iamiam desperandum nobis est, quia omnis illius memoria unius fide codicis Mutinensis 69 (M) continetur, cuius extrema folia prorsus dempta sunt, M ceterorum nonnulla lacerata, plurima situ ac madore miserrime corrupta. quare extrema commentarii pars, quae erat de quatuor categoriis posterioribus et de postpraedicamentis, omnino periit²⁾), quae ad nos pervenerunt, praesertim sub finem lacunis sunt deformata; atque etiam cetera scripturae vitia, et lectiones depravatae et defectus, per totum opus librarium socordia tam multa tamque gravia irrepserunt, ut vix ulla pagina nunc legatur, quae emendatione non egeat, haud raro de genuina lectione desperandum esse videatur.

Correctiones ab ipso librario paucissimae profectae esse videntur,

¹⁾ Simplicius huius commentarii duobus locis nominatum facit mentionem, f. 3r16 ὁ δὲ Πορφύριος σκοπὸν εἶναι τοῦ βιβλίου φησὶν ἐν τῷ πρὸς Γεδάλειον καὶ ἐν τῷ κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν περὶ τῶν κατηγορουμένων. et f. 8r16 ὁ μάντος Πορφύριος ἐν μὲν τοῖς κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν καὶ τὸν τῆς νῆσος πόδα κατὰ μεταφράνειρηθεὶς φησιν, τὸ κύριον αὐτοῦ πηδάλιον καλεῖσθαι λέγων, ἐν δὲ τοῖς πρὸς Γεδάλειον τὸν μὲν τοῦ ὄφους πόδα κατὰ μεταφράνειρηθεὶς φησιν, τὸν δὲ τῆς νῆσος ὄφους πόδα.

²⁾ Erant qui dubitarent, num Porphyrius illas posteriores categorias et quae dicuntur postpraedicamenta commentariis illustrasset (cf. Brandis, Ueber die griech. Ausleger des Arist. Organons. Abh. d. Berl. Akad. 1833 p. 281). sed de commentario posteriorum categoriarum testis amplissimus est Simplicius f. 76r8 ἀλλ' ἐπεὶ ταῦτα παρὰ τῷ Ἀριστοτέλει καταπεφρόνηται, καλῶς ἂν ἔχοι τὰ παρὰ Πορφύρῳ καὶ Ἱαρβίλεῳ περὶ αὐτῶν φιλοτεχνήσῃ καταρχίσεν, quibus Simplicium non modo maius Porphyrii commentarium ad Gedalium missum (cf. Simpl. f. 1r2) spectare, sed etiam hoc per interrogationem et responsum scriptum, proxima docent τὸ δὴ ποῦ καὶ ποτέ φασιν, ὅτανερ καὶ τὰ πρός την ἥγη εἶναι τῶν προτυπουμένων ἐπὶ τῶν πραγμάτων θεωρουμένων ἀλλὰ τῶν ἄλλοις ἐπιγνωμένων, τοῦ γὰρ ποσοῦ ὑποκειμένου καὶ τῶν ἐπ' αὐτῷ τίσου τε καὶ χρόνῳ ἐπισυνέσταται τὸ ποῦ κ. τ. λ., quae quin ex hoc commentario sumpta sint, dubium non est (cf. p. 142,8). ad postpraedicamentorum autem illustrationem Porphyrii Simplicius respicit f. 97r2 ὁ μάντος Πορφύριος γένος μᾶλλον καὶ αὐτὸς τίθεται et ipse Porphyrius in hoc commentario nos relegat p. 60,9 118,1. 20.

velut p. 79,30 89,27.28 verba in margine adiecta illi debentur, haud dubie ex exemplari suppleta, posteriore autem aetate corrigendo codici M² duae manus operam dederunt, altera (M²) correctiones admodum paucas, pauiores probabiles (cf. p. 60,37 65,31 79,18), omnes, ut videtur, ex ingenio petitas addidit neque scholia notaeque, quae et inter lineas et in marginibus illa manu adscriptae inveniuntur, ex exemplari fluxerunt. eademque vices personarum (ab ipso librario semel p. 55,8 nota ἀπόχρισις est apposita) in marginibus vel inter lineas notis ἐρώτησις et ἀπόχρισις compendiouse additis distinxit, quod cum saepissime perverse factum sit, appareat ne haec quidem additamenta exemplaris praesidio niti totamque rem in nostrum venire arbitrium.

Huius quidem manus correctiones quia in apographa receptae sunt, colligitur eas adiectas esse ante exemplum apographorum ex codice M¹ transcriptum, ille autem corrector (M²), qui operam consumpsit in litteris evanidis rescribendis, quod illis locis in apographis plerumque lacunae inveniuntur, exemplo transcripto posterior fuit, neque praepter ipsum codicem quidquam adiumenti correctionibus adhibuisse videtur. ac licet uno loco litteris codicis parum intellectis de suo coniecerit, ceteras correctiones ad sensum aptissimas in textum recipere non dubitavimus.

Apographa

Ceterorum qui nobis innotuerunt codicum omnium archetypum habendum esse codicem Mutinensem, inde luculenter appetit, quod illi et in eadem verba desinunt et multis locis, quibus M litteras habet evanidas aut ablatas, lacunas relinquunt. atque lectionum ab M discrepantium maximeque lacunarum consensu colligitur, apographa non ex codice M diversis rivulis fluxisse, sed ex uno eodemque exemplo ex codice M transcripto esse derivata. quod qui exaravit, ubique codicem sive mutilatum esse videbat, sive evanidas litteras dispicere iam non poterat, satis diligenter defectum indicavit aut lacunas ad litterarum numerum aptas reliquit. eius librarii cura factum est, ut qua conditione codex saeculo quinto decimo vel quarto (antiquissima nostra apographa quinto decimo saeculo exarata sunt) usus sit, informare nobis liceat; glidente autem per saecula, ut solet, corruptione nunc etiam plura folia laesa sunt pluresque litterae aut verba evanuerunt. his igitur locis, quos in apparatu significatos invenies, omnis memoria ab apographis petenda Z est, quae fere congruentia littera Z comprehendi, ubi ea dissentiant, codici Marciano 234 (A) et Laurentiano 71,30 (D), qui familiam faciunt, AD plus auctoritatis tribuenda est, quam codici Parisino 1943 (C). correctiones apographa nonnullas suppeditant dignas, quae in textum recipientur.

Horum igitur memoria cum iis tantum locis in apparatu inveniatur, ubi M deficit aut correctio ipsis debetur, omnes varias lectiones editionis principis (p) Parisiis 1543 apud Jacobum Bogardum in lucem proditae, p ut mos fert, apposui; quae quidem tota pendet a codice Parisino (C), tamen nonnullis correctionibus scriptoris verba adiuvit.

Accedit Feliciani versio Latina Veneziis apud Hieronymum Seotum 1546 edita, ex editione Parisina illa quidem confecta, ut appareat ex defectu editionis et versionis congruente (cf. p. 127,20.21), sed quae personarum vicibus editione Graeca rectius saepe significatis haud spernendum praebet emendandi praesidium. lacunae autem editionis potius oblitiae quam suppletae a Feliciano sunt.

Quaerentibus nobis ex aliis Categoriarum commentariis subsidium, Ammonius et qui ab illo pendent Olympiodorus, Elias, David, qui hoc Porphyrii commentarium videntur ad usum suum non transtulisse, nullum fere fructum ediderunt; gravissimum autem adiumentum nobis suppeditavit Simplicii commentarium (ed. Basiliensis apud Michaëlem Isingriniū 1551)¹⁾, eui quantum haec Porphyrii editio debeat, quivis facile perspiciet. is quamquam duobus tantum locis dicto nomine hoc commentarium laudat²⁾), multo saepius in usum suum vertit, ut tum ipsa verba referret (Simpl.^c), tum Porphyrii explicationem adumbraret (Simpl.). hoc fundamento nitus etiam lacunas quasdam explevisse mihi videor, aliis locis certe quod fuerit argumentum ex Simplicio cognoscere licet.

Inscriptiones categoriarum inclusi, quas a Porphyrio non esse profectas et ipsa huius commentarii ratio docet et eo comprobatur, quod alia inscriptio perverso loco inserta est (cf. Ηερὶ οὐσίας p. 88,1), alia prorsus omissa (velut Ηερὶ ὑμωνύμων p. 61,5), alia cum commentario pugnat (cf. Εἰς τὸ ποιὸν καὶ τὴν ποιότητα et quae de titulo huius praedicamenti dieuntur p. 127,2sq.).

In orthographicis rebus ad fidem codicis M ita me applicavi, ut ne in minutis quidem, velut ν paragogico, οῦτω aut οὗτως, aliis scribendis ab eo dissentirem, nisi Byzantinorum ratio scribendi aut librarii perversitas (cf. Supplementum) appareret.

Feliciani
versio

Simplicius

Inscriptiones

Editoris ratio

¹⁾ ad emendandam editionem mihi praesto erant variae lectiones codicum Marc. 224 (saec. XII), Marc. 225 (saec. XII) Ambros. E. 99 (saec. XII) Paris 1942 (saec. XIV).

²⁾ cf. p. LI not. 1.

Ser. Berolini

AD. BUSSE.

a. d. IV Id. Febr. MDCCCLXXXVII.

SUPPLEMENTUM PRAEFATIONIS ALTERIUS.

MUTINENSIS 69 bombycinus fol. min. saec. XIII scriptus inde a f. 136^v Porphyrii commentarium exhibet, quod Olympiodori in Categories liber ipse quoque uno hoc codice servatus anteedit. de codicis vicissitudinibus¹⁾ Gabardius ex ordine Jesuitarum in *Storia della bibl. Estens.* (p. 18) annis 1767 et 1768 composita needum edita docet, eum in libris Georgii Vallae fuisse, tum Alberti Pii, denique Hippolyti Estensis cardinalis. unde concludit Keilius, in hoc quoque codice illam notam fuisse scriptam, quae in ceteris, qui olim Georgii Yallae et Alberti Pii fuerunt, legitur τοῦτο τὸ βιβλίον ἐστὶ Γεωργίου Οὐάλλα (vel Βάλλα) et Ἀλβέρτου Ηέου τοῦ Καρπαίων ἀρχοντος κτῆμα²⁾, sed eum libri Estenses post annum 1768 novis tegumentis vestirentur, folium illa nota instruatum periisse. sed cave credas Gabarium Porphyrii commentarium integrum aut plenius quam nos legisse, quoniam saeculo iam XV illud mutilatum fuisse ex apographis elucet. collatus est codex ab Hieronymo Vitellio, cuius eura ac diligentia factum est, ut de librarii rationibus haec apponere possemus: i subscriptum nusquam apparet, adscribitur tribus locis τῶι (62,20) σιδήρῳ (77,35) τῷ (93,20). accentus et spiritus perverse ponuntur velut ḥ̄ pro ḥ̄ (57,5), ἐσινια (58,23), ἔτῶν (ubique), τὸ ὅρος (63,3), φᾶναι (ubique), λέως pro οἰλέως (64,12), ὧν pro ὅν (103,28). prae-positiones eum casibus componuntur προσάλληλα (57,2) περιουσίαν (96,15) ἐνύποκείμενον pro ἐνύποκειμένῳ (99, 32) ἀναμέρως (100, 5) κατευθείᾳ (112,11) κατεχροφάν (112,19), etiam aliae voces falso conglutinantur velut ἀποδημήσαν pro ἀποδιδοίης ἀν (64,21), perverse distrahuntur ut μὴ δὲ μᾶς (59,27) ἐπεὶ δ' ἀν (60,30) ἀπὸ διδόντος (64,5), μετὰ σχηματισμὸν (69,24) πρὸς ḥ̄ (104,14). consonantes falso geminantur ἀπώλλωλε (104,17),

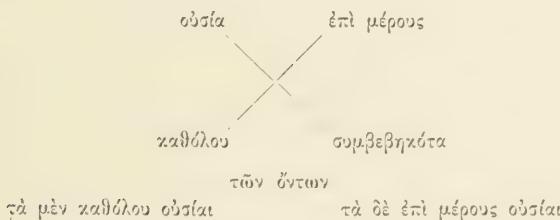
¹⁾ haec deboe B. Keilio, qui Olympiodori commentarium transcripsit.

²⁾ ab eadem, quae illa adicere solet, manu videtur nota profecta esse, quae invenitur nunc codicis f. 30r τοῦτο τὸ βιβλίον ἔγουν εἰς τὰς κατηγορίας Ἀριστοτέλους κέκτηται τῶν Μουτινέων κατ Καρπαίων ἀρχιων?].

non geminantur ἀγγέλουσι (58,23.24.26) ἀπολύμενα (104,21). εἰσὶν et ἔστιν compendiose scripta librarius falso percepit 72,12 84,6.7 130,17, fortasse etiam 85,14 111,2. vocalium notatio perversa: εἰ pro ι et η pro ει scribitur in παρειῆσαν pro παριέτσαν (59,7), ει pro η in εἰρεῖσθαι (59,19), ὑπάρχει (82,26), η pro ι in γενηκωτάτων (59,21), ει pro ι in ἀπολειπόν (79,20), ι pro ει in λυκίω (ubique), ε pro αι in ἐσθητικῆς (63,12), αι pro ε in Ἀθηνᾶς (109,19), η pro οι in πάθη (102,17), ο pro ω et ω pro ο saepissime. notae et inter lineas adiectae (cf. 69,3 not. 96,20 not.) et in marginibus inveniuntur, velut p. 69,1.10 tituli supplentur, p. 57,20 πρόθεσις τοῦ βιβλίου, p. 62,7 ποῖον μόνον ὑπακούειν, praeterea ἀπορία et λόγοι saepius. schema denique ad p. 65,23 hoc invenitur

ad p. 79,4 hoc

τὰ μὲν καθόλου οὐσίαι

τὰ δὲ ἐπὶ μέρους οὐσίαι

MARCIANUS 234 [Zanetti p. 119] membranaceus saec. XV exaratus A Porphyrii commentarium continet f. 1—79, sequuntur Theologumena Arithmeticae (f. 83—132) et Adamantii Physiognomonicorum libri duo (f. 133—157). contulit C. Castellani.

ESCURIALENSIS y-I-10 [Miller Catal. des mss. grecs de l'Escorial B p. 264] chartaceus saec. XVI exaratus f. 1—72 habet hoc commenta-

rium. hunc quoque codicem in apographis numerandum esse, lacunae docent, quamquam qua sit fide, ex specimine concludi non potest.

C PARISINUS 1943 [Catal. II, 423] chartaceus saec. XVI scriptus Porphyrii commentarium continet f. 54^v—94^v. contulit H. Diels.

D LAURENTIANUS 71, 30 [Bandini III, 14] membranaceus nitidissime saec. XV scriptus exhibet commentarium f. 1—88. sequuntur ut in Marciano τὰ θεολογικά τῆς ἀριθμητικῆς. collatus est ab Hier. Vitellio.

PORPHYRII ISAGOGE ET
IN ARISTOTELIS CATEGORIAS
COMMENTARIUM

ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΟΣ
ΤΟΥ ΜΑΘΗΤΟΥ ΠΛΩΤΙΝΟΥ ΤΟΥ ΛΥΚΟΠΟΛΙΤΟΥ

Όντος ἀναγκαίου, Χρυσαόριε, καὶ εἰς τὴν τῶν παρὰ Ἀριστοτέλει κατη-^{1*}
γοριῶν διδασκαλίαν τοῦ γνῶναι τί γένος καὶ τί διαφορὰ τί τε εἶδος καὶ τί
ἴδιον καὶ τί συμβεβηκός, εἰς τε τὴν τῶν ὄρισμῶν ἀπόδοσιν καὶ ὅλως εἰς
τὰ περὶ διαιρέσεως καὶ ἀποδείξεως χρησίμης οὐσῆς τῆς τούτων θεωρίας, ἡ
σύντομόν σοι παράδοσιν ποιούμενος πειράσμοιαι διὰ βραχέων ὥσπερ ἐν
εἰσαγωγῆς τρόπῳ τὰ παρὰ τοῖς πρεσβυτέροις ἐπελθεῖν, τῶν μὲν βαθυτέρων
ἀπεχόμενος ζητημάτων, τῶν δὲ ἀπλουστέρων συμμέτρως στογαζόμενος. αὐτοῖς
10 τίκα περὶ τῶν γενῶν τε καὶ εἶδῶν τὸ μὲν εἴτε οὐφέστηκεν εἴτε καὶ ἐν μόναις
ψιλαῖς ἐπινοίαις κεῖται εἴτε καὶ οὐφέστηκότα σώματά ἔστιν ἢ ἀσώματα καὶ 10
πότερον χωριστὰ ἢ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς καὶ περὶ ταῦτα οὐφέστηκα, παρατή-
σομαι λέγειν βαθυτάτης οὐσῆς τῆς τοιαύτης πραγματείας καὶ ἄλλης μεί-
ζονος δεομένης ἐξετάσεως· τὸ δὲ ὅπως περὶ αὐτῶν καὶ τῶν προκειμένων
15 λογικώτερον οἱ παλαιοὶ διέλαβον καὶ τούτων μᾶλιστα οἱ ἐκ τοῦ περιπάτου, 15
νῦν σοι πειράσμοιαι δεικνύναι.

Περὶ γένους.

Ἐποκεν δὲ μήτε τὸ γένος μήτε τὸ εἶδος ἀπλῶς λέγεσθαι. γένος γάρ
λέγεται καὶ ἡ τινῶν ἐχόντων πως πρὸς ἐν τι καὶ πρὸς ἄλλήλους ἄθροισις,
20 καθ' ὁ σημαινόμενον τὸ Ἡρακλεῖδῶν λέγεται γένος ἐκ τῆς ἀφ' ἐνδε σχέ-
σεως, λέγω δὴ τοῦ Ἡρακλέους, καὶ τοῦ πλήθους τῶν ἐχόντων πως πρὸς 20
ἄλλήλους τὴν ἀπ' ἐκείνου οἰκειότητα, κατὰ ἀποτομὴν τὴν ἀπὸ τῶν ἄλλων
γενῶν κεκλημένου. λέγεται δὲ καὶ ἄλλως πάλιν γένος ἢ ἑκάστου τῆς γε-

1 Titulum totum exhibent ABL, comprobant David in prolegomenis Brand. 18a43: Ηρο-
φυρίου εἰσαγωγή (ceteris om.) CMa: ad titulum add. Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν σύμπραττε Α

4 τε εἶδος ABLMa Amm.: καὶ τί εἶδος C Dav. 8 πρεσβυτέροις iter. B 10 περὶ

τῶν γενῶν codl.: περὶ γενῶν α 14 post αὐτῶν add. τε Ca: om. ABLM Amm.

15 λογικώτερον] probabiliter Boeth. 17 tit. exhibent libri omnes 19 ἢ in ras.

alia m. B. τινῶν om. M (suppl. m.¹ in mrg.) ante πρὸς ἄλλήλους add. ἢ BM:

om. ACLA 21 δὴ ACLMa: δὲ B Boeth. 22 τὴν ἀπὸ (ante τῶν ἄλλων) om. El.

23 κεκλημένου AB Amm. Dav. (lemm. et comment.) Boeth.: κεκλημένον CLMa

Comment. Arist. IV 1. Porphyrius.

νέσεως ἀρχή είτε ἀπὸ τοῦ τεκόντος είτε ἀπὸ τοῦ τόπου ἐν φ' τις γέγονεν. Ια
οὕτως γάρ Ὁρέστην μὲν ἀπὸ Ταντάλου φαμὲν ἔγειν τὸ γένος. "Ἔλκον δὲ
ἄφ' Ἡρακλέους, καὶ πάλιν Πύνδαρον μὲν Θηβαῖον είναι τὸ γένος, Ηλάτων 25
δὲ Ἀθηναῖον· καὶ γάρ οὐ πατρὶς ἀρχή τίς ἐστι τῆς ἑκάστου γενέσεως,
ἢ ὥσπερ καὶ οὐ πατέρος τοῦτο δὲ ἔπικε πρόγειον είναι τὸ σημαντικόν.
Ἡρακλεῖδαι γάρ λέγονται οἱ ἐκ γένους κατάγοντες Ἡρακλέους καὶ Κέκροπίδαι
οἱ ἀπὸ Κέκροπος καὶ οἱ τούτων ἀγγεῖτες, καὶ πρότερον γε ὀνομάσθη
γένος η ἑκάστου τῆς γενέσεως ἀρχή, μετὰ δὲ ταῦτα καὶ τὸ πλήθυος τῶν 30
ἀπὸ μιᾶς ἀρχῆς οἰνοῦ Ἡρακλέους, ὃ ἀφορίζοντες καὶ ἀπὸ τῶν ὄλλων χωρί-
10 ζοντες ἔφαμεν τὸ ὅλον ἀμφορίσμα Ἡρακλεῖδῶν γένος. ἄλλως δὲ πάλιν γένος
λέγεται, φ' ὑποτάσσεται τὸ εἶδος, καθ' ὅμοιότητα ἵσως τούτων εἰρημένον·
καὶ γάρ ἀρχή τίς ἐστι τὸ τοιῦτο γένος τῶν ὑφ' ἑαυτῷ καὶ δοκεῖ καὶ τὸ
πλῆθος περιέχειν πᾶν τὸ ὑφ' ἑαυτῷ.

Τριχῶς οὖν τοῦ γένους λεγομένου περὶ τοῦ τρίτου παρὰ τοῖς φιλοσό-
15 φοις ὁ λόγος· ὃ καὶ ὑπογράφοντες ἀποδεδώκασι γένος είναι λέγοντες τὸ
κατὰ πλειόνων καὶ διαχειρόντων τῷ εἶδει ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορούμενον
οἷον τὸ ζῷον. τῶν γάρ κατηγορούμενων τὰ μὲν καθ' ἑνὸς λέγεται μόνου, 40
ῶς τὰ ἄπομα οἷον Σωκράτης καὶ τὸ οὗτος καὶ τὸ τοῦτο, τὰ δὲ κατὰ πλειόνων,
ῶς τὰ γένη καὶ τὰ εἶδη καὶ αἱ διαφοραὶ καὶ τὰ | ἴδια καὶ τὰ συμβεβηκότα 16
20 κοινῶς ἀλλὰ μὴ ἴδιας τινί. ἐστι δὲ γένος μὲν οἷον τὸ ζῷον, εἶδος δὲ οἷον
ὁ ἄνθρωπος, διαφορὰ δὲ οἷον τὸ λογικόν, ἴδιον δὲ οἷον τὸ γελαστικόν, συμ-
βεβηκόδε δὲ οἷον τὸ λευκόν, τὸ μέλαν, τὸ κακέζεσθαι. τῶν μὲν οὖν καθ'
ένὸς μόνου κατηγορούμενων διαφέρει τὰ γένη τῷ ταῦτα κατὰ πλειόνων 5
ἀποδοθέντα κατηγορεῖσθαι, τῶν δὲ αὖ κατὰ πλειόνων τῶν μὲν εἰδῶν, διτι
25 τὰ μὲν εἶδη εἰ καὶ κατὰ πλειόνων κατηγορεῖται ἀλλ' οὐ διαφέροντων τῷ εἶδει
ἀλλὰ τῷ ἀριθμῷ· ὃ γάρ ἄνθρωπος εἶδος ὁν Σωκράτους καὶ Ηλάτων
κατηγορεῖται, οἱ οὐ τῷ εἶδει διαφέρουσιν ὄλλήλων ἀλλὰ τῷ ἀριθμῷ, τὸ δὲ
ζῷον γένος ὃν ἀνθρώπου καὶ βοὸς καὶ ἵππου κατηγορεῖται, οἱ διαφέρουσι 10

- 1 εἴτε (utrobique) BCMA Boeth.: ἡ τε AL: ἡτοι—ἡ Dav. 2 ante Ταντάλου add. τοῦ
C: om. ABLMa Dav. 3 μὲν supra ser. m.² M 5 καὶ om. A¹BL
Boeth.: exhib. A²CMa Dav. comment. 6 κατάγοντες ABLM: καταγόμενοι α: om. C:
qui descendunt Boeth. 7 post Κέκροπος add. τὸ γένος κατάγοντες C: om. ABLMa Boeth.
10 ἔφαμεν BCLMa Boeth.: φαμὲν A 11 ἵσως post τούτων colloc. C 12 τοιοῦ-
τον Ca 12. 13 ὑπ' αὐτῷ (utrobique) B (sed π. m.²): ὑπ' αὐτῷ pr. M καὶ (post
δοκεῖ) om. a 14 παρὰ om. BL¹ (supra ser. L²) 15 λέγοντες erasmus B 18 τὸ
(utrobique) exhibent BCLMa Amm. El.: om. A: καὶ τὸ οὗτος καὶ τοῦτο Dav. comm.
20 ἐστι δὲ—εἶδος om. B (suppl. m.¹ in mrg.) τὸ (ante ζῷον) supra ser. m.¹ M 22 τὸ
λευκόν om. C: exhib. ABLMa Boeth. post καθέζεσθαι add. τὸ καθεστάνται L: om.
ABCMA El. Boeth. 23 μόνου om. Dav. ταῦτα ACLM: ταῦτα B: om. Dav. Boeth.
24 ἀποδοθέντα κατηγορεῖσθαι BC et in rasura VIII litter. L³, Boeth. et (ut videtur) M¹,
nam ante κατηγ. litura: κατηγορεῖσθαι ἀποδοθέντα Dav.: καθηγορεῖσθαι α: λέγεσθαι A et (ut
videtur) L¹ αὖ om. A Boeth.: exhib. BCMA et in ras. L³ 25 εἰ om. a: add.
ABCLM Boeth. 26 post ἀριθμῷ add. μόνον c. Flor. Bad. 192 Paris. 2051 ante
Σωκράτους add. κατὰ Ma et in mrg. L³: om. ABCL¹ 27 ὄλλήλων om. ABLa: add.
CM Boeth. 28 καὶ ἵππου καὶ βοὸς colloc. C

καὶ τῷ εἰδεῖ ἀλλήλων ἀλλ' οὐχὶ τῷ ἀριθμῷ μόνον. τοῦ δὲ αὗτοῦ ἰδίου διαι- 1b
φέρει τὸ γένος, διὰ τὸ μὲν ἰδίου καθ' ἑνὸς μόνου εἴδους, οὐ δὲ στιν ἰδίου,
κατηγορεῖται καὶ τῶν ὑπὸ τὸ εἶδος ἀτόμων, ὡς τὸ γελαστικὸν ἀνθρώπου
μόνου καὶ τῶν κατὰ μέρος ἀνθρώπων, τὸ δὲ γένος οὐχὶ ἑνὸς εἴδους κατη-
γορεῖται ἀλλὰ πλειόνων τε καὶ διαφερόντων. τῆς δὲ αὗτης πλειόνες καὶ τῶν 15
κοινῆς συμβεβηκότων διαφέρει τὸ γένος, διὰ εἰ καὶ κατὰ πλειόνων καὶ δια-
φερόντων τῷ εἰδεῖ κατηγοροῦνται αἱ διαφοραὶ καὶ τὰ κοινῶς συμβεβηκότα,
ἀλλ' οὐκ ἐν τῷ τούτῳ εἰστι κατηγοροῦνται. ἐρωτησάντων γάρ ἡμῶν ἐκεῖνο
καθ' οὐ κατηγορεῖται ταῦτα, οὐκ ἐν τῷ τούτῳ εἰστιν, φαμέν, κατηγορεῖται, 20
10 ἀλλὰ μᾶλλον ἐν τῷ ποιῶν τούτῳ εἰστιν. ἐν γάρ τῷ ἐρωτᾶν ποιῶν τούτῳ εἰστιν
οἱ ἀνθρώποις φαμεν διὰ λογικόν, καὶ ἐν τῷ ποιῶν τούτῳ εἰστιν οἱ κόραξ φαμέν
διὰ μέλαν· εἰστιν δὲ τὸ μὲν λογικὸν διαφορά, τὸ δὲ μέλαν συμβεβηκότα· 25
διατάσσεται τὸ μὲν κατὰ πλειόνων λέγεσθαι τὸ γένος
15 διαστέλλει αὐτὸν ἀπὸ τῶν καθ' ἑνὸς μόνου τῶν ἀτόμων κατηγορουμένων,
τὸ δὲ διαφερόντων τῷ εἰδεῖ διαστέλλει ἀπὸ τῶν ὧς εἰδῶν κατηγορουμένων
ἢ ὡς ἰδίων, τὸ δὲ ἐν τῷ τούτῳ εἰστι κατηγορεῖσθαι χωρίζει ἀπὸ τῶν διαφορῶν 30
καὶ τῶν κοινῆς συμβεβηκότων, οὐκ ἐν τῷ τούτῳ ἀλλ' ἐν τῷ ποιῶν τούτῳ εἰστιν
ἢ πῶς ἔχον εἰστιν κατηγορεῖται ἔκαστον ὡν κατηγορεῖται. οὐδὲν ἄρα
20 περιττὸν οὐδὲ ἐλλείπον περιέχει ἡ τούτῳ γένους ῥητεῖσα ὑπογραφὴ τῆς ἐννοίας.

Περὶ εἰδους.

Τὸ δὲ εἶδος λέγεται μὲν καὶ ἐπὶ τῆς ἑκάστου μορφῆς, καθὸ εἴρηται 35

1 καὶ τῷ εἰδεῖ post ἀλλήλων transp. C οὐχὶ ABLMa El.: οὐ C 2 οὐ εἰστιν ἰδίου
post κατηγορεῖται transp. M 4 μόνον om. M: ex μόνον (?) corr. A² 5 post διαφερόντων
add. τῷ εἰδεῖ c. Paris. 2051, supra ser. M²A³: om. ceteri omnes et Boeth. (?) 6 κοινῆς A
et (ut videtur) L¹ cf. v. 18: κοινῶς BCL³Ma post πλειόνων add. τε A: om. BCLMa
8 κατηγοροῦνται BCL³M Dav.: κατηγορεῖται AL¹a post κατηγοροῦνται add. ἀλλ' ἐν τῷ
διποιῶν τούτῳ εἰστιν L²M²a Boeth.: ἀλλὰ μᾶλλον ἐν τῷ διποιῶν τούτῳ εἰστιν ἢ πῶς ἔχον εἰστιν C: om.
ABL¹M¹ γάρ om. A (suppl. m.²) ἡμῶν ABL¹ Boeth. et (ut videtur) M¹: τινῶν
CL³M²a post ἡμῶν add. τούτῳ εἰστιν A²CL³Ma: om. A¹BL¹ Boeth. 9 κατηγοροῦν-
ται L³ post ταῦτα add. τὸ γένος ἀποκρινόμεθα, τὰς δὲ διαφορὰς καὶ τὰ συμβεβηκότα
οὐκ ἀποκρινόμεθα C: τὸ γένος ἀποκρινόμεθα, τὰς δὲ διαφορὰς καὶ τὰ συμβ. οὐκ ἀποκρινό-
μεθα a: om. ABM Boeth. et haud dubie L¹, nam τὸ γένος ἀποκρινόμεθα (sic), τὰς δὲ δια-
φορὰς καὶ τὰ κοινῶς συμβεβηκότα οὐκ εἴτε οὐ γάρ ἐν τῷ τούτῳ εἰστιν κατηγοροῦνται in rasura
XL fere litter. L³ οὐκ—κατηγορεῖται om. A οὐκ BM Boeth. et (ut videtur)
L¹: οὐ γάρ CL³a φαμὲν om. CL³a: exhib. BM Boeth. et fort. L¹ κατηγορεῖται
BM¹L¹(?)a: κατηγοροῦνται CL³ et supra ser. M² 9 ante κατηγορεῖται (alterum) add. τοῦ
ὑποκειμένου C: post κατηγορεῖται a: om. BML³ Boeth. 10 —α μᾶλλον ἐν τῷ in ras.
VI fere litter. L³ ποιῶν] διποιῶν Ca (ubique) εἰστιν om. B: exhib. ACLMa
11 ὁ (ante ἀνθρώπος) om. M διὰ om. BCL¹ Boeth.: exhib. AL³Ma ἐν τῷ om. B:
exhib. ACLMa Boeth. ante διὰ κόραξ add. εἰστιν CMA: om. ABL¹ ὁ (ante κόραξ) om.
CLM: exhib. ABA 12 διὰ om. B: exhib. ACLMa Boeth. μὲν om. C: exhib. ceteri
13 ἀποκρινόμεθα C 15 αὐτὸν om. Boeth. 16, 17 post διαστέλλει et χωρίζει add.
αὐτὸν C: post διαστέλλει A²: om. A¹BLMa Boeth. 19 κατηγορεῖται post τούτῳ εἰστιν (18)
transp. El. 20 τῆς ἐννοίας om. Boeth. 21 tit. exhib. libri omnes

1b

πρῶτον μὲν εἰδος ἀξιον τυραννίδος.

λέγεται δὲ εἶδος καὶ τὸ ὑπὸ τὸ ἀποδοθὲν γένος, καθὸ εἰώθαμεν λέγειν τὸν μὲν ἄνθρωπον εἶδος τοῦ ζῷου γένους ὅντος τοῦ ζῷου, τὸ δὲ λευκὸν τοῦ γράμματος εἶδος, τὸ δὲ τρίγωνον τοῦ σχήματος εἶδος. εἰ δὲ καὶ τὸ γένος 5 ἀποδιδόντες τοῦ εἰδούς ἐμεμνήμεθα εἰπόντες τὸ κατὰ πλειόνων καὶ διαφερόντων τῷ εἶδοι ἐν τῷ τί ἔστι κατηγορούμενον. καὶ τὸ εἰδός φαμεν τὸ 10 ὑπὸ τὸ ἀποδοθὲν γένος. εἰδέναι γρὴ δῖ. ἐπει καὶ τὸ γένος τινὸς ἔστιν γένος καὶ τὸ εἶδος τινὸς ἔστιν εἶδος ἐκάτερον ἐκατέρου, ἀνάγκη καὶ ἐν τοῖς ἀμφοτέρων λόγοις κεχρῆσθαι ἀμφιστέροις. ἀποδιδόντες οὖν τὸ εἶδος καὶ οὗτως· 15 εἶδος ἔστι τὸ ταττόμενον ὑπὸ τὸ γένος καὶ οὐ τὸ γένος ἐν τῷ τί ἔστι 2. κατηγορεῖται. ἔπι δὲ καὶ οὗτως· εἶδός ἔστι τὸ κατὰ πλειόνων καὶ διαφερόντων τῷ ἀριθμῷ ἐν τῷ τί ἔστι κατηγορούμενον. ἀλλ’ αὕτη μὲν ἡ ἀπόδοσις τοῦ εἰδοικωτάτου ἀν εἴη καὶ δὲ ἔστι μόνον εἶδος, αἱ δὲ ἄλλαι εἰσὶν ἀν καὶ τῶν μὴ εἰδοικωτάτων. σαφὲς δ’ ἀν εἴη τὸ λεγόμενον τοῦτον τὸν τρόπον. 5 15 καθ’ ἕκαστην κατηγορίαν ἔστιν τινα γενικώτατα καὶ πάλιν ἄλλα εἰδικώτατα καὶ μεταξὺ τῶν γενικωτάτων καὶ τῶν εἰδικωτάτων ἄλλα. ἔστιν δὲ γενικώτατον μὲν. ὑπὲρ δὲ οὐκ ἀν εἴη ἄλλο ἐπαναβεβηκός γένος. εἰδικώτατον δέ. μεθ’ δὲ οὐκ ἀν εἴη ἄλλο ὑποβεβηκός εἶδος, μεταξὺ δὲ τοῦ γενικώτατου καὶ 20 τοῦ εἰδοικωτάτου ἄλλα, ἀ καὶ γένη καὶ εἶδη ἔστι τὰ αὐτά, πρὸς ἄλλο μέντοι 25 καὶ ἄλλο λαμβανόμενα.

Γινέσθω δὲ ἐπὶ μιᾶς κατηγορίας σαφὲς τὸ λεγόμενον. ἡ οὐσία ἔστι μὲν καὶ αὐτὴ γένος, ὑπὸ δὲ ταύτην ἔστιν σῶμα, καὶ ὑπὸ τὸ σῶμα ἔμψυχον σῶμα, ὁφ’ δὲ τὸ ζῷον, ὑπὸ δὲ τὸ ζῷον λογικὸν ζῷον, ὁφ’ δὲ ὁ 15 ἄνθρωπος, ὑπὸ δὲ τὸν ἄνθρωπον Σωκράτης καὶ Πλάτων καὶ οἱ κατὰ μέρος ἄνθρωποι. ἄλλα τούτων ἡ μὲν οὐσία τὸ γενικώτατον καὶ δὲ μόνον γένος, δὲ ἄνθρωποις τὸ εἰδικώτατον καὶ δὲ μόνον εἶδος, τὸ δὲ σῶμα εἶδος μὲν τῇς οὐσίαις, γένος δὲ τοῦ ἔμψυχου σώματος. ἄλλα καὶ τὸ ἔμψυχον σῶμα εἶδος μὲν τοῦ σώματος, γένος δὲ τοῦ ζῷου, πάλιν δὲ τὸ ζῷον εἶδος μὲν 20 τοῦ ἔμψυχου σώματος, γένος δὲ τοῦ λογικοῦ ζῷου, τὸ δὲ λογικὸν ζῷον 25 μὲν τοῦ ζῷου, γένος δὲ τοῦ ἀνθρώπου, ὁ δὲ ἄνθρωπος εἶδος μὲν τοῦ λογικοῦ ζῷου, οὐκέτι δὲ καὶ γένος τῶν κατὰ μέρος ἀνθρώπων, ἄλλα μόνον εἶδος· καὶ πᾶν τὸ πρὸ τῶν ἀτόμων προσεχῶς κατηγορούμενον εἶδος.

1 πρῶτον γένες εἶδος; Εὐτρ. Λεοντ. 15.2 (Nauck Tragicorum Graec. fragm. p. 292) πρῶτον] *Priuum Boeth. (?)* 2 λέγεται δὲ εἶδος —αι δὲ εἰδος — in ras. L³ καθδ] —ο in ras. L³ 6 εἶδετ —εῖ in ras. L³ 7 καὶ om. B: exhib. ACLMa Boeth. καὶ (post ἀνάγκη) om. Brandt: exhib. libri omnes 9 καὶ om. C 13 ἰδοικωτάτου semper A¹ post εἶδος add. οὐκέτι δὲ καὶ γένος α: om. ABCLM Boeth. 16 post ἄλλα add. δ καὶ γένη καὶ εἶδη λέγεται τὰ αὐτά AC et in mrg. L³M²: δ γένη καὶ εἶδη λέγ. τὰ αὐτά α: om. BL¹M¹ Boeth. 17 εἶται δὲ ABCLM Boeth.: καὶ εἶται C 17 post ἄλλο add. τι C: om. ABCLM Boeth. 18 ἄλλο — μεταξὺ δὲ τοῦ om. B (suppl. m.² in mrg.) 19 τοῦ om. BLA: exhib. ACM 20 ἄλλα, δ om. Boeth. 21 γινέσθω ALM El.: γινέσθω BCa Amm. 22 ante σῶμα (prius) add. τὸ Brand. 22. 23 ἔμψυχον σῶμα CMA Boeth.: τὸ σῶμα ἔμψυχον B: εἶται ἔμψυχον σῶμα AL 27 ἄλλα om. Boeth. 28 πάλιν om. Boeth. δὲ (post πάλιν) om. Ca: exhib. ABCM Boeth. 32 προσεχῶς κατηγορούμενον] προσεχῆς Dav.: quod proximum est Boeth.

ἄν εἰη μόνον, οὐκέτι δὲ καὶ γένος. ὁσπερ οὖν ἡ οὐσία ἀνωτάτω οὖσα τῷ 2°
μηδὲν εἶναι πρὸ αὐτῆς γένος ἦν τὸ γενικώτατον, οὗτος καὶ ὁ ἀνθρωπος 26
εἰδὸς ὄν, μετ' ὁ οὐκ ἔστιν εἰδος οὐδέ τι τῶν τέμνεσθαι δύναμένων εἰς εἰδη,
ἀλλὰ τῶν ἀτόμων (ἄτομον γάρ Σωκράτης καὶ Ηλάτων καὶ τουτὶ τὸ λευκόν)
5 μόνον ἄν εἴη εἰδος καὶ τὸ ἔσχατον εἰδος καὶ ὡς ἔφαμεν τὸ εἰδικώτατον· 30
τὰ δὲ μέσα τῶν μὲν πρὸ αὐτῶν εἴη ἄν εἰδη, τῶν δὲ μετ' αὐτὰ γένη.
ιστε ταῦτα μὲν ἔχει δύο σχέσεις, τὴν τε πρὸς τὰ πρὸ αὐτῶν, καθ' ἥν
εἰδη αὐτῶν εἶναι λέγεται, τὴν τε πρὸς τὰ μετ' αὐτά, καθ' ἥν γένη αὐτῶν
εἶναι λέγεται· τὰ δὲ ἄκρα μίαν ἔχει σχέσιν· τὸ τε γάρ γενικώτατον τὴν
10 μὲν ὡς πρὸς τὰ ὑψ' ἔχει σχέσιν, γένος δὲ πάντων τὸ ἀνωτάτω,²⁵
τὴν δὲ ὡς πρὸς τὰ πρὸ ἑαυτοῦ οὐκέτι ἔχει, ἀνωτάτω δὲν καὶ ὡς πρώτη
ἀρχή καὶ, ὡς ἔφαμεν, ὑπὲρ δὲ οὐκ ἄν εἴη ἄλλο ἐπαναβεβηκός γένος· καὶ
τὸ εἰδικώτατον δὲ μίαν ἔχει σχέσιν τὴν μὲν ὡς πρὸς τὰ πρὸ αὐτοῦ, δὲν
ἔστιν εἰδος, τὴν δὲ ὡς πρὸς τὰ μετ' αὐτὸ οὐκ ἄλλοισιν ἔχει, ἀλλὰ καὶ τῶν 40
15 ἀτόμων εἰδος λέγεται. ἀλλ' εἰδος μὲν λέγεται τῶν ἀτόμων ὡς περιέχουν
αὐτά, εἰδος δὲ πάλιν τῶν πρὸ αὐτοῦ ὡς περιεγόμενον ὑπ' αὐτῶν.

'Αφορίζονται τούτων τὸ μὲν γενικώτατον οὗτως, δὲ γένος δὲν οὐκ ἔστιν
εἰδος, καὶ πάλιν, ὑπὲρ δὲ οὐκ ἄν εἴη ἄλλο ἐπαναβεβηκός γένος· τὸ δὲ εἰ-
δικώτατον, δὲ εἰδος δὲν οὐκ ἔστιν γένος καὶ δὲ εἰδος δὲν οὐκ ἄν διελοίμενα 45
20 ἔτι εἰς εἰδη καὶ δὲ κατὰ πλειόνων καὶ διαφερόντων τῷ ἀριθμῷ ἐν τῷ τί
ἐστι κατηγορεῖται. τὰ δὲ μέσα τῶν ἄκρων ὑπάλληλά τε καλοῦσι γένη
καὶ εἰδη, καὶ ἔκαστον αὐτῶν εἰδος εἶναι καὶ γένος τίθενται, πρὸς
ἄλλο μέντοι καὶ ἄλλο λαμβανόμενον. τὰ δὴ πρὸ τῶν εἰδικώτατων ἄχρι 2°

1 ἀνωτάτω BCLMa: ἀνωτάτη A 3 ante εἰδος alterum add. ἄλλο a: om. ABCLM:
alio inferior species Boeth., unde ἄλλο fort. recipiendum est εἰς εἰδη] ὡς εἰδη L:
om. Boeth. (?) 4 post γάρ add. λέγεται Ba: om. ACLM Boeth. Σωκράτης καὶ
Ηλάτων ABLMa Boeth. comprobant Amm. et Dav. comment.: Σωκράτης καὶ Ἀλκιβιάδης
C: Σωκράτης καὶ Ηλάτων καὶ Ἀλκιβιάδης L³ καὶ τουτὶ τὸ λευκόν om. Boeth.
5 καὶ (ante ὡς) om. M 6 εἰδη ἄν εἴη colloc. C 6 et 8 μετ' ἀντὰ A²CL³Ma Boeth.:
μετὰ ταῦτα A¹BL 7 ταῦτα ACLMa Boeth.: αὐτὰ B 10 ὑπ' αὐτὸ C Dav. comm.
τῷ ἀνωτάτῳ B: τὸ ἀνώτατον ACLa: τὸ ἀνωτάτωι M 11 ἑαυτοῦ A²CM: οὗτοῦ A¹BLa Dav.
comm. ἀνωτάτῳ AB¹M: ἀνώτατον CL³a ως (ante πρώτη) om. BCLa Boeth.: ex-
hibitent AM ἡ πρώτη C 12 γένος ἐπαναβεβηκός colloc. a 13 τὸ δὲ εἰδικώτατον μίαν
ἔχει καὶ αὐτὸ σχέσιν a μὲν om. AC Boeth.: exhibitent BLMa 14 ἄλλοισιν om. Boeth.
post ἔχει add. σχέσιν a 15 λέγεται (ante τῶν ἀτόμων) om. BCM Boeth.: exhibitent ALa
16 πάλιν om. M Boeth. exhib. ABCLA 17 post γενικώτατον add. γένος Ca Amm. om.
ABLM Boeth. οὗτος; om. BL¹: exhib. ACL²Ma Amm. Boeth. 18 ἄλλο om. BL¹M:
exhib. ACL² Boeth. 18. 19 post εἰδικώτατον addl. εἰδος οὗτος a: om. ABCLM Boeth.
19. 20 οὐκ ἄν διελοίμενα ἔτι εἰς εἰδη καὶ AL: nūquā dividitur in species et Boeth.: οὐκ
ἄν εἰς εἰδη διελοίμενα ἔτι δὲ καὶ BM: οὐκ ἄν διελοίμενα εἰς εἰδη ἔτι δὲ καὶ οὗτος C et οὗτος
omisso a 20. 21 δ—κατηγορεῖται ABLMa Boeth.: τὸ ζῆν γάρ καὶ τὸ ἔργον
videtur, ὑπάλληλα εἰδη repudiantes; David autem haec praebet: τὸ ζῆν γάρ καὶ τὸ ἔργον
ὑπάλληλα γένη καλοῦσιν, ἔτι δὲ καὶ ὑπάλληλα εἰδη, καθὼ μέσα οὗτα δύναται καὶ γένη εἶναι
καὶ εἰδη post εἰδη add. τὰ αὐτά C: om. ABLM Boeth. 23 λαμβανόμενον BL¹Ma:
λαμβανόμενα BCL³ δὴ scripsi sec. El.: δὲ ALM Boeth. Dav.: γάρ BCa

τοῦ γενικωτάτου ἀνιόντα γένη τε λέγεται καὶ εἰδὴ καὶ ὑπάλληλα γένη ως 2·
οἱ Ἀγαμέμνων Ἀτρεῖδης καὶ Πελοπίδης καὶ Τανταλίδης καὶ τὸ τελευταῖον
Διός. ἀλλ' ἐπὶ μὲν τῶν γενεαλογιῶν εἰς ἔνα ἀνάγουσι, φέρε εἰπεῖν τὸν
Δία, τὴν ἀρχὴν ως ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἐπὶ δὲ τῶν γενῶν καὶ τῶν εἰδῶν οὐχ 5
οὐτῶς ἔχει· οὐ γάρ ἐστι κοινὸν ἐν γένος πάντων τὸ ὃν οὐδὲ πάντα ὅμοι-
γενῆ καθ' ἐν τὸ ἀνωτάτῳ γένος, δις φησιν ὁ Ἀριστοτέλης. ἀλλὰ κείσθω,
ὡς περ ἐν ταῖς Κατηγορίαις. τὰ πρῶτα δέκα γένη οἷον ἀρχαὶ δέκα πρῶται·
κανὸν δὴ πάντα τις ὄντα καλῇ, ὅμωνύμως, φησι, καλέσει, ἀλλ' οὐ συνω-
νύμως. εἰ μὲν γάρ ἐν ἦν ἡνὶ κοινὸν πάντων γένος τὸ ὃν, συνωνύμως ἀν πάντα 10
ὄντα ἐλέγετο· δέκα δὲ ὄντων τῶν πρώτων ἡ κοινωνία κατὰ τούνομα μόνον,
οὐκέτι μὴν καὶ κατὰ τὸν λόγον τὸν κατὰ τούνομα. δέκα μὲν οὖν τὰ γενι-
κῶτατα, τὰ δὲ εἰδικῶτατα ἐν ἀριθμῷ μέν τινι, οὐ μὴν ἀπείρῳ· τὰ δὲ
ἄτομα, ἀπερ ἐστὶ τὰ μετὰ τὰ εἰδικῶτατα, ἀπειρα. διὸ ἄχρι τῶν εἰδῶν 15
κωτάτων ὅπῃ τῶν γενικωτάτων κατιόντας παρεκελεύετο ὁ Ηλάτων παύε-
ιοι, κατιέναι δὲ διὰ τῶν διὰ μέσου διαιροῦντας ταῖς εἰδοποιοῖς διαιφοραῖς·
τὰ δὲ ἀπειρά φησιν ἐαν, μὴ γάρ ἂν γενέσθαι τούτων ἐπιστήμην. κατιόν-
των μὲν οὖν εἰς τὰ εἰδικῶτατα ἀνάγκη διαιροῦντας διὰ πλήθους ίέναι,
ἀνιόντων δὲ εἰς τὰ γενικῶτατα ἀνάγκη συναρτεῖν τὸ πλῆθος εἰς ἐν· συνα- 20
γωὴν γάρ τῶν πολλῶν εἰς μίαν φύσιν τὸ εἶδος καὶ ἔτι μᾶλλον τὸ γένος,
20 τὰ δὲ κατὰ μέρος καὶ καθ' ἔκαστα τούναντίον εἰς πλῆθος δεῖ διαιρεῖ τὸ
ἔν· τῇ μὲν γάρ τοῦ εἰδοῦς μετουσίᾳ οἱ πολλοὶ ἄνθρωποι εἰς, τοῖς δὲ κατὰ
μέρος ὁ εἰς καὶ κοινὸς πλείστος διαιρετικὸν μὲν γάρ δεῖ τὸ καθ' ἔκαστον, 25
συλληπτικὸν δὲ καὶ ἐνοποιὸν τὸ κοινόν.

'Αποδεδομένου δὲ τοῦ γένους καὶ τοῦ εἰδοῦς τί ἐστιν ἔκάτερον αὐτῶν,

1 τοῦ γενικωτάτου ALMa Boeth. El. Dav. τῶν γενικωτάτων BC τε om. C Dav. εἰδὴ
καὶ ὑπάλληλα γένη ABCLM Boeth. El. Dav.: εἰδὴ ὑπάλληλα a 2 ὁ erasum L Πελω-
πίδης L 4 post γενῶν rasura 12 litter. L τῶν (ante εἰδῶν) om. a 5 ἐν
om. a: add. ABCLM Boeth. ἀπάντων C 5. 6 ὅμοιογενῆ B 6 ἀνώτα-
τον C ὡς φησιν ὁ Ἀριστ.] Metaph. II, 3 p. 998 b 22 δέκα post
γένη transp. M 8 ante ἔντα add. ὡς M: om. ABCLMa Boeth. καλῇ] κα-
λέσῃ B φησί· — συνωνύμως om. B (suppl. mrg.?) ἀλλ' om. A: exhib. BCLMa
Boeth. 9 ἐν om. A: ἐν ἡνὶ κοι— in ras. IV litt. L³ κοινὸν] καλὸν B ἡν post
κοινὸν transp. a γένος πάντων colloc. CMa 10 τὴν κοινωνίαν B 10. 11 κατοῦ-
νομα utrobique A: priore loco L: altero B 11 οὐκέτι] οὐ a 12 post τινι add. ἐστιν M:
εἰσιν a: om. ABCL El. μὴν CLMA El.: μὴν δ' A: μὴν δι' B: αν μὴν γ' ? 13 ἐστὶ τὰ
LMA: ἡν BC: ἐστὶ A El. ἄχρι ABCL El. Dav.: μέχρι Ma 14 κατιόντας ACLMa: κα-
τιόντα B Boeth. El. παρεκελεύετο ABLMa Dav.: παρακελεύεται B Boeth. δὲ om. C
ὁ Ηλάτων] cf. Phileb. p. 16 C, Polit. p. 262 A.B.C, Sophist. p. 266 A.B 15 διαι-
ροῦντας ACLMa El. Dav.: διαιροῦντα B Boeth. 16 μὴ ACCLM Dav.: μῆδε Ba
post ἀν add. ποτε C: om. ABLMa Boeth. 16 et 18 κατιόντων — ἀνιόντων ABCLM El.
Dav.: κατιόντας — ἀνιόντας a Amm. 18 συναρτεῖν] διαιρεῖν Dav. (?) εἰς ἐν om. El.
Dav. Boeth. (?) 20 καθ' ἔκαστα ABCLa: καθ' ἔκαστον M Dav. διαιρεῖται B
21 κατὰ γάρ τὸ εἶδος οἱ πολλοὶ ἄνθρωποι εἰς εἰσιν, κατὰ δὲ τὰ ἄτομα ὁ εἰς πλειόνες εἰσιν
Dav. 22 post μέρος add. καὶ καθ' ἔκαστα a: om. ABCLM Boeth. κοινῶς B
δεῖ om. a 24 δὲ ABLMa Amm. Dav. Boeth.: τούνυ C ἐστιν ἔκάτερον αὐτῶν
om. B ἐστιν om. CL: exhib. AMA αὐτῶν om. CM Boeth. exhib. ALa

καὶ τοῦ μὲν γένους ἑνὸς ὅντος τῶν δὲ εἰδῶν πλειόνων (ἀεὶ γάρ εἰς πλείω 2b εἰδῆ ἡ τομὴ τοῦ γένους) τὸ μὲν γένος ἀεὶ τοῦ εἰδούς κατηγορεῖται καὶ πάντα τὰ ἐπάνω τῶν ὑποκάτω, τὸ δὲ εἰδός οὐτε τὸ προσεγγιόντες αὐτοῦ γένος οὐτε τῶν ἐπάνω· οὐδὲ γάρ ἀντιστρέφει. οὐδὲ γάρ ἡ τὰ ἵσα τῶν ἴσιων 30 5 κατηγορεῖσθαι ὡς τὸ χρεματιστικὸν τοῦ ἵππου ἡ τὰ μείζω τῶν ἐλαττόνων ὡς τὸ ζῷον τοῦ ἀνθρώπου, τὸ δὲ ἐλάττω τῶν μείζονων οὐκέτι· οὐκέτι γάρ τὸ ζῷον εἴποις ἂν εἶναι ἀνθρώπον. δισερεὶ τὸν ἀνθρώπινον εἴποις ἂν εἶναι ζῷον. καθ' ὃν δ' ἂν τὸ εἰδός κατηγορεῖται, κατ' ἐκείνων ἐξ ἀνάγκης καὶ τὸ τοῦ εἰδούς γένος κατηγορηθήσεται καὶ τὸ τοῦ γένους γένος ἄχρι τοῦ 10 γενικωτάτου· εἰ γάρ ἀληθὲς τὸ τὸν Σωκράτην εἰπεῖν ἀνθρώπον, τὸν δὲ ἀνθρώπον ζῷον, τὸ δὲ ζῷον οὐσίαν ἀληθὲς καὶ τὸν Σωκράτην ζῷον εἰπεῖν καὶ οὐσίαν. ἀεὶ οὖν τῶν ἐπάνω κατηγορουμένων τῶν ὑποκάτω τὸ μὲν εἰδός τοῦ ἀτόμου κατηγορηθήσεται, τὸ δὲ γένος καὶ κατὰ τοῦ εἰδούς καὶ κατὰ 15 τοῦ ἀτόμου, τὸ δὲ γενικώτατον καὶ κατὰ τοῦ γένους ἡ τῶν γενῶν, εἰ πλείω εἴη τὰ μέσα καὶ ὑπάλληλα, καὶ κατὰ τοῦ εἰδούς καὶ κατὰ τοῦ ἀτόμου. λέγεται γάρ τὸ μὲν γενικώτατον κατὰ πάντων τῶν ὑφ' ἔαυτὸν γενῶν τε καὶ εἰδῶν καὶ ἀτόμων, τὸ δὲ γένος τὸ πρὸ τοῦ εἰδικωτάτου κατὰ πάντων τῶν εἰδικωτάτων καὶ τῶν ἀτόμων, τὸ δὲ μόνον εἰδός κατὰ πάντων τῶν 20 ἀτόμων, τὸ δὲ ἀτόμον ἐφ' ἑνὸς μόνου τῶν κατὰ μέρος. ἀτομον δὲ λέγεται τοι δὲ Σωκράτης καὶ τοιτὶ τὸ λευκὸν καὶ οὗτος δὲ προσιῶν Σωφρονίσκου 25 οἵος, εἰ μόνος αὐτῷ εἴη Σωκράτης οἵος. ἀτομα οὖν λέγεται τὰ τοιαῦτα, ὅτι ἐξ ἰδιοτήτων συνέστηκεν | ἐκαστον, ὃν τὸ ὅθροισμα οὐκ ἂν ἐπ' 3a ἄλλου ποτὲ τὸ αὐτὸν γένοιτο· αἱ γάρ Σωκράτους ἰδιότητες οὐκ ἂν ἐπ' ἄλλου τινὸς τῶν κατὰ μέρος γένοιντο ἂν αἱ αὐταί, αἱ μέντοι τοῦ ἀνθρώπου, λέγω δὴ τοῦ κοινοῦ, ἰδιότητες γένοιντ' ἂν αἱ αὐταὶ ἐπὶ πλειόνων, μᾶλλον δὲ ἐπὶ πάντων τῶν κατὰ μέρος ἀνθρώπων, καθὸ ἀνθρώποι. περιέχεται οὖν τὸ μὲν ἀτόμον ὑπὸ τοῦ εἰδούς, τὸ δὲ εἰδός ὑπὸ τοῦ

2 post εἰδῆ add. διατείται L³ post μὲν add. γάρ M: om. ABCLMa Boeth. ante εἰδῶν ras. V fere litt. L 3 προσεγγὼν a 4 οὐτε BCLMa: οὐδὲ A post ἀντιστρέφει add. τὰ εἰδῆ L: om. ABCMa Boeth. 4. 5 δεῖ γάρ — κατηγορεῖσθαι ABLMa Boeth.: ἀεὶ δὲ — κατηγορεῖται C 4 ἡ om. M Boeth. 5 τοῦ om. AL: add. BCMA 7 τὸ om. M εἴποι M¹ 8 δ' ἀν libri: γάρ Amin. κατηγορῆται A²BCM²a: κατηγορεῖται A¹LM¹ Amin. 8. 9 ἐξ ἀνάγκης post γένος transp. a 9 τὸ (ante τοῦ γένους) iter. M 10 εἰπεῖν post ἀνθρώπον transp. CM 12 οὖν codd. Boeth.: γάρ a post εἰδος add. κατὰ Ma: om. ABCL 14 καὶ iter. B εἰ] 7 B 15 post ἀτόμου add. κατηγορηθήσεται C: om. ABLMa Boeth. 18 τῶν (ante ἀτόμων) om. ACa: exhib. BLM 19 post ἀτόμων add. οὖν ἀνθρώπος C: om. ABLMa Boeth. post μέρος add. ἀτόμων C: om. ABLMa Boeth. 20 ante Σωφρονίσκου add. δὲ B: om. ACLMa 21 μόνος CL³Ma Boeth.: μόνῳ AB Dav. et fort. L¹ οὖν codd. Boeth.: δὲ a 22 ἐξ om. C (suppl. m.²) post ἄλλου add. τινὸς ACM: om. BLMa Boeth. 23 τὸ om. B post γένοιτο add. τῶν κατὰ μέρος AC: om. BLMa Boeth. 23. 24 ἐπ' ἄλλου γένοιντο τῶν κατὰ μέρος (τινὸς om.) colloc. M 24 αἱ αὐταὶ post πλειόνων transpos. M 27 ante οὖν add. μὲν B: om. ACLMa

γένους· ὅλον γάρ τι τὸ γένος, τὸ δὲ ἄτομον μέρος, τὸ δὲ εἶδος καὶ ὅλον 3^a καὶ μέρος, ἀλλὰ μέρος μὲν ἄλλου, ὅλον δὲ οὐκ ἄλλου ἀλλ' ἐν ἄλλοις· ἐν γάρ τοῖς μέρεσι τὸ ὅλον.

Περὶ μὲν οὖν γένους καὶ εἶδους καὶ τί τὸ γενικώτατον καὶ τί τὸ εἶδος· 10 5 καύτατον καὶ τίνα καὶ γένη τὰ αὐτὰ καὶ εἶδη τίνα τε τὰ ἄτομα καὶ ποσαχῶς τὸ γένος καὶ τὸ εἶδος, εἰρηται.

Περὶ διαφορᾶς.

Διαφορὰ δὲ κοινῶς τε καὶ ἴδιως καὶ ἴδιαίτατα λεγέσθω. κοινῶς μὲν γάρ διαφέρειν ἔτερον ἑτέρου λέγεται τὸ ἑτερότητι διαλλάττον ὑπωσοῦν ἦ 10 πρὸς αὐτὸν ἢ πρὸς ἄλλο. διαφέρει γάρ Σωκράτης Πλάτωνος τῇ ἑτερότητι 15 καὶ αὐτός γε ἕαυτοῦ παιδός τε ὅντος καὶ ἀνδρωμέντος καὶ ἐνεργοῦντός τι ἦ παυσαμένου καὶ δεῖ γε ἐν ταῖς τοῦ πῶς ἔχειν ἑτερότησιν. ἴδιως δὲ διαφέρειν λέγεται ἔτερον ἑτέρου, ὅταν ἀγωρίστῳ συμβεβηκότι τὸ ἔτερον τοῦ ἑτέρου διαφέρῃ· ἀγωρίστον δὲ συμβεβηκός οἶον γλαυκότης ἢ γρυπότης ἥ 20 15 καὶ οὐλὴ ἐκ τραύματος ἐνσκιρωθεῖσα. ἴδιαίτατα δὲ διαφέρειν ἔτερον ἑτέρου λέγεται, ὅταν εἰδοποιῷ διαφορᾶς διαλλάτη, ὡςπερ ἀνθρωπος ἵππου εἰδοποιῷ διαφορᾶς διενήργει τῇ τοῦ λογικοῦ ποιότητι. καθόλου μὲν οὖν πᾶσα διαφορὰ ἑτεροῖν ποιεῖ προσγενομένη τινί· ἀλλ' αἱ μὲν κοινῶς καὶ ἴδιως ἀλλοῖν ποιοῦσιν, αἱ δὲ ἴδιαίτατα ἄλλο. τῶν γάρ διαφορῶν αἱ μὲν ἀλλοῖν 25 20 ποιοῦσιν, αἱ δὲ ἄλλο. αἱ μὲν οὖν ποιοῦσαι ἄλλο εἰδοποιοὶ κέκληται, αἱ δὲ ἀλλοῖν ἀπλῶς διαφοραί. τῷ γάρ ζῷῳ διαφορὰ προσελθοῦσα ἡ τοῦ λο-

1 τὸ δὲ ἄτομον BCLMa Boeth.: καὶ τὸ μὲν ἄτομον Λ καὶ τὸ εἶδος δὲ Dav. 2 ἐν (ante ἄλλοις) om. M¹ (suppl. in mrg. m.²) 2. 3 ἐν γάρ τοῖς ACMA: ἐν τοῖς γάρ BL Dav. 5 καὶ (ante γένη) om. CMa Boeth.: exhib. ABL τὰ αὐτὰ] τὰ τοιαῦτα α γένη καὶ εἶδη τὰ αὐτὰ colloc. M τίνα τε] καὶ τίνα C τὰ (ante ἄτομα) om. α 6 ante εἰρηται add. λέγεται C Boeth.: om. ABLMa 7 tit. Περὶ διαφορᾶς om. C: exhib. ABLMa 8 ante διαφορὰ add. Ή α 9 διαλλάττον ABCLa: διαφέρον M 10 αὐτὸν B 11 αὐτός γε BL: αὐτός ACMA Boeth. καὶ ἀνδρωμέντος om. B: exhib. ACLMa Boeth. Dav. ἐνεργοῦντος ἥ καὶ παυσαμένου Dav. 12 καὶ δεῖ γε supra lit. M² ἔχειν ALMa: ἔχει BC post ἑτερότησιν add. θεωρεῖται α: om. codd. Boeth. 13 λέγεται post ἑτέρου colloc. α ἀγωρίστῳ ACLMa: ἀγωρίστως B 13. 14 τοῦ ἑτέρου διαφέρῃ τὸ ἔτερον colloc. C 14 οἶον om. ABL: exhib. CMa Boeth. γλαυκότης ἥ γρυπότης BLA: ἥ γλαυκότης καὶ ἥ γρυπότης A: γρυπότης γλαυκότης (sic colloc.) CM Boeth. 14. 15 ἥ καὶ οὐλὴ BL: καὶ οὐλὴ A: ἥ οὐλὴ Ca: οὐλὴ M Boeth. 15 ἐνσκιρωθεῖσα A¹CL¹M: ἐνσκιρωθεῖσα A²BL³a 16 διαλλάτη ACa: διαλλάτη LM: παραλλάξη B Dav.: distiterit Boeth. ante ἀνθρωπος add. δ C: om. ABLMa 18 ἑτεροῖν ποιεῖ post τινί transp. Ma προσγενομένη AM 18. 19 αἱ—ποιοῦσιν] ea—facit Boeth., unde conicias ἥ μὲν—ποιεῖ 18 post μὲν add. οὖν C: om. ABLMa Boeth. post κοινῶς add. τε L³a: om. ABCL¹M 19. 20 αἱ δὲ ἴδιαίτατα—ποιοῦσιν om. a 19 αἱ δὲ BCLM Dav.: ἥ δὲ A Boeth. (fort. recte) 19. 20 τῶν γάρ διαφορῶν—ἄλλο om. M (suppl. in mrg. m.²) 20 αἱ μὲν οὖν ACMA: καὶ αἱ μὲν BL: αἱ μὲν Boeth. ποιοῦσαι post ἄλλο transp. M 21 διαφορὰ post προσελθοῦσα transp. C: post λογικοῦ α

γυκοῦ ἄλλο ἐποίησεν, ή δὲ τοῦ κινεῖσθαι ἄλλοιν μόνον παρὰ τὸ ἡρε- 3
μοῦν ἐποίησεν, ὥστε η μὲν ἄλλο, η δὲ ἄλλοιν μόνον ἐποίησεν. κατὰ μὲν
οὖν τὰς ἄλλο ποιούσας διαφορὰς αἱ τε διαιρέσεις γίνονται τῶν γενῶν εἰς τὰ 30
εἰδη, οἵ τε ἔροι ἀποδίδονται ἐκ γένους ὅντες καὶ τῶν τοιούτων διαφορῶν,
5 κατὰ δὲ τὰς μόνον ἄλλοιν ποιούσας αἱ ἑτερότητες μόνον συνίστανται καὶ
αἱ τοῦ πᾶς ἔχοντος μεταβολαί.

"Αναθεν οὖν πάλιν ἀρχομένῳ ῥήτεον τῶν διαφορῶν τὰς μὲν χωριστὰς
εἶναι, τὰς δὲ ἀχωρίστους· τὸ μὲν γάρ κινεῖσθαι καὶ τὸ ἡρεμεῖν καὶ τὸ 35
ὑγιαίνειν καὶ τὸ νοσεῖν καὶ οσα τούτοις παραπλήσια χωριστά ἔστιν, τὸ δὲ
10 γρυπὸν εἶναι η̄ σιμὸν η̄ λογικὸν η̄ ἀλογον ἀχώριστα. τῶν δὲ ἀχωρίστων
αἱ μὲν ὑπάρχουσι καθ' αὐτάς, αἱ δὲ κατὰ συμβεβηκός· τὸ μὲν γάρ λο-
γικὸν καθ' αὐτὸν ὑπάρχει τῷ ἀνθρώπῳ καὶ τὸ θνητόν καὶ τὸ ἐπιστήμης
εἶναι δεκτικόν, τὸ δὲ γρυπὸν η̄ σιμὸν εἶναι κατὰ συμβεβηκός καὶ οὐ καθ' 40
αὐτό. αἱ μὲν οὖν καθ' αὐτάς προσοῦσαι ἐν τῷ τῆς οὐσίας λαμβάνονται
15 λόγῳ καὶ ποιοῦσιν ἄλλο, αἱ δὲ κατὰ συμβεβηκός οὔτε ἐν τῷ τῆς οὐσίας
λόγῳ λαμβάνονται οὔτε ποιοῦσιν ἄλλο ἄλλα ἄλλοιν. καὶ αἱ μὲν καθ'
αὐτάς οὐκ ἐπισέχουνται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡττον, αἱ δὲ κατὰ συμβεβηκός,
καὶ ἀχώριστοι ὧσιν, ἐπίτασιν λαμβάνουσι καὶ ἀνεσιν· οὔτε γάρ τὸ γένος 45
μᾶλλον καὶ ἡττον κατηγορεῖται οὐδὲν η̄ γένος οὔτε αἱ τοῦ γένους διαφοραί,
20 καὶ δὲ διαιρεῖται· αὗται μὲν γάρ εἰσιν αἱ τὸν ἔκαστον λόγον συμπληροῦσαι,
τὸ δὲ εἶναι ἔκαστῳ ἐν καὶ τὸ αὐτὸν οὔτε ἀνεσιν οὔτε ἐπίτασιν ἐπισέχόμενόν
ἐστιν, | τὸ δὲ γρυπὸν η̄ σιμὸν εἶναι η̄ κεχρῶσθαι πως καὶ ἐπιτείνεται καὶ 35
ἀνίσται.

Τριῶν οὖν εἰδῶν τῆς διαφορᾶς θεωρουμένων καὶ τῶν μὲν οὐσῶν χω-
25 ριστῶν τῶν δὲ ἀχωρίστων καὶ πάλιν τῶν ἀχωρίστων τῶν μὲν οὐσῶν καθ'

1 post ἐποίησεν add. ζῶν L: om. ABCMa Boeth. post ἐποίησεν add. καὶ εἰδος; τοῦ ζήρου
ἐποίησεν BCLM² Boethii lemma: om. AM¹a: neque vero Ammonium neque Davidem ac ne
Boethium quidem illa legisse ex commentariis eorum apparere mihi videtur 3 διαφορὰς
om. C Dav. Boeth. γίνονται post γενῶν transpos. BLA 4 ante τῶν add. ἐκ Dav.
5 μόνον ἄλλοιν ποιούσας BL²Ma Boeth. quod tuentur commentatores: μόνον ἄλλοιούσας
L¹: ἄλλοιούσας (μόνον om.) A: ἄλλοιν μόνον ποιούσας C αἱ om. AL: exhib. BCMA
ἑτερότητες — συνίστανται alteratio — consistit Boeth. μόνον (alterum) ABLMa: μόναι
(ante ἑτερότητες transpos.) C 6 αἱ om. L: exhib. ABCMa ἔχοντες M 7 πάλιν
om. Amm. ἀρχομένοις Amm. χωριστὰς post εἶναι transp. CM 8. 9 καὶ τὸ
νοσεῖν καὶ τὸ ὑγιαίνειν colloc. a 9 ἐστιν] εἰσὶν B 10 γρυπὸν C η̄ λογικὸν
A Ma Boeth.: η̄ γλωσσὸν L: η̄ γλωσσὸν η̄ λογικὸν BC 11 καθ' αὐτὰς codd.: καθ'
αὐτὸν a 12 ante ὑπάρχει add. καὶ a: om. codd. Boeth. 13 γρυπὸν εἶναι η̄ σιμὸν
colloc. Ma 14 καθ' αὐτὰς scripsi: καθ' αὐτὸν libri 14. 15 λόγῳ λαμβάνονται colloc. a
15 post συμβεβηκός rasura ΔLV fere litter. L 16 λόγῳ post λαμβάνονται transp.
CM λαμβάνονται BCLa: περιλαμβάνονται AM: λέγονται Dav. Boeth. (fort. recte)
16. 17 καθ' αὐτὰς Dav.: καθ' αὐτὸν libri 18 λαμβάνουσι post ἀνεστιν transp. Ma
19 καὶ ἡττον ABCLa Dav.: η̄ ἡττον M Boeth. η̄ ACL Dav.: εἴη BMA 20 ante
διαιρεῖται add. καὶ M: om. ABCLa Boeth. post διαιρεῖται add. τὸ γένος εἰς τὰ εἰδη,
C: om. ABILMa Boeth. 21 οὔτε ἐπίτασιν οὔτε ἀνεστιν colloc. M 22 εἴναι post
γρυπὸν transp. M

αύτάς τῶν δὲ κατὰ συμβεβηκός, πᾶλιν τῶν καθ' αὐτάς διαφορῶν οἱ μὲν 3^ο
εἰσι καθ' ἀς διαιρούμεθα τὰ γένη εἰς τὰ εἰδῆ, αἱ δὲ καθ' ἀς τὰ διαιρε- 6
θέντα εἰδοποιεῖται. οἷον τῶν καθ' αὐτάς διαφορῶν πασῶν τῶν τοιούτων
τοῦ ζῷου οὐσῶν ἐμψύχου καὶ αἰσθητικοῦ, λογικοῦ καὶ ἀλόγου, θνητοῦ καὶ
5 ἀθανάτου, ή μὲν τοῦ ἐμψύχου καὶ αἰσθητικοῦ διαφορὰ συστατική ἔστι τῆς
τοῦ ζῷου οὐσίας, ἔστι γάρ τὸ ζῷον οὐσίᾳ ἐμψυχος αἰσθητική, ή δὲ τοῦ 10
θνητοῦ καὶ ἀθανάτου διαφορὰ καὶ ή τοῦ λογικοῦ τε καὶ ἀλόγου διαιρετικαὶ
εἰσι τοῦ ζῷου διαφοραί· δι' αὐτῶν γάρ τὰ γένη εἰς τὰ εἰδῆ διαιρούμεθα.
ἀλλ' αὗταί γε αἱ διαιρετικαὶ διαφοραὶ τῶν γενῶν συμπληρωτικαὶ γίνονται
10 καὶ συστατικαὶ τῶν εἰδῶν· τέμνεται γάρ τὸ ζῷον τῇ τε τοῦ λογικοῦ καὶ
τῇ τοῦ ἀλόγου διαφορᾶς καὶ πᾶλιν τῇ τε τοῦ θνητοῦ καὶ τοῦ ἀθανάτου 15
διαφορᾶς. ἀλλ' αἱ μὲν τοῦ θνητοῦ καὶ τοῦ λογικοῦ διαφοραὶ συστατικαὶ γί-
νονται τοῦ ἀνθρώπου, οἱ δὲ τοῦ λογικοῦ καὶ τοῦ ἀθανάτου τοῦ θεοῦ, αἱ
δὲ τοῦ ἀλόγου καὶ τοῦ θνητοῦ τῶν ἀλόγων ζῷων. οὗτα δὲ καὶ τῆς ἀνω-
15 τάτω οὐσίας διαιρετικῶν οὐσῶν τῆς τε ἐμψύχου καὶ ἀψύχου διαφορᾶς καὶ
τῆς αἰσθητικῆς καὶ ἀναίσθητου ή μὲν ἐμψυχος καὶ αἰσθητικὴ συλληφθεῖσαι 20
τῇ οὐσίᾳ ἀπετέλεσαν τὸ ζῷον, ή δὲ ἐμψυχος καὶ ἀναίσθητος ἀπετέλεσαν τὸ
φυτόν. ἐπεὶ οὖν αἱ αὗται πώς μὲν ληφθεῖσαι γίνονται συστατικαί, πώς δὲ
διαιρετικαί, εἰδοποιὶ πᾶσαι κέκληγται. καὶ τούτων γε μάλιστα χρεία εἴς
20 τε τὰς διαιρέσεις τῶν γενῶν καὶ εἰς τοὺς ὄρισμούς, ἀλλ' οὐ τῶν κατὰ συμ-
βεβηκός ἀχωρίστων οὐδὲ ἔτι μᾶλλον τῶν χωριστῶν.

"Ἄς δὴ καὶ ὁρίζομενοί φασιν· διαφορά ἔστιν ἢ περισσεύει τὸ εἶδος τοῦ

- 2 διαιρούμεθα ABCL: διαιροῦμεν Ma 3 εἰδοποιεῖται B καθ' αὐτὰς codd.: καθ'
αὐτό α . . . 4 ἐμψύχου καὶ αἰσθητικοῦ ABCLM: ἐμψύχου τε καὶ αἰσθητικοῦ a: *animati et in-*
animati, sensibilis et ipsensibilis Boeth. 4. 5 λογικοῦ καὶ ἀλόγου, θνητοῦ καὶ ἀθανάτου
AB Boeth.: λογικοῦ τε καὶ ἀλόγου, θνητοῦ τε καὶ ἀθανάτου a: καὶ λογικοῦ καὶ ἀλόγου καὶ
θνητοῦ καὶ ἀθανάτου C: καὶ θνητοῦ καὶ ἀθανάτου (λογ. καὶ ἀλόγ. om.) L: καὶ θνητοῦ καὶ
ἀθανάτου καὶ λογικοῦ καὶ ἀλόγου M 5 αἱ—διαφοραὶ Dav. post μὲν add. οὖν B:
om. ACLMa Dav. Boeth. συστατική ἔστι ABCLa Boeth.: ὑποστατική ἔστι M: ὑπο-
στατικαὶ εἰσιν Dav. 7 τε om. B fort. recte: exhib. ACLMa 9 γε om. a
10 ante τέμνεται VII litter. eras. C post τέμνεται add. μὲν M: om. ABCLMa Boeth.
τε (ante τοῦ λογικοῦ) om. A: exhib. BCLMa 11 τῇ (ante τοῦ ἀλόγου) om. Ba: exhib.
ACLM τῇ τε τοῦ θνητοῦ ACLMa: τῇ τοῦ θνητοῦ B τοῦ ἀλαν. CMa: ἀλαν.
ABL: an τῇ τοῦ ἀλαν.? 12 τοῦ λογικοῦ καὶ τοῦ θνητοῦ colloc. Ma Boeth. τοῦ
(ante λογικοῦ) om. C: exhib. ABCLMa 13 τοῦ (ante ἀθανάτου) om. a θεοῦ AB
Boeth. et (ut videtur) L¹M¹: ἀγγέλου Ca et in lit. L²M² 14 τοῦ ἀλόγου καὶ τοῦ θνητοῦ
ABCL Boeth.: τοῦ θνητοῦ καὶ ἀλόγου (alt. τοῦ om.) colloc. Ma καὶ (ante τῆς) om.
M (suppl. m.) 15 διαιρετικῶν οὐσῶν AL¹: διαιρετικῆς οὐσῆς BCL²M Boeth.
16 αἰσθητικῆς—ἐμψυχος mutillata suppl. m.² M post αἰσθητικῆς add. τε AM²a:
om. BCL ante ἀναίσθητον add. τῆς C: om. ABCLMa μὲν om. CL: exhib. ABMa
post ἐμψυχος add. τε A: om. BCLMa συλληφθεῖσαι CM Boeth.: συλληφθεῖσα ABL:
προσληφθεῖσαι a 17 ἀπετέλεσαν BCLMa Boeth.: ἀπετέλεσεν A 17. 18 ή δὲ ἐμψυχος—
τὸ φυτόν om. Boeth. 17 ἀπετέλεσαν BCMA: ἀπετέλεσεν L et iterat A 18 μὲν om. C
ante alterum πώς add. καὶ B: om. ACLMa Boeth. 19 καὶ om. a 19. 20 γε et τε om.
Amm. 20 εἰς om. CM Boeth.: exhib. ABLa 22 δὴ] οὐδὲ a 22. p. 11,1 τὸ γένος
τοῦ εἴδους Dav. in lemmat., sed in comment. recte τὸ εἶδος τοῦ γένους legitur

γένους. ὁ γάρ ἄνθρωπος τοῦ ζῷου πλέον ἔχει τὸ λογικὸν καὶ τὸ θυητόν.¹ Τὸ γάρ ζῷον οὔτε οὐδὲν τούτων ἔστιν, ἐπεὶ πόθεν ἂν τὰ εἰδῆ σχοῖν διαφοράς; οὔτε δὲ πάσας τὰς ἀντικειμένας ἔχει, ἐπεὶ τὸ αὐτὸ δῆμα ἔχει τὰ ἀντικείμενα, ἀλλ' ὡς δέξιοισι, δυνάμει μὲν πάσας ἔχει τὰς τῶν ὑφ' αὐτὸ διαφοράς, ἐνεργείᾳ δὲ οὐδεμίαν. καὶ οὕτως οὔτε ἐξ οὐκ ὄντων τι γίνεται οὔτε τὰ ἀντικείμενα δῆμα περὶ τὸ αὐτὸ ἔσται.

Ορίζονται δὲ αὐτὴν καὶ οὕτως² διαφορά ἔστι τὸ κατὰ πλειόνων καὶ διαφερόντων τῷ εἶδει ἐν τῷ ποιόν τι ἔστι κατηγορούμενον· τὸ γάρ λογικὸν καὶ τὸ θυητὸν τοῦ ἄνθρωπου κατηγορούμενον ἐν τῷ ποιόν τι ἔστιν ὁ ἄνθρωπος λέγεται ἀλλ' οὐκ ἐν τῷ τι ἔστιν. τέ μὲν γάρ ἔστιν ὁ ἄνθρωπος ἐρωτωμένων ἡμῶν οἰκεῖον εἰπεῖν ζῷον, ποιὸν δὲ ζῷον πυνθανομένων λογικὸν καὶ θυητὸν οἰκείως ἀποδύσομεν. τῶν γάρ πραγμάτων ἐξ ὅλης καὶ εἰδούς συνεστώτων ἡ ἀνάλογόν γε ὅλη καὶ εἶδει τὴν σύστασιν ἔχόντων, ὥσπερ ὁ ἄνθρωπος δὲ κοινός τε καὶ εἰδικός ἐξ ὅλης μὲν ἀναλόγου συνέστηκεν τοῦ γένους, ἐκ μορφῆς δὲ τῆς διαφορᾶς, τὸ δὲ ὅλον τοῦτο, ζῷον λογικὸν θυητόν, ὁ ἄνθρωπος, ὡς ἐκεῖ ὁ ἀνδρίας.

Τὸ ποιηράφουσι δὲ τὰς τοιαύτας διαφορὰς καὶ οὕτως³ διαφορά ἔστιν τὸ χωρίζειν πεφυκός τὰ ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος· τὸ λογικὸν γάρ καὶ τὸ ἀλογὸν τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸν ἵππον ὄντα ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος τὸ ζῷον χωρίζει. ἀποδιδόσαι δὲ καὶ οὕτως⁴ διαφορά ἔστιν δτῷ διαφέρει ἔκαστα. ἄνθρωπος γάρ καὶ ἵππος κατὰ μὲν τὸ γένος οὐ διενήνογεν· θυητὸν γάρ ζῷα καὶ ἡμεῖς καὶ τὰ ἄλογα, | ἀλλὰ τὸ λογικὸν προστεθὲν διέστησεν ἡμᾶς ἀπ' ἑκείνων· καὶ λογικά ἔσμεν καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ θεοί, ἀλλὰ τὸ θυητὸν προστεθὲν

1 τοῦ ζῷου post ἔχει transpos. Ma ante θυητὸν ras. V litt. B 2 post ἔστιν ras. V litt. C σχοῖν ABCM: σχοῖν La 2. 3 ante διαφοράς add. τὰς Aa: om. BCLM 3 post ἔχει add. οὐκ ἐνεργείᾳ ἀλλὰ δυνάμει (punctis circumscrips.) C 4 post ἀντικείμενα add. εἰδῆ a: om. codd. Boeth. τῶν om. B: in litura M ὑφ' αὐτὸ ABa: ὑφ' αὐτὸ CLM 5 οὐδὲ μίαν ALa οὕτε BCMA: in ras. A²: οὐδὲ L 6 post ἀντικείμενα add. εἰδῆ BCMA: om. AL Boeth. ἀμα om. a: add. codd. Bóeth. 7 δὲ αὐτὴν om. Amin. 8 ὅποιόν C 9 καθηγορούμενα (sed a in ras. 2 litter. m.³) L ὅποιόν B 10 ὁ om. C: exhib. ABLMA 11 ἐρωτωμένων ACMA Boeth.: ἐπερωτωμένηρ B: ἐρωτώμενηρ L (sed ante ἐρωτ. ras. II litt., unde ἐπερωτωμένηρ conicere licet) ἡμῶν om. A¹BL: exhib. A²CMa Boeth. εἰπεῖν in mrg. A¹ πυνθανομένων ACMA: πυνθανομένηρ BL: *inquisiti* Boeth. ante λογικὸν add. φαμὲν ὅτι M: ὅτι CL³a Boeth.: om. ABL¹ 12 ἀποδώσωμεν L¹ 13 ἀνάλογον ACLMa Dav. Boeth.: ἀναγωγὸν B γε om. BL: exhib. ACMA 15 λιτός BC [ἀναλόγου] ἀλόγου L¹ 16 θυητὸν] θητὸν B: om. L¹ 17 ἐκεῖ ALMa Boeth.: ἔχει BC Dav. comment. 18 post δὲ add. καὶ B τὰς τοιαύτας διαφορὰς om. a: exhib. ABCLM Dav. Boeth. 19 λογικὸν post γάρ transpos. M post ἄλογον add. τοῦτ' ἔστι B: om. ACLMa Boeth. 20 ὄντα post αὐτὸ transpos. B ἔκαστα ABC El. comment. Boeth.: ἔκαστον LMa 21. 22 ἄνθρωπος γάρ καὶ ἵππος om. Boeth. (?) 21 ἄνθρωπος γάρ ABL¹a: ὁ γάρ ἄνθρωπος CM: ὁ ἄνθρωπος γάρ L³ 22 ὁ ἵππος CML³a: ἵππος ABL¹ μὲν ACA et in ras. L³: γοῦν B: om. M τὸ om. M οὐδὲν M θυητὰ γάρ ζῷα ABCLM Boeth.: ζῷα γάρ a 23 τὰ ἄλογα ABCM Boeth.: τὰ ἀλλα L: οἱ ἵπποι a 24 λογικά AL: λογικοὶ BC¹Ma Boeth.: ἄγγελοι BCLM²a

διέστησεν ἡμᾶς ἀπ' ἐκείνων. προσεξεργαζόμενοι δὲ τὰ περὶ τῆς διαφορᾶς 4^α
μὴ τὸ τυχόν φασι τῶν χωριζόντων τὰ ὑπὸ τὸ αὐτὸν γένος εἶναι τὴν
διαφοράν, ἀλλ' ὅπερ εἰς τὸ εἶναι συμβάλλεται καὶ διαφοράν 5
τοῦ πράγματος ἔστι μέρος. οὐ γάρ τὸ περιφερεῖν πλεῖν διαφορά ἀν-
5 θρώπου, εἰ καὶ ἕινοι ἀνθρώπου· εἴποιμεν γάρ ἂν τῶν ζῷων τὰ μὲν πλεῖν
περιφερεῖν τὰ δὲ μὴ χωρίζοντες ἀπὸ τῶν ἄλλων, ἀλλὰ τὸ περιφερεῖν
πλεῖν οὐκ ἦν συμπληρωτικὸν τῆς οὐσίας οὐδὲ μέρος αὐτῆς, ἀλλ' ἐπιτη- 10
δειότης μόνον αὐτῆς διὰ τὸ μὴ εἶναι οἷαι αἱ ἕινας εἰδοποιοὶ λεγόμεναι δια-
φοραί. εἰσεν ἂν οὖν εἰδοποιοὶ διαφοραί, δισαι τετρον εἰδος ποιούσιν, καὶ δισαι
10 ἐν τῷ τί ἦν εἶναι παραλαμβάνονται.

Καὶ περὶ μὲν διαφορᾶς ἀρκεῖ τοσαῦτα.

Ιηρὶ Ιδίου.

Τὸ δὲ ἕινοι διαιροῦσι τετραγωνόν· καὶ γάρ δι μόνων τινὶ εἶδει συμβέβηκεν, 15
εἰ καὶ μὴ παντί, ὡς ἀνθρώπῳ τὸ ἐκτρέψειν ἢ τὸ γεωμετρεῖν· καὶ δι παντὶ¹⁵
συμβέβηκεν τῷ εἶδει, εἰ καὶ μὴ μόνῳ, ὡς τῷ ἀνθρώπῳ τὸ εἶναι δίποδον·
καὶ δι μόνων καὶ παντὶ καὶ ποτέ, ὡς ἀνθρώπῳ παντὶ τὸ ἐν γήρᾳ πολιοῦ-
σιάν. τέταρτον δέ, ἐφ' οὖν συνδεδράμηκεν τὸ μόνων καὶ παντὶ καὶ δέι, ὡς τῷ
ἀνθρώπῳ τὸ γελαστικόν· καν γάρ μὴ γελᾷ δέι, ἀλλὰ γελαστικὸν λέγεται 20
οὐ τῷ ἀεὶ γελᾷν ἀλλὰ τῷ περιφερεῖν τούτῳ δὲ δέι αὐτῷ σύμφυτον ὑπάρ-
20 χει, ὡς καὶ τῷ ἵππῳ τὸ γρεμετιστικόν. ταῦτα δὲ καὶ κυρίως ἕδια φασιν,
ὅτι καὶ ἀντιστρέψει· εἰ γάρ ἵππος, γρεμετιστικόν, καὶ εἰ γρεμετιστι-
κόν, ἵππος.

Ιηρὶ συμβεβηκότος.

Συμβεβηκός δέ ἐστιν δι γίνεται καὶ ἀπογίνεται χωρὶς τῆς τοῦ ὑποκει- 25
μένου φύσιορᾶς. διαιρεῖται δὲ εἰς δύο· τὸ μὲν γάρ αὐτοῦ χωριστόν ἐστιν, τὸ
δὲ ἀγχώριστον. τὸ μὲν οὖν καθεύδειν χωριστὸν συμβεβηκός, τὸ δὲ μέλαν

I τὰ] τὸ B 3:4 δι τοῦ τί ἦν εἶναι τοῦ πράγματος Boeth., comprob. Amm. et Dav. comm.
δι τοῦ] τοῦ B: τὸ post ras. I litt. LM: τὸ ante ras. I litt. A: τὸ C: εἰς τὸ a post εἶναι
add. καὶ δι ABCLa supra ser. M²: om. M¹ Boeth. post διαφορὰ add. ἔστιν a: om. codd.
5 ἀν. om. A 6 post γωρίζοντες add. τὸν ἀνθρώπων BCla: om. AM Boeth. 8 post εἶναι
add. διαφορὰν L³a: om. ABC¹M Boeth. εἰσαὶ] ai in lit. M² 9 ἀν. om. C ἀν οὖν
BLMa: οὖν ἀν A 12 tit. exhib. libri omnes 14 τὸ (ante γεωμετρεῖν) om. M 16 καὶ δι]
et quod Boeth.: καὶ τὸ ABCa: καὶ δι τὸ L: καὶ τῷ M παντὶ om. Boeth. (?) ante τὸ ἐν
γήρᾳ add. καὶ C: om. ABLMa Boeth. 17 ante τὸ μόνῳ add. καὶ BCa: om. ALM Boeth.
τῷ μόνῳ BL¹ 18 ἀλλὰ om. C: exhib. ABLMa Boeth. post ἀλλὰ add. δυνάμει A: om.
BCLMa Boeth. γελαστικὸν AMa Boeth.: γελαστικὸς BCL δὲ ABCLa: ἥδη in lit. M² Boeth.
(fort. recte) ἀεὶ post γελᾷν transpos a 19 ante περιφερεῖν add. δὲ a: om. codd. Boeth.
αὐτῷ δὲ colloc. C 20 ως om. A: exhib. BCLMa Boeth. καὶ (ante κυρίως) om. A
Boeth.: exhib. BCLMa 21 post εἰ utrobique add. τι a: om. codd.: quidquid Boeth.
23 tit. Ηηρὶ συμβεβηκότος ACMa mrg. L: Ηηρὶ τοῦ συμβ. B 24 δὲ om. B Dav.: exhib.
ACLMa Boeth. 26 μὲν οὖν] nam Boeth. post γωριστὸν add. ἔστι a: om. codd.

εῖναι ἀγωρίστως τῷ κόρακι καὶ τῷ Αἰθίοπι συμβέβηκεν, δύναται δὲ ἐπι- 4^a
νοηθῆναι καὶ κόραξ λευκὸς καὶ Αἰθίοψ ἀποβαλῶν τὴν χροιὰν χωρὶς φύλορᾶς
τοῦ ὑποκειμένου. ὅρίζονται δὲ καὶ οὐτως· συμβεβηκός ἐστιν δὲ ἐνδέχεται 30
τῷ αὐτῷ ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν, ἢ δὲ οὔτε γένος ἐστὶν οὔτε διαφορὰ
δὲ οὔτε εἶδος οὔτε ἴδιον, δεὶ δὲ ἐστιν ἐν ὑποκειμένῳ ὑφιστάμενον.

Ἄφορισθέντων δὲ πάντων τῶν προτεθέντων, λέγω δὴ γένους, εἶδους,
διαφορᾶς, ἴδιου, συμβεβηκότος, ῥητέον τίνα τε κοινὰ πρόσεστιν αὐτοῖς καὶ 35
τίνα ἴδια.

Περὶ τῆς κοινωνίας τῶν πέντε φωνῶν.

10 Κοινὸν μὲν δὴ πάντων τὸ κατὰ πλειόνων κατηγορεῖσθαι. ἀλλὰ τὸ μὲν
γένος τῶν εἰδῶν τε καὶ τῶν ἀτόμων, καὶ ἡ διαφορὰ ὡσαύτως, τὸ δὲ εἶδος
τῶν ὑπὸ αὐτὸς ἀτόμων, τὸ δὲ ἴδιον τοῦ τε εἰδούς, οὐ δὲ τὸ εἶδον, καὶ τῶν
ὑπὸ τὸ εἶδος ἀτόμων, τὸ δὲ συμβεβηκός καὶ εἰδῶν καὶ ἀτόμων. τὸ τε
γάρ ζῷον ἵππων τε καὶ βοῦν κατηγορεῖται εἰδῶν ὄντων καὶ τοῦδε τοῦ ἵππου 40
15 καὶ τοῦδε τοῦ βοῦς ἀτόμων ὄντων, τὸ δὲ ἄλλογον ἵππων καὶ βοῦν κατηγο-
ρεῖται καὶ τῶν κατὰ μέρος, τὸ μέντοι εἶδος οὗτον ὁ ἀνθρώπος τῶν κατὰ
μέρος μόνον, τὸ δὲ ἴδιον οὗτον τὸ γελαστικὸν καὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν
κατὰ μέρος, τὸ δὲ μέλλαν τοῦ τε εἰδούς τῶν κυράκων καὶ τῶν κατὰ μέρος 45
συμβεβηκός ὃν ἀγώριστον, καὶ τὸ κινεῖσθαι ἀνθρώπου τε καὶ ἵππου χω-
20 ριστὸν ὃν συμβεβηκός, ἀλλὰ προηγουμένως μὲν τῶν ἀτόμων, κατὰ δεύτερον
δὲ λόγον καὶ τῶν περιεχόντων τὰ ἀτομα. |

Περὶ τῆς κοινωνίας γένους καὶ διαφορᾶς.

4^b

Κοινὸν δὲ γένους καὶ διαφορᾶς τὸ περιεκτικὸν εἰδῶν περιέχει γάρ καὶ

1 τῷ (utrōbique) om. C: exhib. ABLMa 1. 2 ἐπινοηθεῖναι B 2 καὶ prius om.
Dav. χροιὰν ABLSMa Dav.: χρόαν CL¹ φύλορᾶς τοῦ ὑποκειμένου ABLM: τῆς
τοῦ ὑποκειμένου φύλορᾶς C Dav.: τῆς φύλορᾶς τοῦ ὑποκειμένου α 3 post δὲ add. αὐτὸς
Αα: om. BCLM (*definitur* Boeth.) 4 τῷ αὐτῷ suppl. in mrg. L¹ ἢ (ante μὴ) ABLa
Dav.: καὶ CM Boeth. 6 ante Ἀφορισθέντων superscr. titulum Περὶ κοινῶν καὶ διαφόρων τῶν
πέντε φωνῶν B: om. ACLMa Boeth. δὲ] *igitur* Boeth. unde corrigas δὴ 9 titulum om.
B: Περὶ τῆς κοινωνίας τῶν πέντε φωνῶν AL: Περὶ τῆς κοινωνίας τῶν π. φ. περὶ τῶν προσώνυ-
των κοινῶν καὶ ἴδιων C: Περὶ τῶν κοινῶν καὶ ἴδιων τῶν π. φ. M: Περὶ κοινωνιῶν καὶ δια-
φορῶν τῶν π. φ. a: *De communib. generis, speciei, differentiis, propriis et accidentiis* Boeth.
10 δὴ codd.: οὖν α: om. Boeth. ἀπάντων α post κατηγορεῖσθαι add. ὡς εἴρηται α
om. codd. Boeth. 11 ante εἰδῶν add. ὑπὸ αὐτὸς Αα: om. BCLM Boeth. τε (post εἰδῶν)
et τῶν (ante ἀτόμων) om. α 14 ἵππων τε καὶ βοῦν codd. Boeth.: ἵππου τε καὶ βοῦς α
15 τοῦ (ante βοῦς) om. M ἄλλογον B τὸ δὲ] καὶ τὸ in ras. L² ἵππων καὶ βοῦν codd.
Boeth.: ἵππου καὶ βοῦς α 16 δὲ om. A¹: exhib. A²BCLMa 17 μόνον codd. Boeth.: μόνων α
post μόνον add. κατηγορεῖται α: om. codd. Boeth. post ἴδιον add. τοῦ τε εἰδούς οὐ ἐστιν
ἴδιον καὶ τῶν ὑπὸ αὐτὸς ἀτόμων Α: τοῦ τε εἰδούς οὐ ἐστιν ἴδιον καὶ τῶν ὑπὸ τὸ εἶδος ἀτόμων
α: om. BCLM Boeth. καὶ (post γελαστικὸν) om. Αα: exhib. BCLM Boeth. τὰ supra
ser. M² 22 tit. Περὶ τῆς κοινωνίας γ. καὶ δ. ABLS: Περὶ κοινωνιῶν γ. καὶ δ. a: Περὶ τῶν
κοινῶν γ. καὶ δ. καὶ τίσιν ἀλλήλων διαφέρουσιν M: κοινὰ γ. καὶ δ. C: *De communib. generis
et differentiis* Boeth. 23 Κοινὸν BCLa in lit. M²: Κοινὰ Α et fort. M¹ δὲ] τε B
ante εἰδῶν add. τῶν α γάρ] δὲ M¹

ἡ διαφορὰ εἰδη, εὶς καὶ μὴ πάντα ὅσα τὰ γένη. τὸ γάρ λογικὸν εὶς καὶ 4^ο μὴ περιέχει τὰ ἀλογα ὥσπερ τὸ ζῷον, ἀλλὰ περιέχει ἄνθρωπον καὶ θεόν, ἥπερ ἐστὶν εἰδη. ὅσα τε κατηγορεῖται τοῦ γένους ὡς γένους, καὶ τῶν ὑπ' 5 αὐτὸν εἰδῶν κατηγορεῖται, ὅσα τε τῆς διαφορᾶς ὡς διαφορᾶς, καὶ τοῦ ἐξ 5 αὐτῆς εἰδους κατηγορηθῆσεται. γένους τε γάρ τοῦ ζῷου ὄντος ὡς γένους κατηγορεῖται ἡ οὐσία καὶ τὸ ἔμψυχον, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπὸ τὸ ζῷον εἰδῶν πάντων κατηγορεῖται ταῦτα ἄχρι καὶ τῶν ἀτόμων· διαφορᾶς τε οὐσῆς τῆς τοῦ λογικοῦ κατηγορεῖται ὡς διαφορᾶς τὸ λόγιον χρῆσθαι, οὐ μόνον δὲ τοῦ 10 λογικοῦ ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπὸ τὸ λογικὸν εἰδῶν κατηγορηθῆσεται τὸ χρῆσθαι 10 λόγῳ. κοινὸν δὲ καὶ τὸ ἀναιρεθέντος ἡ τῆς διαφορᾶς ἀναιρεῖσθαι τὰ ὑπ' αὐτά· ὡς γάρ μὴ ὄντος ζῷου οὐκ ἔστιν ἵππος οὐδὲ ἄνθρωπος, οὐδεῖς μὴ ὄντος λογικοῦ οὐδὲν ἔσται ζῷον τὸ χρώμενον λόγῳ.

Περὶ τῆς διαφορᾶς τοῦ γένους καὶ τῆς διαφορᾶς.

"Ιδιον δὲ τοῦ γένους τὸ ἐπὶ πλειόνων κατηγορεῖσθαι, ἢπερ ἡ διαφορὰ 15 15 καὶ τὸ εἶδος καὶ τὸ ἰδίον καὶ τὸ συμβεβηκόν· τὸ μὲν γάρ ζῷον ἐπ' ἀνθρώπου καὶ ἵππου καὶ ὄρνεου καὶ ὄφεως, τὸ δὲ τετράπους ἐπὶ μόνων τῶν τέτταρας πόδας ἐχόντων. ἡ δὲ ἀνίηρωπος ἐπὶ μόνων τῶν ἀτόμων, καὶ τὸ χρεμετιστικὸν ἐπὶ τοῦ ἵππου μόνον καὶ τῶν κατὰ μέρος, καὶ τὸ συμβεβηκόν 20 ὄμοιώς ἐπ' ἐλαττόνων. δεῖ δὲ διαφορᾶς λαμβάνειν, αἷς τέμνεται τὸ γένος, 20 οὐ τὰς συμπληρωτικὰς τῆς οὐσίας τοῦ γένους. ἔτι τὸ γένος περιέχει τὴν διαφορὰν ὀυνάμει· τοῦ γάρ ζῷου τὸ μὲν λογικὸν τὸ δὲ ἀλογον. ἔτι τὰ μὲν γένη πρότερα τῶν ὑπ' αὐτὰ διαφορῶν, διὸ συναναιρεῖ μὲν αὐτάς, οὐ 25 συναναιρεῖται δέ· ἀναιρεθέντος γάρ τοῦ ζῷου συναναιρεῖται τὸ λογικὸν καὶ

1 γάρ] δὲ M¹ 2 περιέχει (ante τὰ ἀλογα) ACL³ Ma: περιέχῃ L¹: ἔχῃ B θεὸν in ras. A¹ Boeth.: ἄγγελον BCLMa ἄγγελον καὶ ἄνθρωπον colloc. Ca 3 ante ὅσα add. ἔτι C: om. ABLMa: et quae cuncte Boeth., unde καὶ recipias 3. 4 ὡς γένους et ὡς διαφορᾶς cf. Boeth. ὑπ' αὐτὸν ABCLA: ὑπ' αὐτὰ M 5 αὐτῆς ex αὐτῷ corr. A³ τοῦ ζῷου post ὄντος transpos. Ca 6 post ἔμψυχον add. καὶ τὸ αἰσθητικὸν A mrg. B²a El. et Dav. comment.: om. B¹ CLM Boeth. lemma et comment. τῶν et τὸ om. B¹ 7 πάντων codd. Boeth.: ὄντων α τῆς om. Ba: exhib. ACLM 8 τὸ ACa corr. L¹ Boeth.: τῷ BM 9. 10 λέγω χρῆσθαι colloc. a 10 ἡ (ante τοῦ γένους) om. Ma Boeth.: exhib. ABCL 10. 11 ἀναιρεῖσθαι ALM Dav. comment.: συναναιρεῖσθαι BC Boeth. 11 ante τὰ ὑπ' αὐτὰ add. καὶ a Dav. comment.: om. ABCLM Boeth. 12 οὐδὲν] οὐδὲ ἐν M τὸ om. M: exhib. ABCLA λέγω χρώμενον colloc. a 13 τό. Περὶ τῆς διαφορᾶς τοῦ γένους καὶ τῆς διαφορᾶς ACL: Περὶ τῶν ἰδίων τοῦ γ. καὶ τῆς δ. B Boeth.: Περὶ τῶν ἰδίων γένους καὶ διαφορᾶς M: Περὶ διαφορᾶς γένους καὶ διαφορᾶς a 15 γάρ om. B: exhib. ACLMa Boeth. 16 μόνων ACLMa Boeth.: μόνον B 17 μόνων ACLA Boeth.: μόνον BM 18 τοῦ ἵππου post μόνων transpos. M μόνων ABCL: μόνου Ma: om. Boeth. 19 post ἐλαττόνων add. μόνων τῶν ἀτόμων C: om. ABLMa Boeth. 20 post συμπληρωτικὰς add. οὖσας BL: om. ACMA post γένους add. ἀλλὰ τὰς διαιρετικὰς BM²a: om. ACLM¹ Boeth. post τὸ add. μὲν M: om. ABCLA Amm. Boeth. 21 post ἄλογον add. αἱ δὲ διαφοραὶ οὐ περιέχουσι τὰ γένη BCM²a: om. ALM¹ Boeth. 22 ὑπ' αὐτὰ BCla: ὑφ' αὐτὰ AM 23 post ἀναιρεῖται δέ add. ὑπ' αὐτῶν a: om. codd. Boeth. συναναιρεῖται] aufertur (ἀναιρεῖται) Boeth.

τὸ ἄλογον. αἱ δὲ διαφοραὶ οὐκέτι συναναιροῦσι τὸ γένος· καὶ γάρ πᾶσαι 4^ῃ ἀναιρεῖσθαιν, οὐσία ἔμψυχος αἰσθητικὴ ἐπινοεῖται, ἥτις ἦν τὸ ζῆν. ἔτι τὸ μὲν γένος ἐν τῷ τί ἔστιν, ηδὲ διαφορὰ ἐν τῷ ποιῶν τί ἔστιν, ὡς εἴρηται, κατηγορεῖται. ἔτι γένος μὲν ἐν καθ' ἔκαστον εἰδος οἷον ἀνθρώπου τὸ 30 5 ζῆν, διαφοραὶ δὲ πλείους οἷον λογικόν, θυγατόν, νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν, αἵ τῶν ἄλλων ζώων διαφέρει. καὶ τὸ μὲν γένος ἔστιν οὐλη, μορφῇ δὲ ηδὲ διαφορά. προσόντων δὲ καὶ ἄλλων κοινῶν τε καὶ ἴδιων τῷ γένει καὶ τῇ διαφορῇ ἀρκείτω ταῦτα.

Περὶ τῆς κοινωνίας τοῦ γένους καὶ τοῦ εἰδούς.

10 Γένος δὲ καὶ εἶδος κοινὸν μὲν ἔχουσι τὸ κατὰ πλειόνων, ὡς εἴρηται, 35 κατηγορεῖσθαι· εἰκῆθμα δὲ τὸ εἶδος ὡς εἶδος, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ὡς γένος, ἀν- περ ηδὲ τὸ αὐτὸν καὶ εἶδος καὶ γένος. κοινὸν δὲ αὐτοῖς καὶ τὸ προτέροις εἶναι ὅν κατηγορεῖται καὶ τὸ οὐλον τι εἶναι ἔκάτερον.

Περὶ τῆς διαφορᾶς τοῦ γένους καὶ τοῦ εἰδούς.

15 Διαφέρει δὲ ηδὲ τὸ μὲν γένος περιέχει τὰ εἰδῆ, τὰ δὲ εἰδῆ περιέχεται καὶ οὐ περιέχει τὰ γένη· ἐπὶ πλειὸν γάρ τὸ γένος τοῦ εἰδούς. ἔτι τὰ γένη 40 προϋποκείσθαι δεῖ καὶ διαμορφωθεντα ταῖς εἰδοποιοῖς διαφοραῖς ἀποτελεῖν τὰ εἰδῆ, διθεν καὶ πρότερα τῇ φύσει τὰ γένη. καὶ συναναιροῦντα, ἀλλ' οὐ συναναιρούμενα, καὶ εἶδοις μὲν ὄντος πάντως ἔστι καὶ γένος, γένους δὲ 20 ὄντος οὐ πάντως ἔστι καὶ τὸ εἶδος. καὶ τὰ μὲν γένη συνωνύμως κατηγορεῖται τῶν οὐφ' ἔαυτὰ εἰδῶν, τὰ δὲ εἰδῆ τῶν γενῶν οὐκέτι. ἔτι τὰ μὲν γένη πλεονάζει τῇ τῶν οὐφ' αὐτὰ εἰδῶν περιοχῇ, τὰ δὲ εἰδῆ τῶν γενῶν πλεονάζει ταῖς οἰκείαις διαφοραῖς. ἔτι οὕτε τὸ εἶδος γένοις ἀν γενικώτατον οὕτε τὸ γένος εἰδικώτατον. |

1 οὐκέτι συναναιροῦσι Αα: οὐκέτι ἀναιροῦσι Β: οὐκ ἀναιροῦσι LM Boeth.: οὐκ ἀνταναιροῦσι C γάρ om. C 2 ἐπινοεῖται BCLMa: ἐπινεόνται Α: subintellegi potest Boeth. 3 μὲν om. B: exhib. ACLMa Boeth. 4 ante γένος add. τὸ L³ μὲν in lit. L³ ἐν om. M: exhib. ABCLa Boeth. post ἀνθρώπου add. γένος α: om. codd. Boeth. 5 πλείους plurimae Boeth. 6 supra αἵ add. διαφοραῖς L³ ἄλλων ABLMa Boeth.: ἀλλόγον C 7 δὲ (ante καὶ) om. C 7. 8 τῷ γένει καὶ τῇ διαφορῇ ACLMa: γένει τε καὶ διαφορῇ B 8 ἀρκείτω ταῦτα ACLM: ἀρκεῖ τοτάντα Ba: nunc ista sufficient Boeth. 9 tit. om. M: Περὶ τῆς κοινωνίας τοῦ γ. καὶ τοῦ εἰδ. ABL: κοινὰ γένους καὶ εἶδους C: Περὶ κοινωνίας γένους καὶ εἶδους α: De communib[us] generis et speciei Boeth. 12 post εἶδος add. μόνον BCM²a: om ALM¹ Dav. comment. Boeth. προτέροις CL Amm.: πρότερα ABA: πρότερη M 13 κατηγοροῦνται M 14 tit. om. M: Περὶ τῆς (τῆς om. A) διαφορᾶς τοῦ γ. καὶ τοῦ εἰδ. ABCL: Περὶ διαφορᾶς αὐτῶν α: De propriis generis et speciei Boeth. 15 ηδὲ οὗτοι περιέχει] continent sub se Boeth. 16 post εἶδους add. κατηγορεῖται BCa: om. ALM Boeth. 17 post δεῖ add. ηδὲ α: om. codd. Boeth. εἰδοποιοῖς om. M¹ (suppl. m.²) 19.20 καὶ εἶδους μὲν ὄντος— ἔστι καὶ τὸ εἶδος] γένους μὲν γάρ ὄντος πάντως ἔστι καὶ εἶδος, γένους δὲ μὴ ὄντος οὐ πάντως ἔστιν εἶδος α, sed codicem et Boethii lectio comprobatur etiam commentariis Ammonii et Eliae 19 et 20 ἔστι] ἔσται B 20 τὸ om. C: καὶ τὸ om. El.

Περὶ τῆς κοινωνίας τοῦ γένους καὶ τοῦ ἴδιου.

5^a

Γένους δὲ καὶ ἴδιου κοινὸν μὲν τὸ ἐπεσθαι τοῖς εἰδεσιν· εἰ γὰρ ἄνθρωπος, ζῷον, καὶ εἰ ἄνθρωπος, γελαστικόν. καὶ τὸ ἐπίσης κατηγορεῖσθαι τὸ γένος τῶν εἰδῶν καὶ τὸ ἴδιον τῶν αὐτοῦ μετεγχώντων ἀτόμων. 5 ἐπίσης γὰρ καὶ ὁ ἄνθρωπος καὶ ὁ βοῦς ζῷον καὶ Ἀνυτος καὶ Μέλητος γελαστικόν. κοινὸν δὲ καὶ τὸ συνανύμως κατηγορεῖσθαι τὸ γένος τῶν οἰκείων εἰδῶν καὶ τὸ ἴδιον ὃν ἂν ἦτοι.

Περὶ τῆς διαφορᾶς τοῦ γένους καὶ τοῦ ἴδιου.

Διαφέρει δὲ ὅτι τὸ μὲν γένος πρότερον, ὅστερον δὲ τὸ ἴδιον. δεῖ γὰρ 10 εἶναι ζῷον, εἴτα διαφοραῖς καὶ ἴδιοις. καὶ τὸ μὲν γένος κατὰ πλειόνων εἰδῶν κατηγορεῖται, τὸ δὲ ἴδιον ἐνδὲ εἰδούς, οὐ ἔστιν ἴδιον. καὶ τὸ μὲν ἴδιον ἀντικατηγορεῖται οὐ ἔστιν ἴδιον, τὸ δὲ γένος οὐδενὸς ἀντικα- 10 τηγορεῖται· οὔτε γὰρ εἰ ζῷον, ἄνθρωπος, οὔτε εἰ ζῷον, γελαστικόν. εἰ δὲ ἄνθρωπος, γελαστικόν, καὶ ἔμπαλιν. ἔτι τὸ μὲν ἴδιον παντὶ τῷ εἰδεῖ οὐδὲν 15 γει. οὐ ἔστιν ἴδιον, καὶ μόνῳ καὶ δεῖ. τὸ δὲ γένος παντὶ μὲν τῷ εἰδεῖ, οὐ ἀν ἦ γένος, καὶ δεῖ, οὐ μέντοι καὶ μόνῳ. ἔτι τὰ μὲν ἴδια ἀναιρόμενα οὐ συναναιρεῖ τὰ γένη, τὰ δὲ γένη ἀναιρόμενα συναναιρεῖ τὰ εῖδη, ὃν ἔστιν 15 ἴδια, ὥστε καὶ ὃν ἔστιν ἴδια ἀναιρουμένων καὶ αὐτὰ συναναιρεῖται.

Περὶ τῆς κοινωνίας τοῦ γένους καὶ τοῦ συμβεβηκότος.

20 Γένους δὲ καὶ συμβεβηκότος κοινὸν τὸ κατὰ πλειόνων, ὡς εἴρηται, κατηγορεῖσθαι, ἀν τε τῶν χωριστῶν ἢ ἄν τε τῶν ἀχωρίστων· καὶ γὰρ τὸ

1 tit. Περὶ τῆς κοινωνίας τοῦ γ. καὶ τοῦ ἴδ. ABL: κοινὰ γένους καὶ ἴδιου C: Περὶ τῶν κοινῶν γένους καὶ ἴδιου M Boeth.: Περὶ κοινωνιῶν γένους καὶ ἴδιου a 2. 3 post εἰ add. utrobiique τι a: om. codd. Boeth. 3 εἰ (ante ἄνθρ.) om. M 3. 4 κατηγορεῖσθαι post γένους transpos. M 4 ἀτόμων om. B¹C Boeth. (?) exhib. AB²LMa 5 καὶ (ante ἄνθρωπος) om. a: exhib. codd. Boeth. Μέλητος ABL¹a: Μέλιτος CML³ 7 ἢ BL: εἴη ACMa 8 tit. Περὶ τῆς διαφορᾶς τοῦ γ. καὶ τοῦ ἴδ. ABCL: Περὶ τῆς διαφορᾶς σύντονον M: Ηεὶ διαφορᾶς γένους καὶ ἴδιου a: *De propriis generis et propriis* Boeth. 9 post διαφέρει add. τὸ γένος τοῦ ἴδιου Amm. 11 post κατηγορεῖται add. ὃν ἔστι γένος AB: om. CLMa Boeth. ante ἑνὸς add. καὶ¹ BM: om. ACla post ἑνὸς add. μόνου C: om. ABLMa Boeth. post εἰδούς add. τινός a: om. codd. Boeth. καὶ codd. Boeth.: ἔτι a 12 οὐδενὸς BCLMa Boeth.: οὐν A 13 ante ζῷον add. utrobiique τι a supra ser. B: om. ACLM Boeth. ἄνθρωπος οὔτε εἰ ζῷον om. L 13. 14 εἰ δὲ ἄνθρ. codd. Boeth.: ὁ δὲ ἄνθρ. a 14 post ἔμπαλιν add. εἰ γελαστικόν, ἄνθρωπος C: om. ABLMa Boeth. 15 εἴτι om. M¹ (suppl. in mrg. m.²) 16 ἢ ABCLA: εἴη M τὰ μὲν ἴδια] species quidem Boeth. 17 τὰ δὲ γένη] *propria vero* Boeth. (?) τὰ εἰδῆ om. Boeth. 18 ὥστε—ἀναιρούμενων om. (ῶν ἀναιρουμένων superser. m.²) B αὐτὰ ACMA Boeth.: ταῦτα B 19 tit. Περὶ τῆς κοινωνίας τοῦ γένους καὶ τοῦ συμβεβηκότος ABCL: Περὶ τῶν κοινῶν γένους καὶ συμβεβηκότος M: Περὶ κοινωνίας γένους καὶ συμβεβηκότος a: *De communibus generis et accidentis* Boeth. 21 ἢ ACMA: εἴη B post γὰρ add. καὶ a: om. codd. Boeth.

κινεῖσθαι κατὰ πλειόνων καὶ τὸ μέλκων κατὰ κοράκων καὶ Αἰθιόπων καὶ ὅ^α
τινων ἀψύχων.

20

Περὶ τῆς διαφορᾶς τοῦ γένους καὶ τοῦ συμβεβηκότος.

Διαφέρει δὲ τὸ γένος τοῦ συμβεβηκότος, ὅτι τὸ μὲν γένος πρὸ τῶν
εἰδῶν, τὰ δὲ συμβεβηκάτα τῶν εἰδῶν ὕστερα· καὶ γάρ ἀγώριστον λαμβά-
5 νηται συμβεβηκός, ἀλλ’ οὖν πρότερόν ἐστι τὸ φυσικόν συμβεβη-
κότος. καὶ τοῦ μὲν γένους ἐπίσης τὰ μετέχοντα μετέχει, τοῦ δὲ συμ-
βεβηκότος οὐκέτι ἐπίσης· ἐπίτασιν γάρ καὶ ἄνεσιν ἐπιδέχεται ἡ τῶν συμ-
βεβηκότων μέθεξις, ἡ δὲ τῶν γενῶν οὐκέτι. καὶ τὰ μὲν συμβεβηκάτα
ἐπὶ τῶν ἀτόμων προσηγοριζέντων οὐφίσταται, τὰ δὲ γένη καὶ τὰ εἶδη φύσει
10 πρότερα τῶν ἀτόμων οὐσιῶν. καὶ τὰ μὲν γένη ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορεῖται
τῶν ὅπερι αὐτά, τὰ δὲ συμβεβηκάτα ἐν τῷ ποιῶν τι ἢ πᾶς ἔχον ἔκαστον·
ποιῶν γάρ Λεύκοψ ἐρωτηθεὶς ἔρεις μέλας, καὶ πῶς ἔχει Σωκράτης ἔρεις ὅτι 30
κάθηται ἢ περιπατεῖ.

Τὸ μὲν οὖν γένος ἢ τῶν ἄλλων τεττάρων διαφέρει εἰρηται, συμβέ-
15 βηκεν δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἔκαστον διαφέρειν τῶν τεττάρων, ὥστε πέντε μὲν
ὄντων, ἐνδέ δὲ ἐκάστου τῶν τεττάρων διαφέροντος, τετράκι τὰ πέντε, εἴκοσι καὶ
γίνεσθαι τὰς πάσας διαφοράς. ἀλλ’ οὐχ οὔτες ἔχει, ἀλλ’ αἱ τῶν ἐφεξῆς
καταριθμούμενων καὶ τῶν μὲν δύο μιᾷ λειπομένων διαφορᾶς διὰ τὸ ζῆδη
εἰλῆψθαι, τῶν δὲ τριῶν δυσίν, τῶν δὲ τεττάρων τρισί, τῶν δὲ πέντε
20 τέτρασι, δέκα αἱ πᾶσαι γίνονται διαφοραί, τέσσαρες, τρεῖς, δύο, μία. τὸ
μὲν γάρ γένος διαφέρει τῆς διαφορᾶς καὶ τοῦ εἶδους καὶ τοῦ ἰδίου καὶ τοῦ 40
συμβεβηκότος· τέσσαρες οὖν αἱ διαφοραί. ἡ διαφορὰ δὲ πῃ μὲν διενήνογχεν
τοῦ γένους εἰρηται, ὅτε πῃ διαφέρει τὸ γένος αὐτῆς ἐρρέθη· λοιπὸν δὲ
πῃ διαφέρει τοῦ εἶδους καὶ τοῦ ἰδίου καὶ τοῦ συμβεβηκότος ἥρθιμέσται,
25 καὶ γίνονται τρεῖς. πάλιν τὸ εἶδος πῃ μὲν διαφέρει τῆς διαφορᾶς ἐρρέθη.
ὅτε πῃ διαφέρει ἡ διαφορὰ τοῦ εἶδους ἐλέγετο· πῃ δὲ διαφέρει τὸ εἶδος 45

3 Περὶ τῆς διαφορᾶς τοῦ γ. καὶ τοῦ σ. ABL: Περὶ διαφορᾶς γένους καὶ σ. Ca: Περὶ διαφορᾶς
κατῶν M: *De propriis generis et accidentibus* Boeth. 4. 5 λαμβάνηται ACLMa Boeth.: λάθης B
5 post οὖν add. γε B προτερόν ἐστι add. τῇ φύσει AB: om. CLMa Boeth. El. et Dav.
comment. 5. 6 τοῦ συμβεβηκότος εκ τὸ συμβεβηκός corr. A¹ 6 post μετέχοντα add. αἱ A:
om. BCLMa Boeth. El. comment. 7. ἐπιδέχεται ABLMa: δέχεται αἱ 11 τι om. M¹: eras. A
post τι add. ἐστιν Ca Boeth.: om. ABLM ἔχον AM El. comment.: ἔχει CL Boeth.: ἔχον ἐστὶν C
12 ante Λεύκοψ add. ὁ AM: om. BCLa El. et Dav. comment. ante μέλας add. ὅτι αἱ: om. codd.
Boeth. El. et Dav. comment. καὶ ALCM Boeth. El. et Dav. comment.: ἡ Ba ὅτι om. El.
et Dav. comment. 13 καθηται ἢ περιπατεῖ codd. Boeth. El. comment.: νοσεῖ ἢ ὑγράνει αἱ
15 τῶν τεττάρων] ab aliis quatuor Boeth. 16 ante τεττάρων add. ἄλλων C Boeth.
ante τετράκι add. ὡς B² τετράκι ALM¹: τετράκις BCLM²a τὰ om. B 16 γίνεσθαι
BCLMa: γενέσθαι A διαφοράς τὰς πάσας colloc. La ἀλλ’ οὐχ οὔτες ἔχει om. Boeth.
18 καταριθμούμενων ACLMa Boeth.: κατηγοριζέντων B δύο in ras. V fere litter. A' L³:
δεύτερον M¹ λειπομένων CLa: ἀπολεῖπ. (sed ἀπὸ in ras.) A¹: καταλεῖπ. BM 19 δυσὶν
BCLMa: δύο A 21 ἢ (ante διαφέρει) et εἰρηται (post συμβεβηκότος) add. αἱ: om. codd. Boeth.
22 δὲ ante διαφορὰ trahspos. BM 23 ἐρρέθη M¹ δὲ] igitur Boeth., unde corrigas δὲ
25 post πάλιν add. δὲ Ba: om. ALCM Boeth. 26 τὸ εἶδος post γένους transpos. B
Comment. Arist. IV 1. Porphyrius.

τοῦ γένους ἐρρέθη, ὅτε πῆ διαφέρει τὸ γένος τοῦ εἰδούς ἐλέγετο· λοιπὸν 5· οὖν πῆ διαφέρει τοῦ ἴδιου καὶ τοῦ συμβεβηκότος ῥηθήσεται· δύο οὖν καὶ αὗται αἱ διαφοραί. τὸ δὲ ἕδιον πῆ διαφέρει τοῦ συμβεβηκότος καταλειψθή-
σεται· πῆ γάρ 1 τοῦ εἰδούς καὶ τῆς διαφορᾶς καὶ τοῦ γένους διαφέρει, δι-
5 προαιρημένον ἔτιν ἐν τῇ ἑκάτην πρὸς αὐτὸν διαφορᾶ· τεσσάρων οὖν λαμ-
βανομένων τοῦ γένους πρὸς τὰ ἄλλα διαφορῶν, τριῶν δὲ τῆς διαφορᾶς, δύο
δὲ τοῦ εἰδούς, μιᾶς δὲ τοῦ ἴδιου πρὸς τὸ συμβεβηκότος, δέκα ἔσονται αἱ
πᾶσαι, ὃν τὰς τέσσαρας, αἱ ησαν τοῦ γένους πρὸς τὰ ἄλλα, φίλασσαντες 5
ἢ πεδείξαμεν.

Ιερὶ τῆς κοινωνίας πῆς διαφορᾶς καὶ τοῦ εἰδούς.

Καὶ οὐν διαφορᾶς καὶ εἰδούς τὸ ἐπίσης μετέχεσθαι· ἀνθρώπου
τε γάρ ἐπίσης μετέχουσιν οἱ κατὰ μέρος ἀνθρώποι καὶ τῆς τοῦ λογικοῦ
διαφορᾶς· οὐν δὲ καὶ τὸ ἀεὶ παρεῖναι τοῖς μετέχουσιν· ἀεὶ γάρ Σω- 10
κράτης λογικός, καὶ ἀεὶ Σωκράτης ἀνθρωπος.

Ιερὶ τῆς διαφορᾶς τοῦ εἰδούς καὶ τῆς διαφορᾶς.

"Ιδιον δὲ διαφορᾶς μὲν τὸ ἐν τῷ ποιόν τί ἐστι κατηγορεῖσθαι, εἰδούς
δὲ τὸ ἐν τῷ τί ἐστιν· κανὸν γάρ ὁ ἀνθρωπος ὡς ποιὸν λαμβάνηται, οὐχ
ἀπλῶς ἀν εἴη πιόν, ἀλλὰ καθὼν τῷ γένει προσελθοῦσαι αἱ διαφοραὶ ὑπέ-
στησαν αὐτό. ἔτι ή μὲν διαφορὰ ἐπὶ πλειόνων πολλάκις εἰδῶν θεωρεῖται, 15
20 ως τὸ τετράπονον ἐπὶ πλειστῶν ζῷων τῷ εἶδοι διαφερόντων, τὸ δὲ εἰδος ἐπὶ
μόνων τῶν ὑπὸ τὸ εἶδος ἀτόμων ἐστίν. ἔτι ή διαφορὰ προτέρα τοῦ κατ"
αὐτὴν εἰδούς· συναναιρεῖ γάρ τὸ λογικὸν ἀναιρεθὲν τὸν ἀνθρωπον, ὁ δὲ
ἀνθρωπος ἀναιρεθεὶς οὐκ ἀνήργηκεν τὸ λογικόν, ὅντος θεοῦ. ἔτι διαφορὰ·
μὲν συντίθεται μετὰ ἄλλης διαφορᾶς· τὸ λογικὸν γάρ καὶ τὸ θυγητὸν συνετέθη 20

1 ὅτε—ἐλέγετο om. B 2 post διαφέρει add. τὸ εἶδος a: om. codd. Boeth. 3 αἱ om.
ΑΜ: add. BCla 3. 4 καταλειψθήσεται] καταληφθήσεται A¹: *relinquitur* Boeth.
4 πῆ γάρ om. B 5 πρὸς] πρὸ M αὐτὸν ABCLa Boeth: αὐτὸν ex αὐτὰ corr. M²: αὐτὰ a
7. 8 αἱ πᾶσαι ABCMa: ἀπᾶσαι L 8 τὰς om. M 10 tit. om. C: Ιερὶ τῆς κοι-
νωνίας τῆς δ. καὶ τοῦ εἰδ. ABL: Ιερὶ κοινῶν εἰδούς καὶ διαφορᾶς M: Ιερὶ κοινωνίας καὶ
διαφορᾶς εἰδούς καὶ διαφορᾶς a: *De communib[us] differentiis et specieis* Boeth. 11 Κοινὸν
BLa Boeth.: κοινά ACM τῆς διαφορᾶς καὶ τοῦ εἶδους a. 12 γάρ om. M: exhib.
ABCLa Boeth. 15. tit. om. Ba: Ιερὶ τῆς διαφορᾶς τοῦ εἰδ. καὶ τῆς δ. ACL: Ιερὶ^{τῶν} ἴδιων εἰδούς καὶ διαφορᾶς M: *De propriis differentiis et specieis* Boeth. 16 ἔστι om.
ΑΜ El. comm. (?): exhib. BCla Boeth. 17 ἐν τῷ iter. B post ποιόν add. τι a:
om. codd. Boeth. ante οὐχ add. ἀλλ' B: om. ACLMa Boeth. 19 αὐτὸν codd.
Boeth.: αὐτόν a 20 πλειστῶν ACLMa: πλειόνων B Boeth. διαφερόντων τῷ εἶδει
colloc. a 21 μόνον L¹ ὑπὸ τὸ εἶδος ABCLa Boeth.: ὑπ' αὐτὸν M ἀτόμων
om. B (suppl. in mrg. m.²) ἐστίν om. M ante διαφορὰ add. μὲν a: om. codd.
Boeth. 22 αὐτὴν BCLMa Boeth. El. comm.: αὐτῆς A 23 θεοῦ Boeth.: ἀγγέλου
καὶ θεοῦ B: ἀγγέλου ACLMa: θεοῦ ἀγγέλου El. comment. 24 τὸ om. LMa: add. ABC
El. comm. τὸ (ante θυγητὸν) om. ALMa: exhib. BC El. comm.

εἰς ὑπόστασιν ἀνθρώπου· εἰδος δὲ εἰδει οὐ συντίθεται,· ὅστε ἀπογεννῆσαι 5 ν
ἄλλο τι εἰδος· τις μὲν γάρ ἵππος τινὶ ὄντι σύνεσιν εἰς ἡμίονου γένεσιν,
ἵππος δὲ ἀπλῶς ὄντι οὐκ ἀν συντεθεὶς ἀποτελέσειν ἡμίονον.

Περὶ τῆς κοινωνίας τῆς διαφορᾶς καὶ τοῦ ἴδιου.

5 Διαφορὰ δὲ καὶ ἴδιον κοινὸν μὲν ἔχουσι τὸ ἐπίσης μετέχεσθαι
ὑπὸ τῶν μετεχόντων· ἐπίσης γάρ τὰ λογικὰ λογικὰ καὶ τὰ γελαστικὰ 25
γελαστικά, καὶ τὸ ἀεὶ καὶ παντὶ παρεῖναι κοινὸν ἀμφοῖν· κανὸν γάρ κολο-
βωθῆ ὁ ὀπίους, ἀλλὰ πρὸς τὸ πεφυκέναι τὸ ἀεὶ λέγεται, ἐπεὶ καὶ τὸ γε-
λαστικὸν τῷ πεφυκέναι ἔχει τὸ ἀεὶ, ἀλλ’ οὐχὶ τῷ γελᾶν ἀεὶ.

10 Περὶ τῆς διαφορᾶς τοῦ ἴδιου καὶ τῆς διαφορᾶς.

. Ἱδιον δὲ διαφορᾶς διτὶ αὕτη μὲν ἐπὶ πλειόνων εἰδῶν λέγεται πολλάκις, 30
οἷον τὸ λογικὸν καὶ ἐπὶ θεοῦ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπου, τὸ δὲ ἴδιον ἐφ’ ἕνδε
εἰδους, οὐ ἐστιν ἴδιον. καὶ ή μὲν διαφορὰ ἔπειται ἐκείνοις, ὃν ἦν διαφορά.
οὐ μὴν καὶ ἀντιστρέψει· τὰ δὲ ἴδια ἀντικατηγορεῖται ὃν ἂν η ἴδια διὰ
15 τὸ ἀντιστρέψειν.

Περὶ τῆς κοινωνίας τῆς διαφορᾶς καὶ τοῦ συμβεβηκότος.

Διαφορὴ δὲ καὶ συμβεβηκότι κοινὸν μὲν τὸ ἐπὶ πλειόνων λέγεσθαι, 35
κοινὸν δὲ πρὸς τὰ ἀγώριστα συμβεβηκότα τὸ ἀεὶ καὶ παντὶ προσεῖναι· τό
τε γάρ δίπους ἀεὶ πρόσεστι πᾶσι κόραξι τὸ τε μέλαν ὄμοιώς.

20 Περὶ τῶν ἴδιων διαφορᾶς καὶ συμβεβηκότος.

Διαφέρουσι δὲ διτὶ η μὲν διαφορὰ περιέχει, οὐ περιέχεται δέ·

¹ ante ἀνθρώπου add. τοῦ Brand.: om. libri omnes ² τι om. AL: add. BCMa Boeth. γένεσιν AB¹CL El.: γέννησιν B²Ma 3 ὄντι et συντεθεὶς eras. et in mrg. suppl B² οὐκ ἀν post συντεθεὶς transpos. a 4 tit. Περὶ τῆς κοινωνίας τῆς δ. καὶ τοῦ id. ABCl: Περὶ τῶν κοινῶν διαφορᾶς καὶ ἴδιου M Boeth.: Περὶ κοινωνίας καὶ διαφορᾶς ἴδιου καὶ διαφορᾶς α 8 post ὀπίους add. non substantiam perimit Boeth. (?) τὸ (ante ἀεὶ) om. M: supra ser. L¹ καὶ τὸ supra ser. M¹ 9 τῷ (ante πεφυκένατ) om. BL¹: add. ACL³Ma 10 tit. om. a: Περὶ τῆς διαφορᾶς τοῦ id. καὶ τῆς δ. ABL: Περὶ διαφορᾶς τοῦ id. καὶ τῆς δ. C: Περὶ τῶν κοινῶν διαφορᾶς καὶ ἴδιου M Boeth. 11 post πολλάκις add. ως εἰρηται C: om. ABLMa Boeth. 12 καὶ (post λογικὸν) om. Ma Boeth.: add. ABCl ἐπὶ θεοῦ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπου serippsi: de homine et de deo Boeth.: ἐπὶ ἀγγέλου καὶ ἐπὶ ἀνθρώπου ABLMa: ἐπὶ ἀγγέλου καὶ ἀνθρώπου C: ἐπὶ θεοῦ καὶ ἀγγέλου καὶ ἀνθρώπου El. comment. [ἔδει] una sola Boeth. 13 ἡν ABLM: ἐστι a Boeth.: η C: εἴη El. comm. corrigas ἣν η 14 post μὴν add. δὲ B καὶ om. M Boeth.: exhib. ABCLa El. comm. ἀντικατηγορεῖται ACMa Boeth. El. comm.: πατεγορεῖται BL ἣν η serippsi: ἣν η BL: ἣν εἴη C: ην η: ἐστιν M El. comm. 15 tit. Περὶ τῆς κοινωνίας τῆς δ. καὶ τοῦ σ. ABCl: Περὶ κοινῶν διαφορᾶς καὶ συμβεβηκότος M Boeth.: Περὶ κοινωνίας καὶ διαφορᾶς συμβεβηκότος καὶ διαφορᾶς a 17 post δὲ add. καὶ a: om. codd. Boeth. 19 ante πᾶσι supra ser. καὶ M²: add. τῷ ἀνθρώπῳ καὶ a: om. ABCl Boeth. post πᾶσι add. τοῖς C: om. ABLMa μέλαν AB¹CL: μέλαν εἶναι M: μέλασιν εἶναι B² a 20 tit. om. A¹BCla: exhib. M Boeth.: Περὶ διαφορᾶς τῶν αὐτῶν in mrg. A³ 21 διαφέ-
ρει a η μὲν] εἰ μὲν B post περιέχει add. τὰ εἴη ABCla: om. M Boeth. El. comm.

περιέχει γάρ τὸ λογικὸν τὸν ἀνθρωπὸν· τὰ δὲ συμβεβηκότα τρόπον μὲν τινα 5^ο περιέχει τῷ ἐν πλείσιν εἶναι, τρόπον δὲ τινα περιέχεται τῷ μὴ ἐνὸς συμ- 40 βεβηκότος εἶναι δεκτικὰ τὰ ὑποκείμενα, ἀλλὰ πλειόνων. καὶ ή μὲν δια- φορὰ ἀνεπίτατος καὶ ἀνάνετος, τὰ δὲ συμβεβηκότα τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡπτον 5 ἐπιδέχεται. οὐαὶ ἀμιγεῖς μὲν αἱ ἐναντίαι διαφοραί, μητείη δὲ ἀν τὰ ἐναντία συμβεβηκότα.

Τοιαῦται μὲν οὖν αἱ κοινότητες καὶ αἱ ἴδιότητες τῆς διαφορᾶς καὶ τῶν 45 ἄλλων. τὸ δὲ εἰδὸς πῃ μὲν διαφέρει γένους καὶ διαφορᾶς, εἴρηται ἐν ὁ ἐλέ- γομεν, πῃ τὸ γένος διαφέρει τῶν ἄλλων καὶ πῃ ή διαφορὰ διαφέρει τῶν 10 ἄλλων. |

Περὶ τῆς κοινωνίας τοῦ εἰδούς καὶ τοῦ ἴδιου. 6^ο

Εἴδος δὲ καὶ ἴδιον κοινὸν τὸ ἀλλήλων ἀντικατηγορεῖσθαι· εἰ γάρ 5^ο ἀνθρωπος, γελαστικόν, καὶ εἰ γελαστικόν, ἀνθρωπος· τὸ γελαστικὸν δὲ ὅτι κατὰ τὸ πεφυκέναι γελάν ληπτέον, πολλάκις εἴρηται· ἐπίσης τε γάρ ἐστι 15 τὰ εἰδῆ τοῖς μετέχουσι καὶ τὰ ἴδια ὥν ἐστιν ἴδια. |

Περὶ τῆς διαφορᾶς τοῦ εἰδούς καὶ τοῦ ἴδιου.

Διαφέρει δὲ τὸ εἰδὸς τοῦ ἴδιου, ὅτι τὸ μὲν εἰδὸς δύναται ἄλλων γένος εἶναι, τὸ δὲ ἴδιον εἶναι ἄλλων εἴδους ἀδύνατον. καὶ τὸ μὲν εἰδὸς προσφέ- 20 στηγεῖν τοῦ ἴδιου, τὸ δὲ ἴδιον ἐπιγίνεται τῷ εἴδει· δεῖ γάρ ἀνθρωπὸν εἶναι, 20 ναὶ καὶ γελαστικὸν ή. ἔτι τὸ μὲν εἰδὸς ἀεὶ ἐνεργείᾳ πάρεστι τῷ ὑποκει- μένῳ. τὸ δὲ ἴδιον ποτε καὶ δυνάμει· ἀνθρωπὸς μὲν γάρ ἀεὶ ἐνεργείᾳ δὲ 10 Σωκράτης ἐστιν, γελᾷ δὲ οὐκ ἀεὶ, καίπερ ἀεὶ πεφυκὼς εἶναι γελαστικός. 5^ο Εἴτε ὥν οἱ ὄροι διάφοροι, καὶ αὐτὰ διάφορά ἐστιν· ἐστιν δὲ εἰδούς μὲν τὸ

1 ante τὸν ἀνθρωπὸν add. τὸν ἄγγελον καὶ Ca: post τὸν ἀνθρωπὸν add. καὶ τὸν ἄγγελον ABIM²: om. M¹ Boeth. Amm. et El. comment. τὰ δὲ συμβεβηκότα BCLMa Boeth. El. comment.: τὸ δὲ συμβεβηκός A 2 τῷ utroque ex τὸ corr. A¹ ἐμπειρέχεται C 3 εἶναι post δεκτικὰ transpos. M 4 post ἀνεπίτατος add. τε a καὶ ἀνάνετος, τὰ δὲ συμβ. τὸ om. B¹ (suppl. m.² in mrg.) τὸ (ante ἡπτον) om. a: exhib. ABCLM El. comment. 5 post ἀν add. ποτε ABA: om. CLM Boeth. El. comment. οὖν om. a ante κοινότητες et ante διαφορᾶς add. τε B² καὶ αἱ ἴδιότητες B²CMA: om. B¹L 9 γένος—διαφορὰ] διαφέρει τῶν ἄλλων om., καὶ πῃ ή διαφορὰ del. et καὶ ή διαφορὰ superers. B¹ 10 post ἄλλων add. λοιπόν, πῃ διαφέρει τοῦ ἴδιου καὶ τοῦ συμβε- βηκότος, ἥρθισται a: om. codd. Boeth. 11 tit. Περὶ τῆς κοινωνίας τοῦ εἰδ. καὶ τοῦ ἴδ. ABCL: Περὶ κοινῶν εἰδους καὶ ἴδιου M Boeth.: Περὶ κοινωνίας καὶ διαφορᾶς εἰδους καὶ ἴδιου a 12 post κοινῶν add. μὲν Ba: om. ACLM Boeth. post εἰ add. utroque τι a om. codd. Boeth. El. comment. 13 ὅτι] quoniam et Boeth. 14 post εἴρηται add. κοινὸν δὲ καὶ τὸ ἐπ’ ἓτις εἶναι a: om. codd. Boeth. γάρ ἐστι AB Boeth. (cf. p. 22,8): πάρεστι CL: γάρ πάρεστι Ma 16 tit. om. a: Περὶ τῆς διαφορᾶς τοῦ εἰδ. καὶ τοῦ ἴδ. ABL: Περὶ διαφορᾶς τοῦ εἰδ. καὶ ἴδ. C: Περὶ τῶν ἴδιων εἰδους καὶ ἴδιου M Boeth. 17 post δύναται add. καὶ BM Boeth.: om. ACLa El. comm. 18 εἶναι post ἄλλων transpos. BMA: post ἴδιων (alterum) A 18. 19 προσφέστηκεν] v. m.²A 20 καὶ om. Ma Boeth. 21 ἐνερ- γείᾳ ποτε Σωκράτεις transpos. BC 23 ἐστιν (post διαφορὰ) om. BMA: exhib. ACL Boeth. εἰδους μὲν speciei semper et Boeth. (?)

ὑπὸ τὸ γένος εἶναι καὶ τὸ κατὰ πλειόνων καὶ διαφερόντων τῷ ἀριθμῷ ἐν 6^ῃ τῷ τί ἐστιν κατηγορούμενον εἶναι καὶ οὐα τοιαῦτα, θίνου δὲ τὸ μόνῳ καὶ ἀεὶ καὶ παντὶ προσέπειναι.

Περὶ τῆς κοινωνίας τοῦ εἰδούς καὶ τοῦ συμβεβηκότος.

5 Εἴδους δὲ καὶ συμβεβηκότος κοινὸν μὲν τὸ ἐπὶ πολλῶν κατηγορεῖσθαι, 15 σπάνιοι δὲ αἱ ἄλλαι κοινότητες διὰ τὸ πλεῖστον ἀλλήλων διεστάναι τό τε συμβεβηκός καὶ τὸ φ. συμβέβηκεν.

Περὶ τῆς διαφορᾶς τῶν αὐτῶν.

"Ιδια δὲ ἔκατέρου, τοῦ μὲν εἰδούς τὸ ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορεῖσθαι ὡν 10 ἐστιν εἰδος, τοῦ δὲ συμβεβηκότος τὸ ἐν τῷ ποιὸν ἢ πῶς ἔχον, καὶ τὸ ἔκαστην οὐσίαν ἐνὸς μὲν εἰδούς μετέχειν, συμβεβηκότων δὲ πλειόνων, τῶν 20 τε χωριστῶν καὶ τῶν ἀχωρίστων, καὶ τὰ μὲν εἶδη προεπινοεῖται τῶν συμ- βεβηκότων, ἡ καὶ ἀγηρίστα ἦ (δεῖ γάρ εἶναι τὸ ὑποκείμενον. Ή αἱ ἑκείνῳ 6^ῃ τι συμβῆ)· τὰ δὲ συμβεβηκότα ὑστερογενῆ πέφυκεν καὶ ἐπεισοδιώδη τὴν φύσιν 15 ἔχει, καὶ τοῦ μὲν εἰδούς ἡ μετοχὴ ἐπίσης, τοῦ δὲ συμβεβηκότος, καὶ ἀγώ- ριστον ἦ, οὐκ ἐπίσης· καὶ γάρ Αἰθίοψ Αἰθίοπος ἔχοι ἀν τὴν γραιάν ἥ 5 ἀνειμένην ἥ ἐπιτεταμένην κατὰ μελανίαν.

Λείπεται δὴ περὶ ιδίου καὶ συμβεβηκότος εἰπεῖν· πῇ γάρ τὸ ιδίον τοῦ τε εἰδούς καὶ τῆς διαφορᾶς καὶ τοῦ γένους διενήνογεν, εἴρηται.

20 Περὶ τῆς κοινωνίας τοῦ ιδίου καὶ τοῦ ἀχωρίστων συμβεβηκότος.

Κοινὸν δὴ τῷ ιδίῳ καὶ τῷ ἀχωρίστῳ συμβεβηκότι τὸ ἄκεν αὐτῶν μὴ ὑποστῆγαι ἐκεῖνα, ἐφ' ὃν θεωρεῖται· ὡς γάρ ἄκεν τοῦ γελαστικοῦ οὐχ 10

1 τὸ (ante γένος) om. B¹ 2 εἶναι om. A: exhib. BCLMa: *praedicari* Boeth. 2, 3 καὶ παντὶ καὶ ἀεὶ colloc. Ma 4 tit. Περὶ τῆς κοινωνίας τοῦ εἰδ. καὶ τοῦ συμβ. ABCL: Περὶ τῶν κοινῶν εἰδούς καὶ συμβ. M¹ Boeth.: Περὶ κοινωνίας καὶ διαφορᾶς εἰδούς καὶ συμβ. a 5 πολλῶν ACL El. comment.: πλειόνων BMA Boeth. 8 tit. om. a: Περὶ τῆς διαφορᾶς τῶν αὐτῶν ACL: Περὶ τῆς διαφορᾶς τοῦ εἰδούς καὶ τοῦ συμβεβηκότος B: Περὶ τῶν ιδίων εἰδούς καὶ συμβ. M Boeth. 10 post ποιὸν add. τι El. comment.: τι ἐστιν BCa Boeth.: om. ALM post ἔχον add. ἐστιν a 12 τῶν (ante ἀχωρίστων) om. M 1 εἶναι om. M¹ (suppl. m.² in mrg.) 14 post ὑστερογενῆ add. εἶναι B post καὶ add. ἐν B πέφυκεν] ν m.² A ἐπεισοδιώδη AB²L Boeth. (*adventiciale naturae*): ἐπουσιώδη B¹Ca supra litura M² 15 ἔχει om. CM Boeth.: exhib. ABLa 16 ante Αἰθίοψ add. ὁ AB²M: om. B¹CLA [Αἰθίοπος] *alio Aethiope* Boeth. ἀν eras. B: ante ἔχοι transpos. C γραιάν ABMa: γράν CL ἥ om. B 18 δὴ A²BCL Boeth.: δὲ Λ¹Ma ante ιδίων add. τοῦ A: om. BCLMa πῇ ex corr. B² 19 τε om. B καὶ τοῦ γένους om. BL: exhib. ACMa Boeth. 20 tit. Περὶ τῆς κοινωνίας τοῦ ιδ. καὶ τοῦ ἀγ. συμβ. ABL: Περὶ κοινωνίας τοῦ ιδ. καὶ τοῦ ἀγ. συμβ. C: Περὶ τῶν κοινῶν ιδίων καὶ συμβ. M Boeth.: Περὶ κοινωνίας καὶ διαφορᾶς ιδίων καὶ συμβ. a 22 post πῇ add. ἀν B: om. ACIMa

ὑφίσταται ἀνθρωπος, οὗτως οὐδὲ ἄνευ τοῦ μέλανος ὑποσταίη ἀν Λιθίῳ. 6^ο
καὶ ὥσπερ παντὶ καὶ ἀεὶ πάρεστι τὸ ἴδιον, οὗτως καὶ τὸ ἀχώριστον συμ-
βεβηκός.

Περὶ τῆς διαφορᾶς τῶν αὐτῶν.

5 Διενήνογεν δὲ ὅτι τὸ μὲν ἴδιον μόνιμον ἐνὶ εἴδει πάρεστιν ὡς τὸ γελα-
στικὸν ἀνθρώπῳ, τὸ δὲ ἀχώριστον συμβεβηκός οὖν τὸ μέλανον οὐκ Λιθίῳπι
μόνον ἀλλὰ καὶ κόρακι πρόσεστι καὶ ἀνθρακι καὶ ἔβενῳ καὶ ἄλλοις τισόν. 10
διὸ τὸ μὲν ἴδιον ἀντικατηγορεῖται οὐκ ἔστιν ἴδιον καὶ ἔστιν ἐπίσης, τὸ δὲ
ἀχώριστον συμβεβηκός οὐκ ἀντικατηγορεῖται. καὶ τῶν μὲν ἴδιων ἐπίσης
10 ἡ μετοχή, τῶν δὲ συμβεβηκότων ἡ μὲν μᾶλλον ἡ δὲ ἡττων.

Εἰσὶν μὲν οὖν καὶ ἄλλαι κοινότητές τε καὶ ἴδιότητες τῶν εἰρημένων,
ἄλλοι ἔχαρκοῦσι καὶ αὗται εἰς διάκρισιν τε αὐτῶν καὶ τῆς κοινωνίας πα- 20
ραστασιν.

1 ἄνευ τοῦ μέλανος οὐκ ἀν υποσταίη Λιθίῳ (οὐκ ἀν superser. et ante Λιθίῳ II litter ras.) B ante Λιθίῳ add. ὁ Λ: om. BCLMa El. comment. 2 ante παντὶ add.
καὶ Α: om. BCLMa Boeth. El. comment. semper et omni colloc. Boeth. 4 tit.
Περὶ τῆς διαφορᾶς τῶν αὐτῶν Λ: Περὶ διαφορᾶς τῶν αὐτῶν CLa: Περὶ διαφορᾶς τοῦ ἴδιου
καὶ τοῦ ἀχώριστον συμβεβηκότος B: Περὶ τῶν ἴδιων ἴδιου καὶ συμβεβηκότος M Boeth.
5 ἐνὶ μόνῳ πάρεστιν εἴδει colloc. τα πάρεστιν BCLMa: πρόσεστιν Α 8 διὸ Α Boeth.:
ἔτι CMA: καὶ ὅτι in ras. B²L³ 11 Εἰδόν] ν m.² Α 12. 13 ante παράξεστιν add.
τὴν B²M 13 post παράξεστιν add. τέλος τῆς πορφύριου εἰσαγωγῆς ἡτις παραδίδωσιν
ἥμιν τί ποτέ ἔστι γένος καὶ τί εἶδος καὶ τί ἴδιον καὶ τί συμβεβηκός καὶ τί τὸ ἐν αὐτοῖς κοινὸν
τί τε τὸ διάγερον AL

P O R P H Y R I I
INTRODUCTIO
IN ARISTOTELIS CATEGORIAS
A BOETHIO TRANSLATA.

S I G L A

- A = Parisinus 11129
- B = Monacensis 4621
- C = Monacensis 6403
- L = Laurentianus 89,80
- P = Laurentianus 11,5
- Q = Laurentianus 89,76

INCIPIT ISAGOGE PORPHYRII.

ed. gr.
p. l,¹

Cum sit necessarium, Chrysaori, et ad eam quae est apud Aristotelem praedicamentorum doctrinam nosse, quid genus sit et quid differentia quidque species et quid proprium et quid accidens, et ad 5 distinctionum adsignationem et omnino ad ea, quae in divisione vel demonstratione sunt, utili hac istarum rerum speculatione, compendiosam tibi traditionem faciens temptabo breviter velut introductionis modo ea, quae ab antiquis dicta sunt, aggredi altioribus quidem quaestzionibus abstinenſ, simpliciores vero . mediocriter conjectans. 10 mox de generibus ac speciebus illud quidem sive subsistunt sive in solis nudisque intellectibus posita sunt, sive subsistentia corporalia sunt an incorporalia, et utrum separata a sensibilibus an in sensibilibus posita et circa ea constantia, dicere recusabo, altissimum enim est huiusmodi negotium et maioris egens inquisitionis; illud vero 15 quemadmodum de his ac de propositis probabiliter antiqui tractaverunt et horum maxime Peripatetici, tibi nunc temptabo monstrare.

1 *Titulum praemittit* Incipit Hysagoga Porfirii L: Incipiunt ysagoge por ad cathegorias ar P: Incipiunt ysagoge por . . . (ceter. absciss.) Q: om. ABC 2 chrisaori A: crisaori B: chrissaori C: Chrysaori L: gris P: grisaori Q ante et add. te B: om. ACLPQ 3 genus sit colloc. ACLQ: sit genus BP 4 ante differentia add. sit P post species om. et P 5. 6 in divisione vel demonstratione sunt BCL: ad divisionem et ad demonstrationem sunt A: in divisione sunt vel demonstatione P: in div. vel in demonstr. sunt Q 6 utili *scripti*: utilia *codd.* hac A: hanc BCLPQ speculatione ACLPQ: speculationem B 6. 7 compendiosa (*litt. m eras.*) B 7 traditione B temptabo BP 7. 8 modo introductionis colloc. Q 10 post mox add. inquit AC: om. BLPQ ac ACL: et BPQ subsistunt BCLQ¹: subsistant APQ² 11 solis nudisque AC: puris nudisque L: nudis purisque BPQ sunt ABCL: sint PQ² 12 sunt an incorporalia om. Q: sunt ABCL: sint P 12: 13 an in sensibilibus posita om. AB (*nisi quod an in lit. B*) 13 et om. B dicere] duere P 13. 14 enim est huiusmodi negotium colloc. AP: est enim huiusm. neg. BQ: enim neg. est huiusm. LC 16 temptabo P

De genere.

Videtur autem neque genus neque species simpliciter dici. genus ^{1,15} enim dicitur et aliquorum quodammodo se habentium ad unum ali- quid et ad se invicem collectio, secundum quam significationem Ro-⁵manorum dicitur genus ab unius scilicet habitudine, dieo autem Ro- muli, et multitudinis habentium aliquo modo ad se invicem eam quae ab illo est cognationem secundum divisionem ab aliis generibus dictae. dicitur autem et aliter rursus genus, quod est uniuscuiusque generationis principium vel ab eo qui genuit vel a loco in quo ¹⁰ quis genitus est. sic enim Orestem quidem dicimus a Tantalo habere genus, Hyllum autem ab Hercule, et rursus Pindarum quidem Theba-^{pum} esse genere, Platonem vero Athenensem; etenim patria principium est uniuscuiusque generationis, quemadmodum pater. haec autem videtur promptissima esse significatio; Romani enim sunt, qui ex ¹⁵ genere descendunt Romuli, et Cecropidae, qui a Cecrope et horum proximi. et prius quidem appellatum est genus uniuscuiusque generationis principium, dehinc etiam multitudine eorum qui sunt ab uno principio, ut a Romulo: quam dividentes et ab aliis separantes dicebamus omnem illam collectionem esse Romanorum genus. aliter autem rursus ²⁰ genus dicitur, cui supponitur species, ad horum fortasse similitudinem dictum. etenim principium quoddam est huiusmodi genus earum quae sub ipso sunt specierum, videturque etiam multitudinem conti- nere omnem quae sub eo est.

Tripliiter igitur cum genus dicatur, de tertio apud philosophos ^{2,14} sermo est. quod etiam describentes adsignaverunt genus esse dicentes,

¹ titulum exhibent De genere ALP: De genere primo Q: om. BC 2 dici simpliciter colloc. P 3 enim ABCLQ: autem P 3. 4 aliquid BC¹LP: aliquod A: ali- quem C² 4. 5 Romanorum om. P: Romanum C¹ (corr. m.²) 6 aliquo modo ABCLQ: quodammodo P se om. codd. omnes 7. 8 dictae BLPQ: dictam AC: dictae tuerit comment. 8 uniuscuiusque] utriusque P 9 generationis om. B a loco ABPQ: ab eo loco CL 10 enim in litura m.² C 11 Hyllum] illum ABCL: filium P: ylum (y in lit.) Q 12 est enim patria principium P 13 uniuscuiuscumque Q ante pater add. et Q: om. ABCLP 14 autem ABCLQ: enim P promptissima ante videtur transp. Q sunt ACPQ: om. BL 15 a Cecrope AC: ex genere de- scendunt Cecropis BLPQ (nisi quod dissedunt P): a Cecrope probare videtur comment. horum ACP: eorum BLQ 16 uniuscuiuscumque Q 16. 17 generationis BLPQ et in litura m.² C: generis A 17 eorum] horum P 18 quam AB: namque CLPQ: nam superscr. m.¹ B 19 esse collectionem colloc. A: collationem L rursus post genus transpos. B 20 genus post dicitur transp. Q subponuntur B ad horum fort. similitudinem ACPQ: ab eorum fort. similitudine BL 22 ipso ACP: se BLQ videtur codd. etiam ACLP: autem B: quoque Q 23 omnem quae sub eo est BL: omnium earum quae sunt eo sub specierum A: omnium quae sunt sub eo specierum C mrg. L: omnium quae sub eo sunt specierum P: omnem quae sub se sunt specierum Q 24 igitur ABCLP: ergo Q 25 esse genus colloc. A

quod de pluribus et differentibus specie in eo quod quid sit praedicatur ut animal. corum enim, quae praedicantur, alia quidem de uno dicuntur solo, sicut individua ut Socrates et hic et hoc, alia vero de pluribus, quemadmodum genera et species et differentiae et propria et accidentia communiter sed non proprie alicui. est autem genus quidem ut animal, species vero ut homo, differentia autem ut rationale, proprium ut risibile, accidens ut album, nigrum, sedere. ab his ergo, quae de uno solo praedicantur, differunt genera eo quod de pluribus adsignata praedicantur, ab his autem quae de pluribus, 10 a speciebus quidem, quoniam species etsi de pluribus praedicantur, sed non de differentibus specie sed numero; homo enim cum sit species, de Socrate et Platone praedicatur, qui non specie differunt a se invicem sed numero, animal vero cum genus sit, de homine et bove et equo praedicatur, qui differunt a se invicem et specie quoque, non 15 numero solo. a proprio vero differt genus, quoniam proprium quidem de una sola specie, cuius est proprium, praedicatur et de his quae sub una specie sunt individua, quemadmodum risibile de homine solo et de particularibus hominibus, genus autem non de una specie praedicatur sed de pluribus et differentibus specie. a differentia vero et ab his quae communiter sunt accidentibus differt genus, quoniam etsi de pluribus et specie differentibus praedicantur differentiae et communiter accidentia, sed non in eo quod quid

1 quod quid BCLPQ: quodquod A 2 ut animal om. BQ: exhib. ACLP 2 enim
om. Q quidem om. Q 3 dicuntur solo ABCLP: solo praedicantur Q
individuum C ut—hoc om. AC et hic et hoc B: et hic et haec L: et hic et hic
et hoc PQ 4 vero om. A 4. 7 quem admodum—risibile om. AC 5 et pro-
pria BLP: proprie Q sed] et B proprie Q: propria BLP 6 quidem om.
L (*supra scr. quiddam*): ante genus transpos. P vero om. Q 7 post proprium
om. ut Q (add. m.²) ante accidentis add. ut C ut album LBPQ: id est al-
bum AC 8 ab om. A ergo ACPQ in littera B: igitur L quod] qui C
9 praedicantur APQ: praedicentur BCL 9. p. 28,6 ab his—accidens om. AC
post autem add. speciebus P 9 post pluribus add. praedicantur differt quidem ge-
nus P 10 a (ante speciebus) om. L: exhib. BPQ . post quidem add. primum L:
om. BPQ etsi BPQ: si L praedicatur B (corr. m.¹) Q 11 sed non L: non
B: tamen non P: non tamen Q: an sed tamen non? (cf. 44,20) 12 post Platone
add. et ceteris L: om. BPQ: exstat in comment. 12 et 14 a se BLQ: ad
se P 13 post invicem add. ex comment. sicut homo atque equus L: om. BPQ
sit genus colloc. Q 13. 14 equo et bove colloc. Q 14 post equo add. et
asino B: ante differunt add. omnes Q et (ante specie) om. PQ quoque
BLP: quidem Q 16 sola post specie transp. Q 17 his BLQ: iis P
18 de (post et) om. L post hominibus add. praedicatur P 19 praedicatur
supra non scr. Q post una add. sola P: supra. scr. Q et differentibus
specie om. L: add. BPQ specie in comm. repudiatur, itaque inducendum est
20 accidentibus BLP: accidentia Q etsi BP: etiam si L: si Q et specie
differentibus om. Q: exhib. BLP: tuerit comment. 22 sed B: tamen LPQ: an
sed tamen?

sit praedicantur sed in eo quod quale quid sit. interrogantibus enim nobis illud, de quo praedicantur haec, non in eo quod quid sit dicimus praedicari, sed magis in eo quod quale quid sit. interroganti enim, qualis est homo, dicimus rationalis, et in eo quod qualis est corvus 5 dicimus quoniam niger; est autem rationale quidem differentia, nigrum vero accidens. quando autem quid est homo interrogamur, animal respondemus; erat autem hominis genus animal. quare de pluribus praedicari dividit genus ab his, quae de uno solo eorum quae sunt individua praedicantur, differentibus vero specie separat ab his 10 quae sicut species praedicantur vel sicut propria, in eo autem quod quid sit praedicari dividit a differentiis et communiter accidentibus, quae non in eo quod quid sit, sed in eo quod quale sit vel quomodo se habens praedicantur, de quibus praedicantur. nihil igitur superfluum neque minus continet generis dicta descriptio.

15

De specie.

3,21

Species autem dicitur quidem et de uniuscuiusque forma, secundum quam dictum est: „Primum quidem species digna est imperio“; dicitur autem species et ea, quae est sub adsignato genere, secundum quam solemus dicere hominem quidem speciem animalis, cum sit 20 genus animal, album autem coloris speciem, triangulum vero figurae speciem. Quodsi etiam genus adsignantes speciei meminimus dicentes, quod de pluribus et differentibus specie in eo quod quid sit praedicatur, et speciem dicimus id quod sub genere est, nosse autem oportet, quoniam et genus alicuius est genus et species alicuius est

1 praedicantur om L: exhib. BPQ sed in eo quod quale quid sit om. comm. (recte) quid om. LQ: add. BP sit om. Q 2 nobis L: nos BP: om. Q praedicantur haec BLP: ista praedicantur Q 2. 3 dicimus ante non transp. Q dicimus praedicari BLP: praedicari om. Q 3 quid om. B: exhib. LPQ interroganti BP: interrogati L: interrogantibus Q 4 est BLQ: sit P in eo quod om Q: exhib. BLP 5 dicimus P: om. Q: dicitur BL comm. quidem ante ration. transp. P 6 interrogamus A 7 respondetur Q erat B: erit ACL: est PQ genus ante hominis transp. Q 8 praedicari ex preditur (sic) corr. A soloque B 8. 11 eorum—accidentibus om. AC 8. 9 eorum quae sunt individua LP: sicut individua BQ 9 ante differentibus add. de Q: om BLP post separat add. genus Q: om. BLP 10 autem om. Q: exhib. BLP 11 post dividit add. genus P: supra scr. Q: s. genus ab his glossa interlin. L 12 ante quaes add. et AC: om. BLPQ quale sit P: quale est ABCLQ quomodo L²PQ: quemadmodum AL²: quod admodum C: quodammodo B 13 habens ABC: habent LPQ de quibus praedicantur BL (nisi quod ante quibus add. his B): om. ACPQ nil A post igitur add. neque AC: om. LBPQ 15 tit. om. C: exhib. ABLPQ 17 priami codd.: secundum quam dicimus, quemlibet illum imperio esse aptum propter formae eximiam dignitatem comm. quidem om. Q est om. C 20 autem ABCL: vero Q: om. P 21 Quodsi L²PQ: quod C: sic BL¹: quid sit A post dicentes add. illud esse genus Q: om. ABCLPQ 22 ante differ. add. de P 24 et (post quoniam) om. PQ: exhib. ABCL

species, idcirco necesse est et in utrorumque rationibus utrisque uti. adsignant ergo et sic speciem: species est, quod ponitur sub genere et de quo genus in eo quod quid sit praedicatur. amplius autem sic quoque: species est, quod de pluribus et differentibus numero in eo 5 quod quid sit praedicatur; sed haec quidem adsignatio specialissimae est et quae solum species est, aliae vero erunt etiam non specialissimarum. planum autem erit quod dicitur hoc modo. in unoquoque praedicamento sunt quaedam generalissima et rursus alia specialissima, et inter generalissima et specialissima sunt alia. est autem 10 generalissimum quidem, super quod nullum ultra aliud sit superveniens genus, specialissimum autem, post quod non erit alia inferior species, inter generalissimum autem et specialissimum et genera et species sunt eadem, ad aliud quidem et ad aliud sumpta.

Sit autem in uno praedicamento manifestum quod dicitur. sub- 4,²¹
15 stantia est quidem et ipsa genus, sub hac autem est corpus, sub corpore vero animatum corpus, sub quo animal, sub animali rationale animal, sub quo homo, sub homine Socrates et Plato et qui sunt particulares homines. sed horum substantia quidem generalissimum est et quod genus sit solum, homo vero specialissimum et quod species 20 solum sit, corpus vero species quidem est substantiae, genus vero corporis animati, et animatum corpus species quidem est corporis, genus vero animalis, animal autem species quidem est corporis animali, genus vero animalis rationalis, sed rationale animal species quidem est animalis, genus autem hominis, homo vero species quidem 25 est rationalis animalis, non autem etiam genus particularium homi-

1 et (post est) om. BPQ: exhib. ACL 2 ergo BCLPQ: vero A quod AL¹:
 quae BCL²PQ ponitur post genere transp. P sub om. LQ: exhib. ABCP
 supra genere add. assignato Q² 3 de quo AL: de qua BCPQ genus post sit
 transp. P autem om. L 4 quoque post est transp. Q et ABCPQ: ac L
 5 post praedicatur add. ut homo, equus, bos et asinus et cetera C: om. ABPQ
 post adsignatio add. speciei Q: om. ABCLP specialissimae scripti: specialissime P:
 specialissima ABCLQ 6 et om. A: exhib. BCLPQ etiam ABCP: et Q: om. L
 7. p. 30,1 in unoquoque—solum species om. AC 8 alia post specialissima transp. Q
 9 specialissima et generalissima colloc. Q autem BPQ: enim L 10 super
 BLP: supra Q nullum ultra aliud sit superv. BLP: nullum superv. est Q
 11 autem om. P post autem add. est BP: om. LQ 12 inter specialissimum autem
 et generalissimum colloc. Q 13 alterum ad om. BQ: exhib. LP 14 uno LB: uno
 quidem P: unoquoque Q 15 quidem] quiddam codd. post ipsa add. est Q: om.
 BLP est (post autem) om. LQ: exhib. BP 17 post homine add. vero PQ:
 om. BL et (ante Plato) om. Q: exhib. BLP 18 generalissima B 19. 20 spe-
 cies post sit transp. Q 21 ante corporis add. est Q: om. BLP est quidem
 colloc. B 22 animalis BQ: animatum L (corr. m.r.): animabilis P (sud punctis sup-
 pos. corr.) autem BLP: vero Q 23 vero animalis om. B rationalis ani-
 malis colloc. PQ 24 autem (post genus) BPQ: vero L 25 autem om. Q
 etiam om. P: post genus transp. L

num, sed solum species; et omne quod ante individua proximum est, species erit solum, non etiam genus. quemadmodum igitur substantia cum supra sit eo quod nihil sit supra eam, genus est generalissimum, sic et homo cum sit species, post quam non sit alia inferior species neque aliquid eorum quae possunt dividi, sed solum individuum (individuum enim est Socrates et Plato), species erit sola et ultima species et, ut dictum est, specialissima. quae vero sunt in medio, eorum quidem, quae supra ipsa sunt, erunt species, eorum vero, quae post ipsa sunt, genera. quare haec quidem duas habent habitudines, eam quae est ad superiora, secundum quam species ipsorum esse dicuntur, et eam quae est ad posteriora, secundum quam genera ipsorum esse dicuntur. extrema vero unam habent habitudinem, nam et generalissimum ad ea quidem quae posteriora sunt habet habitudinem, cum genus sit omnium id quod est supremum, eam vero quae est ad superiora non habet, cum sit supremum et primum principium; et specialissimum autem unam habet habitudinem, eam quae est ad superiora, quorum est species, eam vero quae est ad posteriora non habet, sed etiam individuorum species dicitur, sed species quidem individuorum velut ea continens, species autem superiorum, velut quae ab eis contineatur.

Determinant ergo generalissimum ita, quod cum genus sit non est species, et rursus, supra quod non erit aliud superveniens genus; specialissimum vero, quod cum sit species non est genus et quod cum sit species nunquam dividitur in species et quod de pluribus et diffe-

1 et BLPQ: ad A: om. C omne om. Q quod BCLPQ: quae A individuum P est ABLPQ: erit C 2 erit ABLPQ: est C 3 ante eum add. quae ABCLP: om. Q nihil sit supra eam ACQ: supra eam nihil sit P: nihil supra eam est BL est (post genus) BCLPQ: sit A 5. 18 sic—habet om. AC 4 quam L²PQ: quod L¹B sit (ante alia) LPQ: erit B 5 post aliquid add. sit L: om. BPQ post dividi add. .l. (sic) in partes subjectivas P: nescio an in species addendum sit, quod commentario postulari videtur 5. 6 sola individua Q 5 post solum add. aliquid P 6 enim om. P 7 et om. PQ: exhib. BL post nt add. vero Q 8 species ante erunt transp. L 9 ipsa B: ipsam LPQ habent ante duas transp. L 11. 12 et eam—dicuntur om. Q (suppl. in mrg.) 12 extremae PQ: extremae BL vero supra scr. Q 13 nam et generalissimum BL: nam generalissimum P: nam id quod generalissimum quod Q 14. genus sit BP: sit genus LQ est post supremum transp. Q 15 cum summum sit primum Q (corr. m.²) 16 et om. B: exhib. LPQ autem BLQ: vero P 18 posteriora BLQ: inferiora P post sed add. dicitur L²Q: post quidem C: om. ABP 19 veluti P 19. 20 post superiorum add. est P: dicitur Q: om. ABCL 20 velut BCLPQ: ut A continetur Q 21 ergo om. C ante generalis. add. philosophi C ita om. A 22 est post species transp. L 22. p. 31,6 et rursus—genera om. AC 22 erit L: est BPQ genus ante aliud transp. Q superveniens BL: supraveneries PQ 23 quod (post et) om. Q: supra scr. P 23. 24 cum sit species nunquam dividitur in species et quod om. BL: exhibent L²PQ 24 et (post pluribus) om. Q

rentibus numero in eo quod quid sit prædicatur. ea vero quae in medio sunt extremorum, subalterna vocantur genera et species, et unumquodque ipsorum species esse et genus ponunt, ad aliud quidem et ad aliud sumpta. ea vero quae sunt ante specialissima usque ad 5 generalissimum ascendentia et genera dicuntur et species et subalterna genera, ut Agamemnon Afrides et Pelopides et Tantalides et ultimum Joyis. sed in familiis quidem plerumque ad unum reducuntur principium, verbi gratia ad Jovem, in generibus autem et speciebus non se sic habet, neque enim est commune unum genus omnium ens ne- 10 que omnia eiusdem generis sunt secundum unum supremum genus, quemadmodum dicit Aristoteles. sed sint posita, quemadmodum in praedicamentis, prima decem genera, quasi prima decem principia; vel si omnia quis entia vocet, aequivoce, inquit, nuncupabit, non univoce. si enim unum esset commune genus omnium ens, univoce 15 entia dicerentur, cum vero decem sint prima, communio secundum nomen est solum, non etiam secundum rationem, quae secundum nomen est. decem quidem generalissima sunt, specialissima vero in numero quidem quodam sunt, non tamen infinito, individua autem, quae sunt post specialissima, sunt infinita. quapropter us- 20 que ad specialissima a generalissimis descendenter jubet Plato qui- escere, descendere autem per media dividentem specificis differentiis; infinita, inquit, relinquenda sunt, neque enim eorum posse fieri dis-

2 ante extremorum add. cf Q: om. BLP species post esse transp. Q 3 ponunt scriptis possunt BLP: potest Q quidem] quidam Q 4 post sumpta rasura II fere litt. L 5 et genera dicuntur et species BLP: et species dicuntur Q et (ante subalt.) LPQ: vel B 6 ut BLPQ: ad A: om. C Agamemnon C ante Atrides add. et Q et (ante Pelopides) om. CQ: add. ABLP et (ante Tantalides) ABPQ: ut L: om. C 7. 8 sed—lovem om. AC 7 ad unum post reducuntur transp. Q . . . reducuntur] an reducunt? post reducuntur add. omnes L: om. BPQ 9 se post sic transp. Q 9. 15 neque—dicerentur om. AC 9 omnium om. L: exhib. BPQ post ens add. generalissimum P: om. BLQ 10 supremum LPQ: sum- mun B 12 post praedicamentis add. dictum est PQ: om. BL quasi LP: sic B: sicut Q 13 aequivoce BLQ: aequoce P post inquit add. Aristoteles L: om. BPQ 14 commune post genus transp. P: post omnium B genus om. Q (post ens suppl. m.²) 15 ante entia add. omnia Q: om. BLP vero AC: enim BLPQ sint ABCPQ: sunt L post prima add. genera A: principia LPQ: om. BC 16 non etiam ABCLP: et non (corr. ex et nomina) Q ante rationem add. definitionis BLPQ: om. AC 17 ante nomen add. entis C: om. ABLPQ quidem supra ser. Q post sunt add. scilicet substantia qualitas quantitas relatio ubi quando situm habere agere et pati; nam quicquid est, his decem generalissimis continetur P 18 quidem om. Q quodam BCLPQ: quedam A tamen ABLPQ: tam C infinito B: indefinito ALPQ: indefinitio C (corr. m.²) 18. 19 individua—quiescere om. AC 19 infinita sunt colloc. BQ 20 a generalissimis om. Q (suppl. in mrg.) descendenter LPQ: descendentes B 21 ante descendere add. ad id AC: om. BLPQ supra autem add. oportet Q 22 enim om. Q corum ACLQ: et horum B: horum P esse posse secundum (?) disciplinam Q 22. p. 31,1 disciplina C (corr. m.²)

ciplinam. descendenterbus igitur ad specialissima necesse est dividentem per multitudinem ire, ascendentibus vero ad generalissima necesse est colligere multitudinem. collectivum enim multorum in unam naturam species est et magis id quod genus est, particularia vero et singularia semper in multitudinem e contrario dividunt quod unum est; participatione enim speciei plures homines unus, particularibus autem unus et communis plures; divisivum enim est semper quod singulare est, collectivum autem et adunativum quod commune est.

Adsignato autem genere et specie quod est utrumque et genere 6,²⁴
 10 quidem uno, speciebus vero pluribus, semper enim in plures species
 divisio generis est, genus quidem semper de specie praedicatur et
 omnia superiora de inferioribus, species autem neque de proximo sibi
 genere neque de superioribus, neque enim convertitur. oportet autem
 aequa de aequali praedicari, ut immobile de equo, aut maiora de mi-
 15 noribus, ut animal de homine; minora vero de maioribus minime.
 neque enim animal dicis esse hominem, quemadmodum hominem dicis
 esse animal. de quibus autem species praedicatur, de his necessario
 et specie genus praedicabitur et generis genus usque ad generalis-
 simum; si enim verum est Socratem hominem dicere, hominem autem
 20 animal, animal vero substantiam, verum est et Socratem animal dicere
 atque substantiam. semper igitur superioribus de inferioribus praedi-
 catis species quidem de individuo praedicabitur, genus autem et de
 specie et de individuo, generalissimum autem et de genere et de ge-
 neribus, si plura sint media et subalterna, et de specie et de indi-
 25 viduo. dicitur enim generalissimum quidem de omnibus sub se
 generibus speciebusque et de individuis, genus autem, quod ante spe-

2.7 ascendentibus—plures *om.* AC 3 post multitudinem *requiritur commentario* in unum
 4 est (*post genus*) *supra scr.* Q 5 post contrario *add.* modo Q ante quod *add.* id BQ:
om. LP 6 post homines *supra scr.* sunt P²Q² 7 autem *om.* B: *exhib.* LPQ enim
om. CL: *exhib.* ABPQ est post semper *transp.* P 8 autem ABCLP: enim Q et
om. L post adunativum *add.* est P 9 assignato *ex assignati corr.* A²: *an* adsignatis?
 quod ABL: quid L²PQ: quidem C est AB: sit PQ: *om.* CL et (*ante genere*) *om.* P
(suppl. m.²) 9. 10 et genere—pluribus] quodque sit genus unum, species vero plurimae L
 10 vero *supra scr.* Q 11 divisio *post generis transp.* Q 11. p. 33,1 genus—individuis
om. AC 11 semper *om.* Q: *exhib.* BLP 12 de (*ante inferior.*) *supra scr.* Q autem
 LPQ: enim B sibi *supra scr.* Q 13 post autem *add.* aut Q: *om.* BLP 14 ut BLQ:
 sicut P 17 autem LP: vero Q: *om.* B 18. 19 generalissimum P: generalissima BLQ
 19 dicere *ante Socratem transp.* Q post Socratem *add.* esse Q autem BLP: vero Q
 20 et Socratem animal P: Socratem animal Q: hominem et animal L: Socratem hominem
 animal B 21 igitur L: enim BPQ superioribus B: superiori (*litt. bus eras.*) L: su-
 periora PQ 21. 22 praedicatis B: praedicat (*litt. is eras.*) L: praedicantur PQ
 22 *ante species add.* et LQ: *om.* BP individuo Q: individuis BLP praedicabitur
 BL: praedicatur PQ 23 speciebus P et (*post autem*) *om.* Q 24 sint LQ: sunt
 BP et de specie *om.* P: *exhib.* BLQ 25 enim BL: autem PQ *post se add.* positis
 PQL²: *om.* BL¹ 26 speciebusque BL: speciebus PQ 26. p. 33,1 genus—de indivi-
 duis *om.* L (*suppl. in mrg. m.²*) 26 post autem *add.* quidem P: *om.* BL²Q

cialissimum est, de omnibus specialissimis et de individuis, solum autem species de omnibus individuis, individuum autem de uno solo particulari. individuum autem dicitur Socrates et hoc album et hic veniens, ut Sophronisci filius, si solus ei Socrates sit filius. individua ergo dicuntur huiusmodi, quoniam ex proprietatibus consistit unum-quodque eorum, quarum collectio numquam in alio eadem erit. Socratis enim proprietates nunquam in alio quolibet erunt particularium, hae vero quae sunt hominis, dico autem eius qui est communis, proprietates erunt eadem in pluribus, magis autem in omnibus particula-
laribus hominibus in eo quod homines sunt. continetur igitur individuum quidem sub specie, species autem sub genere; totum enim quiddam est genus, individuum autem pars, species vero et totum et pars, sed pars quidem alterius, totum autem non alterius sed aliis; partibus enim totum est.

15 De genere quidem et specie, et quid generalissimum et quid specialissimum et quae genera eadem et species sunt, quae etiam individua et quot modis genus et species dicitur, sufficienter dictum est.

De differentia.

8,8

Differentia vero communiter et proprie et magis proprie dicitur.
20 communiter quidem differre alterum ab altero dicitur, quod alteritate quadam differt quounque modo vel a se ipso vel ab alio. differt enim Socrates a Platone alteritate et ipse a se vel puer vel iam viro

2. supra species add. praedicatur L² autem (alterum) ABCLQ: vero P solo ABCL: supra scr. P²: om. Q 3 autem ACL: enim BPQ 4 ut ACL: et BPQ Sophronici PQ supra solus add. unicus L² ei ABCPQ: eius L sit ante Socrates transp. BP: ante ei Q 5 ergo ABCLQ: igitur (ut videtur) P 6. 9 quarum—pluribus om. AC 6 quarum PQ: quorum BL in alio post eadem transp. B erit BPQ: est L 6. 7 Socrates B (sed man¹. corr.) 7 nunquam BPQ: non L 8 haec m.² L sunt post hominis transp. Q post hominis supra scr. species L² est om. L: exhib. BPQ 8. 9 proprietates inducit Q 9 erunt om. L: exhib. BPQ post autem add. et B 9. 10 particularibus BCLPQ: partibus A 10 post sunt add. continentur L continentur igitur ABCLP: continentur Q (corr. continentur) 11. 16 totum—individua om. AC 12 post totum add. est BQ: om. LP 13 pars post quidem transp. Q 14 enim BL: etenim P: om. Q 15 et (ante quid general.) om. P: exhib. BLQ quid (utrobique) LPQ: quod B 16 ante species add. quae B: om. LPQ sunt LPQ: sint B: ante genera transp. Q 17 quot BCLPQ: tot A dicitur A: dicatur BLPQ: dicuntur C 18 tit. om. AC: exhib. BLPQ 19 et magis proprie om. C (sed in mrg. man¹. suppl.) 20. p. 34, 6 communiter—distiterit om. AC 20 ab om. B: exhib. LPQ ante alteritate add. ab Q: om. BLP 22 post alteritate add. quadam Q: om. BLP post ipse add. plato L: om. BPQ post se add. ipso PQ: om. BL ante puer add. a B: om. LPQ

et faciente aliquid vel quiescente et semper in aliquo modo habendi alteritatibus. proprie autem differre alterum ab altero dicitur, quando inseparabili accidenti ab altero differt. inseparabile vero accidens est ut nasi curvitas, caecitas oculorum, cicatrix cum ex. vulnere occaluerit. magis proprie differre alterum ab altero dicitur, quando specifica differentia distiterit, quemadmodum homo ab equo specifica differentia differt rationali qualitate. universaliter ergo omnis differentia alteratum facit cuilibet adveniens; sed ea quae est communiter et proprie alteratum facit, illa autem quae est magis proprie aliud.

10 differentiarum enim aliae quidem alteratum faciunt, aliae vero aliud. illae quidem quae faciunt aliud specificae vocantur, illae vero quae alteratum simpliciter differentiae. animali enim differentia adveniens rationalis aliud fecit, et speciem animalis fecit, illa vero quae est movendi alteratum solum a quiescente fecit; quare haec quidem aliud,

15 illa vero alteratum solum fecit. secundum igitur aliud facientes divisiones fiunt a generibus in species et diffinitiones adsignantur, quae sunt ex genere et huiusmodi differentiis; secundum autem eas, quae solum alteratum faciunt, alteratio sola consistit et aliquo modo se habendi permutations.

20 A superioribus ergo rursus inchoanti dicendum est, differentiarum 9,7 alias quidem esse separabiles, alias vero inseparabiles. moveri enim

1 et (ante faciente) BLP: vel Q ante habendi add. se Q: post habendi P: om. BL
 2 alteritate P (ut videtur) ab om. B: exhib. LPQ quando LPQ: quoniam B
 3 accidente P post accidenti supra scr. alterum L² ab altero om. P: exhib. BLQ
 vero om. BP: exhib. LQ 4 caecitas oculorum eras. P ante cicatrix supra scr.
 et Q, cum om. L¹: exhib. BL²PQ 4. 5 occaluerit LQ 5 post magis add. autem
 P: om. BLQ ab om. B: exhib. LPQ quando LPQ: quoniam B 6 differentia
 distiterit om. Q (suppl. man²) distiterit P: destiterit BL 7 differt om. Q: exhib.
 ABCLP post differt add. id est C: rasura IV litter. L: om. ABPQ rationali BPQ:
 rationabili ACL ante qualitate add. scilicet Q ergo ABL²PQ: vero C: om. L¹
 8 et 10 alteratum ex alterum corr. Q 8. 14 sed ea—fecit om. AC 8 post quae add.
 facit aliud Universaliter ergo Q (sed punct. suppos. del.) 9 propria utrobique P
 alterum B post facit add. solum Q: om BLP 10 enim BL¹: ergo L²PQ
 11 specificae vocantur] specificantur L¹ (corr. m.²) vero supra scr. Q 12 alteratum
 BLP: faciunt alteratum in rasura Q ante simpliciter add. vocantur Q: om. BLP
 enim om. L: exhib. BPQ 13 fecit (utrobique) BL: facit PQ et spec. anim. fecit
 delenda sunt (cf. p. 9,1) 13. 14 illa—quiescente fecit om. Q (suppl. in mrg.) 14 fecit
 B: facit LPQ 15 illa ABCLQ: alia P vero ABCP: si L: om. Q ante alteratum
 transpos. in rasura solum Q post solum add. modo A fecit B: facit CLPQ:
 om. A post facientes add. differentias L² 16. 18 quae sunt—faciunt om. AC
 17 et BLQ: ex P post differentiis add. et punct. suppos. del. illa vero quae est movendi
 alteratum solum a quiescente facit Q secundum autem iter. Q 18 ante alteratio add.
 at C sola om. L et om. CQ in aliquo m. se hab. permutationibus C 19 supra
 permutationes scr. fiunt L² 20 rursus om. L¹ (suppl. m.²) incoantes P differendarum
 A (corr. m.²) 21 alias post quidem transp. Q 21. p. 35,5 alias vero—perceivable
 om. C 21 vero om. BLQ: exhib. AP 21. p. 35,5 moveri—perceivable om. A
 21 enim BLQ: vero P

et quiescere et sanum esse et aegrum et quaecunque his proxima sunt separabilia sunt, at vero aquilum esse vel simum vel rationale vel inrationale inseparabilia sunt. inseparabilium autem aliae quidem sunt per se, aliae vero per accidens, nam rationale per se inest homini et mortale et disciplinae esse perceptibile, at vero aquilum esse vel simum secundum accidens et non per se. illae igitur quae per se sunt, in substantiae ratione accipiunter et faciunt aliud, illae vero quae secundum accidens, nec in substantiae ratione dicuntur nec faciunt aliud, sed alteratum. et illae quidem quae per se sunt non suscipiunt magis et minus, illae vero quae per accidens, vel si inseparabiles sunt, intentionem recipiunt et remissionem; nam neque genus magis aut minus praedicatur de eo cuius fuerit genus, neque generis differentiae, secundum quas dividitur; ipsae enim sunt, quae uniuscuiusque rationem compleat, esse autem unicuique unum et idem neque intentionem neque remissionem suscipiens est, aquilum autem esse vel simum vel coloratum aliquo modo et intenditur et remittitur.

Cum igitur tres species differentiae considerentur et cum hae 9,²⁴ quidem sint separabiles illae vero inseparabiles et rursus inseparabilium cum hae quidem sint per se illae vero per accidens, rursus earum quae sunt per se differentiarum aliae quidem sunt secundum quas dividimus genera in species, aliae vero secundum quas haec quae divisa sunt specificantur. ut cum per se differentiae omnes

1. ante quaecunque add. omnia Q: om. BLP his BLP: eis Q his post proxima transp. B 2 aquilum BPQ: acylum L: os tortum supra ser. L² 4 sunt om. L: exhib. BPQ 5 aquilum ABPQ: acylum CL 6 simum BCLPQ: simum A et om. BQ¹. post se add est A: om. BCLPQ illae post igitur transp. C quae supra ser. Q 7 in substantia rationali (?) Q 7. 15 illae vero—est om. AC 7 vero BLP: igitur Q 8 nec BLP: non Q 9 quidem om. B: exhib. LPQ 10 et BL: neque PQ per BLP: secundum Q vel si BP: vel L: et Q 11 sunt LPQ: sint B recipient BLP: suscipiunt Q 11. 12 neque post genus transp. P 12 aut BLP: et Q post eo add. id est de specie B: om. LPQ 13 sunt post quae transp. L 14 uniuscuiusque rationem compleat B: uniuscuiusque rationem definitio nemque compleat L: definitionem uniuse. et rationem compl. P: uniuse. rationem compl. et definitionem Q 15 ante intentionem add. enim B: om. LPQ neque (ante remissionem) om. L: exhib. BPQ 16 aquilum ABPQ: acylum CL 16 autem BCPQ: vero L: om. A esse post coloratum transp. B: om. P 18 considerentur ACLP: considerantur BQ 19 sint ABCLQ: sunt P: post separabiles transp. B post sint add. quod sit Q 19. 20 separabiles—sunt om. L 19. p. 36,4 illae vero—sensibilis om. C 19 vero om. B: exhib. APQ 19. p. 36,4 et rursus—sensibilis om. A 20 cum om. Q: exhib. BP sint BP: sunt (post se transpos.) Q 21 sunt post se transp. Q quidem PL²: vero Q: om. BL¹ 21. 22 secundum—vero om. Q (suppl. m.¹ in mrg.) 22 post quas add. nos P: om. BL mrg. Q speciem P vero om. I (suppl. m.²) post vero add. sunt L² mrg. Q haec BL: hae Q: ea P 23 divisa BLP: divisivae Q specificatur Q 23. p. 36,1 differ. omnes huiusmodi BL: huiusmodi omnes differ. P: differ. huiusmodi omnes Q

huiusmodi sint, animati et inanimati, sensibilis et insensibilis, rationalis et irrationalis, mortal is et immortalis, ea quidem quae est animati et sensibilis differentia constitutiva est substantiae animalis, est enim animal substantia animata et sensibilis, ea vero quae est mortal is et immortalis differentia et rationalis et irrationalis divisivae sunt animalis differentiae; per eas enim genera in species dividimus. sed hae quidem quae divisivae sunt differentiae generum, completivae fiunt et constitutivae specierum; dividitur enim animal rationali et irrationali differentia, et rursus mortali et immortalis differentia. sed ea quae est rationalis differentia et mortal is constitutivae fiunt hominis, rationalis vero et immortalis dei, illae vero quae sunt irrationalis et mortal is inrationabilium animalium. sic etiam et suprema substantia cum divisiva sit animati et inanimati differentia et sensibilis et insensibilis, animata et sensibilis congregatae ad substantiam animal perfecerunt. quoniam ergo eadem aliquo modo quidem acceptae fiunt constitutivae, aliquo modo autem divisivae, specificae omnes vocantur. et his maxime opus est ad divisiones generum et diffinitiones, sed non his quae secundum accidens inseparabiles sunt, nec magis his quae sunt separabiles.

Quas etiam determinantes dicunt: differentia est qua abundat 10, 22 species a genere. homo enim ab animali plus habet rationale et mortale, animal enim neque ipsum nihil horum est, nam unde habe-

3 insensibilis P (sed in del.) 3. 4 animalis—animal in ras. Q 4 et om.
 PQ: exhib. BL 5 differentia om. AC: exhib. BLPQ et (ante rationalis) om.
 BCL: exhib. AP racionabilis et irrationabilis A divisae A¹P 6 animalis
 post differentiae transp. P eas BCLPQ: has A genera in Q: genus in L:
 animal in P: om. ABC dividimus post enim transp. L 7 hae ABLQ:
 haec CP divise PQ 8. 14 divitir—insensibilis om. AC 8 ante
 animal add. genus L: om. BPQ 9 et rursus om. BL: exhib. PQ 10 fiunt Q:
 sunt P: definiunt BL 10. 11 hominis PQ: hominem BL 11 vero (post
 ration.) om. PQ: exhib. BL dei BPQ: deum L 11. 12 inrationales P¹: intra-
 rationalis Q¹ 12 post mortalis add. et P² irrationalium Q¹ (corr. m.²)
 post animalium add. sunt L: om. BPQ et (post etiam) om. Q: exhib. BLP
 suprema BLP: generalissima Q 13 divisa P 14 animata BCL: adanimata
 A: animati PQ 15 animal post perfecerunt transp. P perfecerunt] perfecte
 Q (m.² corr.) post perfecerunt add. animata vero et insensibilis perfecerunt plan-
 tam P: om. ABCLQ et repudiatur comment. ante quoniam add. et Q ergo BCLQ:
 igitur AP ante eadem add. hae B quidem om. AC: exhib. BLPQ
 16 fiunt ABCL: fuerunt P: sunt Q 16. 18 aliquo modo autem—inseparabiles sunt
 om. AC 16 modo post autem transp. Q divisae P 16. 17 omnes post vo-
 cantur transp. Q 17 maxime BLQ: magis P divisiones BLP: divisionem Q
 post definitiones add. specierum L: specierum quia constitutivae sunt supra scr. B:
 om. PQ 20 quas—dicunt] quae—dicuntur supra scr. L² determinationes L¹
 22. p. 37,3 homo—nullam om. AC 21 ab animali post habet transp. B plus
 supra scr. Q 22 enim LP: autem P: om. Q post ipsum add. per se L: om.
 BPQ habebunt BPQ: habebit L

bunt species differentias? neque enim omnes oppositas habet, nam in eodem simul habebunt opposita, sed, quemadmodum probant, potestate quidem omnes habet sub se differentias, actu vero nullam. ac sic neque ex his quae non sunt aliquid fit neque opposita circa 5 idem sunt.

Diffiniunt autem eam et hoc modo: differentia est, quod de pluribus et differentibus specie in eo quod quale sit praedicatur; rationale enim et mortale de homine praedicatum in eo quod quale quidam est homo dicitur, sed non in eo quod quid est; quid est enim 10 homo interrogatis nobis conveniens est dicere animal, quale autem animal inquisiti, quoniam rationale et mortale est, convenienter ad-signabimus. rebus enim ex materia et forma constantibus vel ad similitudinem materiae et formae constitutionem habentibus, quemadmodum statua ex materia est aeris, ex forma autem figura: sic et 15 homo communis et specialis ex materia quidem similiter consistit genere, ex forma autem differentia; totum autem hoc animal rationale mortale homo est, quemadmodum illuc statua.

Desribunt autem huiusmodi differentias et hoc modo: differentia 11,18 est, quod aptum natum est dividere quae sub eodem sunt genere; 20 rationale enim et inrationale hominem et equum, quae sub eodem

1 post differentias add. autem P: om. BLQ enim BPQ: om. L: an vero? habet] habent codd. nam BPQ: num (interrog. signo post opposita add.) L 1. 2 in eodem BL: genus in eodem Q: in eodem genere P 2 habebunt BL: habebit PQ supra opposita add. genera L² 3 habet] habent codd.: post sub se transp. Q nullam BLP: ullam Q 4 sic ABCLP: sicut Q fit om. P: exhib. ABCLQ 6 autem ABLPQ: enim Q et BLP: om. ACQ quod BC: quae ALPQ de om. C . 7 et om. CLQ: exhib. ABP ante quale add. quid L: post quale P: om. ABCQ praedicatur post specie transp. Q 7. 10 rationale—animal om. AC 8 praedicatum BL: praedicantur PQ 8. 9 quiddam om. Q: exhib. BLP 9 est (post quid) om. Q enim ante est transp. L 10 homo om. BP: exhib. LQ post interrogatis add. autem P nobis om. P post nobis signum interrog. pon. L est om. P 11 post animal add. sit C: om. ABLPQ et om. CL: exhib. ABPQ est om. CL: exhib. ABPQ 12 constancibus ex constancia corr. A post vel add. si B: om. ACLPQ 12. 13 post similitudinem add. proportionemque BLPQ: om. AC comment. 13 et formae PQ: et speciei AC: specieque BL 13. 16 quemadmodum—differentia om. AC 14 post statua add. Achillis L: om. BPQ est post statua transp. P ex (ante forma) om. Q: exhib. BLP post figura add. proportionale autem dicitur, quod proportionem omnium specierum teneat (tenet P), i. e. communionem omnium partium vel specierum, quae dividi ex ea (eo L) contingunt per differentiam BLP: om. Q 15 quidem in ras. Q post similiter add. proportionaliter BL: (post consistit) proportionabiliterque P: proportionabiliter Q 15. 16 ante genere add. in L¹: ex L²Q: om. BP 16 hoc om. Q: exhib. BLP post hoc add. scilicet (?) P 17 ante mortale add. et ACQ: om. BLP 18 differentias AB: differentiam CLPQ et ante huiusmodi transp. L: om. C 19 quod ABLPQ: qua C natum om. AC: exhib. BLPQ ante quae add. ea CQ sunt post genere transp. LQ 20. 38,1 rationale—genere om. Q (suppl. in mrg. m.²) 20 et equum ABLPQ: equumque Q

sunt genere, quod est animal, dividunt. adsignant autem etiam hoc modo: differentia est, qua differunt a se singula, nam secundum genus non differunt. sumus enim mortalia animalia et nos et inrationabilia, sed additum rationabile separavit nos ab illis, et rationabiles 5 sumus et nos et dei, sed mortale appositum disiunxit nos ab illis. interius autem perscrutantes differentiam dicunt non quodlibet eorum quae sub eodem sunt genere dividentium esse differentiam, sed quod ad esse conduit et quod eius quod est esse rei pars est; neque enim quod aptum natum est navigare erit hominis differentia, etsi prius 10 sit hominis. dicimus enim animalium haec quidem apta nata sunt ad navigandum, illa vero minime, dividentes ab aliis; sed aptum natum esse ad navigandum non erat completivum substantiae neque eius pars, sed aptitudō quaedam eius est idcirco quoniam non est talis, quales sunt quae specificae dicuntur differentiae. erunt 15 igitur specificae differentiae, quaecunque alteram faciunt speciem et quaecunque in eo quod quale est accipiuntur.

Et de differentiis quidem ista sufficiunt.

De proprio.

12,12

Proprium vero quadrifariam dividunt; nam et id quod soli alii 20 cui specie accedit, et si non omni, ut homini medicum esse vel geo-

1 sunt post genere *transp.* Q autem om. B: *exhib.* ACLPQ etiam om. Q
(superser. m.²) 2 est om. B: *exhib.* ACLPQ qua] an quo? 2. 4 nam—
 illis om. AC 2 ante secundum *ex comment.* suppleas homo atque equus 3 et
(post nos) om. B: *exhib.* LP: *supra scr.* Q 4 aditum Q rationabile BL: ratio-
 nales PQ separavit BLQ: separat P ab illis BPQ: ab aliis L 4. 5 et
 rationabiles BL: rationales PQ²: rationale AC 5 sumus om. AC: *exhib.* BLPQ²
 disiunxit ABC: disiungit P: divisit LQ² 6 post perscrutantes add. et speculantes
 BCLQ: (*ante perser.*) speculantes et P: om. A differentiam ABLPQ: de dif-
 ferentia C quodlibet ACPQ: quod habet BL 7 ante quae add. ea Q: *supra*
scr. L dividentium esse differentiam AC: dividentium esse om. BL (divid. post eorum
supra scr. L²): esse dividentium (differentiam om.) P: differentiam esse (dividentium post
 eoru[m] colloc.) Q 7. 14 sed quod—differentiae om. AC 8 rei om. B: *exhib.*
 L¹PQ 9 natum post est *transp.* L navigare BLP: ad navigandum Q
 etsi B¹L¹PQ: etiamsi B²: quamvis L² 10 animalium LP: animalia B: animalium
 haec om. Q (*suppl. in mrg. m.¹*) vero om. BP: *exhib.* LQ aliis LPQ: illis B
 12 natum om. Q: *exhib.* BLP esse eras. L erat BL¹P: erit QL² 13 est
 om. PQ¹: add. BLQ² quoniam om. LQ: *exhib.* BP 14. 15 quaecunque ante
 erunt transp. P 15 igitur BLQ: ergo P 15. 17 alteram—differentiis iterat.
 del. P post quale add. quid Q: om. ABCLP est om. P: *exhib.* ABCLQ
 16 et om. AC: *exhib.* BLPQ 17 quidem om. Q: *exhib.* ABCLP sufficiunt
 ABL: sufficiant CPQ 18 tit. om. BQ: *exhib.* ACLP 19 et om. P: *exhib.*
 ABCLQ post id add. proprium esse dicunt B: om. ACLPQ 20 speciei post
 accedit transp. P post omni add. proprium dicitur P: om. ABCLQ ut in ras. L
 homini ACLPQ: hominem (in ras.) B medicum ABCLP: musicum Q esse
 om. Q: *exhib.* ABCLP

metram, et quod omni accidit, et si non soli, quemadmodum homini esse bipedem, et quod soli et omni et aliquando, ut homini in senectute canescere. quartum vero, in quo concurrit et soli et omni et semper, quemadmodum homini esse risibile; nam etsi semper non rideat, risibile tamen dicitur, non quod iam rideat, sed quod aptus natus sit; hoc autem ei semper est naturale ut et equo hinnibile. haec autem proprie propria perhibent esse, quoniam etiam convertuntur, quicquid enim equus, hinnibile, et quicquid hinnibile, equus.

10

De accidenti.

12,23

Accidens vero est, quod adest et abest praeter subiecti corruptionem. dividitur autem in duo, in separabile et in inseparabile. nam dormire separabile accidens est, nigrum vero esse inseparabiliter corvo et Aethiopi accidit, potest autem subintellegi et corvus albus 15 et Aethiops nitens colore praeter subiecti corruptionem. diffinitur autem sic quoque: accidens est, quod contingit eidem esse et non esse, vel quod neque genus neque species neque differentia neque proprium, semper autem est in subiecto subsistens.

Omnibus igitur determinatis quae proposita sunt, dico autem generis, specie, differentia, proprio, accidenti, dicendum est, quae his communia adsint et quae propria.

1. 7 et quod—perhibent om. AC 1 homini BLP: hominem Q 2 esse om. Q:
exhib. BLP et (ante aliquando) BP: sed Q: om. L an homini omni? 3 in
quo concurrit et om. Q: exhib. BLP concurrit B: occurrit L et in ras. P omni
et soli colloc. Q 4 semper L: om. BQ: supra scr. m.² P 5 rideat BL: ridet
PQ quod jam BLP: quoniam Q ante rideat add. non L: semper Q: om.
BP 6 post sit add. ad ridendum PQ: om. BL autem BLP: enim Q ei om.
LQ: exhib. BP est—equo om. Q (suppl. m.² in mrg.) post est add. homini
Q²: om. BLP ut B: om. BLQ² 7 hinnibile BLP: ignibile Q (sic etiam S utro-
bique) 7 proprio BQ: supra scr. P²: propria L: vere P¹ propria post perhibent
transp. PQ perhibent L: perhibentur B: dicuntur PQ: dicunt L² esse L:
om. BPQ 8 post equus prius add. est et LPQ: est B: om. AC post quicquid
alterum add. est PQ: om. ABCI 10 tit. om. BQ: exhib. ACLP 11 vero om. BPQ:
exhib. ACL 12. 18 dividitur—subsistens om. AC in duo BPQ: in duobus L
in utrobique om. Q: exhib. BP: in alterum om. L in insepar. et in separ. colloc. P
13 nam BLP: namque Q vero BPQ: autem L esse om. Q: exhib. BLP
14 et (ante corvus) BLP: om. Q 15 subiecti post corrupt. transp. L diffinitur
BLQ: diffiniunt P 16 autem om. B: exhib. LPQ esse (prius) BLP: inesse Q
(sed m.² corr.) 17 vel BLP: et Q differentia neque species colloc. L 18 post
proprium add. sit L: est P: om. BQ ante semper add. sed Q: om. BLP
subsistens LPQ: consistens B 20 ante accidenti add. et BLPQ: om. AC acci-
dente P his AC: eis BLPQ 21 adsint AC: sunt BLPQ

De communibus generis, speciei, differentiae, proprii et accidentis. 13,⁹

Commune quidem omnibus est de pluribus praedicari, sed genus quidem de speciebus et de individius, et differentia similiter, species autem de his quae sub ipsa sunt individii, at vero proprium et de specie cuius est proprium et de his quae sub specie sunt individui, accidens autem et de speciebus et de individuis. namque animal de equis et de bubus et canibus praedicatur, quae sunt species, et de hoc equo et de hoc bove, quae sunt individua, inrationale vero et de equis et de bubus praedicatur et de his qui sunt particulares, species autem, ut homo, solum de his qui sunt particulares homines praedicatur, proprium autem, quod est risibile, de homine et de his qui sunt particulares, nigrum autem de specie corvorum et de his qui sunt particulares, quod est accidens inseparabile, et moveri de homine et de equo, quod est accidens separabile, sed principaliter quidem de individuis, secundum posterioriem vero rationem de his quae continent individua.

*De communibus generis et differentiae.*13,²²

Commune autem generi et differentiae continentia specierum. continet enim et differentia species, etsi non omnes quot genera. rationale enim etiamsi non continet ea quae sunt inrationabilia, ut genus, quemadmodum animal, sed continet hominem et deum, quae sunt species. et quaecunque praedicantur de genere ut genus, et de

1 inscripsi ex L: de communitate sq. P: tit. om. ABCQ 2 omnibus post est transp. P: post praedicari Q 2. 14 sed—separabile om. A 3 post similiter add. praedicatur P: om. BCLQ 4. 14 at vero—separabile om. C 5 est post proprium transp. Q specie (alterum) BLP: ipso Q sunt om. Q: exhib. BLP 6 namque BLP: nam Q 7 de (ante bubus) P: om. BLQ (cf. p. 9) 7. 9 bubus BL¹: bobus L²PQ et canibus deleteas, repudiat comment. 8 hoc (utrobique) om. Q: exhib. BLP de (ante hoc bove) om. L: exhib. BPQ 9 de (ante bubus) om. P: exhib. BLQ praedicatur post particulares transp. BQ qui BQ: quae LP 10. 11 species—praedicatur post particulares (12) transp. Q 10 autem BLQ: vero P qui BLQ: quae P 10. 11 particulares homines BLQ: particularia P: homines inducendum est 11 post proprium add. quod P: om. BLQ autem LPQ: vero B post homine add. hoc P: om. BLQ 13 insepar. occidens colloc. P post moveri add. enim P: om. BLQ 15 secundum posteriorem vero rat. A: secundum vero posteriorem rat. CL: secundo vero (om. rat.) B: secundario vero (om. rat.) P: secundo vero loco Q 17 in tit. communibus ABCL: communitate P: tit. om. Q 18 post commune add. est AC: post autem LP: om. BQ 19. p. 41,10 continet—sunt om. AC 19 et supra scr. Q omnes BLQ: tot et P 20 etiamsi BL: etsi PQ continet BLP: contineat Q inrationabilia BLQ: inrationalia P 20. 21 ut genus inducendum est 21 post sed add. tamen P: supra scr. Q: om. BL ante deum add. angelum et L: om. BPQ ut genus] ut genera ocomment. (cf. p. 41,4)

his quae sub ipso sunt speciebus praedicantur, quaecunque de differentia praedicantur ut differentiae, et de ea quae ex ipsa est specie praedicabuntur. nam cum genus sit animal, non solum de eo praedicantur ut genera substantia et animatum, sed etiam de his quae 5 sunt sub animali speciebus omnibus praedicantur haec usque ad individua. cumque sit differentia rationale, praedicatur de ea ut differentia id quod est ratione uti; non solum autem de eo quod est rationale, sed etiam de his quae sunt sub rationali speciebus praedicabitur id quod est ratione uti. commune autem est et perempto gener 10 nere vel differentia simul perimi quae sub ipsis sunt; quemadmodum enim si non sit animal, non est equus neque homo, ita si non sit rationale, nullum enit animal quod utatur ratione.

De propriis generis et differentiae.

14.13

Proprium autem generis est de pluribus praedicari, quam differentia et species et proprium et accidens; animal enim de homine et equo et ave et serpente, quadrupes vero de solis quattuor pedes habentibus, homo vero de solis individuis et hinnibile de equo et de his qui sunt particulares et accidens similiter de paucioribus. oportet autem differentias accipere quibus dividitur genus, non eas quae complent substantiam generis. amplius genus continet differentiam po-

1 quaecunque B²PQ: quaeque B¹L 1. 2 de differentia B²PQ: differentiae B¹L
 2 praedicantur post differentia transp. B differentiae BL, tueretur comment.: differentia PQ ea BLQ: his P ex BL: sub PQ est BLQ: sunt P specie BLQ: speciebus P 2. 3 specie post praedicabuntur transp. Q 3 genus post sit transp. L 4 genera LP: genus BQ et supra scr. Q 5 praedicantur haec BL: praedicatur hoc genus P: om. Q 6 differ. post rationale transp. Q rationale LPQ: rationalis B de eo scribendum est 7. 9 non solum—uti om. L (suppl. in mrg. L²) 7 autem om. BL²Q: exhib. P 7. 8 rationale BP: ratione Q 8 ante rationali add. animali Q (sed punctis suppos. del.) rationali BL²Q: ipsis P 8. 9 praedicabitur BL²Q: praedicatur P 9 id quod est Q: id quod potest B: hoc est P: om. L² est et BL: est illis ut P: est Q ante perempto add. hoc B: om. LPQ perempto LP: perempto B: percepto Q 10 ante quae add. ea P: om. BLQ 11 enim om. codd.: tueretur commentatorius sit BLPQ: est AC est in ras. m.² P ita ACPQ: ac BL 13 tit. om. Q: De propriis generis et differentiae L: De propriis eorum A: De propriis generibus et differentiae B: De proprio generis et differentiae C: Temperamentum philosophicum de generis et (post de atque et ras.) P 14 est supra scr. B ante quam add. magis L: om. ABCPQ 14. 15 differentiae A (corr. m.²) 15. p. 42,3 et species—differentia om. AC 15 de homine et equo LP: de equo et de homine BQ 16 ante et ave add. et bove Q: om. BLP serpente BLQ: serpentibus P post serpente add. praedicatur P: om. BLQ post vero add. videtur L: om. BPQ 17 ignibile Q de (post et) om. L: exhib. BPQ 18 et accidens post similiter transp. P post paucioribus add. praedicatur quam differentia P: om. BLQ 20 differentiam BLP: differentias Q 20. p. 42,1 potestate BLP: potente enim Q

testate: animalis enim hoc quidem rationale est illud vero inrationale. amplius genera quidem priora sunt his quae sunt sub se positaे differentiis, propter quod simul quidem eas auferunt, non autem simul auferuntur; sublato enim animali aufertur rationale et inrationale. differentiae vero non auferunt genus, nam si omnes interiman-
tur, tamen substantia animata sensibilis subintellegi potest, quod est animal. amplius genus quidem in eo quod quid est, differentia vero in eo quod quale quiddam est, quemadmodum est dictum, praedicitur. amplius genus quidem unum est secundum unamquamque spe-
ciem, ut est hominis id quod est animal, differentiae vero plurimae sunt, ut rationale, mortale, mentis et disciplinae perceptibile, quibus ab aliis differt. et genus quidem consimile est materiae, formae vero differentia. cum autem sint et alia communia et propria generis et differentiae, nunc ista sufficientant.

15

*De communibus generis et speciei.*15,⁹

Genus autem et species commune quidem habent de pluribus, quemadmodum dictum est, praedicari, sumatur autem species ut species et non etiam ut genus, si fuerit idem species et genus. commune autem his est et priora esse eorum de quibus praedicantur, et 20 totum quiddam esse utrumque.

*De propriis generis et speciei.*15,¹¹

Difserit autem eo quod genus quidem continet species sub se,

1 animalis BLQ: animalium P enim om. BL: exhib. PQ rationale post est transp. P 2 genera quidem priora sunt BL: quidem genus prius est P: genera quidem ampliora sunt Q sunt (alterum) om. Q: exhib. BLP 2. 3 positae BPQ: positis L 3 quidem om. L: exhib. BPQ eas supra scr. P: post auferunt transp. Q auferunt] aufert codd. 4 auferuntur LPQ: aufertur B 5 non auferunt post genus transp. P post omnes add. differentiae P: om. BLQ 5. 6 interminantur ante corr. L 6 tamen om. L: exhib. BPQ sensibilis BLP: sensibus Q quod LP: quae Q: ex quod corr. B¹ 7 post est add. praedicatur P: supra scr. m.² Q: om. BL 8 quiddam om. Q: exhib. BLP est (post quiddam) om. BL: exhib. PQ est post dictum transp. PQ 9 genus post quidem transp.: B unum post est transp. P 10 post hominis add. rationalis Q: om. BLP id om. Q: exhib. BLP 11 sunt om. PQ: exhib. BL 12 post aliis add. speciebus P: om. BLQ post differt add. homo P: om. BLQ ante formae add. et Q: om. BLP 12. 13 differentia vero formae colloc. P 13 autem ex hac corr. C et (ante alia) om. PQ: exhib. ABCL propria BCLPQ: proprii A et (post generis) BCLPQ: ac A 14 nunc—sufficiant in ras. L 15 tit. om. PQ: exhib. ABCL et specie ABL: specieque C 16 habent supra scr. P 17. 19 sumatur—praedicantur om. AC 17 autem PQ: et L: autem et B 18 et BL: sed P: om. Q ut supra scr. B species et genus BPQ: et genus et species L 19 est om. Q: exhib. BLP et (ante priora) BL: etiam Q: om. P esse post eorum transp. B 21 tit. om. PQ: exhib. ABCL De propriis ABL: De differentiis C 22 post autem add. genus a specie P: om. ABCLQ eo om. BL: exhib. ABPQ sub se continent species colloc. P: species continent sub se Q

species vero continentur et non continent genera, in pluribus enim genus quam species est. genera enim praeiacere oportet et formata specificis differentiis perficere species, unde et priora sunt naturaliter genera; et simul interimentia, sed quae non simul interimantur, et 5 species quidem cum sit, est et genus, genus vero cum sit, non omnino erit species. et genera quidem univoce de speciebus praedican-
tut, species vero de generibus minime. amplius quidem genera abundant earum quae sub ipsis sunt specierum continentia, species vero a generibus abundant propriis differentiis. amplius neque species 10 fiet unquam generalissimum, neque genus specialissimum.

De communibus generis et propriae.

16,1

Generis autem et propriae commune quidem est sequi species; nam si homo est, animal est, et si homo est, risibile est. et aequaliter praedicari genus de speciebus et proprium de his quae illo par-
15 ticipant; aequaliter enim et homo et bos animal et Cato et Cicero risibile. commune autem et univoce praedicari genus de propriis speciebus et proprium quorum est proprium.

De propriis generis et propriae.

16,8

Dissent autem, quoniam genus quidem prius est, posterius vero 20 proprium; oportet enim esse animal, dehinc dividi differentiis et pro-

1 vero ABCLP: autem Q continentur L: continetur ABCPQ post continentur add. a genere P: om. ABCLQ continent ALP: continet BCQ 1. 9 pluribus—differentiis om. AC 2 est post genus transp. P 2. 3 et post differentiis transp. BL 3 et om. BL: exhib. PQ 4 ante quae add. genera L: om. BPQ quae post non transp. P et (post interim.) om. Q: exhib. BLP 5 et om. LQ: exhib. BP vero BPQ: enim L non post omnino transp. B 6 post species add. nam si homo est, animal est, et si animal est, non omnino homo est Q: om. BLP genere *primitus* L quidem post univoce transp. B 7 post minime add. praedi-
cantur P: om. BLQ quidem post genera transp. P: post abundant Q
8. 10 earum—specialissimum om. Q 8 sunt om. L: exhib. BP specierum BL: species P 9 a om. B: exhib. LP abundant post differentiis transp. P
10 post genus add. unquam L: fiet unquam BP: unquam fiet C: om. A 11 tit. om. Q: exhib. ABCLP De communibus ABCL: De communitate P 12. 16 generis —risibile om. Q 12 sequi BCLP: consequi A sequi post species transp. P
13. 16 nam—risibile om. AC 14 illo BP: illa L (corr. m.¹) 15. 16 post ani-
mal et post risibile add. est P: om. BL 16 post autem add. est his P: de his Q: om. ABCL et om. ACP: exhib. BLQ propriis om. Q 17 post speciebus add. et individuis Q et proprium ABCLQ: proprium vero P post proprium add. de illis L: de his PQ: om. ABC 18 tit. om. PQ: exhib. ABCL generis et proprii BCL: coruia A 19 post autem add. genus et proprium LQ: om. ABCP posterius om. Q: exhib. ABCLP 20. p. 44,9 oportet—interimunt genera om. AC 20 ante esse add.
prius Q: om. BLP et om. Q

priis, et genus quidem de pluribus speciebus praedicari, proprium vero de una sola specie, cuius est proprium. et proprium quidem conversim praedicatur de eo cuius est proprium, genus vero de nullo conversim praedicatur; nam neque si animal est, homo est, neque si 5 animal est, risibile est; sic vero homo, et risibile est, et econverso. amplius proprium omni speciei inest, cuius est proprium, et soli et semper, genus vero omni quidem speciei inest, cuius fuerit genus, et semper, non autem soli. amplius species quidem interemptae non simul interimunt genera, propria vero interempta simul interimunt 10 ea, quorum sunt propria, et his quorum sunt propria interemptis et ipsa simul interimuntur.

*De communibus generis et accidentis.*16,¹⁸

Generis vero et accidentis commune est de pluribus, quemadmodum dictum est, praedicari, sive separabilium sit sive inseparabilium; etenim moveri de pluribus et nigrum de corvis et de hominibus Aethiopibus et aliquibus inanimatis.

*De propriis generis et accidentis.*17,³

Dissent autem genus ab accidenti, quoniam genus ante species est, accidentia vero speciebus posteriora sunt; nam si etiam inseparabile sumatur accidens, sed tamen prius est illud, cui accidit, quam accidens. et genere quidem quae participant, aequaliter participant,

1 praedicari BLP: praedicatur Q 2. 4 conversim (*utrobiisque*) BLQ: conversum P
 3 de eo BLP: in eō Q 5 sin BL: si PQ post homo add. est PQ: om. BL
 econverso B: converso LPQ 6 post omni add. semper Q: om. BLP speciei om.
 Q: exhib. BLP 6. 7 et uni et semper B: et uni et soli et semper LP: et omni soli
 semper Q 7 quidem om. Q: exhib. BLP inest om. B: exhib. LPQ 9 interimunt (*prius*) BPQ: interimantur L post genera add. quorum sunt species BP: om. LQ
 propria] *corrigitas* genera vero ABCLQ: autem P 9. 10 interempta—propria, et
 om. P 9 interimunt (*alter.*) BCQ: interimuntur AL 10 et his—propria om. Q
 interemptis ante et his *transp.* AC et (post interemptis) om. Q 11 simul post
 interimuntur *transp.* CL 12 tit. om. PQ: exhib. ABCL 13 generi (*ex genus*
corr.) Q vero ABCQ: quidem L: om. P 14 dictum est om. Q: exhib. ABCLP
 14. 15 sive—pluribus om. AC 14 post sit add. accidens P: om. BLQ 15 etenim
 BLQ: est enim P 15. 16 de hominibus ACL: omnibus BQ hominibus et
 P: *fortasse delendum est* Aethiopis Q aliquibus ABCPQ: aliquid L
 inanimatis ABCLQ: animatis P post inanim. add. naturis C: om. ABLPQ
 17 tit. om. PQ: exhib. ABCL De propriis ABL: de differentia C 18 autem
 ACLPQ: etiam B accidente *codd.* 19 posteriora AC: inferiora BLPQ
 19. p. 45,7 nam—unumquodque om. AC 20 sed BP: eras. L: om. Q 21. p. 45,1 ge-
 nere et accidenti *corrixi*: genera et accidentia *codd.* 21 post aequaliter add. de his
 quae Q: om. BLP

accidenti vero non aequaliter; intentionem enim et remissionem suscipit accidentium participatio, generum vero minime. et accidentia quidem individuis principaliter subsistunt, genera vero et species naturaliter priora sunt individuis substantiis. et genera 5 quidem in eo quod quid sit praedicantur de his quae sub ipsis sunt, accidentia vero in eo quod quale aliquid sit vel quomodo se habeat unumquodque; qualis est enim Aethiops interrogatus dicis niger, et quemadmodum se Socrates habeat dicis quoniam sedet vel ambulat.

- 10 Genus vero quo ab aliis quattuor differat dictum est. contingit 17,¹⁴
autem etiam unumquodque aliorum differre ab aliis quattuor, ut cum
quinque sint, unumquodque autem ab aliis quattuor differat, quater
quinque, viginti sicut omnes differentiae. sed semper posteriobus
enumeratis et secundis quidem una differentia superatis propterea
15 quoniam iam sumpta est, tertii vero duabus, quartis vero tribus,
quintis vero quattuor, decem omnes sicut differentiae, quattuor, tres,
duae, una. genus enim differt a differentia et specie et proprio et
accidenti, quattuor igitur sunt omnes differentiae. differentia vero
quo differat a genere dictum est, quando quid differret genus ab ea
20 dicebatur; relinquitur igitur, quo differat a specie et proprio et accidenti
dicere, et sicut tres differentiae. rursus species quo quidem differat
a differentia dictum est, quando quid differret a specie differentia

2 post suscipit add. et P: om. BLQ generum post vero transp. Q
et om. Q: exhib. BLP 3 post individuis add. substantiis Q: om. BLP
principaliter post subsistunt transp. Q 4 post naturaliter add. non principaliter
BL: principaliter P: om. Q 5 quidem om. P: exhib. BLQ in eo BLQ:
de eo P sit BLQ: est P 6 sit Q: est BLP 7 habeat BL:
habet PQ 7. 8 unumquodque — habeat om. Q 7 qualis est enim AC:
qualis enim est BP: enim om. L 8 habeat ante Socrates transp. B dicis
ACPQ: dices B: om. L 10 vero LPQ: ex venus corr. A: enim B: ergo C
quo BCL: quod A: quomodo P: in quo Q ab aliis BP: aliis AC: ab his L:
om. Q 10. p. 46,8 contingit—accidens om. AC 11 autem om. P: exhib. BLQ
unum quod aliorum L cum om. P: exhib. BLQ 12 post quinque add. quidem
P: om. BLQ sint BLQ: sunt P post sint add. res L: om. BPQ unum-
quodque autem scripti: una autem BL: una quaque P: et unum autem Q quater
BLP: quattuor Q post quater add. vero L: om. BPQ 13 sicut BL: sicut P:
sicut Q 15 iam om. L: exhib. BPQ vero BPQ: autem L duabus BLQ:
duabus P 16 differentiae om. BQ: exhib. LP 17 enim BLQ: vero P
18 igitur post sunt transp. P sunt post omnes transp. Q post differentiae add.
generis PQ: om. BL vero om. P: exhib. BLQ 19 differat L: differt BPQ
quid BLQ: quo P differt scripti: differt B: differe L: differt PQ 20 post
quo add. differentia Q: om. BLP a om. P: exhib. BLQ et proprio] proprio
BL: et a proprio Q: om. P accidente B 21 differentiae om. Q: post rursus
transp. L post species add. vero (om. quo) L quidem om. Q: exhib. BLP
differat LPQ: differt B 22 quid BL: quo PQ differet BL: differet PQ differet
post quando transp. Q a specie differentia BQ: species a differentia LP

dicebatur; quo autem differat species a genere dictum est, quando quid differet genus a specie dicebatur; reliquum est igitur, ut quo differat a proprio et accidenti dicatur. duae igitur etiam istae sunt differentiae. proprium autem quo differat ab accidenti relinquitur; nam quo a specie et differentia et genere differat praedictum est in illorum ad ipsum differentia. quatuor igitur sumptis generis ad alia differentiis, tribus vero differentiae, duabus autem speciei, una autem proprii ad accidens, decem erunt omnes, quarum quatuor, quae erant generis ad reliqua, superius demonstravimus.

10

De communibus differentiae et speciei.

18,10

Commune ergo differentiae et speciei est aequaliter participari; homine enim aequaliter participant particulares homines et rationali differentia. commune vero est et semper adesse his quae participant; semper enim Socrates rationabilis et semper Socrates homo.

15

De propriis differentiae et speciei.

18,15

Proprium autem differentiae quidem est in eo quod quale sit praedicari, speciei autem in eo quod quid est; nam et si homo velut qualitas accipiat, non hic simpliciter erit qualitas sed secundum id quod generi advenientes differentiae eam constituerunt. amplius

-
1. 2 quo—dicebatur *om.* Q 1* differat L: differt B: differet P 2 quando *ex*
quoniam *m.²* corr. B differret BL: differet P¹ quo BLQ: quid P
3 post differat add species Q: *supra ser.* L² a *om.* P: exhib. BLQ ante acci-
denti add. ab Q: *om.* BLP accidente *codi.* duae istae igitur diff. sunt (*om.*
etiam) *colloc.* P: duae igitur sunt diff. istae (*om.*, *etiam*) Q 4. 5 proprium—est
om. P 4 accidenti Q: accidente BL relinquitur BL: relinquatur Q
5 post quo add. accidens Q: *om.* BLP a Q: *om.* BL differat L: differret
B: differt Q 6 differentia BLP: differentiis Q quattor Q sumptis
om. L: exhib. BPQ 7 autem (*post* duabus) BQ: vero P: *om.* L 8 ad *om.* L:
exhib. BPQ erunt *post* omnes *transp.* B 9 reliqua Q: reliquias ABCLP
demonstravimus ABCL: demostravimus P: demonstratum est Q 10 tit. *om.* PQ: exhib.
ABCL 11 ergo ABCLP: igitur Q ante differ. add. et Q: *om.* ABCLP
11. 12 homine—participant *om.* AC 12 homine et rationali differentia PQ: homi-
nom et rationalem differentiam BL 13 adesse *post* his *transp.* L post quae
add. eorum PQ: *om.* BL 14 rationabilis AC: rationalis BLPQ ante ration.
add. est B: *post* ration. ACP: *om.* LQ *post* homo add. est PQ: *om.* ABCL
15 tit. *om.* PQ: exhib. ABCL differ. et speciei BCL: eorum A 16 autem ABLPQ:
vero C differentiae *post* est *transp.* P est *om.* Q 16. 17 eo (*utrobius*)
supra ser. B 16 quod *ex* quid corr. C 17 speciei BCLP: species AQ est
ABCLP: sit Q *post* est add. praedicari Q: *om.* ABCLP 12. p. 47,10 nam—
generationem *om.* AC 17 et B: *om.* LPQ 18 *ante* non add. hic L: *post* non
BP: *om.* Q erit *post* qualitas *transp.* L

differentia quidem in pluribus saepe speciebus consideratur, quemadmodum quadrupes in pluribus animalibus specie differentibus, species vero in solis his quae sub specie sunt individui est. amplius differentia prima est ab ea specie quae est secundum ipsam; simul enim ablatum rationale interimit hominem, homo vero interemptus non auferit rationale, cum sit deus. amplius differentia quidem componitur cum alia differentia, rationale enim et mortale compositum est in substantia hominis; species vero speciei non componitur, ut gignat aliam aliquam speciem; quidam enim equus eisdem asino pertinet miscetur ad muli generationem, equus autem simpliciter asino non quam conveniens perficiet mulum.

De communibus differentiae et proprii.

19,4

Differentia vero et proprium commune quidem habent aequaliter participari ab his quae eorum participant; aequaliter enim rationabilia rationabilia sunt et risibia risibilia. et semper et omni adesse commune utriusque est; si enim curtetur qui est bipes, non substantiam perimit, sed ad quod natum est semper dicitur; nam et risibile in eo quod natum est habet id quod est semper, sed non in eo quod semper rideat.

1 saepe BLP: sese Q 1. 2' quemadmodum BLP: velut Q 2 quadrupes B:
quadrupedes LPQ post animalibus add. et punct. supp. del. differentia Q 3 in—
sub om. P 3 ante specie add. una BP: ipsa Q: om. L est om PQ: exhib. BL
4 post differ. add. quidem Q: om. BLP differ. post prima transp. B ante prima
add. in Q: om. BLP ab ea BLP: et ab ipsa Q post ipsam add. differentiam B:
om. LPQ 5 interimit hom. BLP: hom. intendit (?) Q vero BLP: enim Q
interemptus BLP: intentus Q 6 deus BPQ: angelus L differ. post quidem
transp. BP 7. 8 compositum est BLP: appositum (om. est) Q 9 gignat BL:
gignet P: generet Q aliam post aliquam transp. BQ 9. 10 quaedam et equa
(utrolique) P asinae (utrolique) Q 10 asinae ex asino m.² corr. A 11 perficiet ABCLQ: perficeret P mulum ABCLQ: nullum P 12 tit. om. PQ: exhib.
ABCL 13 vero ABCLQ: quidem P quidem om. Q: exhib. ABCLP
14 participari ABCPQ: praedicari L 14. 17 ab his—dicitur om. AC ab om. BP:
exhib. LQ 14 participant BLQ: participat P post enim add. et Q: om. BLP
14. 15 rationabilia rationabilia sunt] rationabilia sunt L (in mrg. rationalia): rationalia sunt
B: rationabilia P: rationalia sunt irrationalia Q 15 risibilia risibilia] risibilia L (alterum
risibilia supra scr.): risibilia sunt BP: risibilia sunt risibilia Q et (ante omni) om. P:
exhib. BLQ 16 curtetur BL: contetur P: currentium Q qui est LPQ: quidem B
16. 17 non subst. perimit deales secundum comment.: non om. Q: exhib. BLP: substantiam
perimit L: substantia perimit B: substantia perimitur Q: om. P 17 ante quod add. id
Q: om. BLP post est add. habet et id quod est LP: om. BQ: fortasse id quod est reci-
piendum post semper add. esse Q: om. BLP 17. 18 nam—semper om. Q in
eo B: eo L: id A: ad CP 18 id quod est BL: supra scr. m.¹ C: id quod quod est
P: om. A post semper add. m.² dicitur L in om. C: exhib. ABCLPQ

De propriis differentiae et proprii.

19,10

Proprium autem differentiae est, quoniam haec quidem de pluribus speciebus dicitur saepe, ut rationale de homine et de deo, proprium vero de una sola specie, cuius est proprium. et differentia 5 quidem illis est consequens, quorum est differentia, sed non convertitur; propria vero conversim praedicantur quorum sunt propria, idcirco quoniam convertuntur.

De communibus differentiae et accidentis.

19,16

Differentiae autem et accidenti commune quidem est de pluribus 10 dici; commune vero est ad ea quae sunt inseparabilia accidentia semper et omnibus adesse; bipes enim semper adest omnibus corvis et nigrum similiter.

De propriis differentiae et accidentis.

19,20

Differunt autem quoniam differentia quidem continet et non continetur, continet enim rationabilitas hominem, accidentia vero quodam 15 modo continent eo quod in pluribus sunt, quodam vero modo continentur eo quod non unius accidentis susceptibilia sunt subiecta, sed plurimorum. et differentia quidem intentibilis est et inremissibilis, accidentia vero magis et minus recipiunt. et impermixtae quidem sunt contrariae differentiae, mixta vero contraria accidentia.

1 tit. om. PQ: exhib. ABCL 3 saepe dicitur *colloc.* Q 3. 5 saepe—convertitur *om.* AC
 3 saepe *supra scr.* L² de (*ante deo*) *om.* L: exhib. BPQ post deo add. et angelo L: *om.* BPQ 4 de una LQ: in una BP post specie add. est P: *om.* BLQ 5 illis post est *transp.* PQ inter est et differentia ras. L 6 conversim ABCLQ: conversum P ante quorum add. de his Q: *om.* ABCLP 6. 7 idcirco—convertuntur *om.* Q
 7 quoniam *supra scr.* B 8 tit. om. PQ: exhib ABCL et BCL: vel A 9 accidenti ABLPQ: accidentis C quidem *om.* Q: exhib. ABCLP 10 vero est ABC: est vero Q: est *om.* LP 10. 11 post semper add. in eodem genere A: *om.* BCLPQ
 11 enim BCLPQ: etenim A post omnibus add. hominibus LPQ: *om.* ABC
 11. 12 corvis et nigrum similiter ABC: corvis et nigr. esse sim. P: et corvis nigredo sim. L: nigrum vero sim. corvis Q 13 tit. om. PQ: exhib. ABCL differ. et accid. AB: earundem C 14 Differunt A: *ex different corr.* C: differt BLPQ
 et *om.* A 14. 15 post continetur add. ab eo quod continet Q: *om.* ABCLP
 14. p. 49,2 continet—sunt *om.* AC 15 enim BPQ: autem L rationabilitas BLQ: rationalitas P vero *om.* Q: exhib. BLP quodam quidem modo L: quidem quodammodo BQ: quodammodo P 16 in *supra scr.* L sunt LP: *sint* BQ
 17 subiecta BLP: subsistentia Q 18 et BPQ: sed L intentibilis BL: intensibilis PQ est *om.* P: exhib. BLQ 18. 19 post in remissibilis add. est LP: *om.* BQ
 19 recipiunt BLQ: suscipiunt P 19. 20 quidem *om.* Q: exhib. BLP 20 post vero add. sunt B: *post accid. supra scr.* L: *om.* PQ contraria *post accid. transp.* Q

Huiusmodi quidem communiones et proprietates differentiae et ceterorum sunt, species vero quo quidem differat a genere et differentia, dictum est in eo quod dicebamus, quo genus differet a ceteris et quo differentia differet a ceteris.

5

De communibus speciei et proprii.

20,11

Speciei autem et proprii commune est de se invicem praedicari; nam si homo, risibile est, et si risibile, homo est; risibile vero quoniam et secundum id quod natum est sumi oportet, saepe iam dictum est; aequaliter enim sunt species his quae eorum participant 10 et propria quorum sunt propria.

De propriis speciei et propriis.

20,16

Differit autem species a proprio, quoniam species quidem potest et aliis genus esse, proprium vero et aliarum specierum esse impossibile est. et species quidem ante subsistit quam proprium, proprium 15 vero postea fit in specie; oportet enim hominem esse, ut sit risibile. amplius species quidem semper actu adest subiecto, proprium vero aliquando potestate; homo enim semper actu est Socrates, non vero semper ridet, quamvis sit natus semper risibilis. amplius quorum termini differentes, et ipsa sunt differentia; est autem speciei 20 semper et sub genere esse et de pluribus et differentibus numero in

1 quidem om. Q: exhib. BLP et (post differ.) om. P: exhib. BLQ 3 est om. C: exhib. ABLPQ differet BL: differt ACPQ differet post ceteris colluc. Q a om. A 4 et quo differentia iter. A differet C: differt AP: differat BLQ 5 tit. exhib. codd. omnes 6 speciei ABCLP: speciem Q se om. Q: exhib. ABCLP 7. 8 nam—dictum est om. AC 7 post homo (prius) add. est P: supra scr. B: om. LQ si (ante risib.) om. BLQ: exhib. P post risibile add. est P: om. BLQ 8 et om. Q: exhib. BLP sumi oportet L: dicitur BPQ 9 sunt post species transp. A eorum ABCLQ: horum P 10 et propria ABCLP: propria vero Q 11 tit. om. PQ: exhib. ABCL De propriis ABL: De differentia C 12 a supra scr. AL species post quidem transp. Q 13. p. 50,1 proprium—praedicari om. A: proprium—huiusmodi om. C 13 ante proprium add. subalternum ante speciissima Q: om. BLP 14 post est add. esse nisi illarum quarum est proprium Q: om. BLP et om. Q 15 ante hominem add. prius Q: om. BLP 16 post amplius add. autem Q: om. BLP adest post subiecto transp. Q ante subiecto add. in P: om. BLQ 17 post aliquando add. actu PQ: supra scr. L²: om. BL¹ post potestate add. vero semper P: autem semper Q: om. BL homo enim BLP: Socrates vero Q Socrates BLP: homo Q non vero semper ridet, quamvis BPQ: semper autem non ridet, quamquam L 18 sit natus semper LP: sit natura semper B: natura semper sit Q 19 termini BPQ: diffinitiones L ante differentes add. sunt Q: post diff. P: om. BL post autem add. proprium Q: om. BLP post speciei add. esse L: diffinitio BP: om. Q semper] an quidem? 20 et (post semper) om. PQ: exhib. BL sub genere esse BLP: adesse subalterne Q et (ante different.) om. Q: exhib. BLP

eo quod quid est praedicari et cetera huiusmodi, proprii vero quod est soli et semper et omni adesse.

De communibus speciei et accidentis.

21,⁴

Speciei vero et accidentis commune quidem est de pluribus praedicari; rarae vero aliae sunt communitates, propterea quoniam quam plurimum a se distant accidentis et id cui accidit.

De propriis speciei et accidentis.

21,⁵

Propria vero utriusque sunt, speciei quidem in eo quod quid est praedicari de his quorum est species, accidentis autem in eo quod quale quiddam est vel aliquo modo se habens. et unamquamque substantiam una quidem specie participare, pluribus autem accidentibus et separabilibus et inseparabilibus. et species quidem sane ante subintellegi quam accidentia, vel si sint inseparabilia (oportet enim esse subiectum, ut illi aliquid accidat), accidentia vero posterioris generis sunt et adventiciae naturae. et speciei quidem participatio aequaliter est, accidentis vero, vel si inseparabile sit, non aequaliter; Aethiops enim alio Aethiope habebit colorem vel intentum amplius vel remissum secundum nigredinem.

Restat igitur de proprio et accidenti dicere; quo enim proprium a specie et differentia et genere differt, dictum est.

1 quid *in ras.* L est BLP: sit Q proprii ABCPQ: proprium L quod est *om.* BPQ: *exhib.* ACL 2 post est add. et P: *om.* ABCLQ 2 soli et semper et omni AC: soli et omni et semper B: soli et omni (*om.* et semper) LP: semper et omni et soli Q adesse *mutatum in adest* L 3 *tit.* *om.* Q: *exhib.* ABCLP communibus ABCL: communitate et differentia P 4 accidentis ACLPQ: accidenti B quidem *post est transp.* C 5 aliae sunt *colloc.* P quoniam *om.* L: *exhib.* ABCPQ a se *post distant transp.* BPQ 6 distant ABCQ: distat LP id *om.* A: *supra scr.* B¹ accidit BCLPQ: accidentum A 7 *tit.* *om.* PQ: *exhib.* ABCL 8 *ante speciei add. et P:* *om.* ABCLQ *post quidem add.* est Q: *om.* ABCLP in eo ABLPQ: et eo C quid *om.* P 9 praedicare A 10 quiddam ABLQ: quid (*corr. ex quid-dam*) P: quidem C quiddam est quale *colloc.* Q 10. 18 vel — nigredinem *om.* C 10 habens ABPQ: habet Q 10. 18 et — nigredinem *om.* A 10. 11 unamq. speciem quidem substantiam specie Q 11 participare PQ: participari BL 12 et (*ante separab.*) *om.* P: *exhib.* BLQ sane BLP: autem Q 13 *ante subintellegi add.* potest Q: *om.* BLP 14 enim *in ras.* P illi aliquid accidat BLP: ei accidat aliquid Q 15 generis *post sunt transp.* P 16 aequaliter LPQ: aequaliter B accidentis BPQ: accidens L vel si Q: vel B: si LP 17 et int. ampl. et rem. P¹ intentum BL: intensum PQ 18 nigredinem BP: nigritudinem LQ 19 dicere et accidente P enim *om.* P: *exhib.* BLQ 20 a *om.* ABCLP: *exhib.* Q et (*ante differ.*) *om.* AP: *eras.* C: *exhib.* BLQ

*De communibus proprii et accidentis.*21,²⁰

Commune autem proprii et inseparabilis accidentis est, quod praeter ea nunquam constant illa, in quibus considerantur; quemadmodum enim praeter risibile non subsistit homo, ita nec praeter nigrinem subsistit Aethiops, et quemadmodum semper et omni adest proprium, sic et inseparabile accidens.

*De propriis proprii et accidentis.*22,⁴

Differt autem quoniam proprium uni soli speciei adest, quemadmodum risibile homini; inseparabile vero accidens, ut nigrum, non solum Aethiopi sed etiam corvo adest et carboni et ebeno et quibusdam aliis. quare proprium conversim praedicatur de eo cuius est proprium et aequaliter, inseparabile vero accidens conversim non praedicatur. et proprietorum quidem aequalis est participatio, accidentium vero haec quidem magis, illa vero minus.

Sunt quidem etiam aliae communitates vel proprietates eorum quae dicta sunt, sed sufficiunt etiam haec ad discretionem eorum communitatisque traditionem.

1 *tit. om. Q: exhib. ABCLP* *communibus ABCL: communitatē et differentia P* *post*
accidentis add. inseparabilis P: om ABCL 2 *inseparab. post accidentis transp. BQ*
est ante autem transp. L: ante accid. P 3 *ea] ipsa P¹ (ea supra scr. m.²)*
constant C: consistant ABL: exstant P: consistunt Q (cf. p. 25, 13) *illa ABCLP:*
ea Q *consideratur P* 3. 5 *quemadmodum—Aethiops om. AC* 4 *subsistit*
(utrobius) BL: consistit PQ *nec om. Q: exhib. BLP* 4. 5 *post nigred. add.*
non BQ: om. LP 6 *sic BLPQ: sicut C: om. A* *post accidens add. nigrum*
omni Aethiopi adest P: om. ABCLQ 7 *tit. om. PQ: exhib. ABCL* *proprii et*
accidentis colloc. L 8 *differt ABL²P: differtur L¹: differunt CQ* 9. 14 *insepara-*
bile—minus om. AC 9. 12 *ut nigrum—accidens om. L (suppl. m.²)* 9 *ut nigrum*
om. Q: exhib. BL²P 10 *solum PQ: soli BL²* *corvo om. Q: exhib. L²BP* *adest*
post carboni transp. P *ebeno BL²: ebano PQ* 12 *et BPQ: cuius est L* *con-*
versim post non transp. L 13 *ante et iterat. del. quare proprium conversim praedicatur P*
proprietorum LP: proprii BQ *aequalis] an aequaliter? (cf. p. 50, 16)* 13. 14 *acci-*
dentium BLP: accidentis Q 15 *etiam ABCLP: et Q* *aliae om. P: exhib. ABCLQ*
vel ACLQ: et BP *earum quae dictae C* 16 *etiam haec ABCLP: haec et Q*
post eorum add. quae dicta sunt Q: om. ABCLP 17 *traditionem B*

PORPHYRII
IN ARISTOTELIS CATEGORIAS
EXPOSITIO PER INTERROGATIONEM
ET RESPONSIONEM

ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ ΚΑΤΑ ^{ed. pr.}
^{2r} ΠΕΥΣΙΝ ΚΑΙ ΑΠΟΚΡΙΣΙΝ.

Ἐρώτησις. Διὰ τί κατηγορίας ἐν τῇ συνηθείᾳ καλουμένης τῆς ἐν ἡγε-
μαντικού πρὸς τὰς δικαιολογίας, ἢ ἀντίκειται ἡ ἀπολογία, ὁ Ἀριστοτέλης οὐ
5 προελόμενος διδάσκειν, πῶς ἐπὶ τοῖς δικαιστηρίοις τῶν ἀντιδίκων κατηγο-
ροῦμεν, ἀλλ᾽ ἔτερόν τι, ὅπερ οὐ παρὰ τοῖς Ἐλλησι τῷδε καλεῖται τῷ ὄντι 10
ματι, ἔνιζεν εἴλετο κατηγορίας ἐπιγράψας τὸ βιβλίον;

Ἀπόκρισις. Ότι ἡ μὲν συνήθεια τῶν προχείρων οὖσα πραγμάτων
παραστατική, περὶ τούτων καὶ τὰς δηλωτικὰς λέξεις ἐν τῇ πολλῇ γράφει
10 παρέλαβεν, οἱ δὲ φιλόσοφοι τῶν τοῖς πολλοῖς ὀγκώστων πραγμάτων ἐπη-
γηταὶ ὅντες καινοτέρων δεηθέντες δινομάτων εἰς παράστασιν τῶν ὑπὸ αὐτοῦ 15
τῶν ἐξερυθρέντων πραγμάτων ἢ αὐτοὶ ἐποίησαν λέξεις καινὰς καὶ ἀσυνήθεις
ἢ ταῖς κειμέναις κατεχρήσαντο εἰς δήλωσιν τῶν ὑπὸ αὐτῶν εὑρεθέντων
πραγμάτων.

Ἐ. Παράστησον ἡμῖν διὰ παραδείγματος δὲ λέγεις.

Α. Ὁ Ἀριστοτέλης κατανοήσας, ὅτι τινὰ εἰδη, δὲ ἐπιγίνεται, ὅταν τὸ εθ-
οίκειν τέλος λάβῃ τὸ γινόμενον ἢ ὑπὸ φύσεως ἢ ὑπὸ τέχνης, ὥσπερ ὅταν
10 ὑπὸ τῆς φύσεως τὸ καταβληθὲν σπέρμα ζῷου κινηθὲν καὶ ἀποτελεσθὲν,
φέρε ^{τοπο} ἀποτελεῖται, ὅταν ἔμψυχον γένηται καὶ τὰ ἴδιώματα φέρῃ τοῦ
20 ἐμβύγου. τὴν φυγὴν ἐντελέχειαν προστρέψεν ἀπὸ τοῦ εἰς τέλος τὸ οὐ-
κεῖνον ἀφικόμενον τὸ σπέρμα ἔμψυχον ἀποτελέσαι ζῷον, ὑπὸ δὲ τοῦ ἀν-
δριαντοποιοῦ ὅταν ὁ χαλκὸς ἀνδριάς γένηται, ἐντελέχειαν εἶναι τὸ εἶδος
τοῦ ἀνδριάντος τὸ περιτεττέλεν ὑπὸ τοῦ τεχνίτου τῷ χαλκῷ· αὐτὸς γάρ
25 ἐποίησε τὸ τῆς ἐντελεχείας ὄνομα ἐπὶ τῶν τοιούτων μὴ ὃν ἐν τῇ συνηθείᾳ. 2v
τὸ δὲ κεφαλωτὸν ἐπὶ ἄλλου ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγόμενον αὐτὸς ἐπὶ τοῦ κε-

3 ἐρώτησις post ἀπόκρισιν (2) superscripsit p: om. M 4 πρὸς τὰς] αἱ πρός τινα? vide p. 56,6 et Brand. p. 33^a25 κατηγορίαι δὲ λέγονται οὐχ ὥσπερ ἡ συνήθεια βούλεται τὰς

ἐπ' ἐγκλήμασι δίκας οὐ Zp: obliter. M 11 δεηθέν M 16 ἡ M: om. p (fort.
recte) 18 αἱ κινηθῆναι καὶ ἀποτελεῖσθαι; 19 ἀποτελεῖται M: ἀποτελεῖται p 20 τὸ
ζῷον ἐντελέχειαν προστγ.] cf. Aristot. de anima II, 2 p. 412^a27sqq. 25 κεφαλωτὸν]
cf. Categ. 7 p. 7^a15

φαλὴν ἔχοντος καταγρῆται, οὐκειότερον λέγων τὴν κεφαλὴν κεφαλωτοῦ κεφαλὴν ἡ ζῷου κεφαλὴν· τοῦ μὲν γάρ κεφαλὴν ἔχοντος σημεῖον τὸ κεφαλωτὸν εἴη ἄν· κεφαλωτοῦ γάρ κεφαλὴ διὸ τὸ μὴ πάντα τὰ ζῷα ἔχειν 5 κεφαλὴν ὥσπερ ἔχοντος καὶ ἀκαλήφαι καὶ ὅσα τοιαῦτα. διὸ καὶ αὐτὸς ἔφη· 5 ἐνίστε καὶ ὀνοματοποιεῖν δεῖ⁴. τὸ οὖν τῆς κατηγορίας ὄνομα κείμενον 10 ἐν τῇ συνηθείᾳ ἐπὶ δικαιολογίας ἐλεγκτικῆς, τῆς διὸ λόγων μηδύσεως, λα- βῶν αὐτὸς τὰς τῶν λέξεων τῶν σημαντικῶν κατὰ τῶν πραγμάτων ἀγορεύ- 15 ούσεις κατηγορίας προσειπεν. ὥστε πᾶσα ἀπλὴ λέξις σημαντικὴ ὅταν κατὰ τοῦ σημαντικού πράγματος ἀγορευθῇ τε καὶ λεγθῇ, λέγεται κατηγορία. οἷον 20 ὅτος πράγματος τοῦδε τοῦ δεικνυμένου λίθου. οὐ ἀπέκμενα ἡ διέλεπομεν, ὅταν εἰπωμεν ἐπ’ αὐτοῦ ὅτι τόδε λίθος ἐστίν, ἡ λίθος λέξις κατηγόρημά 25 ἐστι· σημαίνει γάρ τὸ τοιόνδε πρᾶγμα καὶ ἀγορεύεται κατὰ τοῦ δεικνυμένου πράγματος λίθου. καὶ οὕτω ἐπὶ τῶν ἄλλων.

Ἐ. Ἀρα οὖν Κατηγορίας μόνον ἐπέγραψε τὸ βιβλίον ἡ καὶ ως ἄλλοι 15 Δέκα κατηγορίας;

Α. Οὐδαμῶς.

Ἐ. Διὰ τί ἔφης οὐδαμῶς;

Α. Ότι ἄλλοι μὲν Πρὸ τῶν τοπικῶν ἐπέγραψαν, ἄλλοι δὲ Περὶ τῶν γενῶν τοῦ ὄντος, ἄλλοι δὲ Περὶ τῶν δέκα γενῶν.

Ἐ. Ἀρα οὖν δρῦμῶς ἐπέγραψαν;

Α. Οὐδαμῶς.

Ἐ. Παράστησον οὖν καθ⁵ ἑκάστην τῶν ἐπιγραφῶν τὴν ἀτοπίαν.

Α. Πρὸ μὲν τῶν τοπικῶν ἀτόπως ὅν τις ἐπιγράφοι· διὰ τί γάρ Πρὸ 25 τῶν τοπικῶν, ἀλλ᾽ οὐχὶ μᾶλλον Πρὸ τῶν ἀναλυτικῶν καὶ Πρὸ τοῦ περὶ 25 ἐρμηνείας; οὐ γάρ διὰ τὴν τῶν τοπικῶν διδασκαλίαν προμανθάνειν δεῖ τὸ τῶν κατηγοριῶν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν τῶν ἀναλυτικῶν καὶ διὰ τὴν τῶν κατηγοριῶν προτάσεων μάλιστιν καὶ σχεδὸν διὰ τὰς ἄλλας πάσας μα- 30 θήσεις· στοιχειοδέστατον γάρ τοῦτο καὶ εἰσαγωγικὸν εἰς πάντα τὰ μέρη τῆς φιλοσοφίας τὸ βιβλίον. καὶ μάλιστα πρὸ τοῦ φυσικοῦ ἀν εἴη μέ- 35 ροις τῆς φιλοσοφίας ἡ πρὸ τῶν τοπικῶν· φύσεως γάρ ἔμρυν οὐσία, ποιὸν καὶ τὰ ὅμοια. Περὶ δὲ τῶν γενῶν τοῦ ὄντος ἡ Περὶ τῶν δέκα γε- γῶν οὐδαμῶς γρήγοράφειν.

Ε. Διὰ τί;

Α. Ότι τὰ μὲν ὄντα καὶ τὰ τούτων γένη καὶ τὰ εἰδῆ καὶ αἱ διαφοραὶ 5 πράγματά ἐστι καὶ οὐ φωναί. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης καταριθμησάμενος τὰ δέκα ταῦτα, τὴν οὐσίαν, τὸ ποιόν, τὰ λοιπά φησιν· ἔκαστον δὲ

4 αὐτὸς ἔφη] Categ. 7 p. 7a5 5 post. ἐνίστε add. δὲ p Aristot.: om. M 5 δεῖ] ἵζως ἀναγνάτῳ Aristot. 6 ἐγκλητικῆς superset. M: ἐλεγκτικῆς M¹p 8. 9 κατὰ τοῦ p: καθ⁵ οὗ M 10 δ M: δν p 18 περὶ (ante τῶν γενῶν) mutavit in πρὸ M 23. 25 διὰ τί γάρ—ἐρμηνείας discipulo reddidi: ἐρώτησις ante διὰ τί γάρ et ἀπόκρισις post ἐρμηνείας add. M²p 24 ante ἀναλυτικῶν add. punctis circumser. ἄλλων M 28 στοιχειοδέστατον M 30. 31 οὐσία, ποιὸν] substantia, quantitas, qualitas Felic. 36 ante τὰ λοιπά add. καὶ p: om. M φησιν] Categ. 4 p. 2a4

τῶν εἰρημένων αὐτὸν μὲν καθ' αὐτὸν οὐδεμιᾷ καταφάσει λέγεται, τῇ δὲ πρὸς ἄλληλα τούτων συμπλοκῇ κατάφασις γίνεται¹. εἰ γάρ η τούτων 10 συμπλοκὴ κατάφασιν ποιεῖ, ή δὲ κατάφασις ἐν φωνῇ σημαντικῇ καὶ λόγῳ ἀποφαντικῇ τὴν ὑπόστασιν ἔχει, οὐκ ἀν εἴη περὶ γενῶν τοῦ ὄντος η πραγματεία οὐδὲ θλως περὶ πραγμάτων ἢ πράγματα, ἀλλὰ μᾶλλον περὶ φωνῶν σημαντικῶν τῶν πραγμάτων· οὐ γάρ η τῶν πραγμάτων συμπλοκὴ κατάφασις γίνεται, ἀλλ' η φωνῶν σημαντικῶν τῶν δηλουσῶν τὰ πράγματα συμπλοκὴ ἀποτελεῖ τὴν κατάφασιν, αὐτός τε ῥητὸς ἔφη· 'τῶν κατὰ μηδεμίαν συμπλοκὴν λεγομένων ἔκαστον ἦτοι οὐσίαν σημαίνει 10 η ποσόν' καὶ τὰ ἑέζης εἰ γάρ περὶ πραγμάτων ἢν αὐτῷ ὁ λόγος, οὐκ ἀν εἰπεν τὸ 'ἦτοι οὐσίαν σημαίνει'. οὐ γάρ σημαίνουσι τὰ πράγματα 20 ἀλλὰ σημαίνεται.

'Ε. 'Αλλ' δτι μὲν οὔτε Πρὸ τῶν τοπικῶν ἐπιγέρραπται οὔτε Ηερὶ τῶν γενῶν τοῦ ὄντος οὔτε Ηερὶ τῶν δέκα γενῶν τοῦ ὄντος, αὐτάρκως παρ- 15 ἐστησας· δτι δὲ Ηερὶ τῶν κατηγοριῶν ἐπιγραπτέον, ἐπιδεικνον ἡμῖν.

'Α. 'Αλλ' οὐκ ἀν τοῦτο ἐπιδειχθεῖη, εἰ μὴ η πρόθεσις πρότερον δηλω- 25 θείη η τοῦ βιβλίου· ταύτης γάρ δειχθείσης καὶ τὸ ἐπίγραμμα δτι οὐκεῖν τὸ τῶν κατηγοριῶν, δειχθῆσται.

'Ε. Δειξέν οὖν τὴν οὐκείαν πρόθεσιν τῆς τοῦ βιβλίου πραγματείας.

20 'Α. Φημὶ τούτου δτι τῶν πραγμάτων ἐκκειμένων δηλωτικὸς γενόμενος 30 καὶ σημαντικὸς αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἥλθεν ἐπὶ τὸ καὶ διὰ τῆς φωνῆς κατονομάζειν καὶ δηλοῦν ἔκαστον. καὶ γέγονεν αὐτῷ η πρώτη χρῆσις τῶν λέξεων εἰς τὸ παραστῆσαι ἔκαστον τῶν πραγμάτων διὰ φωνῶν τινων καὶ λέξεων, 35 καὶ η σχέσιν τῶν φωνῶν τὴν πρὸς τὰ πράγματα τόδε μὲν τι πρᾶγμα βαθύρον κέκληκεν, τόδε δὲ ἄνθρωπον, τόδε δὲ κύνα, ἥλιον δὲ τόδε, καὶ πάλιν τόδε μὲν τὸ γρῦμα λευκόν, τόδε δὲ μέλαν, καὶ τόδε μὲν ἀριθμόν, τόδε δὲ μέρεμός, καὶ τόδε μὲν δίπηχον, τόδε δὲ τρίπηχον, καὶ οὕτως ἑκάστῳ 5 πράγματι λέξεις καὶ ὀνόματα τέθεικεν σημαντικὰ αὐτῶν καὶ μηνυτικὰ διὰ τῶν τοιούτων τῆς φωνῆς ψόφων. τέθεισῶν δὲ τοῖς πράγμασι συμβολικῶς 10 τινων λέξεων προηγουμένως, πάλιν ὁ ἄνθρωπος κατὰ δευτέραν ἐπιβολήν ἐπανελθὼν (αὐτὰς τὰς τεθείσας λέξεις θεωρήσας) τὰς μὲν τοιούτον φέρε τύπον 15 ἐχούσας, ὡστε ἄρθρους συνάπτεσθαι τοιοῦσδε, "οὐδόματα" κέκληκε, τὰς δὲ τοιούτας οἷον τὸ περιπατῶ, περιπατεῖς, περιπατεῖ, "βήματα," δηλώματα τῶν ποιῶν τύπων παριστάς τῶν φωνῶν διὰ τοῦ τὰς μὲν ὀνόματα καλέσαι τὰς 25 δὲ βήματα. ὡστε τόδε μὲν τι τὸ πρᾶγμα καλέσαι χρυσὸν καὶ τὴν τοιούτην

1 έν οὐδεμιᾳ Aristot. Simpl. (f. 2v16), quod reponas.

1. 2 καταφάσει η ἀπόφασει ετ κατάφασις η ἀπόφασις Aristot., sed codicis lectionem tuerit Simpl. 2 γίνεται p su-
perser. M: γάρ ἐστιν punctis circumscript. M² 5 η p: η M 7 τῶν M: om. p
8 αὐτοστρητῶς statim corr. M¹ ἔφη] Categ. 4 p. 1b25 14 τοῦ ὄντος p cf. Plotin.
Ennead. VI, 1, 1 p. 566. David in Categ. p. 30a6 Brand.: τῶν ὄντων M 16 ἐπιδει-
θείην p 20 post πραγμάτων addendum τῶν coni. Diels.

25 κύνα scripsi: κύνων M:
κύλλον p, cf. Dav. p. 29b16 τὸ μὲν ἄνθρωπον, τὸ δὲ εἰ τόχοι ἵππον 32 post τοιοῦσδε
desideratur οἷον οὐ, η 32. 33 τοιούτας compendiose M: τοιάσδε p

αύτην ὅλην τὴν οὕτω διαλάμπουσαν προσαγορεῦσαι ἥλιον τῆς πρώτης ἡνὶ⁴ θέσεως τῶν διοράματων, τὸ δὲ τὴν χρυσὸν λέξιν εἰπεῖν εἶναι ὄνομα τῆς δευτέρας θέσεως καὶ τοὺς τύπους τῆς ποιᾶς λέξεως σημαίνοντος. ἔστι τοίνυν ἡ πρόθεσις τοῦ βιβλίου περὶ τῆς πρώτης θέσεως τῶν λέξεων τῆς 20 παραστατικῆς τῶν πραγμάτων· ἔστιν γάρ περὶ φωνῶν σημαντικῶν ἀπλῶν, καθὸ σημαντικαὶ εἰσὶ τῶν πραγμάτων, οὐδὴν τῶν κατὰ ἀριθμὸν ἀλλήλων διαφερόντων ἀλλὰ τῶν κατὰ γένος· ἀπειρα μὲν σχεδὸν καὶ τὰ πράγματα καὶ αἱ λέξεις κατὰ ἀριθμόν. ἀλλ’ οὐ τὰς κατὰ ἀριθμὸν πρόκειται διελθεῖν εἰς λέξεις· ἐκάστη γάρ κατὰ ἀριθμὸν σημαίνει τῶν ὄντων· ἀλλ’ ἐπεὶ τοῖς ἀριθμῷ πολλὰ ἔστιν ἐν ὄνται τῷ εἴδει ἡ τῷ γένει, καὶ ἡ ἀπειρία τῶν ὄντων καὶ τῶν σημαίνουσῶν αὐτὰ λέξεων εἰς δέκα γένη εὑρηται περιλαμβανομένη εἰς τὸ γράφεσθαι. εἰς δέκα τοίνυν γενικὰς διαφορὰς περιληφθέντων τῶν 30 ὄντων δέκα καὶ αἱ δηλοῦσαι ταῦτα φωναὶ γεγόνασι κατὰ γένη καὶ αὐταις 4· περιληφθεῖσαι. δέκα οὖν λέγονται κατηγορίαι τῷ γένει δηλούνται, ὕσπειρ καὶ 15 αὐτὰ τὰ ὄντα δέκα τῷ γένει. διείν επεὶ περὶ φωνῶν σημαντικῶν ἡ πρόθεσις καθὸ σημαίνουσι τῶν κατὰ γένος διαφόρων ὄντων, τὸ δὲ ἀγορεύειν τὰ πράγματα κατὰ τι σημαίνουσιν κατηγορεῖν ἔλεγον καὶ διώλως τὸ λέξιν 5 σημαντικὴν κατὰ πραγμάτων λέγειν, εἰκότως Κατηγορίας ἐπέγραψεν τὴν περὶ τῶν ἀπλῶν λέξεων στοιχείωσιν τὴν καθὸ σημαντικαὶ τῶν πραγμάτων 20 εἰσὶν προγρουμένως κατὰ γένος ἔκαστον θεωρουμένην.

Ἐ. Ἀλλὰ πῶς, εἰ περὶ φωνῶν σημαντικῶν ἔστιν ἡ πραγματεία, ἐν 10 τοῖς ἑξής περὶ τῶν πραγμάτων ὁ πᾶς αὐτῷ γεγένηται λόγος;

Α. Ὄτι αἱ φωναὶ ἀγγέλῳ ἐσικοῦται τὰ πράγματα ἀγγέλουσιν, ἀπὸ δὲ τῶν πραγμάτων, ὃν ἀγγέλουσι, τὰς διαφορὰς λαμβάνουσιν· ἀφ’ ὃν τοίνυν 25 τὸ τῆς χρείας ἀναγκαῖον ἔχουσιν, ταῦτα ἀναγκαῖον θεωρεῖται, ἵνα κατὰ τὰς 15 γενικὰς διαφορὰς ὃν ἀγγέλουσι καὶ αὐταις τὸ διάφορον λάβωσι τὸ κατὰ γένος. ἐμπίπτουσα τοίνυν γέγονεν ἡ περὶ τῶν κατὰ γένος διαφόρων ζητησίς τῶν ὄντων, προγρουμένη δέ ἔστιν ἡ περὶ τῶν φωνῶν τῶν σημαντικῶν, ὡς εὑρηται.

Ἐ. Ἀλλ’ εἰ ἐνθάδε εἰς δέκα γένη διείλεν τὰς σημαντικὰς φωνάς, 20 πῶς ἐν τῷ Περὶ ἐρμηνείας εἰς δύο, εἰς ὄντα καὶ ῥῆμα;

Α. Ὄτι ἐνθάδε μὲν περὶ τῆς προγρουμένης θέσεως τῶν λέξεων τῆς κατὰ τῶν πραγμάτων ποιεῖται τὸν λόγον, ἐν δὲ τῷ Περὶ ἐρμηνείας περὶ τῆς δευτέρας, ἡ οὐκέτι ἔστι περὶ τῶν σημαντικῶν λέξεων τῶν πραγμάτων, καθὸ εἰσὶ τούτων σημαντικαὶ, ἀλλὰ περὶ τῶν σημαντικῶν λέξεων τοῦ τύπου τῶν 25 φωνῶν, καθὸ τύποι εἰσὶ τοιούτων· τύπος γάρ τῆς φωνῆς τὸ εἶναι ἡ ὄνομα ἡ ῥῆμα. καὶ τὸ κυρίαν δὲ εἶναι τὴν λέξιν ἡ μεταφορικὴν ἡ ἄλλως

4 βιβλίου Zp: obliter. M 6 ἀριθμῶν M¹ (corr. m²) 9 ἐκάστη—ὄντων om. Felic.
post σημαίνει inseruerim ἐν 16 διαφορῶν M τόδε libri 18 πραγμάτων]
πράγματος Simpl. (f. 5v22) 21 εἰ p: εἰπὲ M 22 γεγένηται scripsi cf. p. 59,35:
γένηται M: γένεται p 23, 24, 26 ἀγγέλουσι M 26 τὸ (ante κατὰ) M: τῷ p
30 διείλεν scripsi: διῆλεν M: διῆλθεν p: distinxit Felic. 31 εἰς δύο M: om. p
34 ἡ] ἡ Mp 36 τύπος M: τύπους p 37 μεταφορικὴν Simpl.: μεταφορὰν Mp

τροπικὴν τῆς δευτέρας ἐστὶ περὶ τῶν φωνῶν πραγματείας καὶ οὐ τῆς πρώτης.

Ἐ. Ἀρα οὖν τὴν διαφορὰν ταύτην πάντες ἔγνωσαν οἱ περὶ τῶν 30 κατηγοριῶν τι γράψαντες;

Α. Οὐδαμῶς· οὐ γάρ ἀν οἱ μὲν περὶ τῶν γενῶν τῶν ὄντων προηγου-
μένως φύοντο ἐνταῦθα πραγματεύεσθαι, οἱ δὲ ἀντέλεγον ἀθετοῦντες αὐτῶν 40 τὴν διαίρεσιν ὡς πολλὰ παριεῖσαν καὶ μὴ περιλαμβάνουσαν ἢ καὶ πᾶλιν πλεονάζουσαν.

Ἐ. Τίνες εἰσὶν οὗτοι;

Α. Οἱ περὶ Ἀθηνῶν καὶ Κορυνῶν οἱ τὰ ζητούμενα περὶ τῶν λέξεων καθὸν λέξεις. οἷα τὰ κύρια καὶ τὰ τροπικὰ καὶ ὅτα τοιαῦτα. (Διαφοραὶ 5 γάρ ἐστι λέξεων καθὸν λέξεις εἰσι) τὰ τοιαῦτα οὖν προφέροντες καὶ ποίας ἐστὶ κατηγορίας ἀποροῦντες καὶ μὴ εὑρίσκοντες ἐλλιπῆ φασιν εἶναι τὴν διαίρεσιν, ὡς ἀν μὴ πάστης φωνῆς σημαντικῆς εἰς αὐτὴν περιλαμβανομένης.

Ἐ. Ἀρα οὖν πάντες ἐσφάλγησαν περὶ τὴν πρόθεσιν τῆς τῶν κατη-
γοριῶν γνώσεως;

Α. Οὐδαμῶς· ἀλλὰ καὶ Βόηθος ἐν τοῖς εἰς τὰς Κατηγορίας εἰρηκεν ταῦτα καὶ Ἐρμῖνος βραχέως.

Ἐ. Εἰτὲ τὰ Ἐρμίνου, ἐπείπερ αὐτὰ φήσι διὰ βραχέων εἰρησθαι.

Α. Λέγει τούνυν ὁ Ἐρμῖνος προκεῖσθαι οὔτε περὶ τῶν ἐν τῇ φύσει 15 πρώτων καὶ γενικωτάτων γενῶν (οὐ γάρ νέοις προστήκουσα ἡ τῶν τοιούτων διδασκαλία) οὔτε τίνες αἱ πρῶται καὶ στοιχειώδεις τῶν λεγομένων διαφοραί, 20 ὡς τὸν λόγον εἴναι δοκεῖν περὶ τῶν τοῦ λόγου μερῶν, ἀλλὰ μᾶλλον περὶ τῆς καθ' ἔκαστον γένος τῶν ὄντων οἰκείας ἀν ἐσομένης τῶν λεγομένων

κατηγορίας· διὸ καὶ ἀναγκαῖον ἐγένετο ἀμάρτιός τῶν γενῶν, ἐφ' 25 30 διπερὶ ἡ τῶν κατηγοριουμένων ἀναφορά· διδύνατον γάρ τὴν ἑκάστου οἰκείαν σημασίαν γνωρίμιον εἴναι μηδεμιᾶς αὐτῷ προιλήψεως προουποκειμένης. διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἡ ἐπιγραφὴ Κατηγορία, δηλωτικὴ οὖσα τῆς ἑκάστῳ γένει συνηγμένης οἰκείας σημασίας. διτὶ δὲ αὐτὰ τὰ γένη τὸν ἀριθμὸν δέκα, 35 40 προϊῶν ὁ λόγος δηλώσει· ταύτη δὲ καὶ ὁ ἀριθμὸς ὁ τῶν κατηγοριῶν δέκα. ὁ δὲ ἐπιγράφων Ηερὶ δέκα γενῶν οὐδὲ αὐτὸς ἀπεικότως, εἰ μόνον πρὸς τὴν ἐπὶ τὰ γένη ἀναφορὰν ποιιτο τὴν ἐπιγραφὴν, ἀλλὰ μὴ διτὶ προηγουμένως περὶ τῶν δέκα γενῶν νομίζοι.

Ἐ. Ἀλλ' εἰ περὶ τῶν δέκα κατηγοριῶν ὁ λόγος, διὰ τί οὐκ ἀπὸ τούτων 35 τὴν ἀρχὴν τῆς διδασκαλίας πεποίηται, ἀλλὰ περὶ ὄμωνύμων καὶ συνωνύ-
μων καὶ παρωνύμων; δημοιος γάρ ἐστι τῷ ἄλλῳ μὲν ὑποσχομένῳ, διδόντι
δὲ ἔτερον.

1 τροπικὴν Μ: τοπικὴν ρ

3 τῶν Μ: om. ρ

7 παρεῖσαν ρ: παρεῖσαν Μ

11 διαφοραὶ Brandis 12 ποιᾶς Μ 19 βραχέων scripsi: βραχέως Mp

εἰρεῖσθαι Μ 20 Ἐρμῆνος ρ 21 γενικωτάτων Μ 23 τὸν λόγον superser. D²:

τὸν λόγων Mp 28 ἡ Μ: om. ρ 33 νομίζοι Μ: μομίζει ρ 35 καὶ (post

ὄμωνύμων) Zρ: abscis. M 36 ἀλλω Μ (superser. o) ὑποσχομένηρ Ζρ: —ποσχο—

obliit. M

A. Ἀλλ' οὕτε περιττεύων οὕτε ἐπιλελησμένος τοῦ σκοποῦ περὶ τούτου ποιεῖται πρῶτον λόγον, ἀλλὰ τὰ ἀναγκαῖα πρὸς τὴν παράδοσιν τῶν κατηγοριῶν προεκτίθεται, οὗτα μὴ διὰ μέσου ἐκδιδάσκων παρεκβάσεις ποιοῦ καὶ 5 διακόπτοι τὸ συνεχές. ὅπερ οὖν οἱ γεωμέτραι προεκτίθενται δρους τινὰς 5 καὶ ἀξιώματα καὶ αἰτήματα καὶ διαιρέσεις, ἢ χρῆσιμά ἔστι προλαβόντα μιθεῖν εἰς σαφήνειαν τῶν θεωρημάτων, οὕτω καὶ ὁ Ἀριστοτέλης προλαβάθανε τὰ περὶ τῶν ὄμωνύμων καὶ συνωνύμων καὶ παρωνύμων καὶ πάντα 10 ἑφεζῆς χρησιμώτατα πρὸς αὐτὴν τὴν τῶν κατηγοριῶν παράδοσιν, τινὰ δὲ καὶ μετὰ τὴν κατηγοριῶν παράδοσιν ἐπιδιδάσκων, ὃν τὸ γρήσιμον ἐν 10 τῷ τόπῳ χρὴ παριστάναι.

'Ε. Τὸ μὲν χρήσιμον τῶν προλεγομένων εἰς τὴν παράδοσιν τῶν κατηγοριῶν παραστήσεις, νῦν δὲ λέγε, τί βούλεται τὰ ὄμωνύμα καὶ τὰ συνώ- 15 νυμα καὶ εἴ τινα ἄλλα ἔστι τῆς τοιαύτης συστοιχίας, τί βούλεται ἔκαστον καὶ πόθεν καὶ πῶς ὑπέστη;

15 'Α. Φημὶ τοῖνυν δτι παντὸς πράγματος ὄνομα καὶ ὄρισμὸν ἢ ὑπογραφὴν ἔχοντος, οἷον τοῦδε μὲν τοῦ πράγματος ὄνομα ἔχοντος ἄνθρωπος καὶ δηλουμένου δι' αὐτοῦ, ἔστιν αὐτοῦ καὶ ὁ ὄρισμάς· λέγομεν γάρ ἄνθρωπον 20 εἶναι ζῷον λογικὸν θυντήν νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν· δηλοῦται γάρ ἔκαστον τῶν πραγμάτων καὶ δι' ὄντος καὶ διὰ λόγου τοῦ ὄριστικοῦ καὶ 25 παραστατικοῦ τῆς οὐσίας αὐτοῦ, ὡς ὅταν τὴν φωνὴν λέγωμεν τὸ ἔδιον αἰσθητὸν ἀκοῆς· παντὸς οὖν πράγματος καὶ ὄνομα καὶ λόγον ὄριστικὸν ἔχον- 30 τος σχέσεις ἐν τοῖς πράγμασι τῶν τοιούτων λόγων πρὸς τὰ ὄντατα γνητοῖς τέσσαρες· τὰ γάρ πράγματα ἢ καὶ τοῦ ὄντος καὶ τοῦ λόγου τοῦ αὐτοῦ κοινωνεῖ, ἢ τοῦ μὲν ὄντος καὶ τοῦ λόγου, ἢ τοῦ μὲν λόγου 35 τοῦ δὲ ὄντος οὔ. ἢ οὕτε τοῦ λόγου οὕτε τοῦ ὄντος. καὶ ὅταν μὲν 40 τοῦ αὐτοῦ ὄντος ὄντος κοινωνῇ τὰ πράγματα τοῦ δὲ λόγου μηδαμῶς, ὄμω- 45 νυμα καλεῖται, ὅταν δὲ καὶ τοῦ λόγου καὶ τοῦ ὄντος, συνόνυμα τὰ τοιαῦτα προσαγορεύεται διὰ τὸ ὅπερ σὺν τῷ δινόματι καὶ τὸν λόγον ἔχειν τὸν αὐτὸν. Ὅταν δὲ τοῦ μὲν λόγου κοινωνῇ τοῦ αὐτοῦ τοῦ δὲ ὄντος 50 μή, πολυόνυμα ταῦτα καλεῖται. ἐπειδὸν δὲ μήτε τοῦ ὄντος μήτε τοῦ λόγου, ἐτερόνυμα καλεῖται. πέμπτος δὲ ἔστι τρόπος. Ὅταν τινὰ ἐτερα ὄποι ἐτέρων γένηται μετέχοντά πως καὶ τοῦ ὄντος καὶ τοῦ λόγου, διαφέροντα δὲ τῷ μετασχηματισμῷ, ἢ καὶ καλεῖται παρώνυμα.

'Ε. Ἄρα οὖν πάντων μέμνηται ὁ Ἀριστοτέλης;

10

35 'Α. Οὐδαμῶς.

'Ε. Τίνων οὖν μέμνηται;

'Α. Όμωνύμων, συνωνύμων, παρωνύμων· οὕτε δὲ τῶν πολυωνύμων οὕτε δὲ τῶν ἐτερωνύμων μέμνηται.

1 περιττεύων οὕτε Zp: —εύων οὕ— obliit. M ἐπιλελησμένως M 2 τὸν λόγον coni.
Diels (cf. p. 61,12) 3 ποιεῖ (sed διακόπτοι) M 7 an πάντα τὰ? 8 post χρησιμώτατα desideratur ὄντα 8.9 τινὰ δὲ—παράδοσιν M: om. p 13 ἄλλα M: om. p
συστοιχίας M 17 ὁ M: om. p 27 τὰ M: om. p 28 προσαγορεύηται p
29 τὸν αὐτὸν scripsi: τωτόν Mp 30 ἐπεὶ δ' ἀν δὲ M 31 ὅταν M: δσ' ἀν p
37 συνωνύμων om. M (suppl. m² in mrg.) 38 δὲ M: om. p (cf. p. 72,12. 13)

⁷E. Διὰ τί;

⁷A. Ότι τούτων οὐκ ἔχρησεν εἰς τὰ ἑέης, ὅν δὲ ἔχρησεν τούτων ἐμημόνευσεν.

⁷E. Ἀπὸ τίνων οὖν ἤρεστο;

⁵A. Ἀπὸ τῶν ὄμωνύμων.

⁷E. Διὰ τί οὖν ἀπὸ τῶν ὄμωνύμων καὶ οὐκ ἀπὸ τῶν συνωνύμων, εἰπερ 15 τὰ συνώνυμα καὶ δύναματος τοῦ αὐτοῦ κοινωνεῖ καὶ τοῦ λόγου, σαφέστερον δὲ τὸ κατ' ἄμφω κοινωνοῦν καὶ τοῦ δύναματος καὶ τοῦ λόγου τοῦ κατὰ μόνου τοῦ δύναματος κοινωνοῦντος;

¹⁰A. Φημὶ. Ότι ἐπεὶ τὸ δὲ ὄμωνύμην δοκεῖ εἶναι τῷ Ἀριστοτέλει καὶ αἱ κατηγορίαι ὄμωνύμως λέγονται κατηγορίαι καθ' ὃν κατηγοροῦνται, διὰ τοῦτο 20 πρῶτον περὶ τῶν ὄμωνύμων ποιεῖται τὸν λόγον.

¹⁵E. Διὰ τί τί οὖν οὐ περὶ ὄμωνυμίας πρότερον ποιεῖται τὸν λόγον ἀλλὰ περὶ ὄμωνύμων, εἰπερ ὄμωνυμία μὲν φωνή, ὄμωνύμη δὲ τὰ πράγματα, φῆς δὲ αὐτὸν προηγουμένως περὶ φωνῶν ἐνίστασθαι τὴν πραγματείαν. οὐ μὴν περὶ 25 τῶν πραγμάτων;

²⁰A. Ότι περὶ τὴν φωνὴν οὐ ποιεῖ ὄμωνυμίαν ὁ χαρακτήρ τῆς λέξεως, τὰ δὲ πράγματα διάφορα εὑρεῖταιντα καὶ κατὰ μηδὲν ἀλλήλους κοινωνοῦντα κατὰ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς τυγχάνει λέξεως. πρὶν δὲ γνωσθῆναι θεῖται περὶ 25 πλειόνων τέτακται τὰ πράγματα τοῦ αὐτοῦ λόγου μὴ κοινωνοῦντα, οὐδὲ δὲ τοῦ εἴη ὄμωνυμία.

²⁵E. Τί οὖν τοῦτο ποιεῖ πρὸς τὸ μὴ ἀπὸ τῆς φωνῆς ἄρεσθαι, ἀλλ' 6° ἀπὸ τῶν πραγμάτων;

³⁰A. Ότι οὐδὲ δὲ γνωσθείη θεῖται ὄμωνυμία ἐστὶν πραγμάτων, πρὶν τὰ πράγματα γνωσθῆναι θεῖται ὄμωνυμά ἐστιν. ἀνάγκη τοίνυν πρότερον διδαχθῆναι, τίνα ὄμωνυμά ἐστιν πράγματα, ἵνα καὶ η̄ ὄμωνυμία καὶ η̄ τοιαύτη 5 λέξις γνωσθῇ.

³⁵E. Πῶς οὖν ὁ Ἀριστοτέλης ὅριζεται τὰ ὄμωνυμα;

⁴⁰A. Όμωνυμα λέγεται, ὃν ὄνομα μόνον κοινόν, οὐ δὲ κατὰ τοῦνομα λόγος τῆς οὐσίας ἔτερος.

⁴⁵E. Ἀλλ' εἰ μὴ ἐν μόνοις τοῖς δύναμασίν ἐστιν η̄ ὄμωνυμία ἀλλὰ καὶ ἐν ῥήμασι καὶ ἐν συνδέσμοις, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ ἡγεραπόδισται· καὶ γάρ δὲ ἀνδραποδισμένος ἀλλοιος ἡγεραπόδισται ἐκεῖνον καὶ οὐ ἀνδραποδισθεὶς ὑπὸ 10 ἀλλοιος ἡγεραπόδισται· διὰ τί ως ἐν μόνοις τοῖς δύναμασιν οὔσης τῆς ὄμωνυμίας ἔφη ὃν ὄνομα μόνον κοινόν;

4.5. Ἀπὸ τῶν ὄμωνύμων. Ἀπὸ τίνων οὖν ἤρεστο; colloc. M (corr. m² litteris superser.)
8 μόνοι (ut videtur) M: μόνον p corrigas καθ' ἐν μόνον cf. v. 18 et Simpl. fol. 6 r 5 περὶ τῶν ὄμωνύμων—καθ' ἐν κοινωνούντων τοῦ δύναματος οὐ κοινωνοῦντος p: κοινωνοῦντα M
10 τὸ M: om. p ὃν p: δυόρα M 18 post πράγματα desideratur δ 19 an κατὰ τοῦνομα μιᾶς? 28 οὖν Zp: obliit. M ὅριζεται Zp: om. M 29 κατὰ τοῦνομα M: κατοῦνομα p 31, 34 Ἀλλ' εἰ—ἡγεραπόδισται prioribus continuant M²p: magistro reddidit Felic. 32 γάρ Zp: obliit. M οὐδὲ ἐκεῖνος M¹: ἐκεῖνος M²p
35 ἔφη post ὄνομα transp. p

Α. "Οτι τὸ δόνομα οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ἰδίων δημοσιευτικὸν ἔχόντων χαρακτῆρα τάττεται, ὃν προτίθεται τὰ ἄρθρα, ἀλλὰ ἐπὶ παντὸς μέρους λόγου 15 διὰ τὸ καὶ ταῦτα. Ήταν ἔξετάζωνται εἰ ἔστιν ὅμωνυμα. μετὰ ἄρθρου προτίθεντος αὐτῶν λέγεσθαι καὶ κλίνεσθαι γε ὡς τὸ μονόπτωτα· φαμὲν γάρ θι 20 τῷ ἀνδραποδίζεσθαι ὅμωνυμῳ σῆτι" καὶ τὰ ἔξῆς. εἰληπται οὖν δόνομα τὸ κοινὸν ἐπὶ παντὸς μέρους λόγου ταττόμενον.

Ε. 'Αλλὰ πῶς μὲν ἐλέγθη μέρη αὐτῷ τὸ δόνομα, ἐξηγήσω· τὸ δὲ μόνον 25 ποιὸν ὑπακούειν δεῖ, ἀρά τὸ δηλοῦν τὸ ἔν, ὥσπερ φαμὲν θι 'μόνος ἔστιν ὁ κόσμος' ἀντὶ τοῦ 'εἰς ἔστιν', ἢ τὸ δηλοῦν τὴν πρὸς ἔτερον ἀντιδιαστολήν, ὡς 10 θιταν λέγωμεν 'οὗτος γιτῶνα μόνον ἔχει', ἔνθα προσυπακούομεν 'θιτι ἴμπτιον δὲ οὐκ ἔχει' ἢ τι τοιοῦτον;

Α. Λέγω θι τὸ κατὰ ἀντιδιαστολὴν τιθέμενον μόνον εἰληπται. 25

Ε. Πρὸς οὖν τίνος ἀντιδιαστολὴν εἴρηται;

Α. Πρὸς δρον φημί· ἐπεὶ γάρ πᾶν πρᾶγμα καὶ δόνομα ἔφαμεν ἔχειν 15 καὶ δρισμόν, πρὸς ἀντιδιαστολὴν οὖν τοῦ δρισμοῦ τὸ μόνον εἰληπται· τὰ γάρ δρισμόνυμα τὸ δόνομα μὲν ἔχει κοινόν, οὐκ ἔτι δὲ τὸν λόγον τὸν δριστικόν. 20

Ε. Τὸ κοινὸν πῶς εἰληπται; πρῶτον δὲ εἰπέ, ποσαχῶς λέγεται τὸ κοινόν;

Α. Λέγω θι τὸ πολλαχῶς· κοινὸν γάρ λέγεται καὶ τὸ εἰς μέρη διαιρετὸν 20 ὡς ἄρτος καὶ οἶνος, εἰ εἰς εἴη τῶν διαιρεύντων, καὶ τὰ χρέματα κοινὸν τῷ εἰς μέρη εἶναι διαιρετὰ τῶν σητῶν. λέγεται δὲ κοινὸν καὶ τὸ εἰς μέρη μὲν οὐ διαιρετόν, εἰς δὲ τὴν χρῆσιν ὑπὸ πολλῶν παραλαμβανόμενον ὡς 25 ἓππος καὶ οὐκέτης κοινὸς πλείσιν ἀδελφοῖς. λέγεται κοινὸν καὶ τὸ ἐν προκαταλήψει τινὸς γινόμενον καὶ μετὰ τὴν χρῆσιν ἀναπεμπόμενον εἰς τὸ κοινόν, οἷον δή τι ἔστι τὸ βαλανεῖον καὶ τὸ θέατρον. λέγεται δὲ πάλιν ἄλλως κοινὸν τὸ ὅλον ἄμα εἰς χρῆσιν ἐργάζομενον πολλῶν ἀδιαιρέτως· οὕτως γάρ 30 διὰ τῆς τοῦ κήρυκος φωνῆς κοινὸν ἡ χρῆσις τοῖς ἐν τῷ θέατρῳ μὴ διαιρουμένης τῆς εἰς ἐλάχιστα φωνῆς καθ' ἔκαστον τῶν παρόντων.

Ε. Κατὰ ποιὸν οὖν σημαίνομενον τὸ κοινόν εἰληπται;

Α. Κατὰ τὸ τελευταῖον λέγω, καθ' δο κοινὴ χρῆσις γίνεται ἄμα πολλοῖς ταῦτοι ὅλοι ἀδιαιρέτου μένοντος· ἢ γάρ Αἰας φωνὴ κοινὴν ἔχει χρῆσιν 15 καὶ ἐπὶ τοῦ Οἰλέως παιδὸς καὶ ἐπὶ τοῦ Τελαμῶνος ὅλη λαμβανομένη καὶ ἀδιαιρέτος μένουσα ἐπ' ἀμφοτέρων.

Ε. 'Αλλὰ πῶς μὲν εἴρηται δρισμόνυμα μόνον κοινόν, ἐξηγήσω· δὲ δὲ ἔξῆς ἐπήγαγεν ὃ δὲ κατὰ τοῦνομα λόγος τῆς οὐσίας ἐτερος, 20

1 δόνοματικὸν M 2. 6 μέρους Dp: μέρος M 3 ὅμωνυμα scripsi: δρισμόνυμον M: δρισμόνυμον p: διαιρέτω] τὸ Mp δόνομα M: οὐν. p 7 αὐτῷ vel αὐτοῦ compend. M: αὐτὸς p 9 τὴν Zp: oblitter. M 10 ἔχει Zp: ἔχειν M 14 δροῦ] legendum δροῦ cf. v. 13 17 ante Tὸ κοινὸν add. μῆν": (num. β') M 21 τῶν σητῶν] an καθ' ἔκαστον τῶν μετεγέντων? 23 καὶ (post ἕππος) Zp: oblitter. M 27 διᾶ] corrigas καὶ vel ἄμα aut eicias 28 τῆς εἰς ἐλάχιστα φωνῆς si eicere nolis, corrigas εἰς ἐλάχιστα φωνῆς 29 σημαίνομενον Zp: σημαίνει M 30 κατὰ τὸ τελευταῖον ut interrogationem prioribus adnectunt M²p: corr. Felic. καθ' δ' correxit Diels: καθὸ Mp 31 ἀδιαιρέτον M: διαιρέτων p 32 ἰδίως M 35 κατοῦνομα p

ἐξήγησαι ἡμῖν. καὶ πρῶτον διὰ τί προσέθηκεν, ὁ δὲ κατὰ τοῦνομα λόγος, ἀλλ᾽ οὐκ ἡρκέσθη εἰπὼν ὁ δὲ λόγος ἔτερος;

’Α. Φημὶ δὲ οὐδὲ ἄλλως γένοιτο ἀν δρος ὑγῆς, εἰ μὴ κατὰ τοῦνομα ἀποδιδοίτο καὶ συζύγως ἔχων πρὸς τοῦνομα.

5 ’Ε. Εἶπε ἔτι δὲ λέγεις σαφέστερον.

’Α. Προφθάσαντες εἰρήκαμεν διὰ πᾶν πρᾶγμα ἡ διὰ ὀνομάτων σημαί· νεται ἡ διὰ λόγου ὄριστικοῦ. δεῖ δὲ τὸν ὄριστικὸν λόγον σύζυγον εἶναι τῷ ὄντιματι καὶ ἐξηγητικὸν τοῦ πράγματος, καθὼν τῷδε κέγρηται τῷ ὄντιματι. οἷον ηὗ δὲ ὡςία, ἔστω δὲ ἀνθρωπὸς ὑποκείμενος, καλεῖται ἀνθρωπός, καὶ το 10 ἀνθρώπος μὲν οὐτως, καὶ ζῷον ἐπὶ κεφαλαίου ἔχει τοῦνομα τούτου· διὰ δὲ λόγου ἰσοδύναμοῦντος εἰς δηλώσιν τῷ ὄντιματι ἀποδιθέτη ἀν τῷ ζῷον λογικὸν ὑνητόν. ἔστι δὲ ὁ ἀνθρωπός καὶ οὐσία ἔμψυχος αἰσθητική· ἀλλὰ καθὸ μὲν ἀνθρωπός καλεῖται σύζυγον ἔχων κατὰ τοῦνομα τὸ τοῦ ἀνθρώπου λόγον, ζῷον λογικὸν ὑνητόν, καθὼν δὲ ζῷον, οὐσία ἔμψυχος αἰσθητική. 5 δὲ τούτῳ ἀνθρωπὸν εἰπὼν τὴν ὑποκείμενην οὐσίαν καὶ δι' ὄντιματος οὐτως αὐτὴν δηλώσας διὰ λόγου μηδουσαί αὐτὴν θέλων εἴπης οὐσίᾳ ἔμψυχος αἰσθητική, εἰργας μὲν τι ἀληθές, οὐκέτι δὲ συζύγως τῷ ἀνθρωπὸς ὄντος ματι ἀποδέδωκας τὸν λόγον, ἀλλὰ περιττῶς καὶ πεπλασμένως.

’Ε. Τί οὖν ἔστιν δὲ φῆς περιττῶς καὶ πεπλασμένως;

20 ’Α. "Οτι οἱ δροι ἀντιστρέψειν διφέλουσι τοῖς ὄντιμασιν· ἔστι δὲ ἀντιστρέψειν τὸ ἐξισάζειν καὶ μὴ πλεονάζειν μήτε ἐλλειπεῖν, οἷον εἰ τίς ἔστιν ἀνθρωπός, ἐκεῖνος ζῷόν ἔστι λογικὸν ὑνητόν." 15

’Ε. Ἀληθές, ἀλλὰ καὶ ἀντιστρεψόν. καὶ δρα, εἰ ὅμοίως ἀληθής τὸ λεγόμενον.

25 ’Α. Καὶ εἰ τί ἔστιν ζῷον λογικὸν ὑνητόν, τοῦτ' ἔστιν ἀνθρωπός.

’Ε. Ἀληθές καὶ τοῦτο.

’Α. Πάλιν εἰ τίς ἔστιν ἀνθρωπός, οὐσία ἔστιν ἔμψυχος αἰσθητική.

’Ε. Ἀληθές τοῦτο, ἀντιστρεψόν.

’Α. Εἴ τί ἔστιν οὐσία ἔμψυχος αἰσθητική, ἀνθρωπός ἔστιν.

30 ’Ε. Τοῦτο φεῦδες· ίδοις γάρ οἱ βοῦς οὐσία ἔστιν ἔμψυχος αἰσθητική, καὶ οὐκ ἔστιν ἀνθρωπός. τί οὖν τὸ αἴτιον;

’Α. "Οτι τὸ μὲν ζῷον ὑνητόν κατὰ τοῦνομα ἀπεδόθη τὸ τοῦ ἀνθρώπου.

1 ante πρῶτον add. πάλιν Cp: om. AD: omissum an oblitteratum sit in exitu versus dispici iam non potest M 3 ἄλλως scripsi: ἄλλος Mp ὁ δρος Zp: τὸ δρος M¹: τὸ δρος M² 4 ἀποδιδοίτο scripsi: ἀποδιδότω M: ἀπεδιδότο Zp 7 ἔχων Zp: ἔχον M 7 ὄριστικοῦ Dp et ὄριστικὸν p: ὄρικοῦ et ὄρικόν M (cf. Simpl. f. 7v12) 7.8 ante τῷ ὄντιματι add. πρὸς p: om. M 8 ὄντιματι Zp: oblitter. M 10 post ζῷον forsitan inseras δε· ὁ ἀνθρωπός γάρ 11 τῷ (ante ζῷον) Zp: obliitt. M 12 ἐσθητική M 13 ἔχων scripsi: ἔχειν M: ἔχει p τὸ scripsi: τὸν Mp 15 ἀν M: εἰ p 16 εἴπης M: εἴποις p 17 μέν τι M: μέντοι p συζύγως M: συζύγῳ p 21.22 τις et ἐκεῖνος M: τι et ἐκεῖνο p 27 τις M: τι p ἔστιν (alterum) M: om. p 28 ἀντιστρεψόν prioribus continuavi: vicem post τοῦτο signif. M²p 29 ἔστιν (alterum) M: om. p 31 τι οὖν τὸ αἴτιον prioribus continuavi: vicem ante τι signif. M²p 32 post ζῷον inseras λογικόν

διὸ καὶ ἀδιάφορον φείπειν τὴν οὐσίαν ταύτην, ἔστω δὲ ἄνθρωπος, τοῦτο 25
ζῆν λογικὸν θητέον ἔστιν, ἢ τοῦτο, ἄνθρωπός ἔστιν· οὐδὲν αὐτῷ γάρ τῷ
δινόματι τῷ τοῦ ἀνθρώπου ὁ ὄριστικὸς λόγος τὸ ζῆν λογικὸν θητέον.
τὸ δὲ ἄνθρωπον εἰπόντα ὄριστικὸν αὐτοῦ λόγον ἐπάγειν οὐσίᾳ ἔμψυχος
5 αἰσθητική οὐ κατὰ τούνομα τὸ ῥήματα τοῦ ἀνθρώπου ἔστιν ἀπαδιδόντος τὸ 30
ἄνθρωπος, πᾶς οὖν ὅρος εἰ μέλλοι ἀποδίδοσθαι οὐγῶς, κατὰ τούνομα καὶ
συζήγως τῷ δινόματι ἀποδίδοσθαι ὀφεῖται. καὶ διτοῦτο ἐπὶ παντὸς ὅρου 7
δεῖ θεωρεῖσθαι. δηλοῦ καὶ ἡ τούτου συνώνυμος ὅρος καὶ αὐτὸς κατὰ τού-
νομα ἀποδίδοσθαι τὸν ὄριστικὸν λόγον δεῖ παραγγέλλων. διτοῦ οὖν Αἴγα-
10 τος καλούμενου τοῦ Τελαμῶνος παιδὸς καὶ τοῦ Ὀϊλέως θέλωμεν ἀπο-
δοῦνται τὸν τοῦ Ὀϊλέως, διτοῖς ἔστι, καὶ προσαγορεύσας αὐτὸν Αἴγας λέγης
διτοῖς ἔστιν Αἴγας ὁ τοῦ Ὀϊλέως παῖς Λοκρὸς ὃν τις γένει¹, θέλων δὲ
τὸν τοῦ Τελαμῶνος λέγης ‘οὗτος δέ ἔστιν ὁ Αἴγας τοῦ Τελαμῶνος παῖς
Σπιλαμίνος τῷ γένει², δῆλον μὲν διτοῖς τῷ Αἴγας δινόματι κοινῶς ἐπ’ αὐτῶν
15 κέρχομεν (ἐκάτερος γάρ Αἴγας κέρχεται), ἀποδίδοντας δὲ οὐ πογραφήν τὴν πα-
ραπληρίαν ὅρῳ δῆλον ὡς ἄλλον μὲν ὄριστικὸν ἢ οὐ πογραφικὸν ἀπέδωκας
τοῦ Αἴγατος τοῦ Λοκροῦ, ἄλλον δὲ τοῦ Σαλαμινίου. καίτοι εἰ ἄνθρωπον
ἀμφοτέρους ὄντων αὐτοῖς δινόματας, οὐκ ἀν καὶ ἄλλον αὐτοῖς ὅρον ἀπέδωκας κατὰ τού-
νομα τὸ τοῦ ἀνθρώπου, καὶδὲ ἀμφοτέρους ἀνθρώπους προσηγόρευσας, ἀπο-
20 διδόντος τὸν ὅρον³ ἀμφοτέρους γάρ, καὶδὲ ἀνθρωποί εἰσιν καὶ καλοῦνται κοινῷ
δινόματι τῷ ἄνθρωπος, ἀποδίδοντες ἀν εἶναι ζῆν λογικὰ θητέα.

‘Ε. Ἄλλ’ διτοῖς μὲν ἀναγκαῖος πρόσκειται ὁ δὲ κατὰ τούνομα λόγος
οὐκ ἐπὶ μόνου τοῦ τῶν ὄμωνύμων ὅρου, ἀλλ’ διτοῖς οὐδὲ οἱόν τε ἄλλως ὅρον 20
τυπὸς ἀποδίδονται οὐγῶς μὴ κατὰ τούνομα τὴν ἀπόδοσιν ποιούμενον τοῦ ὄρι-
25 στικοῦ λόγου, ὄρθιῶς τοῦτο ἀπέδειξα⁴. διὰ τί δὲ πρόσκειται τῷ λόγῳ ὁ
λόγος τῆς οὐσίας, καὶ οὐκ ἡρκέσθη εἰπὼν ὁ δὲ κατὰ τούνομα λό-
γος ἔτερος. δεῖξαι ὀφεῖται.

‘Α. ‘Οτι τοῦ λόγου πλεοναχῶς λεγομένου⁵ ἔστιν γάρ λόγος καὶ ψηφο-
25 στικός. ἔστι λόγος καὶ προφορικός, ἔστι λόγος καὶ ἐνδιάλεκτος, ἔστιν λόγος καὶ
30 σπερματικός· καὶ πλειόνων ὄντων τῶν σημαντικόνων ἐκ τοῦ λόγου διὰ τὸ

1 ante δὸν vicem signif. M²p post ταύτην requiritur velut εἴτε ἄνθρωπον εἴτε ζῆν λογικὸν θητέον: unde nulla differentia est, sive substantiam hanc, quae est homo, animal rationale mortale esse, sive animal rationale mortale esse hominem dixerimus Felic. 3 ὄριστικὸς Cp: ὄρικός M (sed v. 9 ὄριστικὸν) 4 ὄριστικὸν p: ὄρικόν M 6 μέλλον M: μέλλει p οὐγῶς M 7 συζήγως scripsi: σύζυγος Mp 9 παραγγέλλων M ante διτοῖς vicem signif. M²p διτάν M: διτοῖς p 10.11 ίλέως utrobiique M¹ (corr. m²) 10 θέλωμεν scripsi: θέλομεν Mp 11 αἴτας M: αἴταντα p 11.13 λέγης utrobiique scripsi: λέγεις Mp 12 ίλέως M θέλων p: θέλω M 13 οὗτος M: om. p 14 τῷ (ante Αἴγας) Zp: τὸ M αὐτῶν scripsi: αὐτῷ (sic) M: αὐτῷ p 16 ὄριστικὸν p: ὄρικόν M 17 τοῦ (post δὲ) M: οὔτε p 18 ὄντων M αὐτοῖς Zp: —τοῖς obliter. M 19 προσηγόρευσας M: προσηγόρευσας p 19.20 ἀποδίδοντας M: ἀποδίδοντας p 20 ἀμφοτέρους M: ἀμφότεροι p καὶ M: om. p 21 δινόματι Zp: obliter. M αποδίδοντες ἀν p: ἀποδίδοντας M 22 Ἄλλ’ διτοῖς sq. prioribus contin. M²p 23 τοῦ M: om. p 24 οὐγῶς Cp: οὐγεῖς M 25 ἀπέδειξας M: ἀπέδωκας p

όμοιώς πολλά παὶ διάφορα πράγματα χρῆσθαι τῷ τοῦ λόγου ὄντας· λόγος δέ ἐστι καὶ καὶ ἄλλο σημανόμενον ὁ δρός, οὗτος δὲ ὁ λόγος ὁ ὄριστικός· τὸ δόλον τοῦτο λέγεται λόγος τῆς οὐσίας, ἡ γὰρ προσθήκη τῆς οὐσίας διαστέλλει αὐτὸν ἀπὸ τῶν ἄλλων σημανούμενων τοῦ λόγου. ὥσπερ δὲ οὖν δραχμῆς οὕσης ἀργυρᾶς, οὕσης δὲ καὶ χρυσῆς καὶ ἄλλης χαλκῆς ὁ 8^ο ἄπλως εἰπὼν 'δραχμὴν δός μοι' ἀδηλόν τινα λέγει, ὁ δὲ προσθήκης 'δός μοι χρυσὴν δραχμὴν' διέστειλεν ἣν θέλει λαβεῖν ἀπὸ τῶν ἄλλων· οὕτως πλεοναχῶς λεγομένου τοῦ λόγου ὁ εἰπὼν λόγος ὁ τῆς οὐσίας τῇ προσθήκῃ τῆς οὐσίας ἔδήλωσεν τὸν ὄριστικὸν λόγον. ὁ οὖν κατὰ τούνομος 10 δριστικὸς λόγος καὶ ὁ τῆς οὐσίας δηλωτικὸς λόγος, οὗτος ἐστὶν δρισμός. έτερος εἶναι δφείλει καθ' ἔκαστον τῶν ὄμωνύμων πραγμάτων.

'Ε. 'Αλλ' ἐπεὶ τὸν δρόν ἀποδέωνται τῶν ὄμωνύμων, δεῖ δὲ καὶ πα- 10 ράδειγμα τούτων κομίσαι, ἀρά γε εἰς τρόπος ἐστὶ τῶν ὄμωνύμων, ἵνα καθ' ἔνα τρόπον τοῦτον λαβόντες τὸ παράδειγμα αὐτάρκειας αὐτῶν ἔχωμεν τὴν 15 διδασκαλίαν, ἡ πλείους εἰσὶν ὄμωνύμων τρόποι;

'Α. Πλείους.

'Ε. Τίνες οὗτοι;

'Α. 'Ως μὲν ἀνωτάτῳ εἰπεῖν δύο, ὅν ὁ μέν ἐστιν ἀπὸ τύχης, ὁ δὲ 15 ἀπὸ διανοίας. διελόντι δὲ καὶ ἀπὸ διανοίας εἴς τε τὸν καθ' ὄμωνύμητα καὶ 20 τὸν ἐκ τῆς ἀναλογίας καὶ τὸν ἀφ' ἑνὸς καὶ πρὸς ἐν οἷς πάντες ἔσονται τρόποι.

'Ε. Τίς οὖν ἐστιν ὁ ἀπὸ τύχης τρόπος;

'Ε. 'Α ὡς ἔτυχεν καὶ ἀνεπιστάτως διάφορα πράγματα τῆς αὐτῆς ἔτυχε προστηρίας, ὥσπερ Ἀλέξανδρός τε ὁ Πριάμου καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίπ- 20 που ὁ Μακεδόνων βασιλεύσας. ταῦτα γὰρ κατὰ τύχην ὄμωνύμα εἶναι λέ- 25 γεται, οἱ δὲ ἄλλοι ἀπὸ διανοίας εἰεν ἀνήρτημένοι, διτι δὲ τε καθ' ὄμοιώσιν συνιστάμενοι τρόπος τῆς ὄμωνύμιας, διταν φέρει ἀνθρωπόν τε προστηρεύσω τὸ ζῷον λογικὸν θυητὸν καὶ εἰκόνα ἀνθρώπου, διταν ἰδῶν λέγω διτι 'ἄνθρωπος τοῦτο', δηλοντί οὐδὲ ὡς ἔτυχεν καὶ τὸ ἐν τῇ εἰκόνι γράμμα καλῶ 25 ἀνθρωπον, ἀλλ' διτι ὄμοιωμά ἐστι τοῦ ζῶντος ἀνθρώπου· ἀπὸ διανοίας οὖν 30 ἀνθρωπόν τε τὸν ζῶντα καὶ τὸν ἀνθραίντα ἡ τὴν εἰκόνα καλῶ ἀνθρωπον. πάλιν διταν ἀρχὴν ἀριθμῶν καλέσω τὴν μονάδα, ἀρχὴν δὲ γραμμῆς τὴν στιγμήν, ἀρχὴν δὲ ποταμῶν τὴν πηγήν, ἀρχὴν δὲ τοῦ ζῷου τὴν καρδίαν, 30 τὸ τῆς ἀρχῆς ὄνομα ἐπὶ ὄμωνύμων ταττόμενον ἐκ διανοίας ἀν εἴην κατὰ 35 ἀναλογίαν πᾶσι τούταις κοινὸν τοῦτο θέμενος ὄνομα· ὡς γάρ ἔχει ἐν ἀριθ- μοῖς ἡ μονάδα, οὕτως ἔχει ἐν γραμμαῖς μὲν ἡ στιγμή, ἐν ποταμοῖς δὲ ἡ πηγή, ἐν ζῷοις δὲ ἡ καρδία. ὁ δὲ τοιοῦτος λόγος τῆς δείξεως κατὰ ἀν-

1 πράγματα M: om. p 5 οὖν M: om. p δραχμῆς p: δραχμῆς M (ubique)

7 διέστειλεν M: διέστηλεν p 10 ὕστις Zp: ὕστις—oblitter. M 14 ἔχωμεν p: ἔχω- μεν M 19 διελόντι—ἀπὸ διανοίας M: om. p 20 ἐν M: ὃν p 22 αὐτῆς Zp:

oblitter. M 25 ὅ τε M: ὅ γε p 26 προσαγορεύσω M: προσαγορεύσω p 27 ἰδῶν Zp: εἰδῶν M 28 δηλοντί M: δηλῶν τὸ p 31 ἀρχὴν (prioris) om. M: suppl. m²)

33 τῆς Zp: oblitter. M ἀν εἴην scripsi: ἀν εἴης Zp: oblitter. M 36 δείξεως M:

ἀποδείξεως p

λογίαν λέγεται παρὰ τοῖς γεωμέτραις, καὶ διὰ τοῦτο τὸ τῆς ἀρχῆς ὄνομα 5 εἴληπται ἐν τοῖς κατὰ ἀναλογίαν ὄμωνύμοις. τρίτος δέ ἐστι τρόπος τῶν ἀπὸ διανοίας τὸ ἀπό τυνος ἐνδεικνύειν διαφόροις πράγμασι προστηγορίαν γενέσθαι· οἷον μιᾶς οὐσίης τῆς ἱατρικῆς ἀπὸ ταύτης κεκλήκαμεν τό τε βι- 10 βλίνον ἱατρικὸν τό τε φάρμακον καὶ τὸ σμιλίον, ἀλλ᾽ ἱατρικὸν μὲν τὸ βι- βλίον, διτὶ ἱατρικῶν μαθημάτων ἀναγραφὴν ἔχει, τὸ δὲ σμιλίον ἱατρικόν, διτὶ πρὸς τουμάς τὰς κατὰ ἱατρικήν ἐστιν ὅργανον. ἱατρικὸν δὲ τὸ φάρ- 15 μακον, διτὶ πρὸς τὰς λέσεις ἐστὶν χρήσιμον τῷ ἱατρῷ. ὥστε κοινὸν μὲν τοῦνομα, ὃ δὲ κατὰ τοῦνομα λόγος καθ' ἔκαστον τῶν κοινῶς προσαγορεύο- 20 μένων ἔτερος. ἀπὸ μιᾶς δὲ τῆς ἱατρικῆς ἐκλήθη ταῦτα ἱατρικὰ θέντων οὐκ ἀπὸ τύχης ἀλλὰ ἀπὸ διανοίας πᾶσι τούτοις ὄνοματα τῶν οὕτως ὄνομασάν- 25 των ταῦτα. τέταρτος δὲ ἀπὸ διανοίας, διτὸν διάφορά τινα πρὸς ἐν σπεύ- δοντα τέλος ἀπ' ἐκείνου τῆς κοινῆς προστηγορίας τύχη, ὥσπερ ὑγείας οὐσίης 30 ἦν τέλος ποιεῖται ὁ ὑγιαζόμενος, ἀπὸ ταύτης τὸ τε σιτίον λέγεται ὑγιεινὸν 35 καὶ ὁ περίπατος ὑγιεινὸς καὶ τὸ ἀνάγνωσμα ὑγιεινόν. τοῦτον δὲ τὸν τρόπον οἱ μὲν συνῆψαν τῷ ἀφ' ἐνδεικνύειν τὸ δίλον τοῦτο καλέσαντες ἀφ' ἐνδεικνύειν τὸν τρόπον τρόπον 40

'Ε. 'Ο δὲ Ἀριστοτέλης ποίων κέχρηται τρόπῳ τῶν ὄμωνύμων;

'Α. Τῷ ἀπὸ τῆς ὄμοιότητος εἰπών ζῆρον τόν τε ἄνθρωπον καὶ τὸ γεγραμμένον, ἐὰν γάρ ἀποδιδῷ τις τί ἐστιν ἔκατέρῳ τὸ ζῷον εἶναι, 45 25 *(ἵδιον ἔκατέρου λόγον)* ἀποδώσει· τὸν δὲ κατὰ τοῦνομα λόγον ἀποδι- δοὺς ἀλλοι ἀλλωρ ἀποδώσει, τὸν μὲν ἄνθρωπον ζῆρον εἶναι, διτὶ οὐσία ἐστὶν ἔμψυχος αἰσθητική, τὸ δὲ γεγραμμένον ζῆρον εἶναι, διτὶ ὄμοιωμά ἐστιν οὐσίας ἔμψυχου αἰσθητικῆς.

'Ε. Ἐπειδὴ ἔνα τρόπον ὄμωνύμων εἴρηκας τὸν κατὰ ἀναλογίαν, ὅρᾳ γε 50 καὶ κατὰ μεταφορὰν ὄμωνυμά τε ἄν εἴη καὶ ὑπαγθείη τῷ κατὰ ἀναλογίαν τρόπῳ, ἡ ἔτερος ἐστί τις τρόπος ὁ κατὰ μεταφορὰν καὶ ἔτερος ὁ κατὰ ἀναλογίαν; καὶ εἰ δεῖ ἐν τῷ κατὰ ἀναλογίαν τάττειν τὸν κατὰ μεταφορὰν 55 τὴν καθ' αὐτὸν ἄλλον τρόπον ἡγεῖσθαι ὄμωνύμων κατὰ ἀναλογίαν;

'Α. Ἐσφᾶλγαν μὲν πολλοί, ὅν καὶ ὁ Ἀττικός, ἔνα τρόπον καταλέξας

6 ἀναγραφὴν Zp: ἀνα—	oblitter. M	7 τὰς M: om. p	9 τῶν addidi	10 θέντων
scripsi: τεθέντων Mp	11 ὄνόματα M: ὄνομάτων p	13 ὑγείας Zp: ὑ—	oblitter. M	
14 ὑγειαζόμενος M	τό τε Zp: oblitter. M	15 ἀνάγνωσμα AD: ἀνάγνωμα Cp:		
—γνωσ— oblitter. M	17 οὐδὲ ἐν τοῖς Simpl.: οὐδὲ (ἐν τοῖς oblitter.) M: οὐδὲν τοῖς			
AD: οὐδὲ τοῖς Cp	23 τῷ Zp: τὸ M	εἰπών scripsi: εἰπεῖν Mp	24 γάρ τις	
25 ὕδιον ἔκατέρου λόγον ex Aristotele inserui	τὸν Zp: oblitter. M	ἀποδιδῷ add. αὐτῶν Aristot.	τῷ Aristot.: τῷ Mp	
κατὰ τοῦνομα Zp: κατοῦνομα M	26 τὸν M: τὸ p	ἐστὶν M: om. p	28 ἔμψυχου	
οὐσίας colloc. p	29 ἐπειδὴ M: ἐπεὶ δὲ p	ὄμωνύμων M: ὄμωνυμον p	31 τις M:	
om. p	32. 33 καὶ—ἀναλογίαν om. Felic., nescio an recte			

διμωνύμων τὸν κατὰ μεταφορὰν καὶ κατὰ ἀναλογίαν καὶ συγχέας τὸν κατὰ μεταφορὰν τῷ κατὰ ἀναλογίαν.

Ἐ'. Σαφῶς οὖν ἡμῖν εἰπέ, τί βούλει λέγειν.

Α'. Φημὶ τοίνους κατὰ μεταφοράν ἐστιν, ὅταν μὲν τι πρᾶγμα ἔχῃ ἕδιστον 15
5 ὄνομα, ἄλλως δὲ καταχρήσηται τις ἐπ' αὐτοῦ ἄλλῳ δινόματι μεταφέρων καὶ τούτῳ γράμμενος ὡς κειμένῳ ἐπ' αὐτοῦ· ἐνταῦθα οὐκ ἀν εἴη διμωνύμια τις. ὅταν δὲ μὴ ἔχῃ ἄλλο ἀλλὰ τοῦτο, τότε γίνεται διμωνύμια. οἷον δρῶν τὰ κάτω μέρη καλεῖται ὑπώρεια. 20

ἄλλῃ ἔθ' ὑπώρειας ἔναιον πολυπιδάκου "Ιδης.

10 ταύτας τὰς ὑπώρειας ὄνομα οὕσας τῶν κάτω μερῶν τοῦ ὄρους οἱ ποιηταὶ πολλάκις προσεῖπον πάδας.

πάντες δ' ἐσείσθιον πόδες πολυπιδάκου "Ιδης.

ἔστι δὲ καὶ κλίνης τὰ βαστάζοντα τὸ ὅλον κοῖτος πόδες καλούμενα, ἄλλὰ καὶ τραπέζης πόδες καὶ νηὸς. 25

15 αἰεὶ γάρ πόδα νηὸς ἐνώμαν.

ἐπὶ τούτων πόδα μὲν νηὸς καὶ πόδας "Ιδης οὐκ ἀν εἴποι τις διμωνύμως εἰρῆσθαι. ἔχει γάρ η μὲν ναῦς προσαγορευόμενον τὸ <εὐθύν>ον τὴν ναῦν ἴδιας πηδάλιον. ἄλλη οὐδὲ τοῦ ὄρους τὰ κάτω πόδας ἀν εἴποιμι διμωνύμως λέγεσθαι. ἔχει γάρ ὄνομα ὑπώρειας. ἐπὶ δὲ τῆς τραπέζης καὶ τῆς κλίνης 30
20 οὐκ ἔτι ἀν εἴποιμι μεταφορὰν ἄλλη διμωνύμιαν· τοῦτο γάρ ὄνομα ἔχει τῆς κλίνης τὸ βαστάζον τὸ ὅλον κοῖτος καὶ τῆς τραπέζης κατὰ ἀναλογίαν τῶν 9
τοῦ ζῴου ποδῶν. οὐ χάριν ὃν ὄνομα μόνον κοινὸν δεῖν εἴρηται εἰναι ἐπὶ τῶν διμωνύμων, ὃνομα δὲ ἐπὶ κλίνης καὶ τραπέζης οἱ πόδες τὰ τοιάδε μέρη, ἐπὶ δὲ ὄρους καὶ νηὸς δινόματα μὲν ὑπώρεια καὶ πηδάλιον, ἄλλως δὲ με- 5
25 τενήνεσται ἡ τῶν ποδῶν προσηγορία ἐπ' αὐτῶν· κατὰ μεταφορὰν ἀν εἴη ταῦτα λεγόμενα, διμωνύμως δὲ οὔ. οὐδὲ γάρ καθ' ὄμοιώσιν εἴποις ἀν εἴναι διμώνυμα· ποίαν γάρ ἔχειν διμοιότητα πρὸς ζῷου πόδας ὑπώρειαν: ἄλλὰ μετενηγεγμένως λέγεται ἡ ὑπώρεια πούς, διμωνύμως δὲ οὐ λέγεται, εἰ μή 10
τι τῷ δρῷ προσέχει τῶν διμωνύμων. Ήτι δὴ τε ὑπώρεια λέγεται πούς καὶ 30
35 ἀνθρώπου πούς, καὶ τὸ μὲν ὄνομα κοινὸν τὸ τοῦ ποδός, δὲ λόγος ἔτερος, κοινῶς τοῦ δινόματος καὶ ἐπὶ τῆς μεταφορᾶς ταττομένου. διὸ ἐπὶ τούτου ζητῆσαι ἄξιον.

2 κατὰ Zp: absciss. M 4 τοίνους Zp: absciss. M μὲν τὸ πρᾶγμα Simpl.e (f. 8r 16)
5 ἄλλως δὲ Zp: absciss. et oblikt. M 6 τούτῳ Simpl.e: οὗτος Mp αὐτοῦ Simpl.e:
αὐτῷ Mp 6. 7 ἐνταῦθα post τις transp. Simpl.e, tum idem add. οὐ γάρ τὰ τροπικῶς
ἥβεντα ὄμώνυμα ἀν εἴη τοῖς κυρίως λεγομένοις 7 ἄλλα τοῦτο om. Simpl.e γίνε-
ται Simpl.e: γάρ Mp 8 δρῶν M: δρέων p: τῶν δρῶν Simpl.e τὸ κάτω μέρος
Simpl.e ὑπώρεια M 9 ἄλλῃ ἔθ' ὑπώρειας... Hom. Γ 218 ἐπ' Mp: οὐ γ'
Simpl.e ἔναιον Mp Simpl.e: φίσεν Hom. 9. 12 πολυπιδάκου Mp Simpl.e: πολυ-
πιδάκου Hom. 12 πάντες δ' ἐσείσθιον... Hom. Γ 59 — δ' ἐσείσθιο M: δὲ σείσθιο p:
δὴ σείσθιο Simpl.e 15 αἰεὶ γάρ... Hom. z 32 αἰεὶ Simple: αἰεὶ Mp ἐνώ-
μων Simpl.e: — μω— oblikt. M: ἐνώμων Zp 16 πόδα M: πόδας p 17 εὐθύνον
scripsi:ov (ceteris oblikt.) M: om. Zp 22 ὃν] αν ὡς? 23 μέρη Zp:
oblikt. M 24 ὄρος M 26 γάρ Zp: oblikt. M 27 ζῶον M: ζῶον p
29 αν προσέχεις? (cf. Plat. Ale. I, 122D) 31 τῆς scripsi: τὰς Mp

Ἐ. Ἀλλὰ πῶς μὲν ὠρίσατο ὁ Ἀριστοτέλης καὶ τίνες οἱ τρόποι τῶν 15 ὄμωνύμων, αὐτάρκως παρέστησας· μεταβατέον δέ σοι καὶ ἐπὶ τὰ συνώνυμα καὶ ἀποδότεον τὸν Ἀριστοτέλους ὅρον.

[Περὶ συνώνυμων]

5 Ἀ. Συνώνυμα λέγεται ὃν τό τε ὄνομα κοινὸν καὶ ὁ κατὰ τοῦ-
νομα τῆς οὐσίας λόγος ὁ αὐτός, οἷον ζῷον <ὅ τε ἄνθρωπος καὶ
ὁ βιοῦ>. ὁ γὰρ ἄνθρωπος καὶ ὁ βιοῦ κοινῷ ὄντος προσαγο- 20
ρεύεται ζῷον, καὶ ὁ λόγος ὃς ὁ αὐτός· ἐὰν γὰρ ἀποδιδῷ τις τὸν
έκάστου λόγον τί ἔστιν αὐτῶν τὸ ζῷον εἶναι, τὸν αὐτὸν ἀποδώσει
10 λόγον.

Ἐ. Ἐξήγησαι οὖν τὸν ὅρον.

Ἀ. Συνώνυμα δὲ, φησί, λέγεται τὰ πράγματα εἶναι, ὃν τό τε ὄνομα
κοινόν, ἀλλὰ οὐ μόνον, ὡς ἐπὶ τῶν ὄμωνύμων. καὶ δηλονότι ὄνομα ληπτέον 25
τὸ κοινῷ ἐπὶ παντὸς μέρους λόγου λεγόμενον καὶ τὸ κοινὸν ὡς εἴρηται
πρότερον. ἂν τε δὲ προστεθῇ ὁ κατὰ τοῦνομα λόγος τῆς οὐσίας, ἄν
τε μὴ προστεθῇ, ἀλλὰ μόνον λέγηται ὁ δὲ λόγος ὁ αὐτός, δῆλον ὅτι 30
προσυπακουσόμενα καὶ τὸ κατὰ τοῦνομα δεῖν ἀποδίδοσθαι τὸν λόγον καὶ
ὅτι λόγον τὸν τῆς οὐσίας χρὴ ἔξακούειν· οὗτος γάρ ἔστιν ὁ ὄριστικός.
ὅταν οὖν ὄντος κοινοῦ ὁ κατὰ τοῦνομα ὄριστικὸς λόγος ὁ αὐτὸς 10^r
20 ἦ, συνωνύμιας ταῦτα καλεῖται τούτῳ τῷ ὄντοματι. δῆλοι δὲ τὸ παράδειγμα
τὸ εἰρημένον· ἄνθρωπος γάρ ἔστω τὸ ὑποκείμενον καὶ βιοῦ καὶ κύων, οὗτοι
δὲ κοινῷ ὄντοματι καλείσθωσαν ζῷα· ἐπὶ ταύτης τῆς κοινότητος τοῦ ὄντο- 5
ματος ἐὰν ἀποδῶμεν τὸν κατὰ τοῦνομα ὅρον (ἔστι δὲ ὁ σύζυγος τῇ τοῦ
ζῴου προσηγορίᾳ ὅρος οὗτος τὸ οὐσία ἔμψυχος αἰσθητική· καὶ γὰρ ὁ ἄν-
30 θρωπος ζῷόν τε λέγεται καὶ ἔστιν οὐσία ἔμψυχος αἰσθητική), δῆλον ὅτι καὶ 10
ὁ ὅρος κοινὸς ἔσται πάντων· ἔκαστον γάρ τῶν εἰρημένων ἀληθῶς ἀν ῥη-
θείη οὐσία ἔμψυχος αἰσθητική.

Ἐ. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν κατὰ Ἀριστοτέλην ὠρίσω, ἐπειδὴ καὶ τούτων
μνησθεὶς ὁ αὐτὸς τοὺς ὅρους αὐτῶν τοιούτους πεποίηται· ὅταν δὲ τοῦ μὲν
30 λόγου κοινωνῇ τινα τοῦ αὐτοῦ, τοῦ δὲ ὄντοματος μή, ἢ δεῖ καλείσθαι πολυ-
ώνυμα, τίς ἀν γένοιτο ὅρος;

1 ante Ἀλλὰ vicem statuit Felic.: ante διὸ (p. 67,32) M³p 3 καὶ ἀποδοτέον τὸν ἀρι-
στοτέλους ὅρον M: om. p 4 tit. inclusi 6 λόγος τῆς οὐσίας colloc. Aristot.

6. 7 ὃ τε ἄνθρωπος καὶ ὁ βιοῦ inserui: om. Mp 8 γάρ Zp: obliter. M τις M: om. p
9 ἔκάστου M: ἔκαστον p τὸ] τῶ Mp 9. 10 λόγον ἀποδώσει colloc. Aristot.

13 post ὄμωνύμων forsitan inseras ἀλλὰ καὶ ὁ κατὰ τοῦνομα τῆς οὐσίας λόγος ὁ αὐτός
δῆλονότι M: δῆλον τὸ p 14 μέρους ΛDp: μέρος M 15. 16 μὴ ante alterum προ-
στεθῇ transp. Brandis: ante prius προστεθῇ Mp 15 κατὰ τοῦνομα scripsi: κατοῦνομα

M: κατ' οὐνομα p ἢ et λόγος eicias 16 λέγηται Brandis: λέγεται Mp ὁ δὲ] an ὁ
τε? 17 τοῦνομα Zp: τοῦνο— obliter. M 18 οὐσίας χὴ Zp: —ας χρὴ obliter. M

19 κοινοῦ Zp: obliter. an om. M dispici non potest ὄριστικὸς M: om. p 26 κοι-
νὸς Zp: κοινῶς M 28 ωρίσω M: ὄρισω p ἐπειδὴ M: ἐπεὶ δὲ p τούτων M:

τοῦτο p 30 δεῖ p: δη M

Α. Λέγω διτὶ πολιώνυμα ἐστιν ὃν διάφορα μὲν καὶ πλεῖστα ὄντα, 15
ὅ δὲ λόγος εἰς καὶ ὁ αὐτός, ὡς ἄρα, ἔφος, φάσγανον, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνδύμα-
τος λωπίον καὶ ἱμάτιον· τὸ μὲν γάρ πρᾶγμα ἐν τῷ τοῦ ἔψιους καὶ ὁ ὄρος
καὶ λόγος εἰς ὁ κατὰ τούτην (ἔτι γάρ σιδηρος ἀμφήκης εἰς τοῖς ἑφίσιν ἀγα-
ρεσιν εἰργασμένος), ἄλλο δὲ ὄνομα καὶ διάφορον τὸ ἔφος καὶ τὸ ἄρα καὶ 20
τὸ φάσγανον. καὶ ἔσικεν ταῦτα ἀντικεῖσθαι τοῖς ὄμωνύμοις, ὡς εἴ τις
αὐτὰ ἔκάλει δομούλογα καὶ δομούριστα καὶ τὸν μὲν λόγον ἔχοντα κοινόν,
τὰ δὲ ὄντα λόγον ἔτερα. οὕτω δὲ καὶ οἱ Ψωμαίων παιῆδες εἰ-
ώθασιν πολλὰ ἔγειν ὄντα λόγα.

10 'E. Ὁρισαι δὲ καὶ τὰ ἐτερώνυμα.

³Α. Ἐστι δὲ ἑτερώνυμα ἂν μήτε τοῦ ὀνόματος μήτε τοῦ λόγου και-
νωνεῖ, ως πῦρ, χρυσὸς καὶ Σωκράτης καὶ ἀνδρεία. ἑτερώνυμα δέ ἐστιν
ῶν τό τε ὄνομα καὶ ὁ λόγος ἑτερος.

Ἐ. Ἐπεὶ τοίνυν λείπεται τὰ παρώνυμα, δῶν καὶ ὁ Ἀριστοτέλης ἐμ-
15 νῆσθη, λέγει δὲ καὶ περὶ τούτων. 30

Α. Παρώνυμα δὲ λέγεται δσα ἀπό τινος διαφέροντα τῇ πτώσει τὴν κατὰ τοῦνομα προσηγορίαν ἔχει, οἷον ἀπὸ τῆς γραμμα- 10 τικῆς ὁ γραμματικὸς καὶ ἀπὸ τῆς ἀνδρείας ὁ ἀνδρεῖος.

¹E. Σαφήγισον οὖν ἡμῖν τὸν δρόν.

20 Α. Παρώνυμα, φησίν, λέγεται θσα ἀπό τυνος ὄνόματος παρεσχηματίσθη καὶ ἔσχε τὴν προσηγορίαν, οἷον ἡ ἀνδρεία ἐστὶν ἐπ' ἀρετῆς κατηγορουμένη τινός, ἀπὸ δὲ τῆς προσηγορίας τῆς ἀνδρείας μετασχηματισθεὶς κατὰ τὸ τέλος τοῦ ὄνόματος ἐκλήθη τις ἀνδρεῖος τοῦ αὐτοῦ μὲν ὄνόματος ἔχων τὸν πτῶτον τὴν ἀνδρείαν μετασχηματισθὲν δὲ κατὰ τὸ τέλος μόνου

τὸν δὲ μετασχηματισμὸν πτῶσιν ἐκάλεσεν, οὐ γάρ δὲ καλοῦμεν ἡμεῖς πτῶσεις 10
δύναματος δεῖ νῦν λέγειν αὐτὸν νομίσαι· ὁ ἀνδρεῖος διαφέρων τῆς ἀνδρείας
τῇ πτῶσει, τοῦτο ἔστι τῷ μετασχηματισμῷ κατὰ τὸ αὐτὸν δύνομα τῆς ἀν-
δρείας, ἀνδρεῖος κέκληται μετεσχηματισμένως· τοῦτο γάρ δὲ ἔρη τὴν κατὰ
τούνομα προσηγγορίαν ἔχει μετεσχηματισμένη κατὰ τὸ τέλος μόνον. 15

³⁰ Ἐ. Τίνων οὖν γρεία ἐστὶ πρὸς τὸ γενέσθαι παρώνυμα;

'A. Tōtōy.

E. Τίνων τούτων;

¹ Αἱ πρῶτον μὲν εἶναι δεῖ πρᾶγμα οὐδὲ δεῖ μετέχειν, δεύτερον τὸν ἀνάπτωτον οὐδὲ μετέχειν, καὶ τρίτον διακερέειν τοῦ δόνυματος μετασύγκατισμῷ

¹ Ήρι πολυωνύμων in mrg. add. M: om. p 3 supra λωπίον add. λωπίον τὸ ἴματιον M² 10 Ήρι ἐπερωνύμων in mrg. add. M: om. p 12 δὲ] an δῆ? 14 Ήρι παρωνύμων in mrg. add. M: om. p παπρώνυμα M¹ (π eras.) 6 M: om. p

15 λέγε Zp: λέγει M τούτων Dp: τούτου AC: το⁷ M 19 οὖν Zp: oblitt. vel.
eras. M 21.22 ἀνδρέα et ἀνδρέας M: ἀνδρέα et ἀνδρέας p 24 τὴν πτῶσιν, ἥγουν
τὴν ἀνδρέαν: qui eiusdem quidem nominis, hoc est fortitudinis, appellationem habet Felic.,
unde τὴν προσηγορίαν, ἥγουν τῆς ἀνδρέας corrigas 25 μετασχηματισμὸν] μετα supra
ser. M 28 μετεσχηματισμένως Vitelli: μετασχηματισμένως Mp 29 μετεσχ.] μετασχ.
Zp: α oblitt. M 30 ἐστι Zp: oblitt. M 34 διαφέρειν Zp: διαφέρει M

τινι. ἐνδὸς δὲ τῶν τριῶν ἀφαιρεθέντος οὐκέτι ἀν εἴη παρώνυμα. ὁ γάρ ἀν-²⁰
δρεῖς παρώνυμόν ἔστιν, ἔστιν γάρ η ἀνδρεία πρᾶγμα ης μετέχει· ἀλλὰ
καὶ τοῦ ὄντος αὐτῆς μετέχει· ἀπὸ γάρ τῆς ἀνδρείας ἡ ἀνδρεῖς. ἀλλὰ
μετέχει καὶ μετασχηματισμοῦ τῆς πτώσεως γενομένης κατὰ τὸ τέλος τῆς
ἢ ἀνδρείας ὄντος· η μὲν γάρ ἀνδρεία εἰς τὴν ἀ λήγει συλλαβήν, ὁ δὲ ²⁵
ἀνδρεῖς εἰς τὴν οὐ.

'Ε. Δεῖξον οὖν πῶς ἐνδὸς τούτων ἐκλειστόποτες οὐκέτι παρώνυμον γίνεται.

'Α. Αὐτίκα· ἔστι τις τῆς μουσικῆς μετέχουσα γυνή, η καλεῖται μου-
σική, καὶ ἔστι μὲν τὸ πρᾶγμα οὐ μετέχει, ἔστι δὲ καὶ τοῦνομα ἀφ' ης κέ-¹⁰
10 πληται μουσική, ἀλλ' ἐπεὶ οὐ μετασχηματίζῃ, ἀλλ' ὄμοιώς καὶ η ἔξις καὶ ²⁰
ἡ γυνή κέκληται μουσική, οὐκ ἔστιν παρωνύμως λεγομένη η γυνή μουσική
ἀλλ' ὄμωνύμως. ὁ δὲ μουσικὸς παρωνύμως τῆς μουσικῆς κέκληται, ἐπειδὴ ¹¹
πρόσεστιν αὐτῷ τὰ τρία, μετοχὴ πράγματος, μετοχὴ ὄντος, μετασχη-¹⁵
ματισμὸς τοῦ ὄντος. πάλιν ἀρετῆς οὐσίας ὁ μετέχων ταύτης σπουδαῖος
15 κέκληται· ἐνταῦθι τὸ μὲν πρᾶγμα ἔστιν η ἀρετὴ οὐ μετέχει ὁ ἀνθρωπος, ²⁰
ἀλλ' ἐπειδὴ τοῦ ὄντος οὐ μετέχει (ὁ γάρ σπουδαῖος καὶ η ἀρετὴ ἔτερα
εἰσιν ὄντος), οὐκ ἀν εἴη παρώνυμα, ὥστε μετέχων ἀρετῆς ὁ σπουδαῖος
οὐκ ἀν εἴη παρωνύμως κέκλημένος σπουδαῖος.

'Ε. Διά τί οὖν οὐκ ἀπὸ τοῦ τὴν σπουδὴν ἔχειν σπουδαῖος καλεῖται ὁ ¹⁰
20 σπουδαῖος ἀλλὰ τοῦ ἔχειν ἀρετήν;

'Α. Ότι εὶ διὰ τὸ σπουδὴν ἔχειν σπουδαῖος ἐκαλεῖτο, πάντας ἐνην τοὺς
περὶ τι σπουδὴν ἔχοντας καλεῖν σπουδαίους, νῦν δὲ οὐχ ὁ περὶ τι σπου-
δαῖον σπουδαῖος καλεῖται, ἀλλὰ μόνος ὁ ἀρετῆς μετέχων. ὥστε ποιὸς
μὲν ἀν εἴη ἀπὸ τῆς ἀρετῆς ὁ σπουδαῖος, οὐ μέντοι καὶ παρώνυμος. ¹⁵

'Ε. Εἰρηκὼς οὐκ ἀντάρκως περὶ τῆς σχέσεως τῶν ὄντος τῆς πρὸς τὰ
πράγματα καὶ τὰ περὶ τῆς σχέσεως τῶν ὅρων τῶν καθ' ἔκαστον ὄντος τῶν
τῆς πρὸς τὰ πράγματα, ἔξῆς περὶ τίνος φῆς διαλαμβάνειν τὸν Ἀριστοτέλην;

'Α. Λέγω τούνυν διτὶ ἐπεὶ περὶ φωνῶν ἀπλῶν ἔστιν σημαντικῶν τῶν
πραγμάτων η πρόθεσις, καθὸ σημαντικάί εἰσιν αὐτῶν· εἰσὶ δὲ πρώτως κατὰ
30 γένος ἀφοριζόμεναι καὶ κατὰ γένη τῶν πραγμάτων καὶ οὐ κατὰ ἀριθμὸν
λαμβανόμεναι τὸν τῶν καθ' ἔκαστα καὶ τὸν τῶν ἀτόμων· ἐπεὶ τοίνυν η
πρόθεσις τοιαύτη, ἀναγκαίως διτὶ περὶ ἀπλῶν λέξεών ἔστι διδάξαι δεικνύς, ²⁰
οὐαὶ εἰσιν αἱ ἀπλαῖ.

'Ε. Τί γάρ ἔφη;

2 η[ε] corrigas οὐ cf. v. 15 4. 5 an τοῦ ἀνδρείας? 5 α Cp: ας Μ 7 ἐκλε-
λοιπότος Μ: ἐκλειστότος p 9 ἀφ' η[ε] corrigas ἀφ' οὐ 11. 12 παρωνύμως (utrobiique)
et ὄμωνύμως Μ: παρώνυμον et ὄμωνυμον p 12 scribas ἀπὸ τῆς μουσικῆς ἐπειδὴ
Μ: ἐπεὶ δὲ p 17 μετέχων Μ: μετέχειν p 20 τοῦ scripsi: τὸ Mp 21 autē
σπουδαῖος add. ὁ p: om. M 22 τι (prius) ex τὴν corr. M 23 μόνος Μ: μόνον p
ποῖος Μ 27 ante ἔξῆς iterata καὶ τὰ περὶ τῆς σχη punctis circumser. M φῆς Zp:
φησίν M 28 περὶ φωνῶν ἐπεὶ colloc. M (corr. litteris superser.) 29 πρόθεσις
(sed σ erasum) M σημαντικάί εἰσιν Simpl. (f. 10 r1): σημαντικάί ἔστιν Μ: σημαντική
ἔστιν p 31 ἀτόμων Μ: ἀτόνων p 32 ἀναγκαίως Μ: ἀναγκαῖον p δεικνύς Μ:
om. p; ex Simpl. corrigas ἔστι (διὰ διαιρέσεως τῶν λεγομένων) διδάξας δείκυσεν

'Α. Τῶν λεγομένων τὰ μὲν κατὰ συμπλοκὴν λέγεται, τὰ δὲ ἄνευ συμπλοκῆς.

'Ε. Τὸ κατὰ συμπλοκὴν τί ἐστι καὶ ποσαχῶς λέγεται;

'Α. Διχῶς· τὰ μὲν γάρ κατὰ συμπλοκὴν λέγεται, ὅσα συμπλεκτικῷ ἀντιπεριέχεται συνδέσμῳ οἷον 'Σωκράτης καὶ Πλάτων', τὰ δὲ κατὰ συμπλοκήν λέγεται, ὅσα ὅμοιοι προφέρεται πράγματα διὰ τὸ τὸ ξεπρόν συμβεβητέναι τῷ ἑτέρῳ οἷον 'Σωκράτης περιπατεῖ'. τῆς γάρ περιπατήσεως συμβεβητηκέναι Σωκράτει. Ήταν λέγωμεν 'Σωκράτης περιπατεῖ'. συμπλέξαντες τῷ Σωκράτει τὸ περιπατεῖν ἄνευ συνδέσμου τοῦ κατὰ φωνὴν λέγομεν 'Σωκράτης περιπατεῖ', ἄνευ δὲ συμπλοκῆς εἴπομεν ἄν 'Σωκράτης', εἴτα πάλιν τὸ 'Πλάτων', ἢ οὕτως 'τρέχει', εἴτα πάλιν 'νικᾶ'. νῦν δὲ περὶ τῶν ἄνευ συμπλοκῆς λεγομένων πραγμάτων τε καὶ λέξεων ἡ πρόθεσίς ἐστιν, ἐν πόσοις γένεσι θεωρεῖται· ὡς γάρ ἔχει τὰ πράγματα, οὕτως καὶ αἱ ταῦτα πρώτως δηλώσσαι λέξεις.

15 'Ε. Ἀλλ ὅτι μὲν περὶ ἀπλῶν σημαντικῶν λέξεων ἡ πρόθεσις, καθόσου εἰς γένη τινὰ ἀναφέρονται, παρέστησας· πῶς δ' ἀν αὐτὰ διέλοις εἰς ἐλαχίστην διαιρεσιν, μεθ' ἣν οὐκ ἔστιν ἐλάσσων, καὶ πῶς ἀν εἰς μεγίστην, μεθ' ἣν οὐκ ἀν γένοιτο μείζων, ἐπιδείξον.

'Α. Εἰς ἐλαχίστην μὲν οὖν διαιρέσιν γενῶν διέλοιμ³ ἀν τὰ ὄντα καὶ τὰς τούτων σημαντικὰς φωνὰς τὴν εἰς τέσσαρα, λέγων ὅτι τὰ ὄντα ἡ οὐσία καθόλου ἡ οὐσία ἐπὶ μέρους ἡ συμβεβηκότα καθόλου ἡ συμβεβηκότα ἐπὶ μέρους· εἰς γάρ διαιρέσιν ταῦτης ἐλάσσονα οὐκ ἀν γένοιτο ἀλλη. εἰς δὲ μεγίστην διαιρέσιν διέλοιμ⁴ ἀν εἰς δέκα, λέγων ὅτι τὰ ὄντα ἡ οὐσία ἡ 20 ποσὰ ἡ ποιὰ ἡ πρός τι ἡ ποιεῖν ἡ πάσχειν ἡ ποτὲ ἡ ποῦ ἡ ἔχειν ἡ 25 κεῖσθαι, ὕστε καὶ αἱ ταῦτα σημαίνουσαι ἀπλαῖ λέξεις τοσαύτας ἔχουσιν γενικὰς διαφοράς· μείζων δὲ τούτων οὐκ ἀν γένοιτο διαιρεσις.

'Ε. Διὰ τί οὖν εἰς τέσσαρα ἡ ἐλαχίστη γέγονε διαιρεσις;

'Α. "Οτι ἡ μὲν ἀνωτάτω καὶ πρώτη γένοιτ⁵ ἀν εἰς δύο, εἰς οὐσίαν καὶ συμβεβηκός· ἀλλ ἐπεὶ οὐκ ἔστι ταῦτα προενέρχαι ἄνευ τοῦ ἡ καθόλου προενεγκεῖν ἡ ἐπὶ μέρους (αἱ τε γάρ οὐσίαι ἡ καθολικῶς ἀν προενεγκεῖσθαι, ὥσπερ τὸ ζῷον, κύων, ἄνθρωπος, ἡ ἐπὶ μέρους, ὥσπερ Σωκράτης, Βουκέφαλος, τά τε συμβεβηκότα καθόλου ἡ ἐπὶ μέρους, ἡ γάρ ἐπιστήμη καθόλου συμβεβηκός, ἡ δὲ Ἀριστάρχου ἐπιστήμη μερικὸν συμβεβηκός)· ἐπεὶ τούνυν οὐχ ἀπλῶς οὔτε ἡ οὐσία λέγεται ἀλλ ἡ καθόλου ἡ μερικῶς καὶ 35 ἀτόμως, οὔτε τὰ συμβεβηκός ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἡ καθόλου ἡ μερικῶς, εἰς τέσσαρα γίνεται ἡ διαιρεσις, καίτοι πρώτως γενομένη εἰς οὐσίαν καὶ συμβεβηκός. γέγονεν οὖν εἰς οὐσίαν καθόλου καὶ συμβεβηκός καθόλου, εἰς οὐσίαν ἐπὶ μέρους καὶ συμβεβηκός ἐπὶ μέρους.

³ post τὸ add. δὲ p: om. M

⁴ λέγεται M: om. p

⁶ τὸ (alterum) M: om. p

10 εἴπομεν M: εἴπομεν p

11 οὕτως M: οὗτος p

12 ἔστιν post πόσοις transp. p

17 ἐλάσσων et μεγίστην scripsi: ἐλαχίστη et μείζονα Mp

19 διέλοιμ³ scripsi: διέλοιμεν Mp

20 τὴν M: τὰς p

22 ἐλάσσονα scripsi: ἐλαχίστη Mp

27 γέγονε Zp: bibliopagae culpa ablatum M

30 καθολικῶς Z: καθολικός M: καθολικῶν p

35 μερικῶς M: μερικὸν p

Ἐπεὶ τοίνυν τούτων τινὰ ἀλλήλοις οὐ δύναται συνελθεῖν καὶ τινὰ ταύτων συνέλθου ἄν;

Α. Φημὶ τοίνυν ὅτι ἡ οὐσία οὐκ ἂν γένοιτο συμβεβηκός οὐδὲ τὸ συμβεβηκός οὐσία· συμβεβηκέναι μὲν γάρ τὸ συμβεβηκός δύναται τῇ οὐσίᾳ, εἶναι 10 5 δὲ οὐσίαν συμβεβηκός ἀδύνατον ἢ τὸ συμβεβηκός εἶναι οὐσίαν. πάλιν τὸ καθόλου ἐπὶ μέρους εἶναι ἀδύνατον, καὶ τὸ ἐπὶ μέρους εἶναι καθόλου ἀδύνατον. τοῦ δὲ ἐπὶ μέρους δύναται τι κατηγορεῖσθαι τῶν καθόλου, οἷον 15 Σωκράτους μερικῆς ὄντος οὐσίας κατηγορηθείη ἂν ὁ ἀνθρωπος, διπερ ἔστι καθόλου, ἔστι γάρ Σωκράτης ἀνθρωπος. γίνονται οὖν συμπλοκαὶ τέσσαρες: 10 τὸ γάρ καθόλου συμπλέκεται ἢ τῇ οὐσίᾳ ἢ τῷ συμβεβηκότι, καὶ εἰσὶν αὗται δύο συμπλοκαί, καὶ τὸ ἐπὶ μέρους συμπλέκεται ἢ τῇ οὐσίᾳ ἢ τῷ 20 συμβεβηκότι, καὶ εἰσὶν αὗται ἄλλαι δύο συμπλοκαί. οὕτε δὲ ἡ οὐσία καθόσον οὐσία γένοιτ' ἂν συμβεβηκός οὔτε δὲ τὸ συμβεβηκός καθόσον συμβεβηκός γένοιτ' ἂν οὐσία, καὶ πάλιν οὔτε τὸ καθόλου καθόσον καθόλου γένοιτ' ἂν μερικὸν οὔτε τὸ μερικὸν καθόσον μερικὸν γένοιτ' ἂν καθόλου. 25

Ε. Διὰ τί προσέμηκας τὸ καθόσον οὐσία καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων οὕτως;

Α. "Οτι γενέσιμαι μὲν καὶ ὑποστῆναι τὰ συμβεβηκότα ἐν τῇ οὐσίᾳ δύναται, καθόσον δὲ συμβεβηκός ἔστι καὶ ἐπινοεῖται τὸ συμβεβηκός, οὐκ ἂν εἴη αὐτὸ τοῦτο οὐσία· τὸ γάρ λευκὸν τῷ σώματι συμβαίη ἄν, φαμὲν γάρ 30 20 λευκὸν τὸ σῶμα, τὸ δὲ λευκόν, καὶ δὲ λευκόν ἔστιν, οὐκ ἂν εἴη ταύτην τῷ σώματι (ἔστι δὲ τὸ μὲν σῶμα οὐσία, τὸ λευκὸν δὲ συμβεβηκός), ἀλλὰ με- 12v τέχει μὲν τὸ σῶμα λευκότητος ὡς συμβεβηκούσας αὐτῷ, οὐκ ἔστι δὲ ταύτην τὸ σῶμα τῇ λευκότητι. οὐδὲν γάρ αὐτοῦ μετέχει, ἄλλ' ἔστι τοῦτο, διπερ ἔστιν. οὕτως καὶ τὸ καθόλου ἢ καθόλου οὐκ ἂν εἴη τοῦ ἀτόμου 5 μέρος, μετέχει δ' ἂν τὸ ἀτόμον πρᾶγμα τοῦ καθόλου, ὡς ἂν ἐν εἴδει ὄντος τοῦ ἀτόμου ἐν τῷ καθόλου ἢ ἐν γένει, ὡς ὁ Σωκράτης ἐν εἴδει μὲν ἔστι τῷ ἀνθρώπῳ, ἐν γένει δὲ τῷ ζῷῳ. καὶ τὸ μέρος δὲ ἐν τῷ ὅλῳ, ὡς ἡ γείρη ἐν τῷ ὅλῳ σώματι. διὰ τοῦτο οὖν πρόσκειται τὸ δὲ τοιοῦτον 10 ἔκαστον, οὐκ ἂν εἴη τὸ ἔτερον.

30 Ε. Ἀλλὰ πῶς σὺ μὲν τὴν διαιρέσιν πεποίησαι, διτι τῶν ὄντων τὰ μὲν καθόλου οὐσίαι, τὰ δὲ καθόλου συμβεβηκότα, τὰ δὲ ἐπὶ μέρους οὐσίαι, τὰ δὲ ἐπὶ μέρους συμβεβηκότα, Ἀριστοτέλης δὲ οὐ τοιούτοις ὀνόμασι κέχρηται, ἀλλὰ ἄλλοις;

Α. "Οτι δυτὶ τῶν ὄνομάτων τούτων τοὺς ἐξηγητικοὺς αὐτῶν λόγους 15 35 ἔλαβεν καὶ οἰον ὑπογραφικούς. τὴν δὲ διαιρέσιν ταύτην τῶν γενικωτάτων

1 ἐπεὶ Μ: ἐπὶ p τινὰ Μ: τίνα p 2 post συνέλθοι ἄν defectus est resarcientus verbis πόσαι ἀν γένοντο αἱ συμπλοκαὶ αὐτῶν 8 Σωκράτους Zp: Σωκράτης Μ
11 τῷ Zp: τὸ Μ 12 εἰσὶν Zp: ἔστιν Μ 13 δὲ Μ: om. p post καθόσον add. ἀν p: om. Μ 16 οὕτως] ὥσαύτως coni. Vitelli; id aut ὄμοιος (cf. p. 73,14) reponas 19 συμβαίει Μ 20 καὶ δὲ λευκὸν Μ: om. p 21 τὸ δὲ λευκὸν colluc. p
22 λευκότητος Zp: λευκότητα Μ 23 οὐδὲν Μ: οὐδὲ p 23—24 οὐδὲν—διπερ ἔστιν exulare iubeas 25 μέρος ex μέρους corr. Μ 28 ὅλως Μ: om. p 35—73,2 τὴν δὲ διαιρέσιν—συμβεβηκότος post ἔτερον (v. 29) transpos. Felic., potius post συμβεβηκός (p. 71,29) adhibita correctione διὰ τὸ τὴν διαιρέσιν... illa trai cias, nisi malis inducere

εἰναι καὶ μὴ ἐγίντων ἄλλα πρὸ ἔαυτῶν ἔτερα γένη· οὔτε γάρ τῆς οὐσίας εἴη ἂν τι ἐπαναβεβηκός γένος ἄλλο οὔτε τοῦ συμβεβηκότος.

’Ε. Πῶς οὖν ὑπογραφικοὺς ἀποδέδωκεν λόγους, δεῖξον. 20

’Α. Δύο λαθών τό τε ἐν ὑποκειμένῳ εἰναι καὶ τὸ καὶ² ὑποκειμένου 5 λέγεσθαι καὶ δύο τούτων ποιήσας ἀποφάσεις τήν τε μὴ ἐν ὑποκειμένῳ εἰναι καὶ τὴν καὶ² ὑποκειμένου μὴ λέγεσθαι ἐφήρμοτεν τοὺς τέσσαρας τούτους λόγους ταῖς ἀπλαῖς καὶ ἀσυνθέτοις τῆς διαιρέσεως ἐπινοίαις. 25

’Ε. Τί ἐστιν ἡ λέγεις ταῖς ἀπλαῖς καὶ ἀσυνθέτοις τῆς διαιρέσεως ἐπινοίαις;

’Α. Λέγω διτι ἀπλαῖς *(καὶ)* ἀσύνθετοι ἐπίνοιαι ἐν διαιρέσει τοιαύτῃ λη-
ρίζεται ἄν· τῶν ὅντων τὰ μὲν οὐσίαι, τὰ δὲ συμβεβηκότα, τὰ δὲ καθόλου, τὰ
δὲ ἐπὶ μέρους. ἀπλοῦν γάρ τι ἐλέγεθη καὶ ἀσύνθετον· τό τε γάρ τὴν οὐσίαν
εἰπεῖν ἀπλῶς εἴρηται καὶ τὸ συμβεβηκός εἰπεῖν ἀπλοῦν εἴρηται καὶ τὸ καὶ³⁰
θόλου εἰπεῖν ἀπλῆ λέξει εἴρηται καὶ τὸ μερικὸν ὅμοιας. συμπεπλεγμένως 13^r
15 δέ πως ἄν εἰποις, διταν οὗτως εἰπω· τῶν ὅντων τὰ μὲν οὐσίαι καθόλου,
συμπλέκεται γάρ ταῖς οὐσίαις τὸ καθόλου, τὰ δὲ ἐπὶ μέρους οὐσίαι, συμ-
πλέκεται γάρ τῇ οὐσίᾳ τὸ ἐπὶ μέρους, τὰ δὲ συμβεβηκότα καθόλου, συμ-
πλέκεται γάρ τῷ συμβεβηκότι τὸ καθόλου, τὰ δὲ ἐπὶ μέρους συμβεβηκότα,
συμπλέκεται γάρ τῷ συμβεβηκότι τὸ ἐπὶ μέρους. εἰ τοίνυν δειχθείη τίνας
20 λόγους ἐξηγητικοὺς πεποίηται τῶν ἀπλῶν καὶ συμπλέξομεν, φανερὸν γίνεται.

’Ε. Πῶς δεῖ συμπλέξαι τοὺς παραστατικοὺς τούτων λόγους, δεῖξον. 10

’Α. Παραστατικὸν τούτων καὶ οἷον ἐννοηματικὸν ἀποδέδωκε λόγον τοῦ
συμβεβηκότος, καθόδου συμβεβηκός ἐστι, τὸ ἐν ὑποκειμένῳ εἰναι. ὥστε κα-
θάπερ ἀδιάφορον ἄνθρωπον εἰπεῖν ἡ ζῶν λογικὸν θνητόν, οὗτος ἀδιά-
φορον ἡ συμβεβηκός εἰπεῖν ἡ ἐν ὑποκειμένῳ εἰναι· εἴ τι γάρ συμβεβηκός,
ἐκεῖνο ἐν ὑποκειμένῳ ἐστί, καὶ εἴ τι ἐστιν ἐν ὑποκειμένῳ, ἐκεῖνο συμβε-
βηκός ἐστιν. πῶς δὲ ἐν ὑποκειμένῳ εἴρηκεν, ὅστερον δεῖξω. ἀλλ’ εἰ τὸ
συμβεβηκός ἐν ὑποκειμένῳ ἐστίν, ἡ οὐσία ἐπέρα οὖσα τοῦ συμβεβηκότος
εἴη ἀν οὐκ ἐν ὑποκειμένῳ. ὥστε εἴ τις οὐσία ἐστίν, ἐκείνη ἀν οὐκ ἐν
30 ὑποκειμένῳ εἴη. πάλιν εἴ τι ἐστι καθόλου, ἐκεῖνο καὶ⁴ ὑποκειμένου λέ-
γεται, εἰ δέ τι ἐστιν ἐπὶ μέρους, ἐκεῖνο οὐ καὶ⁵ ὑποκειμένου λέγεται. γε-
γόνασιν οὖν λόγοι τέσσαρες ἐξηγητικοὶ τῶν ἀπλῶν ὀνομάτων, τῆς μὲν
οὐσίας τὸ ἐν ὑποκειμένῳ μὴ εἰναι, τοῦ δὲ συμβεβηκότος τὸ ἐν ὑποκει-
μένῳ εἰναι, καὶ τοῦ μὲν καθόλου τὸ καὶ⁶ ὑποκειμένου λέγεσθαι, τοῦ δὲ
35 ἐπὶ μέρους τὸ καὶ⁷ ὑποκειμένου μὴ λέγεσθαι. ἀλλ’ ἐπεὶ οὐ τῶν ἀπλῶν 25
λεγομένων πεποίηται τὴν διαιρέσιν, συνθεῖς δὲ καὶ συμπλέξας, ὥστε εἰναι
τὰ μὲν καθόλου οὐσίας, τὰ δὲ καθόλου συμβεβηκότα, τὰ δὲ ἐπὶ μέρους

1 ἄλλα M: ἄλλα p 2 ἔτερα εἰδίας 3 ἀποδέδωκεν M: ἀποδέδωκες p 8 λέγεις M:
λέγεται p 10 καὶ inserui: om. M p 13 ἀπλοῦν M: ἀπλῶς p 16 συμπλέκεται
M¹: συμπέπλεκται M²p 14 ταῖς οὐσίαις] αἱ τῇ οὐσίᾳ? 16, 17, 18, 19 συμπλέκεται M:
συμπέπλεκται p 18 τὸ Zp: τῶ M 20 συμπλέξομεν M: συμπλέξομεν p 21 συμ-
πέξαι M¹ (corr. m²) 25 ἡ συμβεβηκός—εἰναι M: om. p 28 ἡ οὐσία M: τῇ οὐσίᾳ p
οὖσα M: οὖσα p 33—34 τοῦ δὲ συμβ.—εἰναι M: om. p 35 τὸ καὶ⁸ ὑποκ. μὴ
λέγεσθαι scripsi: τὸ οὐ καὶ⁹ ὑποκ. λέγεσθαι M (sed οὐ superser. m²) p

οὐσίας, τὰ δὲ ἐπὶ μέρους συμβεβηκότα, δεῖ καὶ ἡμᾶς συνιέτους τοὺς ἔξηγητικοὺς λόγους ἀντὶ τῶν συνιέτων δύνομάτων εἰπεῖν. φέρε οὖν ἐμοῦ καὶ 30 σοῦ λέγοντος σύνθεσίν τινα δύνομάτων σύλλεγε τοὺς συμφώνους λόγους τοῖς ῥηθεῖσιν δύνομασι συμπλέξας.

5 'Ε. Ποίησον δὲ λέγεις. ἵδον γάρ προβάλλω· η καθόλου οὐσία πῶς ἀν διὰ τῶν λόγων σημανθείη ἐκείνων ὡν ἀπέδωκας;

'Α. Λέγω δτὶ ἐπει τῶν καθόλου παραστατικὸν ἦν τὸ καθ' ὑποκειμένου λέγεσθαι, τῆς δὲ οὐσίας τὸ ἐν ὑποκειμένῳ μὴ εἶναι, ῥηθείη ἀν η καθόλου 5 οὐσία η καθ' ὑποκειμένου μὲν λεγομένη, ἐν ὑποκειμένῳ δὲ μηδὲν οὖσα.

10 'Ε. 'Αλλὰ μήν τὸ καθόλου συμβεβηκός πῶς ἀν διὰ τῶν λόγων συνθεῖς παραστήσεις;

'Α. Λέγω δτὶ ἀντὶ μὲν τοῦ καθόλου λήψομαι ἔξηγητικὸν αὐτοῦ λόγου τὸ καθ' ὑποκειμένου λέγεσθαι, ἀντὶ δὲ τοῦ συμβεβηκότος τὸ ἐν ὑποκειμένῳ 10 εἶναι· καὶ ἔσται ὁ συντεθεὶς λόγος σημαίνων τὸ καθόλου συμβεβηκός τὸ 15 καθ' ὑποκειμένου λέγεσθαι καὶ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι.

'Ε. Πάλιν μοι τὴν μερικὴν οὐσίαν συνθεὶς σημαντικοὺς αὐτῆς λόγους δηλωσον.

'Α. "Η οὔτε καθ' ὑποκειμένου τινὸς λέγεται οὔτε ἐν ὑποκειμένῳ ἐστί· 15 καθὸ μὲν γάρ οὐκ ἔστι καθόλου ἀλλὰ μερική, οὐκ ἀν καθ' ὑποκειμένου 20 ῥηθείη, καθὸ δὲ οὐσία καὶ οὐ συμβεβηκός, οὐκ ἀν εἴη ἐν ὑποκειμένῳ.

'Ε. Πάλιν μοι τὸ μερικὸν συμβεβηκός διὰ τῶν λόγων παράστησον.

'Α. Λέγω δτὶ καθ' ὑποκειμένου μὲν μὴ λέγεσθαι, ἐν ὑποκειμένῳ δὲ 20 εἶναι· καθόσον μὲν γάρ μερικόν ἔστι, καθ' ὑποκειμένου οὐκ ἀν ῥηθείη, καθόσον δὲ συμβεβηκός, ἐν ὑποκειμένῳ ἀν εἴη.

25 'Ε. 'Ἐπεὶ τοίνυν ἐμοῦ ἐρωτῶντος τὰ γνώριμα δύνοματα τοὺς ποιηθέντας περὶ αὐτῶν λόγους ὑπὸ Ἀριστοτέλους εἰρηκας, δρα εἰ καὶ ἀναστρέψαντός μου καὶ ἐρωτῶντάς σε, τί βιούλονται οἱ ὑπὸ Ἀριστοτέλους λόγοι, δύνασαι 25 εἰπεῖν μοι δύνοματα γνώριμα.

'Α. Ἐρώτησον· καὶ γάρ ὁ Ἀριστοτέλης παρεῖς τὰ γνώριμα δύνοματα 30 τοὺς ἔξηγητικοὺς αὐτῶν λόγους ἀντ' αὐτῶν εἰρήκε.

'Ε. Λέγε δή μοι, τί ἔστιν δ φησι τῶν ὄντων τὰ μὲν καθ' ὑποκειμένου τινὸς λέγεται, ἐν ὑποκειμένῳ δὲ οὐδενί ἐστι. 30

'Α. Λέγω δτὶ ἔρη τῶν ὄντων τὰ μέν ἔστι καθόλου οὐσίαι.

'Ε. Πῶς καὶ πόθεν λαβῶν τοῦτο ἔρης;

35 'Α. "Οτι τῶν μὲν καθόλου παραστατικὸς ἦν ὁ λόγος ὁ λέγων αὐτὰ 14· καθ' ὑποκειμένου λέγεσθαι, καὶ τῆς οὐσίας παραστατικὸς ἦν ὁ λόγος ὁ λέγων αὐτὴν μὴ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι.

1 ἔξηγητικοὺς Zp: ἔξητικος M 2—4 φέρε—συμπλέξας magistro, Ποίησον ὁ λέγεις discipulo attribuit Felic., (haud recte) 2. 3 ἐμοὶ καὶ σοὶ λέγοντος M 7 ἐπεὶ p: ἐπὶ M 8 μὴ M: μὲν p 14 σημαίνων M: σημαίνειν p 18 η M: η p οὔτε ἐν ὑποκειμένῳ ἐστιν αντε οὔτε καθ' ὑποκειμένου transp. p 22 an δτὶ τὸ? (cf. v. 14) 26 ἀναστρέψαντος Zp: ἀναστρέψ—oblitter. M 28 an δύνοματα τὸ? 34 πόθεν λαβῶν Zp: oblitter. M 34 έρης M: έχεις (in wrg. ἔφης) p

⁵Ε. Δὸς οὖν παράδειγμα.

Α. Λέγω δὲ τὸ ἀνθρωπός.

Ε. Καὶ πῶς διὰ μιᾶς λέξεως καὶ ἀπλῆς τῆς ἀνθρωπος σύνθετον ἀποδέδωκας λόγον;

Α. "Οτι τὸ ἀνθρωπός διγῶς λέγεται καὶ ως οὐσία καὶ ως καθόλου καὶ οὐ τῶν ἐπὶ μέρους τι.

Ε. Πῶς οὖν οὐσίᾳ ἐπινοεῖται;

Α. "Οτι οὐκ ἔστιν ἐν ὑποκειμένῳ ὁ ἀνθρωπός οὐδὲ συμβεβηκός τι.

Ε. Πῶς δὲ καὶ δεῖ καθόλου;

Α. "Οτι καθ' ὑποκειμένου λέγεται τοῦ τιὸς ἀνθρώπου καὶ οὐκ ἔστι τοῦ μερικόν τι καὶ ἀτομον, ἀλλὰ κατὰ πλειόνων λέγεται τῷ ἀριθμῷ διαφερόντων. καλῶς οὖν καὶ ὁ Ἀριστοτέλης εἰπεν δὲ τὸ ἀνθρωπός καθ' ὑποκειμένου λέγεται τοῦ τιὸς ἀνθρώπου, ἐν ὑποκειμένῳ δὲ οὐδενὶ ἔστιν. δὲ μὲν γάρ καθόλου ἐστί, καθ' ὑποκειμένου λέγεται τοῦ τιὸς ἀνθρώπου. 15 λέγεται γάρ ὁ Σωκράτης ἀνθρωπός καὶ ὁ Πλάτων. ἀλλ' οὐτας λέγεται ἀνθρωπός οὐγ. δὲ τὸ συμβεβηκές τῷ Σωκράτει ως τὸ μουσικὸν καὶ τὸ λευκόν, ἀλλ' δὲ τὸ εἰδός ἔστι τοῦ Σωκράτους ὁ ἀνθρωπός, ὥσπερ καὶ τὸ ζῷον ἐὰν λέγης κατὰ τοῦ Σωκράτους, οὐγ. ως συμβεβηκός ἐρεῖς ἀλλ' ως γένος. 20 τὰ δὲ εἰδῆ καὶ τὰ γένη τῶν μὲν οὐσιῶν καὶ αὐτὰ οὐσίαι, τῶν δὲ συμβεβηκότων συμβεβηκότα. αἱ δὲ οὐσίαι οὐκ ἡσαν ἐν ὑποκειμένῳ, ὥστε οὐδὲ τὰ εἰδῆ οὐδὲ τὰ γένη τῶν οὐσιῶν ἔσται ἐν ὑποκειμένῳ, ἀλλὰ καθ' ὑποκειμένου μὲν ῥημήσεται τῶν ἀτόμων οὐσιῶν, οὐ μέντοι καὶ ἐν ὑποκειμένῳ 25 μέντοι ἔσται.

Ε. Διὸ τί οὖν τὰ μὲν καθόλου ἔφης καθ' ὑποκειμένου λέγεσθαι, τὰ δὲ συμβεβηκότα ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι; τί γάρ βούλεται τὸ τὰ μὲν λέγεσθαι φάναι σε, τὰ δὲ συμβεβηκότα εἶναι; βαθὺς ὁ λόγος καὶ μείζων τῆς σῆς ἔξεως. δὲ τὸ γάρ τὰ μὲν συμβεβηκότα ἔστιν ὥσπερ καὶ αἱ οὐσίαι, τὰ δὲ τοῦ καθόλου τι λέγεσθαι οὐκ ἔστιν ἐν ὑπάρχει, ἀλλὰ μέχρι ἐπινοίας λέγεται, οὐκ ἔστι τῆς τῶν εἰσαγομένων ἔξεως γνῶναι. ταῦτα μὲν οὖν παρείσθω. 14 τὸ δταν δὲ ἐπάγῃ τὰ δὲ ἐν ὑποκειμένῳ μέν ἔστι, καθ' ὑποκειμένου δὲ οὐδενὸς λέγεται τί βούλεται, παράστησον.

Α. Λέγω δὲ τὰ συμβεβηκότα ἀλλ' ἐστιν ἐπὶ μέρους· τὸ μὲν γάρ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι παραστατικόν ἔστι τοῦ συμβεβηκότος, τὸ δὲ καθ' ὑποκειμένου οὐδενὸς λέγεται δηλοῦ τὸ ἐπὶ μέρους.

Ε. Δός καὶ τούτου παράδειγμα.

Α. Δώσω καὶ οὐγ. ἐν, ἀλλ' ἐπεὶ τὰ μέν ἔστι συμβεβηκότα τῇ ψυχῇ τὰ δὲ συμβεβηκότα τῷ σώματι, δώσω ἀφ' ἐκατέρων παράδειγμα. ἐπὶ μὲν γάρ συμβεβηκότος τῇ ψυχῇ λεγέσθω ἡ τις γραμματική· 19 ἔστι δὲ τις γραμματική· 20 εἰδῆ— μὲν Ζρ: obliter. M 22 καὶ Ζρ: obliter. an omisssum incertum M 25 an τὰ μὲν (καθόλου)? 27 ἔστιν M: εἰστιν p τὰ δὲ] corrigas τὸ δὲ 30 ἔστι supra ser. M 34 δηλοῖ M: δηλοῦν p 37 δώσω ἀφ' Ζρ: obliter. M

ματική ἡ Ἀριστάρχου φέρει εἰπεῖν· μερικὴ γάρ ἡ Ἀριστάρχου γραμματική· αὗτη δὲ συμβέβηκε μὲν αὐτοῦ τῇ ψυχῇ, καὶ διὰ τοῦτο ἔστιν ὡς ἐν ὑποκειμένῳ τῇ ψυχῇ· καθ' ὑποκειμένου δὲ οὐ λέγεται· μερικὴ γάρ ἔστι, τὸ δὲ μερικὸν ἀτομον ὃν οὐκ ἀν ῥήματιν καθ' ὑποκειμένου. τοῦτο μὲν οὖν 5 τὸ παράδειγμα ψυχικοῦ συμβεβηκότος, σωματικοῦ δὲ τὸ τί λευκόν· ἐν 15 ὑποκειμένῳ γάρ ἔστι τῷ σώματι, ἔστι γάρ τὸ λευκὸν χρῶμα, ἅπαν δὲ χρῶμα ἐν σώματι· καθ' ὑποκειμένου δὲ οὐδενὸς λέγεται, οὐ γάρ ἔστι καθόλου τὸ λευκόν ἀλλ' ἐπὶ μέρους.

Ἐ. "Οταν δὲ ἐπάγῃ ὁ Ἀριστοτέλης τὰ δὲ καθ' ὑποκειμένου τε 20 10 λέγεται καὶ ἐν ὑποκειμένῳ ἔστι, τί σημαίνει διὰ τῆς τοιαύτης τῶν λόγων συμπλοκῆς;

Ἄ. Φημὶ δὲ τούτης λέγειν· τὰ δέ ἔστι καθόλου συμβεβηκότα. διὰ μὲν γάρ τοῦ φάναι τὰ μὲν καθ' ὑποκειμένου λέγεται δηλοῦ διὰ τὰ καθόλου λέγει· τῶν γάρ καθόλου ἣν ἔτιγηταις λόγος τὸ καθ' ὑποκειμένου 25 15 λέγεσθαι. διὰ δὲ τοῦ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι, διὰ συμβεβηκότα λέγει· ταῦτα γάρ ἣν ἐν ὑποκειμένῳ. λέγει τοίνυν διὰ τὰ δέ ἔστι καθόλου συμ- βεβηκότα.

Ἐ. Δὸς οὖν παράδειγμα.

Ἄ. Οἷον ἡ ἐπιστήμη· ἡ γάρ ἐπιστήμη τῇ ψυχῇ συμβεβηκοῦσα ὑποκεί- 20 20 μενον αὐτῇ ἔχει τὴν ψυχήν· ὑπόκειται γάρ τῇ ἐπιστήμῃ ἡ ψυχή· καθό- 30 λικὴ γάρ οὖσα κατὰ τῶν μερικωτέρων ἐπιστημῶν λέγεται οὖν κατὰ τῆς γραμματικῆς· γένος γάρ ἔστιν ἡ ἐπιστήμη τῆς γραμματικῆς. ἔστι δὲ συμβε- 15 25 βηκότων γένη καὶ εἰδῆ καὶ αὐτὰ συμβεβηκότα.

Ἐ. Παράγων τοίνυν καὶ τὸ λοιπὸν τῆς διαιρέσεως μέρος ὄποιον εἶναι λέγει;

Ἄ. Λέγε ποῦν.

Ἐ. Τὰ δὲ οὕτε ἐν ὑποκειμένῳ ἔστιν οὕτε καθ' ὑποκειμένου 5 λέγεται.

Ἄ. Φημὶ διὰ τούτου τοῦ λόγου φησί· τὰ δέ ἔστιν ἀτομοι οὐσίαι· διὰ μὲν γάρ τοῦ φάναι οὐκ ἐν ὑποκειμένῳ ἔφη οὐσίας εἶναι, διὰ δὲ τοῦ οὐ καθ' ὑποκειμένου λέγεσθαι ἔφη ἀτόμους εἶναι.

Ἐ. Δὸς οὖν παράδειγμα.

Ἄ. Οἷον ὁ τίς ἵππος, ὡς Ἀλεξάνδρου Βουκέφαλος ἐλέγετο, καὶ ὁ τίς 10 20 ἄνθρωπος οἷον Σωκράτης· οὐδὲν γάρ τῶν τοιούτων οὕτε ἐν ὑποκειμένῳ ἔστιν, οὐ γάρ ἔστι συμβεβηκός ἀλλ' οὐσία, οὕτε καθ' ὑποκειμένου λέγεται, οὐ γάρ λέγεται καθόλου ἀλλ' ἐπὶ μέρους· ταῦτα ἐπήγαγε διδάξαι θέλων τοὺς

1 τοῦ Ἀριστάρχου p. 2.3 καὶ διὰ τοῦτο—ψυχὴ M: om. p. 18 δὸς οὖν Zp: oblikt. M 20 αὐτῇ] αὐτῇ M: om. p. τὴν ψυχὴν M: τῇ ψυχῇ p. post ψυχὴ suppleri debent καὶ καθ' ὑποκειμένου δὲ λέγεται ἡ ἐπιστήμη 21 οὖσα M: οὐσία p. 23 δὴ M: δὲ p. 25 λοιπὸν M: λειπόν p. 28 ἔστιν addidi: quiddam, ut videtur, obliter. M: om. Zp post ὑποκειμένου (alterum) add. τινὸς Aristot. 31 post ὑποκειμένῳ inseras ἔστιν 35 οὕτε scripsi: οὐδὲ Mp. 37. 77,1 corrigas τῶν απλῶν καὶ ἄνευ συμπλοκῆς λεγομένων

ἀπλῶς καὶ ἀνευ συμπλοκῆς αὐτῶν λεγομένους ὑπογραφικοὺς λόγους, ὅπερ 15
ἢ ἀρχῆς ἡμεῖς ὑπεδείξαμεν εἰπόντες δτὶ τοῦ ἀτόμου καὶ μὴ καθόλου ἀλλ᾽
ἐν ἀριθμῷ ὅντος σημαντικόν ἐστι τὸ μὴ καθ' ὑποκειμένου τινὸς λέγε-
σθαι, ὥσπερ τοῦ καθόλου τὸ καθ' ὑποκειμένου τινὸς λέγεσθαι, ὥσπερ
5 καὶ τοῦ μὲν συμβεβηκότος παραστατικὸς λόγος τὸ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι,
τῆς δὲ οὐσίας τὸ μὴ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι. ἐπεὶ τούτῳ συμπλέκεται ἡ 20
οὐσία τῷ συμβεβηκότι, φησί, καθὸ μὲν ἐπὶ μέρους ἐστίν, ἀν τε οὐσίᾳ ἡ
ἄν τε συμβεβηκός, καθ' ὑποκειμένου οὐδὲνδε λέγεται. εἰ μέντοι συμβεβη-
κός εἴη τὸ ἐπὶ μέρους, ἐνδέχεται ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι, ὡς εἴ γε οὐσίᾳ εἴη
10 τὸ ἐπὶ μέρους, οὕτε ἐν ὑποκειμένῳ ἀν εἴη οὕτε καθ' ὑποκειμένου τινὸς
λέγοιτο, εἰ δὲ ἐπὶ μέρους συμβεβηκός, καθ' ὑποκειμένου μὲν οὐκ ἀλη-
θεύτηνται, ἐν ὑποκειμένῳ δὲ ἀν εἴη.

'Ε. Ἀλλὰ τοῦτο δὴ τὸ ἐν ὑποκειμένῳ ποῖόν τι εἰληπται, καὶ πῶς
ἔξηγήσατο δὸς Ἀριστοτέλης;

15 'Α. Οὗτος· ἐν ὑποκειμένῳ δὲ λέγω, δὲ ἐν τινι μὴ ως μέρος
ὑπάρχον ἀδύνατον χωρὶς εἶναι τοῦ ἐν φῷ ἔστιν.

'Ε. Τί οὖν βούλεται λέγειν διὰ τούτου;

39

'Α. Φῆμι δὲτὸ ἐν ὑποκειμένῳ ἔφη ἐκεῖνο εἶναι τὸ ἐν τινι δν· ἀλλ' ἐπεὶ
τὸ ἐν τινι δν πλεοναχῶς δηλοῦσται καὶ ἔστιν διμώνυμον, δεῖ προστεθῆναι 15
20 τινα, ἵνα δὲτὸ βούλεται ἐν τινι σημαντικὸν εἶναι τοῦ συμβεβηκότος καὶ
τοῦ ἐν ὑποκειμένῳ ἀφορισθῆ. ἔστι τούτῳ τὸ ἐν τινι τῶν πλεοναχῶς λε-
γομένων· καὶ γάρ τὸ ἐν τόπῳ ἐν τινι λέγεται ως ἐν τῇ οἰκίᾳ ὁ Σωκρά-
της ἢ ἐν Λυκείῳ ἢ ἐν βαλανείῳ ἢ ἐν θεάτρῳ. ἔστιν ἐν τινι καὶ τὸ ως 5
ἐν ἀγγείῳ οἰον ως ἐν τῷ ἐκπόμπῃ τὸ δῦωρ καὶ ἐν τῷ ἀμφορεῖ ὁ οἰνος.
25 ἔστιν ἐν τινι καὶ τὸ ως μέρος ἐν τῷ δῆλῳ ὥσπερ ἡ χείρ ἐν τῷ δῆλῳ τοῦ
ἀνθρώπου σώματι. ἔστιν ἐν τινι καὶ τὸ δῆλον ἐν πᾶσι τοῖς αὐ-
τοῦ μέρεσιν. ἔστιν ἐν τινι καὶ τὸ ως ἐν τῷ γένει τὸ εἰδός καθάπερ ἐν 10
τῷ ζῷῳ ὁ ἀνθρώπος· περιέχεται γάρ τὸ εἰδός ὑπὸ τὸ γένος. ἔστιν ἐν
τινι ως γένος ἐν τῷ εἶδε· μετέχει γάρ τὰ εἰδῆ τοῦ γένους· τὸ γάρ ζῷον
30 κατηγορεῖται τοῦ ἀνθρώπου ως μετεχόμενον ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου. ἔστιν ἐν
τινι ως τὸ ἐν τέλει εἶναι· ἐν γάρ τῷ εὐδαιμονεῖν, ὅπερ ἔστι τέλος τοῦ 15
ἀνθρώπου, τὰ πάντα ἔστι τοῖς ἀνθρώποις. ἔστι δὲ ἄλλο ἐν τινι τὸ ἐν τῷ
κρατοῦντι, ως λέγομεν ἐν τῷ βασιλεῖ εἶναι τὰ πράγματα. ἄλλο δὲ πάλιν
ἐν τινι τὸ ως ἐν τῇ δηλῃ τὸ εἰδός καθάπερ ἐν τῷ χαλκῷ ἡ μορφὴ τοῦ
35 ἀνδριάντος καὶ τῷ σιδήρῳ τὸ σχῆμα τῆς μαχαίρας καὶ τῇ ψυχῇ ἡ ἐπι-
στήμη καὶ τῷ σώματι τὸ χρῶμα.

20

'Ε. Πόσα οὖν σημανόμενα τοῦ ἐν τινι κατηγορίματας;

'Α. Ἐννέα;

1. 2 ὑπογραφικοὺς—ὑπεδείξαμεν Zp: obliter. M 3 ἐν M: ἐν p 4 τοῦ καθόλου
—λέγεσθαι ὥσπερ M: om. p 6 οὐ συμπλέκεται sec. Felic. scribas 7 post μέρους
adde τι 14 δὸς M: om. p 16 ὑπάρχων M 18 τὸ M: τῷ p 22. 23 τέπω
—Λυκείῳ Zp: oblikt. M 23 Λυκείῳ λυκείῳ Zp 24 ἀμφορεῖ M: ἀμφορεῖ p
28 τοῦ γένους coni. Diels 31 τῷ] τὸ Mp

⁷E. Τίνα ταῦτα:

⁸A. Τὸ ὡς ἐν τόπῳ, τὸ ὡς ἐν ἀγγείῳ, τὸ ὡς ἐν ὅλῳ τὸ μέρος καὶ τὸ ὡς ἐν τοῖς μέρεσι τὸ ὅλον καὶ τὸ ὡς ἐν τῷ γένει τὸ εἶδος καὶ τὸ ὡς ἐν τῷ εἴδει τὸ γένος καὶ τὸ ὡς ἐν τέλει καὶ τὸ ὡς ἐν τῷ κρατοῦντι καὶ τὸ 5 ὡς ἐν τῇ ὅλῃ τὸ εἶδος.

⁹E. Ποιῶν οὖν τούτων τῶν ἐννέα λαμβάνεται ἐν τῷ ὑποκειμένῳ ἐν τινι;

¹⁰A. Τὸ ὡς ἐν τῇ ὅλῃ τὸ εἶδος.

¹¹E. Διὰ τί:

¹²A. "Οτι μόνα τὰ εἰδη τῶν ὄλων ἀχώριστά ἔστιν.

¹³E. "Άμα οὖν καὶ δὲ 'Αριστοτέλης τῶν ἐννέα ἐμνήσθη;

¹⁴A. Οὐδὲποτε.

¹⁵E. 'Αλλὰ τίνων:

¹⁶A. Δύο μόνων, τοῦ τε ὄντος ἐν τινι ὡς ἐν ὅλῳ εἰναι μέρος καὶ τοῦ 20 ἐν ἀγγείῳ ὄντος· ἔφη γάρ δὲ ἐν τινι μὴ ὡς μέρος ὑπάρχον· οὐ γάρ 15 οὗτως ἔστιν τὸ ἐν ὑποκειμένῳ ἐν τινι, ὥσπερ ἐν τῷ ὅλῳ τὸ μέρος. οὐδὲ 25 μὴν οὗτως, ὡς τὸ ἐν ἀγγείῳ· τὰ μὲν γάρ ἐν ἀγγείῳ δύναται χωρὶς γενέσθαι ἐκείνων σωζόμενα ἐν οἷς ἔστιν, τὸ δὲ συμβεβηκός, διπέρ ἐν ὑποκειμένῳ, ἔφη ἀδύνατον χωρὶς εἰναι ἐκείνου ἐν φῶ ἔστιν, οὐχ διτι χωρίζεται ἡ λευκότης φέρει τοῦ σώματος καὶ τὸ σχῆμα τοῦ χαλκοῦ, ἀλλὰ 5 διτι οὐ σωζόμενον χωρίζεται ὡς δὲ οἶνος ἐκ τοῦ ἀγγείου, ἀλλὰ διτι εἰ χωρίζοιτο, φθείρεται, οὐδὲ χωρίζεται οὖν, ἀλλὰ μόνον φθείρεται.

¹⁷E. Ἐπεὶ τοίνου σαφῆ πεποίκηκας τὴν διαιρεσιν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ῥηθέντα, 20 ἔτι μοι τοῦτο εἰπέ· ἐνὸν γάρ πολλαχῶς ἐκθέσθαι τὴν διαιρεσιν, καὶ γάρ δὲ 10 οὗτως ἦν εἰπεῖν· ἐρῶ δὲ διὰ τῶν διαιρέσιων, λέγων διτι τῶν ὄντων τὰ μὲν καθόλου συμβεβηκότα, τὰ δὲ καθόλου οὐσίαι, ἢ ἔμπαλιν τὰ μὲν καθόλου οὐσίαι, τὰ δὲ καθόλου συμβεβηκότα, ἢ τὰ μὲν ἐπὶ μέρους συμβεβηκότα, τὰ δὲ ἐπὶ μέρους οὐσίαι, ἢ ἔμπαλιν τὰ μὲν ἐπὶ μέρους οὐσίαι, τὰ δὲ καθόλου συμβεβηκότα, 25 ἐνὸν οὖν πολλαχῶς οὕτως εἰπεῖν, διτι τῶν ὄντων τὰ μὲν καθόλου οὐσίαι, τὰ δὲ ἐπὶ μέρους οὐσίαι, τὰ δὲ καθόλου συμβεβηκότα, τὰ δὲ ἐπὶ μέρους συμβεβηκότα· ἐνὸν δὲ καὶ οὕτως, τῶν ὄντων τὰ μὲν καθόλου οὐσίαι, τὰ δὲ ἐπὶ μέρους συμβεβηκότα, ἢ ἔμπαλιν τὰ μὲν ἐπὶ 30 μέρους συμβεβηκότα, τὰ δὲ καθόλου οὐσίαι, καὶ τὰ μὲν καθόλου συμβεβηκότα, τὰ δὲ ἐπὶ μέρους οὐσίαι, ἢ ἔμπαλιν τὰ μὲν ἐπὶ μέρους οὐσίαι, τὰ δὲ καθόλου συμβεβηκότα· ἐνὸν οὖν πολλαχῶς οὕτως διελεῖν, εἰπὲ τοι· 35 νυν, δέ 'Αριστοτέλης κατὰ ποίαν τάξιν τὴν διαιρεσιν ἔξειθε;

¹⁸A. Κατὰ τὴν χιαστὴν λέγω.

¹⁹E. Τίς γάρ ἔστιν ἡ χιαστή;

7 ὡς M: om. p 13 μόνων M: μόνον p ὄντος ἐν τινι Zp: oblitter. M 18 ἐκείνου] τοῦ Aristot. διτι ⟨οὐ⟩ corrīgas secundum Felic. 20. 21 ἀλλὰ διτι εἰ— μόνον φθείρεται fort. scholiastae debentur 21 οὐδὲ χωρίζεται — φθείρεται M: om. p
22. 79,10 Ἐπεὶ τοίνου — ἀπεδείχθη post κατηγορεῖται (p. 17 v 30 ed. pr.) transponas
24. 34 ἐρῶ — συμβεβηκότα discipulo attrib. M²p: corr. Felic. 34 διελεῖν M: διαιρεῖν p
37 γάρ M: om. p

⁵ Α. Λέγω δτι ἡ οὐσία συμβεβηκός ἀντιδιαιροῦσα καὶ τὸ καθόλου ἐπὶ μέρους.

⁶ Ε. Σαφέστερον εἰπὲ δὲ λέγεις.

⁷ Α. Τὸ γάρ οὗτως διελεῖν καὶ εἰπεῖν, τῶν ὄντων τὰ μὲν ἡ καθόλου 30
ἢ οὐσίαι ἡ ἐπὶ μέρους συμβεβηκότα, καὶ τὰ μὲν *(ἢ)* καθόλου συμβεβηκότα ἡ
ἐπὶ μέρους οὐσίαι, χάζοντος ἦν καὶ μήτε τὰ καθόλου κατὰ στοῖχον ἀριθ- 16
μοῦντος μήτε τὰ κατὰ μέρος. μήτε τὰς οὐσίας κατὰ στοῖχον μήτε τὰ συμ-
βεβηκότα.

⁸ Ε. Καὶ πόθεν δῆλον δτι οὗτως διεῖλεν;

¹⁰ Α. "Οτι τὰ ἔξηγητικὰ αὐτῶν δνόματα παραλαμβάνων δὲ συνέπλεξεν 5
οὗτως ἐξέθετο, ὡς ἀπεδείχθη.

⁹ Ε. 'Αλλ' εἰ τὰ συμβεβηκότα ἐν τινι μὴ ὡς μέρος ὑπάρχοντα ἀδύνατον
γιωρίς εἶναι τοῦ ἐν φῷ ἔστιν. πῶς δὲ Σωκράτης ἐν τόπῳ ὧν καὶ μὴ ὡς
μέρος ὑπάρχων τοῦ τόπου καὶ μηρέποτε δυνάμενος χωρὶς τόπου εἶναι οὐκ
15 ἀν εἴη συμβεβηκός;

¹⁰ Α. "Οτι τὸ συμβεβηκός ἐν τινι σώματι δν οὐ δύναται ἀπολιπεῖν τοῦτο
τὸ σῶμα καὶ ἐν ἄλλῳ καὶ ἄλλῳ γενέσθαι, δὲ Σωκράτης τόπου μὲν οὐκ
χωρίζεται, τοῦτο δὲ τοῦ τόπου χωρίζεται.

¹¹ Ε. Τί οὖν ἡ τούτων διαφορά;

²⁰ Α. "Οτι ἀεὶ μὲν ἐν τόπῳ δὲ Σωκράτης, ἀπολιπάν δὲ τὸν πρότερον ἐν
έτερῳ καὶ ἐτέρῳ ἔστι, τὸ δὲ ἐν ὑποκειμένῳ οὐδὲν τρύπω ἀπολείπεται τοῦ 15
ἐν φῷ ἔστιν.

¹² Ε. 'Αλλὰ πῶς οὐκ ἀτοπον λέγειν μὴ χωρίζεσθαι τὰ συμβεβηκότα
σαφῶς καὶ τῆς εὐωδίας χωρίζομένης τοῦ μήλου καὶ τῆς γλυκύτητος;

²⁵ Α. Μὴ γάρ ὁ Ἀριστοτέλης ἔφη ἀδύνατον χωρίζεσθαι.

¹³ Ε. 'Αλλὰ τί ἔφη;

¹⁴ Α. 'Αδύνατον χωρὶς εἶναι τοῦ ἐν φῷ ἔστιν. ἄλλο δέ ἔστι τὸ
γιωρίζεσθαι καὶ ἄλλο τὸ χωρὶς εἶναι τινος. οὐδὲ γάρ ἔφη ἀδύνατον χωρὶς 20
εἶναι ἐκείνου ἐν φῷ ἦν, ἀλλὰ ἀδύνατον χωρὶς εἶναι τοῦ ἐν φῷ ἔστιν.
30 ἡ γάρ εὐωδία χωρίζεσθαι μὲν δύναται τοῦ ἐν φῷ ἔστι, χωρὶς δὲ εἶναι καθ'
αὐτὴν οὐχ οὐτα τέ ἔστιν, ἀλλ' ἡ φύείρεται ἡ μεταδίδοται εἰς ἄλλο ὑπο-
κειμένον. δτι γάρ χωρὶς εἶναι καθ' αὐτὸν ἀνευ ὑποκειμένου τινὸς θεωρού- 25
μενον ἀμήχανον τὸ συμβεβηκός, τοῦτο ἐπεσημήνατο, ἀλλ' οὐχ δτι χωρίζε-
σθαι ἀδύνατον.

³⁵ Ε. 'Αλλὰ τί μὲν τὸ ἐν ὑποκειμένῳ, διὰ τοῦ οὐθέντος ὅρου ἐδίδαξεν.
λείπεται οὖν διδάξαι, καὶ τί τὸ καθ' ὑποκειμένου λέγεσθαι. ποῦ τοι-
νυν περὶ τούτου ἐδίδαξεν;

5 ἡ (post μὲν) addidi

6.7 στοῖχον M: στίχον p

11 ὡς M: om. p

16 δν Zp:

ῶν M ἀπολιπεῖν Zp: ἀπολειπεῖν M

18 τοῦτο δὲ τοῦ M (δε m² supra ser.): τοῦ

δὲ p 20 ἀπολιπάν M

21 οὐδὲν τρύπω ἀπο— Zp: oblitter. M

27 δὲ M: δη̄ p

30 ἡ γάρ εὐωδία — ἐν φῷ ἔστι om. M (suppl. in mrg.)

31 ἔστιν Zp: ἡ (sic) M

32 γάρ M: om. p

33 ἐπεσημήνατο p: ἐπισημήνατο M

36—37 λείπεται— ἐδίδαξεν M:

om. p

'Α. Ἐν τοῖς ἔξης, λέγων δταν ἔτερον καθ' ἔτέρου κατηγορῆται ως καθ' ὑποκειμένου.

'Ε. Τί οὖν φησιν καὶ ποταπὸν εἶναι (τὸ καθ' ὑποκειμένου λέγεσθαι);

'Α. Καθ' ὑποκειμένου φησὶν ἐκεῖνο κατηγορεῖσθαι τινος, δταν ἐν τῷ 30 ὃ τί ἔστι κατηγορῆται ἐκεῖνο (δ) ἀποδίδοται. οἰον τὸ περιπατεῖν κατηγορεῖται κατὰ Σωκράτους· ἀλλ ἐὰν ἀποδιδῶμεν, τί ἐστιν Σωκράτης, οὐκ ἀν εἴποιμεν 17¹ αὐτὸν τὸ περιπατεῖν, ὡστε οὐ καθ' ὑποκειμένου κατηγορεῖται τοῦ Σωκράτους τὸ περιπατεῖν. κατηγορεῖται δὲ τοῦ Σωκράτους καὶ ὁ ἀνθρωπός· εἴποις γάρ ἄν· Σωκράτης ἀνθρωπός· ἀλλὰ καν ἐρωτηθῆς, τί Σωκράτης, 5 10 ἀποδιδούσις ἀν δτι ἀνθρωπός. ὁ τοίνυν ἀνθρωπός κατὰ τοῦ Σωκράτους καθ' ὑποκειμένου κατηγορεῖται. πάλιν ή γραμματικὴ ὄνομα δήπου ῥήμειά ἄν· ἀλλ ἐὰν ἔξετάζῃς, τί ἐστιν ή γραμματική, οὐκ ἀν εἴποις ὄνομα· οὐ γάρ ή οὐσία τῆς γραμματικῆς ὄνομα ἐστιν, ἐπεὶ πᾶς ἀν ἐδύνατο τοῦ ὀνό- 15 ματος μετέγων εἶναι γραμματικὸς τῷ δντι· ἀλλ ἐστιν ή γραμματική ἐπιστήμη, ὡστε ή μὲν ἐπιστήμη κατὰ τῆς γραμματικῆς καθ' ὑποκειμένου λέγεται. τὸ δὲ ὄνομα οὐ καθ' ὑποκειμένου λέγεται. καὶ αὐτὸς δὲ προελήφθη φησὶν δτι τὰ καθ' ὑποκειμένῳ κατηγορούμενα καὶ κατὰ τοῦνομα 15 καὶ κατὰ τὸν λόγον ἐχαρμόζειν ἡσεῖται τῷ ὑποκειμένῳ. τὰ δὲ ἐν ὑποκειμένῳ κατὰ μὲν τὸν λόγον οὐδέποτε, κατὰ δὲ τοῦνομα ἐφαρμόσειεν ἄν 20 ποτε τῷ ὑποκειμένῳ· ὡστε τὸ καθ' ὑποκειμένου κατηγορεῖται, οὐ καθολικῶτερον ὃν τοῦ ὑποκειμένου ἐφαρμόζειν αὐτῷ δύναται καὶ κατὰ τοῦνομα 25 καὶ κατὰ τὸν λόγον. τοῦτο δὲ συνωνύμως λέγεσθαι δύναται κατὰ τοῦ ὑποκειμένου. ποιῶτα δὲ ἐστι τὰ εἰδῆ καὶ τὰ γένη τῶν ὑποκειμένων, εἴτε οὐσίαι εἰεν εἴτε συμβεβηκότα· δτι γάρ καθολικόν ἐστι τὸ καθ' ὑποκειμένου, 25 30 ἐδήλωσεν εἰπών τὰ ἄπομα μὴ εἶναι καθ' ὑποκειμένου. δεῖ τοίνυν τὸ καθ' 35 ὑποκειμένου μὴ ἄπομον εἶναι ἐν τῷ τί τοῦ ὑποκειμένου κατηγορούμενον. οὐδὲ καὶ καθολικώτερόν ἐστι τοῦ ὑποκειμένου.

'Ε. Τί οὖν ἐκ τούτων συμβαίνει;

'Α. Φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης τί συμβαίνει· δταν ἔτερον καθ' ἔτέρου 30 κατηγορῆται ως καθ' ὑποκειμένου, δσα κατὰ τοῦ κατηγορουμένου 35 λέγεται, πάντα καὶ κατὰ τοῦ ὑποκειμένου ῥήμησεται.

'Ε. Ἀλλὰ πῶς τοῦτο ἀληθές; οὐ μὲν γάρ ἀνθρωπός κατὰ Σωκράτους 17¹ λέγεται καθ' ὑποκειμένου· κατὰ δὲ τοῦ ἀνθρώπου κατηγορεῖται οὐ μόνον τὸ ζῷον ἀλλὰ καὶ τὸ εἰδός· εἰδός γάρ ὁ ἀνθρωπός. οὐ μὴν ἔτι κατὰ τοῦ

1 ἐν τοῖς ἔξης λέγων Μ: ἐν τοῖς ἔξ καὶ λέγεται p. 1. 5 κατηγορῆται Zp: κατηγορεῖται M 3 τί οὖν φησιν καὶ ποταπὸν εἶναι τὸ M: om. p. καθ' ὑποκειμένου λέγεσθαι inserui personarum vice significata: om. Mp. 4 post ὑποκειμένου add. μὲν p: om. M 5 δ addidi: om. Mp. 8 καὶ ὁ ἀνθρωπός Zp: obliter. M 9 ἐρωτηθῆς Zp: ἐρωτηθεῖς M post τί add. ἐστι p: om. M 12 ἔξετάζῃς] an ἔξετάζῃ τις? 16 προελήφθη προλαβὼν Felic. (quon ipse hoc praedocuit, cum diceret), sed corruptela gravior vindetur, ὡς προελήφθη coni. Diels 20 τὸ καθ' ὑποκ. κατηγορεῖται] an ἐκεῖνο vel τοιοῦτο καθ' ὑποκ. κατηγορεῖται? 25 ἐδήλωσεν Zp: obliter. M 26 εἶναι ἐν τῷ τι Zp: obliter. M 30. 81,6 κατηγορῆται Zp: κατηγορεῖται M 32. 81,4 Ἀλλὰ πῶς—οὐ γάρ] distribui: ante οὐ μὲν γάρ (v. 32) et πῶς εἰρηται (p. 81,4) et οὐ γάρ (p. 81,4) vices signif. M²p

Σωκράτους πάντα κατηγορηθήσεται, ἀλλὰ τὸ μὲν ζῷον κατηγορηθήσεται,
οὐκέτι δὲ καὶ τὸ εἶδος· οὐ γάρ Σωκράτης εἶδος.

5

Α. Ἀλλ ὅρᾶς δὲ η ἀτοπία γέγονε παρὰ τὸ μὴ ἐκδέξασθαι ὅρθως,
πῶς εἰρηται δσα κατὰ τοῦ κατηγορουμένου λέγεται· οὐ γάρ ὅπλως
δεῖρηκεν δσα κατὰ τοῦ κατηγορουμένου λέγεται, ἀλλ’ εἰπὼν δταν
ἔτερον καθ’ ἔτέρου κατηγορῆται ὡς καθ’ ὑποκειμένου δέδωκεν 10
ὑπολαβεῖν τὸ συνωνύμως καὶ ἐν τῷ {τί ἐστι} τὸ τηνικαῦτα· δσα κατὰ
τοῦ κατηγορουμένου λέγεται, τοσαῦτα καὶ κατὰ τοῦ ὑποκειμέ-
νου ῥηθήσεται. οἷον τὸ ζῷον κατὰ τοῦ ἀνθρώπου ὡς καθ’ ὑποκειμένου
10 κατηγορεῖται· ἐφαρμόζει γάρ τῷ ἀνθρώπῳ καὶ τοῦνομα τοῦ ζῷου καὶ ὁ
λόγος· ζῶν τε γάρ ὁ ἀνθρώπος καὶ οὐσία ἔμψυχος αἰσθητική· τὸ δὲ 15
εἶδος ἐφαρμόζει μὲν κατὰ τοῦνομα· εἶδος γάρ δὲ ῥηθείη ὁ ἀνθρώπος· οὐ
μὴν ἐν τῷ τί ἐστιν ὁ ἀνθρώπος τῷ ἐρωτῶντι περὶ τῆς οὐσίας αὐτοῦ
ζῆτις ἐστὶν ἀποδοθείη δὲν δὲ η ζῷον. τὸ δὲ εἶδος λέγεσθαι
15 τὸν ἀνθρώπον ἀντιδιαιρεῖται πρὸς τὸ μὴ τῶν ἀτόμων εἶναι, ἀλλὰ τῶν κατὰ 20
κοινότητα προσαγορευομένων. τὸ δὲ κατὰ κοινότητα τὸν ἀνθρώπον λέγε-
σθαι συμβεβηκότος ἐστὶ παραστατικὸν μᾶλλον η οὐσίας, συμβεβηκότος δὲ οὐ
τοῦ κυρίως ἀλλὰ τοῦ ἐοικότος διαφορῷ τινι. διαφέρει δὲ ὁ ἀνθρώπος τοῦ 25
Σωκράτους, δὲ οὐ μὲν κατὰ κοινότητα λέγεται, οὐ δὲ Σωκράτης οὐ κατὰ
20 κοινότητα ἀλλὰ ἀτόμως. η οὖν κατὰ κοινότητα εἶδος, οὐ ἀνθρώπος λέγεται,
καὶ καθ’ γένος, τὸ ζῷον. συμβέβηκε δὲ τούτοις κατὰ πλειόνων εἶναι περι-
εκτικά, ἐν δὲ τῷ τί ἐστιν η οὐσία τοῦ ἀνθρώπου κατηγορεῖται.

30

Ε. Μετὰ δὲ τὰῦτα περὶ τίνων διδάσκει ὁ Ἀριστοτέλης;

Α. Περὶ διαφορῶν.

Ε. Τί λέγων;
Α. Τῶν ἔτερογενῶν καὶ μὴ ὑπ’ ἄλληλα τεταγμένων ἔτεραι
τῷ εἶδει καὶ αἱ διαφοραὶ οἷον ζῷου καὶ ἐπιστήμης· ζῷου μὲν γάρ
διαφοραὶ οἷον τὸ πεζὸν καὶ τὸ δίπουν καὶ τὸ πτηνόν, ἐπιστήμης
δὲ οὐδεμία τούτων· οὐ γάρ διαφέρει ἐπιστήμη ἐπιστήμης τῷ δι- 5
30 πους εἶναι. τῶν δέ γε ὑπαλλήλων γενῶν οὐδὲν κωλύει τὰς αὐ-
τὰς διαφορὰς εἶναι· τὰ γάρ ἐπάνω τῶν ὑποκάτω κατηγορεῖται,
ῶστε δσαι τοῦ κατηγορουμένου διαφοραί, τοσαῦται καὶ τοῦ ὑπο-
κειμένου ἔσονται.

18^r

Ε. Ἀλλ ὅρᾶς δὲ έν οἷς εἰρηκας πλείω ἐστὶν τὰ λεγόμενα;

Α. Ὁρῶ· εἰρηται γάρ περὶ γενῶν, ών τὰ μὲν ἔτερα ἔφη εἶναι, τὰ δὲ

7 τί ἐστι inserui: II vel III litterae foro exhaustae M: om. p 10. 11 ὁ λόγος Zp:
oblitter. M 11—12 τὸ δὲ εἶδος ἐφαρμόζει Zp: oblitter. M 17 παραστατικὸν post
μᾶλλον transp. p συμβεβηκότος δὲ scripsi: συμβέβηκε δὲ Mp 18 τοῦ κυρίως M: τοῦ
κυρίου p δὲ] αἱ γάρ? 20 η Zp: η M 21 αἱ κατὰ {τοῦνομα μόνον ἐφαρ-
μόζοντα}? 28 οἷον om. Aristot. τό τε πεζὸν Aristot. post πτηνὸν add. καὶ
τὸ ἔνδρον Aristot., quod fort. restitutas (cf. p. 82,8) 29 τῷ Cp: τὸ M δίπους M:
δίπουν p 30 τῶν δέ γε ὑπ— Zp: oblitter. M ὑπ’ ἄλληλα Aristot. (cf. p. 84,8.
22.30) 31 τῶν ὑποκάτω] τῶν ὑπ’ αὐτὰ γενῶν Aristot. κατηγορεῖται AD: κατη-
γοροῦνται Cp: oblitter. M 32 post διαφοραὶ add. εἰσι Aristot. 34 δὲ η post εἰρηκας
transpos. p ἐστὶν M: εἰσι p

ὅπαλληλα. εἴρηται δὲ καὶ ἔτερα τῷ εἰδεῖ. εἴρηται δὲ καὶ αἱ διαφοραί, καὶ τούτων αἱ μὲν ἔτεραι τῷ εἰδεῖ, αἱ δὲ αἱ αὐταί.

Ἐ. Περὶ πάντων οὖν εἰπών τούτων τί βιούλεται διὰ τοῦ προκειμένου 15 διδάξαι, παράστησον.

5 Α. Φημὶ τούτους δια πολλαχῶς μὲν λέγεται καὶ τὸ εἶδος καὶ τὸ γένος καὶ ἡ διαφορά. τὸ δὲ νῦν λαμβανόμενον γένος ἐστὶν ἐκεῖνο, δια κατὰ πλειόνων καὶ διαφερόντων τῷ εἰδεῖ ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορεῖται, οἷον τὸ ζῷον γένος ἀνή πτηνοῦ καὶ πεζοῦ καὶ ἐνύδρου, ὃν ἐν τῷ εἰδεῖ διαφερόντων ἀλλήλης· 20 λαων ἐν τῷ τί ἐστιν ἔκαστον ἐρωτηθὲν κατηγορεῖται· τί γάρ ἐστιν ἔκαστον 10 ἀποδιδόντες ζῆν τὸν ἐρωτήμενον. λαμβάνεται δὲ εἶδος τὸ κατὰ πλειόνων τῷ ἀριθμῷ διαφερόντων ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορούμενον· ὁ γάρ ἄνθρωπος εἶδος ὅν κατὰ πλειόνων τινῶν ἀνθρώπων ἀριθμῷ μόνον διαφερόντων ἐν τῷ τί 25 ἐστιν ἔκαστος κατὰ μέρος ἐρωτηθέντων κατηγορεῖται· τί γάρ ἐστιν ὁ Σωκράτης ἐλαῖν ζητῶμεν, οἰκείως ἀποδιδούμενον δια ἄνθρωπος. ἐπειδὴ δὲ τὰ πολλὰ 15 εἶδη πολλάκις τὰ αὐτὰ ὄντα κατὰ γένος διαφοραῖς χωρίζεται, ὥσπερ ὁ 30 ἄνθρωπος καὶ ὁ βοῦς καὶ ὁ κύων τὰ αὐτὰ ὄντα κατὰ γένος (ζῷα γάρ πάντα) διαφοραῖς ἀλλήλων χωρίζεται, ηδὲ διαφορὰ ποιῶν τι ἔκαστον τῶν 18 εἰδῶν ἐστιν παρίστημι (δια γάρ ὁ ἄνθρωπος ζῷόν ἐστι λογικὸν μνητὸν καὶ ὁ κύων ζῷον ἀλογον ὄλακτικόν, αἱ διαφοραὶ παρίστασιν), εἴη δὲ ηδὲ διαφορά 20 τὸ κατὰ πλειόνων διαφερόντων ἀλλήλων ἐν τῷ ποιῶν τί ἐστι κατηγορούμενον. οἷον τὸ πτηνὸν διαφορά ἐστι κατὰ πλειόνων κατηγορούμενον· κατὰ γάρ κύκνους καὶ κόρακος καὶ ἀετοῦ λέγεται.

Ἐ. Ἀλλ' ἔκάστου ζῷου ὄντος τὸ πτηνὸν εἶναι ἔκαστον ποιῶν τι ζῷον δηλοῦ; τῆς γάρ τοῦ γένους ποιότητος καὶ τοῦ εἶδους δηλωτικὴ ηδὲ διαφορά.

25 Α. Οὐδαμῶς. ἀλλὰ δέκα οὐσῶν τῶν ἀνωτάτω καθ' ἔκάστην ἀλλοῖς 10 τὰ γένη καὶ τὰ εἶδη καὶ αἱ διαφοραί· ηδὲ γάρ ἀν κατηγορίας ὑπάρχῃ τὸ γένος, ἐκείνης ἐσται καὶ τὸ τοῦ γένους οἰκεῖον εἶδος καὶ αἱ τοῦ γένους καὶ εἶδους διαφοραί.

Ἐ. Ἀλλ' ἐπειδὴ πέδωνται κατὰ πλειόνων εἰδῶν λέγεσθαι τὴν διαφοράν, 30 ἀρά γε καθάπερ ἐστὶ τοῦτο εἴρηκας;

Α. Οὐδαμῶς, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πολύ· εἰσὶ γάρ τινες ἴσαριθμοι τοῖς εἶδεσιν, ὥσπερ κουφότης καὶ βαρύτης, ηδὲ μόνον πυρὸς οὖσαι, ηδὲ γῆς.

Ἐ. Ἀρά οὖν καὶ τὸ εἶδος ἀποδοθὲν κατὰ πλειόνων ἀριθμητῶν οὖτες ἔχει ἐκ παντός;

35 Α. Οὐδαμῶς, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον· οἱ γάρ φοίνικες τὸ δέρνεον εἶδος ὃν οὐ κατὰ πλειόνων ἀριθμῷ λέγεται εἶναι, εἰ γε εἰς μόνον φοίνικες δεῖ γίνεται, ἀλλ' εἰ ἄρα κατὰ πλειόνων, οὐ τῷ ἀριθμῷ ἀλλὰ τῇ διαδοχῇ λέγεται.

1 εἴρηται scripsi: εἴρηται Mp 8 ἐν M: om. p (recte) 9 ἐρωτηθὲν] corrigas ἐρωτηθέντων (cf. v. 13) 10 ante εἶδος add. τὸ p: om. M 11 κατηγορούμενων p

13 ἔκαστος p: ἔκάστω M 14 ἀποδιδόντες p: fort. ἀν ἀποδιδοῦμεν conicias, sed cf. p. 85,23 93,3 93,24 alias. 16.17 ζῷα γάρ πάντα Zp: oblitter. M 17 δὲ Zp: om. M

19 παρίστημι Cr: παρίστημι M ante ηδὲ διαφορὰ add. καὶ p: om. M 25 post ἀνωτάτων addε κατηγοριῶν 26 τὰ τε γένη p: ὑπάρχη Zp: ὑπάρχει M 27 ἐκείνης Zp: ἐκείνη M 30 an τοῦτο? (dcl), εἴρηκας? 32 μόνου M: μόνον p

Ε. Αλλὰ τί μὲν τὸ γένος τὸ λαμβανόμενον ἐνταῦθα καὶ τί τὸ εἶδος καὶ τίς ἡ διαφορά, παρέστησας. ἐπίδειξον δὲ καὶ τίνα μὲν ἔτερα γένη, τίνα δὲ ὑπάλληλα.

Α. Ἐτερα γένη τὰ ἐν ταῖς δέκα κατηγορίαις· ἄλλα μὲν γάρ τὰ γένη 5 τῆς οὐσίας, ἄλλα δὲ τὰ γένη τὰ τῆς ποιότητος καὶ ἄλλα τὰ τοῦ ποσοῦ καὶ τῶν ἄλλων. ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ εἰδή τὰ ὑφ' ἔκαστον γένος ἄλλα τῶν ὅπ' ἄλλο γένος, τῶν οὗτως ἔτερογενῶν, καὶ αἱ διαφοραὶ ὡσαύτως. ἄλλαι γάρ τοῦ ζῷου γένους ὅντος καὶ τῆς ἐπιστήμης ἄλλαι (τὸ μὲν γάρ ζῷον 20 τῆς οὐσίας ἔστιν, ἡ δὲ ἐπιστήμη τῆς ποιότητος), καὶ ἄλλα μὲν τὰ εἰδή 19 τοῦ ζῷου, ἄλλα δὲ τῆς ἐπιστήμης, καὶ ἄλλαι μὲν αἱ διαφοραὶ τοῦ ζῷου.

ἄλλαι δὲ αἱ διαφοραὶ τῆς ἐπιστήμης· ζῷον μὲν γάρ ζῷου διαφέρει τῷ τὸ μὲν εἶναι δίπουν, τὸ δὲ τετράπουν, ἐπιστήμη δὲ ἐπιστήμης τῷ δίπους εἶναι οὐ διαφέρει. ταῦτα μὲν οὖν ἔτερα γένη καὶ εἰδή ἔτερα καὶ αἱ διαφοραὶ 5 τῆς τούτης ἔστιν, ὅν τὸ ἔτερον γένος ὑπὸ τὸ ἔτερόν ἔστιν 15 ἐν ταύτῃ γένει τῆς κατηγορίας, ὡς ὑπὸ τὸ ζῷον τὸ πιθανὸν ζῷον, τοῦτο ἔστι τὸ ὄρνευν, ὅπερ τῆς κατὰ τὴν οὐσίαν ἔστι κατηγορίας.

Ε. Λέγε ἔτι σαφέστερον.

Α. Φημὶ τῶν καθόλου λεγομένων τὰ μέν ἔστιν γένη, τὰ δὲ εἰδή. τὰ 10 δὲ διαφοραί. τῶν δὲ εἰδῶν καὶ γενῶν τὰ μέν ἔστιν μόνον εἰδή, οὐ διαιρεῖται 20 εἰς τὰ καθ' ἔκαστα, τὰ δὲ ἡγ̄ μόνον γένη· ταῦτα δὲ ἡγ̄ ὃν οὐκέτι ἀνωτέρω εὑρίσκεται γένος. δσα δὲ τούτων μεταξύ, ταῦτα εἰδή μὲν ὅντα τῶν ἐπαναβεβηκότων, γένη δὲ τῶν ὑποκαταβεβηκότων εἰκότως ἀν εἴη ὑπάλληλα 15 τὰ γένη.

Ε. Ἐπὶ παραδειγμάτων σαφῆ ποίησον ταῦτα.

Α. Η οὐσία φέρε γένος ἔστι τὸ ἀνώτατον μόνον τῶν οὐσιῶν· πρὸ αὐτῆς γάρ οὐκ ἀν εὑρεθεῖ ἄλλο γένος τῆς οὐσίας προταττόμενον. ο δὲ ἄνθρωπος εἰδός ἔστιν μόνον· μετὰ γάρ αὐτὸ τὰ ἀτομά ἔστι καὶ οἱ τυγὲς ἄνθρωποι· τὰ δὲ μετὰ τὴν οὐσίαν ἀγριοὶ τοῦ ἀνθρώπου, δε ἡγ̄ μόνον εἰδος, δσα μεταξὺ εὑρίσκεται, ταῦτα εἰδή μέν ἔστι τῶν πρὸ αὐτῶν, γένη δὲ τῶν μετὰ 30 ταῦτα· ὥσπερ τὸ ζῷον εἰδός μέν ἔστι τῆς οὐσίας, γένος δὲ τοῦ λογικοῦ ζῷου, τὸ δὲ λογικὸν ζῷον γένος μὲν τοῦ ἀνθρώπου, εἰδος δὲ τοῦ ζῷου. τὰ δὴ ταῦτα δσα μεταξύ ὅντα τοῦ γενικωτάτου καὶ τοῦ εἰδικωτάτου πρὸς 25 ἄλλο καὶ ἄλλο λαμβανόμενα καὶ γένη ἔστι καὶ εἰδη, ταῦτα ὑπάλληλα καλεῖται γένη.

Ε. Αρα οὖν ὑπάλληλα ὅντα ἔστιν ὅτι φέρεται ἐκάτερον ὑφ' ἔκατερον;

Α. Οὐδαμῶς· ἀδύνατον γάρ, εἴπερ τὸ λογικὸν ζῷον θυητὸν οἶνον ὁ ἄνθρωπος ὑπὸ τὸ ζῷον, καὶ τὸ ζῷον εἶναι ὑπὸ τὸν ἀνθρώπον. οὐ διὰ 30 τοῦτο οὖν λέγεται ὑπάλληλα, ἐπεὶ τὸ αὐτὸ τοῦ αὐτοῦ καὶ εἰδος ἔσται

5 malim τὰ τῆς οὐσίας

7. 8 ἄλλαι] corrigas ἄλλου utrobiique

12 τῷ p: τὸ M

δίπους M: δίπουν p 13 ἔτερα (post εἰδη) M: om. p 16 κατηγορίας M: κατη-

γορία p 22 γένη δὲ τῶν ὑπο— Zp: obliter. M 23 τὰ εἰειας 27 οἱ τινὲς M²:

οἵτινες M¹p 29.30 αἱ μετ' αὐτα? (sed cf. p. 88,5) 32 τοῦ (alterum) M: om. p

τοῦ αὐτοῦ M 33 ἔστι post εἰδη transp. p 38 ἐπεὶ οὕτω γε Simpl. (f. 14r24)

τοῦ αὐτοῦ M: om. p

καὶ γένος, ἀλλ᾽ οὗτοι θάτεροι ὑπὸ θάτερον ὃν * * * καὶ ἀμφοτέρων γενῶν 19^ν ὄντων μηδέτερον ὑπὸ μηδέτερον ἦ, ταῦτα οὐκ ἀνείη διπλῆληλα, ὡσπερ γενῶν ὄντων τοῦ ζῷου καὶ τῆς ἐπιστήμης οὔτε ἡ ἐπιστήμη ὑπὸ τὸ ζῷον οὔτε τὸ ζῷον ὑπὸ τὴν ἐπιστήμην. τῶν ⟨օνδων⟩ ἔτερογενῶν (ἔστι δὲ ἔτερα τὰ ἀπ' 5 5 ἀπαλλήλων πάντη διεστῶτα, οἷον τὰ δέκα γένη τῶν δέκα κατηγοριῶν, ὃν δέκα διάφοροί εἰσιν παραστατικαὶ κατηγορίαι καὶ ὅν ἀνωτάτω καὶ οὐκέτι ὑπὸ ἄλλο τεταγμένα ἔστι δέκα γένη) τούτων ἔτεραι εἰσιν καὶ αἱ διαφοραί, τῶν δὲ ὑπὸ ἄλληλα γενῶν ἐνδέχεται τὰς αὐτὰς εἶναι διαφοράς· οὐ γάρ δὴ πάν- 10 τῶν αἱ αὐταί, ἀλλ᾽ ἔστιν ἐφ' ὧν αἱ αὐταὶ, ἐφ' ὧν δὲ οὔ.

10 'Ε. Πῶς οὖτις ἐπὶ τινῶν μὲν αἱ αὐταὶ, ἐπὶ τινῶν δὲ οὔ, ἐπιδειξον.

'Α. Τὸ ζῷον καὶ τὸ ὅρνεον ὑπάλληλα ἔστι γένη (ὑπὸ γάρ τὸ ζῷον τὸ ὅρνεον), ἀλλὰ ζῷου μὲν αἱ διαφοραὶ τὸ λογικὸν καὶ τὸ ἀλογον, ὅρνεου δὲ 15 οὐκ ἀνείη αἱ αὐταὶ διαφοραί. εἰσεν δὲ τὸν τινες ζῷου διαφοραί, αἴπερ καὶ ὅρνεου· τῶν τε γάρ ζῷων τὰ μέν ἔστι πονηφάγα, τὰ δὲ σπερμοφάγα, τὰ 15 δὲ κρεηφάγα, ἀλλὰ καὶ τῶν ὅρνεων αἱ αὐταὶ διαφοραί.

'Ε. Διὰ τί οὖν τοῦτο συμβαίνει;

'Α. Ότι τὸ ζῷον περιέχει μὲν τὸ ὅρνεον ἐν τοῖς ἑαυτοῦ εἰδεσιν, τὴν 20 δὲ ἐπιστήμην οὐ περιέχει, οὐδὲ ἔστιν αὐτοῦ εἰδός ἡ ἐπιστήμη. τοῦ δὲ περιέχοντος γένοντο ὅν καὶ τοῦ περιεχομένου διαφοραὶ αἱ αὐταὶ, τοῦ δὲ μῆτε περιέχοντος μῆτε περιεχομένου οὐκ ὅν εἴρη ποτε αἱ αὐταὶ διαφοραὶ.

'Ε. Πῶς οὖν τοῦτο δεδήλωκεν ὁ Ἀριστοτέλης;

'Α. Τὸν τῷ φάναι τὸν δὲ ὑπὸ ἄλληλα γενῶν οὐδὲν κωλύει τὰς 25 αὐτὰς διαφορὰς εἶναι. αὐτίαν δὲ ἐπάγει· τὰ γάρ ἐπάνω τῶν ὑπὸ αὐτὰ γενῶν κατηγορεῖται, ὥστε δσαι τοῦ κατηγορουμένου δια- 25 φοραί εἰσιν, καὶ τοῦ ὑποκειμένου ἔσονται.

'Ε. Ἀλλὰ σὺ τινάς μὲν διαφορὰς τοῦ ζῷου τὰς αὐτὰς ἀπέδειξας οὕσας τοῦ ὅρνεου, ὁ δὲ καθάπερ εἰρηκεν ὥστε δσαι τοῦ κατηγορουμένου 30 διαφοραί εἰσι, καὶ τοῦ ὑποκειμένου ἔσονται· οὐ γάρ δσαι τοῦ ζῷου 20^τ διαφοραί, τοσαῦται καὶ τοῦ ὅρνεου. καίτοι πρὸ διλήσου ἔφασκεν οὐδὲν κω- 30 λύει τὰς τῶν ὑπαλλήλων γενῶν διαφορὰς καὶ τῶν ὑποκάτω εἶναι. ὡς μὴ πασῶν δυναμένων τῶν ὑποκάτω εἶναι, νῦν δὲ ἀπλῶς ἔφη δσαι τοῦ κατηγορουμένου. τοσαῦται καὶ τοῦ ὑποκειμένου διαφοραὶ 5 ἔσονται.

'Α. Ἀλλ' οἶμαι μὲν διὰ τοῦτο πολλοὺς ήμαρτῆσθαι νομίσαι τὸν τόπον

1 post ὄν defectum significavi, suppleris εἶδος καὶ γένος ἔστιν. δταν δὲ (cf. Simpl.)

2 μηδέτερον (alterum)] τὸ ἔτερον Simpl. 4 τῶν οὖν ex Simpl. correxi: τῶν Zp: obliter. M; post τῶν lacuna III litt. A: V litt. D, quamquam spatium in M plus tribus litteris non admittere videtur 4. 5 ἀπαλλήλων M: ἀπάλληλα p 6. 7 εἰσιν Zp: ἔστιν M (utrobique) 14 τε M: δὲ p 15 κρεηφάγα M: κρεοφάγα p (fort. recte)

17 ἐν M: om. p 19 γένοντο Cp: γένοιτο M 22 δὲ γε Aristot. 25. 28 τοσαῦται καὶ Aristot. 26 τίνας p post οὕσας inseras καὶ 27 δὲ M: ὕδε p:

ante δὲ vicem signif. M²p an δὲ (πάτας) cf. p. 85,4 28—29 οὐ γάρ—ὅρνεου

ante δὲ (v. 27) transponenda sunt 29 διαφοραὶ τοσαῦ— Zp: obliter. M 34 Ἀλλ'

οἶμαι sq. prioribus contin. M²p

καὶ διορθοῦνται φῆσαι μὴ δσαι τοῦ κατηγορουμένου διαφοραί, το-
σαῦται καὶ τοῦ ὑποκειμένου ἔσονται, ἀλλ᾽ ἔμπαλι δσαι τοῦ ὑπο-
κειμένου, τοσαῦται καὶ τοῦ κατηγορουμένου ἔσονται. ἐγὼ δέ ¹⁰
φημι ἐξ αὐτοῦ τούτου † τοῦ ἐκ τοῦ ἐνίας φάναι καὶ πάλιν πάσας τὴν λύσιν
5 τῆς ἀπορίας λαμβάνεσθαι. εἰ γάρ οὐ πᾶσαι αἱ τοῦ κατηγορουμένου δια-
φοραὶ καὶ τοῦ ὑποκειμένου εἰναι εὑρέθησαν, ἀλλὰ τινές, πάλιν δὲ πᾶσαι
λέγονται τοῦ κατηγορουμένου εῖναι καὶ τοῦ ὑποκειμένου, δεῖ ἐλθεῖν ἡμᾶς
ἐπὶ τὰς διαφορὰς κανὸν μὲν ἐν αὐταῖς εἰδος η̄, ἵδειν, ἐπὶ ποίου εἰδούς αἱ ¹⁵
διαφοραὶ πᾶσαι δύνανται τοῦ ὑποκειμένου κατηγορεῖσθαι.

10 'E. Δεῖξον οὖν τί λέγεις σαφῶς.

Α. Φημί τοινυν ὅτι τῶν διαφορῶν αἱ μὲν λέγονται εἶναι εἰδοποιοί,
καὶ δὲ εἰδοποιεῖται τὸ κατηγορούμενον καὶ οἷον πεποιώται, αἱ δέ εἰσι διαι-
ρετικαί, καὶ δὲ διαιρεῖται εἰς εἰδὴ τὸ γένος τὰ ὑπ’ αὐτό. οἷον τὸ ἔμψυχον,
τὸ αἰσθητικὸν διαφοραὶ δῆπου ἐστίν, ἀλλὰ αὗται προσγενόμεναι τῇ οὐσίᾳ
15 εἰδοποίησαν αὐτὴν καὶ οἵονει ἐποίωσαν πρὸς τὸ γενέσθαι ζῷον. εἰδοπε-
ποίηται τοίνυν καὶ πεποιώται τὸ ζῷον τῇ τοῦ ἔμψυχου διαφορᾷ καὶ τῇ 25
τοῦ αἰσθητικοῦ, αἱ διαιρορθωμέσσαν δὲ οὐσίᾳ γέγονεν ζῷον. διὸ καὶ λέ-
γομεν εἶναι τὸ ζῷον οὐσίᾳ ἔμψυχον αἰσθητικήν. καὶ εἰσὶν αὗται αἱ δια-
φοραὶ αἱ γεννητικαὶ καὶ ἀποτελεστικαὶ τοῦ ζῷου καὶ ἐπάνω γε αὐτοῦ. διὸ
20 καὶ κατηγοροῦνται αὐτοῦ· εἴποις γάρ ἂν τὸ ζῷον ἔμψυχον καὶ πάλιν αἰ-
σθητικόν. εἰσὶν δὲ ἄλλαι διαφοραί, αἱ οὐκέτι εἰδοποιοῦσι τὸ ζῷον, ἀλλὰ 30
τέμνουσιν αὐτὸν εἰς εἰδὴ, καὶ εἰσὶ πᾶσαι ὑποκάτω αὐτοῦ καὶ ὑπ’ αὐτό. 20·
διὸ οὐδὲ ἔκαστην δυνηθείη τις τοῦ ζῷου κατηγορῆσαι οἶον τὸ λογικόν, τὸ
ἄλογον, τὸ θυντόν, τὸ ἀδάνατον, τὸ πτηνόν, τὸ χερσάτον, τὸ ἔνυδρον, τὸ
25 δίπουν, τὸ τετράπουν. τὸ ἐρπυστικόν, τὸ πτερωτόν, τὸ ἄπτερον· πολλαὶ γάρ
ὑπὸ τὸ ζῷον διαφοραί, αἱ τέμνεται μὲν αὐτό. εἰδοποιεῖται δὲ τὰ ὑπ’ αὐτὸ 5
εἰδὴ τῶν ζών, οὐ μὴν ἔτι καὶ αὐτὸ ταύταις εἰδοποιεῖται, αἱς δὴ καὶ
τέμνεται, ἀλλὰ ταῖς προτέραις.

Ἐ. Εἰ τούντινον οὐ πάσαις μὲν ταῖς διαφοραῖς τῶν κατηγορουμένων
30 δύναται τὰ ὑποκείμενα χρῆσθαι, τισὶ δέ, καὶ ταῖς γε τισὶ ταῦταις πάσαις 10
δύναται λέγεσθαι τὰ ὑποκείμενα;

Α. Φημὶ δὲ τι οὐ πάσας μὲν τὰς τοῦ ζῷου διαιφοράς ἔστι κατηγορεῖν τοῦ ὑποκειμένου οἷον τοῦ ἀνθρώπου, πάσας δὲ τὰς εἰδοποιούς ἔστι κατηγορεῖν. ησαν δὲ τοῦ ζῷου εἰδοποιοὶ αἱ ἐπάνω. τὸ ἔμψυχον. τὸ αἰσθητικόν. 35 ταῦτα δὲ οἱόν τε κατὰ ἀνθρώπου κατηγορῆσαι· αἰσθητικὸν γάρ καὶ ἔμψυχον 15 ὁ ἀνθρωπος. ὅρθῶς ἄρα εἴρηται, δτι πάντα τὰ κατηγορούμενα τῶν ἐπάνω καὶ τῶν ὑποκάτω κατηγορήσομεν· τὰς μὲν γάρ διαιφετικὰς διαιφοράς οὐγ_ οἱόν τε κατηγορεῖν τοῦ ζῷου, τὰς δὲ εἰδοποιοὺς οἱόν τε· εἰσὶν γάρ ἐπάνω. ὥσθ' οὗσα οἱόν τε κατηγορῆσαι τοῦ κατηγορούμενου, οἱόν τε δὲ τὰς ἐπάνω 20

4 τοῦ (post τούτου) M: om. p, recte, nisi malis, τοῦτ' ἔστι ἐνίας M: ἐνίους p

11 εἰναι Μ: om. p 13 τὰ scripsi: τὸ Mp 14 ἐστίν Mp: fortasse εἰσλύ προσ-
γενόμεναι scripsi: προγενόμεναι Mp 15 ἐποίησαν scripsi: ἐποίησαν Mp 19 γενη-
τικαὶ Μ 22 ἐκάστην scripsi: ἐκάστη Mp 30 γρεῖσθαι Μ 38 ποτὸς οἵν τε
Ζρ: obliter. M

καὶ εἰδοποιίους διαιφοράς, ταῦτα καὶ κατὰ τοῦ ὑποκειμένου κατηγορῆσαι, ὅσα
δὲ οὐκ οἶν τε κατηγορεῖν, ταῦτα οὐ κατηγορήσομεν. εἰσὶ μέντοι τινὲς
τῶν ὑποκάτω καὶ διαιρετικῶν τοῦ ζῷου διαιφοραί, θεὶς οὖν τε καὶ τῷ ὑπο-
κειμένῳ ποιεῖσθαι διαιρετικάς, ὡς ἀπεδείξαμεν.

25

5 'Ε. Μετὰ δὲ τὸ ταῦτα διδάσκαι ἐπὶ τίνα μεταβαίνει διαιρέσιν;

'Α. Τὴν εἰς μεῖζου ἀναλαβόν ποιήσεται· ἦν δὲ ἡ εἰς μεῖζην ἡ εἰς δέκα.

'Ε. Ἀρα οὖν διαιρέσις ἔστιν;

'Α. Οὐδαμῶς.

'Ε. Διὸ τί:

10 'Α. Διαιρέσις μὲν γάρ ἔστι τομὴ τοῦ γένους εἰς εἰδῆ, ἐνταῦθα δὲ
οὐ γένους ἐν διαιρήσεται εἰς εἰδῆ δέκα, ἀλλὰ δέκα γένη ἐκθήσεται. κατα- 30
σύμμαχοις οὖν ἔστιν. ἦν ποιήσεται τῶν πρώτων γενῶν καὶ τῶν κατὰ τὸ
πρῶτα γένη δέκα κατηγοριῶν.

21r

'Ε. Τί οὖν φησιν;

15 'Α. Τῶν κατὰ μηδεμίαν συμπλοκὴν λεγομένων ἔκαστον ἥτοι
οὐδείαν σημαίνει ἡ ποσὸν ἡ ποιὸν ἡ πρός τι ἡ ποῦ ἡ ποτὲ ἡ κε-
σθαι ἡ ἔχειν ἡ ποιεῖν ἡ πάσχειν. καὶ λαμβάνει τούτων ἑκάστου δη-
λωτικὰ παραδείγματα, οἷον οὐδείας μὲν ως τύπῳ εἰπεῖν ἀνθρωπος, 5
τίποις καὶ τῶν ἄλλων τὸ πρόσφορον εἰς παράστασιν παράδειγμα.

20 'Ε. Ἀρα οὖν πάντες συγγωροῦσι τὴν εἰς τὰ αὐτὰ γένη καταρίθμησιν
τῶν σημαντικῶν λέξεων πρώτως καὶ προγρουμένως τῶν πραγμάτων;

'Α. Οὐδαμῶς. Ἀθηνόδωρος γάρ ἡτήσατο ὁ Στωϊκὸς βιβλία γράψας 10
Πρὸς τὰς Ἀριστοτέλους κατηγορίας Κορνοῦτός τε ἐν ταῖς Ψητορικαῖς τέ-
γχαις καὶ ἐν τῇ πρὸς Ἀθηνόδωρον ἀντιγραφῇ καὶ ἄλλοι πλεῖστοι.

25 'Ε. Ἀρα οὖν ὀρθῶς ἀντιλέγουσιν;

'Α. Οὐδαμῶς.

'Ε. Ηδέθεν τοῦτο δῆλον;

'Α. Ὄτι πρὸς πάντα σχεδὸν ἀντεῖπεν αὐτοῖς ἀντιγράψας καὶ ἐπιδείξας, 15
ὅπως σφάλλονται.

30 'Ε. Τίς δὲ ὁ τρόπος τῆς ἀντιλογίας;

'Α. Τριτός· οἱ μὲν γάρ ὅτι πλεονάζει ἡ καταρίθμησις, οἱ δὲ ὅτι
ἐλλείπει, οἱ δὲ ὅτι τινὰ ἄλλα ἀντὶ ἄλλων παρείληφε γένη.

'Ε. Διὰ τί τοίνου τῶν κατὰ μηδεμίαν συμπλοκὴν λεγομένων
ἔφη τὰ οὐδείαν σημαίνει τὰ δὲ ποσὸν καὶ τὰ ἔξῆς;

35 'Α. Ὄτι οὐ πρόκειται περὶ τῶν ὄντων εἰπεῖν δσα ἔστι καὶ πόσα τού- 20
τῶν γένη, ἀλλὰ περὶ λέξεων σημαντικῶν προγρουμένως τῶν ὄντων πόσα
τούτων γένη. τὸ τῶν οὐ λεγομένων. καταλέγονται δὲ αἱ λέξεις.

1 ταῦτα p: ταῦτα M 4 διαιρετικάς, ως scripsi: διαιρῶσα (sic) M: διαιρούσας p

12 τὰ M: om. p 17 ἡ ποιεῖν M: om. p 22 γάρ ἡτήσατο ὁ Zp: oblitter. M; cor-
rigas γάρ ἡτήσατο ὁ (cf. p. 91,13 Simpl. f. 15v32) στοικὸς M 23 Πρὸς τὰς Ἀ. κ.]

cf. Simpl. l. c. 24 ἀντιγραφῇ M: αὐτῇ γραφῇ p 28 αὐτοῖς] immo αὐτὸς (cf. Simpl.
f. 16v34) 29 σφάλλονται M 32 post γένη intercedisse videntur, quibus adversarii

refutabantur cf. Simpl. f. 15v32sq. 35 περὶ M: om. p 37 conicio τῶν οὐν ⟨ἄνευ
συμπλοκῆς⟩ λεγομένων καταλέγονται [δὲ] αἱ λέξεις

- 'Ε. Τίνες αἱ διαφοραί;
 'Α. Τὰ μέν ἔστι κατὰ συμπλοκήν, τὰ δὲ ἄνευ συμπλοκῆς.
 'Ε. Τίνα ἔστι τὰ κατὰ συμπλοκήν;
 'Α. Τὰ ἐκ τινῶν κατηγοριῶν τελείων δυοῖν ἡ καὶ πλειόνων συγκεί-
 5 μένα, οἷον 'ἄνθρωπος τρέχει', 'ἄνθρωπος ἐν Λυκείῳ περιπατεῖ'.
 'Ε. Ἀνευ δὲ συμπλοκῆς τίνα ἔστι;
 'Α. Τὰ μὴ οὕτως ἔχοντα οἷον τὰ ὅμωνυμα πάντα, τὰ συνώνυμα,
 τὰ παρώνυμα.
 'Ε. Τὰ δὲ τοιαῦτα οἷον λιθολογεῖ, βουκολεῖ, ψευδοδοξεῖ, κατὰ συμ-
 10 πλοκήν ἔστιν ἡ χωρὶς συμπλοκῆς;
 'Α. Χωρὶς συμπλοκῆς.
 'Ε. Διὸ τί;
 'Α. Οὐδὲν γάρ αὐτῶν ἐκ τελείων συνέστηκε κατηγοριῶν.
 'Ε. Πόσα οὖν γένη τῶν χωρὶς συμπλοκῆς λεγομένων;
 15 'Α. Δέκα τὰ ἥγημέντα.
 'Ε. Τίς οὖν ἔκαστος τούτων ὅρος;
 'Α. Οὐδὲν ἔστιν αὐτῶν ὅρον ἀποδοῦναι, διότι πᾶς ὅρος ἐκ γένους, τού-
 των δὲ οὐκ ἔστιν γένος· ἔστιν γάρ τὰ γενικώτατα.
 'Ε. Τί οὖν ἔστιν παραδοῦναι;
 20 'Α. Παραδείγματα καὶ τὰ ἴδια, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης νῦν μὲν διδοὺς
 παραδείγματα, ὅστερον δὲ καθ' ἔκάστην κατηγορίαν ζητήσας καὶ δείξας
 τίνα ἔκάστης ἴδια.
 'Ε. Πῶς οὖν τὰ παραδείγματα δέδωκεν;
 'Α. Λέγων οὐδσία μὲν οἷον ἄνθρωπος, ποιὸν δὲ οἷον λευκόν.
 25 ποσὸν δὲ οἷον τρία, πρός τι δὲ οἷον πατήρ, ποῦ δὲ ἐν Λυκείῳ, 10
 ποτὲ δὲ πέρυσιν, ποιεῖν δὲ οἷον τύπτειν, πάσχειν δὲ οἷον τύπ-
 τεσθαι, ἔχειν δὲ οἷον ὑποδεέσθαι, κεῖσθαι δὲ οἷον ἀνακεῖσθαι.
 'Ε. Ἐκ τῆς οὖν συνθέσεως τούτων τί ἀποτελεῖται;
 'Α. Ηρότασις.
 30 'Ε. Διὸ τί;
 'Α. "Οτι καθ' ἔαυτὴν οὐδεμίᾳ κατηγορίᾳ πρότασίς ἔστιν, ἀλλὰ τῇ 15
 ποιῷ συμπλοκῇ πρότασις γίνεται.
 'Ε. Πῶς τοῦτο;
 'Α. Πᾶσα γάρ πρότασις ἡτοι ἀληθής ἔστιν ἡ ψευδής, ἔκάστη δὲ
 35 κατηγορία καθ' ἔαυτὴν οὔτε ἀληθής οὔτε ψευδής ἐλλιπής οὖσα.
 'Ε. Τί οὖν; οὐκ ἀν εἴποις τὸ ζῶ ἡ περιπατῶ ἡ οὗτοι χωρὶς συμ-
 πλοκῆς ὄντα ἡ ἀληθῆ ἡ ψευδῆ;
 'Α. Ναὶ εἴποιμι ἀλλὰ καὶ ταῦτα δυνάμει μετὰ συμπλοκῆς ἔστιν, εἰ 20
 καὶ μὴ μετὰ φωνῆς· τὸ γάρ ζῶ ἵσον ἔστι τῷ ἐγὼ ζῶ, καὶ τὸ οὗτον
 40 ἔστι τῷ ὁ Ζεὺς οὗτος.

5 λυκίω M (ubique) 13 οὐδὲν M: οὐδὲ p 16 ἔκαστος] corrigas ἔκάστου 19 ἔστιν
 M: om. p 25. 26 an <οἶον> ἐν Λυκείῳ et <οἶον> πέρυσιν? 29 πρότασης M
 36 ζῶ] ζῶν M¹ 39. 40 τῷ (ante ἐγὼ et ὁ Ζεὺς) scripsi: τὸ Mp

[Περὶ οὐσίας]

Ἐ. Ἀλλὰ τὸ ποῖα μὲν τῆς ἑκάστης ἐστὶ τῶν κατηγοριῶν, διὰ παρα-
δειγμάτων παρέστησα. ἔτι μὴν καὶ περὶ ἑκάστης λέγε, ἵνα ἑκάστης ἔκδι-
δάξῃς, διὸ τὸ περὶ τῆς οὐσίας πρῶτον τῶν ἄλλων ποιεῖται τὸν λόγον. 25

5 Ἀ. "Οτι τὰ ἄλλα πάντα ἐν αὐτῇ ὄντα καὶ ταύτης δεδμενα εἰς τὸ
εἶναι ὥσπερ προτέραν αὐτήν δεικνυσιν οὖσαν φύσει, οὕτως καὶ τὸν περὶ¹
αὐτῆς λόγον πρὸ τῶν ἄλλων ἀποφαίνει πρότερον ὄντα.

Ἐ. Τί οὖν ἐστιν ἡ οὐσία;

Ἀ. "Ορον μὲν αὐτῆς δοῦναι οὐκ ἔστιν, ὥσπερ εἴπομεν, παραδείγματα 30
10 δὲ ἦδη δεδώκαμεν. ἔννοιαν δὲ αὐτῆς τοιαύτην ἀποδίδωσιν τὸ μὴ ἐν ὑποκει-
μένῳ εἶναι (αὗτη μὲν γάρ ὑπόκειται τοῖς ἄλλοις γένεσιν, τὰ ἄλλα δὲ ἄνευ 22²
αὐτῆς τὸ εἶναι οὐκ ἂν ἔγοι) καὶ τὸ ἕδιον ζητήσει.

Ἐ. Πισταχῶς ἐν ἄλλοις τὴν οὐσίαν λέγει;

Ἀ. Τριγῶς· καὶ γάρ τὴν ὅλην καὶ τὸ εἶδος καὶ τὸ συναμφότερον
15 λέγει οὖσίαν.

Ἐ. Νῦν δὲ τίνα οὖσίαν λαμβάνει εἰς τὴν διδασκαλίαν; 5

Ἀ. Τὴν ὡς συναμφότερον.

Ἐ. Ἄρα οὖν κακείνων ἐμνήσθη;

Ἀ. Ναί.

20 Ἐ. Ηῶς;

Ἀ. "Οτι λέγει καὶ τὰ μέρη τῆς οὐσίας εἶναι οὐσίας, μέρη δὲ τῆς
συναμφοτέρου ἡ τε ὅλη καὶ τὸ εἶδος.

Ἐ. Ἐνταῦθα δὲ τίνας τῆς οὐσίας εἴρηκεν διαφοράς:

Ἀ. Οτι αἱ μὲν εἰσιν πρῶται, αἱ δὲ δεύτεραι.

25 Ἐ. Τίνες πρῶται;

Ἀ. Αἱ ἄτομοι, ὁ Σωκράτης, ὁ Ηλάτων.

Ἐ. Τίνες δεύτεραι:

Ἀ. Τὰ γένη καὶ τὰ εἰδή τῶν ἀτόμων οὖσιῶν, οἷον εἶδος μὲν τῶν
κατὰ μέρος ἀνθρώπων ὁ ἀνθρώπος, γένος δὲ τὸ ζῷον.

30 Ἐ. Τίνες οὖν ταύτας ὀνόμασεν ὁ Ἀριστοτέλης;

Ἀ. Αἱ μῆτε καθ' ὑποκειμένου λέγονται μῆτε ἐν ὑποκει- 15

μένῳ εἰσίν.

35 Ἐ. Τί γάρ βούλεται παραστῆσαι διὰ τούτων τῶν διογμάτων;

Ἀ. Διὸ μὲν τοῦ μῆτε ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι παρίστησιν, ὡς ἦδη ἐλέ-

1 tit. hue transposui et inclusi: post ἔκδιδάξῃς (v. 3) exhibet M: om. p 2 corrigas ποῖα μὲν (ἢ σηματά) ἔστι (cf. Simpl. f. 15 r30) 3 περὶ ἑκάστης] an περὶ τῆς τάξεως? ἑκάστης εἰσιας 5 post πάντα add. τὰ p: om. M 11 ante ὑπόκειται add. οὐχ p: om. M τὰ δὲ ἄλλα collo. p 12 [ζητήσει] cf. p. 93,26 13 ἄλλοις Zp: ἄλλαι; M 21 λέγει Zp: λέγη M τῆς (alterum) M: om. p 30 κυριώτατα M: κυριώτατα p 36 ὑλέγομεν scripsi: λέγομεν Mr

γομεν, τὸ μὴ εἶναι συμβεβηκός τὴν οὐσίαν· τοῦτο δὲ κοινὸν πάσης οὐσίας, ἃν τε πρώτη ἡ τε δευτέρα ἡ· τὸ δὲ μὴ καθ' ὑποκειμένου λέγεσθαι δια- 20 στέλλει τὰς πρώτας οὐσίας τῶν δευτέρων. αἱ μὲν γάρ δεύτεραι οὖσι, αἵπερ εἰσὶν τὰ εἰδῆ καὶ τὰ γένη, καθ' ὑποκειμένων τῶν πρώτων οὖσιν λέγονται, 5 αἱ δὲ πρῶται οὖσι αὗται οὖσι τὰ ὑποκειμενα τοῖς πᾶσιν οὐ καθ' ὑποκει- μένου λέγονται. ὥστε κοινοῦ δύτος ταῖς † προτέραις τοῦ μὴ ἐν ὑποκειμένῳ 25 εἶναι διαιροῦνται ἀπ' ἄλληλων τῷ τὰς μὲν δευτέρας ἐν ὑποκειμένῳ μὴ οὖσας καθ' ὑποκειμένου λέγεσθαι, τὰς δὲ πρώτας ἐν ὑποκειμένῳ μὴ οὖσας δρμοίως, μηδὲ καθ' ὑποκειμένου λέγεσθαι.

10 'Ε. Διὸ τὶ οὖν κυριώτατα καὶ πρώτως καὶ μάλιστα τὰς πρώτας οὐ- 30 σίας λέγεσθαι οὖσις ἔφη καὶ πρὸς τίνας ἀντιδιαστελλομένας τὰς δευτέρας:

15 'Α. Πρώτως μὲν γάρ οὖσι αἱ ἄτομοι, διτὶ καὶ πρῶται λέγονται, αἱ 22° δὲ ἄλλαι δεύτεραι. κυριωτάτη δὲ καὶ πρώτη ἡ ἄτομος οὖσια λέγεται οὐ- σία, τὰ γάρ ἄλλα πάντα τὰ μὲν καθ' ὑποκειμένων τούτων λέγεται, λέγω 20 δὲ τὰ οἰκεῖα εἰδῆ καὶ γένη, τὰ δὲ ἐν ὑποκειμέναις αὗταις ἔστιν, λέγω δὲ τὰ ἄλλα ἐννέα συμβεβηκότα. μὴ οὖσῶν οὖν τῶν πρώτων οὖσιν, οὐδὲν δὴ τῶν ἄλλων ὑπάρχοι. οἷον κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τὸ ζῷον κατηγορεῖται, οὐκοῦν καὶ κατὰ τοῦ τυπὸς ἀνθρώπου· εἰ γάρ κατὰ μηδενὸς τῶν τυπῶν ἀνθρώπων, οὐδὲ κατὰ τοῦ ἀνθρώπου ὅλως τὸ ζῷον. πάλιν τὸ χρῶμα εἰ 10 25 καὶ ἄλλο τι τῶν συμβεβηκότων ἐν σώματι ἡ καὶ ἐν οὖσῃ ἔστιν, ἄλλὰ καὶ ἐν τινὶ σώματι ἡ καὶ ἐν τινὶ οὖσῃ· εἰ γάρ ⟨ἐν⟩ μηδενὶ τῶν καθ' ἔκαστα σωμάτων ἡ οὖσιν, οὐδὲ ἐν σώματι οὐδὲν ἐν οὖσῃ ὅλως ἔσται. ὥστε ἐπεὶ πάντα τὰ ἄλλα καθ' ὑποκειμένων τῶν πρώτων οὖσιν λέγεται ἡ ἐν ὑποκει- 30 μέναις αὗταις ἔστι καὶ μὴ οὖσῶν τούτων τῶν οὖσιν ἀδύνατον τῶν ἄλλων 25 τι εἶναι, εἰκότως αἱ τοιαῦται οὖσι κυριώταται καὶ πρώτως εἰσὶν οὖσια..

35 'Ε. Διὰ τί οὖν μάλιστα;

15 'Α. Ότι ἐν τοῖς δέκα τὸ ὑποκειμένον ἔστιν ἡ οὖσια, ἐν δὲ τοῖς ὑπο- 20 κειμένοις τὸ μάλιστα ὑποκειμένον καὶ μάλιστα ἀν εἴη οὖσια, ἡ δὲ ἄτομος οὖσια μᾶλλον ὑπόκειται, ὥστε ἥδε ἀν εἴη μάλιστα οὖσια. ὑπόκειται δὲ 30 ἀπασιν τοῖς μὲν οἰκεῖοις εἰδεσιν καὶ τοῖς γένεσι καθ' ὑποκειμένης κατη- γορουμένοις αὐτῆς, τοῖς δὲ συμβεβηκόσιν ἐν ὑποκειμένη αὐτῇ οὖσιν. ὥστε 25 κυριωτάτη ἀν εἴη ἡ ἄτομος οὖσια καὶ μάλιστα καὶ πρώτως οὖσια.

35 'Ε. Τὰς δὲ δευτέρας οὖσις τίνας εὑρήκεν εἶναι ὁ Ἀριστοτέλης;

Α. Τὰ εἰδῆ καὶ τὰ γένη.

35 'Ε. Ἄρα οὖν ἀπλῶς πάντα τὰ εἰδῆ καὶ τὰ γένη;

4 τὰ γένη καὶ τὰ εἰδῆ colloc. p. ὑποκειμένων scripsi: ὑποκειμένου Mp 6 ταῖς προ-
τέραις] rescribe ταῖς πρώταις καὶ ταῖς δευτέραις τοῦ scripsi: τὸ Mp 11 ἀντιδια-
στελλομένας p: ἀντιδιαστελλόμενος M 14 ὑποκειμένων p: ὑποκειμένα M 16 οὐδὲν
ACD: οὐδὲ p: οὐδὲν αν οὐδὲ incertum M 21 ἐν (ante μηδενὶ) inserui ἔκαστα M:
ἔκαστον p 22 οὐδὲ ἐν σώματι Zp: obliter. M 25 οὖσαι εἰσὶν colloc. p
27. 28 ἐν δὲ—ὑποκειμένον καὶ om. M (suppl. in mrg.) 28 ὑποκειμένον καὶ Zp: ὑπο-
κειμένον ἔστιν ἡ οὐ (sic, sed κείμενον obliter.) mrg. M ante οὖσια superser. ή M
30. 31 καθ' ὑποκειμένης κατηγορουμέναις αὐτῇ scripsi: καὶ ὑποκειμένου κ. αὐτοῖς Mp
35 πάντα M: om. p

³⁰ 'Α. Οὐδὲν μᾶς.

'Ε. Ἀλλὰ ποια εἰδη καὶ ποια γένη;

^{23 r} 'Α. Ἐν οἷς, φησίν, εἰδεσιν αἱ πρῶται οὐσίαι λεγόμεναι ὑπάρχουσι, ταῦτά τε καὶ τὰ τῶν εἰδῶν τούτων γένη. ἐν γάρ τοῖς εἰδεσιν ⁵ πως τὰ ἀτομά ἔστιν. ὅτι ἐν τοῖς ἐπὶ πλέον λεγομένοις τὰ ἐπ' ἔλαττον λεγόμενα περιέχεσθαι λέγεται. ταῦτά τε οὖν τὰ εἰδη τὰ περιέχοντα τὰς ἀτόμους οὐσίας καὶ τὰ τούτων τῶν εἰδῶν γένη τὰ περιέχοντα τὰ τοιαῦτα ⁵ εἰδη εἴη ἀν δεύτεραι οὐσίαι οἷον ἄνθρωπος καὶ ζῷον· ἐν γάρ τῷ ἀνθρώπῳ ὁ τις ἄνθρωπος ἐν εἰδει, γένος δὲ τοῦ εἰδούς τοῦ ἀνθρώπου τὸ ζῷον. ¹⁰ δεύτεραι οὖν αὗται οὐσίαι λέγονται οἷον ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ ζῷον καὶ τὰ δημοια.

¹⁰ 'Ε. Ἀλλὰ πῶς, εἰ διὰ τὸ ἀναιρεῖν μέν, μὴ συναναγεῖσθαι δὲ φῆσιν τὰς πρώτας οὐσίας πρώτας εἶναι καὶ μάλιστα καὶ κυριώτατα, διὰ τοῦτο λέγεσθαι τὰς ἀτόμους οὐσίας εἶναι οὐσίας. ἄνθρωπον δὲ τοῦ κοινοῦ κατηγορούμενου ἀναιρεῖσθντος τῇ ἐπινοίᾳ καὶ ὁ Σωκράτης, διπερ ἦν ἀτομος οὐσία καὶ πρώτη, ἀναιρεῖται, οὐκ ἀν εἴη τὸ εἶδος μᾶλλον οὐσία, * * * ἐπειὶ καὶ τοῦ ζῷου ἀναιρεῖσθντος ὅμοιώς τῷ λόγῳ καὶ ὁ ἄνθρωπος καὶ ὁ Σωκράτης οὐκέτι εἰσὶν; ὥστε διὰ τί οὐ πρότερον Σωκράτους ὁ ἄνθρωπος, εἴ γε ἀναιρούμενος συναναγεῖται, ἀναιρούμενου δὲ οὐ συναναγεῖται· Σωκράτους γάρ μηδὲ ²⁰ ὄντος ἔστιν ὁ ἄνθρωπος, ἀνθρώπου δὲ μὴ δόντος οὐδὲ ἔστιν Σωκράτης, ὅμοιώς δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ζῷου· ζῷου μὲν γάρ δόντος δύναται εἶναι Σωκράτης, ζῷου δὲ πάντως ἀναιρεῖσθντος οὐδὲ ἀν εἴη Σωκράτης. οὐκοῦν τί ἐκ τούτου συνάγεται; εἰ γάρ πρῶτά ἔστι ταῦτα, ἡ συναναγεῖ μέν, οὐ συναναγεῖται δέ, τὸ δὲ ζῷον καὶ ὁ ἄνθρωπος συναναγεῖ μὲν τὸν Σωκράτην, οὐ διπερ συναναγεῖται, δὲ σὺν τῷ Σωκράτει, οὐχ ὁ Σωκράτης ἀν εἴη οὐσία πρώτη ἀλλὰ τὰ γένη, καὶ τὰ εἰδη. τί οὖν πρὸς τὴν τοιαύτην ἀπορίαν εἴποις ἀν;

³⁰ 'Α. Φημὶ διὰ οὐ κατὰ λόγον τὸ εἰρημένον προηγαγεῖ.

'Ε. Τί δήποτε;

^{23 v} 'Α. "Οτι περὶ Σωκράτους μόνον πεποίησαι τὸν λόγον, οὐδὲν διπερ θέντος ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ ζῷον μένει, δεῖ δὲ οὐκ ἐφ' ἑνὸς ποιεῖσθαι τὸν λόγον, ἀλλ' εὖ εἰδέναι, διὰ οὐκ ἔστιν ἀτομος οὐσία ὡς τῶν κατὰ μέρος ἀλλ' οἱ καὶ ἔκαστον ἄνθρωποι πάντες, ἐξ ὧν καὶ ὁ κοινὴ κατηγορούμενος ἄνθρωπος ἐπενοήθη, καὶ τὰ καὶ ἔκαστον ζῷα, δι' ἀ τὸ κοινὴ κατηγορούμενον ἐνοήσαμεν ζῆσιν. ἡ δὴ καὶ αἵτια τοῖς κοινὴ κατηγορούμενοις ἔστι

3 πρῶται Μ: πρώτως p 4.5 πῶς scripsi et ἐν γάρ—ἔστιν discipulo attribui: πῶς (ante ἐν γάρ et διὰ distinet.) Mp 5 ἔστιν Zp: oblitter. M 9 ὁ τις scripsi: διὰ Mp ἐν εἶδει Zp: oblitter. M 10 ὁ supra ser. M 12 ἀναιρεῖν] ἀν supra ser. M; corrigas συναναγεῖν συναγεῖσθαι p 13 an <καὶ> διὰ τοῦτο? 14 οὐσίας (alterum) M: om. p: conicias οὐσίας <πρώτας> an κοινῆ? (cf. v. 32) 15 διπερ scripsi: ὕσπερ Mp 16 post οὐσία defectus est, quēm hoc modo suppleveris τῆς ἀτόμου οὐσίας καὶ τὸ γένος μᾶλλον οὐσία τοῦ τε εἶδους καὶ τῆς ἀτόμου οὐσίας 18 ante διπερ distinx. M²p σωκράτους M²p: σωκράτης M¹ 19 an ἀναιρούμενῷ? 20 ὁ M: om. p 24 δὲ (ante ζῆσιν) M: om. p 32 ἄνθρωποι πάντες Zp: oblitter. M 33 δι' ἀ scripsi: ex quibus Felic.: διὰ Mp

τοῦ εἶναι· παρὰ γάρ τὰ καθ' ἔκαστον οὕτε βοῦν οὕτε ἀνθρωπὸν οὕτε
ἴππον οὕτε ὄλως ἔστι νοῆσαι ζῷον. εἰ δὲ ἀπὸ τῆς τῶν καθ' ἔκαστον αἰ-
σιήσεως ἐπὶ τὸ κοινὴ τῇ διανοίᾳ ἀφικνούμεθα, διερ οὐκέτι τόδε τι νο-
οῦμεν ἀλλὰ τούνδε, εἰ τὰ καθ' ἔκαστον ἀναιρεθῆ ζῷα, οὐκέτι οὐδὲ τὸ 10
5 κοινὴ κατηγορούμενον κατ' αὐτῶν ἔσται. εἰσὶ δὲ καὶ αἱ σημαντικαὶ λέξεις
τῶν ὄντων ἐπὶ πρότερον τὰ ἄτομα κατωνομασμέναι, εἶτα ἀπὸ τούτων ἐπὶ
τὰ κοινὰ ἡ διάνοια μετήλθεν. ἐπεὶ τούννυ περὶ λέξεων σημαντικῶν ἡ
πρόθεσις, αἱ δὲ λέξεις ἐπὶ πρῶτα τὰ αἰσθητὰ ἐπετέθησαν (τούτοις γάρ 15
πρώτοις κατ' αἰσθητούν ἐντυγχάνομεν), ταύτας καὶ πρώτας ἔθετο ὁ Ἀριστο-
10 τέλης εἶναι οὐσίας κατὰ τὴν πρόθεσιν, ὅσπερ πρῶται αἱ αἰσθηταὶ κατω-
νομάσθησαν, οὗτως ὡς πρὸς τὰς σημαντικὰς λέξεις πρώτας τιθεῖς τὰς
ἀτόμους οὐσίας.

'Ε. Τέλος γάρ λύσεις αὐτοῦ ταύτην τὴν αἰτίαν;

'Α. Λέγω δὲτι αἰτιῶμαι αὐτόν, διτι κυριώτατα κατὰ αὐτὸν καὶ μάλιστα
15 καὶ πρώτως λεγομένων πρώτων οὐσιῶν τῶν νοητῶν οἷον τοῦ νοητοῦ ιτεοῦ
καὶ τοῦ νοῦ καὶ, εἰπερ εἰσὶν ἴδει, καὶ τῶν ἴδεων, παριστάς ταύτας πρώτας
οὐσίας ἔφη τὰς ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ἀτόμοις.

'Ε. Πῶς γάρ λύσεις αὐτοῦ ταύτην τὴν αἰτίαν;

'Α. "Οτι, φήσω, ἐπεὶ περὶ λέξεων σημαντικῶν ἡ πρόθεσις, αἱ δὲ
20 λέξεις πρώτως ἐπὶ τὰ αἰσθητὰ ἐτέθησαν (Ἄγαρ εἰδὼν καὶ ὥν γέζοντο οἱ
ἀνθρωποι πρῶτον ταῦτα κατωνομασταν, δευτέρως δὲ τὰ τῇ φύσει μὲν πρῶτα,
αἰσθήσει δὲ δεύτερα), εἰκάστως ἡ ταὶς λέξεις πρῶτα κατωνομάσθη (ἔστι δὲ 30
τὰ αἰσθητὰ καὶ τὰ ἄτομα), πρώτας οὐσίας ἔθετο. Ήστε ὡς πρὸς τὰς ση-
μαντικὰς λέξεις πρῶται οὐσίαι αἱ ἄτομοι αἰσθηταί, ὡς δὲ πρὸς τὴν φύσιν 24
25 πρῶται αἱ νοηταί. πρόκειται δὲ κατὰ τὰς σημαντικὰς λέξεις τὰ γένη τῶν
ὄντων διελεῖν, αἱ δὲ σημαντικαὶ πρώτως εἰσὶν τῶν αἰσθητῶν ἀτόμων
οὐσιῶν.

'Ε. 'Αλλ' ἐπεὶ ὄμωνύμως καὶ τὸ εἶδος καὶ τὸ γένος λέγεται, ποῖα ἡ
εἶδη λαμβάνει καὶ ποῖα γένη;

30 'Α. "Α λέγει εἶναι δευτέρας οὐσίας.

'Ε. Καὶ πῶς παρέστησε;

'Α. Λέγω δὲτι ἐν τῷ οἷονεὶ φάναι· μὴ γάρ δὴ νομίσῃς ἀλλων εἰδῶν
με λέγειν γένη, τοῦτο ἔστιν ἀλλων ἀτόμων εἰδῆ οἷον τῶν συμβεβηκότων,
ἀλλὰ τούτων τῶν εἰδῶν, ἐν οἷς εἶδεσιν εἰσὶν αἱ ἄτομοι οὐσίαι καὶ τὰ τῶν 10
35 εἰδῶν τούτων γένη. ἐξηγεῖται δὲ καὶ αὐτὸς δὲ λέγει, ἐν οἷς φησιν δὲτι ὁ

1 τοῦ p: τὸ M 2 ἔστι νοῆσαι scripsi: ἐπινοῆσαι Mp 3 τὸ p: τὸν M 4 ἀναι-
ρεθῆ M: ἀναιρεθεῖται p (fort. recte) 5 κατ' αὐτῶν scripsi: κατ' αὐτὸν Mp 6 κατω-
νομασμέναι M 10 οὐσίας p: οὐσίαν Z: oblitter. M 11 αἰσθηταὶ M: αἰσθηταὶ p
κατωνομάσθησαν M 15 θεοῦ Zp: oblitter. M 16 παριστάς p: παριστᾶ M 17 ταύ-
τας Zp: oblitter. M 20 γέζοντο M: γέζονται p 21 πρῶτον M: πρῶτα p
κατωνόμαστε p: δευτέρως M: δευτέρα p 22 κατωνομάσθησαν p 23 εἶτι M: εἶτι p
23 αἰσθητά M: αἰσθητικά p 24 οὐν. p 25 οἷονεὶ Zp: οἷον M 26 τοῦτο
ἔστιν ἀλλων] aliorumque Felic., an (μηδὲ ἀλλα εἶδη), τοῦτο ἔστιν ἀλλων? 27 τούτων τῶν
εἰδῶν] has species Felic. (recte) εἰσὶν p: ἔστιν M

(τις) ἄνθρωπος ως ἐν εἰδει μὲν ὑπάρχει τῷ ἀνθρώπῳ, γένος δὲ τοῦ εἰδοῦς ἔστι τούτου τὸ ζῆτον.

¹Ε. Ἀλλὰ διὰ τί μὲν πρῶται οὐσίαι αἱ ἀτομοί, ἵκανῶς παρέστησαν· διὰ τί δὲ δεύτεραι τὰ γένη καὶ τὰ εἰδῆ τῶν ἀτόμων οὐσιῶν, διφείλεις ¹⁵ διδάξαι.

²Α. Λέγω διτι τὰ εἰδῆ καὶ τὰ γένη τῶν πρώτων οὐσιῶν εἰκότως δεύτεραι οὐσίαι λέγονται, μόνα γάρ δηλοῖ τὴν πρώτην οὐσίαν τὸν κατηγορουμένων ταῦτα· τὸν γάρ Σωκράτην ἀν ἀποδιδῷ τις τί ἔστιν, τὸ μὲν εἶδος καὶ τὸ γένος ἀποδιδούς οἰκείας ἀποδώσει καὶ γνωριμώτερον ποιήσει ¹⁰ ἄνθρωπον ἀποδιδούς καὶ ζῷον ἢ τι ἄλλο τῶν ἐννέα· τούτων γάρ διτιπερ ²⁰ ἀν ἀποδῆ, οὐ κυρίας ἔσται ἀποδεδωκός, οἷον ἡ λευκὸν ἢ τρίπηχον ἢ ὑγρὸν ἢ τρέχον ἢ διτοῦν τῶν τοιούτων· αἱ γάρ τοιαῦται κατηγορίαι ἀπὸ τῶν συμβεβηκότων γινόμεναι παρὰ φύσιν ἀν εἰεν οὐ τὸ τί ἔστι τὸ ὑποκείμενον δηλοῦνται, ἀλλὰ ἄλλων τί αὐτῷ συμβεβηκεν, οἰκείας δὲ αἱ ἀπὸ τῶν εἰδῶν ²⁵ ¹⁵ καὶ τῶν γενῶν. ὅστε εἰκότως τὰ εἰδῆ καὶ τὰ γένη τῶν οὐσιῶν μόνα τῶν ἄλλων μετὰ τὰς πρώτας οὐσίας δεύτεραι οὐσίαι λέγονται.

³Ε. Ἐτι ἄλλην αἰτίαν τινὰ εἰπὲ τοῦ δευτέρας οὐσίας ῥήμηναι τὰ εἰδῆ καὶ τὰ γένη τῶν πρώτων οὐσιῶν. ³⁰

⁴Α. Φημὶ διτι δριούστητα μάλιστα τὰ εἰδῆ καὶ τὰ γένη ταῖς πρώταις οὐσίαις ἔχει. ὡς γάρ ἐκεῖναι πᾶσιν τοῖς ἄλλοις ὑποκείμεναι κυριώταται ^{24v} οὐσίαι λέγονται, οὗτως καὶ τὰ εἰδῆ καὶ τὰ γένη πρὸς τὰ ἄλλα πάντα ἔχει· κατὰ γάρ τούτων τὰ λοιπὰ κατηγορεῖται, λέγω δὲ τὰ συμβεβηκότα. ὡς γάρ τὸν τινὰ ἄνθρωπον εἰπεῖν ἔστι γραμματικὸν καὶ τρίπηχον καὶ ἀπὸ τῶν ⁵ ἄλλων συμβεβηκότων παρανύμως, οὗτως δὲ καὶ ἄνθρωπον καὶ ζῷον γραμματικὸν καὶ τρίπηχον ἔστιν εἰπεῖν. διὸ αἱ μὲν δεύτεραι οὐσίαι κατὰ τῶν πρώτων οὐσιῶν κατηγοροῦνται συνωνύμως· δῆλος γάρ τὰ καθ' ὑποκειμένου λεγόμενα συνωνύμως τῶν ὑποκειμένων λέγεται· τοῦ γάρ ἄνθρωπου κατὰ ¹⁰ τοῦ τινὸς ἄνθρωπου καθ' ὑποκειμένου κατηγορουμένου συνωνύμως ὁ ἄνθρωπος ῥήμήσεται, ἐπεὶ γάρ ὁ Σωκράτης καὶ ἄνθρωπος καὶ ζῶν λογικὸν ¹⁵ μνήτον. τὰ δὲ ἄλλα συμβεβηκότα κατὰ μὲν τὸν λόγον οὐκ ἀν ταῖς οὐσίαις συναρμόσειν, κατὰ δὲ τοῦνομα ἐπὶ τινῶν μὲν κατηγορηθήσεται ὡς ²⁰ ἐπὶ τοῦ σώματος τὸ λευκόν (εἰποι γάρ ἂν τις τὸ σῶμα λευκόν), ἐπὶ δὲ τινῶν οὐ (οὐκέτι γάρ ἡ λευκότης ῥήμειν ἀν ἐπὶ τοῦ σώματος)· ὁ μέντοι λόγος τοῦ λευκοῦ οὐκ ἀν κατὰ τοῦ σώματος ῥήμειν ποτέ· οὐ γάρ ἔστι ²⁵ γράμμα διακριτικὸν ὅψεως τὸ σῶμα.

⁵Ε. Ἀλλ’ ἐπεὶ τὰ εἰδῆ καὶ τὰ γένη εἰρηκας εἰναι τὰς δευτέρας οὐσίας, ἀρα ἐπ’ ἵσης ἀν ἔχοι ταῦτα πρὸς τὰς πρώτας οὐσίας;

⁶Α. Οὐδαμῶς· μᾶλλον γάρ τὸ εἶδος οὐσία ἢ τὸ γένος.

1 τις ex Aristot. inserui ως om. Aristot. εἰδει Zp: εἰδῆ M 2 τούτου om. Aristot.

4 τὰ γένη καὶ τὰ εἰδῆ M: om. p 11 ἀν M: om. p ἀποδῶ M: ἀποδιδῷ p

14 αὐτῶν M: αὐτῶν p 15 τὰ γένη καὶ τὰ εἰδῆ colloc. p μόνα Zp: obliter. M

19 ὄμοιώτητα M 36 τὰς scripsi: τῆς Mp 37 ἀρα Zp: obliter. M ταῦτα M:

ταῦτα p 38 τὸ (prins) M: om. p

¹E. Διὰ τί:

¹A. Ἔγγιον γάρ τὸ εἶδος τῇ ἀτόμῳ οὐσιᾳ ἢ τὸ γένος. ἐὰν γάρ τὴν πρώτην οὐσίαν ἀποδιδῷ τις τί ἔστιν, ἔγγιον ἀποδιδοῖτο τὸ εἶδος ἢ τὸ γένος, οἷον διτὶ ἄνθρωπός ἔστιν ἢ διτὶ ζῷον· τὸ δὲ τῇ μᾶλλον οὐσιᾳ ἔγγιον καὶ 5 αὐτὸν ἀν εἴη μᾶλλον οὐσία· τὸ μὲν γάρ ἔγγιον καὶ ἴδιον μᾶλλον τοῦ τινὸς 25 ἄνθρωπου, λέγω δὲ ὁ ἄνθρωπος, κοινότερον δὲ τὸ ζῷον.

¹E. Εἰπὲ καὶ ἄλλην αἰτίαν, καθ' ἣν δεῖξεις μᾶλλον τὸ εἶδος οὐσίαν γή τὸ γένος.

¹A. Ἐπεὶ γάρ ὡς αἱ πρῶται οὐσίαι διὰ τὸ τοῖς ἄλλοις ἀπασιν ὑπό-10 κεῖσθαι καὶ πάντα τὰ ἄλλα τὸ καθ' αὐτῶν ἢ καθ' ὑποκειμένου κατηγορεῖσθαι 20 ἢ ἐν αὐταῖς ὡς ἐν ὑποκειμέναις εἶναι διὰ τοῦτο μάλιστα οὐσίαι λέγονται, οὗτω καὶ τὸ εἶδος ἔχει. ὡς γάρ αἱ πρῶται οὐσίαι πρὸς τὸ εἶδος καὶ τὸ 25 γένος ἔχουσιν, οὗτω καὶ τὸ εἶδος πρὸς τὸ γένος, καὶ πάλιν ὡς αἱ πρῶται οὐσίαι πρὸς τὰ συμβεβηκότα ἔχουσιν, οὗτω καὶ τὸ εἶδος ἔχει. ὑπόκειται 15 γάρ τὸ εἶδος τῷ μὲν γένει καθ' ὑποκειμένου κατηγορούμενῳ αὐτοῦ, τὰ δὲ γάρ γένη τῶν εἰδῶν οὕτω κατηγορεῖται· ὅμοιας δὲ καὶ τοῖς συμβεβηκότιν ὑπόκειται τὸ εἶδος καὶ ἔστιν ἐν τούτοις ὡς ὑποκειμένον. ὥστε καὶ ἐκ τούτων τὸ εἶδος μᾶλλον οὐσία. αὐτῶν μέντοι τῶν εἰδῶν καὶ τῶν γενῶν δύσα μὴ ὑπάλληλα ὄντα ἔστι οὐθὲν μᾶλλον τὸ ἔτερον τοῦ ἔτερου οὐσία ἔστιν, 10 20 καὶ τὸ μὲν τῇ ἀξίᾳ ὑπερέχῃ, τὸ δὲ λείπηται· οὐθὲν γάρ οἰκειότερον ἀποδίδωσι κατὰ τινὸς ἄνθρωπου ἄνθρωπον ἀποδιδοὺς ἢ κατὰ τινὸς ἵππου τὸν ἵππον. οὗτως δὲ ἔχει καὶ ἐπὶ τῶν πρώτων οὐσιῶν· οὐ γάρ ἐπεὶ τῇ ἀξίᾳ ὁ Σωκράτης τοῦ Βουκεφαλᾶ ἵππου ἀξιώτερος, διὰ τοῦτο οὖν μᾶλλον 15 οὐσία λέγοιτο ὁ Σωκράτης τοῦ Βουκεφαλᾶ.

¹E. Άλλὰ ἄχρι μὲν δὴ τούτων περὶ τῶν πρώτων οὐσιῶν καὶ τῶν δευτέρων διελέχθης, χρὴ δέ σε καὶ τὸ ἴδιον τῆς οὐσίας εἰπεῖν· ἐπήγγελσαι γάρ τοῦτο παραστῆσαι, δεῦ δρους μὲν ἔφης μὴ ἐνεῖναι παραδοῦναι αὐτῆς, παραδείγματα δὲ καὶ τὸ ἴδιον. καὶ δέδωκας μὲν παραδείγματα, τὸ δὲ ἴδιον 20 παραδοῦναι διφέλεις. οὐκοῦν γρή πρῶτον ὑπογράψαι τί ἔστιν ἴδιον· ὑπό-30 γραψον.

¹A. Λέγω τοίνυν τριγύρις μὲν λέγεσθαι τὸ ἴδιον, τῶν δὲ τοιῶν τρόπων ἔνα εἶναι τὸν κυριώτατον.

1. 2 Διὰ τί; ¹Ἔγγιον—τὸ γένος M: om. p. . 3 putes ἔγγιον ἄν (sed cf. p. 82,14)
 ἀποδιδοῖτο τὸ scripsi: ἀποδίδοι τὸ Mp 5 μᾶλλον M: τὸ μᾶλλον δὲ p. 6 κοινώ-
 τερον M 10 κατ' αὐτῶν] καθ' αὐτῶν M: καθ' αὐτῶν p, corrugas ἢ κατ' αὐτῶν ὡς
 καθ' ὑποκειμένων 15 τὸ μὲν γένει M κατηγορούμενῳ scripsi: κατηγορούμενον Mp
 17 τούτοις scripsi: τούτω Mp (cf. p. 89,27) 18 αὐτῶν μέντοι τῶν εἰδῶν δύσα μὴ ὑπάλ-
 ληλα ὄντα ἔστιν καὶ γένη Simpl.c (f. 22v23), quod reponas 19 μὴ M: μὲν p
 τὸ et τοῦ om. Aristot. Simpl.c 20 ὑπερέχῃ et λείπηται p: ὑπερέχει et λείπεται M
 20. 21 ἀποδίδωσι Mp: ἀποδώσει Aristot.: ἀποδώσει ὁ Simpl.c: scribas ἀποδίδωσιν ὁ
 21 τοῦ τινὸς utrobique et τὸν ἄνθρωπον Aristot. Simpl.c recte ἀποδοὺς Simpl.c
 22 ἐπὶ M: τὸ p ἐπεὶ M: ἐπὶ p 23 ἀξιώτερος] τιμώτερος Simpl.c οὖν om.
 Simpl.c 24 λέγοιτο M: λέγοιτο ἀν p Simpl.c (cf. p. 82,14) βουκεφαλᾶ ἵππου
 Simpl.c 27 ἐνεῖναι M: εἶναι p 29 an A. Οὔκουν et ἴδιον; Τ. Υπόγραψον?
 30 ὑπόγραψον M: om. p

⁷Ε. Λέγε τοὺς τρεῖς τρόπους.

⁸Α. Ἰδιον γάρ ἐστιν δὲ γε πᾶσιν μὲν πρόσεστιν, οὐ μέντοι μόνοις, ἢ δὲ μόνοις μέν, οὐ πᾶσι δέ, ἢ τὸ γοῦν κυριώτατον δὲ καὶ πᾶσι καὶ μόνοις.

⁹Ε. Λέγε τούτων παραδείγματα.

¹⁰Α. Εἴποιμι γὰρ διτὶ ἴδιον ἀνθρώπων τὸ εἶναι δίποδας· ἀλλὰ πᾶσι μὲν τοῦτο συμβέβηκεν, οὐ μέντοι μόνοις διὰ τὸ καὶ ἄλλα ζῷα εἶναι δίποδα. πάλιν τὸ ἥρητορεύειν καὶ χρυσοχοεῖν εἴποιμ' ἀντὶ τοῦτον· μόνοις μὲν γάρ ἀνθρώποις ἐστὶ ταῦτα, οὐ πᾶσι δέ. ἀλλ' ὅρας διτὶ ταῦτα οὐ κυρίως ἀν εἶη ἴδια, ἀλλ' ἐκεῖνά γε ἂν καὶ πᾶσι καὶ μόνοις, ὡς τὸ γε-²⁵ λαστικὸν πᾶσιν ἀνθρώποις πρόσεστι καὶ μόνοις. ἐπεὶ τοίνυν οὐδέποτε ἴδιον ζητοῦμεν, εἰ τε πάσαις συμβέβηκε τοῦτο, μὴ μόναις δέ, ἢ μόναις μέν, οὐ πάσαις δέ. δόξειν μὲν ἀν εἶη ἴδια ταῦτα εἶναι, οὐ μὴν κατὰ ἀλήθειαν ἐσται. μόνην δὲ ἀν εἶκεντο ἴδιον, δὲ καὶ μόναις καὶ πάσαις προσείη. αὐτίκα τὸ μὴ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι κοινὸν καὶ τῶν πρώτων οὐδισῶν καὶ τῶν δευτέρων, ¹⁵ ἀλλ' οὐχὶ μόναις ταῖς οὐδέποτε τοῦτο πρόσεστιν, ἀλλὰ καὶ ταῖς διαφοραῖς τῶν οὐδισῶν· οὐ γάρ εἰσιν ἐν ὑποκειμένῳ.

¹⁶Ε. Ἀλλὰ πῶς φησιν ταῖς οὐδέποτε κοινῶς προσεῖναι τὸ μὴ ἐν ὑπο-¹⁰ κειμένῳ εἶναι, ὅπου γε τὰ μέρη τῶν οὐδισῶν ὄντα οὐδέποτε ἐν ὑποκειμένῳ ἐστὶ τῷ ὅλῳ· τὰ γὰρ μέρη ἐν τῷ ὅλῳ ἐστίν;

¹⁷Α. Ἀλλ' ἐν ὑποκειμένῳ ἐκεῖνῳ ἀπεδίδοτο τὸ ἔν τινι μὴ ὡς μέρος ὑπάρχον· τὰ δὲ μέρη τῶν οὐδισῶν οἷον η̄ χείρ καὶ δὲ ὁ φιλαλμὸς ἐν τῷ ὅλῳ ἐστὶν μέρη. ὡστε ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι ἀποδούσεί τὸ συμβέβηκός, τὰ δὲ ¹⁵ μέρη τῶν οὐδισῶν ἐν τοῖς ὅλοις ὄντα οὐκ ἐν ὑποκειμένῳ ἐστίν, ἀλλ' ὡς οὐδέποτε καὶ οὐχὶ ὡς συμβέβηκότα. κοινὸν οὖν ταῖς οὐδέποτε καὶ ταῖς διαφοραῖς τὸ μὴ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι· ἀλλ' οὐκ ἴδιον ὡς ἴδιον τοῦτο ἀλλὰ τὸ παντὶ προσὸν καὶ μόνων· τὸ γὰρ (μὴ εἶναι) ἐν ὑποκειμένῳ προσέστι καὶ ²⁰ ταῖς διαφοραῖς, ὡστε τὸ κυρίως ἴδιον οὐκ ἀν προσείη τὸ μὴ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι.

¹⁸Ε. Πῶς οὖν ἡ διαφορὰ οὐκ ἐστιν ἐν ὑποκειμένῳ, καίτοι καθ' ὑπο-²⁵ κειμένου λεγομένῃ;

¹⁹Α. Ὄτι τὸ δίπον καὶ τὸ πεζόν, ἀπερ εἰσὶν διαφοραί, ἐν τῷ ἀνθρώπῳ οὐκ εἰσὶν ὡς συμβέβηκότα· εἰ γὰρ ἦν ὡς τὰ συμβέβηκότα, οὐκ ἀν τὴν ἀνθρώπου τοῦ ἀνθρώπου καὶ κατὰ τούνομα καὶ κατὰ τὸν λόγον· νῦν ²⁵ δὲ τὸν ἀνθρώπου εἴποις ἀν πεζόν, εἴποις δὲ ἀν καὶ λόγον τοῦ πεζοῦ, διπερ ἐστὶν ἐπὶ γῆς διὰ σκελῶν βαδίστικόν. διὸ καὶ τοῦτο κοινὸν ταῖς οὐδέποτε καὶ ταῖς διαφοραῖς τὸ συνωνύμως πάντα κατὰ τούτων λέγεσθαι. οὐ πάσαις δέ οὐδέποτε, ἀλλὰ ταῖς δευτέραις. ἡ μὲν γὰρ ἄτομος οὐδέποτε διὰ τὸ μὴ καθ' ³⁰

7 an εἶναι (ἴδιον)?

13 προσείη Μ: προσῆει p

18. 20 ante ἀλλ' ἐν ὑποκ. distinx.

Felic.: ante ὅπου γε Μ²p 20 ἀπεδίδοται p 22 μέρη Μ: μέρει p
 25 ἐν ὑποκειμένῳ Zp: ἐνυποκειμένον M an ως (τὸ κυρίως) ίδιον vel ως (τὸ κυρίως λεγόμενον) ίδιον? (cf. v. 27 p. 96,1) 26 μὴ εἶναι inserui (cf. p. 95,36) 27 an ὥστε (ώς)? τὸ Μ: τῷ p 33 ἀν κατηγορεῖτο scripsi: ἀν κατηγορεῖται Μ: ἀν κατηγοροῖτο p an λόγον (τὸν)? 35 an ἐστὶν τὸ)? διὰ σκελῶν Zp: δίσκελον M 36 κατὰ τούτων] potius ἀπὸ τούτων (ut Aristot.) vel ὑπὸ τούτων (cf. p. 96,23)

ὑποκειμένου λέγεσθαι συνωνύμως οὐ κατὰ τινὸς κατηγορεῖται· οὐ γάρ ἔχει 26r
ἄλλο ὑποκείμενον· τὸ δὲ καθ' ὑποκειμένου ἦν κατηγορεῖσθαι τὸ συνωνύμως
τοῦ ὑποκειμένου κατηγορεῖσθαι. ὥστε τὰ εἰδῆ καὶ τὰ γένη καθ' ὑποκει-
μένων λεγόμενα τῶν ἀτόμων συνωνύμως αὐτῶν κατηγορεῖται. ὅμοιως δὲ 5
καὶ αἱ διαφοραί· πᾶσα γάρ διαφορὰ καθ' ὑποκειμένου κατηγορεῖται, οὐ δὲ
εἴη διαφορά, διὰ τοῦ τῶν ἀτόμων διαφορὰς μὴ εἶναι διαφορὰ γάρ ἐστι,
καὶ¹ δὲ ἔκαστον τῶν εἰδῶν ἄλλο ἄλλου διαφέρει ἡτοι (τὸ) κατὰ πλειόνων καὶ
διαφερόντων τῷ εἰδεῖ ἐν τῷ ὅποιν τί ἐστι κατηγορούμενον. εἰδῶν οὖν
καὶ γενῶν αἱ διαφοραί, οὐκ ἀτόμων.

10 'Ε. Εἰ οὖν μήτε οὐσίᾳ ἐστὶν ἡ διαφορὰ (ἔφης γάρ μὴ εἶναι οὐσίαν,
εἰ καὶ αὕτῃ οὐκ ἐστιν ἐν ὑποκειμένῳ ὁσπερ καὶ ἡ οὐσίᾳ) μήτε συμβεβηκός
(οὐ γάρ ἐστιν ἐν ὑποκειμένῳ), μεταξὺ δὲ οὐσίας καὶ συμβεβηκότος οὐδέν
ἐστιν ἄλλο· πάντα γάρ τὰ ὄντα ἢ ἐν ὑποκειμένῳ ἐστὶν ἢ οὐκ ἐν ὑποκει-
μένῳ, πάντα γάρ ἢ οὐσίαι ἢ συμβεβηκότα, συμβεβηκότα μὲν ὡς τὰ ἐν
15 ταῖς ἐννέα κατηγορίαις, οὐσίαι δὲ ὡς ἔχει ἡ οὐσίᾳ· εἰ οὖν μήτε οὐσίᾳ μή-
τε συμβεβηκός ἡ διαφορά, τί ἀν εἴη;

'Α. Φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης, ὅτι οὔτε ποιότης ἐστὶν μόνον (ἢ γάρ ἀν
συμβεβηκότος), οὔτε οὐσίᾳ μόνον (ἢ γάρ συγκαταριθμηματική ταῖς οὐσίαις ταῖς 20
δευτέραις), ἀλλὰ τὸ δόλοι τοῦτο ἐστι ποιότης οὐσιώδης· διόπερ οὐκ ἐν τῷ
20 τί ἐστι κατηγορεῖται ἐκάστου οὐ κατηγορεῖται ἀλλ' ἐν τῷ ποιόν τί ἐστιν.

'Ε. Ἐπίδειξον οὖν, πῶς ποιότης οὐσιώδης ἐστὶν ἡ διαφορά.

'Α. Οὐσιώδεις εἰσὶν ποιότητες αἱ συμπληρωτικαὶ τῶν οὐσιῶν. συμ- 25
πληρωτικά δέ εἰσιν ἔκεινα, ἀτίνα ἀπογνόμενα φύείρει τὰ ὑποκείμενα. οὐ
δὲ γινόμενα καὶ ἀπογνόμενα οὐ φύείρει, οὐκ ἀν εἴη οὐσιώδη. οἷον ἡ θερ-
25 μήτης πρόσεστι τῷ θερμῷ ὅδατι, πρόσεστι δὲ καὶ τῷ πυρί· ἀλλὰ τῷ μὲν
ὅδατι οὐκ οὐσιώδης πρόσεστιν· ἀρθείσης γάρ τῆς θερμότητος οὐ φύείρεται
ψυχρὸν γινόμενον τὸ ὅδωρ. τῷ δὲ πυρὶ οὐσιώδης πρόσεστιν· ἀρθείσα γάρ 30
ἡ θερμότης φύείρει τὸ πῦρ. καὶ αἱ διαφοραὶ οὖν σχεδὸν τοιαῦται εἰσιν
ὡς ποιότητες οὐσιώδεις· τὸ γάρ λογικὸν ἐὰν ἀρθῇ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, 30v
40 φύείρεται, καὶ τὸ γερσαῖτον ἐὰν ἀρθῇ αὐτοῦ, φύείρεται, ἐπεὶ καὶ τὸ θυητὸν
ἐὰν ἀρθῇ αὐτοῦ, φύερείη ἀν μεταβάλλων εἰς ἀθάνατον. διὸ καὶ εἰς τὸν
ὅρισμὸν τῆς οὐσίας παραλαμβάνεται ἡ διαφορὰ ὡς συμπληρωτικὴ οὐσία τῆς 5
οὐσίας, τὰ συμπληρωτικά δὲ τῶν οὐσιῶν οὐσίαι. καὶ τὰ συμβεβηκότα μὲν
οὐ δηλοῖ τὴν οὐσίαν, ἡ διαφορὰ δὲ δηλοῖ· ζῷου γάρ ὄντος τοῦ ἀνθρώπου,
35 ποιόν τι ζῷον, δηλοῦσιν αἱ διαφοραί· ἔσονται οὖν οὐσιώδεις ποιότητες. τὸ
μὲν οὖν μὴ εἶναι ἐν ὑποκειμένῳ προσὸν πάσας ταῖς οὐσίαις οὐ μόναις 10

1 κατηγορεῖται Zp: κατηγορούμενον M 3 τοῦ M: καθ' p 3. 4 ὑποκειμένων scripsi:
ὑποκειμένου Mp 7 ἡτοι τὸ scripsi: ἡτοι Zp: obliter. M 10 οὖν—ἐστὶν Zp:
obliter. M οὐσίαν M: om. p 11 αὕτῃ p: ταύτῃ M: malim αὐτὴ 12 ἐν ὑπο-
κειμένῳ Zp: ἐνυποκειμένον M οὐδέν M: οὐδὲ ἐν p 14 οὐσίαι p: οὐσία M
16 post συμβεβηκός add. ἐστὶν p: om. M 18. 19 ταῖς δευτέραις οὐσίαις p 21 πῶς
οὐσιώδης ποιότης ἡ διαφορά ἐστιν colloc. p 22. 29 ποιότηται M (utrobique)
31 μεταβάλλων M: μεταβάλλον p 33 μὲν M: δὲ p 36 προσὸν p: πρὸς ἀν M
μόναις M: μόνον p

προσῆγη, ἀλλὰ καὶ ταῖς διαφοραῖς. καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἀν εἴη ἕδιον ὡς τὸ κυρίως λεζόμενον ἕδιον.

Ἐ. Δεῖξον οὖν καὶ ἄλλο δοκοῦν ἕδιον τῆς οὐσίας, οὐκ ὅν δέ.

Ἄ. Τὸ τόδε τί φημι σημαίνειν· δταν γάρ εἰπω Σωκράτης, τόδε 5 τι σημαίνω.

Ἐ. Ἀρα οὖν ἐπὶ πάσης οὐσίας ἔστι κατηγορῆσαι τὸ τόδε; 15

Ἄ. Οὐδαμῶς· οὐκέτι γάρ ἐπὶ τῶν δευτέρων οὐσιῶν ἔστιν φάναι τὸ τόδε ἀλλὰ μᾶλλον τὸ τοιόνδε· ὁ γάρ ἄνθρωπος καὶ τὸ ζῷον οὐκ ἔστιν ἀφωρισμένου τινὸς καὶ ἑνὸς δηλωτικόν· τί γάρ μᾶλλον τὸν Σωκράτην ἐδήλωσα ἄνθρωπον εἰπών ἦ τὸν Πλάτωνα; ὅμοίως δέ, καὶ τὸ ζῷον εἴπω, 20 οὐδὲν μᾶλλον ἀκούεται ὑπὸ τῆς φωνῆς ταύτης ἄνθρωπος ἦ ἵππος ἦ βοῦς ἦ κύων ἦ τι τῶν ἀλλων ζώων. οὐκ ἐφαρμόζει οὖν ἐπὶ τῶν δευτέρων οὐσιῶν τὸ τόδε ἀλλὰ μᾶλλον τὸ τοιόνδε.

Ἐ. Τί οὖν ἔστιν δέ τοι ἀπλῶς δὲ τὸ ποιὸν σημαίνει ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ ζῷον ὥσπερ τὸ λευκόν, ἀλλὰ περὶ οὐσίαν τὸ ποιὸν 25 ἀφορίζει· ποιάν γάρ τινα οὐσίαν σημαίνει· καὶ γάρ τὸ λευκόν καὶ τὸ μέλαν καὶ δεσμαὶ εἰσὶ ποιότητες περὶ οὐσίαν ἀφορίζουσι τὸ ποιόν· οὐ γάρ ἀνευ οὐσίας δύνανται εἶναι, ἀλλ᾽ ἐν αὐτῇ εἰσιν.

Ἄ. Λέγει δὲ δτι οὐχ ἀπλῶς ποιότητα παρίστησιν ὁ ἄνθρωπος ἀλλὰ δύο τινὰ τούλαχιστον· οὐσιώδη γάρ ποιότητα καὶ κοινότητα τῶν ὑποβε- 30 θλημένων οὐσιῶν δηλοῖ. τὸ δὲ λευκόν οὔτε οὐσιώδη ποιότητα παρίστησιν οὔτε ἄνθρωπου οὔτε βοὸς οὔτε λείθου οὔτε ἄλλης οὐδεμιᾶς οὐσίας κοινότητα 35 * * * ἔτι τὸ συκονύμιως τὰ ὑπ’ αὐτῶν κατηγορεῖσθαι· ἀλλ’ οὐ πάσαις ὑπάρχει ταῖς οὐσίαις τοῦτο· αἱ γάρ ἀτομοὶ κατ’ οὐδενὸς κατηγοροῦνται. ἕδιον δέ ἔστιν τὸ μόνῳ καὶ παντὶ ὑπάρχον, τοῦτο δὲ οὐ παντὶ ὑπάρχει· οὐκ ἄρα 5 ἕδιον τῆς οὐσίας. ἔτι εἰρηκεν δτι τόδε τι δοκεῖ σημαίνειν ἢ οὐσία· ἀλλ’ οὐδὲ τοῦτο πάσῃ ὑπῆρχεν· τὰ οὖν γένη καὶ τὰ εἰδῆ οὐ τόδε τι ἀλλὰ τὸ τοιόνδε μᾶλλον σημαίνει. οὐκ ἄρα οὐδὲ τοῦτο ἕδιον αὐτῆς.

Ἐ. Τί οὖν πρὸς τούτοις καὶ ἄλλο λέγει;

Ἄ. Τὸ μηδὲν εἶναι τῇ οὐσίᾳ ἐναντίον. δηλοῖ δὲ τοῦτο ἢ ἐπα- 30 γωγή· οὔτε γάρ τῷ Σωκράτει ἔστι τι ἐναντίον ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τῷ λίθῳ οὐδὲ τῷ βοὶ οὐδέ τινι ἀλλῃ οὐσίᾳ.

Ἐ. Ἀρα οὖν μόνη τῇ οὐσίᾳ τοῦτο πρόσεστιν, ἵνα ἢ αὐτῆς τοῦτο ἕδιον;

Ἄ. Οὐδαμῶς· οὐδὲ γάρ τῷ ἀφωρισμένῳ ποσῷ ἔστι τι ἐναντίον· τοῖς γάρ δύο τι ἀν εἴη ἐναντίον· ἵσως τις τὰ τρία εἴποι· τί οὖν μᾶλλον ... 15

4 τὸ τόδε Μ: τόδε ρ 18 δύνανται scripsi: δύναται Mp 20 post κοινότητα super-ser. ὅμοιότητα καὶ. ἦν ἔσικαν οἱ ἄνθρωποι καθὸ ἄνθρωποι καὶ τὰ ζῶα καθὸ ζῶα Μ²
22 post κοινότητα defectum significavi, nam cum verbis proximis ea quae adhuc allata sunt propria repetantur, et interrogatio magistri et primum quod videbatūr proprium τὸ μὴ ἐν ὑποειπέντε εἶναι desiderantur 23 τὰ] corrigas πάντα (cf. p. 94,36) vel τὰ ⟨ἄλλα⟩ (Simpl. f. 26a45) πάσαις ρ: πάσαις Μ 25 τὸ scripsi: τῷ Mp 27 οὐν] corrigas γοῦν 31 σωκράτη Μ 35 ἀφωρισμένω Μ 36 post μᾶλλον et post τίνας (p. 97,23) folio 170 infimo mutilato duo versus fere quadragena litteras com-

φαίη ἐναντίον εἶναι ἡ τὸ μέγα τῷ μικρῷ. ἀλλὰ ταῦτα οὐκ ἔστι τῶν ἀφωρισμένων ποσῶν, οἷς οὐκ ἐρρέθη τὸ εἶναι ἐναντίον. μήποτε οὔτε γένους ἔστι ταῦτα τοῦ ποσοῦ, ἀλλὰ μᾶλλον τοῦ πρός τι, ὡς ἐν τῷ περὶ τοῦ πο-
5 σοῦ ἐπιδείξει. οὐκ ἔδιον οὖν οὐδὲ τὸ μὴ ἔχειν τι ἐναντίον τῆς οὐσίας. 20

¹E. Τί οὖν ζητεῖ ἄλλο ἔδιον αὐτῆς;

¹A. Τὸ μὴ ἐπιδέχεσθαι τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ηττον· οὐχ ἀπλῶς δέ, ἀλλὰ μετὰ διαστολῆς· ἡ γάρ ἀτομος οὐσία οὔτε αὐτὴ ἔαυτῇ παραλαμβα-
νομένη οὔτε ἄλλῃ ὅμοιώς ἀτόμῳ μᾶλλον ἀν εἴη ἡ ηττον οὐσία οὔτε ἡ
10 κατὰ τὸ εἶδος καὶ τὸ γένος οὐσία οὔτε ἔαυτῇ οὔτε ἄλλῃ παραλαμβανομένη 25
ὅμοστοίχῳ οὐσίᾳ μᾶλλον ἀν εἴη οὐσία ἡ ηττον.

¹E. Εἰπὲ ἐπὶ παραδειγμάτων.

¹A. Οἱ Σωκράτες ἀτομοὶ μὲν οὐσία οὐκ ἔστιν ὁ τήμερον τοῦ αὔριον μᾶλλον ἡ ηττον Σωκράτης οὐδὲ ὁ αὔριον τοῦ τήμερον ἡ τοῦ πρὸς ήμερῶν 15 δέκα. οὐδέ γε μᾶλλον ἡ ηττον Σωκράτης οὐσία ἡ Πλάτων. οὐδὲ μὴ τὸ 30 εἶδος ὁ ἄνθρωπος μᾶλλον ἡ αὐτὸς ἔαυτοῦ γένοιτο μᾶλλον οὐσία ἡ ἄλλου ἀνθρώπου. οὐκοῦν καὶ ἀντὸ τοῦτο, καθό ἐστιν οὐσία, μᾶλλον οὔτε ἔαυτοῦ 27v οὔτε ἄλλου δύξειν εἶναι οὐσία. τὸ μέντοι λευκὸν αὐτὸς ἔαυτοῦ μᾶλλον ἀν γένοιτο λευκότερον καὶ ἄλλου μᾶλλον ἀν εἴη λευκόν. ἄλλη μέντοι ἄλλης 20 οὐσία ἐρρέθη εἶναι μᾶλλον, δταν μὴ ὅμοστοίχος ἦ, ἀλλ' ἡ μὲν ἀτομος, ἡ 5 δὲ γένος ἡ εἶδος. ἡ γάρ ἀτομος οὐσία μᾶλλον τῆς κατὰ τὸ εἶδος καὶ τὸ γένος ἐρρέθη εἶναι οὐσία.

¹E. Τίνας τὰς γενικὰς ταῖς γενικίς.

25 ¹E. Ἀρκ οὖν μόνη τῇ οὐσίᾳ πρόσεστιν;

¹A. Οὐδὲμιῶς· οὐδὲ γάρ τὸ διπλάσιον τὸ μᾶλλον καὶ ηττον ἐπιδέχεται οὔτε ὁ πατήρ· τί γάρ μᾶλλον Ὁδυσσεὺς τήμερον Τηλεμάχου πατήρ ἡ δτε 15 ἦν ἐν τῇ Ἰθάκῃ ἡ δτε ἐπανηλθεν ἐκ τῆς Τροίας; ὥστε οὐκ ἔδιον τῆς

pletentes perierunt M: post μᾶλλον add. τὰ τρία ἡ τὰ τέσσαρα ἡ τὰ πέντε ἡ τὰ ἕξ Zp; detrimentum resarseris ex Simpl. f. 26v49 τοῖς γάρ δύο οὐδέν εἶναι ἐναντίον. οὐ γάρ δήπου τὰ τρία· τί γάρ μᾶλλον οὕτως ἡ ἄλλος τις τῶν διωρισμένων ἀριθμῶν; ἀλλὰ μὴν ἐν γε ἐνι μόνως εἶναι ἐναντίον· οὐκ ἄρα τὰ τρία οὐδὲ ἄλλος διωρισμένος ἀριθμός οὐδεὶς τοῖς δύο ἀντι-
κεῖται. εἰ δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα ποσὰ μὴ ἐπιδέχεται τὸ ἐναντίον, οὐκ ἔστιν τῆς οὐσίας ἔδιον τοῦτο, εἴπερ μὴ μόνη ὑπάρχει. εἰ δέ τις καὶ ἐν τῷ ποσῷ ἐναντίωσιν εἶναι λέγοι τὸ πολὺ τῷ διληγῷ ἐναντίον τιθεῖν καὶ τὸ μέγα τῷ μικρῷ καὶ διὰ τοῦτο ἔδιον εἶναι λέγοι τῆς οὐσίας τὸ μηδὲν ἔχειν ἐναντίον ὡς μόνη αὐτῇ ὑπάρχον, ισως μὲν οὐδὲ ποσὰ ταῦτα ἔστιν ἀλλὰ πρός τι κτλ. 3 ἀφορισμένων M ἐρέθη M τὸ] potius τι οὔτε] corrigas οὐδὲ 4.5 post ποσοῦ addas ex Simpl. λόγῳ 5 οὖν M: om. p οὐδὲ supra ser. M ἔχειν M: έστι p 11 ὄροστοίχῳ M: ὄροστήχῳ p 14 ὁ supra ser. M πρὸ M: om. p ήμερῶν Zp: obliter. M 15 ὁ σωκράτης ετ ὁ πλάτων p 16 μᾶλλον inducas ἔαυτοῦ Zp: ἔαυτῷ M 18 μᾶλλον inducas 19 ἄλλῃ scripsi: ἄλλο Zp: obliter. M 20 οὐσία scripsi: οὐσίας Mp 23 post τίνας XC fere litterae ablatae M: lac. p; inter-
cidisse puto talia: τίνας οὐσίας φησι ὄροστοίχους εἶναι; Λ. Ὁροστοίχους φημι εἶναι τὰς ἀτό-
μους ταῖς ἀτόμοις καὶ τὰς εἰδικὰς ταῖς εἰδικαῖς καὶ τὰς 26 οὐδὲμιῶς Zp: οὐδὲν M

οὐσίας μόνον τὸ μὴ ἐπιδέχεσθαι τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡττον καὶ ἔσωτῆν τε ἐξεταζομένη καὶ τῶν ἄλλων τῶν ὅμοστούχων.

¹Ε. Τί οὖν μάλιστα οὐσίας λέγοιμεν ἴδιον εἰναι;

²Α. Τὸ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν οὖσαν ἀριθμῷ δεκτικήν εἰναι τῶν 20 ἐναντίων, οἷον Σωκράτης εἰς ὃν ἀριθμῷ δεκτικός ἐστιν ὑγείας καὶ νόσου καὶ ἡ αὐτὴ ψυχὴ φρονήσεως καὶ ἀφροδιόνης.

³Ε. Τί δέ; οὐχὶ καὶ ὁ λόγος εἰς ὃν ἀριθμῷ ἐπιδεκτικός ἐστι τῶν 25 ἐναντίων, ποτὲ μὲν ἀληθῆς, ποτὲ δὲ ψεῦδης γενόμενος; οἷον τὸ ἡμέρα ἐστίν²⁵ οὐχὶ ὅτε μὲν ἀληθές, ὅτε δὲ ψεῦδος; μήτη οὖν οὐσία ἐστὶν ὁ λόγος;

¹⁰Α. Οὐκ ἐστιν.

¹Ε. Ἀλλὰ τίνος κατηγορίας;

²Α. Τοῦ ποσοῦ.

³Ε. Οὐκ ἄρα ἴδιον τῆς οὐσίας τὸ ἐπιδεκτικόν εἰναι τῶν ἐναντίων· πῶς οὖν ἴδιον ἔφη εἰναι τῆς οὐσίας τοῦτο;

¹⁵Α. Ὄτι ἡ οὐσία ἐπιδεκτική ἐστι τῶν ἐναντίων αὐτὴ πάσχουσα, ὁ δὲ λόγος οὐδέν τι πάσχει.

¹Ε. Πῶς;

²Α. Ὄτι ὁ Σωκράτης ὅτε μὲν ὑγιαίνει, ὅτε δὲ νοσεῖ ὁ αὐτὸς μετα- 20 βάλλων. ὁ δὲ λόγος οὗτον ὁ ἡμέρα ἐστίν²⁸ ποτὲ μὲν ἀληθῆς γίνεται, ποτὲ 20 δὲ ψεῦδης μὴ μεταβάλλων ἔσωτὸν ἀλλὰ τοῦ πράγματος περὶ οὗ λέγεται μεταβάλλοντος αὐτόν. * * * μὴ δεχόμενος αὐτὸς μεταβολὴν ὅτε μὲν ἀλη- 28 θῆς εὑρίσκεται, ὅτε δὲ ψεῦδης.

³Ε. Ἀλλὰ τὴν μὲν ἔνστασιν ἔλυσας εἰ δὲ ἴδιον ἐστι τὸ παντὶ καὶ τὸ μόνῳ, δεῖξον διτι πάση τε οὐσίᾳ τοῦτο πρόσεστι καὶ μόνη.

²⁵Α. Ὄτι μὲν μόνη, δεῖξαι ἔχω, διτι δὲ πάση, ίσως δυνήσομαι.

¹Ε. Δεῖξον οὖν διτι μόνη.

²Α. Τῶν μὲν γάρ ἄλλων διτι τις λάβοι οὐχὶ εὑρήσει ἐν καὶ ταῦ- 30 τὸν τῷ ἀριθμῷ τοιγάραν τῶν ἐναντίων διτι δεκτικόν, μόνην δὲ τὴν οὐσίαν τοῦτο ἐπιδεχομένην. τὴν γοῦν πρᾶξιν φαμεν καλήν, ποτὲ δὲ καὶ αἰσχρὰν εἶναι, διλλ οὐ τὴν αὐτὴν καὶ μέλιν οὖσαν ἀριθμῷ ἀλλὰ τὴν ἡ καροῖς δια- 30 φόρους ληφθεῖσαν ἡ ἄλλως καὶ ἄλλως πραγματεῖσαν. ἡ δὲ οὐσία οὐκ ἄλλη ἀντί γένοιτο ἀλλὰ μία καὶ ἡ αὐτὴ μένουσα σήμαντή τε καὶ αἰσχρά. καὶ οὕ- 28 τως ἐπὶ τῶν ἄλλων.

³Ε. Μὲν οὖν ἐπὶ μόνης τῆς αὐτόμου οὐσίας τοῦτο συμβαίνει, 25 διδεῖται· ἀλλ οὐ καὶ ἐπὶ πάσης, τότε διτι εἴη ἴδιον, τῆς οὐσίας τοῦτο.

²Α. Πρῶτον μὲν ἐπὶ τῶν διδίων οὐκ ἔχοιμεν τοῦτο δεῖξαι· οὔτε

4 τὴν αὐτὴν] τ' αὐτὴν M: ταυτὴν p

οὐκτηγορεῖται p

κατηγορεῖται p

21 ante μὴ addas ὁ λόγος οὖν, nisi maiorem statuas defectum (cf. Simpl. f. 29 v 68)

αὐτὸς M: om. p

27 ἄλλων Zp: obliter. M

λάβοι M: om. p; an λάβῃ? (cf. p. 102, 17 not.)

M: οὐ p

29 post φαμεν addendum fortasse ποτὲ μὲν

34 συμβαίνει M: σημαίνει p

5 ὑγείας M: ὑγίας p

13 ἐπιδεκτικὸν M: ἐπιδεκτικήν p

19 ὁ (alterum) M: τὸ p

24 post μόνῳ inseras προσέν

28 δι

30 μέτα Zp: ἐν M

36 ἐπὶ M: ἐστὶ p

οὔτε] an οὐδὲ?

γάρ ὁ οὐρανὸς κινούμενος δεῖ καὶ ὡν οὐσία οὐκ ἄν ποτε σταῖη, στάσει δὲ 20
κίνησις ἐναντία. ἀλλ᾽ ἔστω μὴ ἐπὶ τῶν ἀδίων ὁ λόγος οὐσῶν. μονοεἰδῆ
γάρ ταῦτα καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οὐκ ἐπιδεκτικὰ τῶν ἐναντίων. ἀλλὰ
5 δ' οὖ, καὶ ἡ γιών ψυχρότητος μὲν ἐπιδεκτική, θερμότητος δ' οὔ, καὶ τὸ 25
ῦδωρ ὑγρότητος μέν, ἔηρότητος δ' οὔ. πρὸς δὴ ταῦτα φήσειεν ἂν ὁ Ἀρι-
στοτέλης τὴν οὐσίαν εἶναι δεκτικὴν φάναι ἀλλ' οὐχὶ οὐσιῶσθαι δύνασθαι
ἐν τοῖς ἐναντίοις, τὸ δὲ πῦρ τὴν θερμότητα οὐκ ἐπεδέξατο, ἀλλ' ἔστιν
αὐτοῦ ἐν τῇ οὐσίᾳ ἡ θερμότης, οὐκ ἔστι δὲ τὰ ἔαυτοῦ ἐπιδέξεσθαι ἀλλὰ 30
10 τῶν ἔξωθεν τι. αὐτίκα καὶ τὸ ῦδωρ τῷ μὴ οὐσιῶσθαι ἐν θερμότητι ἐπι- 28
δεκτικὸν ἔστιν θερμότητος καὶ ψυχρότητος, ὑγρότητος δὲ οὐκ ἔστιν ἐπι-
δεκτικόν, ὥσπερ ἡ γῆ, ἐπειδὴ ἐν οὐσίᾳ ἔστιν ἡ ὑγρότης αὐτοῦ. τῆς δὲ
γῆς οὐκ ἐν οὐσίᾳ ἔστιν ἡ ὑγρότης· διὸ ἐπιδέχεται καὶ ἔηρότητα. καὶ τὰ
οὐράνια δὲ οὐκ ἐπιδέχεται ἐναντιότητα τὴν ἀντικειμένην τῇ οὐσιώδει αὐτῶν 5
15 ποιότητι. δίλεν οὐδὲ ποιότητες ἀπλῶς αὗται ἀλλ' οὐσιώδεις. τῶν δὲ παρὰ
τὰς συμπληρωτικὰς οὐσίας ποιοτήτων ἐπιδεκτικάι αἱ οὐσίαι. ἀνὰ μέρος
μὲν οὐσίαι δὲ εἰσιν ἐν ἀριθμῷ, ἐπιδέχονται τὰς ἔξωθεν ἐναντιότητας, ὥσπερ
οὐδὲν ἄλλο τῶν ἔννεα γενῶν. ὡς δὲ ἡ μία τῷ ἀριθμῷ ἡ ἀτομος τοῦτο 10
πέπονθε, οὕτως καὶ αἱ δεύτεραι· εἰ γάρ ὁ Σωκράτης σπουδαῖς καὶ ἄφρων,
20 καὶ ἀνθρωπος ἀν εἴη σπουδαῖος καὶ ἄφρων καὶ ζῷον διὰ τὸ τὸν Σωκράτην
καὶ ἀνθρωπὸν εἶναι. ὡς οὖν οὐσία, εἶπερ καὶ ἀνθρωπος οὐσία καὶ τὸ
ζῷον οὐσία, ἐπιδεκτικὸν καὶ δὲ ἀνθρωπος τὸ ζῷον τῶν ἐναντίων. ὡς δὲ
καθόλου οὗτα οὐ ταῦτα ἀν εἴη ἐπιδεκτικά ἀλλὰ τὰ ὑπὲρ αὐτά. ὥσπερ τὸ 15
χρῶμα οὗτε λευκὸν οὗτε μέλαν, ὑπὲρ αὐτὸ δὲ τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν,
25 οὕτω δὲ καὶ δὲ ἀνθρωπος ἡ κοινὸν καὶ τὸ ζῷον ἡ κοινὸν καὶ κατὰ πλειό-
νων, οὕτω μὲν οὖν οὗτε φρόνιμος οὗτε ἄφρων οὗτε νοσῶν καὶ ὑγιαίνων,
ὑπὲρ αὐτὰ δὲ καὶ οἱ φρόνιμοι καὶ οἱ ἄφρονες καὶ οἱ νοσοῦντες καὶ οἱ 20
ὑγιαίνοντες. καθόδη μέντοι οὐσίαι καὶ δὲ ἀνθρωπος καὶ τὸ ζῷον τῶν ἐναν-
τίων ἀνὰ μέρος εἰσὶ δεκτικά· ἐπινοεῖται γάρ καὶ δὲ ἀνθρωπος, καθόδη
30 οὐσίᾳ, ἐπιδεκτικὸς τῶν ἐναντίων ποιοτήτων καὶ τὸ ζῷον· ὑπομένει
γάρ ἔκατερ μένον τὸ αὐτό. τὸ δὲ χρῶμα ἡ χρῶμα οὐκ ἐπινοεῖται μέλαν 25
γινόμενον ταύτον καὶ λευκόν, ἀλλὰ τὸ μὲν ἐν ὑποκειμένῳ τῷ χρώματι
σῶμα ἀνὰ μέρος δέχεται τὸ λευκόν καὶ τὸ μέλαν, τὸ δὲ χρῶμα τὸ μῆ

1 ὁ supra scr. M 3 ἐπιδεκτικὰ Zp: ἐπιδεκτὰ M 7 post φάναι fort. addas τῶν
ἐναντίων 9 ἔστι M: ἔτι p 10 τῷ scrpsi: τὸ Mp 11 ψυχρότητος καὶ θερ-
μότητος colloc. p 13 post ἐπιδέχεται addas ὑγρότητα 14 ἀντικειμένην M: κει-
μένην p οὐσιώδει p: οὐσιώδη M 15 αὗται ἀπλῶς colloc. p 16 αἱ supra
scr. M ante ἀνὰ μέρος defectum statuas, quem supplere licet ex Simpl. f. 28v60 τῶν
δὲ ἐναντίων ἔστι δεκτικὸν ἡ οὐσία, οὐχ ἄμα δηλονότι· οὐ γάρ δηλονότι ἄν τι τὰ ἐναν-
τία· ἀδύνατον γάρ τοῦτο· ἀλλὰ παρὰ μέρος τοῦ μὲν ἔξισταμένου τῶν ἐναντίων, τοῦ δὲ ἐγγινο-
μένου κτλ. 17 οὐσίαι M: οὐσίας p: an μὲν ⟨οὖν⟩ οὐσίαι, καθόλεισι; 20 εἴη scrpsi:
εἰ M: ἡ p διὰ scrpsi: δὲ Mp 21 ante καὶ ἀνθρωπὸν inseras ζῷον an ⟨δὲ⟩
ἀνθρωπος; 22 ⟨καὶ⟩ τὸ ζῷον scribas 27 φρόνιμοι M 31 μένον τὸ αὐτό
transponas post σῶμα (v. 33) 32 ἐν ὑποκειμένῳ Zp: ἐνύποκειμένον M 33 scribas
τὸ ⟨αὐτὸ⟩ μῆ

μένον οὐκ ἐπιδέχεται τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν, ἀλλ’ ἄμα τῷ ἔξελθεῖν τὸ λευκὸν συναπῆλθεν, καὶ ἄμα τῷ ἐπελθεῖν τὸ μέλαν συνεισῆλθεν· ἀλλ’ οὐχὶ 30 μένει μὲν τὸ γρῦψα, ἔξεισι δὲ τὸ λευκὸν καὶ εἴσεισι τὸ μέλαν εἰς αὐτό. 29 τὸ δεῖ τούνναν καθήσον οὐσία ὁ ἀνθρωπος καὶ τὸ ζῷον σκοπεῖν, εἰ μὴ μένει 5 ἐκάτερον καὶ ἐπιδέχεται τὰ ἐναντία ἀνὰ μέρος, ὥστε κοινὸν πάσσης οὐσίας καθόλου οὐσία τῶν ἐναντίων εἶναι δεκτικὴν ἀνὰ μέρος, καὶ μόνης τε ταύτης 10 ιδίου ἀν εἴτη τοῦτο, τῆς μέντοι μεταβολῆς δυναμένης γίνεσθαι καὶ οὐ τῆς 5 ἐν τῷ εἶναι περιεχούσης τὸ ἀμετάβατον τῶν ποιοτήτων.

Ἐ. Καὶ περὶ μὲν οὐσίας αὐτάρκως τὰ τοιαῦτα ἀποδέδωκας.

διὰ τί οὖν ἡ τοῦ ποσοῦ καὶ οὐχ ἡ τοῦ ποιοῦ μετὰ ταῦτα κατηγορία; 10

Α. Ὄτι ἄμα τέ ἐστι καὶ ἐν ἐστιν ἡ πολλά, τὸ δὲ ἐν ἡ πολλὰ τοῦ ποσοῦ οὐ μὴν ἄμα τῷ εἶναι πάντως ἡ ποιόν ἐστιν ἡ πρός τι· καὶ γάρ τὰ ποσὰ ἀριθμητά ἐστι. τὸ σῶμα, ἵνα μὲν σῶμα ἦ, τριχῇ διαστατὸν εἶναι 15 ὅφελει, ἵνα δὲ ποιὸν σῶμα ἦ, τότε λευκὸν ἡ μέλαν εἶναι ὅφελει· προηγεῖται δὲ τὸ σῶμα εἶναι τοῦ ποιὸν εἶναι σῶμα. 15

Ἐ. Ἐγειρις οὖν καὶ ἄλλην αἰτίαν εἰπεῖν τοῦ μετὰ τὴν οὐσίαν τὸ ποσὸν εἶναι καὶ οὐκ ἄλλην τινὰ κατηγορίαν;

Α. Ἐγω.

Ἐ. Τίνα ταύτην;

Α. Ὄτι τὰ πλεῖστα τῶν τῇ οὐσίᾳ προσόντων μᾶλλον πρόσεστι τῷ ποσῷ ἡ ταῖς ἄλλοις γένεσιν, οἷον τὸ μήτε ἐναντιότητα ἐπιδέχεσθαι μήτε τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡττον· ταῦτα γάρ οὐσίᾳ τε πρόσεστι καὶ τῷ ποσῷ. ἔπειτα τὸ ποιὸν μὲν καὶ τὰ ἐν ταῖς ἄλλαις κατηγορίαις δηλούμενα εἰ αἱρέοις τῆς οὐσίας, καταλείποις δὲ ἐν αὐτῇ τὸ ποσόν, δύναται εἶναι ἔτι οὐσίᾳ· εἰ μέντοι τὸ ποσὸν αὐτῆς ἐξέλοις παγετέλους, τότε κατὰ τὸ συνεχὲς καὶ κατὰ τὸν διωρισμένον ἀριθμὸν οὐδὲν ἀν εἴτη ἔτι. Ήλως τε πλησίον τῆς οὐσίας τὸ 25 ποσόν μᾶλλον η τὰ ἄλλα συμβεβηκότα.

Ἐ. Πόσαι οὖν τοῦ ποσοῦ διαφοραί;

Α. Δύο.

Ἐ. Τίνες αὗται;

Α. Τὸ μὲν συνεχές, τὸ δὲ διωρισμένον.

Ἐ. Ὅταν οὖν μετὰ ταύτην λέγῃ τὴν διαίρεσιν, καὶ τὸ μὲν ἐξ

1.2 τῷ p: τὸ M utrobique 1 μένει Ζρ: μένη M 6 τε] corrigan δὲ vel γε 7 γίνεσθαι M: γενέσθαι p, corrigan μεταβολὴν δυναμένης δέχεσθαι 10 tit. inclusi: Περὶ ποσοῦ M: περὶ τοῦ ποσοῦ p 11 κατηγορία Ζρ: κατηγορίη M 12 αν τέ ἐστι (τοῦ)?

13 τῷ scripsi: τὸ Mp πάντως M: πάντα p 13.14 τὰ ποσὰ ἀριθμητά ἐστι nescio an inducenda sint. 16 εἶναι (prioris) M: om. p 22.23 τὸ (ante μᾶλλον et ἡττον) M: om. p 24 ἄλλαις M: om. p 25 καταλείποις M: καταλίποις p

δὲ ἐν αὐτῇ obliit. refecit M³: δὲ αὐτῇ p τὸ ποσὸν Ζρ: om. M, ubi fortasse in margine exstabant nunc oblitterata ἔτι εἶναι colloc. p 33 ante οὖν add. μὲν p: om. M λέγη Ζρ: λέγει M τὸ M: τὰ p

ἐχόντων θέσιν πρὸς ἄλληλα τῶν ἐν αὐτοῖς μορίων συνέστηκεν,³⁰
τὸ δὲ οὖν ἐξ ἐχόντων θέσιν, ποταπὴν ποιεῖται ταύτην;

Λ. Λέγω διτὶ τοῦ αὐτοῦ πάλιν ἐξ ὑπαρχῆς· τὸ γάρ αὐτό. λέγω δὲ^{29v}
τὸ ποσόν, διαιρεῖται ἀλλώς καὶ ἄλλως· κατὰ ἄλλην γάρ καὶ ἄλλην ἐπιβολὴν
ἢ οὐδὲν κωλύει γίνεσθαι τοῦ αὐτοῦ πλείους διαιρέσεις.

Ε. Δεῖξον τοῦτο καὶ ἐπ' ἄλλης κατηγορίας γινόμενον.

Α. Δεικνύω· τὸ γάρ ζῷον τέμνεται μὲν καὶ εἰς τὸ θυητὸν καὶ ἀθάνατον, καὶ πάλιν ἐξ ὑπαρχῆς εἰς τὸ λογικὸν καὶ ἀλογον, καὶ πάλιν εἰς ὑπόποιον καὶ ἄποιν, καὶ αὖθις ὅλον εἰς τὸ πτηνὸν καὶ πεζὸν καὶ ἔνυδρον.
10 οὗτοι οὖν καὶ τὸ ποσόν ὅλον τέμνεται εἰς τὸ συνεγένες καὶ τὸ διωρισμένον, καὶ πάλιν κατὰ ἄλλην ἐπιβολὴν εἰς τὸ ἐξ ἐχόντων θέσιν πρὸς ἄλληλα τῶν μορίων καὶ εἰς τὸ μὴ ἐξ ἐχόντων θέσιν.

Ε. Ἀλλὰ τὰς τομάς, εἰς δὲ διήρρει, παράστησον.

Λ. Τὸ μὲν τοῦ ποσοῦ, ἔφη, διωρισμένον. τὸ δὲ συνεγένες.

Ε. Τί οὖν ἔστι τὸ διωρισμένον:

Α. Οὐδὲν μεταξὺ μηδὲν ἐντεθῆναι δύναται, ὥστε δεσμὸν εἶναι τῶν ὁμογενῶν ποσῶν. εἴποιαι δ' ἀν καὶ οὗτως· διωρισμένον ἔστι ποσόν, ἐφ' 15 οὖν μὴ ἔστιν κοινὸν δρον λαβεῖν, πρὸς δὲ συνάπτει τὰ μέρη. τῶν γάρ πέντε οὖν ἔστιν ἡ μονὰς μόνη συνάπτουσα τὰ δύο καὶ τὰ δύο τὰ ἐφ' ἑκάτερα·
20 οὐδὲν γάρ συνηπταὶ οὐδὲν αὐτὴ ταῖς δύο ταῖς ἐφ' ἑκάτερα· εἰ γάρ συνηπτοι καλύπτουσι τί ἔστι τὸ συνάπτον. τῶν οὖν διηρημένων ποσῶν εἴη ἀν διριθμός.

Ε. Ἄρα οὖν ὁ ἀριθμὸς μόνος τῶν διωρισμένων ἔστι ποσόν;

Α. Οὐδὲν μεταξὺ καὶ γάρ δὲ λόγος ποσοῦ ἔστι τοῦ διωρισμένου.

Ε. Ποιος λόγος;

Α. Οὐχὶ δὲ τῇ διαινοίᾳ, δὲ καὶ σιωπῶντων ἡμῶν ἐγγίνεται· οὗτοι
μὲν γάρ ἡ ἐνέργειά ἔστι τῆς διαινοίας ἡ πάθος· ἀλλ' οὐδὲ τὸ σημανόμενον
τὸ ἐκ τοῦ λόγου καθὸ σημαίνεται ἔστιν ποσόν, ἀλλ' δὲ φθεγγόμεθα.

Ε. Πῶς καὶ τίνα τρόπον;

Α. Πᾶς λόγος ἐξ ὀνομάτων σύγκειται καὶ ὅμοιάτων καὶ τῶν λοιπῶν,
ἀλλέγεται εἰναι τοῦ λόγου μέρη. ταῦτα δὲ πάντα ἐκ συλλαβῶν συνέστηκεν· αἱ δὲ συλλαβαῖς ἡ μακραὶ εἰσὶν ἡ βραχεῖαι· αἱ δὲ μακραὶ πρὸς τὰς
βραχεῖάς ἔχουσιν, δισπερ τὰ δύο πρὸς τὸ ἔν· ἐν δὲ καὶ δύο ἀριθμός· ὁ δὲ
30 ἀριθμὸς ποσὸν διωρισμένον ἔστι· ὥστε καὶ αἱ συλλαβαῖ· ὁ δὲ λόγος
ἐκ συλλαβῶν· τὸ δὲ συνεστός ἐκ τινῶν τοιοῦτον ἔστιν, οὐά πέρ εἰσιν 30r
ἐκεῖνα, ἀλλ' ὡν συνέστηκεν· ποσὸν οὖν καὶ ὁ λόγος, καὶ διωρισμένον γε
ποσόν.

1 θέσιν ἐχόντων colloc. Aristot. αὐτοῖς Aristot.

2 τὸ δὲ M: τὸ δὲ τὰ p

8 τὸ M: om. p εἰς (ante ὑπόποιον) M: om. p: corrigitas εἰς (τὸ) 10 ὅλον M:

om. p 13 διήρρει scripsi: διήρρει M: διήρρησεν p 20 ταῖς utrobiique M: τοῖς p

21 εἴπομεν scripsi: εἴπωμεν M: εἴπομεν p 26 σιωπῶντων M 27 οὐδὲ p: οὐδὲν M

33 τὸ Zp: om. vel obliitter. M 34 ὥστε M: οὕτω Zp: ὥστε an οὕτως incertum M¹

35 συνεστός] συνετός M: συνεγένες p

¹⁰Ε. Διὰ τί;

¹¹Α. Εἰ γάρ διωρισμένον ἔστιν ποσὸν ἐκεῖνο. οὐ μὴ ἔστι κοινὸν ὅρου λαβεῖν τῶν μορίων καὶ οὐ οὐδὲν ἔστιν λαβεῖν κοινόν, ὃ συνδεῖ τὰ μόρια, ὃ οὐδὲν δὲ ἔστι λαβεῖν, ὃ συνδεῖ τὰς συλλαβὰς πρὸς ἀλλήλας, διωρισμένον ἡ ἄρα ποσὸν εἰναι ἀντί αἱ συλλαβαὶ καὶ ὁ λόγος. οἷον ἔστιν ὅνομα Σωκράτης· τί δὴ ἔστι τὸ συνάπτον τὴν σῶν συλλαβὴν πρὸς τὴν κρά τὴν κρά πρὸς τὴν τις. οὐκ ἀντί ἔχοιμεν εἰπεῖν. οὐ γάρ τὸ σημανόμενον. καὶ γάρ οὐ 10 βλίστερι φωνὴ ἀπλῶς ἔχει τὰς τρεῖς συλλαβὰς κειμένας καὶ οὐ συναπτομένας ὅρῳ. οὐδὲν γάρ σημαίνει. πασὸν ἄρα διωρισμένον ὁ λόγος.

¹²Ε. Ἀλλὰ τὸ διωρισμένον ποσὸν οὐ, τι ποτέ ἔστιν. ἔθειξας· τὸ δὲ συνεγένετο ποτὲ οὐντινόν ἀντί εἴη, δεῖξον.

¹³Α. Φημὶ δὴ ἐκεῖνο εἰναι. ὃ τούναντίον πέπονθε τῷ διωρισμένῳ· 15 ἐκεῖνῳ μὲν γάρ οὐδὲν παρενέπει πεπεν. ὃ συνέδει αὐτοῦ τὰ μόρια, τὸ δὲ συνεγένετο εἰς κοινὸν ὅρου, ὃς συνάπτει πρὸς ἀλλήλα τὰ μόρια. οἷον ἐπὶ 15 τῆς γραμμῆς μῆκος οὐσῆς ἀπλατεῖς τὰ μόρια φαίνεται ἀλληλοῦγα. διὸ καὶ κινουμένῳ τῷ μορίῳ συγκινεῖται ἐφεξῆς τὰ μόρια. ἐπὶ δὲ τοῦ διωρισμένου 20 οὐκ ἀντί πάθοι τι τοιοῦτον τὰ μόρια· εἰ πυρῶν εἴη μόδιος γέμων, οὐκ ἀντί που ἐνὸς πυροῦ κινηθέντος συγκινοῦνται καὶ οἱ ἄλλοι πυροί, ἐνὸς δὲ πυροῦ μορίου τινὸς κινηθέντος κινεῖται ὅλος ὁ πυρὸς τῷ ἀλληλουχεῖν τὰ μέρη.

²⁵20 οὐ γραμμὴ τούτου εἴη ἀντί ποσοῦ συνεγόντος.

¹⁴Ε. Ἐγειρισθεὶς καὶ ἄλλο παράδειγμα συνεγόντος ποσοῦ;

¹⁵Α. Τίχων.

¹⁶Ε. Τέ τοῦτο;

¹⁷Α. Τὴν ἐπιφάνειαν.

¹⁸Ε. Πῶς γάρ συνεγένετο οὐντινόν τοιοῦτο;

¹⁹Α. Ότι τέμνεται μὲν οὐντινόν τοιοῦτο γραμμῇ, καθὼ δὲ τέμνεται, δταν ἐκεῖνῃ τῇ τομῇ προσῆι, κοινὸς ὅρος γίνεται οὐντινόν τοιοῦτο γραμμῇ, ὥσπερ οὐντινόν τοιοῦτο γραμμῇ ἀνωθεν, καθὼ δὲ τέμνεται ἀλλήλοις τὰ μέρη τῆς ἐπιφανείας. 30 ταῦτη δὲ τὴν γραμμὴν εἰ ἐπινοήσεις ἐνεργείᾳ γινομένην καθὼ δέσποινται τὸ μεταξὺ τῶν μερῶν, τέμνονται δὲ τὸ οὖλον· ἐὰν δὲ οὐντινόν τοιοῦτο γραμμῇ πέρας μέρους τοῦ δὲ οὐντινοῦ ἀρχὴ κοινωνοῦσα ἀμφοῖν ὅρος τοῦ μεροῦν συνάπτονται δὲ ταῦτα πρὸς ἀλλήλα δι' ἑαυτῆς.

²⁰20 Ε. Άρα οὖν καὶ ἄλλο ἔστι παράδειγμα συνεγόντος ποσοῦ ὥσπερ οὐντινόν τοιοῦτο;

²¹Α. Ναί.

²²Ε. Ποῖον τοῦτο;

²³Α. Τὸ σῶμα· καὶ γάρ τὸ σῶμα ποσόν τέ ἔστι καὶ συνεγένετο. ποσὸν

10 ante διωρισμένον add. μὲν p: om. M 13 μὲν M: om. p 15 ἀπλατεῖς Zp:
ἀπλατοῦς M 17 πάθοι Zp: πάθη M an <οῖνος> εἰ? 18 corrigas συγκινοῦντο
19 τῷ Dp: τὸ M 26 δταν] τότε mrg. p 27 ἐκεῖνῃ] corrigas ἐπινοίᾳ vel δυ-
νάμει (cf. Simpl. f. 32 r7), προσῆι M: om. p 30 μερῶν M: μορίων p
αν δυνάμει? 31 alterum πέρας inducas κοινωνοῦσα] corrigas κοινὸς οὖσα (cf.
p. 103, 15)

μὲν γάρ, ὅτι τριγῇ διαστατόν, συνεχὲς δέ, ὅτι τὰ μόρια πρὸς κοινὸν ὅρου

συνάπτει τὴν ἐπινοούμενην αὐτῶν μεταξὺ οἰον ἐπιφάνειαν;

⁵ 'Ε. Διὸ τί οὖν ἔφης οἶον ἐπιφάνειαν;

'Α. "Οτι ἡ ἐπιφάνεια πέρας μὲν σώματός ἐστιν, μέρος δὲ οὔ.

'Ε. Τί γάρ διαφέρει μέρος πέρατος:

'Α. "Οτι ἐκ μὲν μερῶν συνίσταται τὸ ὅλον, ἐκ δὲ περάτων οὐκ ἀν συσταίη· οὕτε γάρ ἡ γραμμὴ ἐκ σημείων ποτὲ ἀν συσταίη, ἀλλὰ περατοῦται μὲν εἰς σημεῖον, μέρος δὲ αὐτῆς οὐκ ἔστι τὸ σημεῖον ἀλλὰ πέρας, οὕτε 15 ἡ ἐπιφάνεια συσταίη ἀν ἐκ γραμμῶν. ἀλλὰ μέρη μὲν ἐπιφανείας ἐπιφάνεια, περατοῦται δὲ γραμμαῖς, οὕτε μὴν σώματος μέροι αἱ ἐπιφάνειαι.

ἀλλὰ μέρη μὲν σώματος σώματα, περατοῦται δὲ ἐπιφανείαις. ἡ οὖν μεταξὺ τῶν μερῶν τοῦ σώματος ἐπινοούμενη ἐπιφάνεια οὐκ ἔστι κορίως ἐπιφάνεια ἀλλὶ ἐπινοίᾳ· εἰ γάρ γένοιτο ἐνεργείᾳ, τέμνει τὸ σῶμα καὶ πέρας ἔστι τῶν σωμάτων. καθὼδὲ δὲ τυγχῆγαι δύναται ἐπιφανείᾳ τοῦτο. ἐὰν 20 15 ἐπινοήσῃς τοῦ μὲν τινὸς μέρους οἶον πέρας τοῦ δὲ ἀρχήν, κοινὸς ὅρος ἔστιν ἡ ἐπιφάνεια τῶν μερῶν τοῦ σώματος, οὐκ οὖσα μέν πως, ἐπινοού- 25 μένη δέ.

'Ε. Ἄρα οὖν μόνα ταῦτα συνεχῆ ποσά;

'Α. Οὔ, ἀλλὰ καὶ παρὰ ταῦτα ἔστιν δὲ τόπος καὶ ὁ χρόνος.

²⁰ 'Ε. Πῶς ὁ τόπος ποσὸν καὶ ποσὸν τὸ συνεχές;

'Α. "Οτι ὁ τόπος περὶ τὸ σῶμα θεωρεῖται καὶ ἐπηκολούθησε τῷ σώματι, εἰπερ τὸ σῶμα ἔστιν σῶμα. τὸ δὲ σῶμα ἡ σῶμα τριγῇ διαστατόν· καὶ ὁ τόπος ἄρα, ἡ σώματός ἔστι τόπος, τριγῇ ἀν εἴη διαστατός. 30

'Ε. Πῶς οὖν συνεχῆς ὁ τόπος;

²⁵ 'Α. Ωι γάρ λόγῳ τὰ τοῦ σώματος μόρια τοῦ ἐν τῷ τόπῳ τινὶ ὅντος 31¹ πρὸς τινὰ κοινὸν ὅρου συνάπτει, τῷ αὐτῷ λόγῳ καὶ τὰ τοῦ τόπου μόρια, ἀπερ τὰ τοῦ σώματος μόρια κατέχει, πρὸς τινὰ κοινὸν ὅρου συνάψει καὶ πρὸς τοῦτον γε, πρὸς δὲ τὰ τοῦ σώματος μόρια.

'Ε. Πῶς οὖν ὁ χρόνος ποσόν;

³⁰ 'Α. Ποσὸν μέν, ὅτι ἐν διαστήματι θεωρεῖται καὶ καταμετρεῖται ποσῷ δὴ τινὶ ἀριθμῷ, οἷον ὥρων, ἡμερῶν τε καὶ νυκτῶν, μηγῶν τε καὶ ἐνιαυτῶν. συνεχὲς δὲ ποσόν· συνδεῖ γάρ τὸ παρεληγαύθος εἰναι τῷ μέλλοντι τὸ οὖν, διπερ ἀρχὴ μέν ἔστι τοῦ μέλλοντος, τέλος δὲ τοῦ παρεληγαύθοτος.

'Ε. Πῶς οὖν ταῦτα ὁ Ἀριστοτέλης ἔξεσθε;

³⁵ 'Α. Ἐφεῖται μὲν γραμμὴν λαβόν καὶ ἐπιφάνειαν καὶ σῶμα, ἐπὶ τούτων δὲ εἰπών ἔτι δὲ παρὰ ταῦτα χρόνος καὶ τόπος.

'Ε. Διὸ τί οὖν οὗτος ἔξεσθε;

'Α. "Οτι γραμμὴ μὲν καὶ ἐπιφάνεια ἡγεταί πως τῷ σώματι· ὅρος

2 αὐτῶν Μ: αὐτοῦ p 9 συσταίη σειραι: σταίη Μp 10 ἐπιφάνεια Μ: ἐπιφάνεια p
14 σωμάτων] στιγμάτων mrg. p 14 ἐπιφανείᾳ] ἐπιφάνεια Μ: ἐπιφάνεια p 21 ἐπη-

κολούθησε Zp: ἐπηκολούθησει Μ 24 ὁ τόπος Μ: om. p 28 ὃν p: ὃν Μ

31 ἀριθμῷ Μ: ἀριθμοῦ p 34 ὁ Ἀριστοτέλης ταῦτα collac. p 36 ἔστι δὲ καὶ ὁ χρόνος καὶ ὁ τόπος τῶν τοιούτων Aristot.

γάρ ἐπιφανείας πρώτως μὲν γραμμή, γραμμῆς δὲ σημεῖον, σώματος δὲ 15 ἐπιφάνεια. ὁ δὲ τόπος οὐκ ἥγεται τῷ σώματι, ἀλλ' ἔξωθεν ἐπηκολούθησεν. καὶ ὁ χρόνος οὐδείς αὐδεμίαν ἔχει συνάθεταν πρὸς τὸ σῶμα.

Ἐ. Τίνα ἄλλην διαίρεσιν πεποίηται τοῦ ποσοῦ;

Α. Εἰρήκαμεν ἡτι καὶ τὸ μὲν ἐκ θέσιν ἐχόντων πρὸς ἄλληλα τῶν ἐν αὐτοῖς μορίων συνέστηκεν, τὸ δὲ οὐκ ἐξ ἐχόντων θέσιν. 20

Ἐ. Τί οὖν ἐστιν δὲ λέγει;

Α. Φημὶ ἡτι εἰς ἄλλα τμήματα πάλιν τὸ δλον ποσὸν διαιρεῖ λέγων ἡτι τοῦ ποσοῦ τὸ μέν τι συνέστηκεν ἐκ μορίων ἐχόντων θέσιν πρὸς ἄλληλα, τὸ δὲ ἐκ μορίων οὐκ ἐχόντων θέσιν πρὸς ἄλληλα.

Ἐ. Τί οὖν τὸ μὴ ἔχειν θέσιν καὶ τὸ ἔχειν, λέγε.

Α. Τρία δεῖ ἐπὶ τῶν ἐχόντων θέσιν ἐπινοῆσαι· τόπου ἥπου κεῖται 25 τὰ μόρια, αὐτὰ τὰ μόρια μὴ ἀφανίζομενα, συνέχειαν τῶν μορίων ἄλληλοιγον. ὅταν δὲ τινὰ τούτων προσθῇ, λείπῃ δὲ τινά, δύναται τάξιν μὲν 15 ἔχειν, θέσιν δὲ τὴν τοῦ ποσοῦ μὴ ἔχειν. οἷον τὰ δέκα κεράμια κεῖται μέν που ἐν ἐπιπέδῳ καὶ ἔστι τὸ μὲν δεῖξαι πρῶτον, τὸ δὲ δεύτερον, καὶ 30 ὅτι τοῦτο μὲν ἐνιπάδε, τοῦτο δὲ ἐνιμάδε, καὶ οὐκ ἀπόλωλε τὰ μόρια ἄλλὰ μένει. οὐ μὴν ἄλληλοιγα τὰ μόρια ἔστιν, ὥστε τάξιν μὲν ἔχειν, θέσιν 31 δὲ οὐ. πάλιν ἐπὶ τοῦ ῥέοντος δύστος ἐκ κλεψύδρας ἄλληλοιγούμενα μὲν 20 τὰ μόρια, οὐκέτι μέντοι δεικνύμενα τὰ πρῶτα οὐδὲ μένοντα, ἀλλ' ἀμα τῷ προκύψαι ἐκ τοῦ τριπάτητος ἀπολύμενα. τάξια τάξιν μὲν ἔχει, θέσιν δὲ οὐκ ἔχει. καὶ ἐπὶ τοῦ χρόνου· τάξιν μὲν γάρ αὐτοῦ ἔχει τὰ μόρια, θέσιν δὲ οὐκ ἔχει, οὐδὲν γάρ ὑπομένει τοῦ χρόνου μόριον. ἐν μὲν οὖν τοῖς διωρισμένοις ποσοῖς θέσις οὐκ ἔστι, τάξις δὲ εἴη ἄρα, ὥσπερ ἐν 25 ἀριθμοῖς. καθὼ πρῶτον μὲν λέγομεν τὸ εἶναι τὰ δύο ἢ τὰ τρία. ἐν δὲ τοῖς τοῦ λόγου μορίοις οὐδὲ τάξις· τί γάρ μᾶλλον ἡ βασιλεὺς τῆς βασιλείας τῆς φύσεως προτέρα; καλὸν τάξιν ἔχει τινά, ἐάν μὴ σὸν ὄνομα προενέγκας 10 τάξιν ἐπιθήσῃς ταῖς συλλαβαῖς τοῦ ὀνόματος ἐσικότως τοῖς διωρισμένοντος ἀμφορέας συνθεῖσιν καὶ τοὺς μὲν ἐν πρώτῳ στοίχῳ θέσιν, τοὺς δὲ ἐν 30 δευτέρῳ, καθάπερ παράταξίν τυνα στρατιωτῶν ἐν πολέμῳ. ἐν μὲν τοῖς κατὰ τὴν γραμμὴν καὶ τὴν ἐπιφάνειαν καὶ τὸ σῶμα καὶ τὸν τόπον θέσις 15 τίς ἔστι καὶ κατὰ τὸ κείσθαι που ἔκαστον τῶν μορίων καὶ κατὰ τὸ μένειν καὶ κατὰ τὸ ἄλληλοιγα εἶναι τὰ μέρη ἄλληλων, κατὰ δὲ τὸν χρόνον τάξις μὲν 25 ἔστιν, θέσις δὲ οὐ, τῷ μὴ μένειν τὰ μόρια τοῦ χρόνου. ἐπὶ δὲ τοῦ 30 ῥέοντος ποταμοῦ καὶ θαλάσσης μιγνυμένου ἡ ἐπιφάνεια τοῦ μίγνυσθαι μέλ-

1 πρώτως Μ: πρῶτος p 3 ἔχει Μ: ἔχει p 5. 6 τὸ Μ: τὰ p Aristot. 6 αὐτοῖς Aristot. θέσιν Μ: οιν. p 8 τμήματα M¹ (i eras) 9 μέν τι Μ: μέντοι p 9. 10 τὸ Μ: τὰ p 17 ἀπόλωλε M 21 τῷ p: τὸ Μ ἀπόλύμενα M μὲν τάξιν colloc. p 22. 23 καὶ ἐπὶ—οὐκ ἔχει Μ: οιν. p 24 τοῖς Μ: οιν. p 25 πρῶτον Μ: πρῶτον p τὸ εἶναι] corrigas τὸ ἔνοια εἶναι, (τῶν δὲ ἄλλων πρότερον εἶναι) τὰ δύο cf. Simpl. f. 35r36 ὅτι ή μονάς προγείται τῆς δυάδος καὶ ή δυάς τῆς τριάδος καὶ ἔφεντες 27 ἐάν] corrigas ὄρα, nisi defectum ante ἐάν statuere malis μη Μ: οιν. p 28 an ἐπιθῆς? ἐσικότος Μη διωρισμένοις p: διωρισμένοις Μ 29 στοίχῳ Μ: στόχῳ p 31 τὴν (ante γραμμὴν) Μ: οιν. p 34 ἔστιν Ζρ: obliter. Μ τῷ p: τὸ Μ

λοντος καὶ πελάζοντος τῇ θαλάσσῃ θέσιν οὐκ ἔχει διὰ τὸ μὴ ἔσταναι ἀλλὰ κινεῖσθαι· οὕτω γάρ καὶ ἡ κίνησις τῶν συνεχῶν μέν ἔστιν, οὐ μέντοι καὶ τῶν θέσιν ἐχόντων, ἥ καὶ ὁ χρόνος ἐπιγνόμενος συνεγγῆς ἔστι μὴ ἔχων θέσιν, ἥ δὲ κίνησις οὐ ποσόν, ποσοῦ δὲ μετέχουσα, ὡς ὅστερον δειχθή-²⁵σεται. ὕστερες κατὰ μὲν τὴν πρώτην διαιρέσιν πέντε μὲν ἦν συνεχῆ, γραμμή, ἐπιφάνεια, σῶμα, χρόνος, τόπος, διωρισμένα δὲ δύο, ἀριθμός καὶ λόγος. κατὰ δὲ τὴν δευτέραν τέσσαρα μὲν ἐκ θέσιν ἐχόντων τῶν μορίων, γραμμή, ἐπιφάνεια, σῶμα, τόπος, τρία δὲ θέσιν μὴ ἐχόντων, ἀριθμός, λόγος, χρόνος, ὃν τὰ μὲν δύο τάξιν ἔχει, ἀριθμός, χρόνος, ὁ λόγος δὲ πῶς μὲν ἔχει τάξιν, ³⁰ 10 πῶς δὲ οὔ.

Ἐ. Ἄρα οὖν ταῦτα ἔστιν μόνα τοῦ ποσοῦ εἰδόη;

Α. Προηγγομένως μὲν ταῦτα, κατὰ συμβεβηκός δὲ καὶ ἄλλα.

Ἐ. Τί γάρ ἔστι τὸ προηγγομένως καὶ τί τὸ κατὰ συμβεβηκός; ³⁵

Α. Προηγγομένως μὲν τὸ καθ' αὐτό τι τοιοῦτον, κατὰ συμβεβηκός 15 δὲ τὸ κατ' ἄλλο. οἷον προηγγομένως μὲν ποσὰ τὰ εἰρημένα ἀπαντα, κατὰ συμβεβηκός δὲ οἷον τὸ λευκὸν πολὺ λέγεται, οὐ καθόσον ἔστιν λευκόν, ἀλλ' ἦτι ἡ ἐπιφάνεια, ἐν ᾧ ἔστιν, πολλή ἔστι. καὶ ὁ ἀνθρωπὸς μακρὸς οὐ κα- ³⁰ 20 θόσον ἀνθρωπὸς, καθόσον δὲ τὸ μῆκος αὐτοῦ τοιοῦτον.

Ἐ. Εἴη δὲ οὖν καὶ αὕτη διαφορὰ τοῦ ποσοῦ;

Α. Ναί.

Ἐ. Πῶς προφερομένη;

Α. Ὄτι τοῦ ποσοῦ τὸ μὲν ἔστιν προηγγομένως, τὸ δὲ κατὰ συμβε- ²⁵ 25 βηκός.

Ἐ. Τί τὸ προηγγομένως ποσόν;

Α. Τὸ καθ' αὐτὸν καὶ μὴ κατ' ἄλλο, οἷον δή τι ἀριθμός, χρόνος 10 καὶ τὰ δρῦσι.

Ἐ. Τί τὸ κατὰ συμβεβηκός ποσόν;

Α. Τὸ καθ' ἔτερον λεγόμενον, οἷον τὸ λευκὸν πολὺ λέγεται κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν καὶ ὁ ἀνθρωπὸς μακρὸς καθόσον τὸ μῆκος. πολὺν τὸν πυ- ³⁰ 20 ρετὸν εἴποιμεν δὲν πολύν, ἐπειδὴ ἐν πολλῷ παρετάθη χρόνῳ, ὡς ἐάν γε μὴ τὸν ἐπὶ πλεῖστον παρατείνοντα εἴποι τις πολὺν ἀλλὰ τὸν σφοδρόν, οὐκαν κυρίως τῇ λέξει κέχρηται ὁ τοιοῦτος ποιόν τε μᾶλλον ἢ ποσὸν εἰρηκεν. τὸ γάρ σφοδρὸν τῆς ποιήσης ἔστιν. καλὸν εἴπωμεν δὲ θεῖ τὸ δεῖνα πολὺ δεδράμηκεν τὴν κίνησιν ἀναλογιζόμενοι, θεῖ ἐν πολλῷ γεγένηται χρόνῳ, ³⁵ 25 διπὸς χρόνου πολύν φαμεν γεγενῆσθαι τὸν δρόμον.

Ἐ. Τί γάρ; ἡ κίνησις οὐκ ἔστιν ποσόν;

Α. Οὐδαμῶς· οὐδὲ γάρ κατείλεκται ἐν τοῖς ποσοῖς. ²⁰

Ἐ. Πῶς οὖν πολλὴ κίνησις καὶ μακρὰ λέγεται; “κίνησις γάρ αὕτη μεγάλη”, ἔφη ὁ Θουκυδίδης.

7 τῶν M: om. p 8 an δ' ἐκ? 14 μὲν M: om. p 29 αὐτὸν M 19 αὕτη Felic.: αὐτὴ Mp 29 post πάλιν add. δὲ p: om. M 31 εἴποι M: εἴπη p 33 εἴπομεν p 37 κατείλεκται M 38 ante κίνησις distinx. M²p 39 μεγάλη] μεγίστη Thucyd. 1, 1, 2

'Α. Οὐ καθ' αὐτήν φησιν ἀλλὰ τῷ ὑπάρχειν αὐτὴν χρόνῳ. ἐπὶ δὲ τῷ χρόνῳ ὑπάρχει τὸ πολὺ καὶ τὸ διάτονον καὶ τὸ μακρὸν ἡ βραχὺ καὶ τὸ μέγα ἡ μικρόν. κατὰ τὸν χρόνον οὖν ἐν ᾧ ὑπάρχει ταῦτα ὅντι ποσῷ,²⁵ κατὰ συμβεβηκός δέ, καὶ τῇ κινήσει προσεῖναι ῥητήσεται. ἐὰν οὖν ἀπόδιδῃ τις τὸ πολὺ καὶ τὸ διάτονον τῆς κινήσεως ἡ τῆς πρᾶξεως, τὸ ποσὸν αὐτῆς τῷ χρόνῳ ὄριεται ἐνιαυσιαίναν ἡ μηνιαίαν ἡ ἄλλως ἀποδιδούς.

'Ε. Ἀλλὰ τίνα μὲν τὰ κυρίως ποσά, τίνα δὲ τὰ κατὰ συμβεβηκός, ἀποδέδωκας, τίνα τε θέσιν ἔχοντα τῶν μορίων καὶ τίνα τὰ θέσιν οὐκ 30 ἔχοντα, ἔτι τε τίνα τὰ συνεχῆ καὶ τίνα τὰ διωρισμένα· τὸ δὲ ἕδιον ἀφο-³² 10 ρίσαι χρὴ τί ἀν εἴη τοῦ ποσοῦ.

'Α. Φημὶ τούνου διτὶ ὑπάρχει τῷ ποσῷ τὸ μηθὲν ἔχειν ἐναντίον.

'Ε. Ἀλλ' ἐπεὶ τὸ ἕδιον τὸ παντὶ καὶ μόνῳ προσὸν εἶναι ὀφεῖται, ἐπί-

δεῖξον εἰ μηδὲν τῶν κατειλεγμένων κυρίως ποσῶν ἔστι τι ἐναντίον.

'Α. Οὔτε γάρ τῇ γραμμῇ καθόσον γραμμῇ ἔστι τι ἐναντίον.

15 'Ε. Πῶς οὖν ἡ μὲν τῇ γραμμῇ ἔστιν εὐθεῖα, ἡ δὲ κυρτή;

'Α. Ἀλλὰ τὸ εὐθύ καὶ κυρτὸν τῇ γραμμῇ οὐ καθὸ γραμμῇ πρόσ-
εστιν οὐδὲ καθό ἔστιν ποσόν, ἀλλὰ καθὸ ποιά ἔστιν γραμμή, τοῦτο συμβέ-
βηκεν αὐτῇ. οὐδὲ ἡ γραμμὴ οὖν τῇ γραμμῇ ἐναντία, ἀλλ' ἡ κυρτότης¹⁰
τῇ εὐθύτητι, οὔτε τῇ ἐπιφάνειᾳ καθόσον ἐπιφάνεια ἔστι τι ἐναντίον.

20 'Ε. Πῶς οὖν ἡ μὲν μέλαινα λέγεται ἐπιφάνεια, ἡ δὲ λευκή;

'Α. Ἀλλὰ καθὸ μέλαινα καὶ καθὸ λευκή, ἐναντιώτατον, διτὶ καὶ τὸ
μέλαινα καὶ τὸ λευκὸν ἐναντίον, οὕτως δὲ καὶ τὸ τραχὺ καὶ τὸ λεῖον, καθὸ
μέντοι ἐπιφάνεια, ἐναντίωσις οὐκ ἔσται πρὸς ἐπιφάνειαν. ὅμοιώς δὲ καὶ τὸ 15
σῶμα καθὸ σῶμα οὐκ ἔχει τι ἐναντίον.

25 'Ε. Τὸ οὖν ἀσώματον οὐκ ἐναντίον τῷ σῶματι;

'Α. Οὐδαμῶς· τὰ γάρ ἐναντία ὑπὸ τὸ αὐτὸν ἀν εἴη γένος, τοῦ δὲ
σῶματος καὶ ἀσώματου οὐδέν ἔστι κοινὸν γένος. ἔτι τὰ ἐναντία ἐν κατα-
φάσει λέγεται οἷον γλυκύ, πικρόν, τὸ δὲ ἀσώματον ἐν στερήσει. ἀλλὰ²⁰
μήν οὐδὲ τῷ χρόνῳ ἔστιν τι ἐναντίον, καθὸ χρόνος ἔστιν· ἡ γάρ νῦν καὶ
οἱ ἡμέραι εἰ ἐναντίως ἔχουσιν. διλλ' οὐγέτοι καθὸ ἡ χρόνῳ εἰσὶ τὴν ἐναντιότητα
ἔχουσι, καθόσον δὲ ἡ μὲν ἡμέρα ἀήρ ἔστι πεφωτισμένος, ἡ δὲ νῦν ἀήρ
ἔστιν ἐπεσκιασμένος, οὐ δὲ ἀήρ οὐ ποσόν, καθόσον ἀήρ, ἀλλὰ μήν οὐδὲ²⁵
τῷ λόγῳ ἔστι τι ἐναντίον, καθὸ λόγος ἔστιν.

'Ε. Πῶς οὖν ὁ μὲν τις ἀληθῆς λέγεται, ὁ δὲ ψευδῆς;

30 'Α. Ἀλλ' οὐ καθὸ σῆματικός ἔστιν εἴληπται τοῦ ποσοῦ εἶναι γένους,
ἀλλὰ καθόσον ἐν προφορᾷ θεωρούμενος καταμετρεῖται μακρῷ ἡ βραχείᾳ
συλλαβῆ. κατὰ τοῦτο δὲ οὐκ ἀν ἔχοι τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ ψεῦδος οὐδὲ τινα³⁰
ἐναντίωσιν. ἀλλ' οὐδὲ ἐν τῷ ἀριθμῷ ἔστι τι ἐναντίον. τοῖς γάρ δύο
καθὸ δύο τι ἀν εἴη ἐναντίον; ἡ τοῖς πέντε ἡ δλως τινὶ τῶν ἀριθμῶν;

1 τῷ scripsi: τὸ Mp corrigas *(έν)* χρόνῳ 8 τε M: δὲ p, corrigas τε *(τὰ)*
15 scribas ἡ μὲν γραμμή 19 οὔτε M: οὐδὲ p 22 καὶ τὸ λεῖον p: τὸ λεῖον M
23. 24 τὸ σῶμα M: τῷ σῶματι p 24 ἔχει correxi ex Simpl.: ἔστι Mp τι M: om. p
32 ποσόν post ἀήρ alterum transp. p 34 τις M: om. p δὲ Zp: om. M

³ Ε. Τί οὖν ἐπὶ τοῦ τόπου; ἀρα οὐδὲ ἐπὶ τοῦ τόπου ἐναντιότης θεωρεῖται ὅντος εἰδούσυς τοῦ ποσοῦ;

⁴ Α. Ἱσως ἐπὶ τούτου, εἴ γε τὸ ἄνω καὶ τὸ κάτω τόπου μὲν μέρη ἡ εἰδὴ ὑπάρχει, ἔστι δὲ ταῦτα ἐναντία ἀλλήλοις.

⁵ Ε. Διὰ τί οὖν τὸ Ἱσως ἔφης;

⁶ Α. Ὄτι τινὲς τὸ κάτω καὶ τὸ ἄνω οὐδὲ εἰναι βούλονται τόπους ἀλλὰ σγέσεις τόπου· τὸ μὲν γάρ ὑπὲρ κεφαλὴν ἡμῶν εἰναι ἄνω, τὸ δὲ ὑπὸ τοὺς πόδας κάτω, σφαίρας δὲ ὅντος τοῦ παντὸς μηδὲν εἰναι μήτε κάτω μήτε ἄνω καὶ αὐτό. εἰ μέντοι λάβοιμεν τὸ ἄνω καὶ τὸ κάτω 10 οὐ καθ' ἥρτινασθν ἀλληγον διάστασιν ἀλλὰ κατὰ τὴν τοῦ παντός, ὥστε 15 σφαιροειδοῦς ὅντος τοῦ παντὸς κάτω μὲν εἰναι τὸ πρὸς τὴν μέσην χώραν τοῦ παντός, ἄνω δὲ τὰ ἀπὸ τοῦ μέσου πρὸς τὰ πέρατα, ἐναντίον δὲ εἴη τὸ ἄνω τῷ κάτω διὰ τὸ πλείστην τῷ μέσῳ διάστασιν πρὸς τὴν ἔξω εἰναι ἐπιφάνειαν, ὡς ἐν κύκλῳ καὶ σφαίρᾳ πρὸς τὰ πέρατα. ἐν γάρ 20 ταῦτῃ καὶ τὸ ἄνω μόνως ἄνω ἐστὶ καὶ τὸ κάτω μόνως κάτω, ἐν δὲ ταῖς ἄλλαις διαστάσεσιν, ἐφ' ὃ τὸ ἄνω καὶ τὸ κάτω λέγεται, πρὸς ἔτερον καὶ ἔτερον λαμβανόμενον τὸ αὐτὸν καὶ ἄνω καὶ κάτω εἰναι δοκεῖ. διὸ ἐκεῖνα καθ' αὐτὰ ὅντα ὡς τόπου διαφοροὶ καὶ ποσὰ τὸ ἄνω καὶ τὸ κάτω ἐναντίων τίσιν ἐπιδέχοιτο ἄν, ὥστε εἰναι περὶ μόνον τὸν τόπον ἐν τῷ πασῷ ἐναντίητα. διτὶ δὲ ἐν τῷ τόπῳ ἐναντιότης, ἐοίκασιν δηλοῦν καὶ οἱ τὰ ἐναντία ὄρισάμενοι τὰ πλείστον ἀλλήλων διεστηρότα· ἀπὸ γάρ τῆς κατὰ τὸν τόπον ἐν τῷ ἄνω καὶ κάτω ἐναντιώσεως ἐοίκασι τὸν ὄρισμὸν εἰληφέναι· τὸ γάρ 25 διεστηρέναι πρώτως ἐν τῷ πασῷ ἐστίν. ὥστε ἐν μόνῳ τῷ τόπῳ εἴη ἄν τὴν ἐναντίωσις.

²⁵ Ε. Ἀλλὰ πῶς ὁ Ἐρμῆνος ἀπήντηκεν;

²⁶ Λ. Λέγων ὡς τὸ ἄνω καὶ τὸ κάτω οὐ τόπον σημαίνει ἀλλὰ ποῦ. ὥσπερ οὐδὲ τὸ χθὲς οὐδὲ τὸ αὔριον χρόνον ἀλλὰ ποτέ· ἔστι δὲ ὡς τὸ ποτὲ κατὰ χρόνον, οὗτοις καὶ τὸ ποῦ κατὰ τόπον. ἔτερον δὲ ποσοῦ εἰναι τοι, ἔτερον δὲ τὸ ποσόν. ἀλλὰ καὶ ὁ Ἐρμῆνος οὗτοις ἀφήρει τοῦ ποσοῦ 30 τὴν ἐναντίωσιν.

³³ Ε. Άρα οὖν ἐν τοῖς ἄλλοις ποσοῖς οὐκ ἄν εἴη ἐναντίωσις;

³³ Λ. Ἐν μὲν τοῖς ὠρισμένοις οὐδαμῶς, ἐν δὲ τοῖς ἀορίστοις ποσοῖς δέξειν ἄν εἰναι ἐναντίωσιν.

Ε. Τίνα οὖν ἐστι τὰ ἀορίστα ποσά;

³⁴ Λ. Τὰ οὕτω ἐκφερόμενα οἷον πολὺ ἢ δλέγον, μέγα ἢ μικρόν· πολὺ γάρ τι ὃν πολὺ ἢ δλέγον ἐστὶ καὶ μέγα ἢ μικρόν.

2 εἰδούσις scripsi: εἶδος Μρ 3 καὶ τὸ κάτω p: τῷ κάτῳ Μ 1 δὲ ταῦτα refecit Μ³
6 τὸ ἄνω καὶ τὸ κάτω οὐδὲ βούλονται εἶναι colloc. p 8 σφαίρας p: σφαίρα Μ
11 τῷ πρὸς τὸ μέσον χώραν Aristot. 20 τῷ supra ser. Μ 23 τῷ Ζρ: τῷ Μ
25. 29 ἐρμῆνος Ζρ: ἐρμῆνος Μ (utrobique) 26 ante λέγων distinxii secundum Felic.: prioribus contin. Μ²ρ 29 ἀλλὰ καὶ ὁ Ἐρμῆνος] atque ita quidem Hermenus Felic.: αὐτὸν καὶ ὁ Ἀνδρόνικος? (cf. Simpl. f. 36 r 41) 32 ὠρισμένοις Μ 33 ἐναντίωσις p (fort. recte)

- E. Ἄρα οὖν ποσὰ ταῦτα κυρίως;
 Λ. Οὐ πάνυ τι ὀνέιται.
 E. Διὸ τέ:
 Α. Οὐδὲ γάρ σημαίνει ποσόν, ἀλλὰ μᾶλλον πρός τι ἄλλη.
 5 Ε. Τί οὖν; ἐναντία ἔστι ταῦτα;
 Λ. Οὐδαμῶς, ἀλλὰ ἀντίκειται μὲν ἀλλήλοις, ἀντίκειται δὲ οὐχ ως 10
 τὰ ἐναντία ἀλλ’ ως τὰ πρός τι, ὡστε καν τὸν πρός τι ή, οὐκ ἔστιν ἐν-
 αντία ἀλλὰ ἀντικείμενα.
 E. Πῶς τοῦτο ἔφης:
 10 Α. "Οτι τῶν ἀντικειμένων τὰ μὲν ἀντίκειται ως κατάψασις καὶ ἀπό-
 φασις, τὰ δὲ ως στέργησις καὶ ἔξις. τὰ δὲ ως τὰ πρός τι, τὰ δὲ ως ἐν-
 αντία. ὡστε τὰ πρός τι ἀντικείμενα μὲν ἔστιν. ἐναντία δὲ οὔ." 15
 E. Ἄρα οὖν τῶν πρὸς τι ἔστι τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν καὶ τὸ πολὺ²
 καὶ τὸ διλύριον;
 15 Α. Οὐ μόνον τῶν πρός τι, ἀλλὰ καὶ ἀπλῶς σημαίνει ποσὸν ἀόριστον
 ἔκαστον τούτων· διγῶς γάρ λέγεται τὸ μέγα καὶ διγῶς τὸ μικρὸν καὶ
 ὅμοιός τὸ πολὺ καὶ διλύριον, τὸ μὲν ἀπλῶς, τὸ δὲ τῶν πρός τι.
 E. Τὰ ἀπλῶς σημανόμενα ποσὰ ποταπά εἶναι λέγεις; 20
 Α. Λόριστα.
 20 E. Διὰ τί ἀόριστα;
 Α. "Οτι οὐκ ἔστιν λαβεῖν τὸ μέγα πόσῳ μέγα, οὐδὲ τὸ μικρὸν πόσῳ
 μικρόν. εὐθὺς οὖν φέρεται ἡ διάνοια ἐπί τι μικρόν, δταν εἴπη μέγα, ἵνα
 διανοηθῇ, πόσῳ τὸ μέγα ᾧδηέν ἔστιν.
 E. Διὰ τί οὖν οὐ πρός τι μόνον αὐτὰ λέγεις, ἀλλὰ καὶ ἀπλῶς ποσόν; 25
 25 Α. "Οτι ἐκ πρώτης ποσὸν μᾶλλον. καὶ οὗτως λέγεται μέγα καὶ
 μικρὸν καὶ πλέον καὶ ἔλαττον, τὸ δὲ μέγα καὶ μικρὸν καὶ τὸ πολὺ καὶ
 διλύριον ἐμφαίνει τὸ ἀπλῶς καὶ μὴ κατὰ τὴν πρὸς ἀλληλα σχέσιν οὗτως
 λέγεσθαι, ἐμφαίνει δὲ καὶ τὸ πρὸς ἄλλο. διὸ δύο σημαίνεσθαι ἐξ αὐτῶν 30
 ἐφαίμεν καὶ ἀπόλυτον καὶ πρός τι.
 30 Ε. Ἄρα οὖν ἡ Ἀριστοτέλης τῶν δύο σημανομένων ἐμνήσθη;
 Α. Οὐδαμῶς.
 E. Ἀλλὰ τίνος; 34 r
 Α. Τοῦ κατὰ τὸ πρός τι μόνον ἀπ' αὐτοῦ λαμβανομένου, δὲ καὶ
 πειράτη διὰ πλειόνων ἐπινέεται.
 E. Τίς οὖν πρῶτος λόγος εἰς τὴν τούτου ἀπόδειξιν λαμβάνεται;
 Α. Ο ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς οὐδὲν γάρ αὐτὸ καθ' αὐτὸ μέγα λέγεται
 35 ἡ μικρόν, ἀλλὰ πρὸς ἔτερον ἀναφέρεται, ώς παραστήσει ἡ ἐπαγωγή· οἷον 5
 δρός μικρὸν λέγεται καίτοι ἀπλῶς οὗτως οὐκ δύν μικρόν, ἀλλὰ δῆλον τὸ

2 τι M: τοι p 12 μὲν M: om. p 15 post ἀλλὰ incertum quid oblitter. (γάρ
 vel γε coni. Vitelli) M 17 διλύριον M: τὸ διλύριον p 22 εἴπη M: εἴπη τις Zp: hoc
 aut εἴπης reponas 23 πόσῳ—ἔστιν scripsi: ποσῶ—εἶναι Mp 26 πλέον καὶ ἔλατ-
 των] corrigas πολὺ καὶ διλύριον τὸ (ante πολὺ) M: om. p 27 ἐμφαίνει iter. M
 36 γάρ Zp: oblitter. M αὐτὸ M: om. p λέγεται μέγα colloc. p

πρὸς ἔτερον ὁμογενὲς αὐτὸν μεῖζον γένεσθαι τὴν ἀναφοράν. καὶ πάλιν ἡ κέγγρος πάντων οὖσα μικροτέρα ὅμοις λέγεται μεγάλη. θρησκότες ἀναφέρουν 10 μένη πρὸς ἄλλην κέγγρον.

⁵ Ε. Τί οὖν τοῦτο πρὸς ἀπόδειξιν ποιεῖ τοῦ τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν
5 λέγεσθαι κατὰ τὸ πρὸς τι;

⁶ Α. Ὄτι εἴπερ ταῦτὸν ἐκάπερον καθ' ἔαυτὸν ἐλέγετο καὶ μὴ πρὸς
ἄλλο τι τῶν ὁμογενῶν ἡ ἀναφορά ἐγίνετο αὐτῶν, οὐκ ἀν τὸ μὲν ὅρος
μικρὸν ἐλέγετο, ἡ δὲ κέγγρος μεγάλη.

⁷ Ε. Πῶς οὖν ἀν εἰποις συντόμως τοῦτο καὶ συλλογιστικῶς; 15

¹⁰ Α. Οὕτως· τὸ ποσὸν οὐ λέγεται πρὸς ἔτερον οἶον τὸ δίπηχον, τρί-
πηχον, ἡ ἐπιγράφεια καὶ τὰ ἄλλα, τὸ δὲ μέγα καὶ τὸ μικρὸν ἐτέρου λέγεται,
οὐκ ἄρα ἔστι τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν ποσά. πάλιν ἄλλως· τὸ ποσὸν καθ'
ἔαυτὸν λέγεται, δὲ δείκνυται τῇ ἐπαγγελῇ, τὸ δὲ μέγα καὶ τὸ μικρὸν καθ' 20
ἔαυτὸν οὐ λέγεται, οὐκ ἄρα τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν ἔστι ποσά.

¹⁵ Ε. Ὄτι μὲν οὖν τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν οὐ ποσὰ ἄλλα πρὸς τι,
ἀπέδειξας. δεῖξον δὲ ὅτι μὴ καὶ τὸ πολὺ καὶ τὸ διλέγον ποσὰ ἄλλα πρὸς τι.

¹⁶ Α. Ἐν μὲν γάρ ταῖς Ἀθήναις εἰ τύχοι τρισχιλίων ὄντων ἀνθρώπων εἰ-
φαμένιον διλέγους εἶναι, ἐν δὲ τῇ κώμῃ καὶν ὥσιν τριακόσιοι, λέγομεν πολλοί
εἰσιν, καίτοι πολλαπλασίων ὄντων Ἀθήναζε. καὶ ἐν μὲν τῇ οἰκίᾳ οἱ πεντα-
20 κάσιοι πολλοί, ἐν δὲ τῇ πόλει καὶν πολλαπλάσιοι τούτων ὥσιν, διλέγοι λέ-
γονται. πρὸς ἔτερον οὖν ἡ ἀναφορά τοῦ πολλοῦ καὶ διλέγου λέγεται. καὶ νο-
ἄλλο ἐπιγείρημα· τὸ μὲν δίπηχον καὶ τρίπηχον καὶ τὰ δύο καὶ πέντε ποσὸν 34
ἔκαστον σημαίνει, τὸ δὲ πολὺ καὶ τὸ διλέγον οὐκ εἰσὶν τοῦ ποσοῦ δηλω-
τικά· ἐκ γάρ τοῦ φάναι πολὺ ἡ διλέγον οὐ σημαίνεται ἀριθμός, ὧσαύτας
25 δὲ οὐκ ἀν εἰπωμεν μέγα ἡ μικρόν, οὐ δηλοῦται διωρισμένον τι ποσόν. οὐκ
ἄρα ποσὰ ταῦτα.

¹⁷ Ε. Άρα οὖν καὶ ἄλλο ἐπάγεις εἰς τὸ αὐτὸν *; 5

¹⁸ Α. Τεπάγω.

¹⁹ Ε. Ποιῶν τοῦτο;

²⁰ Α. Τῷ γλυκεῖ τὸ πικρὸν ἐναντίον δὲ καθ' ἔαυτὸν λέγεται καὶ νοεῖται·
καὶν γάρ μὴ ἡ πικρόν, νοεῖται τὸ γλυκὸν καθ' ἔαυτόν, καὶν μὴ ἡ γλυκόν,
νοεῖται τὸ πικρὸν καθ' αὐτό. ὅμοιώς δὲ καὶ τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν καὶ
τὸ ψυχρὸν καὶ τὸ θερμὸν πάντα ταῦτα ἐναντίωσιν ἐπιδεχόμενα πάντως 30
καθ' ἔαυτὰ νοεῖται πρότερον. τὸ δὲ μέγα καὶ τὸ μικρὸν καὶ τὸ πολὺ καὶ
35 τὸ διλέγον οὐκ εἴστι καθ' ἔαυτὰ πρῶτον εἰπεῖν, ἀλλὰ ἀνάγκη συνεπινοεῖσθαι
αὐτῶν ἐκάστῳ, πρὸς δὲ τὴν ἀναφορὰν ἔχει· τότε γάρ μέγα οὐκ εἴστιν οὔτε
εἰπεῖν οὔτε νοῆσαι μὴ οὐχὶ ἀνενεγκόντα ἐπὶ τι ἔτερον, πρὸς δὲ ἀποβλέπων 35

1 αὐτὸν] corrigas αὐτοῦ

2 κέγρος M (ubique)

4 τοῦ τὸ] τοῦτο Mp

τὸ μι-

κρόν M: μικρὸν p

6 εἴπερ Zp: εἴ— obliter. M

9 οὐ M: om. p

13 τὸ

μικρὸν M: μικρὸν p

18 λέγωμεν M

18. 19 αν πολλοὺς εἴναι?

19 Ἀθήναζε M

25 οὐ (alterum) M: om. p

27 καὶ M: om. p

post αὐτὸν habet πρὸς τι Zp:

obliter. M: scribas ἐπιγείρημα (cf. p. 110,6)

33 ἐπιδεχόμενα M: δεχόμενα p

36 ἔκαστω M: ἔκαστον p

37 εἰπεῖν Zp: obliter. M

ἀποβλέπων] ἀποβλέπων τις

Zp: ἀπο— (ceteris obliter.) M

μέγια φήσει τις εἰναι αὐτό. ὅμοιώς δὲ καὶ τὰ λοιπὰ τὰ τρία· τί γάρ
ὅριστόν ἔστι νοῆσαι ἐκ τοῦ ἀκοῦσαι μέγια ἡ μικρὸν ἢ πολὺ ἢ ὀλίγον, οὐκ
ἔστιν εἰπεῖν. εἰ τούνυν τὰ μὲν ἔχοντα ἐναντίότητα καθ' ἔαυτὰ πρώτως
λέγεται, τὰ δὲ τέτταρα τὰ εἰρημένα οὐκ ἔστιν εἰπεῖν πρώτως καθ' ἔαυτά,²⁰
οὐκ ἀν ἐπιδέχοιτο ἐναντίότητα.

'Ε. Ἐτι ἄλλο ἐπιχείρημα ποιῶν ἔχεις εἰπεῖν;

'Α. Τοῦτο· εἰ ἔσται τὸ μέγια καὶ τὸ μικρὸν ἐναντία, ἐπειδὴ πρὸς τὸ
μεῖζον ἐν τούτοις ἀφορίσαι μικρὸν ἀν δύξειν εἶναι τὸ ἔτερον, πρὸς δὲ τὸ
ἔκλαττον πάλιν μέγια. καὶ τοῦτο γε κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν συμβαίνει, συμ-¹⁰
βίζεται αὐτὸν ἔαυτῷ ἐναντιοῦσθαι. οὐκ ἄρα τὸ μέγια καὶ τὸ μικρὸν εἰσιν ²⁵
ἐναντία. ὁ αὐτὸς δὲ λόγος καὶ ἐπὶ τὸν πολλοῦ καὶ ὀλίγου. ἀλλ' εἰ μήτε
ἐν τούτοις ἐναντίωσις μήτε ἐν τῷ τόπῳ, ὡς τισιν ἐδόκει, οὐκ ἔσται δῆπου
ἐν τῷ ποσῷ ἐναντίον.

'Ε. Λόρα οὖν διὰ τοῦτο ἵδιον τὸν ποσοῦ τοῦτο;

15 'Α. Οὐδαμῶς· οὐδὲ γάρ ἐπὶ τῆς οὐσίας ἐδείχθη ἐναντίωσις, καὶ ἐπὶ ³⁰
τινῶν δὲ τῶν τοῦ ποιοῦ δειχθήσεται μὴ προσοῦσα ἐναντίωσις, ὅστε οὐκ
ἵδιον τὸν ποσοῦ τοῦτο, κανὸν παντὶ ποσῷ μηδὲν ἡ ἐγαντίον. ^{35r}

'Ε. Εἰπὲ τούνυν εἰ καὶ ἄλλο τι αὐτῷ πρόσεστιν.

'Α. Φημὶ δὴ οὐ τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον ἐπιδέχεται τὸ ποσόν.
20 τοῦτο δὲ ὅδηλον ἐπιοῦσι τὰ κατὰ μέρος· γραμμή τε γάρ γραμμῆς καθὸ
γραμμὴ οὐκ ἔστιν μᾶλλον γραμμὴ οὐδὲ ἐπιφάνεια ἐπιφανείας οὐκ ἔστιν ⁵
μᾶλλον ἡ ἡττον ἐπιφάνεια. οὐδὲ σῶμα η σῶμα οὐδὲ τόπος η τόπος οὐδὲ
ἀριθμὸς η ἀριθμὸς οὐδὲ μὴν χρόνος η χρόνος. ἀφ' ὧν δὴ δῆλον οὗτοι οὐκ
ἐπιδέχεται τὸ ποσόν τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡττον.

25 'Ε. Άρα οὖν ἵδιον τὸν ποσοῦ τοῦτο;

'Α. Οὐδαμῶς. οὐ γάρ ὑπάρχει αὐτῷ μόνῳ, εἰ καὶ παντί· ἐδείχθη ¹⁰
γάρ οὗτοι καὶ η οὐσία οὐδὲν μᾶλλον ἔστιν ἐτέρας ἐτέρας οὐσία.

'Ε. Τί οὖν ἵδιον τὸν ποσοῦ ἀν εἴη;

'Α. Τὸ ἵδιον τε καὶ ἀνισον λέγεσθαι· γραμμή τε γάρ γραμμῆς η
οὐ ἵδη η ἀνισός ἔστι καὶ σῶμα σώματι καὶ ἐπιφάνεια ἐπιφανείᾳ.

30 'Ε. Οταν οὖν λέγῃ τις ἐπι λευκοῦ, οὗτοι τόδε τῷδε ἵδιον, πῶς λέγει; ¹⁵

'Α. Οὐ κυρίως ἀλλὰ καταχρώμενος ἀντὶ τοῦ δημοιον.

'Ε. Πῶς δὲ ὁ ἀνθρωπος ἀνθρώπῳ λέγεται ἵδιος καὶ πύργος πύργῳ,
οὐκ ὅντα ποσά;

'Α. Κατὰ συμβεβηκός.

1 φήσει τις Μ: φήσει Zp τι Zp: obliter. M 2 ὅριστὸν scripsi: *praesinitum* Felic.:
ὅρισμὸν Mp 7 ἔσται Μ: ἔστι p καὶ Zp: om. M ἐπειδὴ Zp: obliter. M
8 ἐν τούτοις] an εἰ τις τι? ἀφορίσαι p: ἀφορῆσαι M 10 εἰσιν Μ: om. p
12 ἐν (ante τούτοις) M: om. p 13 ἐν τῷ ποσῷ M: om. p 15 οὐδὲ M: οὔτε p
18 τι Μ: om. p αὐτῷ p: αὐτὸν M 20 ἐπιοῦσα M 21 an μᾶλλον η ἡττον?
22 οὐδὲ M: οὔτε p 27 ἔστιν Μ: om. p ἐτέρα ἐτέρας οὐσία p: ἐτέρα ἐτέρα οὐ-
σίας M 29. 30 γραμμῆς et ἐπιφανεία scripsi: γραμμῆς et ἐπιφανείας Mp 30 σώ-
ματι M: σώματος p 31 τῷδε M: τῷδε p 32 οὐ κυρίως Zp: οὐδαμῶς (supra ser.
κυρίως) M καταχρώμενος ἀντὶ τοῦ δημοιον p: καταχρώμενον||| ἀνδριον M: καταχρωμένου
ἀνδριοιον Z 33 ἡ Zp: obliter. M 34 ποσά (sed —σά obliter.) M: om. Zp

¹E. Πῶς κατὰ συμβεβηκός;

¹A. Οὐγὶ ὅτι οὐσία ἔστιν. ἀλλὰ ἡτοι μέγειτος ἔχει. ποτά τάρι ἔστιν περὶ τὴν ἡμετέραν οὐσίαν πρῶτα αἱ καλούμεναι διαστάσεις. καὶ ταὶ δέ εἰσιν 20 μῆκος, πλάτος, βάθος.

⁵ ¹E. Μετὰ τὸ ποσὸν τίς ἔστι τρίτη κατηγορία τῇ τάξει;

[Περὶ τῶν πρός τι].

¹A. Ἡ τῶν πρός τι.

¹E. Διὰ τί μᾶλλον μὴ τὸ ποιόν;

¹A. Ὄτι προϋψεστηκότος μήκους, πλάτους, βάθους ἐπιγίνεται τὸ μεῖζον 25 10 καὶ τὸ ἔλαττον, ἀπερὶ ἔστιν πρός τι.

¹E. Διὰ τί μετὰ τὸ ποσὸν εὐθὺς τὰς τῶν πρός τι ἐπήγαγεν;

¹A. Καὶ διὰ ταύτην μὲν τὴν αἰτίαν, καὶ διότι ἐμνήσθη τῶν πρός τι ἐν τῷ ποσῷ. ἔδει οὖν εἰς τὸ εὐδύνοπτα γενέσθαι πῶς εἴρηται καὶ τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν καὶ τὸ πολὺ καὶ τὸ ὀλίγον διδάξαι εὐθύς, τίνα ποτέ 30 15 ἔστι τὰ πρός τι.

¹E. Τίνα οὖν ποτέ ἔστι τὰ πρός τι:

¹A. Ὁρον μὲν αὐτῶν γενικώτατον οὐκ ἔστιν ποιήσασθαι, ὡς οὐδὲ ἐπὶ τῶν ἄλλων, τὴν δὲ ἐπένοιαν ἔστιν συλλαρόντας ἀποδοῦνται, θ πεποίηκεν 35 20 καὶ Ἀριστοτέλης εἰπὼν πρός τι εἶναι ταῦτα. Ήσα αὐτὰ ἀπερὶ ἔστιν ἐτέ-ρων εἶναι λέγεται ἢ ὑπωσιῶν ἄλλως πρὸς ἔτερον.

¹E. Τί οὖν διὰ ταύτης τῆς ἀποδόσεως παραστῆσαι βούλεται; 5

¹A. Πρῶτον μὲν ὅτι ἐπὶ πλήθους λέγεται τὰ πρός τι ὥσανεὶ τινῶν ὄντων πρός τι, ἐνὸς δὲ οὐ. ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐνὸς τῶν πρός τι ὄντος οὐ μὴν τοῦτο πρός τι ὀρθῶς ἀνὴρθείη. ὅσπερ οὖν οὐκ ἀν εἴποις τοῦ πρὸς ἄλλη 25 ληγα ἀλλὰ τῶν πρὸς ἄλληλα, οὕτως οὐ τοῦ πρός τι ἀλλὰ τῶν πρός τι. 10 δι' ἣν αἰτίαν καὶ περὶ οὐσίας καὶ περὶ ποσοῦ ἐνικῶς εἴπεν, περὶ δὲ τῶν πρός τι πληθυντικῶς ἔσῃ· πρός τι δὲ τὰ τοιαῦτα λέγεται. ἔπειτα ἢ ἐκειμένη ὑπογραφὴ Πλατωνικὴ εἶναι λέγεται. ἦν καὶ παρελθόν διηρ-θιόται.

³⁰ ¹E. Τί οὖν παρίστησιν; καὶ τί βούλεται ἢ προσθήκη ἢ προκειμένη ἢ ὑπωσιῶν ἄλλως πρὸς ἔτερον ἔχει: 15

¹A. Λέγω διὰ τῷ μὲν πρός τι λέγεσθαι φάναι εἶναι ἐκεῖνα. Ήσα

ἢ ἔστιν] αν εἰσαν? 3 πρῶτα scripsi: πρῶ||||| M: πρώτως Zp 5 μετὰ τὸ M: μετὰ δὲ τὸ p τρίτη M: om. p 6 tit. inclusi 7 ἡ M: om. p 9 μήκους M: τοῦ μήκους p 10 ἀπερὶ M: ὅπερ p 11 διὰ τὸ M: διότι p τὰς M: ἐμνήσθη p: corrigas τὴν ἐπήγαγεν] ἐπήγαγεν oblitter. refecit M³: om. in lac. Zp 14 καὶ τὸ (primum) oblitter. refecit M³: om. in lac. Zp 16 τίνα M: τί p 17 γενικώτατον] corrigas γενικωτάτων ὄντων (cf. p. 87,18) 18 τὴν δὲ oblitter. refecit M³: τὴν μὲν Zp 20 λέγεται M: λέγονται p 26 περὶ ποσοῦ καὶ περὶ οὐσίας colloc. p 28 πλατονικὴ M (cf. Soph. 255,D) 30 τί (ante βούλεται) M: om. p 31 ἔχει M: om. p 32 λέγω oblitter. refecit M³: λέγει Zp τῷ p: τὸ M εἶναι post ἔτερων (p. 112,1) transponas

αὐτὰ ἀπερ ἔστιν ἑτέρων λέγεται, παρίστησιν δτι οὐκ ἔστιν ἀπόλυτα τὰ πρός τι ἄλλο ἐν σχέσει τινὸς πρὸς ἄλλο τι, καὶ δτι τινὰ μὲν ἑτέρων λέγεται κατὰ πτῶσιν τὴν αὐτὴν ἀμφω, τινὰ δὲ καθ' ἑτέραν καὶ ἑτέραν, τινὰ δὲ 20 οὐ κατὰ πτῶσιν.

5 'Ε. Ἐξῆς δὲ τι προσέμηκεν;

'Α. Ὁπωσδιν ἄλλως πρὸς ἑτερον ἔχει.

'Ε. Σαφῆ ποίησον ἀ λέγεις διὰ παραδειγμάτων.

'Α. Κατὰ πτῶσιν μὲν τὴν αὐτὴν λέγεται τῶν πρός τι τὰ τοιαῦτα· πατήρ, υἱὸς πατήρ, υἱὸς πατρὸς υἱὸς· ἀφ' οὐ τε γάρ ἡ σχέσις, κατ' ὄρ- 10 θὴν εὑργεται πτῶσιν, καὶ πρὸς δν, κατὰ γενικήν. καὶ πάλιν δοῦλος μὲν 25 κατ' εὐθεῖαν, δεσπότου δὲ κατὰ γενικήν. ταῦτα μὲν κατὰ τὰς πτῶσεις ἔξισάζει· αἰσθησις δὲ αἰσθητῶν αἰσθησις. εὐθείας μὲν τὸ ἀφ' οὐ, γενικῆς δὲ τὸ πρὸς δ, τὸ δὲ αἰσθητὸν αἰσθησει αἰσθητόν, εὐθείας μὲν τὸ αἰσθητόν, πρὸς δ δὲ λέγεται, αἰσθησει, κατὰ δοτικὴν πτῶσιν καὶ οὐ κατὰ γενικήν. 30 15 ἐνήλλακται οὖν τὰ τῶν πτῶσεων ἔνταῦθα. τὸ μέγα δὲ ὡς μὲν πρὸς τὸ μικρὸν λέγεται, οὐκέτι μέντοι ἀν ῥήθειν μικροῦ μέγα, οὐδὲ τὸ μικρὸν με- 35 γάλον μικρόν, ἀλλ' εἰ μὲν ἐπινοίᾳ ἐπινοεῖται, κατ' ἐκφορὰν δὲ οὐκέτι πτωτικὴν τοιαύτην τάσις προφέρεται. ταῦτα οὖν ὁπωσδιν ἄλλως πρὸς ἑτε- 5 ρον ἔχει, οὐ μὴν κατ' ἐκφορὰν ἡ ὡς πτῶσις ἀνὰ λόγον τοῖς ἄλλοις ἐκφέ- 20 ρεται. πάντα δὲ ταῦτα ἀπερ ἔστιν οὐ καθ' αὐτὰ λέγεται ἀλλ' ἑτέρων τινῶν.

'Ε. Τίνα οὖν παραδείγματα ὁ Ἀριστοτέλης κεκόμικεν;

'Α. Τὸ μεῖζον ἐλάττινος μεῖζον καὶ τὸ ἐλάττον μεῖζονος ἐλαττον, ἔτι δὲ καὶ τὸ διπλάσιον ἡμίσεως διπλάσιον καὶ ἡμισυ διπλασίονος ἡμισυ, ἔτι 10 25 φησὶν ἔξις, διάθεσις, αἰσθησις, ἐπιστήμη· πάντα γάρ τὰ εἰρημένα ταῦτα ἀπερ ἔστιν ἑτέρων εἶναι λέγεται. οὐκέτι τούντιν καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν πτῶσιν ἀντιστρέψει ἀλλήλοις· ἐπιστήμη μὲν γάρ ἐπιστητοῦ ἐπιστήμη καὶ αἰσθησις αἰσθητοῦ αἰσθησις, οὐκέτι δὲ τὸ ἐπιστητὸν ἐπιστήμης ἐπιστητὸν 15 οὐδὲ τὸ αἰσθητὸν αἰσθησεως αἰσθητόν, ἀλλ' ἐπιστήμη ἐπιστητὸν καὶ αἰ- 30 σθησει αἰσθητόν. ὡσαύτως δὲ καὶ ἡ μὲν ἔξις ἐκτοῦ ἔξις, τὸ δὲ ἐκτὸν ἔξις ἐκτόν, καὶ ἡ θέσις θετοῦ θέσις, τὸ δὲ θετὸν θέσει θετόν. ταῦτα μὲν ἄρα αὐτὰ ἀπερ ἔστιν ἑτέρων εἶναι λέγεται.

'Ε. Τῶν δὲ ὁπωσδιν ἄλλως πρὸς ἑτερον λεγομένων τίνα ἐπάγει παρα- 20 δείγματα;

35 'Α. Αδτὸς φανερὸν πεποίκην· προσθεῖς γάρ ἡ ὁπωσδιν ἄλλως πρὸς ἑτερον, ἐπάγει ὄρος μέγα λέγεται· πρὸς γάρ τὸ μικρὸν ὄρος λέγεται μέγα. ἀλλ' οὐχὶ καὶ τῇ πτώσει· οὐ γάρ λέγεται τὸ μέγα μικροῦ

1 λέγεται p: λέγεσθαι M 5. 6 Ἐξῆς—ἔχει ante Τί οὖν παρίστησιν (p. 111,30) transponas. 6 an (ἢ) ὁπωσδιν? 7 εἴχει M: om. p 9 σαφῆ ποίησον ἀ] σαφῆ ποίησον δ M: σαφὲς ποίησον ὁ p 10. 11 καὶ πάλιν—γενικήν aut insitiva aut mutilla 16 ἀν Zp: obliter. M οὐδὲ M: οὔτε p 17 εἰ μὲν ἐπινοίᾳ] εἰ μὲν ἐπινοια M: η μὲν ἐπινοια p 25 post ἐπιστήμη addas θέσις (cf. v. 31) 26 ταῦτα ἀπερ ἔστιν p: τοῦτο ὅπερ εἰσὶν M: an ταῦτα (αὐτὰ) ἀπερ ἔστιν? 29 ἐπιστήμη Zp: ἐπιστήσει M 36 ὄρος Zp: ὄρος M (ubique)

μέγα οὐδὲ τὸ μικρὸν μεγάλου μικρόν, ἀλλὰ τὸ μεῖζον μικροτέρου μεῖζον 25
καὶ τὸ μικρότερον μεῖζονος μικρότερον.

³Ε. Τῶν δὲ τῆς αὐτῆς χρωμάνων πτώσει τίς διαφορά;

³Α. Ότι τὰ μὲν καὶ τῷ αὐτῷ ὀνόματι χρῆται, τὰ δὲ ἑτέρῳ.

5 ³Ε. Τίνα οὖν ἔστιν, ἢ τῷ αὐτῷ ὀνόματι χρῆται;

³Α. Οἶνον τὸ ὄμοιον, τὸ ἴσον, τὸ ἀνόμοιον, τὸ ἄνισον· ὄμοιον γὰρ τόδε
τῷδε καὶ τὸ ἔπειρον τῷ ἑτέρῳ ὀνόματιόν τε, ὥσαύτως καὶ ἐπὶ τῶν ὅλων. 20

³Ε. Τίνα δὲ τῇ μὲν αὐτῇ πτώσει, οὐ τῷ αὐτῷ δὲ ὀνόματι;

³Α. Οἶνον τὰ τοιαῦτα πατήρ νίον πατήρ, νίνης δὲ πατρὸς νίός. 36 v

10 * * * ἡ θέσις καὶ τὰ εἰδῆ τῆς θέσεως τῶν πρός τι καὶ τὸ θετὸν
θέσει θετόν. εἰ δὲ ἡ θέσις τῶν πρός τι, θετοῦ γὰρ θέσις ἡ θέσις ἢ θέσις ἀν εἴη.

³Ε. Τίνα οὖν εἰδῆ θέσεως;

³Α. Ἀνάκλισις, στάσις, καθέδρα· ἀνάκλισίς τε γὰρ ἀνακειμένου ἔστιν
ἀνάκλισις καὶ ὁ ἀνακείμενος ἀνακλίσει ἔστιν ἀνακειμένος, ἡ τε στάσις 5
15 ἔστωτός ἔστι στάσις καὶ ὁ ἔστως στάσει ἔστιν ἔστως, ἡ τε καθέδρα τοῦ
καθημένου ἔστι καθέδρα καὶ ὁ καθήμενος καθέδρῃ ἔστι καθήμενος.

³Ε. Λόρα οὖν ἐπειδὴ ἡ ἀνάκλισις τῶν πρός τι καὶ ἡ στάσις καὶ ἡ
καθέδρα, καὶ τὸ ἀνακεῖσθαι ἡ ἔσταναι ἡ καθῆσθαι τῶν πρός τι ἀν εἴη; 10

³Α. Οὐδαμῶς.

20 ³Ε. Διὰ τί;

³Α. Ότι ἡ μὲν θέσις καὶ τὰ εἰδῆ τῆς θέσεως ἡν πρός τι, ταῦτα δὲ
οὔτε θέσεις ἔστιν οὔτε εἰδῆ ἔστιν θέσεως ἀλλὰ παρώνυμα ἀπὸ τῶν εἰρη-
μένων θέσεων. οὐδὲν δὲ τῶν παρωνύμων ταῦτον ἔστι τῷ ἀφ' οὐ παρω-
νύμασται· οὔτε γὰρ γραμματικὸς ταῦτον τῇ γραμματικῇ ἡ τε γυνὴ ἦταν 15
25 ἀπὸ τῆς γραμματικῆς γραμματικὴ ῥήθειν, οὐκ ἔστι παρώνυμον.

³Ε. Τί οὖν ἔρεται τὸ καθέεσθαι καὶ πῶς ἔχειν πρὸς τὸν καθήμενον:

³Α. Λέγω δι το συμβέβηκεν μὲν αὐτῷ, οὐ μὴν ἐπεὶ συμβέβηκεν τοῦτο
τῶν πρός τι ἀν εἴη.

³Ε. "Ωσπερ τούνυν ἐπὶ τῆς οὐσίας καὶ τοῦ ποσοῦ ζητῶν τὸ ἵδιον 20
30 πρῶτον ἐζήτησας, τὸ ἔχειν ἐναντίον ἡ μὴ ἔχειν εἰ ἵδιον αὐτῶν, ἔστιν καὶ
ζητήσας ἀπέδειξας δι τι μὴ ἡν ἵδιον αὐτῶν τὸ μὴ ἔχειν ἐναντίον, οὗτοις καὶ
ἐπὶ τῶν πρός τι ζητησον, μὴ ἵδιον αὐτῶν τὸ ἔχειν ἐναντίον ἡ τὸ μὴ
ἔχειν.

3 τίς διαφορά p: τῇ διαφορᾷ M

9 δὲ M: om. p

10 ante ἡ θέσις defectum significavi; supplenda

haec fere. Ε. Τέλος δὲ τίνα ἐπάγει παραδείγματα; Α. Τὰ εἰδῆ τῆς θέσεως καὶ γὰρ

10. 11 θετοῦ γὰρ θέσις ἡ θέσις ἀν εἴη ante καὶ τὸ θετὸν transponas et post τῶν πρός τι

addas καὶ τὰ εἰδῆ τῆς θέσεως τῶν πρός τι (cf. Simpl. f. 42 v 22)

11 θετοῦ (sed τοῦ obliitter. m³ refecit.) M: θέσεως p

13 ἀνάκλισις M¹

14 ἀνάκλισις—ἀνακλίσει

ἔστιν iter. M ἡτε M²: εἴτε M¹; ἡ δὲ p

18 καθεῖσθαι M

21 ἡν M: ἔστι p

an (τῶν) πρός τι?

22 θέσεις Zp Simpl.: θέσις M θέσεως M: θέσεων p

23 τῷ τὸ M¹ (corr. m³)

27 μὲν M: om. p

29 ζητῶν Zp: ζητῶ M

30 αὐτῶν M:

αὐτῷ p

31 ἀπέδειξα Felic.: ἀπέδειξα M¹

τὸ μὴ ἔχειν M: τὸ ἔχειν p

post

ἐναντίον add. ἡ τὸ μὴ ἔχειν p: om. M

6 τὸ ίσον M: καὶ ίσον p

10 ante ἡ θέσις defectum significavi; supplenda

haec fere. Ε. Τέλος δὲ τίνα ἐπάγει παραδείγματα; Α. Τὰ εἰδῆ τῆς θέσεως καὶ γὰρ

11 θετοῦ (sed τοῦ obliitter. m³ refecit.) M: θέσεως p

13 ἀνάκλισις M¹

14 ἀνάκλισις—ἀνακλίσει

ἔστιν iter. M ἡτε M²: εἴτε M¹; ἡ δὲ p

18 καθεῖσθαι M

21 ἡν M: ἔστι p

an (τῶν) πρός τι?

22 θέσεις Zp Simpl.: θέσις M θέσεως M: θέσεων p

23 τῷ τὸ M¹ (corr. m³)

27 μὲν M: om. p

29 ζητῶν Zp: ζητῶ M

30 αὐτῶν M:

αὐτῷ p

31 ἀπέδειξα Felic.: ἀπέδειξα M¹

τὸ μὴ ἔχειν M: τὸ ἔχειν p

post

ἐναντίον add. ἡ τὸ μὴ ἔχειν p: om. M

²⁵ Α. Φημὶ τοίνυν ὅτι ἐν τοῖς πρός τί ἔστιν ἐναντιότητος.

Ε. Ἐπιδειξον.

Α. Οἶον γὰρ ἀρετὴ τῇ κακίᾳ ἐναντίον ἔστιν, γὰρ δὲ ἀρετὴ καὶ γὰρ κακίᾳ ἔστι, πᾶσα δὲ ἔστι εἰρηται ὅτι τῶν πρός τι καθό τινος ἔστι. ἀλλὰ μὴν γὰρ ἀρετὴ καὶ γὰρ κακίᾳ ἔστι εἰσίν· τῶν πρός τι δὴ ἀν εἴη γὰρ ἀρετὴ καὶ γὰρ κακίᾳ. γὰρ τε γάρ ἀρετὴ τινὸς ἔστιν ἔστι γὰρ τε κακίᾳ.

Ε. Ἀλλὰ πῶς προελθών ποιότητα λέγει τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν κακίαν;

Α. * * * δὲ προελθών τὰς ἔστις ἐρεῖ ποιότητας· τὸ αὐτὸν γάρ πρᾶγμα 37° κατ' ἄλλο καὶ ἄλλο οὐδὲν κωλύεται εἰς πλείους κατηγορίας ὀνάργεσθαι. ὥσπερ 10 γὰρ ποιότητας καθὸ μὲν ποιοὺς παρέχει τοὺς μετέχοντάς τι αὐτῆς, τῆς τοῦ ποιοῦ ἀν εἴη κατηγορίας, καθὸ δέ τινὸς ἔστι ποιότητας (ποιοῦ γάρ ποιότητας γὰρ ποιότητας) τῶν πρός τι ἀν εἴη. ἀνευ δὲ ἑτέρας κατηγορίας οὐκ ἔστιν ἐπινοή· 5 σαί τι τῶν πρός τι καθ' ἔαυτό, (δύντι) ἐὰν μὲν ἐπὶ κατηγορίας ὑφιθῇ ἐπιδεγμένης ἐναντίωσιν * * *, ἐὰν δὲ ἐπὶ κατηγορίας μὴ ἐπιδεγμένης, οὐδὲ 15 αὐτὸν δέχεται, οἷον ἐπὶ τῆς ποιότητος, ἐπιδέχεται γάρ ἐναντίωσιν, ποιότητας γάρ οὐδα γὰρ ἀρετὴ ἐναντία ἔστι τῇ κακίᾳ· καὶ τῶν πρός τι ἀρετὴν 10 καὶ κακίαν ἐναντίωσιν ἔχει. γὰρ γε οὐσία καθὸ οὐσία οὐκ ἐπιδέχεται ἐναντίωσιν. Σωκράτης δὲ καὶ ὅλως οὐσία οὐπόκειται τῷ πατρὶ γὰρ οὐδὲν καὶ τῷ δεσπότῃ καὶ τῷ οὐσιᾷ· ὥστε οὐδὲ τὰ τοιαῦτα τῶν πρός τι οὐκ ἐπιδέχεται ἐναντίωσιν. οὐδὲ τὸ διπλάσιον οὖν, φῶν οὐπόκειται ποσόν, ἐναντίωσιν 15 οὐκ ἐπιδέχεται· τί γὰρ δύο πρὸς ἓν γὰρ τέσσαρα πρὸς δύο ἐναντίον; οὐδὲ τὸ ζῆμισον. οὗτον δὲν ἔστιν εἴη τῶν πρός τι τὸ ἐπιδέχεσθαι ἐναντίωσιν.

Ε. Διὰ τί;

Α. Ότι οὔτε πᾶσιν οὐπάρχει οὔτε μόνοις.

Ε. Τί οὖν; τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡττον ἀρά γε τὰ τῶν πρός τι ἐπιδέχεται;

Α. Επιδέχεται μέν, ἀλλ' οὐ πάντα.

Ε. Πῶς οὖν ἐπιδέχεται;

Α. Όμοιον γάρ μᾶλλον λέγομεν τόδε τῷδε, τὸ δὲ θρυμμον καὶ τὸ 20 ἵσον ἐλέγετο τῶν πρός τι εἶναι.

Ε. Καὶ πῶς, εἰ τὸ ποσόν μὲν οὐκ ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡττον, τὸ δὲ ἵσον καὶ τὸ ἄνισον ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡττον, ἕδιον δὲν εἴη τοῦ ποσοῦ τὸ ἵσον καὶ τὸ ἄνισον;

4 έξις (sic ubique) paene oblitter. M: τῶν πρός τι Zp: an έξεις? 4. 6 ἀλλὰ — γὰρ τε κακία εἰς αἱλλαγαί 5. 6 γὰρ τε κακία Zp: oblitter. M 7 προελθών scripsi: πρὸ...ῶν M: om. in lac. Zp λέγει M: λέγων ρ τῇ (ante κακίαν) supra ser. M 8 ante δὲ supplenda sunt velut Λ. αὐτὰς δηλώσει τοῦτο 10 ante ποιότητας VI litterae, ex quibus altera ἔτι sexta γὰρ constant, oblitter. M: om. p: φέρε γὰρ coni. Diels 10 αὐτῆς] αὐτῆς M: om. p 11 ποιοῦ Zp: oblitter. M 13 ἔαυτό p: ἔαυτά M διότι inserui: lac. IV vel V litter. Mp 14 post ἐναντίωσιν defectum significavi, inseras δέχεται καὶ αὐτό ἐναντίωσιν δὲ Zp: oblitter. M 18 πατρὶ Zp: oblitter. M 18. 19 καὶ τῷ (ante οὐσιᾷ) M: γὰρ p (fort. recte) 19 τῶν Zp: oblitter. M οὐσία M: om. p 20 οὐδὲ M: οὔτε p ὥστε οὐπόκειται Zp: ὥστε— oblitter. M 21 οὐσία M: om. p 29 post γὰρ add. καὶ ἵσον p: om. M Simpl., quare potius καὶ τὸ ἵσον inducas 32 ante ἕδιον distinx. M²p

¹ Λ. "Οτι τὸ μὲν ποσὸν ἥ ποσὸν οὐκ ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον,
τὰ δὲ συμβεβηκότα τῷ ποσῷ ἐπιδέχοιντ' ἀν τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον. ὅπερ
καὶ ἡ οὐσία οὐκ ἐπιδέχεται ἐναντίωσιν, συμβεβηκει δὲ τῇ οὐσίᾳ τῶν ἐναν-
τίων ἀνά μέρος εἶναι δεκτικήν. καὶ ἐνταῦθα οὖν ἄλλο μὲν ποσόν, ἄλλο δι-
5 δὲ τὸ ἔδιον τοῦ ποσοῦ. ἔστι γάρ τὸ ἔδιον ποιύτης *(καὶ)* πάθος οὐσιῶδες
τοῦ ποσοῦ· αἱ δὲ ποιήτητες καὶ τὰ πάθη ἐπιδέχονται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ 37v
ἡττον· ἐπιδέχοιτο * ἀν καὶ τὸ ἵσον καὶ τὸ ἄνισον τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον,
καίτοι τοῦ ποσοῦ μὴ ἐπιδεχομένου.

¹⁰ Ε. 'Αλλ' εἰ πάθη ποσοῦ τὸ ἵσον καὶ τὸ ἄνισον, πῶς ἀν εἴη τῶν
πρός τι τὸ ἵσον;

⁵ Α. "Οτι τὸ ἵσον ἵσφ λέγεται ἵσον καὶ τὸ ἄνισον ἀνίσφ ἄνισον· αὐτὰ 5
γάρ ἂ ἔστι τὸ ἵσον καὶ τὸ ἄνισον ἐτέρου λέγεται.

¹⁰ Ε. 'Αρα οὖν πάντα τὰ ὑπὸ τὰ πρός τι ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ
ἡττον;

¹⁵ Α. Οὐδαμῶς· οὕτε γάρ τὸ διπλάσιον ρήθειν ἀν μᾶλλον τινος δι-
πλάσιον ἥ ἡττον οὕτε τὸ ἡμισυ ρήθειν ἀν μᾶλλον ἥ ἡττόν τινος ἡμισυ.

¹⁰ Ε. Τί οὖν τοῖς πρός τι ὑπάρχει ἔδιον, καθόσον εἰσὶν πρός τι.

¹⁵ Α. Τὸ πρὸς ἀντιστρέψοντα λέγεσθαι.

²⁰ Ε. Τί ἔστι τὸ πρὸς ἀντιστρέψοντα λέγεσθαι;

²⁵ Α. † Τὰ πρὸς ἀλέγεται τὰ πρῶτα, ὅμοιώς καὶ τὰ δεύτερα λέγεσθαι
πρὸς τὰ πρῶτα. οἷον εἰρήσθω ὁ πατὴρ πρῶτος, ὁ δὲ οὐδὲ δεύτερος, καὶ
ἔστω ὁ πατὴρ υἱοῦ πατὴρ· οὐκοῦν ἀντιστρέψωμεν καὶ τὸν υἱὸν προτάξωμεν, 15
καὶ ἔστι καὶ ὁ υἱὸς πατρὸς υἱός.

³⁰ Ε. 'Αρα οὖν πάντα οὗτως ἔχει;

²⁵ Α. Πάντα μὲν κατ' ἐπίνοιαν, οὐ πάντα δὲ κατ' ἐκφύνησιν. ἀλλὰ
τὰ μὲν κατὰ τὰς αὐτὰς πτώσεις ἔχει ἀντιστρέψοντα τοῖς πρῶτοις λεγομέ-
νοις, ως ὁ πατὴρ υἱοῦ πατὴρ καὶ ὁ οὐδὲ πατρὸς υἱός· ἐπ' ἀμφοῖν γάρ
πρὸς γενικὴν πτῶσιν γέγονεν ἥ προσφορά. τὰ δὲ οὐ πρὸς τὰς αὐτὰς πτώ-
σεις, ως ἡδη ἔδειξεν· αἰσθησις μὲν γάρ αἰσθητοῦ αἰσθησις πρὸς γενικὴν
30 ἔδρειην πτῶσιν, τὸ δὲ αἰσθητὸν αἰσθησίαι αἰσθητὸν πρὸς δοτικὴν τὸ ἀντι-
στρέψον συνετάγμη. τινὰ δὲ κατ' ἐκφορὰν οὐκ ἐπιδέχεται, πρὸς δ λέγεται.
οὐ λέγομεν γάρ μέγα μικροῦ μέγα οὐδὲ μικρὸν μεγάλου μικρόν. ταῦτα δὲ 25
εἰρηται πρότερον.

1 "Οτι τὸ Simpl. ὅταν M: ὅταν p ποσὸν ἥ ποσὸν M: ἥ ποσὸν p οὐκ M: om. p
1. 2 ἡττον M: τὸ ἡττον p (utrobique) 2 ἐπιδέχοντ' M: ἐπιδέχοιτ' p 4 ἀνά
μέρος p: ἀνάμερον M 5 καὶ inserui: III litter. oblitter. M: om. p 7 post ἐπι-
δέχοιτο inseras οὖν vel ἄρα τὸ (ante ἄνισον) M: om. p 7. 14 ἡττον M: τὸ ἡττον p
(utrobique) 9 εἰ Zp: oblitter. M 10 τὸ ἵσον Zp: oblitter. M, post ἵσον addas
καὶ τὸ ἄνισον 11 post ἄνισφ add. λέγεται p: om. M αὐτὰ Zp: oblitter. M
12 ἂ ἔστι M: om. p 13 τὰ Zp: oblitter. M 15 οὕτε γάρ Zp: οὕτε γ— ob-
litter. M 19 Τί ἔστι—λέγεσθαι M: om. p 20 τὰ πρὸς δ Zp: τὰ πρὸς (δ ob-
litt.) M: corrigas τὸ (ώς) πρὸς τὰ (δεύτερα) 21 τὰ Zp: oblitter. M 22 οὐδὲ M:
τοῦ οὐδὲ p 23 ἔστι M: ἔστω p 26 ἀντιστρέψοντα Zp: —στρέψοντα oblitter. M
32 μέγα (prius) p: om. M 33 εἰρηται πρότερον] cf. p. 112,37 sq.

'Ε. Ἄρα οὖν τοῦτο ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχεν γένοιτ' ἄν;

'Α. Οὐδαμῶς.

'Ε. Ἀλλὰ τί δεῖ παραφύλαττειν;

'Α. Τὸ οἰκείως ποιεῖσθαι τὴν ἀπόδοσιν, πρὸς δὲ ἄν ἀποδίθη.

5 'Ε. Τί δὲ τοῦτο ἐστιν:

'Α. Οἶν τὸ πτερὸν ἂν εἴπωμεν ὅρνιθος εἶναι πτερόν, ὑγιῶς μὲν 30 λέγομεν, οἰκείως δὲ οὐ. διὸ οὐκ ἀντιστρέψει· οὐδέποτε γάρ λέγομεν ὅρνις πτεροῦ. αἵτινον δὲ οὐ τὸ ἀντιστρέψειν, ἀλλὰ τὸ πρῶτον οἰκείως μὴ ἀπο- 38^τ δεδόσθαι· τὸ γάρ πτερὸν οὐ καθὸ ὅρνιθος ἐστι λέγεται πτερόν, ἀλλὰ καθὸ πτερωτοῦ. διὸ ἀν οὕτως ἀποδίθη τὸ πτερὸν πτερωτοῦ πτερόν, ἀντιστρέψει· καὶ γάρ καὶ τὸ πτερωτὸν πτερῷ πτερωτόν· πολλῶν γάρ καὶ ἄλλων ἐστι 5 πτερά, οὐκ ἐστιν ὅρνιθες, μελισσῶν, σφηκῶν, ἀκριῶν, τεττήγων καὶ μυρίων ἄλλων.

'Ε. Ἄρα οὖν ἐπὶ πάντων εὑρήσομεν ὀνόματα ἐν τῇ συνηθείᾳ, πρὸς 15 ἀ ποιησόμεθα τὴν τῶν πρός τι ἀπόδοσιν;

'Α. Οὐ πάντων.

'Ε. Τί οὖν:

'Α. Εἰς^τ ὁν οὐκ ἐστιν, εὑρήσομεν αὐτοί, φησίν, καὶ πλάσομεν οἰκεῖα 10 ὀνόματα.

20 'Ε. Πῶς οὖν πλάσομεν;

'Α. Ἀπὸ τῶν πρώτων ποιήσομεν τὰ δεύτερα ὀνοματοποιοῦντες. οὗτον ἐστι κεφαλὴ λεγομένη, ἀλλ' αὐτὴ ἐὰν ἀποδίθη ζῷου κεφαλή, σφαλγόμεθα· πολλὰ γάρ ἐστι ζῷα, οὐ μὴ ἔχει κεφαλήν, ὡς ὄστρεα, καρκίνοι καὶ τὰ παραπλήσια. ἐὰν οὖν ἀποδῶμεν ἡ κεφαλὴ ζῷου κεφαλή, οὐχ ὑγίεις τὸ ἀντι- 25 στρέφον καὶ φάναι τὸ ζῷον κεφαλὴ ζῷον διὰ τὸ πολλὰ εἶναι ἀκέφαλα ζῷα.

'Ε. Πῶς οὖν ποιήσομεν;

'Α. Ἀπὸ τῆς κεφαλῆς παρώνυμον ποιήσομεν κεφαλωτόν· καὶ οὕτως ἀντιστρέψει· κεφαλὴ γάρ κεφαλωτοῦ κεφαλὴ καὶ τὸ κεφαλωτὸν κεφαλῆ κε- φαλωτόν. ὅμοιώς δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ πηδαλίου· τὸ μὲν γάρ εἰπεῖν πηδαλίου 30 πλοίου πηδαλίου οὐκ ἐπὶ πάντων ἀρμόσει διὰ τὸ εἶναι πολλὰ πλοῖα, οὐ μὴ πηδαλίῳ εὐθύνεται, ὥσπερ τὰ μικρὰ καὶ ὑπὸ ἐρεῖδον ἐλαυνόμενα μόνως. διὸ οὐκ ἀντιστρέψει· οὐ γάρ ὑγίεις φάναι πλοῖον πηδαλίῳ πλοῖον. ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ πηδαλίου παρώνυμον ποιήσωμεν ὄνομα οἷον πηδαλιωτόν, ὑγιῶς ἐροῦμεν οἷον πηδαλίου πηδαλιωτοῦ πηδαλίου καὶ ἀντιστρέψωμεν πηδαλιω- 35 τὸν πηδαλίῳ πηδαλιωτόν.

'Ε. Οὐχ ἀπλῶς οὖν ῥητέον, ὅτι πάντα τὰ πρός τι πρὸς ἀντιστρέ- φοντα λέγεται, ἀλλὰ τί προσθέτεον;

'Α. Τὸ ἐὰν οἰκείως ἀποδίδωται.

6 ὑγιῶς Μ 8 τὸ (alterum) supra ser. Μ: om. p οἰκείως iter. Μ 10 ἀπο-
διδῶς Μ: ἀποδιδῷ p πτερὸν prius) Zρ: πτερωτὸν Μ 12 ante μελισσῶν add.
οὖν p: om. Μ σφικῶν Μ τεττήγων Μ: om. p 16 οὐ πάντων Μ: οὐδαμῶς p
18. 20 εὑρήσωμε—πλάσωμεν (utrobiique) — ποιήσωμεν Μ 22 an αὐτῇ? 27 τῆς Μ:
om. p ποιήσωμεν] ποιήσωμεν Μ: om. p 23 ὑγιεῖς Μ

³E. Τί ἄλλο πρὸς τοῦτο τεκμήριον ἔφη;

³A. "Οτι ἐὰν μὴ οἰκείως ἡ ἀπόδοσις γένηται μηδὲ πρὸς αὐτὸν (ἢ) λέγεται, οὐκ ἀντιστρέψει, οὐδὲ (ἐπεὶ) τῶν ὁμολογουμένων πρὸς ἀντιστρέψοντα λεγομένων καὶ ὀνόματα ἔχοντων κείμενα, ὡς ὁ δοῦλος καὶ ὁ δεσπότης· 38v 5 δούλου γάρ δεσπότης· ἐὰν δέ τις μὴ πρὸς δεσπότην λάβῃ τὸν δοῦλον λέγεσθαι ἀλλὰ πρὸς ἄλλον, τῇ πρὸς δίποδα ἡ διοικητὴ τῶν τοιωτῶν, οὐκ ἀντιστρέψει· λεγέσθω γάρ ὁ δοῦλος ἀνθρώπου δοῦλος, ἀλλ’ οὐκέτι ἀνθρώπος· 5 δούλου ἀνθρώπος ῥηθήσεται.

³E. Ποιὸν ἄλλο ἔτι πρὸς τοῦτο κομίσαις ὅν τεκμήριον;

¹⁰ ³A. "Οτι ἐὰν μὲν οἰκείως ἡ ἀπόδεδομένον πρὸς δὲ λέγεται, πάντων περιαριθμένων τῶν ἄλλων ὅτα συμβεβηκότα ἔτεν. λειπούμενον δὲ τούτου μόνου πρὸς δὲ ἀπεδόθη, ἀεὶ πρὸς αὐτὸν ῥηθήσεται. οἷον ὁ δοῦλος πρὸς 10 δεσπότην λέγεται· ἐὰν τούτην περιέληξ τὸ δίπον, τὸ ἐπιστήματος δεκτικόν, τὸ θυητόν, τὸ ἀνθρώπον, μένη δὲ τὸ δεσπότην εἶναι, ἀεὶ δὲ δοῦλος πρὸς 15 δεσπότην ῥηθήσεται. καὶ ἔμπαλιν ἐὰν μὲν τηρήσῃς πάντα, περιέληξ δὲ τὸ δεσπότην, περιεῖλες καὶ τὸ δοῦλον εἶναι, καὶ ἀνθρώπος ἡ, καὶ δίπον, 20 καὶ ζῷον λογικὸν θυητόν· δεσπότου γάρ μὴ ὅντος πρὸς οὐδὲν τῶν μεινάντων δοῦλος οἰκείως ῥηθήσεται. ὡσαύτως καὶ ἐπὶ ὅριῳ μοις ἐὰν περιαριθμῆται εἶναι πτερωτόν, οὐδὲ τὸ πτερὸν ἔσται τῶν πράξεων τι μὴ ὅντος πτερωτοῦ 25 ἐν τοῖς πράγμασιν.

³E. Τί οὖν ἐκ τούτου συμβάνει;

³A. "Οτι δεῖ μὲν ἀποδιδόναι, πρὸς ἀ δήποτε οἰκείως λέγεται, ἀλλ’ 20 ἐὰν μὲν ἡ ὄνομα κείμενον, τῷ κειμένῳ γρῆσθαι, μὴ ὅντος δὲ ὀνοματοποιεῖν αὐτόν· οὕτω γάρ ἀποδιδομένων φανερὸν ὅτι πάντα πρὸς ἀντιστρέψοντα ῥηθήσεται.

³E. Διὰ τί οὖν τοῦτο συμβαίνει;

³A. "Οτι τὰ ἀντιστρέψοντα δεῖ ἐξ ἴσου εἶναι καὶ μήτε πλεονάζειν 25 θάτερον μήτε ἐλλείπειν. Οταν μὲν οὖν θάτερον πλεονάζῃ ὡς τὸ πτερὸν ὅριῳ μοις, θάτερον δὲ ἐλλείπῃ ὡς τὸ πηδάλιον τοῦ πλοίου, ἀμήχανον ἀντιστρέψοντα ταῦτα, ἢν μὴ τὸ ἐπίστης αὐτὸν ἔχειν ἡ εὑρὴν τὸ ἐπίστης ὄνομα ἡ ποιήσας παράγει.

³E. 'Αλλ’ ἐπεὶ τὸ πρὸς ἀντιστρέψοντα λέγεσθαι ἀπέδειξες εἶναι τῶν 30 πράξεων τι, ἐάν πέρ τις οἰκείως ἀποδιδῷ πρὸς ἀ λέγεται τὰ πράξεων τι, τί ἄλλο ἔτιν τῶν πράξεων τι ἀν εἴη;

³⁵ ³A. Τὸ ὅμα τῇ φύσει λέγεσθαι.

³E. Διδαξον ἡμᾶς τοῦτο.

39r

1 τοῦτο M: τούτῳ p 2 δ inserui: om. Mp λέγεται M: λέγηται p 3 οὖν M Simpl. f. 17v 48 : οὐδὲν p Aristot. ἐπὶ Simpl.: om. Mp ὁμοιομορφός Dp Aristot. Simpl.: ὁμοιογομένων AC: ultimae II litt. obliit. M 5 post δεσπότης inseras καὶ δεσπότου δοῦλος, cf. Simpl. f. 47v 47 ἡ γάρ δοῦλος δεσπότου ἔστιν, καὶ ἡ δεσπότου δοῦλος 10 ἀποδεδωμένον M 14 μένη p: μένει M ἀεὶ Zp: obliit. M 15 μὲν M: om. p τηρήσῃς p: τηρήσεις Z: obliit. M 18 περιερεθῆ M 22 ἡ M: οἷα p 24 πάντα post ἀντιστρέψοντα transp. p 28 θάτερον (prius) M: om. p 32 τῶν M: om. p

'Α. Αὐτὸς μὲν προϊὼν ἰδίᾳ περὶ τῶν ἀμα ποιήσεται διδασκαλίαν καὶ ποσαγός λέγεται παραστήσει. ἐν δὲ τῶν ἀμα ἔστι καὶ τὰ τῇ φύσει 5 ἄμα εἰναι λεγόμενα, ἢ δὴ καὶ τοῖς πρός τι φησι προσεῖναι.

'Ε. Τίνα οὖν ἔστι ταῦτα ἡ φῆς εἰναι ἄμα;

5 'Α. Τὰ συνεισάγοντά τε ἀλληλα καὶ συναναπούντα. ὅταν γάρ τινα ἄμα συνεισάγῃ ἀλληλα ἡ συναναπούη, ἄμα ἀν εἴη ταῦτα.

'Ε. Λέγε σαφέστερον ὁ λέγεις.

'Α. Οἶν ό πατήρ σὺν τῷ οὗτος ἔστι πατήρ· σὺν τούτῳ γάρ ἔχει τὸ εἶναι πατήρ, καὶ τότε γίνεται τις πατήρ, ὅτε καὶ οὗτος τις αὐτῷ γίνεται. 10 συνεισάγει οὖν ό μὲν πατήρ ἑαυτῷ οὗτος, ό δὲ οὗτος οὐδὲ οὐκ ἀν εἴη. οὐκοῦν ἐπειδὴ ό πατήρ καὶ ό οὗτος συνεισάγουσιν ἀλλήλους καὶ ἀναιρεθέντος θατέρου καὶ θατέρου ἀναιρεῖται, ἄμα ἀν εἴη τὰ τοιαῦτα φύσει. 15 δοκεῖ δὲ τὰ πρός τι τοιαῦτα εἰναι πάντα εἰσάγειν τε ἀλληλα ὡσα αὐτὰ 20 ἀπερ ἔστιν ἑτέρων λέγεται καὶ ἀναιρεῖν ὄμοιώς ἀλληλα. τοιαῦτα μὲν δὴ τὰ ἄμα τῇ φύσει.

'Ε. Ἀλλ ἐπειδὴ ἀναγκαῖον ἥματς μαθεῖν, τίνα μὲν πρότερα καὶ τίνα 25 ὕστερα, ἀντ' ὧν ἔξω τὰ ἄμα ἀν εἴη, λέγε τίνα μὲν τὰ πρότερα, τίνα δὲ ὕστερα.

20 'Α. Ἀλλ ἐρεῖ μὲν καὶ περὶ τούτων ό Ἀριστοτέλης μετὰ ταῦτα. λεγέσθω δὲ καὶ νῦν, ἐπειδὴ καὶ τούτοις γρῆσθαι μέλλει ἐν τῇ θεωρίᾳ τῶν πρός τι.

'Ε. Εἰπὲ τοίνουν, τίνα αὐτῶν πρότερα καὶ τίνα ὕστερα.

'Α. Εἰσὶν μὲν καὶ τῶν προτέρων καὶ τῶν ὕστέρων πολλαὶ διαφοραί· 25 πολλαγός γάρ καὶ ταῦτα λέγεται. ό δὲ νῦν ζητούμενος τρόπος ἔκεινος ἀν εἴη: λέγομεν γάρ πρότερον ό συναναπεῖ μέν, οὐ συναναρεῖται δέ, οἶνον ἡ μονάς τῆς δυάδος ἔστι προτέρα· μονάς μὲν γάρ ἀναιρεθεῖσα ἀναιρεῖ τὴν δυάδα, δυάς δὲ ἀναιρεθεῖσα οὐκ ἀναιρεῖ τὴν μονάδα. ἐπεὶ οὖν ἡ μονάς 30 συναναπεῖ μέν, οὐ συναναρεῖται δέ, προτέρα ἀν εἴη ἡ μονάς τῆς δυάδος. 35 κατὰ μὲν οὖν τὴν ἀναιρεσιν πρότερον τὸ ἀναιροῦν τοῦ μὴ συναναπούντος. 40 κατὰ δὲ τὸ εἶναι οὐ δύντος ἔξ ανάγκης τι εἶναι ἔμπαλιν οὐ δύντος οὐκ ἀνάγκη τι εἶναι ὕστερον τὸ οὐ δύντος ἔξ ανάγκης εἶναι τι· δυάδος γάρ οὔσης ἀνάγκη μονάδα εἶναι, μονάδος δὲ οὔσης οὐκ ἀνάγκη δυάδα εἶναι· ὕστερα ἄρα ἡ 45 δυάς τῆς μονάδος. εἰ τοίνουν δυστὸν δύντον θατέρου μὲν δύντος οὐκ ἀνάγκη 50 θατέρον εἶναι, θατέρου δὲ δύντος ἀνάγκη θατέρου εἶναι, οἶνον ἐπὶ οὐσίας καὶ συμβεβηκότος· συμβεβηκότος γάρ δύντος ἀνάγκη οὐσίαν εἶναι, οὐσίας δὲ οὔσης οὐκ ἀνάγκη συμβεβηκός εἶναι· προτέρα ἄρα ἡ οὐσία τοῦ συμβε- 10

1 διδασκαλίαν M: τὴν διδασκαλίαν p 4 ἡ supra ser. M 6 ἄμα prius fort. eicias συνεισάγη M: συνάγη p 8 δ M: om. p 11 οὐσι p: οὐ Z: obliter. M 13 θατέρου Zp: obliter. M 14 οὐσι Zp: obliter. M 15 post ἑτέρων add. εἶναι Zp: om. M 17 πρότερα καὶ τίνα ὕστερα M: τὰ πρότερα, τίνα δὲ τὰ ὕστερα p 21 τούτοις Zp: obliter. M 30 ἀναπούη] corrigas συναναπούητος M: ἀναιροῦντος p 31 τι εἶναι] αἱ τε ἔστιν? αἱ ἔμπαλιν τοῦ οὐ δύντος? 32 εἶναι τι] αἱ ἔστι τι?

βηκότος. ὅστε ἔμπαλιν ἔχει ἡ ἀναίρεσις πρὸς τὴν ὑπαρξίν· τὸ μὲν γάρ συναναιροῦν καὶ μὴ συναναιρούμενον πρότερον, τὸ δὲ συνεισάγον καὶ μὴ συνεισαγόμενον ὕστερον ἐξ ἀνάγκης.

⁵ Ε. Ἀρα οὖν πάντα τὰ πρός τι ἄμα τῇ φύσει;

Α. Κατὰ ἀλήθειαν μὲν πάντα, δοκεῖ δέ τισιν μὴ πάντα, ἐξ ὧν ὁ ¹⁵ Ἀριστοτέλης κατὰ τὸ ἔνδοξον κατασκευάζει.

Ε. Εἰπὲ σαφέστερον, τί λέγεις.

Α. Ὁ Ἀριστοτέλης τῶν πρός τι τιθεὶς εἶναι τὴν ἐπιστήμην (ἔστιν γάρ ἐπιστῆμα ἐπιστητοῦ ἐπιστῆμη καὶ τὸ ἐπιστητὸν ἐπιστήμη ἐπιστητόν) ²⁰ 10 καὶ ἐπὶ τῆς αἰσθήσεως οὐσῆς καὶ αὐτῆς τῶν πρός τι (ἔστιν γάρ ἡ αἴσθησις αἰσθητοῦ αἰσθησις καὶ τὸ αἰσθητόν αἰσθῆσει αἰσθητόν). κειμένων οὖν τῶν πρός τι εἶναι τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν αἰσθησίν φησιν μήτε τὴν ἐπιστήμην ἄμα τῷ ἐπιστητῷ εἶναι μήτε τὴν αἰσθησίν ἄμα τῷ αἰσθητῷ πάντως. εἰ γάρ ἄμα ἦν τὰ συνεισάγοντα ἀλλήλα καὶ συναναιροῦντα, οὔτε ²⁵ 15 δὲ τὸ αἰσθητὸν συνεισάγει τὴν αἰσθησίν οὔτε τὸ ἐπιστητὸν τὴν ἐπιστήμην ²⁵ οὔτε τὸ ἀναιρουμένην ἡ ἐπιστήμη ἡ ἡ αἰσθησίς ἀνήργητη τὸ ἐπιστητόν ἡ τὸ αἰσθητόν, οὐκ ἀν εἴη ἄρα ἄμα οὔτε τὸ αἰσθητὸν τῇ αἰσθησει οὔτε τὸ ἐπιστητὸν τῇ ἐπιστήμῃ.

Ε. Ἀλλ' εἰ μὴ ἄμα, τί ἀν εἴη ἐπ' αὐτοῖς;

²⁰ Α. "Οτι τὰ μὲν πρότερα, τὰ δὲ ὕστερα.

Ε. Δεῖξον οὖν, πῶς οὐκ ἄμα.

Α. "Ισως γάρ δῆλον ἔσται, τινὰ μὲν πρότερα, τινὰ δὲ ὕστερα αὐτῶν, ²⁰ δι' ὃ ἀνάγκη μὴ εἶναι αὐτὰ ἄμα. τὸ αἰσθητὸν καὶ τὸ ἐπιστητὸν, ἐὰν ἀναιρεθῇ ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ αἰσθησίς, ὅμως μένει, τοῦ δὲ αἰσθητοῦ καὶ ²⁵ 25 ἐπιστητοῦ ἀναιρεθέντος οὔτε ἡ αἰσθησίς, οὔτε ἡ ἐπιστήμη μένει. Ὅστε οὐχ ἄμα διὰ τοῦτο τὸ αἰσθητόν καὶ ἡ αἰσθησίς καὶ ἡ ἐπιστήμη καὶ τὸ ἐπιστητόν, ἀλλὰ πρότερον μὲν τὸ αἰσθητὸν αἰσθήσεις καὶ τὸ ἐπιστητὸν ἡ ἐπιστήμης.

Ε. Πῶς οὖν ἐπιστήμης μὴ οὐσῆς εἴη ἀν τὸ ἐπιστητόν, καὶ αἰσθή-³⁰ 30 σεως μὴ οὐσῆς εἴη ἀν τὸ αἰσθητόν, καὶ ἔμπαλιν ὄντος ἐπιστητοῦ καὶ αἰ- σθητοῦ οὐ πάντως ἀν εἴη ἐπιστήμη καὶ αἰσθησίς, δεῖξον.

Α. Λέγω διτι δέ τε κομιδῇ βρέφῃ ἐτυγχάνομεν ὄντες, οὐδεμίαν ἐπι- στήμην εἴχομεν οὐδενός· τὰ δὲ ἐπιστητὰ δόδύνατον μὴ εἶναι ἀεί· οὐδὲ γάρ ¹⁰ 35 ἀν ἐλάβημεν μαθήνατες καὶ παιδευθέντες ἐπιστήμην, εἰ μὴ ἦν αὐτά. ἀλλὰ ²⁰ 40 μὴν καὶ εἰ τις φίλερειν τὰ ζῆται, ὥσπερ φασὶν οἱ ἀπὸ τῆς στοᾶς ἐν τῇ ἐκπυρώσει γίνεσθαι, αἰσθησίς μὲν οὐκ ἔστιν ζήσου μὴ ὄντος, αἰσθητὸν μέντοι ²⁵ 45 ἔσται· τὸ γάρ πῦρ ἔσται. ὡμολόγηται δέ καὶ τὰ μαθήματα ὅτι δύψει εἰς τὸ

1 ἔχει Zp: obliter. M 11 corrigan κειμένου οὖν τοῦ τῶν 14 τὰ Zp: obliter. M
16 ἀναιρουμένης τῆς ἐπιστήμης ἡ τῆς αἰσθήσεως vertit Felic.: hoc aut συναναιρεῖ pro ἀνή-
ργηται scribas 19 αὐτοῖς Zp: —τοῖς obliter. M 22 μὲν Zp: om. M 23 ὁ
scripsi: οὐδ Zp: obliter. M 24 αν τὸ *(γάρ)* αἰσθητόν? έαν Zp: obliter. M
24 ὅμως M: ὁ μὲν p 27 μὲν M: om. p 30 καὶ αἰσθητὸν Zp: αἰσθητός M
34 ἐλάβημεν M 35 ἐπιστήμην M: ἐπιστήμη p 37 μὲν M: ἀν p 36 ζήσου μὴ ὄντος
M: om. p

τοὺς Ἐλλήνας ἥλθεν, οἷον ἡ γεωμετρία καὶ ἡ ἀριθμητικὴ καὶ ἡ ἀστρονομία· ἀλλὰ δύναται ἔπιστητά, καίπερ τῶν Ἐλλήνων αὐτὰ μὴ ἔπισταμένων.

Ἐ. "Αν δὲ καὶ μηδενὸς φιλοπονεῖν ἐιδέλοντος ἀπόληται γεωμετρία,
5 ἀρά διὰ τοῦτο οὐκ ἔστι τὰ γεωμετρικά;

Α. Οὐδαμῶς· ἐπεὶ καὶ ἐν τῇ μουσικῇ τὸ μὲν πᾶλαι τοῦ διεσιαίου διαστήματος ἔχουν οἱ μουσικοί, ὅστερον δὲ ἀμεληθείσης τῆς ἐναρμονίου μελῳδίας, καθ' ἣν τὸ διεσιαῖον διάστημα ἐμελῳδεῖτο, οὐκέτι τοῦ τοιούτου αἰσθητὸς ἔστι διαστήματος. καὶ δῆλον ὅτι ἐν τῇ φύσει ἔστι τὸ αἰσθητὸν τοῦτο διάστημα, εἰ καὶ ἡ αἰσθητικὴ ἐκλέποιπεν. Ἀριστοτέλης δὲ ἔπιστητον 25 μὲν ὄντος, ἔπιστημης δὲ αὐτοῦ μὴ οὕσης μέμνηται τὸν τοῦ κύκλου τετραγωνισμόν. ἔστι δὲ τὸ τοιοῦτον ζήτημα, ὃποιον ἐξηγεῖτο παρὰ τοῖς παλαιοῖς, εἰ δισπερ τῶν ἄλλων σχημάτων ἔστι τοσοῦτον χωρίον περιλαβεῖν, δισονπερ ὁ κύκλος, οὗτος καὶ ἐπὶ τοῦ τετραγώνου. καὶ φαίνεται μὲν ὅτι 30 15 ἔστι τις ἀπόδειξις, καθ' ἣν ἔστι τετράγωνον σχῆμα κύκλῳ περιλαβεῖν δισπερ καὶ ἄλλα σχήματα, οὐχ εὑρηται δὲ πῶς, ἢ εἰ καὶ εὑρηται, ὡς φασί τινες, 40 v ἀλλ' ἐπὶ λαριστοτέλους οὕπω εὑρηται. ὅστε ὄντος ἔπιστητον τοῦ παραλαβεῖν τετράγωνον χωρίον κύκλῳ οὐδέπω ἡ ἔπιστημη εὑρητο. ἐπεὶ καὶ τὸ τὰς ἐκλείψεις τοῦ ἥλιου καὶ τῆς σελήνης γρῦναι καὶ προειπεῖν ἔστιν 5 20 μέν. δισπερ καὶ εὑρηται. πρὸ μέντοι θαλόν οὐδέπω ἣν ὄντος τὸν ἔπιστητον. οὐλὶκα τὸ μὲν ἔπιστητὸν ἀναγιρεῖτεν ὀνέλοι ἀν καὶ τὴν ἔπιστημην, ἔπιστημη δὲ ἀναγιρεῖτεν οὐλὴν ὀνέλοι τὸ ἔπιστητόν. πρότερον ἄρα τὸ ἔπιστητόν, ὅστερα δὲ ἡ ἔπιστημη, πρός τι δὲ ὄντα, οὐχ ἀμα. διστε οὐκ ἐν 10 πᾶσι τοῖς πρός τι εἴη ἀν τὸ δύμα φύσει, διστε οὐδὲ τίδιον ἀν εἴη τοῦτο τῶν πρός τι.

Ἐ. Ἀρά οὖν κατ' ἀλήθειαν οὗτως ἔχει;

Α. Οὐδαμῶς· οὐδὲ γάρ τὸ αἰσθητὸν καθὸ αἰσθητὸν μένει ἡ ἔστιν μὴ οὕσης αὐτοῦ αἰσθήσεως, οὐδὲ τὸ ἔπιστητὸν καθὸ ἔπιστητὸν μένει ἡ ἔστιν μὴ οὕσης αὐτοῦ ἔπιστημης. ἀλλ' εἰ μὲν ἔστιν ἔπιστητόν, δυνάμει 15 30 ἔσται μὴ οὕσης αὐτοῦ ἔπιστημης, ἐνεργείᾳ δὲ οὐκ ἔσται ἔπιστητόν, ἐάν μὴ καὶ ἡ ἔπιστημη ἡ αὐτοῦ. ἀλλ' εἰ δυνάμει ἔστιν ἔπιστητόν, διτε δύναται αὐτοῦ ἔπιστημη γενέσθαι, δυνάμει ἀν εἴη καὶ ἡ ἔπιστημη, διτε δύναται αὐτοῦ ἔπιστημη εἰναι>. μήποτε δὲ καὶ ἐν ἀνθρώποις μὴ εἴη ἔπιστημη 20 τινὸς ἔπιστητοῦ, ἀλλ' ἐν τῇ φύσει ἔστιν ἡ ἔπιστημη πάτων τῶν ἔπιστητῶν νοῦ τοῦ ἀιδίου καὶ πάντα ἔπισταμένου τὰ ὄντα, καὶ δεῖ εἰς τοὺς ἀν-

4 δὲ Zp: obliter. M 5 an ἔσται? 6 διεσιαίου p: διεσιαίου M 8 ante καθ' ἣν add. καὶ p: om. M διεσιαίου M 9 ἔστι M: ἔσται p 13 τῶν Zp: obliter. M: an ἐπὶ τῶν? 16 an (τὰ) ἄλλα? (cf. v. 13) an δὲ πω? 17 ἐπὶ ἀριστοτέλης M an περιλαβεῖν? 19 ἐκλείψης M 22 ἀν p: om. M 23 ὅστερα M: ὅστερον p 24 οὐδὲ scripsi: οὔτε Mp 26 ἄρα οὖν (sed οὖν refecit M³) M: om. p 27 μένει ἡ ἔστιν Zp: μεν, ἔστιν M 28, 29 ante αἰσθήσεως et ἔπιστημης add. τῆς p: om. M 31 αὐτοῦ refecit M³: lacuna V litter. A: om. CDp 33 ἔπιστημη εἰναι scripsi: ἔπιστημη post quod VI vel VII litterae obliter. M: lacuna Zp 34 ἔπιστητον p: refecit M³ 35 νοῦ τοῦ refecit M³: τοῦ in lacuna om. Zp τοὺς Zp: obliter. M

Θρώπους κάτεισιν ἡ τῶν πολλῶν ἐπιστήμη. ὅστε αἰσθητοῦ ὄντος ἔστι καὶ καθόλου αἰσθητοῦ καὶ ἐπιστητοῦ ὄντος ἔστι καθόλου ἐπιστήμη, καὶ ἄμα τέ ἔστι τὰ πρός τι.

Ἐ. Ἀλλ' ἐπεὶ ἔφη ὁ Ἀριστοτέλης τὸ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ προϋπαρ-²⁵
5 γόντων πραγμάτων τὰς ἐπιστήμας λαμβάνομεν. ἐπ' ἀλίγων γάρ τῇ
ἐπ' οὐδενὸς λόδιοι τις ἀνάμενεν τῷ ἐπιστητῷ τὴν ἐπιστήμην γινο-
μένην, ἐπὶ τίνων ἀμαρτίας ἡ ἐπιστήμη συνυφίσταται;

Α. Φημὶ δὲ ἐπὶ τῶν ἀναπλασμάτων· ἄμα γάρ τῷ ἀναπλάσαι γί-
μαραν οὐδέστη ἄμα καὶ ἡ ἐπιστήμη τῆς γιμαρίας καὶ τὸ φάντασμα αὐτῆς,³⁰
10 καὶ ὁ πρῶτος γράμματα διδάσκεις ἄμα τῇ ἐπιστήμῃ τῶν γραμμάτων εἰσή-^{41τ}
γαγεν τὰ γράμματα, καὶ ὁ ζωγραφίαν εὑρὼν πρῶτος ἄμα τῇ ζωγραφίᾳ
εἰσήγαγε τὰς εἰκόνας.

Ἐ. Διὰ τί οὖν προσέθηκεν τὸ τῇ ἐπ' οὐδενὸς:

Α. "Οτι μήποτε καὶ ταῦτα ἦν ἐν τῇ φύσει, τὰς δὲ ἐπιστήμας
15 οὔστερον ἐλάβην." ⁵

Ἐ. Αἰσθησεως οὖν μὴ οὕσης πᾶς φῆς καὶ τὸ αἰσθητὸν μὴ εῖναι;

Α. "Οτι φέρεις αἰσθησεως μὴ οὕσης μέλι μέν ἔστιν γευστόν, αἰσθη-
τὸν δὲ οὐκ ἔστι, καὶ λευκὸν μὲν ἔσται, ὥρατὸν δὲ οὐκ ἔσται ὥρασεως μὴ
οὕσης.

20 Ε. Εὗχες ὁ Ἀριστοτέλης τίνα τούτοις ἐπάγει ζητήματα;

Α. Λέγω δὲ κατὰ τὸν δοθέντα οἶνον ὥρισμὸν ἀποδοθῆ τὰ πρός τι.
τι, ἔσται τινὰ τῆς οὐσίας τῶν πρός τι.

Ε. Διὰ τί οἶνον ὥρισμὸν εἴρηκας, καὶ τίνα τοῦτον (φῆς);

Α. Οἶνον μὲν ὥρισμὸν ἔφην, ἀλλ' οὐχ ὥρισμὸν, δὲ τῶν ἀνωτάτων
25 οὐκ ἔστιν δρους ἀποδοῦναι, ἀνώτατα δὲ γένη τὰ ταῖς κατηγορίαις ὑποπί-
τοντα. οἶνον δὲ δρος τῶν πρός τι ἀπεδόθη τὸ εἶναι τὰ πρός τι ἐκεῖνα, (ἢ) ¹⁵
Διεπερ ἔστιν ἑτέρων λέγεται. κατὰ δὲ ταῦτην τὴν ὑπογραφὴν ἔσονται τινες
οὐσίαι τῶν πρός τι.

Ε. Τί οὖν ἀτοπον;

30 Α. "Οτι τὸ μὲν πρός τι συμβεβηκός ἔστιν, ἡ δὲ οὐσία οὐδαμῶς
συμβεβηκός. εἰ οὖν τῶν πρός τι τινες ἔσονται κατ' αὐτὸν ὁ εἰσιν οὐσίαι,
ἔσται ἡ οὐσία καθόσον οὐσία τῶν συμβεβηκότων." ²⁰

Ε. Πῶς οὖν τοῦτο ἐπιδείξεις:

3 τέ] αν γέ? 4 τὸ Μ: τῶν ρ τὸ (ante πολὺ) p Aristot.: om. M προϋπαρ-
γόντων Aristot.: ὑπαρχόντων Mp γάρ ἀν Aristot. 6 ιδοτ Zp: oblitter. M
7 ἡ ἐπιστήμη ρ: τῇ ἐπιστήμῃ M 8 τῷ scripsi: τῷ Mp 9 καὶ (post ἄμα) Zp:
oblitter. M 9. 10 φάντασμα—πρῶτος Zp: —σμα—πρῶτος oblitter. M 10 εἰσή-
γαγε M: ἐπήγαγε ρ 11 πρῶτος ρ: πρῶτον M 14 μήποτε] δήποτε mrg. p
ἡν M 15 ἔλαβον M: ἔλαβομεν ρ 17 γευστόν] γλυκὺν supra ser. M²; immo
corrigas μέλι μέν ἔστιν, γευστόν δὲ οὐκ ἔστιν 18 λευκόν refecit M³: in lac. om. Zp
20 ὁ ἀριστοτέλης refecit M³: οὖν ὁ ἀριστοτέλης Zp 23 φῆς addidi: τίνα τοῦ τῶν (τῶν,
supra quod scriptae IV vel III litterae discripsi iam non possunt, m¹; τίνα τοῦ refecit m³)
M: τίνα ante lacunam Zp 24 οἶνον supra ser. M³: om. Zp ἔφη M: ἔφης ρ
26 ἀ inserui 27 ante λέγεται add. εἶναι ρ: om. M 30 τὸ Μ: τὰ ρ 31 ἔσονται
τινὲς colloc. p καὶ³ αὐτὸν M

'Α. Εἰ γάρ τὸ πρός τι τοιοῦτόν ἐστιν, οὐ πρός τι ἔτερον λέγεται, ἐστὶ δὲ χείρ ἀνθρώπου πρός τι ἔτερον λεγομένη, γενήσεται δὴ χείρ τῶν πρός τι.
ώστατως δὲ καὶ ὁ ποὺς καὶ ὁ ὀφθαλμὸς καὶ τὰ ἄλλα μέρη, ἐξ ὧν ἔκαστος ἡμῶν συνέστηκεν.

5 'Ε. Καὶ τί οὖν ἀποπον;

'Α. "Οτι εἰ τὰ μέρη τῶν οὐσιῶν μὴ ἐστιν οὐσίαι, καὶ τὸ ὅλον οὐκ ἐστιν οὐσία· τὸ γάρ μὴ ἐξ οὐσιῶν συγκείμενον, οὐδὲν αὐτὸν ἐσται οὐσία.
τούτου δὲ οὐδὲν ἀποπάτερον γένοιτο. η τὸν δρισμὸν οὖν τὸν ἀποδοθέντα
διηρθρωτέον η ἐάν περ τοῦτον ὡς ὑγιῶς ἔχοντα ἐάσωμεν, γαλεπὸν τὸ δεῖξαι
10 διτι οὐδεμία οὐσία τῶν πρός τι ἐστιν.

'Ε. Πῶς οὖν ἐπιδείξεις διτι ἐσται κατὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν πρός τι 30
τῶν οὐσιῶν τι τῶν πρός τι;

'Α. Διαιρῶν τοῦτον τὸν τρόπον τὰς οὐσίας· ἐρῶ γάρ διτι ητοι τὴν
ἀπημον οὐσίαν η τὰ μέρη αὐτῆς λεκτέον τῶν πρός τι, η τὴν κοινήν, τοῦτ' 41v
15 ἐστι τὰ γένη καὶ τὰ εἶδον τῶν οὐσιῶν, η τὰ μέρη τῶν εἰδῶν καὶ τῶν γε-
νῶν η οὐδὲν αὐτῶν. διτι μὲν οὖν ἐπὶ τῶν πρώτων οὐσιῶν, τοῦτ' ἐστι
τῶν ἀτόμων, οὐκ ἐστιν εἰπεῖν διτι τῶν πρός τι ἐστί τις, οὐ γαλεπὸν δεῖξαι δ
ο γάρ Σωκράτης οὐ λέγεται τινός τις Σωκράτης· εἰ γάρ τις ἐρεσχελῶν
θεοῦ λέγοι εἶναι τὸν Σωκράτην, ἀλλὰ καὶ ἀναστρέψας ἐρεῖ τὸν θεὸν Σω-
20 κράτους εἶναι θεόν, διπερ ἀποπον· ἐσται γάρ τοῦ λίθου καὶ τῶν τυχόντων
οὐσιῶν ο θεὸς, καὶ οὐ μόνων τῶν λογικῶν ζήτων. ἐπειτα ως κτήματα εἴη 10
ἄν τοῦ θεοῦ τὰ κατὰ μέρος τῶν ἐν κόσμῳ, ζητοῦμεν δὲ οὐχὶ ως τὰ κτή-
ματα εἰ εἰσὶν οὐσίαι κτημάτων τινῶν, ἀλλ' εἰ καθὸ οὐσίαι εἰσὶν τινῶν οὐ-
σίαι αἱ οὐσίαι. διπερ οὐκ ἐστιν ἐπιδείξαι ἐπὶ τῶν ἀτόμων οὐσιῶν. ἀλλὰ
25 μὴν οὐδὲ τὰ μέρη τῶν ἀτόμων οὐσιῶν εἴη ἄν τῶν πρός τι· οὐδὲ γάρ η 15
τινὸς χείρ εἴη ἄν τινὸς χείρ, ὥστε εἰπεῖν ἄν η τινὸς χείρ τινός τις χείρ
ἐστιν, ἀλλὰ ἀπλῶς λέγομεν τινὸς χείρ. ἐπεὶ καὶ η κεφαλὴ τινὸς λέγεται
κεφαλή, ἀλλ' οὐχὶ τινός τις κεφαλή.

'Ε. 'Αλλ' μὲν οὖν τι εἰπεῖν ἐστι πρός τι τὰς ἀτόμους οὐ-
30 σίας οὐδὲ τὰ μέρη αὐτῶν. οὐτὸν θεούτων ἀπέδειξας. ἐπίδειξον οὖν καὶ ἐπὶ τῶν
τινῶν δευτέρων οὐσιῶν αὐτῶν τι καὶ τῶν μερῶν αὐτῶν αὐτὸν τοῦτο συμ-
βαίνον.

'Α. Ἐπὶ μὲν οὖν τῶν δευτέρων οὐσιῶν δεῖξαιμ¹ ἄν τὸ αὐτὸν τοῦτο
συμβαίνον, οἷνος ὁ ἀνθρωπός, δν κοινῶς κατηγοροῦμεν ἀνθρωπὸν, οὐ λέγεται

1 τὰ—τοιαῦτά ἐστιν, ἀ p λέγεται Zp: obliter. M 7 τὸ γάρ μὴ—οὐσία M: om. p
8 τὸν (ante ἀποδοθέντα) M: om. p 9 ὑγιῶς M 10 ἐστιν AD: obliter. refecit
M³: om. Cp 11 πῶς p: refecit M³ 12 ἐπιδείξεις M: δεῖξεις p 13 διαιρόν M
τὰς p: refecit M³ 14 διτι M: om. p 20 an γάρ (καὶ)? 21 οὐσιῶν inducas.
οὐ M: μὴ p μόνων p: μόνον M 22 ως τὰ κτήματα ACp: refecit M³: ως κατὰ
κτήματα D 23 κτημάτων] corrigas κτήματα, nisi malis cicere τινῶν refecit M³:
in lac. om. Zp 25 οὐδὲ M: οὔτε p 26 ἀν M: om. p 28 τις ADp: obliter.
vel eras. M: om. C 30 ante καὶ add. εἰ p: om. M 31 αὐτῶν (post οὐσιῶν) M:
om. p συμβαίνον M: συμβαίνοι p 33 οὐσιῶν M: om. p δεῖξαιμ² paene ob-
litter. M: in lac. om. Zp 34 συμβαίνον M: συμβαίνοι p κατηγοροῦμεν Zp: obliter. M

τινὸς ἀνθρωπος οὐδὲ ὁ βιοῦς τινὸς βιοῦς οὐδὲ τὸ ξύλον τινὸς ξύλον. ἀλλ᾽ 25
εἰ ἄρα, κτῆμα. ὅτι δὲ ἔτερόν ἐστι τοιύτων ἑκάστῳ τὸ εἶναι ἀνθρώπῳ η̄
βοῖ η̄ ξύλῳ, καὶ ἔτερον τὸ κτῆμα εἶναι δῆλον.

Ἐ. Ἀλλ' ὅτι μὲν τῶν τοιύτων οὐδὲν τὸ η̄τοι αὐτὰ τῶν πρός τι ἐστιν,
ἢ ἀπέδειξας· δεῖξον οὖν καὶ ἐπὶ τῶν μερῶν τῶν δευτέρων οὐσιῶν, εἰ μὴ τῶν
πρός τι αὐτοῖς εἶναι συμβήσεται, καθίσσον τῶν δευτέρων οὐσιῶν ἐστιν μέρη. 30

Ἄ. Ἀλλ' οὐκ ἐστι μοι τούτο οὐδεῖξαι δυνατόν.

Ἐ. Διὸ τί;

Ἄ. Ὄτι η̄ κεφαλὴ καθίσσον κεφαλὴ τινὸς ἐστι κεφαλή, ὥσπερ καὶ
10 τὸ πηδάλιον τινὸς ἐστι πηδάλιον· κοινῶς δὲ η̄ κεφαλὴ λεγομένη κοινῶς ἀν 42r
εἴη τινὸς κεφαλὴ, τοῦ κεφαλωτοῦ δηλούντι, καὶ η̄ χεὶρ χειροδότου ἀν εἴη
χεὶρ· εἰ δὲ πρός τι ἐστιν ἐκεῖνα ἀπερ αὐτὰ ἀ-ἐστιν ἔτέρων λέγεται, τὰ
μέρη πάντα τῶν δευτέρων οὐσιῶν ἔτέρου λεγόμενα τῶν πρός τι ἀν εἴη. 5
λέγεται γάρ κεφαλὴ εἶναι τοῦ κεφαλὴν ἔχοντος καὶ η̄ χεὶρ καὶ οἱ ὀφθαλ-
15 μὸς καὶ η̄ βίν· καὶ οἱ πούς, δσα κοινῶς λέγεται, τινὸς ἀν ῥηθείη εἶναι καὶ
αὐτὰ ἀπερ ἐστὶ τὰ μέρη τοῦ ὅλου λέγεται εἶναι μέρη. ὥστε τὰ μέρη τῶν
δευτέρων οὐσιῶν κατὰ τὸν ἀποδιθέντα δρον τῶν πρός τι ἐσται πρός τι.

Ἐ. Ἐστι γάρ εἰδη καὶ γένη τῶν μερῶν τῆς οὐσίας;

Ἄ. Ναί.

Ἐ. Πῶς;

Ἄ. Η γάρ τις χεὶρ ἔχειν ὀφείλει εἰδος καὶ γένος, εἰδος μὲν τὴν
γειρα, γένος δὲ τὸ μέλος. δεύτεραι οὖν οὐσίαι καὶ αὐται, η̄ χεὶρ καὶ οἱ
πούς· ἀλλὰ χεὶρ τινὸς χεὶρ καὶ οἱ πούς τινὸς πούς· τῶν πρός τι ἄρα.

Ἐ. Ἀλλ' ἐπεὶ ἀποτον τῶν πρός τι τινας παραδέξασθαι τῶν οὐσιῶν,
25 τί πεποίηκεν οἱ Ἀριστοτέλης:

Ἄ. Παρατησάμενος τὴν προτέραν ὑπογραψὴν ἔτέραν ἀποδιθωσιν
αὐτοῖς.

Ἐ. Τίνα ταύτην;

Ἄ. Πρός τι εἶναι, φησύ, οἷς τὸ εἶναι ταύτον ἐστι τῷ πρός
30 τί πως ἔχειν.

Ἐ. Ἀλλὰ ἀσαφῆς η̄ ὑπογραψὴ καὶ δι' αὐτοῦ γε τοῦ ζητουμένου
ἀποδιδομένη.

Ἐ. Διὸ τί;

Ἐ. Ὄτι ζητουμένου, τίνα ἐστὶ πρός τι, τὸ ἀποδεδωκότος πρός τι εἶναι 20
35 ἐκεῖνα, οἷς τὸ εἶναι ταύτον ἐστι τῷ πρός τι αὐτοῖς εἶναι· ἀσαφῆς τε γάρ
η̄ ἀπόδοσις ζητουμένου, τίνα τὰ πρός τι, λέγειν ὅτι τὰ πρός τι ἐστι τὰ πρός
τι καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ ζητουμένου τὴν ἀπόδοσιν ἔχειν.

1 τὸ ξύλον Ζρ: obliter. M 4 η̄τοι αὐτὰ οιν. p (recte) 7 οὐδεῖξαι Μ: ἐπιδεῖξαι p
9 καθίσσον κεφαλὴ M: οιν. p 12 ἀ M: οιν. p 15 η̄ βίν Ζρ: οἱ βίν M
εἶναι Ζρ: obliter. M 18 τῶν μερῶν εἰδη καὶ γένη colloc. p τῆς οὐσίας (sed τῆς
refecit m³) M: εἰπεῖν οὐσίας Ζρ 23 corrigas ἀλλ' η̄ χεὶρ 29.35 τῷ p: τὸ M
30 τί supra ser. M 31.124,1 ante Ἀλλὰ ἀσαφῆς et Ἀλλ' οὔτως distinxī 34 ἀπο-
δειωκότος M: ἀποδέδωκας p: αἱ ἀποδέδωκεν αὐτός? 36 ζητουμένου p: ζητούμενα M
37 ζητουμένου Ζρ: ζητού - obliter. M

'Α. Ἀλλ' οὗτως μὲν σου ἐπισύραντος τὴν ἀπόδοσιν φανήσεται σοι
ὅρθῶς ἀποδιδομένη καὶ ἀλείπτως.

'Ε. Ἐέγγησαι οὖν, τί βούλεται διὰ τῆς ἀποδόσεως.

25

'Α. Πολλὰ τῶν πραγμάτων ἄλλως μὲν ὑφέστηκεν, ἄλλως δὲ ὑποδι-
γράφεται. ἄλλὰ δεῖ διαστέλλοντα δεικνύναι, ποταπὴν τὴν ὑπογραφὴν ἔχειν
ὑφείλει. οἷον τὸ λευκὸν ἔστι μὲν καὶ ἐπὶ τῆς λευκότητος τάξαι· λέγομεν
γάρ τὸ χρῶμα λευκόν· ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ σώματος τοῦ μετέχοντος τῆς
λευκότητος· ἔστι γάρ εἰπεῖν σῶμα λευκόν. ἀν οὖν ὁ μὲν τὸ λευκὸν εἴπη³⁰
χρῶμα διαχριτικὸν ὅψεως, ὁ δὲ ἀκούσῃ μὴ ἐπὶ τῆς λευκότητος ἀλλ᾽ ἐπὶ 42^v
τοῦ σώματος. ἄτοπόν τι . . . χρῶμα διαχριτικὸν ὅψεως. ἔστιν οὖν διόρ-
θωσις. ὅτι τὸ λευκὸν καθὸ λευκὸν εἴη ἂν χρῶμα διαχριτικὸν ὅψεως καὶ
οὐχὶ φῶ τὸ λευκὸν εἶναι συμβέβηκεν, ἥγουν τὸ σῶμα, ὡστε ἐν αὐτῷ τῷ
ὅρῳ τοῦ {λευ}κοῦ τὸ περιλαμβάνει ἢ τὸ λευκὸν εἶναι καὶ μὴ εἶναι μήτε
ἀμάρτημα μήτε τὸ ζητούμενον λαμβάνεσθαι εἰς ἔξηγγησιν τοῦ ζητούμενου.⁵
καὶ ἐνταῦθα οὖν οὐχ ἀπλῶς ἐρρέθη ὅτι ἔστι τὰ πρός τι ταῦτὸν τῷ πρός τι
πιστεῖν, ἀλλὰ πρόσκειται οἵτις τὸ εἶναι ταῦτὸν τῷ πρός τι πιστεῖν.¹⁰
τὸ γάρ εἶναι τῶν πρός τι ἔστι τὸ σχέσιν ἔχειν πρὸς ἔτερον καὶ ἔκεινον,
πρὸς δὲ λέγεται, ταῦτον ὅντος τῇ σχέσει τῇ πρὸς δὲ λέγεται· τὸ γάρ δι-
πλάσιον, ἔστω δὲ καὶ τέσσαρα καὶ δύο, οὐ καθὸ τέσσαρα ἔστι τῶν πρός
20 τι οὐδὲ τὰ δύο, ἀλλὰ καθὸ τὰ τέσσαρα τῶν δύο ἐν λόγῳ ἔστι διπλασίον
καὶ τὰ δύο τῶν τέσσαρα ἐν λόγῳ ἔστιν ἡμίσει. τὰ οὖν πρός τι ἔστιν ἡ
σχέσις ὑποκειμένων πρὸς ἄλληλα, οὐ κατὰ τὰ ὑποκείμενα τῇ σχέσει, οἵτις 15
οὐ τὸ εἶναι ταῦτόν ἔστι τῇ πρὸς ἄλληλα σχέσει· ἡ δὲ πρὸς ἄλληλα σχέσις
τῶν πρός τι τὸ πρός τι πιστεῖν ἔχειν ἔστιν. ταῦτα οὖν πρός τι ἔστιν, οἵτις
25 τὸ εἶναι ταῦτόν ἔστι τῷ πιστεῖν πρὸς ἄλληλα.

'Ε. Σαφῶς εἶπε, τί ποτε λέγεις.

'Α. Φημὶ διτι βούλεται λέγειν, τὰ πρός τι ἔστι μὲν ὑπὸ τινων ὑπο-²⁰
κειμένων ὑφιστάμενα, οὐ μὴν καθὸ ὑπόκειται τὰ ὑποκείμενα ἔστι πρός τι,
ἄλλα καθὸ τὰ ὑποκείμενα κατὰ σχέσιν τὴν πρὸς ἄλληλα πλεονεκτοῦντα
30 φαίνεται· τὰ γάρ τέσσαρα πρὸς τὰ δύο σχέσει πλεονάζει, διταν τὰ μὲν

1 ἐπισύραντος Μ: ἐπισύροντος p 2 ἀλείπτως Cr: ἀλήπτως M 4. 5 ὑπογράφεται
ἄλλὰ Zp: obliter. M 6 [λέγομεν] λέγο paene obliter. M (ἔστι refecit M³) 8 ἀν
Simpl.e (f. 51r 62): ἐπει Zp: obliter. M 6 μὲν p: supra ser. M: δὲ μέν τις Simpl.e
εἰπη M: εἰποι p 9 ἀκούσῃ] —κούσῃ refecit M³: lac. Zp 10 χρῶμα post III
fere litt. obliter. M: καὶ σῶμα Zp: scribas {ἔσται τὸ} χρῶμα (cf. Simpl. ἄτοπος δέξει ὁ
λόγος· οὐ γάρ ἔστι τὸ σῶμα χρῶμα διακρ. ὅψεως) 10. 11 ἔστιν οὖν—ὅψεως M: om. p
12 εἰπε refecit M³: om. p 13 λευκοῦ scripti: οὐ post V fere litt. obliter. M: om.
in lac. Zp corrigas τὸ περιλαμβάνειν ἢ λευκὸν {διόρθωσιν} 15 ταῦτὸν] τὰ αὐτὰ
Simpl. (recte) . 15. 16 τῷ p: τὸ M 19 καὶ (ante τέσσαρα) M: om. p 20 τὰ
δύο] cum Felic. corrigas καθὸ δύο διπλασίον Zp: obliter. M 21 οὖν Zp: ob-
liter. M 22 an σχέσις {τῶν}? κατὰ] an αὐτὰ? τῇ Zp: obliter. M
23 ἄλληλα σχέσει ἢ Zp: —λα σχέσει ἢ obliter. M 24 τὸ M: τῷ p 25 πρὸς
ἄλληλα πιστεῖν colloc. p 27 τὰ Zp: τὸ ut videtur M 28 ὑφιστάμενα Zp: ex-
trema littera οὐ obliter. M 29 πλεονεκτοῦνται Zp: —εκτοῦντα obliter. M 30 τὰ
μὲν p: τὸ μὲν M

διπλάσια ῥηθῆ, τὰ δὲ ἡμισυ. οὐ γάρ μόνον τὰ τέσσαρα τέσσαρα καλεῖται, εἰς ἀλλὰ καὶ διπλάσια πλεονάσαντα ταῦτη τῇ προστηγορίᾳ, καθὸ λόγος ἐπ' αὐτῶν θεωρεῖται ὁ τοῦ διπλασίου, καὶ τὰ δύο, καθὸ ἡμισυ λέγεται, καθὸ δὲ λόγου μετέχει τοῦ διπλασίου καὶ τοῦ ἡμίσεως, εἰσὶ πρός τι. ὁ δὲ λόγος ἐπὶ δυοῖν σχέσιν ἐχόντων πρὸς ἀλληλα θεωρεῖται.

'Ε. Ἀλλὰ πῶς καὶ ὁ πρότερος λόγος οὐ τὸ αὐτὸν παρίστησιν; 30

'Α. "Οτι παρακολούθημα μὲν παρίστη παρακολούθημαν τὰ πρός τι, τί δέ ἔστιν, οὐκ ἀπεδίδου· εἰ μὲν γάρ τί ἔστι πρός τι, πρός τι πάντας καὶ 43^τ τινὸς λέγεται, οὐ μὴν εἰ τινὸς λέγεται, πάντας ἀν εἴη καὶ πρός τι· ἐπὶ 10 πλέον γάρ τὸ τινὸς εἶναι. οἷον * * * θυνητόν, πάντας τοῦτο ἄνθρωπος, καὶ ὅμοιώς ἐπὶ τοῦ λογικοῦ. διὸ καὶ εἴ τι μὲν τῶν πρός τι, πάντας τοῦτο τινός, οὐκ ἔστι δὲ εἴ τι τινός ἔστι, πάντας τοῦτο πρός τι. διὸ ἡγ αἰτίαν πολλὰ τῶν οὐ πρός τι περιελάμβανεν ἐν τοῖς πρός τι, ὡς ἀν δὴ τοῦ τινὸς εἶναι ἀποδομέντος μόνοις τοῖς πρός τι εἶναι. ἀλλ᾽ ὁ δεύτερος λόγος οὐ 15 τούτῳ ἐπερείδεται τιῷ τινὸς εἶναι, καὶ ἐν τῇ σχέσει τινῶν τῶν πρὸς τι 10 ἀλληλα τὸ εἶναι ἔχειν τὰ πρός τι οἷον γάρ μέσον τί ἔστιν τῶν ὑποκειμένων ἡ σχέσις, καθὸ ἦν ὑφίσταται τὰ πρός τι, πλεονάζουσα παρὰ τὰ ὑποκειμένα οὐκ ἀλλω τινί, ἀλλὰ τῷ μηνύειν ποιάν τινα συνάφειαν αὐτοῖς πρὸς ἀλληλα ἐπιθεωρουμένην, καθὸ τούτοις καλεῖται τοῖς ὑνόμασιν. ἵνα 20 δὲ μὴ δοκῇ αὐτὸν τοῦτο ὑπογραφῆς ἀξιούμενον λαμβάνεσθαι εἰς τὴν αὐτοῦ 15 ὑπογραφήν, ἤξιον τινὲς οὐτῶς ὑπογράψειν· 'οἰς τὸ εἶναι ταῦτόν ἔστι τῷ πρὸς διτοῦν πως ἔχειν', ἢ ὡς Ἀνδρόνικος, 'οἰς τὸ εἶναι ταῦτόν ἔστι τῷ πρὸς ἔτερόν πως ἔχειν, ἔκεινά ἔστι πρός τι'.

'Ε. Τί οὖν παρίστησιν ὁ τοιοῦτος λόγος; 20

'Α. "Οτι ἐν τοῖς ὑποκειμένοις ἔστιν οὔτε ὡς οὐσίας συμπληρωτικὸν οὔτε ὡς ἀλλο τι τῶν συμβεβηκότων, ἀ ἐν αὐτοῖς τοῖς ὑποκειμένοις γίνεται, οἷον πάθος ἢ ἐνέργεια, ἀλλά τι ἔξωθεν. διὸ καὶ μὴ πασχόντων τῶν ὑποκειμένων γίνεται καὶ ἀπογίνεται.

'Ε. Ἀριστοτέλης δὲ τί ἔφη περὶ τῆς τοιαύτης ὑπογραφῆς τῶν 25 πρός τι:

'Α. "Οτι ἑάν τις εἰδῆ τι ὠρισμένως, κἀκείνῳ πρὸς δὲ λέγεται ὠρισμένως εἰσέσται.

'Ε. Διὰ τί ἡ πῶς;

'Α. Εἰ γάρ οὐδέν τις ἦτι τὰ τέσσαρα τῶν πρός τι ἔσται, ἔστι δὲ τὴ

1 διπλάσια] διπλ M: διπλασίονα p (cf. v. 2) τὰ δὲ p: τὸ δὲ M τὰ τέσσαρα] τὰ δὲ Zp: obliter. M 3 conicias καθὸ ἡμισυ (τῶν τεσσάρων ἡμισυ) 4 an ἔστι?

7 παρακολούθημαν p 8 πρός τι alterum eicias 10 post οἷον defectum indicavi, inseras εἴ τι μὲν ἄνθρωπος, πάντας τοῦτο θυνητόν, οὐκ ἔστι δὲ εἴ τι πάντας M: om. p 12 τι interposui 14 πρός τι—λόγος Zp: obliter. M 15 τούτῳ scripsi: τοῦτο Mp ante καὶ ἐν τῇ σχέσει intercidisse videtur ἀλλὰ τῷ ἐν τῷ πρός τι πως ἔχειν an τινῶν τῇ πρός ἀλληλα? 16 ἔχειν M: ἔχει p 18 τῷ p: τὸ M 20 αὐτὸν ex αὐτῷ corr. M 21 οἰς Simpl: ὧν (?) M: οὐ p τῷ p: τὸ M 22 ταῦτόν p: αὐτόν M 31 post ὠρισμένως add. τῶν πρός τι Aristot. 34 ante El γάρ distinxit Fel.: ante ἦτι (p. 126,2) Mp τὸ p: τῷ M

είναι τοῖς πρός τι ταῦτα τῷ πρός τί πως ἔχειν, κάκενο οὐδεν, πρὸς δὲ τοῦ τό πως ἔχει, διτὶ τὰ τέσσαρα πρὸς τὰ δύο τὸ διπλασίνα λόγου ἔχει. εἰ 30 δὲ μὴ οὐδεν δλως, πρὸς δὲ πως ἔχει, οὐδὲ διτὶ πρός τί πως ἔχει εἴσεται. ἀμήγανον γάρ εἰδέναι μὲν διτὶ διπλάσιά ἐστι τὰ τέσσαρα, μὴ εἰδέναι δὲ διτὶ 43· 5 τῶν δύο διπλάσιά ἐστι. καὶ εἰ οὐδεν διτὶ πατήρ ἐστι Σωφρονίσκος ὡρι- σμένως, οὐδεν καὶ διτὶ πατήρ ἐστιν, διτὶ Σωκράτους, καὶ τὸν Σωκράτην διτὶ αὐτὸς Σωφρονίσκου εἴσεται.

'Ε. Ἀλλ' ἐπεὶ ἐπὶ τῶν πρός τι τοῦτο ἀπεδείχθη, τί ἐκ τούτων 5 συμβῆσται ὥν εἰρηκας, τί συμβῆσται;

10 'Α. Τὰ τῶν οὐσιῶν μέρη αὐτὰ μὲν ἀπερ ἐστὶν ὡρισμένως εἴσεται (τις). πρὸς δὲ οὐκ ἀναγκαῖον ὡρισμένως εἰδέναι. δεικνυμένης γάρ φέρε χειρὸς διτὶ μέν τινός ἐστιν χείρ δρίσειν ἀν τις, τίνος δέ, πότερον 10 Δίωνος ή Θέωνος η τινος ἀλλού τῶν κατὰ μέρος, οὐκ ἀν εἰδείη καίτοι ὅρων αὐτὴν καὶ δεικνὺς διτὶ αὐτῇ χείρ ἐστιν. ἀλλ' εἰ τὰ πρὸς τι ἀόριστα 15 μὲν πρὸς ἀόριστα λέγεται, ὡρισμένα δὲ πρὸς ὡρισμένα, τὰ δὲ τῶν οὐσιῶν μόρια ὡρισμένως γινωσκόμενα πρὸς δὲ λέγεται οὐκ ἀναφέρεται ὡρισμένως, 20 οὐκ ἀν εἴη τὰ τοιαῦτα τῶν πρός τι. τὴν γάρ κεφαλὴν καὶ τὴν χεῖρα καὶ ἔκαστον τῶν τοιούτων, ἀ εἰσιν οὐσίαι, αὐτὸ μὲν ὅπερ ἐστὶν ὡρισμένως ἐστιν εἰδέναι, πρὸς δὲ λέγεται, οὐκ ἀναγκαῖον. τίνος γάρ αὐτῇ η 25 20 κεφαλὴ η τινος η χείρ, οὐκ ἐστιν εἰδέναι ὡρισμένως. οὐκ ἀν οὖν εἴη ταῦτα τῶν πρός τι. περὶ δὲ τούτων ἦν η ἀμφισβήτησις μόνον, εἰ οὐσίαι δητα τῶν πρός τι ἀν εἴη. ἀλλ' εἰ μηδὲ (ταῦτα) τῶν πρός τι, οὐδὲ ἄλλῃ τις οὐσία οὐδὲ τὰ μέρη αὐτὰ (δηλαδὴ) καθύσσον οὐσίαι τῶν πρός τι ἐστιν. 'Αρα οὖν ἀποφαί.... π.....τι ο δρ.... δ. οὐσία τῶν πρός τι;

25 'Ε. Σφοδρῶς μὲν οὐκ ἀξιοῦ ὁ Ἀριστοτέλης μὴ πολλάκις ἐπεσκεψ- μένους, τὸ μέντοι ἡπορηκέναι ἐφ' ἑκάστου αὐτῶν οὐκ ἄχρηστον εἶναι. δυ- νατὸν γάρ τινα εἰπεῖν καὶ πά τῶν μερῶν διτὶ ὡρισμένως εἴσεται· ο γάρ ἴδιον τίς η χείρ ἐστιν, διτὶ καὶ τοῦδε ἐσται ὡρισμένως· ο γάρ δὴ τοῦ ἐγκεκαλυμμένου ὅρων χεῖρα γινώσκει μὲν χεῖρα, * * τὸν γάρ τινά ἐστιν ει- 30 δέναι τὸ τήγδε γινώσκειν εἰ ἐστιν τοῦδε. διὰ τοίνυν τὰς τοιαύτας ἀπορίας προσέθηκεν τὸ μὴ δεῖν σφοδρῶς ἀποφαίνεσθαι διτὶ οὐκ ἐστιν οὐσία τῶν 44· πρός τι.

2 τὸν διπλασίονα Zp: obliter. M 3 ἔχει Zp: obliter. M 6 διτὶ scripsi: εἴτε Mp
 5 ὡρισμένος M 7 ισεται M 9 τὶ συμβῆσται cicias 10.11 εἴσεται τις scripsi:
 εἴσεται Zp: obliter. M 11 πρὸς δὲ λέγεται colloc. p 13 εἰδείη p: εἰδή M
 18 αὐτὸ—ὅπερ Aristot.: αὐτὰ—ἄπερ (sed recte πρὸς δὲ v. 10) Mp 21 τούτων Zp:
 τούτω M 22 supplevi ex Aristot. ταῦτα: IV vel V litterae obliter. M: lac. AD:
 om. Cp 23 δηλαδὴ suppl. Diels: ante δὴ III vel IV litt. obliter. M: lac. AD: om. Cp
 24 inter οὖν et οὐσία plurima obliterata M: in lacuna om. Zp: conicias ἀποφαίνεται κατὰ τὸν ἀποδοθέντα τῶν πρός τι εἰον δρον διτὶ οὐδεμία (cf. p. 121,24) 26 ἑκάστου M: ἑκά-
 στῳ p 27.28 ισεται M 28 η χείρ Zp: obliter. M 29 ante τὸν γάρ defectum
 indicavi, supplere placet οὐχ ὡρισμένως δέ (cf. Simpl. f. 51r61) τὸν] an τὸ?
 32 post πρός τι add. τέλος τῶν πρός τι M

[Εἰς τὸ ποιὸν καὶ τὴν ποιότητα]

⁵ Α. Μετὰ τὴν τῶν πρός τι κατηγορίαν τίς ἀν ἔειπε εἴη;

Ε. Η τοῦ ποιοῦ, διτι μετὰ τὴν οὐσίαν καὶ τὸ ποιὸν ἀμφισβητήσι-
μον ἦν, μὴ τὴν τοῦ ποιοῦ τάττειν ἔδει, πολλῶν δὲ ζητημάτων γεγονότων
5 ἐν τῇ περὶ ποιοῦ κατηγορίᾳ περὶ τῶν πρός τι, ἀνάγκη γέγονεν περὶ τού-
των ἐφεξῆς τῷ ποιῷ διδάξαι. μετὰ οὖν τὴν τῶν πρός τι κατηγορίαν ἔπει-
10 ται περὶ τοῦ ποιοῦ σκέψασθαι. καὶ γάρ δὴ μετὰ τὸ μέριμνος, δὲ ἐστι
ποιόν, καὶ μετὰ τὸ μεῖζον, δὲ ἐστι τῶν πρός τι, ἐκφύεται τὰ πάντα οἷαν
Θερμόν, ψυχρόν, ἔηρόν, θερόν, δὲ ἐστι ποιόν.

10 Α. Τίνι διαφέρει ποιὸν ποιότητος;

Ε. ¹⁵ Οὐ τὸ μὲν ποιὸν διχῶς λέγεται· καὶ γάρ αὐτὴ ἡ ποιότης ποιὸν λέγεται καὶ τὸ ἔχον τὴν ποιότητα· λευκόν γάρ καὶ τὴν λευκότητα ποιότητα λέγουσι πολλάκις οἱ ἀρχαῖοι, καὶ πάλιν τὸ λευκόν ποιόν. ἡ γάρ ποιότης οὐκ ἔτι διχῶς λέγεται, ἀλλὰ ἀπλῶς· ἡ γάρ θερμότης καὶ ἡ λευκότης ποιό-
15 της λέγεται, οὐκ ἔτι δὲ καὶ λευκὸν ποιότης. οὐδὲ δὲ λας τὸ μετέχον ποιό-
της ῥημείη ἀν ποιότης, ἀλλὰ ποιὸν μόνον. ἡ ποιότης δὲ ἀν ῥημείη καὶ
ποιόν.

Α. Συφέστερον εἰπέ, δὲ λέγεις.

Ε. ²⁰ Εστι τὸ μέν τι λευκότης, τὸ δὲ ἔχον τὴν λευκότητα. ἡ μὲν λευκότης καὶ τὸ ἔχον τὴν λευκότητα ῥημείη ἀν ποιόν, τὸ δὲ ἔχον τὴν λευκότητα ποιόν μὲν λέγεται, ποιότης δὲ οὐκ ἀν ῥημείη.

Α. Διὰ τί οὖν ἐπέγραψεν Περὶ ποιοῦ καὶ ποιότητος; ²⁵

Ε. Τινὲς μὲν οὖ φασιν αὐτοῦ εἶναι τὸ ἐπίγραμμα· μηδὲ γάρ ἐν ταῖς ἀλλαις κατηγορίαις προστιγάψαι, ἀλλ᾽ ἄνευ ἐπιγράμματος τεχνολογῆσαι περὶ 25 ἔκαστης. τινὲς δὲ εἰς ἔνδειξιν τῆς χρήσεως τῶν ὀνομάτων· διὰ γάρ τὸ τὴν ποιότητα λέγεσθαι καὶ ποιόν, διὰ τοῦτο ἐπιγράψαι σημαίνοντα διτι ἀδιά-
φορόν ἐστι ποιότητα λέγειν τὴν κατηγορίαν ἡ ποιόν· εἰ γάρ τὸ μᾶλιστα ποιὸν οὐ τὴν ποιότητα μόνον σημαίνει ἀλλὰ καὶ τὸ ἔχον αὐτήν, ἀναγκαῖον 44v
ἡν εἰδέναι, διτι κατά τι σημαινόμενον ταῦτα δηλοῦσαι ἐκ τοῦ τῆς ποιότη-
30 τος ὀνόματος καὶ τοῦ ποιοῦ.

Α. Πῶς ὑπέγραψε τὴν ποιότητα ὁ Ἀριστοτέλης;

Ε. Ποιότης ἐστὶ καθ' ἧν τινες ποιοὶ λεγόμεθα. ⁵

1 tit. Εἰς τὸ ποιὸν καὶ τὴν ποιότητα M: περὶ τοῦ ποιοῦ p 2 post Metà add. δὲ p: om. M 12 λευκὸν ex Felic. correci: ποιὸν Mp (cf. Simpl. f. 54r2 καὶ γάρ τὴν λευ-
κότητα λευκὸν οἱ ἀρχαῖοι λέγουσι) 13 λέγουσι πολλάκις οἱ Zp: obliter. M 13.14 ἡ,
γάρ—διχῶς Zp: obliter. M 16 μόνον M: μόνως p 20. 21 τὸ δὲ ἔχον—ῥημείη
M: om. p 22 καὶ M: ἡ p 23 μὴ δὲ paene obliter. M: οὔτε p: lac. Z
26. 27 ἀδιάφορόν ἐστι Zp: —ρόν ἐστι obliter. M 27 εἰ Zp: ἡ M 28 ἔχον M:
ἔχειν p ἀναγκαῖον ἀ obliter. M: ante ἀναγκ. lac. Zp 29 δηλοῦσαι partim obliter.
M: δηλονότι p 32 ποιοὶ τινες colloc. p αἱ λέγονται?

'Α. Καὶ πῶς οὐκ ἄτοπον ὑπογράψαι βουλόμενον ποί..... διὰ τὸ εἶναι ἄδ..... δ..... δοῦ..... δ.....
..... γά(?)... γε..... γενο(?)..... καὶ τὸ ποιὸν τὸ ἀπ..... τ. φυσική λισιν πε.....
5 κ...έ...ν τ... τί ο..... εστι.....
δὲ ποιὸν τὸ ἔχον ποιότητα, δῆλον ὡς καὶ τὸν γνῶναι θέλοντα, τί εστι ποιόν, ἀναπέμψει εἰς τὴν ποιότητα. καὶ οὕτως γένεται ποιότης μὲν ἦν ἔχει
6 ποιός, ποιὸς δὲ ὁ ἔχων ποιότητα. δῆλον δὲ τίς ἡ ποιότης καὶ δημοιον 10 τῷ ἐρομένου τινὸς τί εστι ποιότης ἀποκρίνεσθαι, διὰ ποιότης εἰ γάρ ἡ ποιότης διὰ τοῦ ποιοῦ δείκνυται, τὸ δὲ ποιὸν διὰ τῆς ποιότητος, ἡ ποιότης εσται διὰ τῆς ποιότητος ἀποδεδειγμένη. ἀλλ᾽ εἰ μὲν ὅρισμὸς ἦν ἀποδεδομένος, ὑπῆρχεν ἀμάρτημα τὸ τοιοῦτον, ἐπεὶ δὲ οὐκ εστιν ὅρισμάς τῶν ἀνω- 15 τάτων, οὐ γορὴ αἰτιᾶσθαι· διὰ γάρ τοῦ γνωριμωτέρου τὸ θετον γνώριμον παρέστησεν μᾶλλον γάρ γνωριμον τὸ ποιὸν τῆς ποιότητος, τὸ γάρ λευκὸν 20 τῆς λευκότητος γνωριμώτερον καὶ ὁ γραμματικὸς τῆς γραμματικῆς.

'Ε. Ἐλλ' εἰ τὰ διμωνύμια λεγόμενά φησιν αὐτὸς πλεοναχῶς λέγε- 20 σθαι, πῶς πλεοναχῶς λέγεσθαι τὴν ποιότητά φησιν ὁ Ἀριστοτέλης;

'Α. Οὐχὶ τῶν διμωνύμων λέγω ἂν εἶναι τὴν ποιότητα· τῶν δὲ διμωνύμων κατὰ ταῦτα οὐδὲν δῆπου γένος, ὥστε οὐδὲ τῆς ποιότητος ἐν ἀν εἴη γένος. ἀλλὰ τὸ πλεοναχῶς λέγεσθαι θὲν μὲν σημαῖνει τὸ διμωνύμως. επειδον 25 δὲ τὸ διαφόρως λέγεσθαι. νῦν δὲ οὐ τὸ σημαῖνον τὸ διμωνύμια λέγεσθαι εἰληπται ἀλλὰ τὸ διαφόρως. εἰ μὲν οὖν τὸ πλεοναχῶς εἰληπτο ἀντὶ τοῦ διμωνύμιας, ἡ διαιρεσις ἐγένετο φωνῆς εἰς σημανόμενα, ἐπεὶ δὲ τὰ πλεοναχῶς πολλαχῶς εἰληπται ἀντὶ τοῦ διαφόρως, ἡ διαιρεσις αὐτῷ γίνεται 30 γένους εἰς εἰδῆ.

'Ε. Διὰ τί λέγεις ὅτι γένους εἰς εἰδῆ ποιεῖται τὴν διαιρεσιν καὶ οὐ φωνῆς εἰς σημανόμενα; 45

'Α. Ότι ἐπήκην· ἐν μὲν οὖν εἰδος ποιότητος ἔξις καὶ διαιρεσις λεγέσθωσαν, ἀλλ᾽ οὐχὶ ἔφη· ἐν μὲν οὖν σημανόμενον ποιότητος τὰ μὲν γάρ διμωνύμια εἰς εἰδῆ διαιρεῖται διάφορα, τὰ δὲ μὴ διμωνύμια ἀλλὰ γένη εἰς εἰδῆ διαιρεῖται διάφορα. εἰδῶν δὲ μέμνηται 5 διαιφόρων, ἀλλ᾽ οὐχὶ σημανομένων. ὥστε τῷ πολλαχῶς λέγεσθαι οὐ τὸ διμωνύμια λέγεσθαι παρίστησην ἀλλὰ τὸ διαφόρως.

'Ε. Πότε ποιότητος εἰδῆ;

1 post βουλόμενον extremi V versus folii maximam partem obliter. M: lac. Zp (cf. Simpl. f. 54v4) 7 ἀναπέμψει M: ἀναπέμψαι p 9 ἐρομένου Zp: ἐρωμένω M ἀποκρίνεσθαι M: ἀποκρίνασθαι p 11.12 ώρισμὸς M 12 τοιοῦτον Zp: obliter. M

12.13 ἀνατάτων] ἀνωτά M: ἀνωτάτῳ Zp (cf. p. 121,24) 13 αἰτιᾶσθαι M: αἰτιάσασθαι p γνωριμωτέρου M 17 φησιν Zp: φασιν M 18 ἀν M: om. p 18. 20 τῶν δὲ διμωνύμων—γένος transponas post λέγεσθαι (v. 16.17) 23 φωνῆς p: φωνὴ M 24 εἰληπται Zp: obliter. M 26 Διὰ τί λέγεις supplevi: εἰδῆ—ὅτι in spatio XV—XX litterarum obliter. M: εἰδῆ et ὅτι lacuna IX litter. relicta exhibent Zp 27 τὰ σημανόμενα p 31 μὴ M: om. p 32 τῷ p: τῷ M

Α. Τέσσαρα.

Ε. Τίνα ταῦτα:

Α. Ἐν μὲν ἔξις καὶ διάθεσις.

Ε. Ἄρα ⟨οὗ⟩ ὡς εἰδὴ ταῦτα διαφέρει ἀλλήλων. ἔξις καὶ διάθεσις, 10
5 ἦ ἀριθμῷ ἀλλήλων διενήγοχεν;

Α. Ὡς μὲν εἰδὴ ἀλλήλων οὐ διενήγοχεν ὥσπερ ὁ ἄνθρωπος τοῦ
βούς· οὐ γάρ διαφέρει ἀλλήλων εἰδοποιοῖς διαφοραῖς ὥσπερ ὁ ἵππος τοῦ
ἀνθρώπου. ἀριθμῷ δὲ ἀλλήλων διενήγοχεν ὥσπερ Σωκράτης Πλάτωνος·
εἰδοποιοῖς μὲν γάρ διαφοραῖς οὐ διενήγοχεν Σωκράτης Πλάτωνος, 15
10 δὲ συνδρομῆς ποιοτήτων, καθ' ἣν εἰδοποιῷ διενήγοχεν Πλάτων Σωκράτους.
ὥσπερ οὖν τὸ λευκὸν τὸ πολυχρονιώτερον τοῦ ἐφημέρου λευκοῦ τῷ εἶναι
μὲν οὐ διαφέρει (καθὸ γάρ λευκόν ἐστι, οὐ διαφέρει). χρόνῳ δὲ διαφέρει,
έκατέρου δὲ ὁ αὐτὸς λόγος (ἄμφω γάρ χρώματά ἐστι διακριτικά ὅψεως, 20
ἔπει τὸν μέλιτος γῆ γλυκύτερον, οὐδὲν ἡττόν ἐστιν μέλι). ⟨ὅτις τῇ⟩
15 ἔξις εἰ καὶ δι ταῦτα μάλιστα μονιμωτέρα ἐστὶ τῆς διαθέσεως, τῷ μὲν μονιμω-
τέρᾳ εἶναι δόξειν ἀν διαφέρειν τῆς διαθέσεως, οὐ μὴν τῷ γε εἶναι ποιό-
της τοῦ πυκτεύειν ἐπιστήμη. 25
6 δὲ πυκτικὸς οὐδέπω ἐπισταται, ἐπιτηδείως δὲ ἔχει πρὸ τοῦ ἀναλαβεῖν τὴν
πυκτικὴν ἐπιστήμην. λέγω τοίνυν ἀνονύμαστον εἶναι τὴν φυσικὴν δύναμιν
20 καὶ ὅλως ἀνώνυμον τὸ τῆς ποιοτητος εἶδος. + εἴτε ὄνομα αὐτῇ θέσθαι, λέ-
γοιντο ἀν αἱ τοιαῦται ποιότητες διὰ λόγου. ἐπιτηδειότης γάρ πρὸς τὸ
πυκτεύειν ῥηθείη ἀν, ἀφ' ἣς ὁ πυκτικός, καὶ ἐπιτηδειότης πρὸς τὸ νοσεῖν, 30
ἀφ' ἣς λέγεται ὁ νοσερὸς καὶ νοσῶδης, ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ ὑγιεινὸς ἀπὸ 45
τῆς πρὸς τὸ ὑγιαίνειν ἐπιτηδειότητος. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης κατὰ δύναμιν καὶ
25 ἀδύναμίαν αὐτοῦ προσηγόρευσεν.

Ε. Πῶς οὖν τῶν ἐναντίων ἐπιδεκτικός τις ἀν εἴη κατ' αὐτή; ἐναντία
γάρ ἡ δύναμις τῇ ἀδύναμίᾳ.

Α. Οὐδὲν ἄποπον· δῆση γάρ δύναμις ὑπάρχει τινός, τόσην καὶ ἀδυ- 5
ναμίαν εὑρήσομεν παρακολουθοῦσαν. εἰ γάρ τις δύναμιν τυγχάνει ὑγείας
30 ἔχων, οὗτος ἀδύναμίαν ἀν ἔχοι τοῦ ῥαδίων νοσῆσαι, καὶ διταν τοῦ γενέσθαι
πυκτικὸν ὑπάρχη δύναμις, τούτῳ τοῦ μὴ γενέσθαι πρόσεστιν ἀδύναμία.

4 οὖν supplevi: III litt. obliter. M: οὖν ὡς in lac. om. Zp 6 ὡς Zp: obliter. M
6 οἱ M: om. p 7 ὁ ἵππος M: ἵππος p: an ὁ βοῦς? 8. 10 ἀριθμῷ δὲ—Σωκράτους
miserrime corrupta sunt; cf. Simpl. f. 59r29 ἀλλ' οὐδὲ ἀριθμῷ διαφέρει ἀλλήλων ὥσπερ
Σωκράτης Πλάτωνος· οὐδὲν γάρ ιδιάζον πλῆθος συνδραμὸν τὴν κατ' ἀριθμὸν διάστασιν ἀπειρ-
γάσατο· ἀλλὰ γρόνῳ διαφέρει ὡς τὸ διεγοργόντων λευκὸν τοῦ πολυχρονίου 9 μὲν γάρ M:
om. p 10 ante εἰδοποιῷ add. οὐκ p: om. M 13 ὅψεως Zp: obliter. M
14 ἡ Zp: εἰ M 15 οὕτως ἡ inserui: VI fere litterae obliter. M: in lac. om. Zp
15 τῷ p: obliter. M: διταν Z 16 οὐ μὴν τῷ γε εἰναι ποιότης ante lacunam Zp: I.V
fere litterae obliter. M, sed defectus videtur maior esse, proxima ante τοῦ πυκτεύειν con-
sumpta colligere licet ex p. 135,5. Simpl. f. 62v43 18 an πρὸς τὸ ἀναλαβεῖν?
19 ἀνονύμαστον Zp: ἀνονό— obliter. M 20 εἴτε] corrigas εἰ δὲ αὐτῇ] an γρή?
25 an αὐτὸν vel αὐτὰς? 26 κατ' αὐτὸν] corrigas κατὰ τὸ αὐτὸν 26. 28 ante οὐδὲν
distinxii: ante ἐναντία M^op 30 διταν τοῦ conieci: ὅτῳ ἀν Diels 31 πυκτικὸν
scripsi: πυκτικὸς M^op 31 ὑπάρχῃ p: ὑπάρχει M μὴ ADp: obliter. M: μὲν C

Ἐ. Πῶς οὖν τοῦτο εἰργηκεν ὁ Ἀριστοτέλης;

10

Α. Ἐν τῷ λέγειν ὑγιεινοὶ δὲ λέγονται τῷ δύναμιν ἔχειν φυσικὴν τοῦ μηδέν τι πάσχειν ὑπὸ τῶν τυχόντων ῥᾳδίως, ὡς εἰ ἔλεγεν 'τῷ ἀδύναμίαν ἔχειν τοῦ πάσχειν τι ῥᾳδίως ὑπὸ τῶν νόσων'.

Ἐ. Διὰ τί οὖν ἐν τῷ εἰρημένῳ εἴδει τῶν ποιότητων ὁ Ἀριστοτέλης ἔταξεν καὶ τὸ σκληρὸν καὶ μαλακόν;

Α. "Οτι τὸ μὲν σκληρὸν δύναμιν ἔχει τοῦ μὴ ἀν διακοπῆναι ῥᾳδίως· οὐδὲν γάρ τῶν ἐν γενέσει καὶ φύσις σῶμα ἔστι, μὴ ἀν κατακοπείη· τὸ δὲ μαλακόν, ὅτι δύναμιν ἔχει τοῦ ῥᾳδίως ἀν διακοπῆναι.

Ἐ. Τί δὲ τρίτον γένος ποιότητος;

Α. Ημητεικαὶ ποιότητες καὶ πάθη.

Ἐ. Τί οὖν βούλεται τὸ παθητικά εἶναι ποιότητας καὶ πάθη;

Α. "Οτι τὸ εἰδος· τουτὶ τῆς ποιότητος πάθους παράστασιν ἔχει, οὐ μέντοι κατὰ τὸ αὐτὸν οὐδὲ καὶ³ ἔνα τρόπον.

Ἐ. Σαφῶς δεῖξον δὲ λέγεις.

Α. Ήσί τινες ποιότητες, αἱ πάθη ἐμποιοῦσι τοῖς αἰσθητοῖς ζῷοις κατὰ τὰς αἰσθήσεις· καὶ αὗται εἰκότας παθητικαὶ ποιότητες λέγονται. ἄλλαι δὲ πάλιν, αἰτινες ἀπὸ πάθους ἐν τοῖς ἔχουσιν αὐτὰς γεγένηται, 25 οἷον γλυκύτης καὶ πικρότης καὶ στρυφόντης. ὅτι μὲν ποιότητες εἰσὶ δῆλον· 20 ποιά γάρ κατὰ ταύτας τὰ δεδεγμένα αὐτὰς λέγεται· γλυκὺ γάρ τὸ μέλι λέγεται ἀπὸ τῆς γλυκύτητος καὶ στρυφὸς ὁ οἶνος ἀπὸ τῆς στρυφόντητος λέγεται καὶ πικρὸν τὸ ἀβύνθινον ἀπὸ τῆς πικρότητος. παθητικαὶ δὲ ποιότητες αὗται λέγονται τῷ πάθῃ ἐμποιεῖν ταῖς αἰσθήσεσιν, καὶ ἡ θερμότης δὲ καὶ³⁰ ἡ ψυχρότης οὐ τῷ αὐτὰς πεπονθέναι ἢ τὸ κατὰ ταύτας ποιόν, ἀλλὰ τῷ 46¹ πάθος ἐν ἐπέριψιζεσθαι.

Ἐ. Τοῦτο μὲν οὖν τὸ εἰδος τῆς ποιότητος ἀπέδειξας· πῶς δὲ παθητικαὶ πάλιν ποιότητες λέγονται, δεῖξον.

Α. Τι λευκότης φημὶ καὶ ἡ μελανία καὶ αἱ ἄλλαι χροιαὶ παθητικαὶ ποιότητες λέγονται τῷ πεπονθέναι τὰ ἔχοντα· ωγρὸς γάρ τις φοβητὸς 5 θεῖς καὶ ἐρυθρὸς αἰσχυνθεὶς παθόντος τοῦ σώματος ἐγένετο. ὅσπερ οὖν κατὰ πάθος τὸ ἀπὸ τῆς αἰσχύνης ἐρυθρίσαι ἢ ἀπὸ φύσιον ωχριᾶσαι, οὕτως καὶ ἀπὸ πάθους φυσικοῦ συμβαίνειν φησὶ τὸ σῶμα τοιαύτης χροῖς τυχεῖν. ἀλλ' ἐπὶ μὲν τὸν φύσιον καὶ τὴν αἰσχύνην φαντασίαι προκατάρ- 10

1 ὁ M: om. p 2. 4 τῷ p: τὸ M 3 μηδὲν τι M: μηδὲν p Aristot. 5 ὁ ἀριστοτέλης M: om. p 6 διακοπῆναι Zp: paene obliter. M 8 ἔστι μὴ ἀν Zp: obliter. M: ἔστι ὁ μὴ ἀν Diels 10 Τί δὲ inserui: IV fere litter. obliter. M: lac. Z: om. p 13 τῆς ποιότητος Zp: obliter. M 13. 14 παράστασιν et μέντοι Zp: obliter. M 14—16 τρόπον—εἰσὶ τινες Zp: XX fere litterae obliter. M, unde conicias, σαφῶς δεῖξον δὲ λέγεις inducendum esse et εἰσὶν γάρ τινες scribendum 16 αἰσθητοῖς M: αἰσθητικοῖς p 17 καὶ αὗται] καὶ τοῦ||||| M: κατὰ ταύτας Zp 18 γεγένηται M 19 μὲν M: δὲ Z: om. p εἰσὶ Zp: ἔστι M 21 τῆς (prius) M: om. p καὶ στρυφὸς—λέγεται M: om. p 23 τῷ p: τὸ M 24 κατὰ ταύτας M: κατ' αὐτὰς p τῷ (alterum) p: τὸ M 25 post πάθος add. καὶ p: om. M ἐργάζεσθαι p: paene obliter. M: ἐργάζονται Z 27 πάλιν post λέγονται colloc. p 31 ἀπὸ M: om. p 33 τὸν φύσιον καὶ τὴν αἰσχύνην M: τοῦ φύσιον καὶ τῆς αἰσχύνης p (fort. recte)

χουσιν, ἐπὶ δὲ τῶν φυσικῶν ποιοὶ κρᾶσιν. δτὶ δὲ ποιότητες καὶ αὗται, δηλοῦ τὸ ἀπὸ τῆς λευκότητος λευκὸν γενέσθαι καὶ ἀπὸ τῆς μελανίας μέλαν.

⁵Ε. Ἀρά οὖν ποιότητες ἀπλῆς πᾶσαι αὗται λέγονται;

Α. Οὐδαμῶς.

⁵Ε. Ἀλλὰ τί γνώρισμα ἐπ’ αὐτῶν ἔστι θέσθαι;

Α. Τὸ ἐμμόνους καὶ δυσκινήτους εἶναι καὶ πολυγρονίους οὐ γάρ ὁ 15 ἐξ ἥλιου μέλας γενόμενος πρὸς ὀλύριον μέλας ἀν εἴη ὡς ὁ ἐκ γενετῆς γε- νόμενος μέλας, οὐδὲ ὁ δὲ αἰσχύνης ἐρυθριάσας ἐρυθρὸς ἀν εἴη ὡς ὁ τοι- συτος γεννηθεὶς διὰ τοῦτο καὶ καλούμενος ἐρυθρίας. ἐπεὶ τοίνυν ποιοὶ 10 κατὰ τὰς τοιαύτας χροιάς οὐ γίνονται, οὐδὲ ποιότητες ἀν εἶναι τοιαῦται περὶ 20 τοὺς τὰ τοιαῦτα πάσχοντας, ἀλλὰ πάθη.

⁵Ε. Ἐπεὶ τοίνυν ἀποδέδωκας τὰς περὶ τὸ σῶμα παθητικὰς ποιότη- τας καὶ τὰ πάθη, δεῖξον καὶ ἐπὶ τῆς ψυχῆς τὸ ἀνάλογον.

Α. Φημὶ τοίνυν ποιότητας μὲν εἶναι ἐκ πάθους γεγονούσας, δσαι ἐπί- 15 μονοι καὶ δυσμετάβλητοι, οἷον φιλαργυρία καὶ ἡ μανικὴ ἔκστασις καὶ ἡ 25 ὅργη· οὐ γάρ δὴ ὁ ἀπαξ ὅργισθεις καὶ ὁ ἐπὶ προσήκουσιν ὅργιζόμενος ὅρ- γίλος ἀν εἴη ἀλλ ὁ ἐπαχθῆς καὶ τοῦτο πεπονθὼς η διὰ νόσου η διὰ δια- στροφῆν. δεῖ δὲ ὅργίλον λαμβάνειν α πρὸς τὸ ὅργιζεσθαι· αὕτη μὲν γάρ τοῦ δευτέρου ἀν εἴη 30 20 πρὸς τὸ ὅργιζεσθαι π..... καὶ ὥσπερ νόσημα τοῦτο ἔχοντα. τοι- αῦται δὲ ποιότητες καὶ ἡ φιλία καὶ ἐρωτωμανία. πάθη δὲ ἀν εἶναι καὶ οὐ 46ν ποιότητες τὰ μὴ ἐπίμονα, * * * ὅργη καὶ ἐπιμυμία.

⁵Ε. Τίνι οὖν διαφέρουσιν αἱ ποιότητες αὗται τοῦ πρώτου εἰδόους τῶν ἀτόμων;

Α. "Οτι αἱ μὲν ἡσαν ἐκ διδασκαλίας καὶ ἔξωθεν τελειούμεναι, αἱ 25 ἐπιστῆμαι γάρ καὶ αἱ ἀρεταὶ ἐκ διδασκαλίας τὸ πλέον λαμβάνουσιν· αὗται δὲ οὐ διὰ διδασκαλίας, ἀλλὰ φύσει τὸ τέλειον ἔχουσιν. η γάρ μελανία καὶ ἡ λευκότητος καὶ ἡ γλυκύτης φύσει, η τε οἰνοφλυγία καὶ ἡ φιλαργυρία οὐ διὰ διδασκαλίας, ἀλλὰ διὰ ἑθῶν πονηρῶν ἔγγινονται αἱ τοιαῦται κακίαι.

⁵Ε. Ἀλλ ἐι φύσει καὶ ἔθεσιν αὗται ἔγγινονται, πῶς τοῦ ἔτερου εἰ- 10 δους διαφέρουσιν;

Α. "Οτι αἱ μὲν ἐν τῇ δυνάμει ἐθεωροῦντο καὶ ἐν φιλαξίᾳ ταῖς ἐπι- τηδειότητιν, αἱ δὲ ἐν τῷ τρίτῳ εἰδοῖς ἐν τῷ τὸ τέλειον ἔχειν ηδη ὄφ- στανται· λευκότης γάρ καὶ οἰνοφλυγία ποιότητές εἰσιν ἔμμονοι ηδη ἀπηρ- 35 τισμέναι καὶ τετελεσμέναι.

15

7.8 ὁ (post ὡς) Μ: om. p 10 γίνονται M: λέγονται p 12 τὰς M: om. p
παθητικὰς Zp: obliter. M 14 μὲν εἶναι ἐκ πάθους Zp: obliter. M ἐπίμοναι M
15 an <η> φιλαργυρία? 17 ἐπαχθῆς M: ἐπαχθεὶς p 18 post λαμβάνειν XX fere
litterae, quarum extrema et etiam appareat, obliter. M: lac. Zp; inseras οὐ τὸν ἐπιτρέπειν
ἔχοντα 19. 20 πρὸς τὸ ὅργιζεσθαι π (eeteris XXII fere litt. ante et post obliter.) M:
lac. Zp; fort. supplendum εἴη (εἰδοῦς· ἀλλὰ τὸν φύσει) πρὸς τὸ ὅργιζεσθαι π<εποιωμένον>
21 τοιαῦται M: τοιαῦτα p οὐ M: οὐ p 22 μὴ p: om. M an <οἷον η ἐπ>
δηλητὸν> ὅργη? (cf. p. 132,15. Simpl. f. 68 r 59) 24 τῶν ἀτόμων] corrigas τῆς ποιότη-
τος, nisi inducere mavis 28.34 οἰνοφλυγία M 29 ἑθῶν scripsi: ηθῶν Mp
33 τὸ M: om. p

'Ε. Ἐλλὰ πῶς ἐν μὲν τῷ πρώτῳ εἶδει τὰς θερμότητας καὶ τὰς ψύξεις καὶ νόσους καὶ ύγειαν ἐν ταῖς διαιθέσεσιν κατηρίθμησεν, ἐνταῦθα δὲ ὡς εἰς ἄλλο εἶδος κάκεινον διαφέρον πάλιν καταλέγει τὴν θερμότητα καὶ ψύξην;

'Α. Ὄτι ἔκει μὲν κατὰ τὸ διαιθέσθαι πως τὸ θερμόν καὶ τὸ ψυχρόν, 5 εἰ καὶ μὴ ἐπιμόνως, διαιθέσεις ἔλεγεν, ἐνταῦθα δὲ κατὰ τὸ πάθος ἐμποιεῖν εἰς ἄλλο. τὸ δὲ σύντονον κατ' ἄλλο λαμβανόμενον δύναται ἄλλου καὶ ἄλλου εἶναι εἴδους, ὡς τὸ πατήριον καθὸ μὲν Σωκράτης, οὐσίᾳ δὲν εἴη, καθὸ δὲ πατήρ, τῶν πρός τι. οὕτω γάρ καὶ ἡ θερμότης καθὸ μὲν διαιθητική πως τὸ υποκείμενον, διαιθέσεις δὲν εἴη, καλὸν ἔμμονος γένοιτο καὶ δυσανάλυτος, 10 εἴσις δὲν γένοιτο, καθὸ δὲ τὴν αἰσθησιν θερμαίνει τῶν πελαζόντων, παθητικὴ δὲν εἴη ποιότης.

'Ε. Η δὲ πρὸς καιρὸν θέρμανσις πάθος οὖσα ἀρά γε ἡ αὐτὴ δὲν εἴη τῇ διαιθέσει:

'Α. Ἡ τοῦ μὲν ἔχοντος σώματος καὶ ἐπάγοντος ἄλλῳ τὸ θερμαίνεις 15 σθιαι δὲν εἴη διαιθέσις, τοῦ δὲ θέρμανον οὔτως, ὡς δὲν μὴ δύναται 30 ἄλλο σῶμα θερμᾶναι, πάθος δὲν εἴη πρόσκαιρος καὶ ἐπ' ὀλίγον θέρμανσις, 47 εἴστες πάθους μὲν ἐπίτασιν τὴν διαιθέσιν, ητίς δὲν εἴη καὶ παθητικὴ ποιότης, ἐπίτασιν δὲ τῆς διαιθέσεως τὴν εἴναι καὶ τὴν μάλιστα παθητικὴ ποιότητα.

20 'Ε. Τί οὖν ἔστι τὸ τέταρτον εἶδος τῆς ποιότητος;

'Α. Σχῆμα καὶ ἡ περὶ τὸ σχῆματον μορφὴ.

'Ε. Τί οὖν ἔστι τὸ σχῆμα καὶ πῶς αὐτὸς ὠρίσαντο οἱ γεωμέτραι;

'Α. Σχῆμα ἔστι τὸ υπό τον γραμμῆς ἡ τινων γραμμῶν περιεχόμενον.

25 'Ε. Ἀρα οὖν καθὸ υπὸ μιᾶς ἡ τριῶν φέρει ἡ τεσσάρων γραμμῶν περιέχεται τι χωρίσιον, ποιότης δὲν εἴη, εἰ υπὸ τοσούτων γραμμῶν περιέχεται; 10

'Α. Οὐδόπως· ποιότης γάρ δὲν εἴη ἡ κατὰ πλῆθος υπόστασις, οὐ ποιότης.

'Ε. Ήῶς οὖν τὸ σχῆμα ἐν ποιότηται ἔταξεν;

30 'Α. Ὄτι οὐχ ἀπλῶς καθὸ τριῶν γραμμῶν ἀριθμὸς ποιεῖ σχῆμα, ἀλλ' οὔτες πως τεθεισῶν πρὸς ἀλλήλας καὶ γωνιασθεισῶν πρὸς ἀλλήλας· ὅταν γάρ γραμμαὶ ἀλλήλαις κατὰ γωνίας τρεῖς συναρθίσσουν χωρίν τι ἀποτέλεσματι ποιούνται καὶ περιλάβωσιν αὐτὸς πως καὶ κατ' αὐτὰς αὐτὸς ἀποπερατώσωσιν, τρίγωνον γίνεται τὸ σχῆμα καὶ ἔστιν ποιότης, οὐ καθὸ τρεῖς ἔχει γωνίας,

2 ὁ δὲ εἰς Simpl.e (f. 65 v 64): ὡσεὶ Μ: ὡς π 3 κάκεινον] κάκεινον Μ: ἔκεινον πάλιν Μ: παθητικὴν π: τὴν παθητικὴν ποιότητα Simpl.e καταλέγει Μ: Simpl.e: λέγει π 6 post ἄλλο addas παθητικὴς ποιότητας 7 ὡς ὁ πατήρ] ὡς ὁ Σωκράτης, καθὸ μὲν ἀνθρωπος, οὐσίᾳ δὲν εἴη Simpl.e (recte) οὐσίᾳ δὲν Zp: oblitter. M 8. 9 καθὸ—ύποκείμενον Zp: oblitter. M 8 διατίθησι Simpl.e: διατίθεσθαι ΑΔ: διατίθεται Cp 9 τὸ om. π γένοιτο Μ: γένηται π 10 τὴν αἰσθησιν Simpl.e: τῇ αἰσθήσει Zp: oblitter. M τῶν πελαζόντων Z: τὸν πελαζόντα π: oblitter. M 14 ἄλλω τὸ Μ: ἄλλα τῷ π 15 εἴη δὲν colloc. π 16 ἡ supra ser. M 17 post ἐπίτασιν add. εἰναι π: om. M ητίς Zp: εἴ τις Μ 29 ἔταξεν Μ: ἔταξεν π 33 περιλάβωσιν scripsi: λάβωσιν post II litteras oblitter. M: λάβωσιν Zp ἀποπερατώσωσιν Zp: ἀποπερατώσουσαι M 34 ἔγει Μ: ἔγον π

καθόσον δὲ μορφὴ τις φαίνεται ἐπὶ ταῖς τρισὶν γραμμαῖς καὶ ταῖς τρισὶ γωνίαις, ποιότης, οὐ κατὰ γρῦμα μὲν ὑφισταμένη πάντως, κατὰ δὲ τὸν 20 τῆς ἐπιφανείας ποιὸν σχηματισμόν. οὗτῳ καὶ τῆς ὑποκειμένης ἐπιφανείας κυκλοειδῶς γεγονούσας φαίνεται κύκλος καὶ ἔστιν ποιότης ὁ κύκλος. καὶ τὸ 25 τρίγωνον σχῆμα καὶ τὸ τετράγωνον καὶ τὸ ἄλλα πάντα τὰ γεωμετρικὰ εἰς Ἑν τὸ εἶδος ποιότητος ἀνάγονται, καταριμμένται ὁ Ἀριστοτέλης 25 ἐπὶ τέλει. καὶ ἡ γραμμὴ οὖν καθόσον μῆκος ἀπλατές. ποιότης ἂν εἴη, ἡ δὲ εὐθεῖα γραμμὴ καθόσον εὐθεῖα. ποιότης ἂν εἴη. καὶ ἡ ἐπιφάνεια δὲς καθόσον ἐπιφάνεια, ποσότης· μήκει γάρ καὶ πλάτει ἡ ἐπιφάνεια ὅριζεται, 10 ἃ ἔστι τὸ ποσοῦ. Ἡ δὲ ἐπίπεδος ἐπιφάνεια καὶ ἡ ἐπίπεδος, εἴη ἂν τὸν 20 ποιοῦ.

'Ε. Ἀλλὰ *(τί μὲν τὸ)* σχῆμα καὶ πῶς ληφθὲν εἴη ἀν ποιότης, εἴ- 47^v ρηκας· ἡ μορφὴ δὲ πῶς ποιότης, δεῖξον.

'Α. Ἡ μορφὴ διχῶς λέγεται παρὰ τῷ Ἀριστοτέλει· καθ' ἐν μὲν γάρ 15 σημαινόμενον τὰς οὐσιώδεις μορφὰς λέγει, καθ' ἔτερον δὲ τὰ ἐπὶ τοῖς οὐσιώδεσιν εἰδέσιν ἐπιφαινόμενα καὶ κατὰ τὰς ἐπιφανείας τυπώματα, καθ' ἂν 25 καλά τε λέγομεν καὶ εὑμορφα τὰ εἰδὴ οὐδὲν ἐφαπτόμενοι τῶν οὐσιωδῶν. κατὰ τὰς τοιαύτας οὖν μορφὰς καὶ ἡ μορφὴ ποιότης ἂν εἴη τῷ σχήματι παραπλησίως.

20 'Ε. Τίνας ἄλλας είρηκας ποιότητας;

'Α. Εὐθύτητα καὶ καμπυλότητα προσθέεις· καὶ εἴ τι τούτοις δμοιον.

'Ε. Τίνα οὖν ἄλλα τούτοις δμοια;

25 'Α. Οίονει τινα ἐλικοειδῆ εἰσιν ἡ κωνοειδῆ ἡ φακοειδῆ καὶ εἴ τι τοιοῦτον ἔχει σχῆμα.

'Ε. Πόθεν οὖν ὅτι ποιότητές εἰσιν αὗται;

'Α. Ὄτι ἀπεδόθη μὲν λόγος τῆς ποιότητος, ὅτι τὰ παρωνομασμένα ἀπ' αὐτῆς ἔστι ποιό· εἰ δὲ ἀπὸ τῶν ἐγκειμένων παρωνομασμένα ἔστι ποιό. εἰλέσαν ἂν ποιότητες, ἀφ' ὧν παρωνόμασται ταῦτα.

30 'Ε. Ἀλλ' εἰ τὰ παρώνυμα ἀπό τινων ὡς ποιὰ ποιότητας ἀποφαίνει ἐκείνας, ἀφ' ὧν παρονομάζεται, ἀπὸ δὲ τῆς μανότητος παρωνόμασται τὸ μανὸν καὶ ἀπὸ τῆς πυκνότητος τὸ πυκνόν, ἀπὸ δὲ τῆς λειότητος τὸ λειόν καὶ ἀπὸ τῆς τραχύτητος τὸ τραχύ, διὸ τί μὴ καὶ τὴν μανότητα καὶ πυ- 20 κνότητα καὶ λειότητα καὶ τραχύτητα ποιότητας φέρομεν εἰναι;

4 κυκλωειδῆς M ἔστιν M: ἔσται p 6 post ἀνάγονται VII fere litterae obliter. M: lac. Zp: conicias ὁ εἰκότως (cf. Simpl. f. 67r78) 7 ποσότης Zp: obliter. M

8 ποιότης—ἐπιφάνεια Zp: obliter. M 9. 10 ὥριζεται—ἐπίπεδος] ᾧ scripsi et ἡ δὲ supplevi: ἐπίπεδος (ceteris obllit.) M: ὥριζεται ὡς ἔστι τὸ ποσοῦ (ceteris in lac. om.) Zp

10 ἐπίπεδος (alterum) M: ἐπίπεδον p 12 τί μὲν τὸ σχῆμα] τί μὲν τὸ σχ— supplevi: —ῆμα post X litteras obliter. M: in lac. om. Zp 15 τὰ Zp: τὰς M 16 καθά M:

καθό p 17 λέγομεν M: λεγόμενα p ἐφαπτόμενοι M: ἐφαπτόμενα p 20 corrigas εἴρηκε 21 δμοιόν ἔστιν Aristot. 24 εἰσιν M: om. p κονοειδῆ M

28 ποιά Zp: obliter. M 30 ἀποφαίνει p: ἀποφαίνη M 31 παρωνομάζεται M

32 δὲ M: γάρ p 34 φέρωμεν M

'Α. "Οτι αἱ ποιαῖται τῶν ὑποκειμένων διαφοραὶ εἰ καὶ πως ἔχειν αὐτὰ
παρέχουσιν, ἀλλ᾽ οὐχὶ κατὰ τὸ ποιὸν εἶναι τὴν προσηγορίαν παρέχουσιν,
ἀλλὰ μᾶλλον τὸ κατὰ θέσιν τινὰ ἐπ' αὐτῶν θεωρεῖσθαι τῶν μορίων. 25
πυκνά μὲν γάρ λέγεται τῷ τὰ μόρια σύνεγγυς ἀλλήλων κεῖσθαι, ὡς μηδὲν
5 ἔτερογενὲς σῶμα μεταξὺ αὐτοῦ παρεμπίπτειν δύνασθαι, ὡς ἔχει ἐπὶ τοῦ
χρυσοῦ καὶ τοῦ σιδῆρου καὶ τῶν τοιούτων σωμάτων. μανὸν δὲ τῷ οὕτως
αὐτοῦ διεστηκέναι τὰ μόρια. ὡς ἔτερογενὲς σῶμα δύνασθαι μεταξὺ αὐτῶν 30
παρεμπίπτειν, οἷαὶ εἰσιν αἱ σπογγίαι καὶ οἱ κιστήρεις καὶ τὸ ἔριον. καὶ λεῖον 48^r
μέν ἔστιν, οὗ τὰ μόρια ἐξ ἵσου ἀλλήλοις σύγκειται οὕτως, ὡς μηδαμῶς τὸ
10 ἔτερον ὑπερέχεσθαι ὑπὸ τοῦ ἔτερου, τραχὺ δέ, οὐ τὰ μόρια οὕτως ἔχει
θέσεως, ὡς ὑπερέχειν τε ἀλλήλων καὶ ὑπερέχεσθαι, ὡς ἔχει τοῦ πρίονος 5
τὰ μόρια.

'Ε. Ἀλλὰ τί ἐκ τῶν ὄρων τούτων συνάγεις;

'Α. Τί δὲ ἄλλο ἢ ὅτι θέσεών εἰσιν εἰδὴ ἢ μανότης καὶ ἢ πυκνότης
15 καὶ ἡ λειότης καὶ ἡ τραχύτης.

'Ε. Καὶ τί τοῦτο πρὸς τὸ μὴ ποιότητας εἶναι παρίστησιν:

'Α. "Οτι τὴν θέσιν τῆς τοῦ πρὸς τι κατηγορίας ἀπέδειξεν. τὸ δὲ
μανὸν καὶ τὸ πυκνὸν καὶ τὸ λεῖον καὶ τὸ τραχύ θέσεις τινές εἰσιν, τῆς 10
τοῦ πρὸς τι κατηγορίας εἴη καὶ ταῦτ' ἀν καὶ οὐ τοῦ ποιοῦ.

20 'Ε. Ἄρα οὖν μόνα ταῦτ' ἔστι τὰ εἰρημένα τέσσαρα εἰδὴ τῆς ποιότητος;

'Α. "Ισως.

'Ε. Διὰ τί ἔφης Ἱσως;

'Α. "Οτι καὶ ὁ Ἀριστοτέλης ἔφη· Ἱσως οὖν καὶ ἄλλος τρόπος 15
φανείη ἀν ποιότητος.

25 'Ε. Ποῦ οὖν τούτην περὶ τούτου ἔξητησεν;

'Α. Ἐν τοῖς Μετὰ τὰ φυσικά.

'Ε. Διὸ τί οὖν ἐνταῦθα εἰσασεν τὴν ἀκριβῆ ζήτησιν;

'Α. "Οτι ποὺς εἰσαγωγικοὺς ἔγραψε τὴν τῶν Κατηγοριῶν στοιχείωσιν,
πρὸς δὲ τοὺς ἥδη τελείους <τὰ> Μετὰ τὰ φυσικά.

30 'Ε. Ἀλλὰ διὰ τί ἔφη ποιότητες μὲν οὖν αἱ εἰρημέναι, ποιὰ δὲ τὰ
κατὰ ταύτας παρωνύμως λεγόμενα ἢ ὄπωσοῦν ἀπ' αὐτῶν;
διὰ τί γάρ οὐκ ἔφη ποιὰ δὲ <εἶναι> τὰ κατὰ ταύτας παρωνύμως λε-
γόμενα, προσέθηκεν <δὲ ἢ ὄπωσοῦν> ἀπ' αὐτῶν;

1 εἰ καὶ M¹: εἶναι M²ρ 2 post εἶναι add. καὶ p: om. M 3 τὸ M: τῷ p: an
κατὰ τὸ? μορίων scripsi: μορφῶν Mp 4 τῷ p: τὸ M 6 ante τοιούτων add.
ποιοτήτων p: om. M τῷ p: τὸ M 7 μεταξὺ paene obliter. M: κατὰ Zp
8 αἱ κιστήρεις scripsi: αἱ κίστηρεις M: κίστηρεις p ἔραιον M 10 μόρια οὕτως ἔχει Zp:
obliter. M 11 ὑπερέχειν τε scripsi: ὑπερέχεινται (sic) M: ὑπερέχειν τι p 12.13 τὰ
μόρια—ὄρων Zp: obliter. M 14 ἡ πυκνότης Zp: obliter. M 17.19 τοῦ (ante
πρὸς) M: τῶν p (utrobiique) 17 ante τὸ δὲ add. εἰ p: om. M 23 καὶ (prius) M:
om. p ἄλλος ἄν τις φανεῖται τρόπος Aristot. 25 ποῦ p: τί M 26 Μετὰ τὰ φ.]
cf. Δ 14. 1020a33 29 τὰ addidi 30 οὖν εἰσιν Aristot. ποιὰ δὲ τὰ Zp: ob-
liter. M 31 ὄπωσοῦν ἄλλως Aristot. 32 εἶναι supplevi: ||||αι (IV fere litter.
obliter.) M: lac. Zp 33 προσέθηκεν Zp: προσέθ||| M δὲ ἢ ὄπωσοῦν supplevi:
X fere litt. obllit. M: lac. Zp

³Α. "Οτι η συνηθεια ανωμαλος.

³Ε. Πως και τίνα τρόπου;

25

³Α. Έφ' ὅν μὲν γάρ καὶ η ποιότης καὶ τὸ ποιὸν ἀμφότερα ὀνόμασται, οἷον γραμματικὴ μὲν η ποιότης, γραμματικὸς δὲ ο ποιός, ἀμφότερα ὀνόμασται ταῦτα. (ἐπὶ ἐνίνων δὲ ὅτι) μόνον ὀνόμασται (Θάτερον). τὸ ποιόν, ἀλλ᾽ οὐχὶ καὶ η ποιότης. η η ποιότης μὲν, οὐχὶ δὲ καὶ τὸ ποιόν, ἐπὶ τοῦ δευτέρου εἰδούς ἐλέγετο τῆς ποιότητος· αὐταῖς μὲν γάρ ταῖς φυσικαῖς ἐπιτηδειότητιν (οὐκ) εἰσὶν ὀνόμαστα, πυκτικὸς δὲ λέγεται καὶ δρομικὸς καὶ ὑγιεινὸς οὐκ ἀφ' ηδη ἔχει ποιότητος ἀλλ' ἀφ' ηδη ἔξει· ἀπὸ 10 μὲν γάρ τῆς πυκτικῆς ἐπιστήμης λέγονται οἱ πύκται καὶ ἀπὸ τῆς παλαιστικῆς οἱ παλαισταί, ἀπὸ δὲ τῶν ὀνυγάμεων οἱ παρονομάζονται οἱ πυκτικοὶ καὶ οἱ παλαιστικοὶ ἀλλὰ τῷ ἔχειν ἐπιτηδειότητα τοῦ δέχεσθαι τὰς ἐπιστήμας, ὅστε τὴν προσηγορίαν ἔχειν αὐτοὺς κατὰ τῆς ἐλπίδος· ἐπειδὴ γάρ ἐλπίζοντες ἔχεσθαι τὴν ἐπιστήμην λαβόντες οἱ μὲν πύκται, οἱ δὲ παλαισταί 15 (εἰσιν), τοὺς μὲν πυκτικούς, τοὺς δὲ παλαιστικούς προσαγορεύομεν. τούτους μὲν οὖν ποιοὺς ὄντας οὕτω καλοῦμεν τῆς ποιότητος οὔσης ἀνωνύμου ἐπὶ 20 αὐτῶν. ἐφ' ὅν δὲ η μὲν ποιότης ὀνόμασται, ἀφ' αὐτῶν δὲ οἱ παρονυμοὶ οὐκ ἔτι λέγονται· τῆς γάρ ἀρίστης ἔξεις ἀρετῆς καλουμένης οἱ ἀπὸ αὐτῆς παρωνύμως οὐκ ἔτι λέγεται· οὔτε γάρ ἀρεταῖς ἐν τῇ συνηθείᾳ εἰρηται 25 ὅτις ἐνάρετος ῥηθείη ἄν (οὐδὲ γάρ ἐγγράμματος ο ποιός ἀπὸ τῆς γραμματικῆς εἰρηται· ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἀρετῆς ο σπουδαῖος λέγεται η ἀγαθός. ἔτι δὲ ὀπωσδῦν καὶ τὰ τοιαῦτα λέγεται, ὡς ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης ο δίκαιος, (οὐδὲν) γάρ λέγεται ἀπὸ τῆς δίκης δίκαιον, καὶ ἀπὸ τῆς σωφροσύνης σωφρόσυνον, ὡς ἀπὸ τῆς εὐφρόσυνης εὐφρόσυνος. εὗροι δ' ἂν τις καὶ ἐπὶ 30 ἄλλων πλειόνων τῆς συνηθείας τὴν ἀνωμαλίαν.

³Ε. Ἐπεὶ δὲ ἐν ταῖς ἄλλαις κατηγορίαις τὰ κοινὰ καὶ πρὸς ἄλλας καὶ τὰ ἕνακαστης ἐξήτησεν, ἀρά γε καὶ ἐνταῦθα πεποίηκεν τὸ δμοιον;

³Α. Ηπειρήκεν.

³Ε. Πῶς;

³Α. Φησὶ γάρ ὅτι ὑπάρχει καὶ ἐναντιότης κατὰ τὸ ποιόν. 25

³Ε. Διὰ τί οὖν ἔφη καὶ ἐναντιότης, ἀλλ' οὐχὶ ἀπλῶς ἄνευ τοῦ καὶ συνδέσμου ὅτι ὑπάρχει ἐναντιότης;

3 καὶ (prior) M: om. p 4 μὲν M: om. p 5 ἐπὶ ἐνίνων δὲ ὅτι et Θάτερον supplevi: XIII et VI litt. obliter. M: lac. p (cf. Simpl. f. 67v84 ἐπ' ἐνίνων δὲ τὸ θερόν μόνον ὀνόμασται, τὸ ποιόν) 6 δὲ M: om. p 8 οὐκ supplevi: obliter. M: οὐκ εἰσὶν in lac. om. Zp 9 ηδη M: εἰδη p 10 πύκται scripsi: πυκτικοὶ Mp 11 παρονομάζονται M 12 τῷ p: τὸ M 13 κατὰ M: ἐκ p 14 παλαισταὶ M: παλαιστικοὶ p 15 εἰσὶν supplevi: obliter. M: lac. Zp 17 αν ἀπ' αὐτῆς? 20 ἐνάρετος ῥηθείη—ἐγγράμματος Zp: obliter. M 20. 21 ἀπὸ τῆς γραμματικῆς Simpl.: ἐγγράμματος M: κατὰ γραμματικὴν Zp 21 σπουδαῖος Zp: obliter. M 22 δικαιοσύνης ο Zp: obliter. M 23 οὐδὲν ex accentibus in M servatis conclusit Vitelli: lac. Zp δίκαιον M: δικαιόν p post σωφροσύνης lacunam relinquunt Zp 24 εὐφρόσυνος M: εὐφρόσυνον p (fort. recte) 26 καὶ ante τὰ κοινὰ transponas. 30 ὅτι ὑπάρχει Zp: οὐτι ὑπά— obliter. M

'Α. "Οτι καὶ ἄλλα ἔδειξε τῇ ποιότητι ὑπάρχοντα· πρὸς οὖν τοῖς
(ἄλλοις) εἰδέναι φησὶ χρῆ, διτὶ καὶ ἐναντιότης αὐτῇ ὑπάρχει.

'Ε. Ἀρα οὖν καὶ πάσῃ καὶ μόνῃ;

'Α. Οὐδαμῶς· (τίτι μόνῃ) μὲν γάρ η ἐναντιότης οὐγενέσθαι. δῆλον ἡ
5 ἐκ τοῦ καὶ τῇ τῶν πρὸς τι (προσεῖναι), οὐ πάσῃ δέ, διτὶ οὔτε τῇ κατὰ 49^τ
σχῆμα ποιότητι οὔτε τῷ ωχρῷ η τῷ (πυρρῷ η τῷ μελανῷ)ζοντι η τινι
ἄλλῃ γραιᾷ ἐστί τι ἐναντίου τῶν μεταξύ, καίτοι τὸ μέλαν τῷ λευκῷ ἐναν-
τίον· (ἄκρα γάρ). τοῖς δὲ μέσοις οὐδὲν ἐναντίον, ὡς εἴρηται.

'Ε. Πᾶς τῇ κατὰ σχῆμα ποιότητι οὐκ ἔστι τι ἐναντίον;

10 'Α. "Οτι μήτε τῷ τριγώνῳ ἐστί τι ἐναντίον μήτε τῷ τετραγώνῳ
σχῆματι η τινι τῶν τοιούτων.

'Ε. Ἀρα οὖν καὶ τοῖς ποιοῖς τοῖς κατὰ τὰς ἐπιδειχθεμένας ποιότητάς
τις ἐναντίωσίς ἐστιν;

15 'Α. Οἶνη δικαιοσύνη ἀδικίᾳ ἐναντίον * * * καὶ τὸ λευκὸν [καὶ] τῷ
μέλανι ἐναντίον.

'Ε. Καν θάτερον ποιὸν η (τῶν ἐναντίων), ἀρά γε καὶ αὐτὸ ποιὸν 10
ἐστιν:

'Α. Ναι.

'Ε. Ήνως.

20 'Α. Εἰ γάρ η δικαιοσύνη ἐναντία τῇ ἀδικίᾳ ἐστὶ καὶ η δικαιοσύνη
ποιότης, καὶ η ἀδικία πάντως ποιότης ἔσται.

'Ε. Διὰ τί οὖν ἔφη (εἰ) η δικαιοσύνη ἐναντία τῇ ἀδικίᾳ καὶ
οὐχὶ ἐπεὶ η δικαιοσύνη ἐναντία τῇ ἀδικίᾳ;

25 'Α. "Οτι ἤσάν τινες οἱ τῇ δικαιοσύνῃ οὐκ ἔδιδοσαν ἐναντίαν εἶναι τὴν
ρησιν εἶναι καὶ οὐχ ἔξιν· τὰς γάρ ἔξις καταφατικῶς δεῖν προσαγορεύειν,
τὰς δὲ στερήσεις ἀρνητικῶς.

'Ε. Ἀρα οὖν καλῶς διατάσσονται οἱ τούτων (λόγοι);

30 'Α. Οὐδαμῶς· καὶ γάρ τὰς ἔξις στερητικῶς προσαγορεύομεν πολ-
τὸς λάκις, ὥσπερ τὴν τῇ σωφροσύνῃ ἐναντίαν ἔξιν ἀκολασίαν καὶ τὴν τῇ φρο-

1 [ὑπάρχοντα] |||άρχοντα (ὑπο obliter.) M: lac. Zp 2 ἄλλοις supplevi: V fere litt.
obliitt. M: lac. Zp εἰδέναι Zp: obliter. M 4 διτὶ μόνῃ supplevi: VII fere litt.
obliitt. M: lac. Zp 5 πρὸς τι προσεῖναι restitui: πρὸς εἶναι M: πρὸς τι ante
lacunam Zp 6 σχῆμα M: τὸ σχῆμα p πυρρῷ—μελανῷζοντι supplevi: η
τῷζοντι M: lac. Zp η (ante τινι) M: καὶ Zp 7 τι M: om. p 8 ἄκρα
γάρ supplevi: obliter. M: lac. Zp 10 μήτε—μήτε M: οὔτε—οὔτε p τι M: τὸ p
τετραγώνῳ Zp: obliter. M 12 ποιότητας M: lac. Zp post ποιότητας una litt.
obliitt. M 14 post ἐναντίον defectum significavi: excidisse videntur καὶ λευκότης με-
λανίᾳ, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀδικον τῷ δικαίῳ (cf. Arist.) καὶ inclusi: τὸ λευκὸν καὶ τῷ μέ-
λανι M: τῷ λευκῷ τῷ μέλαν p 16 τῶν ἐναντίων supplevi: obliter. M: lac. Zp
αὐτὸ] corrigas ex Simpl. τὸ ἐναντίον αὐτῷ 19 πᾶς M: om. p 22 εἰ interposui:
om. M p τῇ ἀδικίᾳ καὶ οὐχὶ paene obliitt. M: καὶ δίκαιον οὐχὶ Zp 24. 25 τὴν
ἀδικίαν M: τῇ ἀδικίᾳ p 28 λόγοι supplevi: V fere litt. obliitt. M: lac. Zp 29 καὶ
scripsi: οὐ Zp: obliitt. M γάρ τὰς ἔξις στερητικῶς Zp: obliter. M 30 τὴν (prius)
M: om. p 30 τὴν τῇ φρονήσει paene obliitt. M: τῇ φρονήσει Zp

νήσει ἀφροσύνην καὶ τὴν τῇ ἐλευθερίάτητι ἀνελευθερίάτητα καὶ τῇ εὐσε-
βείᾳ τὴν ἀσέβειαν καὶ τῇ ὀνιότητι ἀνοιστήτητα, καὶ στερήσεις καταφατικῶς,
ώς τὴν τυφλότητα καὶ κωφότητα καὶ νωδότητα καὶ ὠχρότητα καταφατικῶς
προφέρομεν στερήσεις οὔσας.

5 Ἐ'. Ἐὰν ζητῶμεν, ἐν ποιῷ γένει ἑκάστην ἐν αἷς 25
ἐστιν ἐναντίωσις, πᾶς μεθοδεύσουμεν τὴν ζητουμένην καὶ ἐν ποιῷ γένει
ἐστίν, εἰ σόμεθα:

10 Α. Ληγόμεθα τὸ ἀντικείμενον τοῦ ζητουμένου, δὲ ἐστι γνωριμώτερον,
καὶ ἐὰν ληφθῇ ἐν ποιᾷ κατηγορίᾳ κατειλημμένον, εἰσόμεθα διτὶ καὶ τοῦ-
τον τὸ ἐναντίον ἐν τῇ αὐτῇ κατηγορίᾳ τακτέον ἐστίν. οἷον εἰ τὴν ἀδικίαν
ζητοῖ τις ποίας ἐστὶ κατηγορίας, (ληπτέον) τὴν δικαιοσύνην· ἔστι δὲ ή δι- 30
καιοσύνη ποιήσης· καὶ ή ἀδικία ἄρα ποιήσης ἐσται. ὕστατως δὲ καὶ ἐὰν 49
ζητῇ τις ή τυφλότητας ποίας κατηγορίας ἐστίν, ληπτέον ή ὅρασις ποίας κατη-
γορίας ἐστίν· καὶ εἰ ποιήσης, καὶ ή τυφλότητας ἐν αὐτῇ εἶναι λέγεται.

15 Ε'. Ἐπεὶ δὲ καὶ περὶ τῶν μᾶλλον <καὶ τοῦ ηττοῦ> ἐζητεῖτο (ἐν ταῖς
φιλασάσαις κατηγορίαις εἰ ἐπιδέχονται, φήσιμεν ἐπὶ τῆς ποιότητος ὅρᾳ γε
ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ηττοῦ;

20 Α. Ἐπιδέχεται μὲν, ἀλλ ὡς τε μόνη (ἐπεδέχετο γάρ καὶ τὸ πράτι),
οὓς πᾶσα (τριγωνότης γάρ μᾶλλον καὶ ηττοῦ οὐκ ἀν γένοιτο οὐδὲ κύκλος
μᾶλλον καὶ ηττοῦ οὐδὲ ή τελεία ἀρετὴ οὐδὲ τελεία τέχνη). πολλαὶ δὲ
ἄλλαι ποιότητες ἐπιδέχονται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ηττοῦ· λευκὸν γάρ μᾶλλον 10
καὶ ηττοῦ ζερόν ἐπέρου λέγεται.

25 Ε'. Συφέστερον εἰπὲ καὶ εὐχρινέστερον, εἰ ἐπιδέχονται αἱ ποιότητες
καὶ οἱ ἀπ' αὐτῶν ποιοὶ τὸ μᾶλλον καὶ ηττοῦ.

30 Α. Καὶ πᾶς ἀν γένοιτο σαφῶς τι περὶ τούτων εἰπεῖν, ὅπου γε
πλείονες γεγόνασιν αἵρεσις περὶ τούτων. οἱ μὲν γάρ τάς τε ἔξεις τῶν ὄλων
πάσας καὶ τοὺς ποιὸς ἐπίτασιν καὶ ἀνεστιν λαμβάνειν ἐτίθεσαν, ὡς ἀν 15
καὶ αὐτῆς τῆς ὅλης τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ηττοῦ εἶναι (ἐπιδέχομένης· ταύτης
δὲ τῆς δόξης ησάν τινες τῶν Ηλιατωνικῶν. οἱ δὲ τινὸς μὲν ἔχεις καὶ τοὺς
κατὰ ταύτας ποιὸς ὑπελάμβανον μὴ ἐπιδέχεσθαι τὸ μᾶλλον καὶ

1 τὴν M: om. p 2 τὴν αὐτὴν τῇ εὐσεβείᾳ transponas 3 καὶ ὠχρότητα scripsi:
καὶ ὠχλ.... M: om. Zp 4 προφέρομεν M: προσφέρομεν p 5 post γένει XVI fere
litt. oblikt. M: lac. Zp: si modo sanum ἐγάστη, conicias τί ἐστι, λαζόντες τῶν κατηγοριῶν
6 τὴν ζητουμένην] τὴν εὑρησιν (Simpl. f. 71r106): an τὴν ζήτησεν? 7 ἐστιν εἰ— sup-
plevi: —σόμεθα post VI fere litteras oblikt. M: lac. Zp 8 τὸ ἀντι— scripsi: τὸ προ—
Zp: oblikt. M 9 καὶ ἐὰν ληφθῇ partim oblikt. M: lac. Zp: ex Simpl. corrigas καὶ ἐὰν
γνωσθῇ 11 ζητοῦ M: ζητεῖ p ληπτέον scripsi: oblikt. M: lac. Zp 12 ὕστατως
δὲ καὶ Zp: oblikt. M 13. 14 κατηγορίας ἐστίν· καὶ εἰ Zp: oblitter. M 14 ποιό-
τητος M: ποιότης p τυφλότητας M: ποιήσης p 15 καὶ τοῦ ηττοῦ inserui: om. Mp
ἐν ταῖς supplevi: V litt. oblikt. M: om. Zp 16 φιλασάσαις] φιλάσσασι Mp 17 ἐπι-
δέχεται τὸ M: lac. Zp 18 καὶ τὸ πρός τι paeno oblitter. M: lac. Zp 19 πᾶσα M:
ποσὰ p τριγωνότητας Vitelli: νότης M: lac. Zp οὐδὲ M: οὖτε p 20 τελεία
τέχνη M: ή τελεία τέχνη p an <καὶ> πολλαὶ? 21 τὸ ηττοῦ M: ηττοῦ p 27 λαμ-
βάνειν] λαμ.... M: lac. Zp 28 ἐπιδέχομένης] ἐ..... μένης M: lac. Zp 30 post
ποιότης V fere litt. oblikt. M: lac. Zp: an τεῖχος? τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ηττοῦ M: om. p

τὸ ηττον ὡς *〈τὰς ἀρετὰς καὶ〉* τοὺς κατὰ ταύτας *〈ποιούς, τινὰς δὲ ἔξεις〉* καὶ ποιούς ἐπιδέχεσθαι ἐπίτασιν καὶ ἄνεσιν, ὡς πάσας *〈τὰς μέσας〉* τέχνας 20 καὶ τὰς μέσας ποιότητας καὶ τοὺς κατὰ ταύτας ποιούς. ἡς γεγόνασι δόξης οἱ ὅποι τῆς Στοᾶς. τρίτη γέγονεν. ἡς καὶ ὁ Ἀριστοτέλης μέμνηται, ἡ τὰς 25 οἱ μὲν ἔξεις ἀνεπιτάσιοι καὶ ἀνανέτους ὑπελάμψανεν εἰναι, τοὺς δὲ κατ' αὐτὰς ποιούς ἐπιδέχεσθαι τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ηττον, οὐ πάντας μέντοι. 25

'Ε. Πῶς οὖν ταύτης φῆς τὸν Ἀριστοτέλη μνήμην ποιεῖσθαι τῆς αἵρεσεως;

'Α. Φημὶ διαν λέγη· ἔνιοι δὲ ἀμφισβητοῦσιν δικαιοσύνην μὲν 10 δικαιοσύνης οὐ πάνυ τι συγχωροῦντες μᾶλλον καὶ ηττον λέγεσθαι οὐδὲ μὴν διγέίαν διγέίας, ηττον μέντοι ἐπέρου ὑγείαν λέγοντες ἔχειν, καὶ δικαιότερον καὶ ὑγιεινότερον. καὶ τρίγωνον 20 μέντοι καὶ τετράγωνον μὴ ἐπιδέχεσθαι τὸ μᾶλλον οὐδὲ τῶν ἄλλων σχημάτων οὐδέν. τὰ μὲν γάρ ἐπιδεχόμενα τὸν τοῦ τρι- 50 τῶν γώνου λόγον καὶ τὸν τοῦ κύκλου λόγον* πάντα διοίως τρίγωνα καὶ κύκλοι εἰσίν. τῶν δὲ μὴ ἐπιδεχομένων οὐδέν ἐπέρου μᾶλλον ρήθησεται· οὐθὲν γάρ μᾶλλον τὸ τετράγωνον τοῦ ἐτερομήκους κύκλος ἐστίν· οὐδέτερον γάρ ἐπιδέχεται τὸν τοῦ κύ- 5 κλου λόγον.

20 'Ε. Ἄρα οὖν καὶ τετάρτην τινὰ ἴστορήσεις δύσκαν περὶ τῆς ἐν τοῖς ποιοῖς καὶ ταῖς ποιότησιν ἐπιτάσεως καὶ ἀνέσεως;

'Α. Ναί.

'Ε. Καὶ τίς αὕτη;

'Α. Ἡ γάρ τις ἡ τὰς μὲν ἀλλοις καὶ καθ' αὐτὰς ποιότητας μὴ 25 ἐπιδέχεσθαι τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ηττον ἔλεγεν, τὰς δὲ ἐνύλους πάσας καὶ τοὺς 10 κατ' αὐτὰς ποιούς ἐπιδέχεσθαι.

'Ε. Καὶ δρθῶς γέ σοι ἐδόκουν οὗτοι λέγειν;

'Α. Οὐδαμῶς.

'Ε. Διὰ τί:

30 'Α. Ὄτι αἱ ἄνλοι ποιότητες καὶ καθ' αὐτὰς ὑφεστηκυῖαι οὐκ εἰσὶ ποιότητες ἀλλ' οὐσίαι, καὶ διὰ τοῦτο ἐπίτασιν οὐκ ἐπιδέχονται, διότι οὐδὲ αἱ ἄλλαι οὐσίαι.

'Ε. Ποτὸν οὖν ὁ Ἀριστοτέλης καθόλου δέδωκεν θεώρημα εἰς τὸ 15

1 ὡς—ἔξεις oblitter. M τὰς ἀρετὰς καὶ inserui: om. Zp (cf. Simpl. f. 72v114)
ποιούς, τινὰς δὲ ἔξεις supplevi: in lac. om. Zp 2 πάσας τὰς μέσας] τὰς μέσας sup-
plevi: πασ... μ... M: πάσας ante lac. Zp 4 post τρίτη add. δὲ p: om. M
6 M: om. p 5 ἀνανέτους M: ἀνέτους p 7 ἀριστοτέλη Zp: ἀρισ..... M
μνήμην M: μνεῖαν p ποιεῖσθαι Zp: obliitt. M 10 οὐ πάνυ Zp:νο M
11 ὑγείαν (alterum) M: ὑγείας p 13 post μᾶλλον add. καὶ τὸ ηττον p: om. M
14 τοῦ (ante τριγώνο) Zp: om. M 15. 16 τρίγωνας αἱ κύκλοι Zp: obliitt. M
17 τὸ M: δν p 17. 18 ἐτερομικὸς (sic) M 18. 19 κύκλου λόγον Zp: obliitt. M
20 τετάρτην τινὰ Vitelli: τετάρτην τὴν M: lac. Zp 24 Ἡγ] ἥγ M: εἰ p Ἡ] ἥ Mp
27 γέ M: δέ p 30 ἄνλοι scripsi: ἔνυλοι Mp 33 δέδωκεν θεώρημα καθόλου
colloc. p

εύρισκεν, *τίνα οὐκ ἀν* ἐπιδέχοιτο τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡττον τῶν συγημάτων καὶ τίνα οὐτά τ' ἀν ἐπιδέχεσθαι;

Α. *(Αποδείκνυσιν)* θτι δσα μὲν οὐκ ἐπιδέχεται τὸν τοῦ προκειμένου λόγον, ταῦτα οὐδὲν αὐτοῖς λέγεσθαι μᾶλλον καὶ ἡττον· οἷον τὸ τριγωνον οὐκ 5 ἐπιδέχεται τὸν τοῦ τετραγώνου λόγον οὐδὲ τὸ τετράγωνον τοῦ κύκλου, 20 καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡττον. τὸ μέντοι λευκὸν ἴματιον καὶ ἡ χιλὸν καὶ πολλὰ λευκὰ ἐπιδέχεται *(τὸν τοῦ λευκοῦ λόγον)*· ἐν τούτοις οὖν τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡττον.

Ε. *Άρα οὖν πάντα τὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἐπιδεχόμενα ἐπιδέχεται τὸ 10 μᾶλλον καὶ ἡττον;*

Α. Οὐδὲν μᾶς· ἐπιδέχονται μὲν γάρ ἄπαντες οἱ κατὰ μέρος ἄνθρωποι 25 τὸν τοῦ ἀνθρώπου λόγον, ἄνθρωποι δὲ ἀνθρώπου μᾶλλον καὶ ἡττον οὐκ ἔστιν ἄνθρωποις. τὸ δὲ μὴ ἐπιδεχόμενον τὸν αὐτὸν λόγον ἀδύνατον τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον ἐπιδέχεσθαι. πρὸς γάρ *(τὰ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ)* καὶ αἱ 15 συγκρίσεις αἱ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον, οὐ πρὸς τὰ ἐκβεβηκότα τὸν 30 αὐτὸν λόγον).

Ε. *Άλλ' εἰ μηδὲ τοῦτο ἕδιον τῆς ποιότητος, τί ἀν εἴη ταύτης ἕδιον;*

Α. Τὸ δμοιον καὶ ἀνόμοιον· κατὰ μόνας γάρ τὰς ποιότητας δμοιον 50· 20 έτερον ἑτέρου λέγεται, τὸ δὲ δμοιον εἶναι ἡ ἀνόμοιον κατὰ μόνας τὰς ποιότητας κατηγορεῖται ὥστε ἀν εἴη ἕδιον ποιότητος τὸ δμοιον καὶ ἀνόμοιον λέγεσθαι.

Ε. *Απορήσειν δέ τις, πῶς διεξιών τὰ εἰδή τῶν πρός τι καὶ τὰς 25 έξεις συγκατέλεξεν αὐτοῖς, ἐν δὲ τοῖς περὶ ποιότητος εἰδύλλοις ἐν εἰδοῖς ποιότητος ἔφη εἶναι ἔξιν καὶ διάθεσιν. (ἢ γάρ ἔξις) δύο κατηγοριῶν ἔσται, καὶ 35 τῆς τῶν πρός τι καὶ τῆς ποιότητος, καὶ συμβῆσται μίαν *(οὖσαν)* τὴν ἔξιν ἔτεραις τῷ εἰδει χρῆσθαι ταῖς διαφοραῖς· τῶν γάρ ἑτερογενῶν καὶ μὴ ὅπερ ἀλληλα τεταγμένων ἔτεραι τῷ εἰδει καὶ αἱ διαφοραί. δεῖ οὖν τινα αἰτίαν 10 εὑρεῖν, ἵτις τὴν τοιαύτην ἀπορίαν λύσει.*

Α. *Άλλὰ καὶ οἱ Ἀριστοτέλης ἔγνω, δτι τοῦτο ταράζει πολλούς, καὶ 30 δύο λύσεις εἰσκεκόμικε τῆς ἀπορίας.*

1 εύρισκεν M τίνα οὐκ ἀν supplevi: abscis. M: lac. X fere litt. Zp ἐπιδέχοιτο
Zp: abscis. M σγημάτων scripsi: πραγμάτων Mp 2 οὐτά τ' M: οὐτίτ' p
3 ἀποδείκνυσιν ex Simpl. supplevi: abscis. M: lac. XII fere litt. Zp θτι δσα μὲν
οὐκ ἐπι— Zp: abscis. M 4. 5 οἰον—τετραγώνου Zp: abscis. M 5 οὐδὲ M: οὔτε p
an *(τὸν) τοῦ κύκλου?* 6 οὐδὲ—μέντοι Zp: abscis. M 7. 9 τὸν τοῦ πάντα—
abscis. M τὸν τοῦ λευκοῦ λόγον ex Simpl. supplevi: lac. X fere litt. Z: om. p
11 οὐδὲν M: obliitt. M ἄπαντες M: πάντες p 14 τὰ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ sup-
plevi: accentus servavit M: lac. Zp *(ὑπὸ τὸν αὐτὸν λόγον Simpl. f. 72v 115)* 15. 16 ἐκ-
(βεβηκότα τὸν αὐτὸν λόγον) ex Simpl. supplevi: obliitt. M: lac. Zp 18 καὶ ἀνόμοιον
Zp: obliitt. M 19 μόνας τὰς ποιότητας κατηγορεῖται M: τῶν ποιότητων μόνον Zp
20 εἴτη ἀν colloc. p 21 λέγεσθαι M: lac. Z: om. p 22 δέ τις M: δέ ἀν τις p
23 συγκατέλεξεν αὐτοῖς M: lac. Zp 24 ἔξιν καὶ διάθεσιν p: ἔξις καὶ διάθεσις M
ἢ γάρ ἔξις supplevi: obliitt. M: lac. Zp 25 οὖσαν ex Simpl. supplevi, fort. γε οὖσαν
conicias, nam VII fere litterae obliitt. M: lac. Zp 27 τεταγμένων Zp: obliitt. M
30 εἰσκεκόμικε M: κεκόμικεν p

Ε. Τένας ταύτας λέγει;

Α. Μίαν μέν, ὅτι πολὺ διενήνοχε καθ' ἔκαστον· γένος μὲν γάρ ή ἐπιστήμη, εἰδὸς δὲ ή γραμματική, καὶ ἔτι γε ἄτομον Ἀριστάρχου γραμματική. ή μὲν οὖν ἀναβεβηκυῖα πασῶν τῶν εἰ- 15 δικῶν καὶ τῶν μερικῶν ἐπιστημῶν ἐπιστήμη καὶ ἔτις τῶν πρός τι εἶναι ἐρρέθη, αἱ δὲ εἰδίκαια ἐπιστῆμαι καὶ ἔτι γε μᾶλλον αἱ ἄτομοι καὶ μερικαὶ ποιότητες *(ἄν εἰσεν)*. η τε γάρ ἄτομος γραμματικὴ *(οὗτον)* ή Ἀριστάρχου καὶ ή ἄτομος μουσικὴ οὗτον ή Ἀριστοξένου καὶ ή ἄτομος ιατρικὴ οὗτον ή Ἰπποκρά- 20 τους ποιότητες *ἄν εἰσεν* καὶ οὐδαμῶς τῶν πρός τι *οἵ γάρ κατ'* αὐτὰς ποιοὶ 10 ἀπ' αὐτῶν λέγονται. ποιότητες δὲς ήσαν, καθ' ἀς οἱ παιοὶ παρονομάζονται *(η ὁπωσδιν)* ἄλλως λέγονται ἀπ' αὐτῶν. εἰ δέ τις αὐτὰς τῶν πρός τι εἶναι φησιν, πρός τι εἶναι ἀλλὰ πρός τὸ γένος αὐ- 25 τῶν. η γάρ γραμματικὴ ἐλέγετο τινος ἐπιστήμη, ἀλλ' οὐχὶ [*η γραμματικὴ*] η 25 Ἀριστάρχου γραμματική. ἀλλ' εἰ οὕτως ἐρεῖ καὶ ἀντιστρέψει, καὶ εἴποι *'Ἀρι- 15 σταρχος γραμματικης'* Αρίσταρχος, *(ὅπερ ἄτοπον)*. φημὶ τοίνυν ὅτι τὸ μὲν γέ- νος τοῦτο² ἔστι τὴν ἐπιστήμην τῶν πρός τι εἶναι· ἔστιν γάρ ἐπιστητοῦ ἐπιστήμη καὶ τὸ ἐπιστητὸν ἐπιστήμη ἐπιστητόν· τὸ δὲ καθ' ἔκαστον τοῦτο³ ἔστι τὴν γραμματικὴν *Ἀριστάρχου* οὐκ ἔτι τῶν πρός τι εἶναι, ἀλλὰ ποιότητος, ἐπειδὴ 30 καὶ οἱ *Ἀριστάρχος* καὶ ἔκαστος τῶν ἔκαστην ἐχόντων τῶν ἄλλων ἐπιστη- 51 μῶν οὐκ ἀπὸ τῆς γενικῆς ἐπιστήμης εἰσὶ παρωνομασμένοι, ἀλλ' ἐκ τῆς καθ' ἔκαστα, *Ἀριστάρχος* μὲν ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ γραμματικῆς, *Ἀριστοξένος* δὲ ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ μουσικῆς, καὶ οἱ λοιποὶ δὲ ὄμοιώς ἀπὸ τῶν οἰκείων ἐπιστημῶν, αἱ τῶν καθ' ἔκαστα εἰσιν.

Ε. *'Ἄλλὰ μίαν μὲν ταύτην ἀποδέδωκας λύσιν· ἔφης δὲ εἶναι δύο· 25 ὥστε λέγε καὶ τὴν ἔτεραν.*

Α. Φημὶ τοίνυν ώς εἰ μή τις ταύτην προσίσται, ἀλλ' ἐκεύνη γε λαμ- βανέτω, ὅτι οὐδὲν κωλύει ἐν δυσὶ κατηγορίαις τὸ αὐτὸ τετάγθαι. οὐ γάρ τοῦτο ἄτοπον, ἀλλ' εἰ κατὰ τὸ αὐτὸ τὸ αὐτὸ τὸ κατηγορια- 10 ριῶν διάφορα ἀναφέροιτο καὶ μὴ ὑπάλληλα, ἐπειδὴ κατὰ ἄλλο καὶ ἄλλο 30 σημαντικούς οὐδὲμιά ἔστιν ἀτοπία. ἐπεὶ καὶ οἱ *Σωκράτης* πολλὰ ἐπι- δειγμάτεσται πεπονθώς· καθὸ μὲν γάρ *ἄνθρωπος* οὐσία ἔστι, καθὸ δὲ τρί-

² post διενήνοχε XVIII fere litt. oblikt. M: lac. Zp; conicias τὸ γένος τοῦ εἰδούς καὶ τῶν 7 ἢ εἰεν supplevi: VI litt. oblikt. M: lac. Z: om. p οἷον inserui: om. Mp 8 Ἀρι- στοξένου p: Ἀριστοξένους M καὶ η Zp: oblikt. M 9 οἱ γάρ κατ' supplevi: πρός τι—κατ' oblikt. M: πρός τι ante lac. Zp 10 ήσαν scripsi: ἡ M: om. p ἀς p: ἡ M 10. 11 παρονομ. η ὁπωσδιν] XX fere litt. oblikt. M: η ὁπωσδιν supplevi: παρο- νομάζονται ante lac. Zp 11 post φησιν XXX fere litt. oblikt. M: lac. Zp; supplendum est ἄλλ. οἱ πρός τὰς καθ' ἔκαστα ἀναφέρει τὸ 12 πρός τι εἶναι ἀλλὰ πρός M: om. p 13. 14 —ματικὴ ἐλέγετο—Ἀριστάρχου Zp: XXXVIII fere litt. oblikt. M, unde η γραμμα- τικὴ post οὐχὶ inclusi 14 εἴποι p: εἴπει M 14. 15 Ἀριστάρχος Zp: oblikt. M 15 ὅπερ ἄτοπον supplevi: oblikt. M: lac. Z: om. p 16 πρός τι εἶναι Zp: oblikt. M 18 an ποιότητα? 19 ἔκαστος p: ἔκαστον M 19. 20 ἐπιστημῶν M: ἐπιστήμην p 20 παρωνομασμένοι p: παρωνομασμέναι M 26 προσέιται M¹ (corr. m³) 28 καὶ εἰ αὐτό (?) τε paene oblikt. M: lac. Zp; corrigas σημαντικόν τι 29 ὑπάλληλα M: ἐπ' ἄλληλα p ἐπειδὴ κατὰ ἄλλο M: ἐπειδὴ τὰ αὐτὰ κατά τε ἄλλο p 30 ἔστιν M: om. p

πηγυς, εἰ τόχοι, ποιεῖν, καθὸ δὲ πατήρ ἡ οὐδὲ τῶν πρός τι, καθὸ δὲ σώφρων ποιέσ, καὶ οὕτως εἰς τὰς ἄλλας κατηγορίας κατά τινας διαφορὰς ἀνά- 15 γεται. εἰ οὖν ἐν ὧν εὑρίσκεται ὁ Σωκράτης κατ' ἄλλο καὶ ἄλλο, τί ἄποπον, εἰ καὶ ἡ ἔξις κατ' ἄλλο μὲν ἀν ρηθεύη πρός τι, κατ' ἄλλο δὲ ποιήτης;

5 [Περὶ τοῦ ποιεῖν καὶ πάσχειν]

Ἐ. Ἐλλὰ τέτταρες μὲν ἥδη κατηγορίας διελήλυθεν, αἴπερ ἐδόκουν 20 ἀπορίας δεῖσθαι πλείονος, αἱ λοιπαὶ δὲ τίνες εἰσίν;

Α. Ἡ περὶ τοῦ ποιεῖν καὶ τοῦ πάσχειν ἡ τε τοῦ κεῖσθαι καὶ ἡ τοῦ ποτὲ καὶ ἡ τοῦ ποῦ καὶ ἡ τοῦ ἔχειν.

10 Ἐ. Τί οὖν; αἱ ἔξι αὗται οὐκ ἐπιδέχονται λόγους;

Α. Καὶ αὗται πολλοὺς ἐπιδέχονται μέν, ὅλλα πρὸς ἀρχομένους μαν- 25 θάνειν ἄρτι ἀπόγρη τὸ εἰδέναι, ὅσα (ἐν ἀρχῇ) ποιεῖ, ὥντα ἔχωσιν ἔκαστον τῶν ἀπλῶν εἰς ταύτας ἀνάγειν, ἐπεὶ περὶ γε τοῦ ποιεῖν καὶ τοῦ πάσχειν ἵκανῶς ἐν τοῖς Περὶ γενέσεως καὶ φύσεως ἐπραγματεύσατο, περὶ δὲ τοῦ ποτέ, διπέρ χρόνον σημαίνει, καὶ περὶ τοῦ ποῦ ἐν τῇ Φυσικῇ ἀκροάσει, 35 ἔνθα περὶ τόπου καὶ γρόνου ἐπραγματεύσατο, καὶ περὶ πασῶν δὲ τούτων ἐν τοῖς Μετὰ τὰ φυσικά. νυνὶ δὲ δῆλον ὅντος ὅτι τὸ μὲν ποιεῖν καὶ τὸ zo καίσιν ἐνέργειαν δηλοῖ, τὸ δὲ θερμαίνεσθαι καὶ ψύχεσθαι πάθος, φησὶν ὅτι 51 ν καὶ τὸ ποιεῖν καὶ τὸ πάσχειν τοῦ ἐναντίου ἐστὶν ἐπιδεκτικά. ἐναντίον γάρ 20 δήπου προφανῶς τὸ θερμαίνειν τοῦ ψύχειν καὶ τὸ θερμαίνεσθαι τοῦ ψύ- χεσθαι καὶ τὸ ἥδεσθαι τοῦ λυπεῖσθαι.

Ἐ. Μόνη οὖν ἐναντιότης αὐτοῖς παρακολουθεῖ;

Α. Οὐδὲ μόνη ἀλλὰ καὶ τὸ μᾶλλον καὶ ἥπτον· λέγομεν γάρ μᾶλλον 5 θερμαίνειν καὶ ἥπτον, ὅμοιώς δὲ καὶ θερμαίνεσθαι μᾶλλον καὶ ἥπτον καὶ 25 λυπεῖσθαι, ὡς εἶναι καὶ ποιεῖν καὶ μᾶλλον καὶ πάσχειν ὅμοιώς.

Ἐ. Τοσαῦτα μὲν περὶ τοῦ ποιεῖν καὶ τοῦ πάσχειν εἴρηται ὑπὸ Ἀρι- στοτέλους. περὶ δὲ τοῦ κεῖσθαι τί ἀν εἴποις;

Α. Ότι ἡ μὲν θέσις τῶν πρός τι δέδεικται ἥδη, τὸ δὲ κεῖσθαι οὐκ 30 ἔτι, ἀλλὰ παράνυμον· ἄλλης γάρ κατηγορίας, τῆς τοῦ κεῖσθαι. 10

Ἐ. Σαφέστερον εἰπέ, δι τι ποτὲ λέγεις.

Α. Ἡ μὲν θέσις, ἐπεὶ τινός ἔστι θέσις, τῶν πρός τι ἀν εἴη· διὸ καὶ ἡ ἀνάκλισις καὶ ἡ στάσις καὶ ἡ καθέδρα θέσεις τινὲς οὖσαι πρός τι ἀν εἴσεν

2 κατά τινας Μ: om. p 3 ὡν Μ: δν post ἄλλο inseras εἰς ἄλλην καὶ ἄλλην κατηγορίαν ἀναγράμενος 4 ἀν Μ: om. p post ποιάτης add. τέλος τοῦ ποιοῦ mrg. M 5 tit. inclusi 11 πολλοὺς paene obliitt. M: lac. Zp 12 ἐν ἀρχῇ ex Simpl. sup- plevi: VI litt. obliitt. M: lac. Zp ποιεῖ ὥν ἔχωσεν in lac. om. Zp 14 Περὶ γ. καὶ ψθ.] cf. A 7–9, 323 b 1 sq. τοῖς—ἐπεργατοῖς Zp: obliitt. M 15 ἐν τῇ φυσικῇ Zp: obliitt. M: cf. Phys. Δ 1. 208 a 26 sq. 17 Μετὰ τὰ φ.] cf. Δ 8. 1017 b 10 sq. νυνὶ Μ: νῦν p τὸ μὲν ποιεῖν καὶ τὸ καίσιν Μ: τὸ μὲν ποιεῖν κατὰ τὸ καίσιν Zp: corrigas τὸ θερμαίνειν καὶ τὸ ψύχειν 21 τὸ ἥδεσθαι Zp: τοῦ ἥδεσθαι M 23. 24 λέγομεν—μᾶλλον καὶ ἥπτον M: om. p 32 τῶν Μ: τῆς p

καὶ αὗται. τὰ δὲ ἀπὸ τούτων παρωνύμιας λεγόμενα οὐκ ἀν εἴη πρός τι,
λέγω δὲ τό τε ἀνακεῖσθαι καὶ τὸ ἔσταναι καὶ τὸ καθῆσθαι· ταῦτα γάρ 15
οὐκ ἔστιν πρός τι (διὸ οὐδὲ θέσεις εἰσίν), ἀλλὰ ἀπὸ τῶν θέσεων παρω-
νύμιας λεγόμενα. τοιαῦτα δὲ ὄντα καὶ ἐν ἑτέρῳ γένει ἔστιν, ἐν τῷ τοῦ
5 κεῖσθαι.

Ἐ. Τοιούτοις πολείπονται δὲ κατηγορίαι ἔτι τρεῖς· ή τε τοῦ ποτὲ καὶ ή τοῦ
ποῦ καὶ ή τοῦ ἔχειν, καὶ ὅτι μὲν ὁ Ἀριστοτέλης οὐδὲν περὶ αὐτῶν εἴ-
ρηκεν, δῆλον· σὺ δὲ τί τι ἀν εἴποις περὶ τούτων; 20

Α. Τί ἀλλο η δι τοῦ ὥσπερ τὸ πρός τι οὐκ ἔστι τῶν προηγουμένων
10 θεωρουμένων πραγμάτων ἀλλὰ τῶν ἐπιγνωμένων τούτοις, ὡς ἀν παραφυσάν-
θαικός, οὗτος ἐπὶ ὑποκειμένων τὸ ποσὸν καὶ τὸ ποιὸν ἐπισυνίσταται τὸ
ποτὲ καὶ τὸ ποῦ. τόπου γάρ καὶ χρόνου μὴ ὄντος, ἀπερ ἔστι ποσά, οὐδὲ 25
τὸ ποῦ οὐδὲ τὸ ποτὲ ἀν εἴη. οὐ μέντοι ἔστιν ὁ χρόνος ποτέ, οὔτε μὴν
ἢ τόπος ποῦ, οὐδὲ τὸ ποῦ τόπος, (ἀλλὰ) προϋπάρχοντος τόπου, ἔπειτα δὲ....

2 καθεῖσθαι M 6 ἔτι κατηγορίαι colloc. p 9 τὸ πρός τι scripsi: τῶν πρός τι M:
τὸ πρός τι p 11 ἔστιν (sic) M: ἔστιν p 11 ἔπειται οὐποκειμένων τὸ ποσὸν καὶ τὸ ποὺ M:
ἔπειται οὐποκειμένων τῷ ποσῷ καὶ τῷ ποιῷ p: scribas ἐπὶ οὐποκειμένῳ τῷ ποσῷ (cf. ἀπερ ἔστι
ποσά (v. 11), Simpl. f. 76r8 τοῦ γάρ ποτοῦ οὐποκειμένου ... ἐπισυνίσταται τὸ ποῦ καὶ τὸ ποτέ
φασιν (sc. Περφύριος καὶ Ἰάμβλιχος) 12 μὴ ὄντος Zp: oblitter. M 13 μέντοι—
μὴν ὁ τόπος Zp: oblitter. M οὔτε μὴν ὁ τόπος ποῦ eicias 14 τόπος (ἀλλὰ) προϋ-
πάρχοντος τόπου, ἔπειτα δὲ scripsi: τόπος. Ηεὶ τοῦ ποῦ. Τί ἔστι τὸ ποῦ, προϋπάρχοντος
τόπου, ἔπειτα δὲ Z: oblitter. M: om. p, sed illa Ηεὶ τοῦ ποῦ et Τί ἔστι τὸ ποῦ in codice
M exarata non fuisse, vel inde appareat, quod ultimus versus XLVI fore litteras com-
pletebant incipit ab οὐδὲ τὸ ποῦ; praeterea vide Simpl. f. 76r8 οὔτε δὲ τὸ ποῦ ὁ τόπος
ἔστιν οὔτε τὸ ποτὲ ὁ γρόνος, ἀλλὰ προϋπάρχοντος τόπου καὶ χρόνου, εἴτα ἑτέρου ἐν τούτῳ
ὄντος ποῦ εἶναι λέγεται τὸ ἐν τόπῳ ὃν καὶ ποτὲ τὸ ἐν γρόνῳ.

I N D I C E S

I INDEX VERBORUM

Verba asterisco notata desiderantur in lexicis

- Ἄγγεῖον. ἐν ἀγγείῳ 77,24 sq.
 ἄγγελος *nuntius* 58,23
 ἄγνωστος 55,10
 ἄγορεύειν κατὰ τοῦ σημαινομένου πράγματος 56,9.12 τὸ ἄγορεύειν τὰ πράγματα κατά τι σημαινόμενον κατηγορεῖν ἔλεγον 58,17
 * ἄγόρευσις. τὰς τῶν λέξεων τῶν σημαντικῶν κατὰ τῶν πραγμάτων ἄγορεύεις κατηγορίας προσείπεν 56,8
 ἄγνιστεύεις. οἱ ἀπὸ Κέρκρος καὶ οἱ τούτων ἀγνιστεῖς 2,7
 ἄδηλος 128,8
 ἀδιαιρετος 62,31.33 ἀδιαιρέτως 62,26
 ἀδικία 136,20 ἡσάν τινες οἱ τῇ δικαιοσύνῃ οὐκ ἔδιοισαν ἐναντίαν εἶναι τὴν ἀδικίαν τὴν δὲ ἀδικίαν στέρησιν εἶναι καὶ οὐχ ἔξιν 136,24 sq. 137,10 sq.
 ἀδιάφορος. ἀδιάφορον εἰπεῖν 64,1 73,24 127,26
 ἀδύναμια. δύναμις καὶ ἀδύναμία 129,24 sq.
 ἀεί. πρὸς τὸ πεφυκέναι τὸ ἀεὶ λέγεται 19,8 cf. 12,19
 ἀθάνατος. τὸ ἀθάνατον *differentia animalis* 10,5 sq.
 ἀθετεῖν. ἀθετοῦντες αὐτῶν (sc. τῶν κατηγοριῶν) τὴν διαίρεσιν 59,6
 ἀθροιστις 1,19
 ἀθροισμα 2,10 7,22
 ἀθρόως 63,10
 ἀλίοις. αἱ ἀλῖαι οὐσίαι 98,36 sq. νοῦς ὁ ἀλίος καὶ πάντα ἐπιστάμενος τὰ ὅντα 120,35
 αἴρειν *aufserre* 95,26 sq.
 αἴρεσις syn. δῆξιν 137,26.29 138,7
- αἰσθησις αἰσθητοῦ αἰσθησις 112,12 sq. 119,10 sq. 121,2 κατ' αἰσθησιν 91,9 πάθη ἐμποιεῖν κατὰ τὰς αἰσθησις 130,17 πάθη ἐμποιεῖν τὰς αἰσθησιν 130,23 τὰ τῇ φύσει μὲν πρῶτα, αἰσθῆσι δὲ δεύτερα 91,21 αἰσθητικός. οὐσία ἔμψυχος αἰσθητική 10,6 63,12.29 68,24 85,18 ἡ αἰσθητική διαφορά opp. ἡ ἀναίσθητος 10,16 τὸ αἰσθητικόν *differentia animalis* 10,4 sq. 85,14 sq.
 αἰσθητός. φωνὴ τὸ ἴδιον αἰσθητὸν ἀκοῆς 60,20 τὸ αἰσθητὸν αἰσθῆσι αἰσθητὸν 112,13 119,11 sq. τὰ αἰσθητά 91,8.17 sq. πρῶται αἱ αἰσθηταὶ οὐσίαι 91,9 sq. τὰ αἰσθητὰ ζῷα 130,16 ἐν τοῖς αἰσθητοῖς καὶ περὶ τῶντα ὑφεστῶτα opp. γωριστά 1,12
 αἰτημα coni. ὅρος, ἀξιωμα, διαιρεσις 60,5 αἰσχύνειν. ἐρυθρὸς αἰσχυνθεις 130,30 αἰσχύνη. κατὰ πάθος τὸ ἀπὸ τῆς αἰσχύνης ἐρυθριῶν 130,31.33 131,8
 αἰτία syn. ἔνστασις 91,12.18
 αἰτιᾶσθαι 86,22 (?) 91,13 128,13
 αἰτίος. τὸ αἰτιον 63,31 116,8
 ἀκαλήφη 56,4
 ἀκέφαλος. ἀκέφαλα ζῷα 116,25
 ἀκοή 60,20
 ἀκολασία σωφροσύνη ἐναντία ἔξιν 136,30
 ἀκριβής ζήτησις 134,27
 ἀκρίς 116,12
 ἀκρος. τὰ ἀκρα (sc. τὸ τε γενικώτατον καὶ τὸ εἰδικώτατον) μιαν ἔχει σχέσιν, opp. τὰ μέσα vel τὰ ὑπάλληλα 5,9.21 ἀκρα (γράμματα) opp. μέσα 136,8
 ἀλείπτως 124,2

- ἀλλήλεια. κατὰ ἀλλήλειαν ορρ. κατὰ τὸ ἔνδοξον 119,5 120,26
 ἀλληλουχεῖν 102,19 104,19
 ἀλληλοῦχος, τὰ μόρια ἀλληλοῦχα 102,15
 104,13 (cf. Add.) 104,18 ἀλληλοῦχα τὰ
 μέρη 104,33
 ἀλλήλων. τῶν ὑπὲρ ἀλλῆλα γενῶν 84,8.22
 ν. ὑπάλληλος
 ἀλλοῖς. ἀλλοί σχέσις 5,14 8.19 sq. 82,25
 ἄλλοις. ἄλλο ορρ. ἄλλοις 8,19 sq. τὸ πρός
 ἄλλο ορρ. ἀπλῶς 108,28 πρός ἄλλο τι
 ορρ. καθ' ἔναντος 109,6 πρός ἄλλο καὶ
 ἄλλο 4,19 5,23 83,32 132,6 140,29
 141,3 κατ' ἄλλην καὶ ἄλλην ἐπιβολήν
 101,4.11 ἄλλως καὶ ἄλλως 98,31 104,4
 ἄλλο—ἔπειρον 59,36.37
 ἄλογος. ἡ τοῦ λογικοῦ καὶ ἀλόγου διαφορά
 10,4 sq. τὸ λογικὸν καὶ ἀλόγον 11,19
 14,24 84,12 τὰ ἄλογα ζῆται 10,14 11,23
 τὸ ἀλόγον ἀχρώτιστον 9,10
 ἄμα. ἄμα τέ ἐστι καὶ ἔντι 100,12 ἄμα
 τῷ εἶναι 100,13 τὸ ἀμά τη φύσει λέγε-
 σθαι 117,35 sq. expl. τὰ ἄμα τὰ συνεισά-
 γοντά τε ἀλλήλα καὶ συνανατρέψαντα 118,5
 ορρ. τὰ πρότερα καὶ τὰ ὕστερα 118,18
 ωτός μὲν προιών ιδίᾳ περὶ τῶν ἄμα ποιή-
 τεσσαι διατακταὶν 118,1
 ἄμαρτάνειν. ἄμαρτῆσθαι τὸν τόπον *depravatum esse* 84,34
 ἄμαρτημα 124,14 128,12
 ἄμετάβατος. τὸ ἀμετάβατον τῶν ποιοτήτων
 immobile 100,8
 ἄμήγανος. ἄμήγανον 79,33 117,29 126,4
 ἄμηγής. ἄμηγεις αἱ ἐναντίαι διαφοραί, μηγέτη
 δὲ ἀν τὰ ἐναντία συμβεβηκότα 20,5
 ἄμφικής. σύντορος ἄμφικής εἰς ζῷων ἀνα-
 τεσσιν εἰργασμένος 69,4
 ἄμφισβήτησιμος 127,3
 ἄμφισβήτησις 126,21
 ἄμφορεύς. ἐν τῷ ἄμφορετ δὲ οἶνος 77,24
 ἰωρισμένους ἄμφορέας συντιθέναι 104,28
 ἄμφότερος. ἐν τοῖς ἄμφοτέρων λόγοις κε-
 χρῆσθαι ἄμφοτέροις (sc. γένει καὶ εἶδει)
 4,8 84,1
 ἄμωσγέπως 59,25
 ἄν in potentiali omissum 82,14 (cf. notam)
 ἄν τε—ἄν τε 16,21 68,15 77,7.8 89,
 1.2
 ἄναβαλγειν. ἡ ἀναβεβηκυῖα πασῶν τῶν
 εἰδουσῶν καὶ τῶν μερικῶν ἐπιστημῶν ἐπι-
 τεήμη 140,4
- ἀνάγειν εἰς ἔνα τὴν ἀρχήν 6,3 τὸ αὐτὸν
 πρᾶγμα εἰς πλείους κατηγορίας 114,9
 141,2.13
 ἀναγκαῖος εἰς τὴν τῶν κατηγοριῶν διδασκα-
 λίαν 1,3 τὰ ἀναγκαῖα πρὸς τὴν παράδοσιν
 τῶν κατηγοριῶν προεκτίθεται 60,2
 ἀνάγκη ορπις 4,8 6,18 118,31 sq. ἐξ
 ἀνάγκης 7,8 118,31 sq.
 ἀνάγνωσμα ὑγιεινόν 66,15
 ἀναγραφή 66,6
 ἀναιρεῖν *tollere* 14,10.23 sq. 16,16 18,22
 90,12 (?) 118,12 sq.
 ἀναιρέσις 69,4 κατὰ τὴν ἀναιρέσιν πρό-
 τερον τὸ ἀναιρόον (sc. συναναιρόον) τοῦ
 μὴ συναναιρόντος 118,30 ὥστε ἔμπαλιν
 ζεῖται ἡ ἀναιρέσις πρὸς τὴν ὑπαρξίαν 119,1
 ἀναιρέσθητος ορρ. αἰτητικός 10,16.17
 ἀνακεῖσθαι τὸ ἀνακεῖσθαι (οὐδαμῶς) τῶν
 πρός τι ἀν εἴη 113,18 ἐν τῷ τοῦ κεῖ-
 σθαι γένει 142,2.4
 ἀνάκλισις θέσις τις 141,33 ἀνακειμένου
 ἀνάκλισις 113,13
 ἀναλαμβάνειν 86,6
 ἀναλογία. τρόπος δικανίωμαν ὁ ἐκ τῆς ἀνα-
 λογίας 65,20.34 δὲ κατὰ ἀναλογίαν 65,
 33 sq. dist. δὲ κατὰ μεταφοράν 66,29
 ἀναλογίζεσθαι 105,34
 ἀνάλογος 11,13 sq. τὸ ἀνάλογον 131,13
 ν. λόγος
 ἀναλυτικά. Πρὸς τῶν ἀναλυτικῶν 56,24 ἡ
 τῶν ἀναλυτικῶν διδασκαλία 56,26
 ἀνάνετος coni. ἀνεπίτατος 20,4 138,5
 ἀναπέμπειν μετὰ τὴν γρῆσιν εἰς τὸ κοινόν
 62,2† 128,7
 ἀνάπλασμα 121,8
 ἀναπλάσσειν 121,8
 ἀναστρέψειν 74,26
 ἀναφέρειν 71,16 πρὸς ἔπειρον 108,37 109,
 2.37 110,37 140,29
 ἀναφορά 59,26.32 109,1 sq.
 ἀνδραποδίζεσθαι 61,32 sq.
 ἀνδρεία. ἡ ἀνδρεία ἐστὶν ἐπ'. ἀρέτης κατη-
 γρουμένη τινάς 69,21 sq.
 ἀνδρεῖος. ἀπὸ τῆς προσηγορίας τῆς ἀν-
 δρείας μετασχηματισθεὶς κατὰ τὸ τέλος
 τοῦ δύναμας ἐνλήψη τις ἀνδρεῖος 69,22 sq.
 ἀνδριαντοποίεις 55,21
 ἀνδριάς ἐξ ὅλης μὲν τοῦ χαλκοῦ, εἰδους δὲ
 τοῦ σχήματος 11,14.17 cf. 77,34 ὑπὸ
 τοῦ ἀνδριαντοποίου ὅταν δὲ χαλκὸς ἀνδριάς
 γένηται, ἐντελέχειαν εἶναι τὸ εἶδος τοῦ ἀν-

δριάντος τὸ περιτεθὲν ὑπὸ τοῦ τεγνίτου τῷ γαλκῷ 55,21 coni. εἰκὼν 65,30 ἐν τῷ γαλκῷ ἡ μορφὴ τοῦ ἀνδριάντος 77,34 ἀνδροῦν. ἀνδρωθεὶς opp. παῖς ὥν 8,10 ἀνελευθεριότης 137,1
ἀνεπιστάτως coni. ὡς ἔτυχε 65,22
ἀνεπίτατος 30,4 138,5
ἀνεστις. ἐπίτασιν καὶ ἀνεστιν λαμβάνειν syn. τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡττον ἐπιδέχεσθαι 9,18sq.
17,7 137,27 138,2 sq.
ἀνθραξ 22,7
ἀνθρωπος exemplum speciei 2,21.26 sq.
ὑπὸ τὸ λογικὸν ζῷον 4,24.30 τὸ εἰδικώτατον 4,26 5,2 def. ζῷον λογικὸν θνητόν 10,12 11,16 63,22 65,27 82,18 οὐσία ἔμψυχος αἰσθητική 63,9 sq. ζῷον λογικὸν θνητὸν νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν 60,18 ὁ κοινός 7,25 ὁ κοινός τε καὶ εἰδικός ἐξ ὅλης μὲν ἀναλόγου συνεστηκεν τοῦ γένους, ἐκ μορφῆς δὲ τῆς διαφορᾶς 11,15 ὁ κοινῆ κατηγορούμενος 90,14 opp. οἱ κατὰ μέρος ἀνθρωποι 3,4 4,24.31 7,26 13,17 18,12 139,11 ἀνθρωπόν τε τὸν ζῶντα καὶ τὸν ἀνδριάντα ἢ τὴν εἰκόνα καλῶ ἀνθρώπον 65,30 ἀνθρωπος ἀνθρώπου μᾶλλον καὶ ἡττον οὐκ ἔστιν ἀνθρώπος 139,12
ἀνιέναι. τὰ πρὸ τῶν εἰδικωτάτων ἄγρι τοῦ γενικωτάτου ἀνιόντα γένη 6,1 opp. κατιέναι 6,16.18
ἀνιέναι opp. ἐπιτείνειν 9,22 τὴν γροιάν ἢ ἀνεμένην ἢ ἐπιτεταμένην κατὰ μελαντάν 21,17
ἀνισος. τὸ ἀνισον τῶν πρός τι 113,6
ἀνόμοιος. τὸ ἀνόμοιον τῶν πρός τι 113,6 τὸ ὅμοιον καὶ ἀνόμοιον 139,18 sq.
ἀνονόμαστος 129,19
ἀνοσιότης 137,2
ἀντιγράφειν 86,28
ἀντιγραφή 86,24
ἀντιδιαιρεῖν. λέγω ὅτι ἡ οὐσία συμβεβηκός ἀντιδιαιροῦσα καὶ τὸ καθόλου ἐπὶ μέρους 79,1 τὸ εἶδος λέγεσθαι τὸν ἀνθρώπον ἀντιδιαιρεῖται πρὸς τὸ μὴ τῶν ἀτόμων εἶναι 81,15
ἀντιδιαιστέλλειν 89,11
ἀντιδιαιστολή 62,9 sq.
ἀντιδικος 55,5
ἀντικατηγορεῖν. ἀντικατηγορεῖσθαι syn. ἀντιστρέψειν 16,12 19,14.15 20,12 22,8.9
ἀντικειται 55,4 99,14 τῶν ἀντικειμένων

τὰ μὲν ἀντίκειται ὡς κατάφασις καὶ ἀπόφασις, τὰ δὲ ὡς στέρησις καὶ ἔξις, τὰ δὲ ὡς τὰ πρός τι, τὰ δὲ ὡς ἐναντία 108,10 τὸ ἀντικείμενον τοῦ ζητουμένου 137,8 αἱ ἀντικείμεναι διαφοραὶ 11,3 τὸ αὐτὸ τὸ οὐγάμα ἔξι τὰ ἀντικείμενα 11,3.6
ἀντιλέγειν 59,6 86,25.28
ἀντιλογία 86,30
ἀντιστρέψειν 7,4 12,21 19,14 140,14 ἔστι δὲ ἀντιστρέψειν τὸ ἔξιστα καὶ μὴ πλεονάζειν μήτε ἐλείπειν 63,21 74,27 117,27 τὸ πρὸς ἀντιστρέφοντα λέγεσθαι 115,18sq.
ἄνω, κάτω σχέσεις τόπου 107,6 sq. οὐ τόπον σημαίνει ἀλλὰ ποῦ 107,26 ἀνωτέρω 83,20 τὸ ἀνώτατον γένος 83,25 τῶν ἀνωτάτων οὐκ ἔστιν ὅρους ἀποδοῦναι 121,24 128,12 ὡς μὲν ἀνωτάτω εἰπεῖν 65,18 δέκα οὐσῶν τῶν ἀνωτάτω 82,25 ἡ οὐσία ἀνωτάτω 5,1 10,15 ἡ ἀνωτάτω καὶ πρώτη (διαίρεσις) 71,28 τὸ ἀνωτάτω γένος 5,10.11 6,6
ἄνωθεν ἄρχεσθαι 9,7
ἀνωμαλία τῆς συνηθείας 135,25
ἀνώμαλος 135,1
ἀνώνυμος 129,20 135,16 136,25
ἀξία. τῇ ἀξίᾳ ὑπερέχειν 93,20 ἀξίῃ ἀξιώτερος 93,23
ἀξιοῦν. ὡς ἀξιοῦσι 11,4
ἀξιώματα. οἱ γεωμέτραι προεκτίθενται ὅρους τινάς καὶ ἀξιώματα καὶ αἰτήματα καὶ διαιρέσεις 60,4
ἄσορ, syn. ξέφος, φάσγανον 69,3
ἀδρίστος. ἀδρίστα ποσά opp. ὠρισμένα 107,32 τὰ πρὸς τι ἀδρίστα μὲν πρὸς ἀδρίστα λέγεται, ὠρισμένα δὲ πρὸς ὠρισμένα 126,14
ἀπαντῶν contra dicere 107,25
ἀπαρτίζειν. ποιότητες ἀπαρτισμέναι καὶ τετελεσμέναι 131,14
ἀπεικότως 59,31
ἀπειρία. ἡ ἀπειρία τῶν ὄντων ... εἰς δέκα γένη εὔρηται περιλαμβανομένη εἰς τὸ γράφεσθαι 58,10
ἀπειρος. τὰ εἰδικώτατα ἐν ἀριθμῷ μέν τινι, οὐ μὴν ἀπειρῷ τὰ δὲ ἀπομα ... ἀπειρα 6,12 τὰ δὲ ἀπειρά φησιν ἔαν, μὴ γάρ ἂν γενέσθαι τούτων ἐπιστήμην 6,16 ἀπειρα μὲν σχεδὸν καὶ τὰ πράγματα καὶ αἱ λέξεις κατὰ ἀριθμὸν 58,7
ἀπλατῆς. μῆκος ἀπλατές 102,15 (cf. Add.) 133,7

ἀπλοῦς. ἀπλοῦν καὶ ἀσύνθετον 73, 12 sq.
ἀπλαῖ καὶ ἀσύνθετοι ἐπίνοιαι 73, 7 sq. ἀπλῆ
λέξις 56, 8 70, 32 sq. ἀπλῆ φωνή 58, 5 sq.
70, 28 τὰ ἀπλῆ 73, 20 141, 13 τῶν δὲ
ἀπλουστέρων ζητημάτων 1, 9
ἀπλῶς 1, 18 18, 18 73, 13 84, 31 αἱ ἀπλῶς
διαφοραὶ 8, 21 ὅρη μετὰ διατολῆς 97, 8
ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχεν 116, 1 τὸ μέγα καὶ
τὸ μικρόν ... τὸ μὲν ἀπλῶς, τὸ δὲ τῶν
πρός τι 108, 16 sq.
ἀπογεννᾶν 19, 1
ἀπογίνεσθαι γίνεσθαι καὶ ἀπογίνεσθαι 12,
24 95, 24 125, 28
ἀποδεικνύνται 18, 9 109, 16 113, 31 117, 32
122, 30 126, 8 128, 11
ἀποδειξῖς 108, 35 109, 4 120, 15 τὰ περὶ
διαιρέσεως καὶ ἀποδεξίας 1, 6
ἀποδιδόνται enarrare 2, 15, 24 4, 5, 7, 10 6, 24
9, 4 11, 12, 21 63, 11, 18 64, 5 sq. 68, 3
74, 6 116, 8, 38 τὸ ἀποδοθὲν γένος 4, 2
ἀπόδοσις τῶν ὁρισμῶν 1, 6 4, 12 111, 21
117, 2 122, 11 123, 34 sq. οἰκείως ἀπό-
δοσιν ποιεῖσθαι 116, 4 sq.
ἀπόκρισις. κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν 55, 1
ἀπολογία ἀντίκειται κατηγορίᾳ 55, 4
ἀπόλυτος *absolutus*. διὸ δύο σημαντέσθαι
ἐξ αὐτῶν ἔφαμεν καὶ ἀπόλυτον καὶ πρὸς
τι (sc. τὸ μέγα καὶ τὸ μικρόν) 108, 29
οὐκ ἔστιν ἀπόλυτα τὰ πρός τι ἀλλ' ἐν
σχέσει τινὸς πρὸς ἄλλο τι 112, 1
ἀποπερατῶν 132, 33
ἀπορεῖν 59, 13 139, 22 τὸ ἡπορηκέναι 126, 26
ἀπορία 90, 26 126, 30 139, 28, 30 τὴν λύσιν
τῆς ἀπορίας λαμβάνεσθαι ἔν τινος 85, 4
ἀπορίας δεῖσθαι πλείονος 141, 7
ἀποτελεῖν 10, 17 15, 17 19, 3 55, 19 sq. 57, 8
57, 28 σπέρμα ἀποτελεσθέν 55, 18
ἀποτελεστικός. καὶ εἰσὶν αὗται αἱ διαφοραὶ
(sc. αἱ εἰδοποιοὶ) αἱ γεννητικαὶ καὶ ἀπο-
τελεστικαὶ τοῦ ζόου 85, 18
ἀποτέμνειν γωρόν τι 132, 32
ἀποτομή. κατὰ ἀποτομὴν τὴν ἀπὸ τῶν
ἄλλων γενῶν 1, 22
ἄποντος ὅρη. ὑπόποντος 101, 9
ἀποφαίνειν 138, 30 ἀποφαίνεσθαι 126, 24, 31
ἀποφαντικὸς λόγος 57, 4
ἀπόφασις 73, 5 τὰ μὲν ἀντίκειται ὡς κατά-
φασις καὶ ἀπόφασις 108, 10
ἀπερος. τὸ ἀπερόν ὅρη. τὸ πτερωτόν
85, 25
ἀρετὴ τῇ πανίζῃ ἐναντίον 114, 3 ἀρίστη ἔξις

καλούμενη 135, 18 inde non ἀρεταῖος aut
ἐνάρετος derivantur, sed σπουδαῖος vel
ἀγαθός 135, 19 cf. 70, 14 sq. ἡ τελεῖα
ἀρετὴ 137, 20 138, 1
ἀρθρον *articulus* 59, 32 62, 23
ἀριθμητική 120, 1
ἀριθμητός 82, 33 100, 3 (?)
ἀριθμός. ἀριθμῷ διαφέρειν ὅρη εἴδει, γένει
2, 26 sq. 4, 12 5, 20 58, 9 129, 4 εἰς καὶ
ὅ αὐτὸς ἀριθμῷ 98, 4 sq. κατὰ ἀριθμὸν
διαφέρειν ὅρη. κατὰ γένος 58, 6 sq. κατὰ
ἀριθμὸν τὸν τῶν καθ' ἔκαστα καὶ τὸν τῶν
ἀτόμων 70, 30 τὰ εἰδικώτατα ἐν ἀριθμῷ
τινὶ 6, 12 τῶν διηρημένων ποσῶν εἴη ἂν
ὅ ἀριθμός 101, 21 105, 6 sq.
ἀρκεῖν 12, 11 15, 8 οὐκ ἡρκέσθη εἰπών
63, 2 64, 26
ἀρηγητικῶς ὅρη. καταφατικῶς 136, 27
ἀρτᾶν. οἱ δὲ ἄλλοι (sc. ὄμωνύμων τρόποι)
ἀπὸ διανοίας είεν ἀν ἡρηγμένοι 65, 25
ἀρχαῖος. λευκὸν γάρ καὶ τὴν λευκότητα
ποιήστητα λέγουσι πολλάκις οἱ ἀρχαῖοι, καὶ
πάλιν τὸ λευκόν ποιόν 127, 13
ἀργῆ. γένος ἡ ἑκάστου τῆς γενέσεως ἀργῆ 2,
1, 8 ἡ πατρὶς ἀργῆ τις 2, 4 ἀργῆ τις ἐστι
τὸ τοιοῦτο γένος τῶν ὑφ' ἑαυτῷ 2, 12 6, 4
πρώτη ἀργῆ 5, 11 6, 7 πάλιν ὅταν ἀργῆν
ἀριθμῶν καλέσω τὴν μονάδα, ἀργῆν δὲ
γραμμῆς τὴν στιγμήν, ἀργῆν δὲ ποταμῶν
τὴν πηγήν, ἀργῆν δὲ τοῦ ζόου τὴν καρ-
δίαν, τὸ τῆς ἀργῆς ὄνομα ἐπὶ ὄμωνύμων
ταπτόμενον 65, 31 sq. ὅρη πέρας 102, 31
103, 15 τέλος 103, 33 τὴν ἀργῆν εἰς Δία
ἀνάγειν 6, 3 τὴν ἀργῆν τῆς διδασκαλίας
ποιεῖσθαι ἀπὸ τινος 59, 35 ἐξ ἀργῆς 77, 2
ἀσφῆς ἡ ὑπογραφή 123, 31 ἡ ἀπόδοσις
123, 35
ἀσέβεια 137, 2
ἀστρονομία 120, 1
ἀσυνήθης λέξις κανάς καὶ ἀσυνήθεις 55, 12
ἀσύνθετος. ἀπλαῖ καὶ ἀσύνθετοι ἐπίνοιαι
73, 7 sq.
ἀσώματος 1, 11 ἀσώματον οὐκ ἐναντίον τῷ
σώματι 106, 25 sq.
ἄτομος. τὰ ἄτομα καθ' ἕνας λέγεται μόνον
2, 18 5, 4 7, 19 13, 11 sq. 17, 9 140, 4 τὰ
ὑπὸ τὸ εἶδος ἄτομα 3, 7 εἶδος λέγεται
τῶν ἀτόμων 4, 32 5, 15 τὰ ἄτομα, ἀπερ
ἐστι τὰ μετὰ τὰ εἰδικώτατα, ἀπειρά 6, 13
ἄτομα λέγεται τὰ τοιαῦτα, ὅτι ἐξ ἰδιοτή-
των συνέστηκεν ἔκαστον, ὃν τὸ ἀθροισμα

οὐκ ἀν ἐπ' ἄλλου ποτὲ τὸ αὐτὸ τὸ γένοιτο
7,21 περιέχεται τὸ ἄτομον ὑπὸ τοῦ εἰδούς
7,26 ὅλον τὸ γένος τὸ ἄτομον μέρος 8,1
κατὰ ἀριθμὸν τὸν τῶν καθ' ἔκαστα καὶ
τὸν τῶν ἀτόμων 70,30,31 μετέχοι ἀν
τὸ ἄτομον πρᾶγμα τοῦ καθόλου, ὡς ἀν ἐν
εἶδει ὅντος τοῦ ἀτόμου ἐν τῷ καθόλου ἡ
ἐν γένει 72,25 τὰ ἄτομα μὴ εἰναι καθ'
ὑποκειμένου 80,25 τὰ ἄτομα ορρ. τὰ
κοινά 91,6 αἱ ἄτομοι οὐσίαι 17,10 76,30
αἱ πρῶται εἰσιν 88,26 122,14,16 αἱ ἄτο-
μοι καὶ μερικαὶ ποιότητες 140,6 ἡ ἄτο-
μος γραμματική, μονική, λατρική 140,7 sq.
ἀτοπία 56,22 81,3 140,30
ἀτοπος 79,23 121,29 122,5 123,24 128,1
ὅπερ ἄτοπον 122, 20 140, 15 ἀτόπως
56,23 ἀτοπώτερος 122,8
ἄνθλος. αἱ ἄνθλοι καὶ καθ' αὐτὰς ποιότητες
ορρ. αἱ ἔνυλοι 138,24,30
αὐτίκα exempli gratia 1,9.10 70,8 90,13
99,10
ἀφαίτειν 70,1 100,24 107,29
ἀφανίζειν. τὸ μόρια μὴ ἀφανίζομενα 104,13
ἀφορίζειν 2,9 5,17 13,6 70,30 77,21 96,
17 106,9 110,8 ἀφωρισμένον ποσόν
96,35 sq.
ἀφροσύνη ορρ. φρόνησις 98,6 137,1
ἀφρων 99,19 sq.
ἄχρηστος. τὸ ἡπορηκέναι ... οὐκ ἄχρηστον
εἰναι 126,26
ἄχρι (nusquam μέχρι) 5,23 6,13 7,9 14,7
83,28
ἄχριστος. ἄχριστον συμβεβηκάς ορρ.
χωριστόν 8,13 sq. 12,25 13,9 16,21 17,4
19,18 21,21 μόνα τὰ εἰδῆ τῶν ὑλῶν
ἄχριστά ἔστιν 78,9
ἀψίνθιον 130,22
ἄψυχος ορρ. ἔμψυχος 10, 15 17,2

Βαδιστικός 94,35

βάθυρον 57,25
βάθυος coni. μῆκος, πλάτος 111,4 9
βαθύς ὁ λόγος 75,26 τῶν μὲν βαθυτέρων
ἀπεχόμενος ζητημάτων 1,8 βαθυτάτης
οὖσης τῆς τοιαύτης πραγματείας 1,13
βαρύτης. κονιότης καὶ βαρύτης ἡ μὲν
μάνου πυρὸς οὖσα (sc. διαφορά), ἡ δὲ γῆς
82,32
βαστάζειν 67,13

βλίτυρι. ἡ βλίτυρι φωνὴ ... οὐδὲν ... ση-
μαῖνει 102,8

βουκολεῖν 87,9
βραχύς. διὰ βραχέων 1,7 59,19 βραχέως
59,18

βρέφος. ὅτε κομιδῇ βρέφη ἐτυγχάνομεν
ὄντες 119,32

Γάρ vide s. ἐπει

γελᾶν ἀει dist. γελαστικόν 12,18 19,9 20,
14,22

γελαστικός exemplum proprii 2,21 3,3
13,17 16,3 94,9 γελαστικὸν λέγεται οὐ
τῷ ἀει γελᾶν ἀλλὰ τῷ πεφυκέναι 12,18
19,8 20,14 πεφυκώς είναι γελαστικός
20,22

γενεαλογία. ἐπὶ τῶν γενεαλογῶν εἰς ἔνα
ἀνάγουσι, φέρε εἰπεῖν τὸν Δία, τὴν ἀρχήν
6,3

γένεσις. ἡ ἐκάστου τῆς γενέσεως ἀρχή 1,24
2,4 εἰς ἡμίονου γένεσιν 19,2 τὰ ἐν γε-
νέσει καὶ φθορῷ 130,8

γενετή. ἐκ γενετῆς 131,7

γενικός. γενικαὶ διαφοραὶ 58,13 sq. 71,26
γενικαὶ οὐσίαι (?) 97,24 γενικὴ ἐπιστήμη
140,20 τὸ γενικώτατον syn. τὸ ἀνώτα-
τον ορρ. τὸ εἰδικώτατον, τὸ μέσα, τὸ
ὑπάλληλα 4,15,16,25 7,14 15,23 72,35
83,32 87,18 def. 5,17,18 τὸ γενικώ-
τατον τὴν μὲν ὡς πρὸς τὰ ὑφ' ἔαυτὸ ἔχει
σχέσιν, τὴν δὲ ὡς πρὸς τὰ πρὸ ἔαυ-
τοῦ οὐκέτι ἔχει 5,9 δέκα τὰ γενικώτατα
6,11 ἄχρι τῶν εἰδικωτάτων ἀπὸ τῶν
γενικωτάτων κατέναι 6,13 λέγεται τὸ
γενικώτατον κατὰ πάντων τῶν ὑφ' ἔαυτὸ
γενῶν τε καὶ εἰδῶν καὶ ἀτόμων 7,16 τὰ
ἐν τῇ φύσει πρῶτα καὶ γενικώτατα γένη
59,20

γεννητικός. αἱ γεννητικαὶ καὶ ἀποτελεστι-
καὶ διαφοραὶ 85,19

γένος. γένος, διαφορά, εἶδος, ἴδιον, συμβε-
βηκός 1,4 περὶ τῶν γενῶν τε καὶ εἰδῶν
τὸ μὲν εἴτε ὑφεστήκεν εἴτε καὶ ἐν μόναις
ψιλαῖς ἐπινόαις κεῖται εἴτε καὶ ὑφεστηκότα
σώματά ἔστιν ἡ ἀτώματα καὶ πότερον
χωριστά ἡ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς καὶ περὶ ταῦτα
ὑφεστῶτα 1,10 περὶ γένους 1,18 τριγῆς
λέγεται 2,14 ἡ τινῶν ἔχοντων πιν πρὸς
ἔν τι καὶ πρὸς ἀλλήλους ἀθροιστε 1,19
ἡ ἐκάστου τῆς γενέσεως ἀρχή 1,23 γέ-

νος, ὃ ὑποτάσσεται τὸ εἰδός 2,11 def. 2, 15 4,5 exemplum generis ζῶν 2,17.20 differt a ceteris vocibus 2,24 ἐν τῷ τί ἔστι κατηγορεῖται 2,16 3,8.17 17,10 κατὰ πλειόνων καὶ διαφερόντων τῷ εἶδει 2,16. 23.25 3,14.16 δλον τι τὸ γένος 8,1 μόνον γένος i. e. γενικώτατον 4,25 ὑπάλληλη γένη, ἡ καὶ γένη καὶ εἰδή τὰ αὐτά 4,19 5,21 6,1 syn. τὰ μέσα 5,6.21 ὧν τὸ ἔτερον γένος ὑπὸ τὸ ἔτερόν ἔστιν ἐν ταῦτῃ γένει τῆς κατηγορίας 83,14 εἰδή δύτια τῶν ἐπαναβεβηκότων, γένη τῶν ὑποκαταβεβηκότων 83,22 μεταξὺ ὅντα τοῦ γενικωτάτου καὶ τοῦ εἰδικωτάτου 83,32 οὐ φέρεται ἐκάτερον ὡφ' ἐκάτερον 83,25 sq. oppr. ἔτερα γένη τὰ ἐν ταῖς δέκα κατηγορίαις 83,4 84,5 τῶν ἔτερογενῶν ... ἔτεραι εἰσιν καὶ αἱ διαφοραὶ, τῶν δὲ ὑπὸ ἀλλῆλη γένων ἐνδέχεται τὰς αὐτὰς εἶναι διαφοράς 84,4 sq. τὸ γένος ἔν, τὰ εἰδή, πλειόν 7,1 τὰ εἰδή τὰ ὡφ' ἔκαστον γένος ἀλλὰ τῶν ὑπὸ ἄλλο γένος 83,6 τὸ γένος δὲ τοῦ εἰδούς κατηγορεῖται τὸ δὲ εἶδος οὕτε τοῦ προσεγούς αὐτοῦ γένους οὕτε τῶν ἐπάνω 7,2 οὕτε τὸ γένος μᾶλλον καὶ ἥπτον κατηγορεῖται οὕτε αἱ τοῦ γένους διαφοραὶ 9,18 αἱ διαιρετικαὶ διαφοραὶ τῶν γένων συμπληρωτικαὶ γίνονται καὶ συστατικαὶ τῶν εἰδῶν 10,9 τὸ γένος τῶν εἰδῶν τε καὶ τῶν ἀτόμων κατηγορεῖται 13,11 κατηγορεῖται τοῦ γένους ὡς γένους 14,3 sq. τὸ γένος περιέχει τὴν διαφορὰν δυνάμει 14,20 τὸ γένος ἔστιν θλη 11,15 15,6 κατὰ γένος διαφέρειν 58,7 sq. ἐν τῷ εἶδει ἡ τῷ γένει ὅ8,10 δέκα κατηγορίαι τῷ γένει 58,14 κατὰ γένη 58,13.16 70,30 αἱ κατὰ γένος διαφοραὶ syn. αἱ γενικαὶ διαφοραὶ 58,27 περὶ τῆς καὶ ἔκαστον γένος τῶν δύτων κατηγορίας 59,24 Θερζίας τὸ γένος 2,8 Λοκρὸς τῷ γένει 64,12.14 Σωκράτης ἐν γένει ἔστι τῷ ζῷῳ 72,26 τὸ ὡς ἐν γένει τὸ εἶδος 77,27 ὡς γένος ἐν τῷ εἶδει 77,29 τὸ μὲν γένος τῶν πρός τι, ... τὸ δὲ καθ' ἔκαστον ποιότητος 140,15 sq. tit. Περὶ τῶν γένων τοῦ δύτων, Περὶ τῶν δέκα γένων 56,18.31 sq. Περὶ τῶν δέκα γένων τοῦ δύτων 57,14 ἡ ἀπειρία τῶν δύτων ... εἰς δέκα γένη εὑρήται περὶ λαμβανομένη εἰς τὸ γράφεσθαι 58,11 οὐ γάρ ἔστι κοινόν ἐν γένος πάντων τὸ δὲ οὐδὲ πάντα ὄμοιον

καθ' ἐν τὸ ἀνωτάτω γένος 6,5.9 συναγωγὸν τῶν πολλῶν εἰς μίαν φύσιν τὸ εἶδος καὶ ἔτι μᾶλλον τὸ γένος 6,19 τὰ πρώτα δέκα γένη οἷον ἀρχαὶ δέκα πρῶται 6,7 δέκα γένη τῶν δέκα κατηγοριῶν 84,5 καταριθμησις τῶν πρώτων γενῶν καὶ τῶν κατὰ τὰ πρώτα γένη κατηγοριῶν 86,12 δύο γένη κατηγοριῶν διάφορα 140,28 γεωμετρεῖν coni. ἰστρέψιν 12,14 γεωμέτρης. οἱ γεωμέτραι προεκτίθενται σόρους τινάς 60,4 66,1 132,22 γεωμετρία 120,1.4 γεωμετρικός. τὰ γεωμετρικά 120,5 εἰς ἐν τι εἶδος ποιότητος ἀνάγονται 133,5 γίνεσθαι καὶ ἀπογίνεσθαι 12,24 95,24 125,28 γλαυκότης coni. γρυπότης 8,14 γλυκύδες. τῷ γλυκεῖ τῷ πικρὸν ἐναντίον 109, 30 sq. 130,20 γλυκυότης γωρίζεται τοῦ μήλου 79,24 παθητικὴ ποιότητης 130,19.21 131,28 γνώριμος. τὴν σημασίαν γνώριμον εἶναι 59,27 τὰ γνώριμα δύναματα 74,25 sq. γνωριμώτερον ποιεῖν 92,9 διὰ γάρ τοῦ γνωριμώτερον τὸ ἥπτον γνώριμον παρέστησεν 128,13 sq. γνώρισμα 131,5 γνῶσις. πρόθεσις τῆς τῶν κατηγοριῶν γνώσεως 59,15 γράμματα ὁ πρῶτος γράμματα διδάξεις ἡγα τῇ ἐπιστήμῃ τῶν γραμμάτων εἰσήγαγεν τὰ γράμματα 121,10.11 γραμματικὴ ἡ τὶς ἐπὶ συμβεβηκότος τῇ ψυχῇ λεγέσθω 75,38 113,24 εἶδος ἐπιστήμης 76,22 80,11 sq. 140,3 ἀπομον Αριστάρχου γραμματική 140,3 ἡ ἀπομον γραμματική 140,7 ὁ γραμματικὸς τῆς γραμματικῆς γνωριμώτερον 128,15 γραμματικὴ μὲν ἡ ποιότης, γραμματικὸς δὲ ὁ ποιός 135,4 γραμματικός 92,23.24 113,24.25 128,15 135,4 γραμμή 132,23 sq. μῆκος ἀπλατές ἔστιν 102,15 133,7 εἴη ἀν τοῦ ποσοῦ συνεγούς 102,20 133,7 εὐθεῖα, κυρτή 106,15 εὐθεῖα γραμμὴ ποιότης 133,7 οὐκ ἐκ σημείων ποτὲ ἀν συστατή, ἀλλὰ περατῶται εἰς σημεῖον 103,7 γράφειν. ἡ ἀπειρία τῶν δύτων εἰς δέκα γένη εὑρήται περὶ λαμβανομένη εἰς τὸ γράφεσθαι 58,10 γρυπός. τὸ γρυπὸν εἶναι ἡ σιμόν ... ἀγω-

- ρίστον 9,10 κατὰ συμβεβηκός τῷ ἀνθρώπῳ ὑπάρχει 9,13 τὸ γρυπὸν ἡ σιμὸν εἶναι καὶ ἐπιτείνεται καὶ ἀνέται 9,22 γωνία 132,32 sq.
- * γωνίας expl. κατὰ γωνίας συγάπτειν 132,31
- Δεῖξις** 65,36
- δεκτικός. ἐπιστήμης εἶναι δεκτικόν 9,13 15,2 60,18 117,13 συμβεβηκός 20,3 τῶν ἐναντίων 98,4 sq. 115,4 v. ἐπι-δεκτικός
- δεύτερος. δεύτεραι οὐσίαι 88,27 89,14 sq. δέκχεσθαι 98,21 114,15 (ceteris locis ἐπι-δέχεσθαι)
- δηλοῦν 57,7. 16. 22 58,13 59,30 60,17 sq. 63,16 64,8 68,20 77,19 sq. 109,25
- δήλωμα 57,33
- δήλωσις 55,13 63,11
- δηλωτικός syn. σημαντικός 55,9 sq. 57,20 59,28 65,10 82,24 86,17 96,9 109,23
- διαδοχή 82,37
- διάθεσις τῶν πρός τι 112,25 ἔξις καὶ διά-θεσις εἰδος ποιότητος 129,3 sq. dist. ἔξις 129,15 πάθους μὲν ἐπιθασίς ή διάθεσις. . . ἐπίτασις δὲ τῆς διαθέσεως ή ἔξις 132,17
- διατρεῖν opp. συναιρεῖν 6,15 sq. 9,20 12,13 16,10 86,11 syn. τέμνειν 10,10 58,30 78,34 79,3 sq. 101,4. 7. 10 διαιρέσθαι 5,19 10,2.8 86,10 διηρημένα ποσά (syn. διωρισμένα) 101,21 τὸ εἰς μέρη διαιρε-τόν 62,19 sq.
- διαιρέσις μὲν γάρ ἔστι τοῦ γένους εἰς εἰδὴ 86,10 τὰ περὶ διαιρέσεως καὶ ἀπο-δείξεως 1,6 κατὰ τὰς ἄλλου ποιούσας δια-φορὰς αἵ τε διαιρέσεις γίνονται τῶν γενῶν εἰς τὰ εἰδῶν 9,2 καὶ τούτων (τῶν εἰδο-ποιῶν διαιφορῶν) γε μάλιστα χρεία εἰς τε τὰς διαιρέσεις τῶν γενῶν 10,19 ἐλλιπῆς διαιρέσις 59,13 ὄρους τινάς καὶ ἀξιώματα καὶ αἰτήματα καὶ διαιρέσεις 60,5 ἐλα-γίστη διαιρέσις, μεθ' ἣν οὖν ἔστιν ἐλάσσων, . . . μεγίστη, μεθ' ἣν οὖν ἀν γένοιτο μελ-έων 71,16 sq. ή εἰς μεῖζον διαιρέσις 86,6 ή διαιρέσις φυνῆς εἰς σημανόμενα 128,23. 27 γένους εἰς εἰδὴ 128,24 sq.
- διαιρετικός opp. συλληπτικός καὶ ἐνοποιός 6,22 διαφορὰ διαιρετικαὶ 10,7 sq. 85,12 sq.
- διακεῖσθαι πως opp. πάθος ἐμποιεῖν 132,4
- διακόπτειν τὸ συνεχές 60,4
- διάκρισις 22,12
- διαλαμβάνειν exponere 1,15 70,27
- διαλαμπεῖν. τὴν τοιάστην ὥλην τὴν οὕτῳ διαλαμπουσαν προσαγορεύεται ἥλιον 58,1
- διαλλάττειν syn. διαφέρειν 8,9. 16
- διαμαρφοῦν 15,17 85,17
- διάνοια 91,3. 6 108,22 τρόπος ὁμονόμων ἀπὸ διανοίας opp. ἀπὸ τύχης 65,18 sq. ὁ ἐν τῇ διανοίᾳ λόγος ορρ. ὃν φύεγγαμεθα 101,26. 27
- διαστασίς 107,10 αἱ καλούμεναι διαστάσεις (μῆκος, πλάτος, βάθος) 111,3
- διαστάσεις σῶμα τριγῇ διαστατόν 100,14 103,1. 23
- διαστέλλειν sciungere 3,15. 16 65,4. 7 89,2
- διάστημα 103,30 120,6. 8. 10
- διαστολή 97,8
- διαστροφή 131,17
- διατάττειν. καλῶς διατάττονται οἱ τούτων λόγοι 136,28
- διαφέρειν τῷ εἴδετ 2,16. 25. 28 3,7. 16 τῷ ἀριθμῷ 2,26. 27 3,1 129,8 κατὰ ἀριθ-μόν, κατὰ γένος 58,7 κοινῶς, ἴδιως, ἴδι-αίτατα διαφέρειν 8,8. 12. 15 τῇ ἐτερότητι 8,10 ἐν ταῖς τοῦ πᾶς ἔχειν ἐτερότητιν 8,12 εἰδοποιῷ διαφορᾷ διενήνογχε 8,17 129,7.9 κατὰ γένος οὐ διενήνογχεν 11,22 ἴδιατητι συνδρομῆς ποιοτήτων 129,9
- διαφορά 1,4 κατὰ πλειόνων λέγεται 2,19 3,5 sq. ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ 82,31 ἐν τῷ ποιόν τι ἔστων 3,10 sq. 18,16 82,18 95,7 Περὶ διαφορᾶς 8,7 def. 10,22 11,7 18,21 82,19 95,6 coll. cum genere 3,5 13,22 sq. cum ceteris vocibus 18,15 sq. οὐκ ἔστιν ἐν ὑποκειμένῳ i. e. συμβεβηκός 94,29 sq. 95,11 ποιότης οὐσιώδης 95,19 sq. τοῦ τι ἢν εἰναι τοῦ πράγματος μέρος 12,3 ή διαφορὰ τῶν εἰδῶν τε καὶ τῶν ἀτόμων κατηγορεῖται 13,11 διαφορὰ ἔστιν μορφῆς 11,15 15,6 ποιόν τι ἔκαστον τῶν εἰδῶν ἔστιν παρίστημα 82,18 τῆς τοῦ γένους ποιότητος καὶ τοῦ εἰδούς δηλωτική ή δια-φορά 82,24 κοινῶς τε καὶ ἴδιως καὶ ἴδιαίτατα λεγέσθω 8,8 sq. πᾶσα ἐτεροῖσιν ποιεῖ 8,18 αἱ μὲν ἄλλοι ποιούσας διαφορὰς αἵ τε διαιρέσεις γίνονται . . . οἱ τε ὅροι ἐκ γένους ὄντες καὶ τῶν τοιούτων

- διαφορῶν 9,3 κατὰ τὰς μόνον ἀλλοῖον ποιούσας αἱ ἑτερότητες μόνον συνίστανται 9,5 εἰδοποιοί αἱ ἄλλο ποιοῦσαι, αἱ δὲ ἀλλοῖον ἀπλῶς διαφοραὶ 8,20 αἱ ἰδίως εἰδοποιοί λεγόμεναι διαφοραὶ 12,8.9 διαιρεῖν τὰς εἰδοποιοὺς διαφοραὶς 6,15 εἰδοποιοὶ διαφοραὶ διαλλάττειν 8,16 χωρίσται, ἀγώριστοι 9,7 τῶν ἀγώριστων αἱ μὲν ὑπάρχουσι καθ' αὐτάς, αἱ δὲ κατὰ συμβεβήκος 9,10.15 αἱ μὲν καθ' αὐτάς οὐκ ἐπιδέχονται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡπτον, αἱ δὲ κατὰ συμβεβήκος, κανὸν ἀγώριστοι ὢσιν, ἐπίτασιν λαμβάνουσι καὶ ἀνεσιν 9,16 αἱ καθ' αὐτάς εἰσιν αἱ τὸν ἔκάστου λόγον συμπληροῦσι 9,20 τῶν καθ' αὐτάς διαφορῶν αἱ μὲν εἰσι καθ' ἃς διαιρούμεθα τὰ γένη εἰς τὰ εἰδῆ (διαιρετικαὶ), αἱ δὲ καθ' ἃς τὰ διαιρεθέντα εἰδοποιεῖται (συμπληρωτικαὶ καὶ συστατικαὶ τῶν εἰδῶν 10,1 sq. αἱ αὐταὶ πὼς μὲν ληφθεῖσαι γίνονται συστατικαὶ, πὼς δὲ διαιρετικαὶ, εἰδοποιοὶ πᾶσαι κέκληνται 10,19 εἰδοποιοί, κατὶ ἃς εἰδοποιεῖται τὸ κατηγορούμενον καὶ οἱον πεποίσται, διαιρετικαὶ, καθ' ἃς διαιρεῖται εἰς εἰδὴ τὸ γένος 85,11 129,7 καὶ εἰσὶν αὗται αἱ διαφοραὶ (sc. εἰδοποιοὶ) αἱ γεννητικαὶ καὶ ἀποτελεστικαὶ τοῦ ζήσου καὶ ἐπάνω γε αὐτοῦ 85,18.34 τῶν οὖν ἑτερογενῶν ἔτεραι εἰσιν καὶ αἱ διαφοραὶ 84,4.7 139,26 τῶν δὲ ὑπὸ ἀλληλα γενῶν ἐνδέχεται τὰς αὐτάς εἶναι διαφοράς 84,8 τὰς διαιρετικὰς διαφορὰς οὐγὶ οἱον τε κατηγορεῖν τοῦ ζήσου, τὰς δὲ εἰδοποιοὺς οἵον τε 85,87 εἰσι τινὲς τῶν ὑποκάτω καὶ διαιρετικῶν τοῦ ζήσου διαφοραὶ, ἃς οἱον τε καὶ τῷ ὑποκειμένῳ ποιεῖσθαι διαιρετικάς 86,2 αἱ μὲν ἔτεραι τῷ εἰσει, αἱ δὲ αἱ αὗται 82,2 83,10 γενικαὶ διαφοραὶ 58,12 (αἱ φωναὶ) κατὰ τὰς γενικὰς διαφορὰς ὡν ἀρρέλλουσι καὶ αὗται τὸ διάφορον λαμβάνουσι τὸ κατὰ γένος 58,25 71,25 κατηγορεῖσθαι τῆς διαφορᾶς ὡς διαφορᾶς 14,4 sq. αἱ ἐναντίαι διαφοραὶ ἀμιγεῖς 20,5 αἱ πρῶται καὶ στοιχειώδεις διαφοραὶ 59,22 δέντα αἱ πᾶσαι διαφοραὶ τῶν πέντε φωνῶν 18,7
- διάφορος.** πολλὰ καὶ διάφορα πράγματα 61,18 65,1.22 66,3sq. τὸ διάφορον λαμβάνειν τὸ κατὰ γένος 58,26 διάφορα σημανόμενα, διάφορα εἰσῇ 128,30.31 ὡν διὰ διάφοροι, καὶ αὗτὰ διάφορά ἐστιν
- 20,23 διαφόρως 128,22 τὸ πλεοναχῶς πολλαχῶς εἰληπται ἀντὶ τοῦ διαφόρως 128,24.33
- διδασκαλία** 59,22 ἐκ διδασκαλίας, ἀπὸ διδασκαλίας ορρ. φύσει 131,25.26.27 εἰς τὴν τῶν κατηγοριῶν διδασκαλίαν 1,4 διὰ τὴν τῶν τοπικῶν διδασκαλίαν 56,25 διὰ τὴν τῶν ἀναλυτικῶν 56,26 αὐτάρκως ἔχειν τὴν διδασκαλίαν 65,14 διδασκαλίαν ποιεῖσθαι 118,1
- διέξιέναι** τὰ εἰδὴ τῶν πρός τι 139,22
- διέργεσθαι** perlustrare 58,8 141,6
- διεσταῖος**, διεσταῖον διάστημα 120,6.8
- διεστάναι** 11,23 12,1 πλεῖστον διεστάναι 21,6 ἔστι δὲ ἔτερα τὰ ἀπὸ ἀλλήλων πάντῃ διεστῶτα 84,5 τὰ ἐναντία ὅρισάμενοι τὰ πλεῖστον ἀλλήλων διεστηκότα τὸ γὰρ διεστηκέναι πρώτως ἐν τόπῳ ἔστιν 107,21 sq. διεστηκέναι 134,7
- δικαιοιογία** 55,4 δικ. ἐλεγκτική 56,6
- δικαιος.** ἀπὸ δικαιοσύνης λέγεται (οὐκ ἀπὸ δικαιος) 135,22
- δικαιοσύνη** 135,22 ἐναντία τῇ δότικῃ 136,20 ἡσάν τινες οἱ τῇ δικαιοσύνῃ οὐκ ἐδίδοσαν ἐναντίαν εἶναι τὴν δότικαν 136,24 137,11
- δικαστήριον** 55,5
- διό** 22,8 56,4 59,25 64,1 92,25 sq.
- διόπερ** 95,19
- διορθοῦν** 85,1 111,28 122,9
- διέρθωσις** 124,10
- διορίζειν.** τὸ διωρισμένον ποσόν opp. τὸ συνεγές 100,32 sq. 101,14 expl. 101,16 sq. διωρισμένα δὲ δύο, ἀριθμός καὶ λόγος 105,7
- διπλάσιος.** τὸ διπλάσιον expl. 124,19 sq. ἥμίσεως διπλάσιον 112,24 115,15 τὸ διπλ. τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡπτον οὐκ ἐπιδέχεται 97,26 ἐναντίων οὐκ ἐπιδέχεται 114,20 τὰ διπλάσια 125,1.2 126,4.5 ὁ τοῦ διπλασίου λόγος 125,3.4 v. διπλασίων διπλασίαν. διπλασίον 112,24 ὁ διπλασίων λόγος 124,20 126,2
- διποὺς** 19,8.19 83,12 93,5 117,6.16 τὸ διποὺν 85,25 94,31 117,13
- δέξα** syn. αἴρεσις 137,29
- δραγμὴ** ἀργυρᾶ, χρυσῆ 65,5.7
- δρομικός** 135,8
- δυάς** 118,27 sq.
- δύναμις.** ἐν δυνάμει θεωροῦνται (sc. αἱ ποιότητες) opp. ἐν τῷ τέλειον ἔχειν ἡδη ὑψη-

στανται 131,32 δυνάμει opp. ἐνεργείᾳ 11,4 14,21 20,20 δυνάμει μετά συμπλοκῆς 87,38 δυνάμει ἔστι ἐπιστητόν 120, 30 sq. φυσική δύναμις 129,19 130,2 δύναμις καὶ ἀδυναμία 129,24 sq. ὅση δύναμις ὑπάρχει τινός, τόσην καὶ ἀδυναμίαν εὑρήσουμεν παραχολουθόσαν 129,28 δύο. πατῶν δύο 17,18 18,6 δυσῶν 17,19 ἐκ κατηγοριῶν δυοῖν 87,4 ἐπὶ δυοῖν σχέσιν ἔχοντων 125,5 δυσανάλυτος 132,9 δυσκίνητος 131,6 δυσμετάβλητος 131,15

Ἐβενος 22,7

ἐγγίνεσθαι *irrepere*. διὰ ἐθῶν πονηρῶν ἐγγίνονται αἱ τοιαῦται κακίαι 131,29.30 ἔγκλημα 55,3 91,13 ἔγγράμματος οὐδὲ γάρ ἔγγράμματος ὁ ποιὸς ἀπὸ τῆς γραμματικῆς εἴρηται 135,20 ἔγγύς. ἔγγιον τὸ εἶδος τῇ ἀτόμῳ οὐσίᾳ ἡ τὸ γένος 93,2 sq.

ἔθος. διὰ ἐθῶν πονηρῶν opp. διὰ διδασκαλίας 131,29 φύσει καὶ ξένεσιν 131,30 εἰ cum coniunct. 91,4 (?) εἰ ἄρα 82,37 123,2 εἴ γε *siquidem* 82,36 εἰ μόνον cum optat. *dummodo* 59,32

εἰδικὸς ἄνθρωπος 11,15 αἱ εἰδικαὶ ἐπιστήμαι 140,5 sq. τὸ εἰδικώτατον, ὃ ἔστι μόνον εἶδος 4,13 τὸ ἔσχατον εἶδος 5,5 μεθ' ὃ οὐκ ἂν εἴη ἄλλο ὑποβεβηκός εἶδος 4,17 def. 5,18. 19. 20 7,17 sq. 15,24 83,32 τὸ εἰδικώτατον μίαν ἔχει σχέσιν τὴν μὲν ὑπὸ πρὸς τὰ πρὸς αὐτοῦ, ὧν ἔστιν εἶδος, τὴν δὲ ὡς πρὸς τὰ μετ' αὐτῷ οὖν ἀλλοιαν ἔχει 5,13 τὰ εἰδικώτατα ἐν ἀριθμῷ μὲν τινι, οὐ μὴν ἀπειρῷ 6,12 ἀχρι τῶν εἰδικωτάτων κατείναι 6,13 τὸ γένος τὸ πρὸ τοῦ εἰδικωτάτου (λέγεται) κατὰ πάντων τῶν εἰδικωτάτων καὶ τῶν ἀτόμων, τὸ δὲ μόνον εἶδος κατὰ πάντων τῶν ἀτόμων 7,17

εἰδοποιεῖν 10,3 εἰδοποιεῖται τὸ κατηγορούμενον καὶ οἷον πεποιῶται 85,12 sq.

εἰδοποιός. εἰδοποιός διαφορά 6,15 8,16 sq. πώς μὲν ληφθεῖσα γίνονται συστατικαί, πώς δὲ διαφεύκαται, εἰδοποιοὶ πᾶσαι κέλληγνται 10,18 15,17 85,11 sq. 129,7 αἱ ἰδίως εἰδοποιοὶ λεγόμεναι διαφοράι 12,8

εἰδος 1,4 περὶ γενῶν τε καὶ εἰδῶν εἴτε ὑφέστηκεν 1,10 οὐχ ἀπλῶς λέγεται 1,18 κατὰ πλειόνων λέγεται 2,19 ὡς ἐπὶ τὸ πλειστὸν 82,35 *dissert a genere* 2,24 κατὰ διαφερόντων τῷ ἀριθμῷ λέγεται 2,26 Περὶ εἰδούς 3,21 λέγεται ἐπὶ τῆς ἑκαστοῦ μορφῆς 3,22 τὸ ὑπὸ τὸ γένος 4,2.10 περιέχεται ὑπὸ τοῦ γένους 7,27 οὐ τὸ γένος ἐν τῷ τί ἔστι κατηγορεῖται 4,10 18,17 20,9 τὸ κατὰ πλειόνων καὶ διαφερόντων τῷ ἀριθμῷ ἐν τῷ τί ἔστι κατηγορούμενον 4,11 21,1 82,10 τὸ εἶδος τῶν ἀτόμων κατηγορεῖται 13,11 γένη καὶ εἰδῆ τὰ αὐτά i. e. ὑπάλληλα 4,19 83,33 ὑπάλληλά τε καλοῦσι γένη καὶ εἰδῆ (?) 5,21 μόνον εἶδος 4,26.32 5,1.5 7,18 83,19.28 τὸ πρὸ τῶν ἀτόμων προσεγκῶς κατηγορούμενον 4,32 τὸ ἔσχατον εἶδος 5,5 συναγωγὴν τῶν πολλῶν εἰς μίαν φύσιν τὸ εἶδος 6,19 τὸ γένος ἐν, τὰ εἰδῆ πλειά 7,1 περιέχεται τὸ μὲν ἀτομον ὑπὸ τοῦ εἶδους, τὸ δὲ εἶδος ὑπὸ τοῦ γένους 5,15 7,27 ἔτερα τῷ εἶδει 82,1 ἔτερα εἰδῆ 83,13 τὸ εἶδος καὶ ὅλον καὶ μέρος 8,1 *coll. cum ceteris v.* 15,9 sq. τῷ εἶδει διαφέρειν 2,16.25.27 3,16 4,6 ὡς εἰδῆ διαφέρειν 3,16 129,3 Σωκράτης ἐν εἰδει μὲν ἔστι τῷ ἀνθρώπῳ 72,26 γένους εἰς εἰδῆ τομῇ 7,2 opp. φωνῆς εἰς σημαντικούν 128,26 τὸ ὡς ἐν γένει τὸ εἶδος 77,27 ὡς γένος ἐν τῷ εἶδει 77,29 opp. ὅλη 11,12 sq. 55,16.22 88,23 τὸ ὡς ἐν τῇ ὅλῃ τὸ εἶδος 77,34 78,6 τὰ εἰδῆ τῶν ὅλων ἀγώριστα 78,9

εἰκὼν ἀνθρώπου 65,27 sq. ἄμα τῇ ζωγραφίᾳ εἰσήγαγε τὰς εἰκόνας 121,11

εἰναι. τὸ εἰναι ἔκαστων ἐν καὶ τὸ αὐτό 9,21 τὸ εἰναι 12,3 τὸ τί ἦν εἰναι 12,3.10 οὐ γάρ ἔστι κοινὸν ἐν γένος πάντων τὸ δὲ 6,5.9 κἄν δὴ πάντα τις ὄντα καλῆ, δικαιούμενος . . . καλέσει 6,8 61,10 οὐκ ἔξι οὐκ ὄντων τι γίνεται 11,5 τὰ ὄντα καὶ τὰ τούτων γένη . . . πράγματά ἔστι καὶ οὐ φωναί 56,34 ἡ ἀπειρία τῶν ὄντων . . . εἰς δέκα γένη εὑρηται περιλαμβανομένη 58,10.12.15 εἰς ἐλαχίστην διαίρετην γενῶν διέλοιμ' ἀν τὰ ὄντα καὶ τὰ τούτων σημαντικάς φωνάς τὴν εἰς τέσσαρα . . . εἰς δὲ μεγίστην διαίρεσιν διέλοιμ' ἀν εἰς δέκα 71,19 sq. κατὰ τὸ εἰναι οὐ ὄντος ἐξ ἀνάγκης τι εἰναι (l. ἔστιν) ἔμπαλιν οὐ

- δντος οὐκ ἀνάγκη τι εἶναι ὑστερον τὸ οὖ
δντος ἐξ ἀνάγκης εἶναι τι (1. ἔστι τι) 118,31
εἰς. ἡ τινῶν ἐχόντων πας πρὸς ἔν τι καὶ
πρὸς ἀλλήλους ἀθροίσις 1,19 ἡ ἀφ' ἐνὸς
σχέσις 1,20 καθ' ἐνὸς μόνου λέγεσθαι
2,17. 23 3,2 κοινὸν ἔν γένος 6,5.9 συν-
αιρεῖν τὸ πλῆθος εἰς ἔν 6,18 εἰς πλῆθος
διαιρεῖν τὸ ἔν 6,20 οpp. οἱ πολλοί 6,
21.22 ἔν καὶ τὸ αὐτὸ 9,21 μίαν καὶ
τὴν αὐτὴν οὐσίαν (sc. οὐσίαν) 98,4 sq.
τρόπος ὁμοιώματον ὁ ἀφ' ἐνὸς καὶ πρὸς
ἔν 65,20 66,3 sq. τῷ ἀριθμῷ πολλά
ἔστιν ὄντα ἔν τῷ εἰδει ἡ τῷ γένει 58,10
εἰσάγειν 121,10 ἡ τῶν εἰσαγομένων ἔξις
75,29
- εἰσαγωγή tit. 1,1 ὥσπερ ἐν εἰσαγωγῇ
τρόπῳ 1,7,8
- εἰσαγωγικός 56,28 134,28 (syn. ἀρχόμενος
μανθάνειν 141,11)
- εἰσακομίζειν proferre 139,30
- ἐκαστος. τὰ καθ' ἔκαστα 6,20 70,31 89,
21 sq. οἱ καθ' ἔκαστον ἀνθρώποι οpp. ὁ
κοινὴ κατηγορούμενος 90,32 διαιρετικὸν
τὸ καθ' ἔκαστον 6,22 τὸ μὲν γένος τῶν
πρὸς τι εἶναι, τὸ δὲ καθ' ἔκαστον ποιό-
τητος 140,15 sq.
- ἐκάτερος. ἐκάτερον ἐκατέρου 4,8 ἔστιν
ἢτε φέρεται ἐκάτερον ὡφ' ἐκάτερον 83,35
ἐκβινίνειν. τὰ ἐκβεβηκότα τὸν αὐτὸν λόγον
οpp. τὰ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ 139,15
- ἐκδέχεσθαι percipere 81,3
- ἐκδιδάσκειν 60,3 88,3
- ἐκκείσθαι 57,20 ἡ ἐκκειμένη ὑπαγραφή
111,28
- ἐκλείπειν deficere 70,7 120,9
- ἐκλειψίς τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης 120,19
- ἐκπομπα 77,24
- ἐκπύρωσις 119,36
- ἐκστασις ἡ μανική 131,15
- ἐκτίθεσθαι statuere 78,23 79,11 86,11
103,34.37
- ἐκτός. τὸ ἐκτὸν ἔξει ἐκτόν 112,30 sq.
- ἐκφέρειν proferre 107,35 112,19
- ἐκφορά pronuntiatio 112,17.19 115,31
- ἐκφύεσθαι 127,8
- ἐκφύνησις 115,25
- ἐλευθεριότης οpp. ἀνελευθεριότης 137,1
- ἐλικοειδής 133,24
- ἐλλείπειν οpp. πλεονάζειν 63,21 86,32
117,28 sq. ἐλλείπον οpp. περιττόν 3,20
ἐλιπής 59,13 87,35
- ἔμμονος 131,6 132,9
- ἔμπαλιν 16,14 117,15 118,31 119,30 ἔμ-
παλιν ἔχει ἡ ἀναίρεσις πρὸς τὴν ὑπαρξίν
119,1
- ἔμπεριέχειν 71,5
- ἔμπιπτειν. ἔμπιπτουσα ἡ ζήτησις οpp. προη-
γουμένη 58,27
- ἔμποιειν πάθη τινί syn. ἐν τινι ἐργάζεσθαι
130,16. 23 132,6
- ἔμφασιν 108,27. 28
- ἔμψυχος. ἔμψυχον σῶμα 4,23 14,6 55,
19,21 τὸ ζῆν οὐσία ἔμψυχος αἰσθητική
10,6 63,12 sq. 85,18 τὸ ἔμψυχον differ-
entialia animalis 10,5 sq. 55,20 85,13 sq.
ἐν. τὸ ἐν τινι ὅν, ἐννέα σημαντήμενα 77,18 sq.
ἐναλλάττειν. ἐνήλλακται οὖν τὰ τῶν πτώ-
σεων 112,15
- ἐναντίος τὸ μηδὲν εἶναι τῇ οὐσίᾳ ἐναντίον
96,30 sq. δεκτικὸς τῶν ἐναντίων 98,5 sq.
ἐπιδεκτικὸς τῶν ἐναντίων 99,30 sq. τοῦ
ἐναντίου 141,19 οὐσιῶσθαι ἐν τοῖς ἐν-
αντίοις 99,7 τῷ ποσῷ ὑπάρχει τὸ μηδὲν
ἔχειν ἐναντίον 106,11 τοῖς πρός τι 113,
32 sq. τὰ ἐναντία ύπὸ τὸ αὐτὸ ἀν εἴη
γένος 106,26 ἐν καταφάσει 106,27 τὰ
ἐναντία ὄρισμένοι τὰ πλειστον ἀλλήλων
διεστηρότα 107,20 ἐναντίων ἔχειν 106,30
ἐναντίος dist. ἀντικείμενος 108,10 ἐνα-
ντιώτατος 106,21 ἡ ἐναντία ἔξις 136,25
οἱ ἐναντίαι διαφοραί, τὰ ἐναντία συμβε-
βρότα 20,5
- ἐναντιότης 107,19 sq. 135,30 sq. 141,22
ἐναντιότητα ἐπιδέχεσθαι 99,14 100,22
110,5 ἔχειν 106,30 οἱ ἐξωθεν ἐναντιό-
τητες 99,17
- ἐναντιοῦσθαι 110,10
- ἐναντιώσις 106,23.38 110,12 sq. ἐναντίωσιν
ἐπιδέχεσθαι 107,18 sq. 114,13 sq.
- ἐναρμόνιος μελωδία 120,7
- ἐνδείξις 127,25
- ἐνδέχεσθαι 77,9
- ἐνδιάθετος λόγος 64,29
- ἐνδοξος. κατὰ τὸ ἐδοξον οpp. κατ' ἀλήθειαν
119,6
- ἐνδυμα 69,2
- ἐνεῖναι 70,21 93,27 ἐνὸν 78,23 sq.
- ἐνέργεια οpp. πάθος 125,27 141,18 ἐνερ-
γείζοντα 11,5 20,20.21 101,27
102,29 120,30 οpp. ἐπινοίᾳ 103,13 τὸ
ποιεῖν ἐνέργειαν δηλοῖ 141,17
- ἐνεργεῖν οpp. παύεσθαι 8,10

- ένταυσταῖος 106,6
 ἐνικᾶς. ἐνικᾶς opp. πληθυντικῶς 111,26
 ἐνίστασθαι τὴν πραγματελαν 61,15
 ἐννοηματικὸς λόγος 73,22
 ἐννοια 3,20 88,10
 ἐνοποιεῖς coni. συλληπτικός 6,23
 ἐνοῦν 103,38 104,2
 ἐνσκιροῦν. οὐλὴ ἐκ τραχύματος ἐνσκιρωθεῖσα 8,15
 ἐνστασίς 98,23
 ἐντελέχεια 55,20,22
 ἐντιθέναι 101,16
 ἐνυδρος. τὸ ἔνυδρον 82,7 85,24 101,9
 ἐνυλος. αἱ ἐνυλοὶ ποιότητες 138,25
 ἐξαιρεῖν 100,26
 ἐξακούειν subaudire 68,18
 ἐξαρκεῖν 22,12
 ἐξετάζειν 62,3 80,12 98,2
 ἐξέτασίς 1,14
 ἐξευρίσκειν. τὰ ὑπὸ τῶν φιλοσόφων ἐξευρίσκεντα πράγματα 55,12
 ἐξηγεῖσθαι 62,7,34 63,1 τὸν ὄρον 68,11
 ἐξηγητής 55,10
 ἐξηγητικὸς λόγος τοῦ πράγματος 63,8 τῶν ὀνομάτων 72,34 73,20 79,10
 ἐξῆς 70,27 112,5 121,20 τὰ ἐξῆς 57,10 58,22 61,2 62,5,35 80,1 sq.
 ἐξεις 70,10 75,27 sq. τὰ δὲ (ἀντίκειται) ὡς στέρησις καὶ ἔξεις 108,11 ἔξεις ἐκτοῦ ἔξεις 112,30 ἔξεις καὶ διάθεσις εἰδος ποιότητος 129,3 sq. 139,24 dist. διάθεσις 129,15 dist. παθητικὴ ποιότης 132,10 ἡ ἀρίστη ἔξεις ἀρέτῃ 135,18 αἱ ἔξεις τῶν ὅλων 137,26 τὰς ἔξεις στερητικῶς προσαγρούομεν πολλάκις 136,29 ἡ γάρ ἔξεις δύο κατηγοριῶν ἔσται, καὶ τῆς τῶν πρός τι καὶ τῆς ποιότητος 139,24 sq. 141,4
 ἐξισάζειν 63,21 112,12
 ἐξωθεν. αἱ ἔξωθεν ἐναντίτητες 99,17 ἐκ διδασκαλίας καὶ ἔξωθεν τελειούμεναι (ποιότητες) opp. φύσει 131,25 ἔξωθεν τι opp. σύστασις συμπληρωτικόν 125,27 ἔξωθεν ἐπακολουθεῖν 104,2
 ἐπάγειν in medium preferre 62,35 64,4 75,30 76,9 84,23 109,27,28 121,20
 ἐπαγωγὴ 96,30 ὁ ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς (sc. λόγος) 108,36,37 109,13
 ἐπανολουθεῖν 103,21 ἔξωθεν ἐπαν. 104,2
 ἐπαναβαίνειν. ἐπαναβεβηκός γένος opp. ὑποβεβηκός εἰδος 4,18 5,12,18 τῆς οὐδετές 73,2 τὰ ἐπαναβεβηκότα opp. τὰ ὑποκαταβεβηκότα 83,22
 ἐπάνω opp. ὑποκάτω 7,3,4,12 85,19 sq. αἱ ἐπάνω διαφοραί, αἱ εἰδοποιοὶ 85,34,38
 ἐπαγθής 131,17
 ἐπει cum. fut. 83,38 ἐπει γάρ quandoquidem 92,29
 ἐπεισοδιώδης coni. ὑστερογενής 21,14
 ἐπερείδειν. ὁ λόγος ἐπερείδεται τῷ τινὶς εἶναι 125,15
 ἐπεσθαι τοῖς εἰδεσιν 16,2 19,13
 ἐπιβολή. κατὰ διεύτεραν ἐπιβολήν opp. προηγουμένως 57,30 κατ' ἄλλην καὶ ἄλλην ἐπιβολήν 101,4,11
 ἐπιγίνεσθαι opp. προϋψίστασθαι 20,19 55,16 111,9 opp. προηγουμένως θεωρεῖσθαι 105,3 142,10
 ἐπίγραμμα 57,17 127,23,24
 ἐπιγράφειν 55,7 56,14 sq.
 ἐπιγραφή 56,22 sq. 59,28 ἐπιγραφὴν ποιεῖσθαι 59,32
 ἐπιδεικνύναι 57,15,16 71,18 84,10 86,28 108,34 121,33 sq. 122,30 sq. 140,30
 ἐπιδεκτικὸς τῶν ἐναντίων 98,7 sq. 99,5 sq. 129,26 τοῦ ἐναντίου 141,19
 ἐπιδέχεσθαι τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡπτον 9,17 20,5 98,29 99,8 100,22 114,13 sq. 115,1 sq. ἐναντίτητα 99,14 100,22 110,5 ἐναντίωσιν 107,18 114,13 sq. λόγους 141,10
 ἐπιδιδάσκειν 60,9
 ἐπιέναι perlustrare 110,20 διὰ βραχέων ἐπελθεῖν 1,8
 ἐπιθεωρεῖν. συνάφεια αὐτοῖς (τοῖς ὑποκειμένοις) πρὸς ἄλληλα ἐπιθεωρουμένη 125,19
 ἐπιθυμία coni. ὄργη 131,22
 ἐπικείσθαι. ἡ ἐπικειμένη ἄνωθεν (γραμμή) 102,28
 ἐπίμονος 131,14,22 ἐπιμόνως 132,5
 ἐπινοεῖν 13,1 15,2 72,18 75,7 90,33 99,29,31 102,27 103,13 sq. 112,17
 ἐπίνοια. ψύλαι ἐπίνοιαι 1,11 ἀπλαῖ καὶ ἀσύνθετοι ἐπίνοιαι expl. 73,7 sq. μέχρι ἐπίνοιας λέγεσθαι opp. ἐν ὑπάρχει εἶναι 75,28 τῇ ἐπίνοιᾳ syn. τῷ λόγῳ 90,15 sq. opp. κυρίως 103,13 κατ' ἐπίνοιαν opp. κατ' ἐκφωνησιν 115,25 ἐπίνοια dist. ὄρος 111,18 ἐπίνοιᾳ ἐπινοεῖν 112,17
 ἐπίπεδον 104,16
 ἐπίπεδος. ἡ ἐπίπεδος ἐπιφάνεια 133,10
 ἐπίσης v. ἵσος.

- έπισημαίνειν. τοῦτο ἐπεσημάνατο 79,33
 έπισκιάζειν. ἀήρ ἐπισκιασμένος (νόξ) 106,
 82
 έπιστήμη. μὴ γενέσθαι τούτων (τῶν ἀπεί-
 ρων) ἐπιστήμην 6,16 τὸ ἐπιστήμης εἶναι
 δεκτικὸν καθ' αὐτὸν πάρεγει τῷ ἀνθρώπῳ
 9,12 νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν 15,5
 60,18 ἡ ἐπιστήμη καθόλου συμβεβηκός
 71,32 76,19 γένος γραμματικῆς 140,3
 ἐπιστητὸν ἐπιστήμη 112,27 sq. 119,8 sq.
 140,16 πρότερον τὸ ἐπιστητὸν τῆς ἐπι-
 στήμης 119,27 sq. οὐ κατ' ἀλήθειαν,
 ἀλλ' εἰ δυνάμει ἔστιν ἐπιστητόν, δυνά-
 μει ἀν εἴη καὶ ἡ ἐπιστήμη 120,26 sq.
 ἐν τῇ φύσει ἔστιν ἡ ἐπιστήμη πάντων τῶν
 ἐπιστητῶν νοῦ τοῦ ἀιδίου 120,34 ἡ τῶν
 πολλῶν ἐπιστήμη 121,1 πυκτικὴ ἐπι-
 στήμη 129,19 135,10 ἡ γενικὴ ἐπιστήμη
 140,20 αἱ εἰδίκαιαι καὶ αἱ μερικαὶ ἐπι-
 στήμαι 140,5 sq. αἱ ἄπομαι 140,6
 έπιστητός. τὸ ἐπιστητὸν ἐπιστήμη ἐπιστη-
 τόν 112,28,29 119,9 sq. 140,17 δυνάμει,
 ἐνεργείᾳ ἐπιστητόν 120,29 sq. πάντα τὰ
 ἐπιστητά 120,34
 έπισυνάστασι 142,11
 έπισύρειν 124,1
 έπιτασις. ὥστε πάθους μὲν ἐπίτασιν τὴν
 διάθεσιν, ... ἐπίτασιν δὲ διαθέσεως τὴν
 ἔξιν καὶ τὴν μᾶλιστα παθητικὴν πούτητα
 132,17 ἐπίτασιν καὶ ἄνεσιν λαμβάνειν ν.
 ἄνεσις
 έπιτείνειν ν. ἀνίεναι
 έπιτηδειότης 12,7 πρός τι 129,19 sq.
 φύλακι αἱ ἐπιτηδειότητες 131,32 φυσική
 135,7 ἐπιτηδειότης τοῦ δέχεσθαι τὰς ἐπι-
 στήμας 135,12
 έπιτηδειώς ἔχειν 129,18 131,18 (?)
 έπιτιθέναι τὰς λέξεις ἐπὶ τὰ αἰσθητά 91,8
 έπιφαίνειν. τὰ ἐπὶ τοῖς οὖσιώδεσιν εἴησιν
 ἐπιφανέμενα καὶ κατὰ τὰς ἐπιφανέις το-
 πώματα (μορφάς λέγει) 133,15,16
 έπιφάνεια παράδειγμα συνεχοῦς ποσοῦ 102,
 24 sq. 133,3 περατοῦται γραμματίς 103,10
 ἡ ἐπιφάνεια καθόσον ἐπιφάνεια ποσότης,
 ... ἡ δὲ ἐπίπεδος ἐπιφάνεια καθό ἐπί-
 πεδος εἴη ἢ τοῦ ποιοῦ 133,8 sq.
 έπιγειρημα 109,22,27 (?) 110,6
 έρεσγελεῖν 122,18
 έριον 134,8
 έργηγεία. Πρὸ τοῦ περὶ ἐργηγείας 56,24
 έργουστικός. τὸ ἐργουστικόν 85,25
- έρυθριᾶν κατὰ πάθος τὸ ἀπὸ τῆς αἰσχύνης
 130,31 131,8
 έρυθρίας ὁ τοιοῦτος (έρυθρὸς) γεννηθεῖς
 131,9
 έρυθρὸς αἰσχυνθεῖς 130,30 dist. έρυθρίας
 131,8
 έρωτομανία 131,22
 έτερογενής 134,5,7 139,26 τὰ ἔτερογενῆ
 83,7 84,4 καὶ μὴ ὅπ' ἀλληλα τεταγ-
 μένα 139,26
 έτεροιος. πᾶσα διαφορὰ ἔτεροῖον ποιεῖ 8,18
 έτερος def. 84,4 139,27 διαφέρει ἔτερον ἔτέ-
 ρου 8,9; 13,15 ἔτερος καὶ ἔτερος 79,21
 107,16 πρὸς ἔτερον λέγεσθαι opp. καθ'
 ἑαυτὸν 109,10
 έτερότης. διαφέρειν ἔτερότητι 8,9,10 ἐν
 ταῖς τοῦ πῶς ἔχειν ἔτερότησιν 8,12 κατὰ
 τὰς μόνον ἀλλοῖον ποιούσας αἱ ἔτερότητες
 μόνον συνίστανται 9,5
 έτερώνυμος. τὰ ἔτερώνυμα 60,31,36 69,
 10 sq.
 εὐδαιμονεῖν τέλος τοῦ ἀνθρώπου 77,31
 εὐθύνειν 67,17 116,31
 εὐθύς. γραμμὴ εὐθεῖα opp. κυρτή 106,15
 τὸ εὐθὺ καὶ τὸ κυρτὸν τῇ γραμμῇ ...
 πρόσεστιν .. καθό ποιά ἔστιν γραμμή
 106,16,17
 εὐθύτης opp. κυρτότης 106,19 εἶδος ποιό-
 τητος 133,21
 εὐκρινής. εὐκρινέστερον 137,23
 εὔκριψις 133,17
 εὐσέβεια ἐγαντία ἔξις τῇ σεβετῇ 137,1
 εὐσύνοπτος. εἰς τὸ εὐσύνοπτα γενέσθαι
 111,13
 εὐφρόδυνος ἀπὸ τῆς εὐφροσύνης (λέγεται)
 135,24
 εὐώδια 79,24,30
 έφαρμόζειν 73,6 80,18 sq. 81,12 sq.
 έφεξῆς 102,16 103,35 τὰ ἐφεξῆς καταριθ-
 μούμενα 17,17 60,8 ἐφεξῆς τῷ ποσῷ
 διδάξαι 127,6
 έφήμερος. τὸ ἐφήμερον λευκόν 129,11
 έχειν. τὸ πῶς ἔχον 3,19 9,6 17,11 21,10
 τὸ πῶς ἔχειν 8,12 ἡ τοῦ ἔχειν κατη-
 γορία 86,17 87,27 141,9 142,7
 έχινος 56,4
- Ζητεῖν 134,25 135,27 137,5,15 ὑπογραφή
 δι' αὐτοῦ γε τοῦ ζητουμένου ἀποδιδομένη

123,34 τὸ ζητούμενον λαμβάνεσθαι εἰς ἔξήγησιν τοῦ ζητουμένου 124,15
 ζήτημα 1,9 120,12 121,20 127,4
 ζήτησις ἀκριβής 134,27 ἐμπίπτουσα opp.
 προηγουμένη 58,27
 ζωγραφία 121,11
 ζώον exemplum generis 2,17 3,14 4,3 sq.
 ὑπὸ τὸ ἔμψυχον σῶμα 4,23 def. οὐσία
 ἔμψυχος αἰσθητική 10,6 15,2 66,26 68,
 24 sq. 85,18 ὑπὸ τὸ ζῷον λογικὸν ζῷον
 4,23,29 τὰ ἀλογά ζῷα 10,14 ἔμψυχον
 ζῷον 55,21 ζῷον λογικὸν θνητόν 10,12
 11,16 63,11 sq. 117,17 ζῷον λογικὸν
 θνητὸν νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν 60,18
 τῶν ζῷων τὰ μὲν ἔστι ποιηφάγα, τὰ δὲ
 σπερμοφάγα, τὰ δὲ κρεφτάρα 84,14 αι-
 σθητὰ ζῷα 130,16 τὸ γεγραμμένον ζῷον
 ... δριώμαρα ἔστιν οὐσίας ἔμψυχου αἰσθη-
 τικῆς 66,27

"Ηδεσθαι τοῦ λυπεῖσθαι ἐναντίον 141,21
 ἥλιος 57,25 τὴν τοιαύτην ὅλην τὴν οὖτω
 διαλάμπουσαν προσαγορεῦσαι ἥλιον 58,1
 ἡ ἔκλειψις τοῦ ἥλιου 120,19 ἐξ ἥλιου
 μέλις γενέμενος 131,7
 ἥμιονος 19,2,3
 ἥμισυ. ἥμισυ διπλασίονος ἥμισυ 112,24
 114,22 οὗτε τὸ ἥμισυ ρήθείν ἀν μᾶλλον
 ἡ ἥττην τινος ἥμισυ 115,16 ἐν λόγῳ ἥμισει
 124,21 λόγος τοῦ ἥμισεως 125,4
 ἥρεμενιν opp. κινεῖσθαι 9,1,9
 ἥττον v. μᾶλλον.

Θεός. αἱ τοῦ λογικοῦ καὶ τοῦ ἀθανάτου τοῦ
 θεοῦ (διαφορὰὶ συστατικαὶ γίνονται) 10,13
 14,2 18,23 19,12 122,19 sq. οἱ θεοὶ
 11,24
 θερμαῖνειν 132,16 141,18. 20. 24 τὴν
 αἴσθησιν τῶν πελαζόντων 132,10 ἐπά-
 γειν ἄλλω τὸ θερμαῖνεσθαι 132,14
 θέρμανσις. ἡ πρὸς καρὸν θέρμανσις 132,12
 ἡ πρόσκαιρος καὶ ἐπ' ὀλίγον θέρμανσις
 132,16
 θερμός. τὸ φυγρὸν καὶ τὸ θερμὸν ἐναντία
 109,33 τὰ πάθη, οἷον θερμόν, φυγρόν,
 ξηρόν, υγρόν 127,9 132,4
 θερμότης τῷ πυρὶ οὐσιωδῆς πρόσεστιν, τῷ

οὐκ οὐσιωδῆς 95,23 sq. 99,4 sq.
 ποιότης 127,14 παθητική 130,23 οὐά-
 θεσις 132,1 sq.
 θέσις. ἡ πρώτη θέσις τῶν δονομάτων 58,1
 πρώτη θέσις τῶν λέξεων ἡ παραστατικὴ
 τῶν πραγμάτων 58,3 προηγουμένη 58,32
 ἡ δευτέρα καὶ τοὺς τύπους τῆς ποιᾶς λέ-
 ξεως σημαίνουσα 58,3,34 θέσιν ἔχειν
 πρὸς ἄλληλα 104,5 sq. dist. τάξις 104,14
 θέσις θετοῦ θέσις 112,31 113,10 εἶδη
 θέσεως 113,12 sq. 141,33 dist. τὸ κει-
 σθαι 141,29 sq.
 θετός. τὸ θετὸν θέσει θετόν 112,31 113,10
 θεωρεῖν 9,24 57,31 58,20. 25 102,31 103,
 21,30 ἐπὶ τινος 18,19 21,22 64,8 125,3
 τὰ προηγουμένως θεωρούμενα πράγματα
 opp. τὰ ἐπιγνόμενα 142,9
 θεώρημα καθόλου 138,33 εἰς ταφήνειαν
 τῶν θεωρημάτων 60,6
 θεωρία 1,6 118,21
 θυητός. τὸ θυητὸν καὶ ἀντὸν ὑπάρχει τῷ
 ἀνθρώπῳ 9,12 10,12 αἱ τοῦ ἀλόγου καὶ
 θυητοῦ (διαφοραὶ) τῶν ἀλόγων ζῷων 10,
 14 sq. θυητὰ ζῷα 11,22 τὸ θυητόν, τὸ
 ἀθάνατον 85,24 sq.

 "Ιασίς 66,8
 ιατρεύειν proprium hominis 12,14
 ιατρική 66,4 sq. ἡ ἀτομος ιατρική 140,8
 ιατρικός. ιατρικὸν βιβλίον, φάρμακον, σμι-
 λίον 66,5 ιατρικὰ μαθήματα 66,6
 ιατρός 66,8
 ίδεα. καὶ εἰπερ εἰσὶν ίδεαι, καὶ τῶν ίδεῶν
 (πρώτων οὐσιῶν λεγομένων) παριστὰς ταύ-
 τας πρώτας οὐσίας ἔφη τάς ἐν τοῖς αἰσθη-
 τοῖς ἀτόμοις 91,16
 ίδιος. τὸ ίδιον 1,5 κατὰ πλειόνων λέγεται
 2,19 καὶ ἐνὸς μόνου εἰδούς καὶ τῶν
 ὑπὸ τὸ εἰδός ἀτόμων 3,2 13,12 Περὶ
 ίδιου 12,12 def. 12,13 sq. 21,2 94,2 sq.
 τὸ ίδιον διαιροῦσι τετραχῶς 12,13 τριγῆς
 λέγεσθαι τὸ ίδιον, τῶν δὲ τριῶν τρόπων
 ἔνα εἰναι τὸν κυριώτατον 93,31.32 differ-
 a genere 3,2 16,8 sq. a ceteris vocibus
 19,4 sq. τὸ κυρίως ίδιον 12,20 94,27
 τὸ κυρίως λεγόμενον ίδιον 96,2 τὸ κυριώ-
 τατον 94,3 ἔστι δὲ ίδιον ποιότης καὶ
 πάθος οὐσιωδῆς 115,5 παραδείγματα καὶ
 τὰ ίδια (sc. ἐκάστης κατηγορίας παραδί-

- δωστ) 87, 20, 22 ἰδια opp. κοινά 13, 7
14, 14 sq. 15, 7 135, 27 ἰδίως opp. κοινάς 2, 20 12, 8 77, 20 διαφορά κοινώς τε καὶ ἰδίως καὶ ἰδιαίτατα λεγέσθω 8, 8 ἰδίως διαφέρειν πῶς λέγεται 8, 12 ἰδιαίτατα διαφέρειν πῶς λέγεται 8, 15
- ἰδιότητης 7, 22 sq. opp. κοινότης 20, 7 22, 11
129, 9
- ἰδίωμα 55, 19
- ἱμάτιον opp. χιτών 62, 10 τὸ λευκὸν ἱμάτιον 139, 7
- ἱσάριθμος 82, 31
- ἱσοδύναμειν 63, 11 64, 2
- ἴσος, τὰ ἵσα τῶν ἴσων κατηγορεῖσθαι 7, 4 ἐπ' ἴσης (ἐπίσης) 16, 3, 5 17, 6 18, 11 19, 5 20, 14
21, 15, 16 22, 8, 9 92, 37 τὸ ἐπίσης ὄνομα 117, 30 τὸ ἴσον τε καὶ ἄνισον λέγεσθαι 110, 29 114, 32 sq. ἄνθρωπος ἀνθρώπῳ λέγεται ἴσος κατὰ συμβεβηκός 110, 33 τὰ ἀντιστρέφοντα δεῖ ἔξι ἴσου εἶναι καὶ μήτε πλεονάζειν θάτερον μήτε ἀλλείπειν 117, 27
ἔξι ἴσου ἀλλήλοις συγκεκίνθαι 134, 9
- ἴσταναι τὸ ἑστάναι οὐ τῶν πρός τι 113, 18 sq.
ἐν τῷ τοῦ κεῖσθαι γένει 142, 2, 4
- Καθέδρα τοῦ καθημένου καθέδρα 113, 15
θέσις τις 141, 33
- καθέξεσθαι exemplum accidentis 2, 22
πῶς ἔχει πρὸς τὸν καθήμενον 113, 26
- καθηύδειν χωριστὸν συμβεβηκός 12, 26
- καθῆται exemplum proprii 17, 13 οὐ τῶν πρός τι 113, 18 sq. ἐν τῷ τοῦ κεῖσθαι γένει 142, 2, 4
- καθὸ 3, 22 4, 2 7, 26 18, 18 58, 6, 34 59, 11
72, 20 74, 19 sq. 99, 28 sq.
- καθολικός 76, 20 80, 24 καθολικῶς 71, 30
καθολικώτερος 80, 20, 27
- καθόλου 8, 17 opp. ἐπὶ μέρους 71, 21 sq.
99, 23 τὰ καθόλου λεγόμενα 83, 18 καθόλου αἰσθησις, ἐπιστήμη 121, 2 τὸ καθόλου ἢ καθόλου οὐκ ἀν εἴη τοῦ ἀτόμου μέρος, μετέγοι δὲ ἀν τὸ ἀτομὸν πρᾶγμα τοῦ καθόλου 72, 24 καθόλου θεώρημα 138, 33
- καθόσον 71, 15 δὲ τὸ προσέθηκας τὸ καθόσον οὐσία καὶ ἐπὶ τῶν ἀλλων οὕτως 72, 16 sq. 74, 23 sq. 99, 29 sq.
- κατειν (?) 141, 18
- καινός, λέσσεις καινάς καὶ ἀσυνήθεις 55, 12
καινότερα ὄντα 55, 11
- καιρός, ἡ πρὸς καιρὸν θέρμανσις 132, 12
- καμπυλότης 133, 21
- καρδία ἀργὴ τοῦ ζῷου 65, 32, 36
- καρκίνος 116, 23
- καταμετρεῖν μακρῷ ἡ βραχείᾳ συλλαβῇ 106, 36
- καταβάλλειν τὸ καταβληθὲν σπέρμα 55, 18
- κατάγειν οἱ ἐκ γένους κατάγοντες Ἡρακλέους 2, 6
- καταλέγειν 105, 37 106, 13 132, 3 καταλέγονται αἱ λέξεις 86, 37
- κατανοεῖν 55, 16
- καταριθμεῖν 17, 18 66, 17 77, 37 133, 6
καταριθμεῖσθαι 56, 35
- καταριθμητις 86, 11 sq.
- κατασκευάζειν argumentari 119, 6
- καταφάσις 57, 2, 3, 8 τὰ ἐναντία ἐν καταφάσει λέγονται 106, 27 τὰ μὲν ἀντίκειται ὡς κατάφασις καὶ ἀπόφασις 108, 10
- καταφατικῶς opp. ἀρνητικῶς, στερητικῶς 136, 26 sq.
- καταχρῆσθαι 55, 13 56, 1 67, 5 110, 32
- κατηγορεῖν ἐν δικαστηρίοις 55, 5 expl. ἀγορεύειν τὰ πράγματα κατὰ τι σημανόμενον ... καὶ ὅλως τὸ λέξιν σημαντικὴν κατὰ πραγμάτων λέγειν 58, 17 κατά τινος 2, 16, 25 13, 10 16, 9 81, 1 τινός 2, 26 sq.
3, 19 7, 3 ἐπὶ τινος 14, 14 21, 5 92, 31
- κατηγορεῖσθαι ὑπό τινος 94, 26 (?) 96, 23 τῶν κατηγορουμένων τὰ μὲν καθ' ἐνὸς λέγεται μόνου ... τὰ δὲ κατὰ πλειόνων 2, 17, 18 sq. ἡ τῶν κατηγορουμένων ἀναφορά 59, 26 ὅσα κατὰ τοῦ κατηγορουμένου λέγεται 80, 30 expl. 81, 4 sq. ὅσαι τοῦ κατηγορουμένου διαφοραὶ εἰσιν, καὶ τοῦ ὑποκειμένου ἔσονται 84, 24 sq.
- κατίγρορημα 56, 11
- κατηγορία. εἰς τὴν τῶν παρὰ Ἀριστοτέλει κατηγοριῶν διδασκαλίαν 1, 3, 4 καθ' ἐκάστην κατηγορίαν ἔστιν τινα γενικώτατα καὶ πάλιν ἀλλα εἰδικώτατα 4, 15 ἐπὶ μιᾶς κατηγορίας 4, 21 opp. δικαιολογία 55, 3, 4 δικαιολογία ἐλεγκτική 56, 6 τὰς τῶν λέξεων τῶν σημαντικῶν κατὰ τῶν πραγμάτων ἀγορεύεις κατηγορίας προσείπεν 56, 7 titulus Κατηγορία 56, 14 57, 18 58, 18 59, 28 Δέκα κατηγορία 56, 15 Περὶ τῶν κατηγοριῶν 57, 15 δέκα κατηγορία τῷ γένει 58, 9 59, 30 περὶ τῆς καθ' ἔκαστον γένους τῶν ὄντων οἰκείας ἀν ἐσομένης κατηγορίας 59, 24 αἱ κατηγορία ὁμονόμως

- λέγονται 61,11 ἐκ τινῶν κατηγοριῶν τελείων 87,4,13 οὐκ ἔστιν αὐτῶν ὅρου ἀποδοῦναι παραδείγματα καὶ ἴδια 87,17 sq. 121,24
- κατηγορικός. διὰ τὴν τῶν κατηγορικῶν προτάσεων μάθησιν 56,26
- κατίεναι ἄχρι τῶν εἰδικωτάτων ἀπὸ τῶν γενικωτάτων 6,13 κατίεναι διὰ τῶν διὰ μέσου 6,15 sq.
- κατονομάζειν διὰ τῆς φωνῆς 57,21 sq. 91,10 εἰσὶ δὲ καὶ αἱ σημαντικαὶ λέξεις ἐπὶ πρότερα τὰ ἄτομα κατωνομασμέναι 91,5,6
- κάτω 67,8,10 ἄνω, κάτω σχέσεις τόπου 107,6 sq.
- κέγγηρος 109,2,8
- κεῖσθαι. κείμενον οὖν τοῦ εἰναι (?) 119,12 ἡ τοῦ κεῖσθαι κατηγορία 86,16 87,27 141,8 dist. θέσις 141,30 αἱ κείμεναι λέξεις 55,13 67,6 ὀνόματα κείμενα 117,4 sq.
- κεράμιον. τὰ δέκα κεράμια τάξιν μὲν ἔχει, θέσιν δὲ οὖ 104,15 sq.
- κεφαλαῖον. ἐπὶ κεφαλαίου 63,10
- κεφαλή 55,25 κεφαλωτοῦ κεφαλή 56,1 sq. 116,22 122,9 sq. 126,17 sq. ἡ κεφαλή τινὸς λέγεται κεφαλή, ἀλλ᾽ οὐχὶ τινὸς τις κεφαλή 122,27 πολλὰ γάρ ἔστι ζῷα, ἢ μὴ ἔχει κεφαλήν, ὡς ὀστρέα, καρκίνοι 116,24
- κεφαλωτός 55,25 56,1,3 116,27
- κῆρυξ. τῆς τοῦ κήρυκος φωνῆς ποιήῃ ἡ χρῆσις τοῖς ἐν τῷ θεάτρῳ μὴ διαιρουμένης καθ' ἔκαστον τῶν παρόντων 62,27
- κινεῖσθαι ορρ. ἡρεμεῖν 9,1 sq. 13,19 17,1 σπέρμα κινηθὲν 55,18
- κίνησις στάσει ἐναντία 99,2 τῶν συνεγῶν ἔστι 105,2 οὐ ποσόν, ποσοῦ δὲ μετέγενεται 105,4,36 πολλὴ καὶ μακρά 105,38
- κίσηρις 134,8
- κλέψυδρα 104,19
- κλίνειν *declinare* 62,4
- κλίνη. πόδες κλίνης 67,13 sq.
- κοινός 6,5,9 7,25 ὁ εἰς καὶ ποινός 6,22 τὸ ποινόν 6,23 ἀνθρωπός ὁ ποινός τε καὶ εἰδικός 11,15 ποινά ορρ. ἴδια 13,7 sq. 15,7 135,26 τὸ ποινόν πῶς εἰληπται 62,17 sq. ποινός ὅρος 102,3 ὁ ἀνθρωπός ἦ ποινόν καὶ τὸ ζῆσθαι ἦ ποινόν 99,25 ποινόν ὄνομα 65,34 ποινῶς ορρ. ἴδιας 2,20
- ορρ. ἴδιας καὶ ἴδιαίτατα 8,8 sq. 64,14 τὰ ποινῶς συμβεβηκότα 2,20 3,7 τὰ ποινῆς συμβεβηκότα 3,6,18 ποινῶς διαφέρει ἔτερον ἔτερον 8,9 ἀνθρωπός ὃν ποινῆς κατηγορούμενον 122,34 ὁ ποινῆς κατηγορούμενος ορρ. οἱ καθ' ἔκαστον 90,14 (?) 32sq. τὸ ποινῆς, ὅπερ οὐκέτι τόδε τι νοοῦμεν ἀλλὰ τοινόδε 91,3 τὰ ποινά ορρ. τὰ ἄτομα 91,7 ποινότερον 93,6
- κοινότης ορρ. ἴδιότης 20,6 21,6 22,11 68,22 κατὰ ποινότητα ορρ. ἀτόμως 81,16,20 ὁ ἀνθρωπός ποινότητα τῶν ὑποβεβλημένων οὐσιῶν δῆλος 96,20
- κοινωνεῖν 60,24 sq. 68,30 102,31 κατ' ἄμφω καὶ τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ λόγου 61,8 κατὰ μηδὲν 61,18
- κοινωνία 6,10 13,9 sq. 22,12
- κοῖτος 67,13
- κολοβοῦν 19,8
- κομίζειν παράδειγμα 65,13 112,22 τεκμήριον 117,9
- κόραξ. δύναται ἐπινοηθῆναι καὶ κόραξ λευκός 13,1
- κουφότης (διαφορὰ) μόνου πυρὸς οὐσιά 82,32
- κράσις. ἐπὶ τῶν φυσικῶν (παθῶν) ποιοὶ πρᾶσιν 131,1
- κρατεῖν. τὸ ἐν τῷ πρατοῦντι 77,32
- κρεφάγος (κρεοφάγος?) 84,15
- κτῆμα. ὡς κτήματα εἴη ἀν τοῦ θεοῦ τὰ κατὰ μέρος 122,22 τὸ κτῆμα εἶναι 123,2
- κυκλοειδῆς 133,4
- κύκλος 107,14 παιώτης 133,4 ὁ κύκλου τετραγωνισμός 120,11 sq. σχῆμα κύκλῳ περιλαβεῖν 120,15 οὐδὲ κύκλος μᾶλλον καὶ ἡττον 137,19 τὸν τοῦ κύκλου λόγον 139,5
- κύριος. κυρία λέξις ορρ. μεταφορική εἰ τροπική 58,37 τὰ κύρια 59,11 αἱ κυριώταται οὐσίαι 88,30 89,13,25 κυριώτατα 89,10 κυριώτατος τρόπος ἴδιον 93,32 sq. κυρίως 12,20 92,11 τὸ κυρίως συμβεβηκότες 81,18 τὸ κυρίως ἴδιον 94,27 96,2 κυρτός. γραμμὴ κυρτή 106,15 τὸ κυρτόν 106,16
- κυρτότης ορρ. εὐθύτης 106,18
- κύων def. ζῷον ἀλογον ὄλακτικόν 82,19
- κωλύειν. τὸ αὐτό πρᾶγμα οὐδὲν κωλύεται ἀνάγεσθαι 114,9 οὐδὲν κωλύεται 140,27
- κωνωνειδῆς 133,24
- κωφότης 137,3

Λαμβάνειν 10,18 *referre πρὸς ἄλλο καὶ ἄλλο λαμβανόμενος* 4,19 5,22 107,17 κατ' ἄλλο καὶ ἄλλο 132,6 *percipere* 62, 12,15 sq. 62,82 68,13 70,31 77,13 128,24 133,12 τὴν λύσιν τῆς ἀπορίας ἐκ τίνος λαμβάνειθαι 85,4
 λέγειν κατά τίνος syn. κατηγορεῖν 2,17 56, 9,11 sq. ἐπὶ τίνος 19,11,17
 λεῖος. τὸ λεῖον 106,22 133,32 134,18 expl. 134,8
 λειτοτῆς θέσεως εἶδος 133,32,34 134,15
 λείπειν *intransit.* 104,14 τῶν δύο μιᾷ λειπομένων διαφορῷ 17,18 λείπεται *restat* 21,18 69,14 79,85 λείπειθαι opp. ὑπερέχειν 93,20 117,11
 λέξις syn. σημα φωνή, ἀγρέουσις 55,9,12 57,30 sq. 61,19,27 ἡ λίθος λέξις 56,11 ἀπλῆ σημαντική τῶν πραγμάτων 56,7,8 58,19,34,35 71,15 86,21,36 91,5,7 ἡ πρώτη γρῆσις τῶν λέξεων 57,22 αἱ κατὰ ἀριθμὸν λέξεις opp. κατὰ γένος 58,8 sq. ἡ ἀπειρία τῶν ὅντων καὶ τῶν σημαντουσῶν αὐτὰ λέξεων εἰς δέκα γένη εὑρηται περιλαμβανομένη 58,10 λέξιν σημαντικὴν κατὰ πραγμάτων λέγειν 58,18 ὁ γαρακτήρ τῆς λέξεως 61,17 ἀπλαὶ λέξεις expl. 70,82 sq. αἱ (τὰ πράγματα) πρώτως δηλουσαι λέξεις 71,13,14 εἰσὶ δὲ καὶ αἱ σημαντικαὶ λέξεις τῶν ὅντων ἐπὶ πρότερα τὰ ἄτομα κατωνομαζέναι 91,5
 λευκός *exemplum accidentis* 2,21 τοῦ γρωμάτος εἶδος 4,3 τὸ λευκόν def. γρῶμα διακριτικὸν σύψεως 92,25 124,9 129,13 τὸ πολυγρόνιον, τὸ ἔφημερον 129,12 τὸ λευκόν τῷ σώματι συμβαίνει, ..., τὸ δὲ λευκόν, καθὸ λευκόν ἐστιν, οὐκ ἂν εἴη ταῦτα τῷ σώματι 72,19 sq. 124,6 sq. τὸ τὸ λευκὸν σωματικὸν συμβεβηκός 76,5 τὸ λευκόν καὶ τὸ μέλαν (ἐναντία) 109,32 sq. dist. λευκότης 124,9 127,12 τὸ λευκόν τῆς λευκότητος γνωριμῶτερον 128,14 ἀπὸ τῆς λευκότητος λευκὸν γενέσθαι 131,2 λευκότης 72,23 78,19 92,33 dist. λευκός 124,6 sq. 127,12 sq. παθητικὴ ποιότης 130,28 131,2,28,34
 λήγειν. ἡ ἀνδρεῖα εἰς τὴν αἱ λήγει συλλαβήν 70,5
 λιθολογεῖν 87,9
 λιγικός. διαφορὰ δὲ οἷον τὸ λογικόν 2,21

3,12 11,23 λογικὸν ζιφὸν 4,23,29 ἡ τοῦ λογικοῦ τε καὶ ἀλόγου διαφορά 10,7 sq. cf. 8,17,21 11,19 14,7,21 84,12 λογικώτερον 1,15 3,12 τὸ λογικὸν ἀχώριστον 9,10 τὸ λογικὸν καθ' αὐτὸν πάρχει τῷ ἀνθρώπῳ 9,12 10,4 sq. οὐσιωδῶς 95,29 αἱ τοῦ θυντοῦ καὶ τοῦ λογικοῦ διαφοραὶ συστατικαὶ γίνονται τοῦ ἀνθρώπου 10,12 αἱ τοῦ λογικοῦ καὶ τοῦ ἀθανάτου τοῦ θεοῦ 10,13
 λόγος ἀποφαντικός 57,4 ψηφιστικός, προφορικός, ἐνδιέθετος, σπερματικός 64,28 sq. oratio 2,15 4,9 56,6 57,10 58,22 sq. τὸν λόγον ποιεῖσθαι 58,33 59,23 sq. 61,12,13 90,29 ὁ λόγος ἐστὶ τοῦ ποσοῦ 98,12 τοῦ διωρισμένου 101,24 sq. ἐπιδεκτικὸς τῶν ἐναντίων 98,7 sq. τὰ τοῦ λόγου μέρη 59,23 101,31 ἐν τοῖς τοῦ λόγου μορίοις (οὐ θέσις) οὐδὲ τάξις 104,25 sq. ὁ λόγος πώς μὲν ἔχει τάξιν, πώς δὲ οὕτω 105,9 ὁ ἐν τῇ διανοίᾳ opp. δην φθεγγόμεθα 101, 26,28 σημαντικός 74,16 opp. ἐν προφορῷ θεωρούμενος 106,35 definiō syn. ὅρος 4,9 9,20 ὁ κατὰ τοῦνομα 6,11 expl. 63,3 sq. ὁ τῆς οὐσίας λόγος 9,14 68,18 λόγος ὄριστικός 63,7 64,3 sq. 65,2 δηλοῦσται ἐκαστον καὶ δι' ὄντοματος καὶ διὰ λόγου ὄριστικοῦ καὶ παραστατικοῦ τῆς οὐσίας 60,19 ὁ κατὰ τοῦνομα λόγος τῆς οὐσίας expl. 62,35 sq. σύζυγος τῷ δνόματι καὶ ἐξηγητικὸς τοῦ πράγματος 63,7 ὄριστικὸς καὶ δηλωτικὸς τῆς οὐσίας 65,10 ὄριστικὸς ἡ ὑπογραφικός 64,15 68,18 ὁ κατὰ τοῦνομα ὄριστικός 68,19 ἐξηγητικὸς καὶ οὗτος ὑπογραφικός 72,34 sq. ἐπιδέχειθαι τὸν τοῦ προκειμένου λόγον 139,3 sq. πρὸς γάρ τὰ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ καὶ αἱ συγκρίσεις αἱ κατὰ μᾶλλον καὶ ἡττον, οὐ πρὸς τὰ ἐκβεβήκοτα τὸν αὐτὸν λόγον 139,14 sq. σχέσεις τῶν τοιούτων λόγων πρὸς τὰ δνόματα γίνονται τέσσαρες 60,22 sq. κατὰ λόγον opp. κατὰ τοῦνομα 92,30 94,33 ratio 91,13 κατὰ δεύτερον λόγον opp. προηγουμένως 13,20 τὸ λόγῳ γρῆσθαι 14,8 sq. ἀνὰ λόγον 112,19 βαθὺς ὁ λόγος καὶ μείζων τῆς σῆς ἔξεως 75,26 κατὰ λόγον 90,27 ἐν λόγῳ διπλασίον 124,20 ἐν λόγῳ ἥμισοι 124,21 λόγος τοῦ διπλασίου καὶ τοῦ ἥμισεως 125,2,4 λοιπός. λοιπὸν ῥήγησεται 17,23 18,1 λυπεῖν καὶ λυπεῖθαι μᾶλλον καὶ ἡττον

141,25 τὸ ἥδεσθαι τοῦ λυπεῖσθαι ἐναντίου
141,21
λόσις τῆς ἀπορίας 85,4 139,30 140,24
λωπίαν 69,3

Μάθημα. τὰ μαθήματα δύει εἰς τοὺς "Ἐλληνας ἡλθεν 119,37 ιατρικὰ μαθήματα 66,6

μάθησις 56,27

μαλακός. τὸ σκληρὸν καὶ μαλακὸν ποιότητες 130,6 τὸ μαλακὸν δύναμιν ἔχει τοῦ ῥάδιως ἣν διαποτῆναι 130,9

μάλιστα. αἱ μάλιστα οὐσίαι 88,30 89,10, 26 sq. μάλιστα ἡ 56,29,30

μᾶλλον. τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡττον ἐπιδέχεσθαι syn. ἐπίτασιν καὶ ἀνεστι λαρβάνειν 9,17 20,4 22,10 97,7 100,23 110,19 114,25 137,15 sq. 141,23 καθόλου θεώρημα τίνα οὐκ ἣν ἐπιδέχειτο τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἡττον τῶν σχημάτων 138,33 μᾶλλον δὲ potius 7,26 μᾶλλον οὐσίαι 92, 38 sq.

μανικός. μανικὴ ἔστασις 131,15

μανός. τὸ μανὸν 133,32 134,18 expl. 134,6 μανότης θέσεως εἶδος 133,31,33 134,14 μέγιας τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν ἀδριστα ποσά 107,36 διγῶς λέγεται τὸ μέγα καὶ διγῶς τὸ μικρόν ... τὸ μὲν ἀπλῶς τὸ δὲ τῶν πρός τι 108,16 sq. 112,35 115,32 μεγίστη διαίρεσις 71,23 μείζων διαίρεσις 71,26 τὰ μείζω τῶν ἐλαττόνων κατηγορεῖται, τὸ δὲ ἐλάττω τῶν μειζόνων οὐκέτι 7,5 τὸ μείζων ἐλάττονος μείζον 112, 23 sq.

μέγεθος 111,2 ὁ ἔστι ποσόν 127,7

μέθεξις 17,8

μεθοδεύειν 137,5

μελανία 21,17 παθητικὴ ποιότης 130,28 131,2,28

μελανίζειν 136,6

μέλας exemplum accidentis 2,21 3,12 19,19 ἀχώριστον συμβεβηκός 12,26 17,1 ἐξ ἡλίου, ἐκ γενετῆς μέλας γενόμενος 131,27 τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν ἐναντίων ἐπιδεγμόμενα πάντως καθ' ἑαυτὰ νοεῖται πρότερον 109,32 sq.

μέλι 121,17 129,14 130,20

μέλισσα 116,12

μελφεῖν. τὸ διεισιακὸν διάστημα ἐμελφεῖτο 120,8

Comment. Arist. IV 1. Porphyrius.

μελιφδία. ἡ ἐναρμόνιος μελιφδία 120,7 μερικός. μερικὸν συμβεβηκός 71,33 74,21 μερικὴ οὐσία 72,8 74,16 τὸ μερικόν syn. τὸ ἐπὶ μέρους 73,14 ἀνθρωπος οὐκ ἔστι μερικόν τι καὶ ἄτομον 75,10,11 μερικὴ γραμματική 76,1 τὸ μερικὸν ἄτομον 76,1 αἱ μερικώτεραι ἐπιστῆμαι 76,21 αἱ μερικαὶ ἐπιστῆμαι 140,5 μερικῶς opp. καθόλου 74,34 sq.

μέρος. ὅλον τι τὸ γένος, τὸ δὲ ἄτομον μέρος. τὸ δὲ εἶδος καὶ ὅλον καὶ μέρος 8,1 τὸ μέρος ἐν τῷ ὅλῳ 72,27 77,25 94,19 τὸ ὅλον ἐν πᾶσι τοῖς κύρως μέρεσι 8,3 77,26 78,15 αὐτὸν ἀπερ ἔστι τὸ μέρη τοῦ ὅλου λέγεται εἶναι μέρη 123,16 τὰ μέρη τῶν οὐσιῶν 94,18 122,6 sq. dist. πέρας 103, 5 sq. ἐπὶ μέρους opp. καθόλου 71,21 αἱ κατὰ μέρους 3,4 4,24 sq. 7,24 13,16 sq. 90,31 τὰ κατὰ μέρους 6,20 7,19 sq. ἀνὰ μέρους 99,16,29 sq. 115,4 τὰ κατὰ μέρους τῶν ἐν κόσμῳ 122,22 μέρους οὐσίας (sc. διαφορά) 12,3,8 τὸ ἔν τινι μὴ ὡς μέρους ὑπάρχον 77,15 sq. 94,20

μέσος. τὰ μέσα opp. τὰ ἄκρα syn. ὑπάλληλη γένη 5,6 τὰ μέσα τῶν ἄκρων 5,21 τὰ μέσα καὶ ὑπάλληλα 7,15 τοῖς μέσοις οὐδὲν ἐναντίον 136,8 αἱ μέσαι τέγγυαι καὶ ποιότητες 138,3 διὰ τῶν διὰ μέσου κατέιναι 6,15 διὰ μέσου ἐπιδιέσκειν 60,3 ἐν μέσῳ ἐπίθεσταν τῶν ὄμωνύμων τε καὶ συνωνύμων 66,18 τὸ μέσον, ἡ μέση χώρα opp. τὰ πέρατα 107,11 sq. μεταβαίνειν 86,5

μεταβαύλλειν intrans. 95,31 98,19 ἑαυτόν 98,20

μεταδιόδονται εἰς ἄλλο ὑποκείμενον 79,31

μεταβολή. αἱ ἐπερίτητες καὶ αἱ τοῦ πὼς ἔχοντος μεταβολαί 9,6 μεταβολὴν δέγεσθαι 98,21

μετασχηματίζειν 69,22 sq.

μετασχηματισμός 60,34 69,24 sq. τὸν δὲ μετασχηματισμὸν πτῶσιν ἐκάλεσε 69,25 μετασχηματισμὸς τῆς πτώσεως 70,4

μεταφέρειν 67,5, 24

μεταφορά. κατὰ μεταφοράν dist. κατὰ ἀναλογίαν 66,30 sq.

μεταφορικός opp. κύριος 58,37

μετενηγμένως 67,28

μετεσχηματισμένως 69,28

μετέχειν 60,32 69,33 sq. τὰ τοῦ ἕδου μετέχοντα ἄτομα 16,4 ἐπίσης μετέχειν

- 17,6 18,11 sq. μετέγενθαι ὑπὸ τῶν μετεχόντων 19,5 77,30
μετουσία 6,21
μετοχή 21,15 22,10 66,19 70,13
μή pro οὐ usurpatum οὖ μὴ ἔστι κοινὸν
δρον λαβεῖν τῶν μορίων καὶ οὖ οὐδὲν ἔστι
λαβεῖν κοινόν. in interrog. obliquis ἀμφισβῆτησιμον ἦν, μὴ τάττειν ἔδει 127,4
οὐδὲν γάρ σωμά ἔστι, μὴ (quoniam) ἂν κατακοπεῖ 130,8
μῆκος 105,18 29 133,9 ἀπλατές 102,15
133,7 μῆκος, πλάτος, βάθος αἱ καλούμεναι διαστάσεις 111,4,9
μῆλος 79,24
μηνιαῖς 106,6
μηνύειν 63,16 125,18
μήνυσις ἡ διὰ λόγων 56,6
μηνυτικός ὄνυματα σημαντικά καὶ μηνυτικά 57,28
μήποτε cum indie. 97,3 121,14 cum operat. 120,33
μήτι 98,9
μηρός v. μέγας
μονάς ἀργή ἀριθμῶν 65,31,35 οὐκ ἔστιν
ἡ μονάς μόνη συνάπτουσα τὰ δύο καὶ τὰ
δύο 101,19 τῆς δυαδὸς προτέρα 118,27
μόνιμος. μονιμώτερος 129,15
μονοειδής 99,2
μονόπτωτος. τὰ μονόπτωτα 62,4
μόνιος. τὸ μόνον ποῖον ὑπακούειν δεῖ 62,7 sq.
ἐν μόναις φύλατες ἐπινοίαις 1,11
μόριον 101,1 sq. 102,13 sq. μόρια ἀλληλοῦχα 102,15 104,13 sq. ἀλληλοῦχούμενα τὰ μόρια 104,19 μόρια θέσιν ἔχοντα 104,5 sq. 134,4 sq. μόρια τῶν οὐσιῶν 126,15
μορφή. τὸ εἶδος λέγεται ἐπὶ τῆς ἐκάστου μορφῆς 3,22 opp. ὅλη 11,16 15,6 77,34 ποιότης 132,21 133,1,13 sq.
μουσική 70,8 sq. 120,6 ἡ ἀτομος μουσική
οἰνή ἡ Ἀριστοζένου 140,8,22
μουσικός οὐκ ἔστιν παρωνύμως λεγομένη
ἡ γυνὴ μουσική, ἀλλ' ὄμωνύμως. ὁ δὲ μουσικός παρωνύμως τῆς μουσικῆς κέκληται 70,11 sq. τὸ μουσικόν 75,16 οἱ μουσικοί 120,7
Ναῦς. ποὺς νηός 67,14 expl. πηδάλιον 67,18,24
νοεῖν 90,34 92,2 sq.
νοητὸς θεός 91,15 νοηταὶ οὖσαι 91,15,25
νοεῖν 9,9 129,22 ἀδυνατία τοῦ βαδίως νοηταὶ 129,30
νόσημα 131,20
νοσηρὸς καὶ νοσώδης λέγεται ἀπὸ τῆς ἐπιτηδειότητος πρὸς τὸ νοεῖν 129,22
νοῦς in defini. hominis (ζεῦ) νοῦς καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν 15,5 60,18 ὁ νοητὸς θεός καὶ ὁ νοῦς 91,15 νοῦς ὁ ἀΐδιος καὶ πάντα ἐπιστάμενος τὰ ὄντα 120,35
νόσος 131,17 132,2
νῦν. τὸ νῦν ἀρχὴ μέν ἔστι τοῦ μέλλοντος,
τέλος δὲ τοῦ παρεληλυθότος 103,33
* νωδότης 137,3
νωμᾶν. ἐνώμων cit. 67,15
- Ξενίζειν 55,7
ξηρός. τὰ πάθη, οἷον θερμόν, ψυχρόν, ξηρόν, ὄγρον 127,9
ξηρότης opp. ὄγροτης 99,6 sq.
ξίφος syn. ἄσφορος, φάσγανον def. σιδηρος ἀμφήκης εἰς ζῷων ἀναίρεσιν εἰργασμένος 69,2 sq.
- "Οδε. τόδε τι ορρ. τοιόνδε 91,3 τὸ τόδε τι σημαντεῖν 96,4 τὸ τόδε 96,7 ορρ. τὸ τοιόνδε 96,13,28
ζῆν quare 58,15
οἰκεῖος 11,11 15,23 16,9 55,17 57,17 59,24 26 82,27 140,23 οἰκεῖα πρόθεσις 57,19 οἰκεῖα ὄντοματα 116,19 οἰκεῖως 11,12 82,13 92,14 116,4 sq. οἰκειότερον 56,1
οἰκειότης. τὸ πλῆθος τῶν ἔχοντων πως πρὸς ἀλλήλους τὴν ἀπ' ἔκεινου οἰκειότητα 1,22
οἰνοφλύγια 131,26,34
οἰνοει 91,32
οῖος. οἴον 60,16 63,9 66,4 67,7 86,18 87,25 95,24 sq. οἴον ὄρισμός 121,21 expl. 121,24 οἴον ὅρος 121,26 οἴον δή 62,25
οἰλίγος. πρὸ διέγου 84,29 τὸ πολὺ καὶ διέγου 107,36 108,17 ἡ ἐπ' οἰλίγου θέρμανσις 132,16 τὰ ἐπ' ἔλαττον λεγόμενα opp. τὰ ἐπὶ πλέον 90,5 τὸ ἔλαττον μείζονας ἔλαττον 112,23 sq. ἐλαχίστη διαί-

- ρεσις, μεθ' ἦγε οὐκ εἴστιν ἐλάσσων 71,16.
19, 27 τὰ ἐλάττω μειζόνων οὐκέτι (κατηγορεῖται) 7,5
- ὅλον ορρ. μέρος 8,1 sq. ἐν τοῖς μέρεσι τὸ
ὅλον 8,3 77,25 78,15 sq. 94,21 τὸ ὅλον
τι εἶναι 15,13 κοινόν τὸ ὅλον ἡμά εἰς
γρῆσιν ἐργάζουν ποιλῶν ἀδιαιρέτως 82,26
ἐκ μὲν μερῶν συνίσταται τὸ ὅλον, ἐκ δὲ
περάτων οὐκ ἂν συσταίη 103,6 ὅλως
89,19. 22 92,26
- * ὁμογενής 6,5 ὁμογενῆ ποσά 101,17 109,1 sq.
* ὁμοιόλογος καὶ ὁμοιόριστος 69,7.
- ὁμοιος 59,36 128,8 133,22,23 οὐ κυρίως
(λέγει ίσος), ἀλλὰ καταχρώμενος ἀντὶ τοῦ
ἔμοιον 110,32 τὸ ὄμοιον 135,27 τὸ
ἔμοιον, τὸ ἀνόμοιον τῶν πρός τι 113,6
114,29 τὸ ὄμοιον καὶ ἀνόμοιον ποιότητος
ἴδιον 139,18 sq. ὁμοίως 65,1 125,11
140,22 141,24,26
- ὁμοιότητες 67,27 92,19 καθ' ὁμοιότητα 2,11
(τρόπος ὁμοιότητων) δ καθ' ὁμοιότητα 65,
19 sq. τῷ ἀπὸ ὁμοιότητος δ Α. κέχρηται
66,23 sq.
- ὁμοιώματα 65,29 66,27
- ὁμοιώσις. δ καθ' ὁμοίωσιν συνιστάμενος
τρόπος τῆς ὁμοιώματος syn. καθ' ὁμοιό-
τητα 65,25 67,26
- ὁμοιόγενειν. ώμολόγηται 119,37
- ώμοιογενούμενως 117,3
- όμρόστοιχος 97,11 sq.
- όμρωνυμία 61,13 sq. 65,26 dist. μεταφορά
67,6 sq.
- όμρωνυμος. διὰ τί περὶ ὁμρωνύμων καὶ συ-
νωνύμων καὶ παρωνύμων 59,35 60,7
διὰ τί ἀπὸ τῶν ὁμρωνύμων (sc. ἥρεστο)
61,6 def. 60,25 61,29 sq. πλείους εἰσὶν
τρόποι τῶν ὁμρωνύμων 65,15 sq. δ Α.
κέχρηται τῷ ἀπὸ ὁμοιότητος 66,23 sq.
όμρωνυμία 61,11 70,12 128,16 sq. καὶ
δὴ πάντα τις ὅντα καλῇ, ὁμρωνύμως κα-
λέσει, ἀλλ' οὐ συνωνύμως 6,8 τῶν ὁμω-
νύμων κατὰ ταῦτα οὐδὲν δήπου γένος
128,19
- ὄνομα syn. λέξις. ὀνόματα σημαντικά καὶ
μηγνυτικά 57,28 πᾶν πράγμα ὄνομα καὶ
ὄντος ἔχει 60,15 sq. 63,6 σχέσεις τῶν
λόγων πρὸς τὰ ὄντα 60,22 sq. ορρ.
βῆμα 57,33 58,31 101,30 ἐπὶ παντὸς
μέρους λόγου τάττεται 61,32 62,1 sq.
68,14 κατὰ τούνομα ορρ. κατὰ λόγον
τὸν κατὰ τούνομα 6,10. 11 ὄρον κατὰ
τούνομα ἀποδίδονται 63,3 sq. δ κατὰ τού-
νομα ὄρος 68,23
- όνομαστικός 62,1
- όνοματοποιεῖν 56,5 116,21 117,23
- όπου γε quoniam 137,25
- όπωσοῦν 8,9 ὄπωσοῦν ἄλλως πρὸς ἔπειρον
ἔχει expl. 112,6 sq.
- όρασις 121,18 ορρ. τυφλότης 137,13
- όργη (παθητικὴ ποιότητες καὶ πάθος) 131,16 sq.
- όργιζειν 131,16 sq.
- όργιλος expl. 121,16
- όριζειν 126,12 ὄριζεσθαι 10,22 11,7 13,3
61,28 68,1,28 107,21 ώρισμένα ποσά
ορρ. ἀρίστα 107,32 sq. ώρισμένα πρὸς
ώρισμένα λέγεται 126,15 ὄριστος 110,2
ώρισμένως 125,31 126,5 sq.
- όρισμός syn. ὄρος, ὄριστικός λόγος, δ κατὰ
τούνομα λόγος τῆς οὐδείας 1,5 10,20 16,15
62,15 οἷον ὄρισμός 121,23 sq. πᾶν πράγμα
ὄνοματα λόρισθαι 60,19 sq. 63,7 sq. 65,10
ἡ ὑπογραφικός 64,16 sq.
- όρνεον 14,16 82,35 83,16 84,12 sq.
- όρνις. τὸ πτερόν ὄρνιθος πτερόν (οὐκ οἰκείως
λέγομεν) 116,6 sq. 117,18
- όρος syn. ὄρισμός, κατὰ τὰς ἄλλο ποιούσας
διαφορὰς . . . οἱ τε ὄροι ἀποδίδονται ἐκ
γένους ὄντες καὶ τῶν τοιούτων διαφορῶν
9,4 20,23 60,4 63,3 sq. πᾶς ὄρος ἐκ
γένους 87,17 cf. 121,21 sq. οἱ ὄροι ἀντι-
στρέφεται ὀφελούσι τοῖς ὀνόμασιν 63,20
67,29 68,3,11 δ κατὰ τούνομα ὄρος
68,23 σχέσεις τῶν ὄρων τῶν κατ' ἔκαστον
ὄνομάτων ἡ πρὸς τὰ πράγματα 70,26
πᾶς ὄρος εἰ μέλλοι ἀποδίδοσθαι ὑγῶς,
κατὰ τούνομα καὶ συζύγως τῷ ὄντρατι
ἀποδίδοσθαι ὀφελεῖ 64,6 σύζυγος ὄρος
68,23 δ ὄρος καὶ λόγος δ κατὰ τούνομα
69,3 κοινὸς ὄρος 68,26 101,18 102,2 sq.
103,15
- όρος 108,38 109,7 τὰς ὑπωρείας ὄνομα οὐ-
σας τῶν κάτω μερῶν τοῦ ὄρους οἱ ποιη-
ταὶ πολλάκις προσεῖπον πόδας 67,11
- όνσιότης ορρ. ἀνοσιότης 137,2
- όσσος. καὶ ὅσα τοιαῦτα 21,2 56,4 59,11
- όστρεον 116,23
- όταν εἰμι optat. (?) 113,25
- οὐθέν iuxta οὐδέν 93,19. 20 138,14. 17
- οὐλὴ ἐκ τραύματος ἐνσκιρωθεῖσα 8,15
- οὐράνιος. τὰ οὐράνια 99,14
- οὐρανός κινούμενος ἀεὶ 99,1

- οὐσία. ἡ οὐσία ἔστι μὲν καὶ αὐτὴ γένος, ὑπὸ δὲ ταύτην ἔστιν σώμα 4,21 τὸ γενικώτατον καὶ δι μόνον γένος 4,25 5,1 7, 11,12 83,25 οὐσία ἔνθυμος αἰσθητική 10,6 14,6 15,2 63,12 sq. 66,26 27 68, 24 sq. 81,11 τὰ δύντα ἡ οὐσία καθόλου ἡ οὐσία ἐπὶ μέρους ἡ συμβεβηκός καθόλου ἡ συμβεβηκός ἐπὶ μέρους 71,20 sq. μερικὴ οὐσία 72,8 expl. τὸ ἐν ὑποκειμένῳ μὴ εἶναι 73,28 sq. 88,10 ἐκάστη οὐσία ἐνὸς μὲν εἴδους μετέχει, συμβεβηκότων δὲ πλειόνων 21,11 ὁ τῆς οὐσίας λόγος 9,14,15 60,19 sq. ἡ τοῦ ζήου οὐσία 10,6 τὸ πεζοκέντρον πίειν οὐκ ἡ συμπληρωτικὸν τῆς οὐσίας οὐδὲ μέρος αὐτῆς 12,6,7 125, 25 Περὶ οὐσίας 88,1 διὰ τί περὶ τῆς οὐσίας πρῶτον τῶν ἀλλων ποιεῖται τὸν λόγον 88,4 τριγῶς καὶ γάρ τὴν ὅλην καὶ τὸ εἶδος καὶ τὸ συναμφότερον λέγει οὐσίαν 88,14 μέρη τῆς οὐσίας ὅλη καὶ εἶδος 88,21 αἱ πρῶται 88,24 αἱ κυριώταται καὶ μάλιστα 88,30 αἱ ἄτομοι 17,10 88,26 122,14 sq. expl. 88,33 sq. τίνες αἱ δεύτεραι 88,27 89,33 sq. 91,28 sq. διὰ τί κυριώτατα καὶ πρώτως καὶ μάλιστα αἱ πρῶται οὐσία 89,10 τὰς μὲν δευτέρας ἐν ὑποκειμένῳ μὴ οὖσας καὶ ὑποκειμένου λέγεται, τὰς δὲ πρώτας ἐν ὑποκειμένῳ μὴ οὖσας μηδὲ καὶ ὑποκειμένου λέγεται 89,7 πρῶται αἱ αἰσθηταὶ (οὖσαι) κατανομάσθησαν 91,10 sq. αἱ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ἄτομοι 91,17 αἱ νοηταὶ οὐσίαι 91, 15 sq. αἱ δεύτεραι οὐσίαι κατὰ τῶν πρώτων οὐσιῶν κατηγοροῦνται συνωνύμως 92, 25 ν.η. τὸ εἶδος μᾶλλον οὐσία ἡ τὸ γένος 93,2 sq. τὸ μὴ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι οὐκ ἔστιν ίδιον 94,13 sq. οὐδὲ τὸ τόδε τι σημαίνειν 96,4 οὐδὲ τὸ μηδὲν εἶναι τῇ οὐσίᾳ ἐναντίον 96,30 οὐδὲ τὸ μὴ ἐπιδέχεσθαι τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥπτον 97,7 κυρίως τοιν τὸ μίλιν καὶ τὴν αὐτὴν οὖσαν ἀριθμῷ ἐπιδεκτικὴν εἶναι τῶν ἐναντίων 98,4 sq. 100,6 τὰ μέρη τῶν οὐσιῶν 94,18 122,6 κατὰ ταύτην τὴν ὑπογραφὴν (τῶν πρός τι) ἔσονται τινες οὐσίαι τῶν πρός τι 121,28 sq. ἡ κοινὴ οὐσία, τοῦτ' ἔστι τὰ γένη καὶ τὰ εἶδη τῶν οὐσιῶν 122,14 αἱ ἄτομοι οὐσίαι οὐ τῶν πρός τι 122,16 sq. οὐδὲ τὰ μέρη τῶν ἀτόμων οὐσιῶν 122,25 οὐδὲ αἱ δεύτεραι οὐσίαι 122,33 (ἀλλὰ) τὰ μέρη τῶν δευτέρων οὐσιῶν 123,4 126,10 sq.
- οὐσιώδης. ποιότης οὐσιώδης (sc. θιαφορά) 95,19 sq. 99,14 sq. πάθος οὐσιώδες 115,5 οὐσιώδης μορφή 133,15 τὰ οὐσιώδη 95, 24 sq. 133,17 οὐσιώδες προσειναι 95, 26 sq.
- οὐσιώσθαι 99,7
- οὗτος. τὸ οὗτος καὶ τὸ τοῦτο 2,18
- οὗτοι 7,20 τούτι 5,4 7,20 130,13 ὅφις 14,16
- Παθητικός. παθητικαὶ ποιότητες 130,11 sq. dist. πάθος 131,6 sq. dist. ἔξις καὶ διάθεσις 132,1,17
- πάζιος τῆς διανοίας 101,27 τὰ πάθη, οἷον θερμόν, ψυχρόν, ὑγρόν, ἢ ἔστι ποιά 127,9 τρίτον γένος ποιότητος παθητικαὶ ποιότητες καὶ πάθος 130,11 πάθη ἐμποιεῖν 130,16 132,6 ἐν ἐπέριψῃ ἐργάζεσθαι 130,25 dist. ποιότης 131,6sq. πάθος οὐσιώδες 115,5 ἢ ἐν αὐτοῖς τοῖς ὑποκειμένοις γίνεται, οἷον πάθος ἡ ἐνέργεια 125,26 141,17 πάθος φυσικὸν ορρ. φόβος καὶ αἰσχύνη 130,32
- παῖς ὁν ορρ. ἀνδρωθείς 8,11
- παλαιός. τὸ δ' ὄπως περὶ αὐτῶν καὶ τῶν προκειμένων οἱ παλαιοὶ διέλαβον καὶ τούτων μάλιστα οἱ ἐκ τοῦ Ηεριπάτου 1,14 ἔστι δὲ τὸ τοιοῦτον Κήτημα, ὅποιον ἔγετείτο παρὰ τοῖς παλαιοῖς, εἰ ὕσπερ τῶν ἀλλων σχημάτων ἔστι τοσοῦτον χωρίον περιλαβεῖν, ὅσον περ δικύλος, οὕτως καὶ ἐπὶ τοῦ τετραγώνου 120,12
- παλαιστής dist. παλαιστικός 135,11,14
- παλαιστικός. οἱ παλαιστικοί 135,12,15 ἡ παλαιστικὴ (ἐπιστήμη) 135,10
- παρὰ cum accus. syn. διά 81,3
- παράγειν proferre 76,25.
- παράδειγμα 55,15 68,20 δηλωτικά παραδείγματα 86,17 τὸ πρόσφορον εἰς πάραστασιν παράδειγμα 86,19 87,20 88,9 112,22 κομίζειν 65,13
- παραδέχεσθαι τῶν πρός τι τινας τῶν οὐσιῶν 123,24
- παράδοσις τῶν κατηγοριῶν 60,2,8,9 σύντομον παράδοσιν ποιεῖσθαι 1,7
- παραιτεῖσθαι repudiare τὴν ὑπογραφὴν 123,26 λέγειν 1,13
- παρακολουθεῖν 129,29 141,22 παρακολούθημα παρακολούθον τὰ πρός τι 125,7

- παραλαμβάνειν ἐν τινι 12,10 55,10 τὸ εἰς τὴν γρῆσιν ὑπὸ πολλῶν παραλαμβανόμενον 62,22 86,31 *comparare* 97,8
- παράστασις 22,12 55,11 130,13
- παραστατικός 55,9 58,4 60,20 73,21 sq. 81,17 84,6
- παρασχηματίζειν 69,20
- παράταξις τῶν στρατιωτῶν 104,30
- παραφυάς 142,10
- παραφυλάττειν 116,3
- παρεῖναι 18,13 19,7 22,2.5 ἐνεργείᾳ, δυνάμει 20,20
- παρέκβασις 60,3
- παρεμπίπτειν 102,13 134,5.8
- παρέχεσθαι. τὸ παρεληλυθός εἶναι opp. τὸ μέλλον, τὸ νῦν 103,22
- παριέναι καὶ μὴ περιλαμβάνειν 59,7
- παριστάναι *exponere* 55,15 56,22 57,23,24 60,10,12 68,2 71,16 74,11 sq. 88,3 sq. *seponere* 91,16 τί τοῦτο πρὸς τὸ μὴ ποιήτης εἶναι παρίστησιν 134,16
- παρονομάζειν 113,23 133,27 sq. 135,11 140,10,20
- παρώνυμος 59,36 60,7.37 133,30 141,30 *expl.* 60,34 69,16 τριῶν οὐν γρεία ἔστι πρὸς τὸ γενέσθαι παρώνυμα 69,30 sq. οὐδὲν τῶν παρωνύμων ταῦτάν ἔστι τῷ ἀρ' οὐ παρωνόμασται 113,23 οἱ παρώνυμοι οὐν ἔτι λέγονται 135,17 παρωνύμως 70,12 sq. 92,24 135,19 142,3
- πᾶς. τὸ πᾶν 107,10 sq. πάντως 15,19 125,9 ἐκ παντός 82,34
- πατρίς. καὶ γὰρ ἡ πατρὶς ἀργῇ τίς ἔστι τῆς ἐκάστου γενέσεως, ὥσπερ καὶ ὁ πατέρ 2,4
- πανεύσθαι opp. ἐνεργεῖν 8,12
- πεζός. τὸ πεζὸν 82,7 94,31 101,9 def. ἐπὶ γῆς διὰ σκελῶν βαδιστικόν 94,25
- πελάζειν *intrans.* 105,1
- πεπλασμένως 63,18 sq.
- πέρας opp. ἀργῇ 102,31 103,5 sq. opp. τὸ μέσον 107,12
- περατοῦν 103,7 sq.
- περιαριεῖν 117,11 sq.
- περιεντικός 13,23 81,21
- περιέχειν 2,13 3,20 5,15,16 7,27 13,21 sq. 15,15 sq. 19,21 sq. 77,28 90,6 sq. 100,8 132,23 sq. τὸ περιέχοντος ὡρένοντο ἀν καὶ τοῦ περιεγομένου διαφορὰ αἱ σύνται, τοῦ δὲ μήτε περιέχοντος μήτε περιεγομένου οὐκ ἂν εἴεν ποτε αἱ σύνται διαφορά 81,18 sq.
- περιλαμβάνειν 58,11 sq. 59,7,13 σήμα κύκλῳ περιλαβεῖν 120,15 132,33
- περισχή 15,22
- περιπατεῖν *exemplum proprii* 17,18
- περιπάτησις 71,7
- περίπατος ὑγιεινός 66,15
- περιποίησις 66,22
- περισσεύειν 10,22 περιττεύειν 60,1
- περιτιθέναι. τὸ εἰδος τοῦ ἀνθριάντος τὸ περιτεθέν 55,22
- περιττός opp. ἐλλείπων 3,20 περιττῶς καὶ πεπλασμένως *expl.* 63,18 sq.
- πεῦσις. κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν 55,1
- πηγὴ ἀρχὴ ποταμῶν 65,32,36
- πηδάλιον τὸ εὐθύνον τὴν ναῦν 67,18 116,29 πηδαλιωτοῦ πηδάλιον 116,34 sq. 117,29
- πηδαλιωτός 116,33 sq.
- πικρός. τῷ γλυκεῖ τὸ πικρὸν ἐναντίον δν καθ' ἐαυτὸν λέγεται καὶ νοεῖται 109,30 πικρὸν τὸ ἀβύνθιον 130,22
- πικρότης παθητικὴ ποιότης 130,19,22
- πλάσσειν ὄντοματα 116,19 sq.
- πλάτος *coni.* μῆκος, βάθος 111,4,9 133,9
- πλεῖν. τὸ πυφυκέναι πλεῖν 12,4 sq.
- πλεονάζειν 15,22,23 59,8 124,30 125,2 σχέσις πλεονάζουσα παρὰ τὰ ὑποκείμενα 125,17 opp. ἐλλείπειν 63,21 86,31 117,27 sq.
- πλεοναγῷς 64,28 65,8 77,19 τὸ πλεοναγῷς λέγεσθαι ἐν μὲν σημαίνει τὸ ὄμωνόμως, ἔτερον δὲ τὸ διαφόρως λέγεσθαι 128,20
- πλεονεκτεῖν *syn.* πλεονάζειν. τὰ ὑποκείμενα κατὰ σχέσιν τὴν πρὸς ἄλληλα πλεονεκτοῦντα φαίνεται 124,29 sq.
- πλῆθος. γένος δοκεῖ τὸ πλῆθος περιέχειν πᾶν τὸ ὑπὸ ἐαυτό 2,13 διαιροῦντας διὰ πλῆθους λέναι 6,17 συναιρεῖν τὸ πλῆθος εἰς ἐν 6,18 opp. εἰς πλῆθος διαιρεῖν τὸ ἐν 6,20
- πληθυντικῶς opp. ἐνικῶς 111,27
- πλοῖον. τὸ εἰπεῖν πηδάλιον πλοῖον πηδάλιον οὐκ ἐπὶ πάντων ἀρμέσει διὰ τὸ εἶναι πολλὰ πλοῖα, ἢ μὴ πηδαλιώ εὐθύνεται 116,29 sq. 117,29
- ποηφάγος 84,14
- ποιεῖν. τί οὖν τοῦτο ποιεῖ πρὸς τὸ μὴ ἀπὸ τῆς φωνῆς ἀρέσασθαι 61,22 109,4 Ήερὶ τοῦ ποιεῖν καὶ πάσχειν 141,5 ἡ π.:ρ τοῦ ποιεῖν καὶ τοῦ πάσχειν (κατηγορία) 141,8 cf. 86,17 87,26 ἐναντίων ἔστιν ἐπιθετικά 141,19 καὶ τὸ μᾶλλον καὶ ἡπτον (σύντοις

- παραχολουθεῖ) 141, 23 περὶ τοῦ ποιεῖν καὶ τοῦ πάσχειν ἵκανῶς ἐν τοῖς περὶ Γενέσεως καὶ φύσιοῦ ἐπραγματεύσατο 141, 13 ποιητής. τὸ κάτω μέρη τοῦ ὄρους οἱ ποιηταὶ πολλάκις προσείπον πόδας 67, 10 ποιὸς. τὸ ποῖόν τι ἔστι opp. τὸ τι ἔστι 3, 10, 18 11, 8 sq. 15, 3 18, 16 82, 17, 20 95, 8, 20 τὸ ποῖόν τι ἔστι ἡ πᾶς ἔχον ἔστι 3, 18 17, 11 21, 10 ποιός. δὲ ἀνθρωπὸς οὐχ ἀπλῶς ἀν εἴη ποιόν 18, 17 ποιόν 86, 16 87, 24 ἡ τοῦ ποιοῦ (κατηγορία) 127, 3 tit. Εἰς τὸ ποιόν καὶ τὴν ποιότητα 127, 1 Περὶ ποιοῦ καὶ ποιότητος. v. ποιότης ποιότης 8, 17 τῆς τοῦ γένους ποιότητος καὶ τοῦ εἰδοῦς δηλωτικὴ ἡ διαφορά 82, 24 ποιότητος οὐσιώδης 95, 19 sq. τίνι διαφέρει ποιόν ποιότητος 127, 10 def. 127, 32 πόσα ποιότητος εἶδος 128, 24 ἐν μὲν ἔξι καὶ διάλιτησις 129, 3 ἀνώνυμον τὸ τῆς ποιότητος εἶδος 129, 20 τρίτον γένος ποιότητος παιθητικαὶ ποιότητες καὶ πάθη 130, 11 dist. τὸ πρῶτον εἶδος 132, 1 sq. τέταρτον εἶδος τῆς ποιότητος σχῆμα καὶ ἡ περὶ ἔκστατον μορφὴ 132, 21 εὐθύτης καὶ καμπυλότης, καὶ εἰ τούτοις ὅμοιον 133, 21 ἵσις οὖν καὶ ἄλλος τρόπος φανείν ἀν ποιότητος 124, 23 ἐφ' ὧν μὲν γάρ καὶ ἡ ποιότης καὶ τὸ ποιόν ἀμφότερα ὠνόμασται, ἐπ. ἐνίων δὲ μόνον ὠνόμασται Ήάτερον 135, 3 sq. ὑπάρχει καὶ ἐναντιότης κατὰ τὸ ποιόν 135, 30 ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἥπτον 137, 18 πλείονες αἰρέσεις περὶ τούτων 137, 26 τετάρτη δόξα περὶ τῆς ἐν τοῖς ποιοῖς καὶ ταῖς ποιότησιν ἐπιτάσσεως καὶ ἀνέστησις 138, 20 αἱ μέσαι ποιότητος 138, 3 ἄνθοι, ἔνυλοι 138, 25 sq. τὸ ὅμοιον καὶ ἀνόμοιον (ἴδιον ποιότητος) 139, 18 αἱ ἄστοι καὶ μερικαὶ ποιότητες 140, 6 ποιοῦν syn. εἰδοποιεῖν 85, 12 sq. 131, 20 (?) πολιούσθαι τὸ ἐν γήρᾳ 12, 16 πολυπλόκον "Ιδη 67, 9, 12 πολύς. τὸ λευκὸν πολὺ λέγεται, ὅτι ἡ ἐπιφάνεια, ἐν ᾧ ἔστιν, πολλὴ ἔστι 105, 16. 28 πυρετός πολύς 105, 29, 30 κανὸν εἰπωμεν ὅτε δὲτα πολὺ δεδράμηκεν τὴν κύνησιν ἀναλογιζόμενον, ὅτε ἐπ πολλῷ γεγένηται χρόνῳ 105, 34 πολλὴ κύνησις 105, 38 τὸ πολὺ καὶ ὀλίγον 107, 36 108, 16 διὰ πλειόνων ἐπιδεῖξαι 108, 34 ἐπὶ πλεῖν εἶναι 15, 16 ἐπὶ πλέον εἶναι 129, 9 ἐν πλείσιν εἶναι 20, 2 τὰ ἐπὶ πλέον λεγόμενα 90, 5 πλέον ἔχειν syn. περισσεύειν 11, 1 τὸ πλέον λαμβάνειν 131, 26 ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον 6, 4 82, 35 99, 3 τὸ πολλά 6, 19 τῇ τοῦ εἰδοῦς μετουσίᾳ οἱ πολλοὶ ἀνθρωποι εἰς, τοῖς δὲ κατὰ μέρος ὡς εἰς καὶ κοινὸς πλείσι 6, 21 οἱ πολλοὶ 55, 10 ἐν τῇ πολλῇ χρήσαι 55, 9 ποιουγρόνιος 131, 6 πολυγρονιώτερος 129, 11 ποιουώνυμος. τὰ ποιουώνυμα 60, 30 def. 68, 30 sq. ἔσικε ἀντικείσθαι τοῖς ὄμωνύμοις 69, 6 δόμοιόλογα καὶ δόμοιόριστα 69, 7 ποσαγῶς 8, 5 88, 13 ποσός. τὸ ποσόν 86, 16 87, 25 Περὶ ποσοῦ 100, 10 διὰ τί μετὰ τὴν οὐσίαν 100, 11 πλησίον τῆς οὐσίας τὸ ποσὸν μᾶλλον ἢ τὰ ἄλλα συμβεβηκότα 100, 27 πόσαι οὖν τοῦ ποσοῦ διαφοραὶ 100, 29 τὸ μὲν ἐξ ἔχοντων θέσιν πρὸς ἄλληλα τῶν ἐν αὐτοῖς μορίων συνέστηκεν, τὸ δὲ οὐκ ἐξ ἔχοντων θέσιν 100, 33 τὸ μὲν συνεχές, τὸ δὲ διωρισμένον 100, 32 101, 14 προηγουμένως opp. κατὰ συμβεβηκός ποσά 105, 12 sq. ὥρισμένα, ἀρίστα 107, 32 ὑπάρχει τῷ ποσῷ τὸ μηδὲν ἔχειν ἐναντίον 106, 11 ἐν δὲ τοῖς ἀρίσταις ποσοῖς δόξειεν ἀν εἶναι ἐναντίων 107, 33 οὐ τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον ἐπιδέχεται τὸ ποσόν 110, 19 (κυριώς ἴδιον) τὸ ἵσον τε καὶ ἀνισον λέγεσθαι 110, 29 ποσότης 132, 27 133, 7, 9 ποταπός 80, 3 100, 2 124, 5 ποτέ 86, 16 87, 26 ἡ τοῦ ποτὲ (κατηγορία) 141, 8 περὶ τοῦ ποτέ, ὅπερ χρόνον σημαίνει ... ἐν τῇ Φυσικῇ ἀκροάσει (ἐπραγματεύσατο) 141, 14 δὲ A. οὐδὲν περὶ αὐτῶν (τοῦ ποῦ, τοῦ ποτέ, τοῦ ἔχειν ἐν ταῖς κατηγορίαις) εἰρηκεν 142, 7 κατὰ χρόνον 107, 27 dist. χρόνος 142, 9 sq. διτὶ ποτέ quid tandem 141, 31 ποῦ. τὸ ποῦ κατὰ τόπον 107, 28 ἡ τοῦ ποῦ (sc. κατηγορία) 86, 16 87, 25 141, 9, 15 142, 6 dist. τόπος 142, 9 sq. πούς. δὲ ποὺς τῶν πρός τι 122, 3 123, 15, 23 πόδες "Ιδης 67, 12 πόδες κλήνης, τραπέζης, νηρός 67, 13, 14 sq. πράγμα. τὰ πράγματα ἐξ ὅλης καὶ εἰδοῦς συνεστῶτα 11, 12 τὸ σημαινόμενον πράγμα 56, 9 τὸ δεικνύμενον 56, 12 οὐ γάρ σημαίνουσι τὰ πράγματα, ἀλλὰ σημαίνεται

57,11 ἡ πραγματεία περὶ πραγμάτων ἡ πράγματα (οὐκ ἀν εἶη) ἀλλὰ μᾶλλον περὶ φωνῶν σημαντικῶν πραγμάτων, οὐ γάρ ἡ τῶν πραγμάτων συμπλοκὴ κατάφασις γίνεται 57,5 61,15 τὰ πράγματα ἐκκείμενα 57,20 ἄπειρα μὲν σχεδὸν καὶ τὰ πράγματα 58,7 ὡς λέγομεν ἐν τῷ βασιλεῖ εἶναι τὰ πράγματα 77,33 πολλὰ τῶν πραγμάτων ἀλλως μὲν ὑφέστηκεν, ἀλλως δὲ ὑπογράψεται 124,4
πραγματεία βαθυτάτη 1,13 57,5. 19 58,21 ἡ δευτέρα, ἡ πρώτη 59,1.2 ἐνίστασθαι τὴν πραγματείαν 61,15
πραγματεύεσθαι 59,6 141,14
πρᾶξις 106,5 καλή, ποτὲ δὲ αἰσχρά, οὐ δὲ αὐτὴ καὶ μία οὖσα ἀριθμῷ 98,29
πρέσβυς. τὰ παρὰ τοῖς πρεσβυτέροις ἐπελθεῖν 1,8
πρίων 134,11
πρὸ τῶν εἰδῶν ὅρη. τῶν εἰδῶν ὕστερον 17,4
προάγειν *proferre* 90,27
προαιρετισθαι 55,5
προβάλλειν 74,5
προεκτίθεσθαι 60,3
προεπινοεῖσθαι ὅρη. ὕστερογενῆ πεφυκέναι 21,12
προέρχεσθαι. προελθὼν ἔρει 114,7.8
προηγεῖσθαι 100,15 προηγουμένη ζήτησις ὅρη. ἐμπίπτουσα 58,28 θέσις 58,32 προηγουμένως ὅρη. κατὰ δεύτερον λόγον 13,20 κατὰ δευτέραν ἐπιβολήν 57,30 58,20 *coni.* πρώτως 86,21 προηγουμένως ποσά ὅρη. κατὰ συμβεβηκός 105, 13 sq. τὰ προηγουμένως θεωρούμενα ὅρη. τὰ ἐπιγινόμενα 142,9 προηγουμένως πράγματεύεσθαι 59,5.32 61,15
πρόθεσις τοῦ βιβλίου 57,16.19 58,4 59,15 70,28 71,15 91,8
προίεναι. προϊών ὁ λόγος δηλώσει 59,30 προϊών ποιήσεται διδασκαλίαν 118,1
προκατάληψις 62,23
προκατάρχειν 130,33
προκείσθαι 58,8 59,20 86,35 91,25 111,30 τὸ προκείμενον 82,5 139,4 τὰ προκείμενα 1,14 τὸ προκειμένου λόγον 139,3
προκύπτειν *proficere* 104,21
προλαμβάνειν 60,5. 6 80,16
προλέγειν. τὸ χρήσιμον τῶν προλεγομένων 60,11 προειρημένον ἐστίν *supra dictum est* 18,5

πρόληψις 59,27
προμανθάνειν 56,25
πρός τι 86,16 87,25 τὰ δὲ (ἀντίκειται) ὡς τὰ πρός τι 108,11 τὰ μέγα καὶ τὸ μικρὸν καὶ ὄμοιως τὸ πολὺ καὶ ὀλίγον τῶν πρός τι 108,13 sq. Ηερὶ τῶν πρός τι 111,6 διὰ τί μετὰ τὸ ποσόν 111,8.11 *expl.* 111, 19.32 ἡ ἐκειμένη ὑπογραφὴ Ηλατωνικὴ εἶναι λέγεται 111,28 πληθυντικῶς 111,27 παραδέγματα τῶν πρός τι 112,22 ἴδια 113,29 sq. aliae *definitiones* 123,29 124,16 125,21.22 τὸ εἶναι τῶν πρός τι ἐστι τὸ σχέσιν ἔχειν πρός ἔτερον 124,17 125,15 ἡ σχέσις τῶν ὑποκειμένων πρὸς ἀλληλα 124,22 τοῦ πρός τι 97,4 τὸ πρός τι 142,9
προσαγορεύειν 55,20 58,1 60,28 64,11 sq. 65,26 sq. τὰ κοινῶς προσαγορευόμενα 66, 9.20 τὰ κατὰ κοινότητα 81,15
προσγίνεσθαι 8,18 85,14
προσγράψειν *inscribere* 127,24
προσεῖναι syn. παρεῖναι 13,7 15,7 19,18 21,3 22,7 70,13 94,2 sq. 110,16 sq.
προσεξαργάζεσθαι 12,1
προσέρχεσθαι τινι 8,21 18,18
προσέχειν. εἰ μή τι τῷ ὄρῳ προσέχοι (?) τῶν ὄμωνύμων 67,29
προσεχής 7,3 τὸ πρὸ τῶν ἀτέμων προσεγμένον εἶδος 4,32
προσηγορία 65,23 67,25 68,24 69,17. 21 sq. 125,2 κοινὴν διαφόροις πράγματι προσηγορίαν γενέσθαι 66,3.13 τὴν προσηγορίαν παρέχειν 134,2
προσθήκη 65,3.8 111,30
προσίεναι. προσείσθαι *probare* 140,26
πρόσκαιρος. ἡ πρόσκαιρος καὶ ἐπ' ὀλίγον θέρμανσις 132,16
προσκεῖσθαι 64,22 72,28
προστιθέναι 11,23.24 63,1 65,6 68,15.16 72,16 77,19 sq. 112,5 116,38
προσουπακούειν 62,10 68,17
πρόσφορος 86,19
πρότασις 87,29 τῶν κατηγορικῶν προτάσεων 56,26 τῇ ποιὰ συμπλοκῇ (κατηγοριῶν) γίνεται 87,32 sq.
προτάττειν 115,22 ἄλλο γένος τῆς οὐσίας προταττόμενον 83,26
πρότερος. γένη πρότερα τῶν ὑπ' αὐτὰ διαφορῶν 14,22 15,12 16,9 17,5 18,21 φύσει πρότερος 15,18 17,9 τὰ πρότερα, τὰ ὕστερα *expl.* 118,18 sq.

- προτιθέναι. τὰ προτεθέντα *proposita* 13,6
 προϋπάρχειν 142,14
 προϋποκείσθαι 15,17 59,27
 προϋφίστασθαι opp. ἐπιγίνεσθαι 20,19
 111,9
 προφέρειν 59,12 71,6.29.30 104,27 105,
 21 112,18
 προφύάνειν. προφύάσαντες ειρήκαμεν 63,6
 προφορά 106,36 115,28
 προφορικὸς λόγος 64,29
 πρόχειρος 2,5 55,8
 πρώτος. πρώτη ἀρχὴ 5,11 τὰ πρώτα δέκα
 γένη 6,7 sq. τὰ ἐν τῇ φύσει πρώτα γένη
 59,20 αἱ πρώται οὐσίαι 88,30 sq. 122,16
 ἐκ πρώτης 108,25 πρώτως 70,29 71,13
 89,10 104,1 110,3.4 πρώτως καὶ προη-
 γουμένως 86,21
 πτερόν 116,6,9 πτερὸν πτερωτοῦ πτερόν
 116,10 117,19.28
 πτερωτός. τὸ πτερωτόν 85,25 πτερῷ πτε-
 ρωτόν 116,11 117,19
 πτηνός 83,15 τὸ πτηνόν 82,8 85,24 101,9
 · κατὰ κύκνου καὶ κόρακος καὶ ἀετοῦ λέ-
 γεται 82,19
 πτῶτος syn. μετασχηματικός 69,24 sq.
casus 112,3 sq. 115,26 sq. κατ' ὅρθην
 πτῶσιν 112,9 κατ' εὐθεῖαν 112,11.12
 κατὰ γενικὴν 112,11 sq. 115,28 κατὰ
 δοτικὴν 112,14 115,30 ἐνήλλακται τὰ
 τῶν πτῶσεων 112,15
 πτωτικός. κατ' ἔκφορὸν πτωτικὴν 112,17
 πυκνός. τὸ πυκνόν 133,32 134,18 def.
 134,4
 πυκνότητης θέσεως εἶδος 133,32.34 134,14
 πυκτεύειν. τοῦ πυκτεύειν ἐπιστήμη 129,17
 ἐπιτηδειότης πρὸς τὸ πυκτεύειν 129,21
 πύκτης dist. πυκτικός 135,8 sq.
 πυκτικός. ὁ δὲ πυκτικὸς οὐδέπω ἐπίσταται,
 ἐπιτηδείως δὲ ἔχει πρὸ τοῦ (l. πρὸς τὸ)
 ἀναλαβεῖν τὴν πυκτικὴν ἐπιστήμην 129,
 18.31 135,8.10.11.15
 πῦρ. τῷ πυρὶ οὐσιωδῶς πρόσεστιν ἡ θερ-
 μότης 95,27 99,8 sq. 119,37
 πυρετός 105,29
 πυρός 102,17 sq.
 πυρρός 136,6
 πῦς. τὸ πῦς ἔχειν 3,19 8,12 9,6 17,11.12
 21,10
- Πῆμα opp. ὄνομα 57,33 58,31 61,32 101,30
 ἥητορεύειν 94,7
 ἥητορικός. ἐν ταῖς Πητορικαῖς τέχναις 86,23
 ἥητῶς 57,8
 ἥιν 123,15
- Σαφήνεια τῶν θεωρημάτων 60,6
 σαφηνίζειν 69,19
 σείειν. ἐσείντο cit. 67,12
 σημαίνειν 56,9.12 57,11 58,3 127,26 sq.
 τὸ σημαντικόν 1,20 2,5 58,17 62,29
 64,30 65,2 sq. 108,30 127,29 140,28 (?)
 140,30 οὐδὲ τὸ σημαντικόν τὸ ἐκ τοῦ
 λόγου καθὸ σημαίνεται ἔστι ποσόν 101,27
 φωνὴν εἰς σημαντικάνα διαιρεῖν opp. γένος
 εἰς εἴδη 128,23.26
 σημαντικός 77,3.20 coni. δηλωτικός 57,21
 λέξις σημαντική 56,7.8 58,18.34.35 86,21
 φωνὴ σημαντική 57,3 sq. · ὀνόματα ση-
 μαντικά 57,28 περὶ φωνῶν σημαντικῶν
 ἀπλῶν, καθὸ σημαντικά εἰσι τῶν πραγ-
 μάτων 58,5 λόγος σημαντικός 74,16
 106,35
 σημασία 59,27.29
 σημεῖον 56,2 *punctum* 103,7 οὐ μέρος
 γραμμῆς, ἀλλὰ πέρας 103,8
 σιδηρός 134,6 ἀμφίκτης 69,4 ἐν τῷ σι-
 δηρῷ τὸ σχῆμα τῆς μαχαίρας 77,35
 σιμός coni. γυρπός 9,10.13.22
 σιτίον υγιεινόν 66,14
 σκληρός opp. μαλακός 130,6 τὸ σκληρὸν
 δύναμιν ἔχει τοῦ μὴ ἀν διακοπῆναι ἥρδιλας
 130,7
 σκοπός syn. πρόθεσις 60,1
 σμιλίον ἵστριον πρὸς τομὰς τὰς κατὰ λα-
 τρικὴν ὅργανον 66,5
 σπάνιος. σπάνιοι αἱ ἀλλα κοινότητες 21,6
 σπέρμα. τὸ καταβληθὲν σπέρμα τοῦ ζόφου
 κινηθὲν καὶ ἀποτελεσθὲν 55,18 sq.
 σπερματικός λόγος 64,30
 σπερμοφάγος 84,14
 σποιγία 134,8
 σπουδάζειν περὶ τι syn. σπουδὴν ἔχειν 70,22
 σπουδαῖος 99,19.20 ὁ μετέγων ἀρετῆς 70,
 14 sq. σπουδαῖος ἡ ἀγαθός 135,21
 σπουδῆ. οὐκ ἀπὸ τοῦ τὴν σπουδὴν ἔχειν
 σπουδαῖος καλεῖται 70,21 sq.

- στάσις opp. κίνησις 99,1 ἔστωτος στάσις
112,14 θέσις τις 141,33
- στέρησις opp. κατάφασις 106,28 136,25 sq.
στερήσεις ἀρνητικῶς (προσαγορεύομεν) 136,
26 καταφατικῶς 137,2 τὰ δὲ (ἀντίκει-
ται) ὡς σερήσις καὶ ἔξις 108,11
- στερητικῶς opp. ἀρνητικῶς, καταφατικῶς
136,29
- στιγμὴ ἀρχὴ γραμμῆς 65,32,35
- στοιχειώδης αἱ πρῶται καὶ στοιχειώδεις
τῶν λεγομένων διαφοραὶ 59,22 στοιχειω-
δέστατον γάρ τοῦτο καὶ εἰσαγωγικὸν ...
τὸ βιβλίον 56,28
- στοιχείωσις 58,19 134,28
- στοῖχος 104,29 κατὰ στοῖχον 79,6
- στοιχάζεσθαι συμμέτρως τῶν ἀπλουστέρων
ζητημάτων 1,9
- στρυφόνδος ὁ οἶνος 130,21
- στρυφόνδης παθητικὴ ποιότης 130,19,21
- συγκαταλέγειν 139,23
- συγκαταριθμεῖν 95,18
- συγκειτιθαι 101,30 122,7 134,9
- συγχωρεῖν τὴν καταράμψιν 86,20
- σύζυγος συζύγως ἔχων πρὸς τούνομα (sc.
ὁ ὄρος) 63,4 sq. opp. πειριτῶς καὶ πε-
πλασμένως 63,17,18 λόγος σύζυγος τῷ
δύναμι 63,7 κατὰ τούνομα 63,13 σύ-
ζυγος τῇ τοῦ ζεύου προστηγορίᾳ ὄρος 68,23
- συλλαβή 101,31 μακρὰ ἡ βραχεῖα 101,32
104,36
- συλλαμβάνειν τῇ οὐσίᾳ 10,17 τὴν ἐπίνοιαν
ἔστιν συλλαβόντας ἀποδοῦναι 111,18
- συλλέγειν comprehendere 74,3
- συλλογιστικῶς 109,9
- συμβάίνειν 21,14 συμβεβηκέναι 12,13,15
17,14 71,6 72,19 117,21 sq. concludi
80,28 110,9 117,25
- συμβάλλεσθαι ὅπερ εἰς τὸ εἶναι συμβάλ-
λεται 12,3
- συμβεβηκός 1,5 κατὰ πλειόνων λέγεται
2,18 καὶ εἰδῶν καὶ ἀτόμων 13,13 τὰ
συμβεβηκότα κοινῶς ἀλλὰ μὴ ἕδως τινί¹
2,19 τὰ κοινῆ συμβεβηκότα 3,5 6,18
τὰ κοινῶς σ. 3,7 οὐκ ἐν τῷ τί ἔστι κα-
τηγορεῖται 3,8,18 ἀλλ' ἐν τῷ ποῖόν τι
ἔστιν ἡ πᾶς ἔχων ἔστιν 3,18,19 17,11,12
21,10 Περὶ συμβεβηκότος 12,23 def.
12,24 13,3 χωριστόν, ἀχώριστον 8,14
12,25 sq. τὸ χωριστὸν συμβεβηκός προη-
γουμένως μὲν τῶν ἀτόμων, κατὰ δεύτερον
δὲ λόγον καὶ τῶν περιεχόντων τὰ ἄτομα
- (λέγεται) 13,20 differt a ceteris vocibus
17,3 19,20 sq. συμβεβηκότα καθόλου,
ἐπὶ μέρους opp. οὐσίᾳ 71,20 sq. παρα-
στατικὸς λόγος τοῦ συμβεβηκότος τὸ ἐν
ὑποκειμένῳ εἶναι 73,23,25,33 τὸ κατὰ
κοινότητα τὸν ἀνθρωπὸν λέγεσθαι συμβε-
βηκότος ἐστὶ παραστατικὸν μᾶλλον ἢ οὐσίας,
συμβεβηκότος δὲ οὐ τοῦ κυρίως ἀλλὰ τοῦ
ἐοικότος διαφορῆς τινὶ 81,17 κατὰ συμ-
βεβηκότος opp. καθ' αὐτό 9,11,13,15,17
κατὰ συμβεβηκότος ποσόν opp. προηγουμέ-
νως 105,12 sq. μιγείη δ' ἂν τὰ ἐναντία
συμβ. 20,5 τὰ μὲν ἐστι συμβεβηκότα τῇ
ψυχῇ, τὰ δὲ συμβεβηκότα τῷ σώματι
75,36 ψυχικόν, σωματικὸν συμβ. 76,5
- συμβολικῶς 57,29
- συμμέτρως 1,9
- συμπεπλεγμένως 73,14
- συμπλέκειν 71,8 72,9 sq. 79,10
- συμπλεκτικὸς σύνδεσμος 71,4
- συμπληροῦν τὸν ἑκάστου λόγον 9,20
- συμπληρωτικός συμπληρωτικὸς διαφοραὶ
10,9 14,20 95,22 τὸ συμπληρωτικὸν τῆς
οὐσίας syn. οὐσιώδεις 12,7 125,25 συμ-
πληρωτικά εἰσιν ἔκεινα, ἀτινα ἀπογρά-
μενα φθείρει τὰ ὑποκειμενα 95,22 αἱ
συμπληρωτικαὶ οὐσίας ποιότητες 99,16
- συμπλοκή 57,3,6,9 τὰ κατὰ συμπλοκὴν
λεγόμενα opp. ἄνευ συμπλοκῆς 71,1 τὸ
κατὰ συμπλοκὴν τί ἐστι καὶ ποσάγως λέ-
γεται 71,3 sq. τὰ ἐκ τινῶν κατηγοριῶν
τελείων δυσὶν ἡ καὶ πλειόνων συγκειμενα
87,4 τέσσαρες συμπλοκαὶ 72,9 δέκα γένη
τῶν χωρὶς συμπλοκῆς λεγομένων 87,14
τῇ ποιῆ συμπλοκῇ (κατηγοριῶν) πρότασις
γίνεται 87,32 sq. δυνάμει μετὰ συμπλο-
κῆς, εἰ καὶ μὴ μετὰ φωνῆς 87,38
- σύμφυτος 12,19
- σύμφωνος 74,3
- συνάγειν concludere 90,23 134,13
- συναγωγός syn. συληπτικός opp. διαιρετι-
κός 6,18
- συναιρεῖν opp. διαιρεῖν 6,18
- συνάμφοτερος τὸ συναμφότερον (sc. ὅλην
καὶ εἶδος) λέγει οὐσίαν 88,14 sq.
- συναναιρεῖν opp. συνεισάγειν 14,22 sq. 15,
1,19 16,17,18 18,22 90,12 sq. 118,5 sq.
τὸ μὲν συναναιροῦν καὶ μὴ συναναιρού-
μενον πρότερον 119,1
- συναπέργεσθαι 100,2
- συνάπτειν 57,32 59,29 66,16 101,21 102,

- 6.8 132, 32 *intrans.* πρὸς κοινὸν ὅρον
101, 18 103, 2
- συνάφεια 104, 3 125, 18
- συνδεῖν *syn.* συνάπτειν 102, 3, 4 sq.
- σύνδεσμος 61, 32 συμπλεκτικός 71, 5 ἄνευ
σύνδεσμου τοῦ κατὰ φωνὴν 71, 9 ὁ καὶ
σύνδεσμος 135, 32
- συνδρομή. ίδιοτης συνδρομῆς ποιοτήτων
129, 10
- σύνεγγυς 134, 4
- συνεισάγειν ὅρρ. συναναιρεῖν 118, 6 sq. τὸ
συνεισάγον καὶ μὴ συνεισαχθόμενον ὕστερον
119, 2
- συνεισέρχεσθαι 100, 2
- συνεπινοεῖσθαι 109, 35
- συνέργεισθαι *componi* 72, 1, 2
- συνεχής διακόπτειν τὸ συνεχές 60, 4 συ-
νεγές ποσόν ὅρρ. διωρισμένον 100, 26.
32 sq. *expl.* 102, 12 sq. πέντε ... συνεχῆ,
γραμμή, ἐπιφάνεια, σῶμα, χρόνος, τόπος
105, 5
- συνήθεια ὅρρ. οἱ φιλόσοφοι 55, 3 sq. 116, 14
συνήθεια ἀνώμαλος 135, 1, 25
- σύνθετις 74, 3 87, 28
- σύνθετος. σύνθετοι λόγοι, σύνθετα ὄνόματα
74, 1, 2
- συνιέναι 19, 1
- συνιστάναι 7, 22 9, 5 11, 13 sq. 65, 26 103,
6 sq. ταῦτα (τοῦ λόγου μέρη) ἐκ συλλαβῶν
συνέστηκεν 101, 31 τὸ συνεστός ἐκ τινῶν
τοιοῦτῶν ἔστιν, οἴτα πέρι εἰσιν ἔκεινα, ἀφ'
ῶν συνέστηκεν 101, 35
- συντιθέναι μετά τινος 18, 24 τινί 19, 1, 3
74, 10 sq.
- σύντομος παράδοσις 1, 7 συντόμως 109, 9
- συντρέχειν. τέταρτον δὲ (Ιθίον), ἐφ' ὃ συν-
δεράμηκε τὸ μόνων καὶ παντὶ καὶ δεῖ
12, 17
- συνυφιστάναι. συνυφίστατασθαι 121, 7
- συνώνυμος 64, 8 διὰ τί τὰ περὶ συνωνύμων
πρόλαμβάνει 59, 35 60, 7 συνώνυμα *expl.*
60, 27, 37 Περὶ συνωνύμων 68, 4 καὶ δὴ
πάντα τις ὅντα καλῇ, ὅμωνύμως καλέσει,
ἄλλοι συνωνύμως 6, 8 sq. συνωνύμως
15, 20 16, 6 80, 22 81, 7 92, 26 sq.
- σύστασις. τὴν σύστασιν ἔχειν 11, 13
- συστατικός. συστατική διαφορά ὅρρ. διαι-
ρετική *syn.* συμπληρωτική 10, 5 sq.
- συστοιχία 60, 13
- σφαῖρα. σφαῖρας ὄντος τοῦ παντός 107, 8 sq.
- σφαιροειδής. σφαιροειδὲς τὸ πᾶν 107, 11
- σφάλλεσθαι περὶ τὴν πρόθεσιν 59, 15
- σφῆξ 116, 12
- σφοδρός. τὸ σφοδρὸν τῆς ποιοτητός ἐστιν
105, 33 σφοδρῶς 126, 25, 31
- σχέσις ἡ ἀφ' ἑνὸς 1, 20 σχέσιν ἔχειν πρός
τι 5, 9 sq. σχέσιν ἀλλοίαν ἔχειν 5, 14 ἡ
τῶν φωνῶν πρός τὰ πράγματα 57, 24 70,
25 sq. τῶν λόγων πρός τὰ ὄνόματα 60, 22
οὐκ ἐστιν ἀπόλυτα τὰ πρός τι ἀλλ' ἐν
σχέσει τινός 112, 2 sq. τὸ γάρ εἰναι τῶν
πρός τι ἐστι τὸ σχέσιν ἔχειν πρός ἔτερον
καὶ ἔκεινου, πρός δὲ λέγεται, ταῦτοῦ ὄντος
τῇ σχέσει τῇ πρὸς δὲ λέγεται 124, 17, 18
125, 15 ἡ σχέσις τῶν ὑποκειμένων πρός
ἄλληλα 108, 27 124, 23 sq. μέσον τί ἐστιν
τῶν ὑποκειμένων ἡ σχέσις 125, 16
- σχῆμα 4, 4 11, 14 77, 35 78, 19 σχῆμα
κύκλῳ περιλαβεῖν 120, 13, 15 τέταρτον
εἶδος τῆς ποιότητος 132, 21 def. 132, 23
ποσότης 132, 27 πῶς ἐν ποιότητι ἔταξεν
132, 29 sq. τῇ κατὰ σχῆμα ποιότητι ἐστι
τι ἐναντίον 136, 9 καθόλου θεώρημα εἰς
τὸ εὐρίσκειν, τίνα οὐκ ἀν ἐπιδέχοιτο τὸ
μᾶλλον καὶ τὸ ἥπτον τῶν σχημάτων
138, 33
- σχηματισμὸς ὁ τῆς ἐπιφανείας 133, 3
- σῶμα. ὑπὸ τὴν οὐσίαν ἐστὶν σῶμα 4, 22
γένος τοῦ ἐμψύχου σῶματος 4, 23, 27
ἐμψύχον σῶμα γένος τοῦ ζῷου 4, 28 ὅρρ.
ἀσώματον 1, 11 106, 25 sq. σῶμα ποσόν
τέ ἐστι καὶ συνεγές 102, 37 sq. περατοῦται
ἐπιφανείας 103, 11 οὐδὲν τῶν ἐν γενέσει
καὶ φύορῷ σῶμά ἐστι, μὴ ἀν κατακοπεή
130, 8 τὰ συμβεβηκότα σῶματι 75, 37 sq.
τὰς περὶ τὸ σῶμα παθητικάς ποιότητας
καὶ τὰ πάθη 131, 12, 13
- σωματικός. σωματικὸν συμβεβηκός ὅρρ.
ψυχικὸν 76, 5
- * σωφροσύνη 135, 23 ὅρρ. ἀκολασία 136, 30
- * σωφρόδυσυνος. οὐδὲν λέγεται ἀπὸ τῆς
σωφροσύνης σωφρόσυνον 135, 23
- σώφρων 141, 1
- Τάξις dist. θέσις 104, 14 sq. τάξιν ἔχει
ἀριθμός, χρόνος, ὁ λόγος δὲ πῶς μὲν ἔχει
τάξιν, πῶς δὲ οὐ 105, 9 τρίτη κατηγορία
τῇ τάξει 111, 5
- τάττειν. τὸ ταττόμενον ὑπὸ τὸ γένος 4, 10
ὄνομα ἐπὶ ὅμωνύμων ταττόμενον 65, 33
67, 31 124, 6 137, 10 140, 27

- τεκμήριον 117, 1. 9
 τελείν. ποιότητες ... ἀπηρτισμέναι καὶ τελεσμέναι 131, 34
 τέλειος. ἐκ τινῶν κατηγοριῶν τελείων 87, 4, 13 τὸ τέλειον ἔχειν 131, 25, 31 οἱ τέλειοι ορρ. εἰσαγωγικοί 134, 29 τελεία ἀρετή, τέχνη 137, 20
 τελειοῦν. ποιότητες τελειούμεναι 131, 25
 τελευταῖος 62, 30 τὸ τελευταῖον 6, 2
 τέλος. τὸ οὐκέτιν τέλος 55, 17, 20 τὸ ἐν τέλει εἶναι 77, 31 πρὸς ἓν σπεύδειν τέλος 66, 12 sq. μετασχηματίζειν κατὰ τὸ τέλος τοῦ ὄντος 69, 22 sq. ἐπὶ τέλει 133, 7
 τέμνειν syn. διαιρεῖν 5, 3 10, 10 14, 19 85, 22 101, 10
 τετραγωνισμὸς κύκλου 120, 9 sq.
 τετράγωνον σχῆμα κύκλῳ περιλαβεῖν 120, 15 ποιότητος εἶδος 133, 5 136, 10 τὸν τοῦ τετραγώνου λόγον 139, 5
 τετράποντος 14, 16 18, 20 83, 12 τὸ τετράποντον 85, 25
 τέτταιξ 116, 12
 τέγηνη ορρ. φύσις 55, 17 ἡ τελεία τέγηνη 137, 20 αἱ μέσαι τέγναι 138, 2
 τεγγίτης 55, 23
 τεγγιολογεῖν 127, 24
 τηρεῖν *conservare* 117, 15
 τίττειν. ὁ τεκών 2, 1
 τίς. τὸ τί ἔστι ορρ. τὸ ποιῶν τί ἔστι 2, 16 3, 8, 13, 17 4, 10, 12 5, 20 11, 10 15, 3 17, 10 18, 16 21, 2, 9 80, 5 81, 7 92, 13 τὸ τί 80, 26 τὸ τί ἦν εἶναι 12, 3, 10
 τιθέναι λέξεις καὶ ὄντος πράγματιν 57, 28, 29, 30 ἐπὶ τὰ αἰσθητά 91, 20
 τηρῆμα 104, 8
 τοιόσδε. τοιόνδε ορρ. τόδε τι 91, 4
 τομή syn. διαιρεσίς 7, 2 101, 13 ἡ κατὰ ιατρικήν 66, 7
 τοπικά. Πρὸ τῶν τοπικῶν 56, 18, 23, 30 57, 13 ἡ τῶν τοπικῶν διδασκαλία 56, 25
 τόπος. ἐν τῷ τόπῳ *suo loco* 60, 9 συνεχὲς πόσιον 103, 19 sq. 107, 1 dist. τὸ ποῦ 142, 12 τόπος ἐν ᾧ τις γέγονεν (πατρίς) 2, 1 τὸ ἐν τόπῳ 77, 22 ἄνω καὶ κάτω σχέσεις τόπου 107, 7 ἐν μόνῳ τῷ τόπῳ εἴη ἀνὴρ ἡ ἐναντίωσις 107, 23 ἐν τῇ Φυσικῇ ἀκροστεῖ, ἔνθα περὶ τόπου καὶ γράμμου ἐπραγματεύσατο 141, 16
 τόσος. ὅστις δύναμις ὑπάρχει τόσηγν ἀδύναμίαν εὑρήσειν 129, 28
 τράπεζα. πόδες τραπέζης 67, 14 sq.
- τραχύς. τὸ τραχύ 106, 22 133, 33 134, 18 def. 134, 10
 τραχύτης θέσεως εἶδος 133, 33, 34 134, 15 τριγωνον τοῦ σχήματος εἶδος 4, 4 εἶδος ποιότητος 133, 5 136, 10 139, 4
 τριγωνότης 137, 19
 τριπηγυς 92, 11, 23, 25
 τριττός 86, 31
 τροπικός. τροπικὴ λέξις ορρ. κυρία 59, 1, 11 τὰ τροπικά 59, 11
 τρόπος. τρόπον μέν τινα — τρόπον δέ τινα 20, 1, 2 τίς ὁ τρόπος τῆς ἀντιλογίας 86, 30
 τρύπημα 104, 21
 τυγχάνειν. τὸ τυγχόν 12, 2 122, 20 ὡς ἔτυχεν coni. ἀνεπιστάτως 65, 22 sq. coni. ἀπλῶς 116, 1 εἰ τύχοι 141, 1
 τύπος φωνῶν 57, 31, 34 58, 3, 35 τύπος τῆς φωνῆς τὸ εἶναι ἢ ὅνομα ἢ ἥπια 58, 36
 τύπωμα 133, 16
 τυφλότης 137, 3 ορρ. ὅρασις 137, 13
 τύχη. τρόπος δικανύμων ὁ ἀπὸ τύχης ορρ. ἀπὸ διανοίας 65, 18 sq. κατὰ τύχην 65, 24
- Τγετα (ubique) 98, 5 129, 29 132, 2 ὑγείας οὔσης ἢν τέλος ποιεῖται ὁ ὑγιαζόμενος 66, 13
 ὑγιάζειν. ὁ ὑγιαζόμενος 66, 14
 ὑγιαίνειν. τὸ ὑγιαίνειν καὶ τὸ νοσεῖν γωριστά ἔστιν 9, 9 129, 24
 ὑγιεινός. ὑγιεινὸν στίον, περίπατος, ἀνάγνωσμα 66, 14 ὁ ὑγιεινὸς ἀπὸ τῆς πόνηστὸς ὑγιαίνειν ἐπιτιγδειντήτος (ἴέγεται) 129, 23 135, 9
 ὑγιής ὄρος 63, 3 116, 24 ὑγιῶς *recte* 64, 6 sq. 116, 6, 33 ὑγιῶς ἔχειν 122, 9
 ὑγρός. ξηρόν, ὑγρόν 127, 9
 ὑγρότης ορρ. ξηρότης 99, 6 sq.
 ὕδωρ. τῷ ὕδατι οὐκ οὐσιαδῶς πρόσεστιν (ἢ θερμότης) 95, 25 ἀλλ᾽ ὑγρότης 99, 6 τοῦ ἔροντος ὕδατος τὰ μόρια τάξιν μὲν ἔχει, θέσιν δὲ οὐκ ἔχει 104, 19 sq.
 ὕει ίσον ἔστι τῷ Ζεὺς ὕει 87, 40
 ὕλακτικός 82, 19
 ὕλη 58, 1 ορρ. εἶδος 11, 12 sq. 88, 14 ορρ. μορφή 11, 16 15, 6 αἱ ἔξεις τῶν ὑλῶν 137, 26 sq. τὸ ὡς ἐν τῇ ὕλῃ τὸ εἶδος 77, 34

- οπακούειν 62,8
- οπάλληλος. τὰ μέσα τῶν ἄκρων ὑπάλληλά τε καλοῦσι γένη καὶ εἶδη (?) 5,21 γένη τε λέγεται καὶ εἶδη καὶ ὑπάλληλα γένη 6,1 syn. τὰ γένα 5,6 τῶν μὲν πρὸ αὐτῶν εἴη δὲ εἶδη, τῶν δὲ μετ' αὐτὰ γένη 5,6 οὕτοις δύο σχέσεις 5,7 τὰ μέσα καὶ ὑπάλληλα 7,15 expl. τὰ πρὸ τῶν εἰδήσιωντάντων ἔχοι τοῦ γενικωτάτου ἀνίστα 5,23 ὑπάλληλα γένη dist. ἔτερα 81,35 83,2.14.22.32 ὑπάλληλα οὐ φέρεται ἐκάτερον ὅφε ἔκάτερον 83,35.38 140,29 τῶν τῶν ὑπάλληλων γενῶν 81,30 84,30 (τῶν ὅπ' ἄλληλα γενῶν 84,8, 22)
- οπαρεῖν 75,28 opp. ἀναβίειν 119,1
- οπάργειν 9,11 12,19 16,14 82,26 128,12 συμβεβηκός ἔστιν δὲ ἐνδέχεται τῷ αὐτῷ οπάργειν ἢ μὴ οπάργειν 13,3.4
- οπαργή 101,3.8
- οπερέζειν 134,10.11 τῇ ἀξίᾳ opp. λείπεσθαι 93,20
- οποβαίνειν. ὑποβεβηκός εἶδος 4,18
- οποβάλλειν. αἱ ὑποβεβηκμέναι οὐσίαι 96,20
- οπογράφειν *definire* 2,15 11,18 93,29 124,4 127,31 sq.
- οπογραφή *definitoria* 3,20 60,15 121,27 123,26.31 παραπλῆστα ὄρφη 64,15 δὲτ διαστήλοντα ὁστενόνται, ποταπήν τὴν ὑπογραφήν ἔχουν δέξειται 124,5
- οπογραφικός 64,16 72,35 73,3
- οποδεικνύναι 77,2 123,7
- οποκαταβαίνειν. τὰ οποκαταβεβηκότα opp. τὰ ἐπαναβεβηκότα 83,22
- οποκάτω. τὰ οποκάτω opp. τὰ ἐπάνω 7,3.12 84,31 85,22
- οποκεῖσθαι 63,9 93,14 sq. 114,18 sq. 124,28 ἡ οποκειμένη οὐσία 63,15 τὸ οποκειμένον 12,24 sq. 20,3.20 21,13 68,21 124,22 sq. opp. τὸ κατηγορούμενον 84,24 sq. τὸ ἐν οποκειμένῳ εἶναι i. e. συμβεβηκός 73,4.23 sq. τὸ καθ' οποκειμένου λέγεσθαι i. e. καθόλου 73,4.30 sq. τὸ ἐν οποκειμένῳ μὴ εἶναι i. e. οὐσία 73,5.28 sq. τὸ καθ' οποκειμένου μὴ λέγεσθαι i. e. ἐπὶ μέρους 73,6.31 sq. τὸ ἐν οποκειμένῳ expl. 77,15 sq. 78,7 διὰ τί τὰ μὲν καθόλου ἔφης καθ' οποκειμένου λέγεσθαι, τὰ δὲ συμβεβηκότα ἐν οποκειμένῳ εἶναι 75,24 sq. τὸ καθ' οποκειμένου λέγεσθαι expl. 80,1 sq. syn. ἐν τῷ τί ἔστι κατηγορεῖσθαι 80,4 τὰ καθ' οποκειμένου
- κατηγορούμενα καὶ κατὰ τοῦνομα καὶ κατὰ τὸν λόγον ἐφαρμόζειν ὁφείλει τῷ οποκειμένῳ 80,17 τοῦτος ἔστι συνωνύμως λέγεσθαι δύναται κατὰ τοῦ οποκειμένου 80,22 ἡ σχέσις τῶν οποκειμένων πρὸς ἄλληλα 124,22 sq.
- οπολαμβάνειν 81,7 137,30 138,5
- οπολείπειν 142,6
- οπομένειν 99,30
- οποπίπτειν. τὰ ταῖς κατηγορίαις οποπίπτοντα γένη 121,25
- οπόστους opp. ἄπους 101,9
- οποστασίς 19,1 57,4 ἡ κατὰ πλῆθος οποστασίς 132,27
- οποτάσσειν. γένος, φῶ οποτάσσεται εἶδος 2,11
- οπώρεια τὰ κάτω μέρη ὥρων 67,9 sq.
- οστεοργενής comi. ἐπεισόδιώδης 21,14
- οστερος opp. πρότερος 16,9 opp. πρὸ τίνος εἶναι 17,4 τὰ πρότερα καὶ τὰ οστερά expl. 118,18 sq.
- οφιστάναι 18,18 21,22 22,1 121,9 124,4 131,33 133,2 εἴτε οφέστηκεν εἴτε καὶ ἔν μόναις ψιλαῖς ἐπινόαις κεῖται 1,10 οφεστηκότα σώματα 1,11 πότερον χωριστά ἡ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς καὶ περὶ τῶντα οφεστῶτα 1,12 ἐν οποκειμένῳ οφέστασθαι 13,5 ἐπὶ τῶν ἀτόμων 17,9 πόθεν καὶ πῶς οπέστη 60,14 γενέσθαι καὶ οποστῆναι 72,17 αἱ ἄλιοι ποιότητες καὶ καθ' αὐτὰς οφεστηκοῦται 138,30 τὰ πρός τι ἔστι μὲν οπί τινων οποκειμένων οφιστάμενα 124,27 125,17
- Φακοειδής 133,24
- φαντασία. ἐπὶ τὸν φόβον καὶ τὴν αἰσχύνην φαντασία προκατάρχουσιν 130,33
- φάντασμα 121,9
- φάρμακον ἰατρικόν 66,5 sq.
- φάσγανον syn. ἄσφος, ἔσφος 69,2 sq.
- φέρε exempl. *gratia* 55,19 57,31 65,26 78,19 83,25 φέρε εἰπεῖν 6,3 76,1
- φέρειν τὰ ίδιωματα τοῦ ἐμψύχου 55,19
- φθάνω. φθάσαντες ἀπεδείξαμεν 18,8 ἐν φθασάσαις κατηγορίαις 137,16
- φθαρτός. τὸ πῦρ τῶν φθαρτῶν ὅν 99,4
- φθέγγεσθαι λόγον 101,28
- φθορά 12,25 sq. τὰ ἐν γενέσει καὶ φθορά 130,8

- φιλαργυρία 131,15.28
 φιλία παθητική ποιήσεις 131,21
 φιλόσοφος. παρὰ τοῖς φιλόσοφοις ὁ λόγος
 (ἐστιν) 2,14 οἱ φιλόσοφοι τῶν τοῖς πολ-
 λοῖς ἀγνώστων πραγμάτων ἐξηγηταὶ ὅντες
 55,10
- φέρεται. ὡχρὸς φοβηθείς τις 130,29
 φέρος. ἀπὸ φέρου ὥχριστν 130,31.33
 φοίνιξ 82,35
 φρόνησις ορρ. ἀφροσύνη 98,6 136,30
 φρόνιμος ορρ. ἄφρων 99,26 οἱ φρόνιμοι
 99,27
- φύειν. τὸ πεψυκός 11,19 τὸ πεψυκέναι
 πλεῖν 12,4 τὸ πεψυκέναι γελᾶν dist. τὸ
 δὲ γελᾶν 12,19 πρὸς τὸ πεψυκέναι τὸ
 δὲ λέγεται 19,8,9 20,14 πεψυκὼς εἶναι
 γελαστικός 20,22
- φυσικός. φυσικὸν μέρος τῆς φιλοσοφίας 56,30
 φυσικὴ δύναμις 129,19 130,2 φυσικὸν
 πάθος 130,32 131,1 φυσικαὶ ἐπιτηδει-
 ὑπῆρχες 135,7
- φύσις. τὰ συμβεβηκότα ἐπεισοδιώδη τὴν
 φύσιν ἔχει 21,4 συναγωγὸν τῶν πολλῶν
 εἰς μίαν φύσιν 6,19 πρότερα τῇ φύσει
 15,18 17,9 88,6 τὰ τῇ φύσει μὲν πρῶτα,
 αἰσθῆσει δὲ δεύτερα 91,21 φύσει ορρ.
 ἐν διδασκαλίᾳς 131,27 φύσει καὶ θέσειν
 131,30 ἐν τῇ φύσει ορρ. ἐν ἀνθρώποις
 120,34 ὑπὸ φύσεως ορρ. ὑπὸ τέχνης 55,
 17,18 τὰ ἐν τῇ φύσει πρῶτα καὶ γενι-
 κυώτατα γένη 59,20 πρὸς τὴν φύσιν πρῶ-
 ται αἱ νοηταὶ οὐσίαι 91,24 παρὰ φύσιν
 92,13 τὸ ἄμα τῇ φύσει 117,35
- φυτόν. ἡ ἐμψύχος καὶ ἀνάζηθητος (διαφοραὶ)
 ἀπετελεῖσαν τὸ φυτόν 10,17
- φωνή. τῶν πέντε φωνῶν 13,9 διὰ τῆς
 φωνῆς κατανομάζειν καὶ δηλοῦν ἔκαστον
 57,21 syn. λέξις 56,35 57,3 sq. φωνὴ
 σημαντικὴ ἀπλὴ syn. κατηγορία 58,5 sq.
 59,13 70,28 δέκα αἱ δηλοῦσαι ταῦτα (sc.
 τὰ ὅντα) φωναὶ 58,13 φωναὶ ἀγγέλῳ
 ἐποικεῖται τὰ πράγματα ἀγγέλουσιν 58,23
 τύπος τῆς φωνῆς 58,36 def. τὸ ὕδων
 αἰσθητὸν ἀκοῆς 60,20 ἡ τοῦ κήρυκος
 φωνὴ 62,27 ἡ Λίας φωνὴ κοινὴν ἔχει
 γρῆσιν 62,31 φωνὴν εἰς σημαντόμενα
 διατείνει 128,23,26 τὰς σημαντικὰς φωνὰς
 ἐν τῷ Ήρῷ ἐρμηνεῖας εἰς δύο (γένη δι-
 εῖλεν), εἰς δύομα καὶ βῆμα 58,21 sq. εἰς
 ἔλαχιστην διατείνει διέλοιπ' ἀν τὰ ὅντα
 καὶ τὰς τούτων σημαντικὰς φωνὰς τὴν εἰς
- τέσσαρα εἰς δὲ μεγίστην διαίρεται
 διέλοιπ' ἀν τὰ δέκα 71,19 sq.
 φωτίζειν. ἀήρ πεφωτισμένος (ήμέρα) 106,31
- Χαλκὸς ὅλη ἀνδριάντος 11,14 55,22,23
 77,34 78,19
 χαρακτὴρ τῆς λέξεως⁵ 61,17 τὰ ἴδιας ὄνο-
 μαστικὸν ἔχοντα χαρακτῆρα ὡν προτίθε-
 ται τὰ ἄρθρα 61,1
- χείρ ἀνθρώπου πρός τι ἔτερον λεγομένην 122,
 2,25 126,12 sq. ἡ χείρ γειρόδοτου ἀν
 εἴη χείρ 123,11 ἡ τις χείρ ἔχει ... εἰδος
 μὲν τὴν χείρα, γένος δὲ τὸ μέλος 123,20
- χειρόδοτος *manu praeditus* 123,11
- χειρατος. τὸ χειραῖν 85,24
- χιλίειν 79,6
- χιλιστή 78,36 sq.
- χίμαιρα 121,8,9
- χιτών ορρ. ἱμάτιον 62,10
- χιών 99,5 139,7
- χρεία 10,19 69,30 τὸ τῆς χρείας ἀναγκαῖον
 58,25
- χρεματιστικός 7,5 12,20,21 14,18
- χρῆσις 61,2
- χρήσιμος 1,6 60,5 τὸ γρήσιμον τῶν προ-
 λεγομένων 60,11 χρησιμώτατος 60,8
- χροιά 13,2 21,6 χροιαὶ παθητικαὶ ποιότη-
 τες 130,28 sq. πάθη 131,10 αἱ μεταξύ,
 αἱ ἄκραι 136,7
- χρῆσις. ἐν τῇ πολλῇ χρήσει 55,9 i. πούτη,
 χρῆσις τῶν λέξεων 57,22 εἰς χρῆσιν
 παραλαμβάνειν 62,22 ἔργεσθαι 62,26
 κοινὴ χρῆσις 62,27,31 εἰς ἐνδείξειν τῆς
 χρῆσεως τῶν διογμάτων 127,25
- χρόνος συνεχὲς ποσὸν 103,19 sq. 142,12
 οὐδὲ τῷ χρόνῳ ἐστίν τι ἐναντίν 108,29 sq.
 τάξιν μὲν τὰ μόρια ἔχει, θέσιν δὲ οὐκ ἔχει
 104,23 dist. ποτέ 142,12 (ἐν τῇ Φυ-
 σικῇ ἀκροσύσει) περὶ τόπου καὶ χρόνου
 ἐπραγματεύσατο 141,16
- χρυσός 57,35 134,6
- χρυσοχοεῖν 94,7
- χρώζειν. τὸ κεχρώσθει πως ἐπιτείνεται καὶ
 ἀνίεται 9,22
- χρῶμα 4,4 57,26 ἐν τῷ σώματι τὸ χρῶμα
 77,36 χρῶμα διακριτικὸν ὅψεως 92,35
 124,10,11 129,13 τὸ χρῶμα οὔτε λευκὸν
 οὔτε μέλαν, ὃντο δὲ τὸ λευκὸν καὶ
 τὸ μέλαν 99,24,32 sq.

γωρίζειν 2,9 3,17 11,19.20 12,2,6 γωρίζεσθαι dist. γωρίς εἶναι 78,19 79,27 sq. γωρίον κύκλῳ περιλαμβάνειν 120,13.18 ὑπὸ γραμμῶν περιέχεται 132,26 ἀποτέμνειν, ἀποπερατοῦν 132,32.33 γωρίς εἶναι 78,18 sq.

γωριστός. περὶ τῶν γενῶν τε καὶ εἰδῶν . . . πότερον γωριστά ἢ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς καὶ περὶ ταῦτα ὑφεζτῶτα 1,12 opp. ἀγώριστος 9,7 sq. 12,25 13,19 16,21

βηκότα τῇ ψυχῇ, τὰ δὲ συμβεβηκότα σώματι 75,36 sq. ἐν τῇ ψυχῇ ἡ ἐπιστήμη 77,35 τῆς ψυχῆς παθητικὴ ποιότητες καὶ πάθη 131,13 sq.

ψυχικός. ψυσικὸν συμβεβηκός opp. σωματικόν 76,5

ψύχειν 141,18.20

ψυχρός. τὸ ψυχρὸν καὶ τὸ θερμὸν ἐναντία 109,33 127,9 132,4

ψυχρότης opp. θερμότης 99,5 sq. παθητικὴ ποιότης 130,24

Ψευδοοξεῖν 87,9

ψηφιστικὸς λόγος 64,28
 ψιλός. ἐν μόναις ψήλαις ἐπινοίαις 1,11 ἐν ψήλαις ταῖς ἐπιτηδειότησιν 131,32
 ψέρφος. μηνυτικὸς διὰ τῶν τοιούτων τῆς φωνῆς ψέρφων 57,29
 ψύξεις opp. θερμότης 132,23

ψυγή. ἐντελέχεια 55,20 τὰ μέν ἔστι συμβε-

ψευδοειδῶν 59,23 134,4.7.9.11 141,25
 ώσαύτως 13,11
 ώσανεί 111,22
 ώχριαν ἀπὸ φρέσου 130,31
 ώχριδες φριθῆτες τις 130,29 136,6
 ώχρότης 137,3

II INDEX TERMINORUM BOETHII

- Abundare ab aliquo [περισσεύειν τινός] 36,20 [πλεονάζειν] 43,7.9
 accidens [συμβέβηκότα] 25,4 27,5 39,10 sq.
 haec quae communiter sunt accidentia [τὰ κοινῆ συμβεβηκότα] 27,20
 communiter accidentia [τὰ κοινῆ, κοινῶς συμ-
 βεβηκότα] 27,22 28,11 inseparabile
 · accidentis [ἀχώριστον] 34,3 39,12 40,13
 44,14.19 48,10 50,12.13.16 51,2.6.
 9.12 separabile 39,12 40,14 44,14
 50,12 per accidens [κατὰ συμβεβηκότα]
 35,4.10.20 secundum accidentis 35,6.8
 accidere [συμβαίνειν, συμβεβηκέναι] 38,
 20 sq. 44,20 50,14 v. contingere
 actus. actu [ένεργείᾳ] opp. potestate [δυ-
 νάμει] 37,3 49,16.17
 adesse et abesse [γίνεσθαι καὶ ἀπογίνεσθαι]
 39,11 adesse [παρεῖναι] 46,13 47,15
 49,16 51,6.8 [προσεῖναι] 48,11 50,2
 51,10
 adsignare [ἀπόδιδόναι] 26,25 28,18.21
 29,2 32,9 34,16 37,9 38,1
 adsignatio [ἀπόδοσις] 25,5
 advenire. differentia cuilibet adveniens
 [διαφορὰ προσγνομένη τινὶ] 34,8
 adventicia natura [ἐπεισοδιώδης φύσις]
 50,15
 adunativus [ένοποιός] 32,8
 aequaliter [ἴσιτης] 43,13.15 44,21 46,
 11.12 47,13.14 49,9 50,16 51,12
 aequalis (?) 51,13
 aequivoce [όμωνόμως] 31,13
 alteratio [έτερότης] 34,18 v. alteritas
 alteratus [έτερος] 34,8.18 35,9 [ἄλλος]
 34,9.10
 alteritas [έτερότης] 33,20.22 34,2 v.
 alteratio
 animal [ζῷον] 27,2.6.13 28,7.20 sq. ra-
 tionale [λογικόν] 29,16.23.25
 animatus [έμψυχος] 29,16.21.22 36,1sq.
 aptitudo [έπιτηδειότης] 38,13
 aptum natum esse [πεζυκέναι] 37,19
 38,9 sq. 39,6 v. natum esse
 auferre [ἀναιρεῖν] 42,4.5 47,5.6 simul
 auferre [συναναιρεῖν] 42,4 v. interi-
 mere, perimere, tollere
 Collectivus [συναγωγός] 32,3 [συλληπτι-
 κός] 32,8
 colligere [συναἱρεῖν] 32,3
 collectio [άθροισις] 26,4 [άθροισμα] 33,6
 communio [κοινότης] 49,1 v. commu-
 nitas
 communis [κοινός] 31,9.14 32,7 33,8
 37,15 sq.
 communitas [κοινότης] 50,5 51,15 [κοι-
 νωνία] 51,17 v. communio
 communiter [κοινῶς, κοινῆ] 27,5 20,22
 33,19 sq.
 complere. quae uniuscuiusque rationem
 complent [άι τὸν ἐκάστου λόγον συμπλη-
 ροῦσαι] 35,14 quae complent substantiam
 [συμπληρωτικαὶ τῆς οὐσίας] 41,19
 v. completivus
 completivus [συμπληρωτικός] 38,12 v.
 differentia
 consequens esse [έπεισθαι] 48,5 v. sequi
 considerare in pluribus speciebus [Ψεω-
 ρεῖν ἐπὶ πλεύσιν εἰδῶν] 47,1 51,3

consistere [συνίστασθαι, συνεστάναι] 33,5
34,8 37,15 v. constare
constare [ὑφίστασθαι, ὑφεστάναι] 25,13
51,2 v. subsistere [συνεστάναι] 37,12
v. consistere
constituere [ὑφίστασθαι] 46,19
constitutio [σύστασις] 37,13
constitutivus [συστατικός] v. differentia
continentia [τὸ περιεκτικόν] 40,19 [πε-
ριγή] 43,8
continere [περιέχειν] 26,22 30,19.20 33,
10 40,16,19 sq. 48,14 sq.
contingere [ἐνδέχεσθαι] 39,16 [συμβε-
βηκέναι] 45,10 v. accidere
conversim praedicari [ἀντικατηγορεῖσθαι]
44,2 48,6 51,11.12 v. invicem
converti [ἀντιστρέψειν] 32,13 39,8 48,5.7
corporale [σῶμα] 25,11 v. corpus
corpus [σῶμα] 29,15.21 animatum corpus
[ἔμψυχον] 29,16.21.22
corruptio [φθορά] 39,11.15

Demonstratio [ἀπόδειξις] 25,6
describere [ὑπογράψειν] 26,25 37,18
descriptio [ὑπογράψη] 28,14
determinare [ἰσχορίζεισθαι] 30,21 39,19
[ὄριζεσθαι] 36,20 v. diffinire
dicere de pluribus [ἐπὶ πλειόνων λέγειν]
48,2.9
differens [διάφορος] 49,19
differentia [διαφορά] 25,4 27,4 communiter [κοινώς] et proprio [ἴδιως] et magis
proprie [ἴδιαιτα] dicitur 33,19 sq.
alteratum facit [επεροῖον ποιεῖ] 34,8
aliae quidem alteratum [ἄλλοιν] faciunt,
aliae vero aliud [ἄλλο] 34,10 separa-
bilis [χωριστή], inseparabilis [άχωριστος]
34,21 35,19 36,18.19 inseparabilem
aliae quidem sunt per se [ὑπάρχουσι
καθ' αὐτάς], aliae vero per accidentis
[κατὰ συμβεβηκός] 35,3.19 secundum
accidens 35,8 specifica [εἰδοποιός] 31,21
34,5.6.11 36,16 38,14.15 43,3 constitutive [συστατική] 36,3.8.10.16
divisiva [διαιρετική] 36,5.7.13.16 comple-
tiva [συμπληρωτική] 36,7 eas quae
complent substantiam generis [τὰς συμ-
πληρωτικὰς τῆς οὐσίας τοῦ γένους] 41,19
rationalis, irrationalis [ἢ τοῦ λογικοῦ, ἢ

τοῦ ἀλογοῦ] 34,13 36,2.8 sq. mortalis
et immortalis [ἢ τοῦ θηγητοῦ καὶ τοῦ
ἀθανάτου] 36,2.9 sq.
differre specie [διαφέρειν τῷ εἶδει] 27,1.
11.13 sq. numero [τῷ ἀριθμῷ] 27,11.
15 sq. [διαλλάξτειν] 33,21 v. distare
diffinire [ὄριζεσθαι] 37,6 39,15 v. deter-
minare
diffinitio [ὅρισμός] 25,5 36,17 [ὅρος]
34,16 v. terminus
disciplina [ἐπιστήμη] 31,22 35,5 42,11
discretio [διάκρισις] 51,16
distare [διεστάναι] 50,6 distiterit [διαλ-
λάτη] 34,6 v. differre
dividere [ἀφορίζειν] 26,18 [διαιρεῖν, διαι-
ρεῖσθαι] 30,24 31,21 32,1.5 35,13.22
36,6 37,19 [τέμνειν] 30,5 36,8 41,19
[χωρίζειν] 37,19 38,1.7.11 v. sepa-
rate
divisio [διαιρετικός] 25,5 34,15 36,17 [τομή]
32,11 [ἀποτομή] 26,7
divisivus [διαιρετικός] 32,7 36,5
doctrina [διδασκαλία] 25,3

Esse [ὑπάρχειν] 35,4 39,16.17 v. inesse.
[τὸ εἶναι] 38,8 id quod est esse [τὸ τι
ἢν εἶναι] 38,8 v. qualis. ens [τὸ οὐ]
31,9.14 entia [τὰ ὄντα] 31,13.15
extremus. extrema [τὰ ἄκρα] 30,12 31,2

Figura [σχῆμα] 28,20 37,14
forma [μορφή] 28,16 42,12 [εἶδος opp.
Ὥη] 37,12 sq.

Generalissimum [γενικότατον] 29,8 sq.
43,10 super quod nullum ultra aliud
sit superveniens genus (ὑπὲρ δὲ οὐκ ἀν-
είη ἄλλο ἐπαναβεβηκός γένος) 29,10 30,22
generatio [γένεσις] 26,9.13.16
genus 25,3.10 26,1 sq. quod de pluribus
et differentibus specie in eo quod quid
sit praedicatur [τὸ κατὰ πλειόνων καὶ
διαιρεόντων τῷ εἶδει ἐν τῷ τι ἐστι κατη-
γορούμενον] 27,1 28,22 supremum [ἀνω-
τάτῳ] 30,14.15 31,10 subalterna [ὑπάλ-

ληλα] 31,2,5 32,24 quae in medio sunt
[μέσα] 30,7 31,1 media 32,24 extrema
[άκρα] 30,12 31,2 eiusdem generis [όμο-
γενής] 31,10 posterioris generis [ύπερο-
γενής] 50,14

Habere. quomodo se habens [πῶς ἔχον]
28,12 aliquo modo se habendi permuta-
tiones [αἱ τοῦ πῶς ἔχοντος μεταβολαί]
34,18

habitudo [σχέσις] 26,5 30,10 sq.
hinnibilis [χρεμετιστικός] 32,14 39,7,8

Inanimatus [άψυχος] 36,13 44,16
incorporalis [άσθματος] 25,12
individuus [άτομος] 27,3 · 30,1.5.6.19
32,23 40,3 sq. 45,3.4 haec quae sub
una specie sunt individua [τὰ ὑπὸ τὸ
εἶδος ἄτομα] 27,17 eorum quae sunt
individua [τῶν ἀτόμων] 28,8
inesse [ὑπάρχειν] 35,4 44,6.7 v. esse
inferior species [ὑποβεβηκός εἶδος] 29,11
inferiora [τὰ ὑποκάτω] 32,12.21
infinitus [ἄπειρος] 31,18.19.22
inquisitio [ἐξέτασις] 25,14
inrationabilis [ἀλογος] 38,3 40,20
irrationalis [ἄλογος] 36,2 sq. 37,20 40,8
42,1

inremissibilis [ἀνάνετος] 48,18
insensibilis [ἀναίσθητος] 36,14
inseparabilis [ἀχωρίστος] 34,3.21 35,2.
10 v. accidens et differentia. inse-
parabiliter [ἀχωρίστως] 39,13
intellectus [ἐπίνοια] 25,11
intendere et remittere [ἐπιτείνειν καὶ
ἀνένειν] 35,16 50,17

intentibilis [ἀνεπίτατος] 48,18
intentionem et remissionem recipere
[ἐπίτασιν καὶ ἀνεστι λαμβάνειν] 35,11.15
suscipere [ἐπιδέχεσθαι] 45,1
introductio [εἰσαγωγή] 25,7
interimere [ἀναιρεῖν] 42,5 44,8.9.10
47,5 simul interimere [συναναιρεῖν] 43,4
44,9.11 47,4.5 v. auferre, peri-
mere, tollere

invicem praedicari [ἀντικατηγορεῖσθαι]
49,6 v. conversim

Comment. Arist. IV 1. Porphyrius.

Magis et minus recipere [τὸ μᾶλλον καὶ
τὸ ἥπτον ἐπιδέχεσθαι] 35,10 48,19 ma-
gis, minus participatio 51,14
materia [ὕλη] 37,12 sq. 42,12
medius. quae in medio sunt [τὰ μέσα]
30,7 31,1 media 32,24

mens [γόνη] 42,11

Nasci. aptum natum esse [πεφυκέναι]
36,6 37,19 38,9 sq. natum esse [πεφυ-
κέναι] 47,17.18 49,8.18
naturaliter [τῇ φύσει] 43,3 45,4

Oppositus [ἀντικείμενος] 37,1.2.4

Participare [μετέχειν] 43,14 44,21 46,
11.12.13 47,14 49,9 50,11
participatio [μετουσία] 32,6 [μέθεξις]
45,2 [μετοχή] 50,15 51,13
particularis. particulares homines [οἱ
κατὰ μέρος ἀνθρώποι] 27,18 29,18.25
33,9 46,12 particularia [τὰ κατὰ μέρος]
32,4.6 33,3.7 40,9 sq.

perceptibilis disciplinae [ἐπιστήμης δεκτι-
κός] 35,5 42,11

perimere [ἀναιρεῖν] 41,9 simul perimere
[συναναιρεῖν] 41,10 v. auferre, inter-
imere, tollere

permutatio [μεταβολή] 34,19
plus. de pluribus praedicare [κατὰ πλεi-
όνων κατηγορεῖν] 27,1.9 sq. in pluribus
esse [ἐπὶ πλειον εἶναι] 43,1 [ἐν πλειον
εἶναι] 48,16

postea fieri [ἐπιγίνεσθαι] 49,15
posterior esse [ύπερον εἶναι] 43,19 44,19
posterioris generis [ύπερογενής] 50,14

potestas. potestate [δυνάμει] opp. actu
[ἐνεργείᾳ] 37,2 41,20 49,17

praedicamentum [κατηγορία] 25,3 29,8.

14 31,12

praedicare de pluribus [κατηγορεῖν κατὰ
πλειόνων] 27,1.9 sq. 28,7 29,4 30,24
37,6 40,2 59,20 de differentibus specie,

- numero [κατὰ διαφερόντων τῷ εἶδει, τῷ ἀριθμῷ] 27,1.11.19 sq. 29,4 30,24 37,7 49,20 in eo quod quid sit [ἐν τῷ τι ἐστι] 27,1.22 28,2.11.12 29,3.5 31,1 15,5 in eo quod quid est 37,9 42,7 46,17 50,1,8 de uno solo [καθ' ἑνὸς μόνου] 27,8 28,8 in eo quod quale quid sit [ἐν τῷ ποιῶν τι ἐστι] 28,1,3 in eo quod quale sit 37,7 46,16 in eo quod quale quiddam est 37,8 42,8 in eo quod quale sit vel quomodo se habens [ἐν τῷ ποιῶν τι ἐστιν ηπειρῶν ἔχον ἐστίν] 28,12 45,6 in eo quod quale quiddam est vel aliquo modo se habens 50,9
- praeiacere [προϋπονεῖθαι] 43,2
- principaliter [προτιγομένως] 40,14 45,3 prius esse [πρότερον εἶναι] 42,2.19 43,19 44,20 45,4
- proprietas [ἰδιότης] 33,5.7.8 49,1 51,15 proprium [ἴδιον] 25,4 27,5 38,18sq. haec quae sicut propria praedicantur [τὰ ὡς οὐα κατηγορούμενα] 28,10 proprie [ἰδιώς] 27,5 33,19 sq. [κυρίως] 39,7 magis proprie [ἴδιατάτα] 33,19 sq.
- Qualis. in eo quod quale quid sit v. praedicare. in eo quod quale est (?) [ἐν τῷ τι ἡνὶ εἶναι] 38,16
- qualitas rationali qualitate [τῇ τοῦ λογικοῦ ποιότητι] 34,7 [ποιῶν] 46,18
- quis. in eo quod quid sit v. praedicare
- Ratio [λόγος syn. ὅρος] 29,1 31,16 35,7. 8,14 secundum posteriorem rationem [κατὰ δεύτερον λόγον] 40,15 ratione uti [λόγῳ γρῆσθαι] 41,7.9.12
- rationabilis [λογικός] 38,4 46,14 47,14
- rationabilitas [τὸ λογικόν] 48,15
- rationalis [λογικός] 27,7 28,5 29,16.23.25 35,4 42,1
- remissio [ἀνεστι] v. intentio
- remittere [ἀνένειν] v. intendere
- risibilis [γελαστικός] 27,7.17 39,4 43,13 47,15.17 49,7
- Sensibilis [αἰσθητός] 25,12 [αἰσθητικός] 36,1 sq. 42,6
- separare [χωρίζειν] 26,18 v. dividere
- separabilis [χωριστός] 34,21 35,2 v. differentia et accidens
- separatus [χωριστός] 25,12 v. separabilis
- sequi [ἔπεισθαι] 43,12 v. consequens
- sermo [λόγος] 26,25
- significatio [σημαντικόν] 26,4.14
- simul v. auferre, interimere, perimere
- singularis. singulare [τὸ καθ' ἕκαστον] 32,8 singularis [τὰ καθ' ἕκαστα] 32,5 specialis [εἰδικός] 37,15 specialissimum [τὸ εἰδικώτατον] 29,8 sq. 43,10 post quod non erit alia inferior [ὑποβεβηκός] species 29,11 specialissima (sc. species) v. species
- species [εἶδος] 25,4.10 26,2 27,4 28,15 sq. quae est sub adsignato genere [τὸ ὑπὸ τὸ ἀπόδιθὲν γένος] 28,18.23 quod ponitur sub genere [τὸ ταττόμενον ὑπὸ τὸ γένος] 29,2 specialissima [τὸ εἰδικώτατον] 29,5.6 30,7 differre specie [διαφέρειν τῷ εἶδει] 27,1 sq. haec quae sicut species praedicantur [τὰ ὡς εἴδη κατηγορούμενα] 28,10 inferior species [ὑποβεβηκός εἶδος] 29,11 ultima species [τὸ ἔσχατον εἶδος] 30,7
- specficare [εἰδοποιεῖν] 35,23
- specificus [εἰδοποιός] v. differentia
- speculatio [θεωρία] 25,6
- subalternus. subalterna [ὑπάλληλα] genera 31,2.5 32,24
- subintelligere [ἐπινοεῖν] 39,14 42,6 ante subintelligere [προεπινοεῖν] 50,13
- subiectum [ὑποκείμενον] 39,11.15.18 48,17.49,16 50,14
- subsistere [ὑπέστασθαι, ὑφεστάνειν] 25,10 sq. 39,18 45,3 51,4.5 ante subsistere [προϋπέστασθαι] 49,14 v. constare
- substantia [οὐσία] 29,14.18.20 32,20.21 35,7.8 41,20 42,6 50,11 cum suprema sit [ἀνωτάτω οὐσίᾳ] 30,3 36,12 individua [ἴδιομος] 45,4 [ὑπόστασις] 47,8
- superior. superiora [τὰ ἐπάνω] 32,12.13.21 supervenire. superveniens genus [ἐπαναβεβηκός] 29,10 30,32

- supponere [ὑποτάσσειν] 26,20
 supremus [ἀνωτάτω ὥν] 30,3.14.15 31,10
 36,12
 susceptibilis [δεκτικός] 48,17 *v.* per-
 ceptibilis
- Terminus [ὅρος] 49,19 *v.* diffinitio
- tollere [ἀναρέψειν] 42,4 *v.* auferre, in-
 terimere, perimere
 traditio [παράδοσις] 25,7 [παράτασις]
 51,17
- Ultimus [ἔσχατος] *v.* species
 universaliter [καθόλου] 34,7
 univoce [συναντήματς] 31,14 43,6.16

III INDEX NOMINUM

- Ἀγαρέμνων Ἀτρεδῆς καὶ Ηλεοπόδης καὶ
Τανταλίδης καὶ τὸ τελευταῖνον Διός 6,2
Ἀθῆναι, ἐν Ἀθήναις 109,17 Ἀθήναζε
109,19
- Ἀθηνόδωρος, οἱ περὶ Ἀθηνόδωρον καὶ
κεροῦστον . . . ἔλλιπη φασιν εἰναι τὴν
διαίρεσιν, ὡς ἂν μὴ πάσης φωνῆς σημαν-
τικής εἰς αὐτὴν περιλαμβανομένης 59,10
Ἀθηνόδωρος γάρ ἥτηστο (Ι. ἥτιαστο) ὁ
Σιωπὸς βιβλία γράψας Ήρός τὰς Ἀριστο-
τέλους κατηγορίας Κορυνθότος τε ἐν ταῖς
Πρητορικαῖς τέχναις καὶ ἐν τῇ πρὸς Ἀθη-
νόδωρον ἀντιγραφῇ 86,22
- Αἴξ. Θοάρεως ετ Τελαμῶνος παῖς 62,31
64,9 sq. Λοκρὸς ὡν τῷ γένει 64,12 sq.
Σαλαμίνος τῷ γένει 64,14 sq.
- Ἀτρετόψ 13,1.2 17,1 22,1.7
- Ἀλεξανδρός τε ὁ Πράμου καὶ ὁ Φιλίππου
ἢ Μακεδόνων βασιλεύεις 65,23
- Ἀνδρόνικος, ἡζίουν πινὲς σύτως ὑπογράφειν
(sc. τὰ πρὸς τι) 'οἰς τὸ εἶναι ταῦτον ἔστι
τῷ πρὸς διτοῦν πινὲς ἔχειν', ἡ ὡς Ἀνδρο-
νικος, 'οἰς τὸ εἶναι ταῦτον ἔστι τῷ πρὸς
ἔτερόν πινὲς ἔχειν, ἔκεινά ἔστι πρὸς τι'
125,21 (107,29?)
- Ἀνυτος καὶ Μέλητος 16,5
- Ἀρισταρχος 71,33 γραμματικὴ ἡ Ἀριστάρ-
χου 76,1 140,4 sq.
- Ἀριστόξενος, ἡ ἀτομος μουσικὴ οὖν ἡ
Ἀριστοξένου 140,8,21
- Ἀριστοτέλης, ἡ τῶν παρὰ Ἀριστοτέλει
κατηγοριῶν διδασκαλία 1,1 οὐ γάρ ἔστι
κοινὸν ἐν γένος πάντων τὸ δύν οὐδὲ πάντα
ὄμοιγενη καθ' ἐν τῷ ἀνωτάτῳ γένος, ὡς
φησιν ὁ Ἀριστοτέλης (Metaph. B3 988b22).
- ἀλλὰ κείσθω, ὥσπερ ἐν ταῖς Κατηγορίαις
τὰ πρῶτα δέκα γένη 6,5 tituli Catego-
riarum Κατηγορίαι 56,14 57,18 Δέκα
κατηγορίαι 56,15 Ήρό τῶν τοπικῶν, Περὶ¹
τῶν γενῶν τοῦ ὄντος, Περὶ τῶν δέκα γε-
νῶν 56,18,19 Περὶ τῶν δέκα γενῶν τοῦ
ὄντος 56,31 57,14 Ήρό τῶν ἀναλυτικῶν
καὶ Ήρό τοῦ περὶ ἔρμηνετας 56,24 ἡ
τῶν ἀναλυτικῶν, ἡ τῶν κατηγορικῶν προ-
τάσεων μάθησις 56,26 εἰς τὰς Ἀριστο-
τέλους Κατηγορίας 55,1 Περὶ ἔρμηνετας
58,31,33 ἐν τοῖς Μετά τὰ φυσικά (Δ 14.
1020a33) 134,26,29 ἐν τοῖς Περὶ γενέ-
σεως καὶ φθορᾶς (A 7—9) 141,14 ἐν
τῇ Φυσικῇ ἀκροάσει (Δ 1. 208a26) 141,15
ἐν τοῖς Μετά τὰ φυσικά (Δ 8. 1017b10)
141,17 οὐδὲν περὶ αυτῶν (τοῦ ποτέ, τοῦ
ποῦ, τοῦ ἔχειν) εἴρηκεν 142,7
- Ἀτρετόψ 6,2
- Ἀττικός, ἐσφάλησαν μὲν πολλοί, ὁν καὶ ὁ
Ἀττικός, ἔνα τρόπον καταλέξας ὄμωνύμων
τὸν κατὰ μεταφορὰν καὶ κατὰ ἀναλογίαν
καὶ συγχέας τὸν κατὰ μεταφορὰν τῷ κατὰ
ἀναλογίαν 66,34
- Βόγθος ἐν τοῖς εἰς τὰς Κατηγορίας εἴρηκεν
ταῦτα καὶ Ερμῖνος βραχέως 59,17
- Βουκέφαλος 71,31 76,35 τοῦ Βουκέφαλᾶ
93,23,24
- Δίων. πότερον Δίωνος ἡ Θέωνος ἡ τινος
ἄλλου τῶν κατὰ μέρος 126,13
- Ἐλληνες 55,6 τὰ μαθήματα δψὲ εἰς τοὺς
Ἐλληνας ἥλθεν, οἷον ἡ γεωμετρία καὶ ἡ
ἀριθμητικὴ καὶ ἡ ἀστρονομία 119,37
- Ἐρμῖνος. Βόγθος ἐν τοῖς εἰς τὰς κατη-
γορίας εἴρηκεν ταῦτα καὶ Ερμῖνος βραχέως

- 59, 17 sq. πῶς ὁ Ἐρμῖνος ἀπήγνηκεν;
 Λέγων δὲ τὸ ἄνω καὶ τὸ κάτω οὐ τόπον
 σημαίνει ἀλλὰ ποῦ κ. τ. λ. 107, 25 sq.
 (Ἐνθιπέδης) vers. ex Aeolo (15,2) 4,1
Ζεύς 6, 3, 4 87, 40
Ἡρακλῆς 1, 21 2, 6, 9
Ἡρακλεῖδαι 1, 20 2, 6, 10
Θαλῆς 120, 20
Θέων 126, 13
Θουκυδίδης (1,2) 105, 38
Ἴδη 67, 9, 12
Ὕθακη 97, 28
Ιπποκράτης. ἡ ἀτομος ἰατρικὴ οἶνος ἡ
 Ἰπποκράτους 140, 8
Κένροψ 2, 7
Κεκροπίδαι 2, 6
Κορνοῦτος 59, 10 v. Ἀθηνόδωρος
Λούρδος 64, 12
Λυκοπολίτης 1, 1
Λυκεῖον. ἐν Λυκείῳ 77, 23 87, 25
Μακεδών 65, 24
Μέλητος 16, 5
Οδυσσεὺς Τηλεμάχου πατέρος 97, 27
Οὐλεύς 62, 32 64, 10, 11, 12
 (Ομηρος) (Υ 218) 67, 9 (Υ 59) 67, 12 (x 32)
 67, 15
Ορέστης 2, 2
Πελοπίδης 6, 2
Περιπάτου, οἱ ἐκ τοῦ 1, 15
Πινδαρος Θηβαῖος τὸ γένος 2, 3
Πλάτων Ἀθηναῖος 2, 3 exempli causa 2, 26
 4, 24 alias. ἄχρι τῶν εἰδικωτάτων ἀπὸ
 τῶν γενικωτάτων κατιόντας παρεκελεύετο
 ὁ Πλάτων παθεσθαι κ. τ. λ. 6, 14 (Phileb.
 p. 16 C. Polit. p. 262 A. B. C. Sophist.
 p. 266 A. B.) ἡ ἐκκειμένη ὑπόγραφή Πλα-
 τωνικὴ εἶναι λέγεται (cf. Sophist. p. 255 D)
 111, 28
Πλατωνικοί 137, 29
Πλωτῖνος 1, 1
Πορφύριος 1, 1 55, 1
Πρίαμος 65, 23
Ρωμαῖοι. οἱ Ρωμαῖοι παῖδες εἰλίθασιν
 πολλὰ ἔχειν δύναματα ἔκαστος 69, 9
Σαλαμίνιος 64, 14
Στοά. εἴ τις φθείρειν τὰ ζῆτα, ὥσπερ φασὶν
 οἱ ἀπὸ τῆς Στοᾶς ἐν τῇ ἔκπυρώσει γένεσθαι
 119, 35 ἡς γεγόνασι δόξης οἱ ἀπὸ τῆς
 Στοᾶς (sc. τινὰς ποιήτητας ἐπιδέχεσθαι
 ἐπίτασιν καὶ ἀνεστιν) 138, 3
Στωικός, Αθηνόδωρος 86, 22
Σωκράτης exempli causa allatus 1, 18
 2, 26 7, 10 alias
Σωφρονίσκος 7, 20 126, 5, 7
Τάνταλος 2, 2
Τανταλίδης 6, 2
Τελαμών 62, 32 64, 10, 13
Τροία 97, 28
Τύλος 2, 2
Φιλιππος 65, 23
Φοίνιξ 1, 1
Χρυσαόριος 1, 3

CORRIGENDA ET ADDENDA

p. VIII not. 3 immo Suppl. II

p. IX not. 1 immo Suppl. III

p. L de Georgio Scholario erravisse me appareat ex codice Vatic. 2223 [in fronte IO. CAR. de SALVIATIS] R. Reitzensteinii opera nuper in lucem tracto; is exhibet

f. 1—4 epistolam ad Constantinum Palaeologum scriptam (Τῷ ὑψηλοτάτῳ καὶ πανευτυχεστάτῳ δεσπότῃ κυρίῳ κωνσταντίνῳ τῷ παλαιολόγῳ inc. εἴπερ ἀλλω τινὶ καὶ σὸν τὰς ἀπαρχὰς κ. τ. λ. expl. ὁ δοῦλος τῆς βασιλείας σου γεωργίος ὁ σχολάριος) f. 5—68 γεωργίου τοῦ σχολαρίου προλεγομένων εἰς τὴν λογικὴν καὶ εἰς τὴν πορφύριον εἰσαγωγὴν ἐκ διαφόρων συλλεγέντα βιβλίων μετὰ ιδίων ἐπιστασιῶν. f. 69—146 γεωργίου τοῦ σχολαρίου εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἀριστοτέλους κατηγοριῶν ἔξηγησις. f. 147—212 γεωργίου τοῦ σχολαρίου εἰς τὸ περὶ ἔρμηνέως βιβλίον ἔξηγησις

p. LVI Apographis adnumerandus est cod. Vatic. 2169 chart. saec. XV f. 1—46, quem cognatum cum Marciano, sed fide inferiore illo esse specimen a R. Reitzensteinio datum docet

p. 4, 18 l. γεννωτάτου

p. 5, 12 not. adde καί, ως ἔφαμεν—γένος om. Boeth.

p. 8, 5 not. adde τὰ γένη C

p. 9, 6 ser. πως

p. 16, 9 not. ser. C Amm.

p. 25, 11 not. dele solis

p. 40, 3, 4 l. individuis

p. 58, 6 l. οὐ μὴν

p. 63, 21 not. adde: μῆ] corrigas μήτε (cf. p. 117, 27)

p. 64, 5 l. ἀποδιδόντος

p. 69, 8 not. adde: an ὀνόματα (τὰ)?

p. 84, 2 l. ὕσπερ

p. 92, 18 l. οὐσιῶν

p. 93, 2 l. οὐσίᾳ

p. 94, 26 l. πρόσεστι

p. 100, 13 post ποσοῦ pone comma

p. 101, 24 l. ἔστι

p. 102, 15 not. adde: corrigas μήκους οὕσης ἀπλατοῦς

p. 104, 13 not. adde: corrigas ἀλληλούχων

p. 118, 26 l. συναναιρεῖται

p. 120, 31 l. ἐπιστήμη

p. 126, 12 l. ᾧ

p. 126, 24 ante Ἀρα adde Ἐ.

p. 126, 25—128, 1 Ἐ. et Ἀ. inter se commutanda sunt

p. 128, 11 ante ἀλλ' εἰ vicem significa addito Ἀ.

